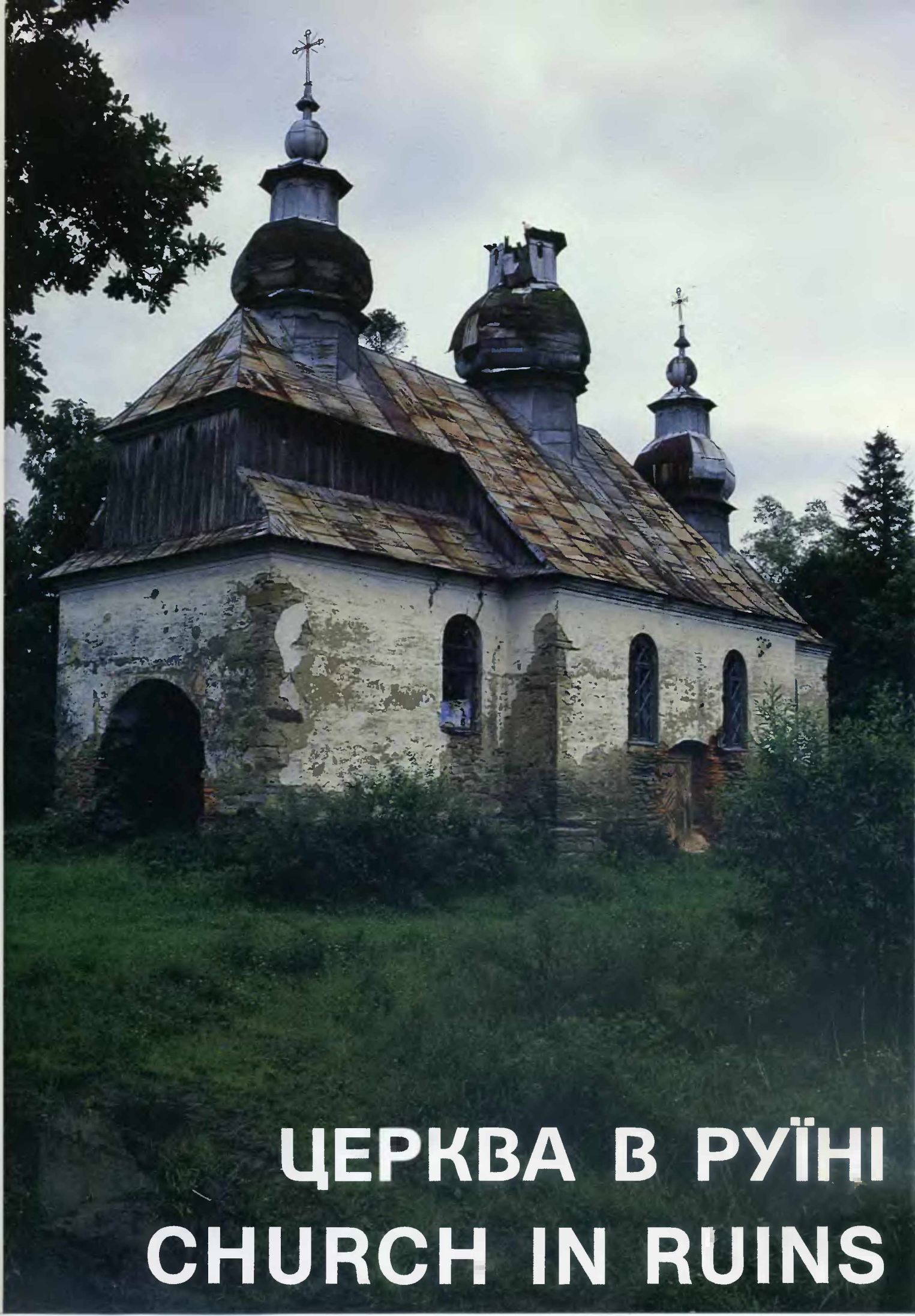

ЦЕРКВА В РУЇНІ
CHURCH IN RUINS

Церквв в Руїні розповідає і ілюструє світлинами сьогоднішній стан церков Перемиської Епархії, які знаходяться на території теперішньої Польщі. Хоч деякі церкви є признані як пам'ятки архітектури і підлягають під охорону уряду й музеїв, а інші були перероблені на костели і вживаються польською римо-католицькою церквою, то все таки більшість з них була знищена.

Автор старався відвідати всі 690 церков, які знаходяться в 650 місцевостях. Його ілюстровані записки поміщені на сторінках цього видання. Тут ви знайдете світлини чудових перлин лемківської й бойківської церковної архітектури, як також болісних залишок церков, які були знищені з тієї чи іншої причини.

Церква в Маляві показана на обгортці. Церковні стіни розпадаються від хемічного впливу штучних навозів, що тут їх тримали протягом сорока років.

Церковний хрест, застромлений на святилищі, показаний на задній частині обгортки.

Church in Ruins illustrates the present condition of churches of the Ukrainian Catholic (Byzantine Rite) Eparchy of Peremyshl, part of which territory fell within the boundaries of present day Poland. While a few of the churches are recognized and protected as architectural antiques by Polish Museums, and others have been acquired and are cared for by the Polish Roman Catholic Church, the majority of the churches were destroyed and no longer exist.

The author attempted to visit every one of the 690 churches in some 650 municipalities. His pictorial record is shown on the pages of this publication. Here you will find illustrated some fine examples of Lemko and Boyko wooden sacral architecture, as well as the painful remnants of churches that have been destroyed for whatever reason.

Shown on the front portion of the jacket is the church in Malava. Its walls are crumbling from the chemical action of fertilizers that have been stored here for forty years.

The church's cross is shown on the rear. It is thrust in the ground where the altar once stood.

Олег Володимир Іванусів народився в Галичині і прибув з родичами та сестрами до Канади по Другій світовій війні. Середню та університетську освіту осягнув в Едмонтоні, Альберта, де отримав диплом інженера-електрика. Від того часу по сьогодні він працює по фаху, де застосовує електронічну інструментацію до потреб електричних силових систем.

Олег не є професійний фотограф, ані письменник. Матеріяли, поміщені в цій книжці, він зібрав під час своїх чотирьох поїздок по Польщі. Він уважав за відповідне підготувати цей альбом з нагоди святкувань Тисячоліття Християнства в Україні, та з пошани до своїх обох дідів, які обидва були священиками в Перемиській Епархії.

Oleh Wolodymyr Iwanusiw was born in Halychyna (Galicia), Western Ukraine, and came to Canada after WWII with his parents and sisters. He completed his education by obtaining a BSc degree in electrical engineering fron the University of Alberta in Edmonton. Since then, to the present time, he makes a living by applying electronics to the measurement needs of electrical power systems.

Oleh is neither a professional photographer nor an author. He collected materials for this publication during four trips to Poland. He considered it appropriate to prepare this publication for the celebrations of the Millenium of Christianity in Ukraine and in memory of his grandfathers, both of whom were priests in the Eparchy of Peremyshl.

ОЛЕГ ВОЛОДИМИР ІВАНУСІВ

ЦЕРКВА В РУЇНІ

OLEH WOLODYMYR IWANUSIW

CHURCH IN RUINS

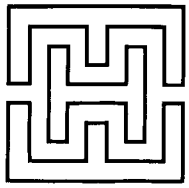

SCHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
UKRAINIAN STUDIES
VOLUME 56

OLEH WOLODYMYR IWANUSIW

CHURCH IN RUINS

THE DEMISE OF UKRAINIAN CHURCHES IN THE EPARCHY OF PEREMYSHL

A PUBLICATION OF
ST. SOPHIA

RELIGIOUS ASSOCIATION OF UKRAINIAN CATHOLICS IN CANADA
ST. CATHARINES
1987

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
БІБЛІОТЕКА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ТОМ 56

ОЛЕГ ВОЛОДИМИР ІВАНУСІВ

ЦЕРКВА В РУЇНІ

ЗАГИБЕЛЬ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ
ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ

ВИДАННЯ
СВ. СОФІЇ

РЕЛІГІЙНОГО ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
ST. CATHARINES
1987

THIS WORK IS PUBLISHED TO COMMEMORATE

THE MILLENIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE,

FIVE HUNDRED YEARS OF UKRAINIAN PRINTING

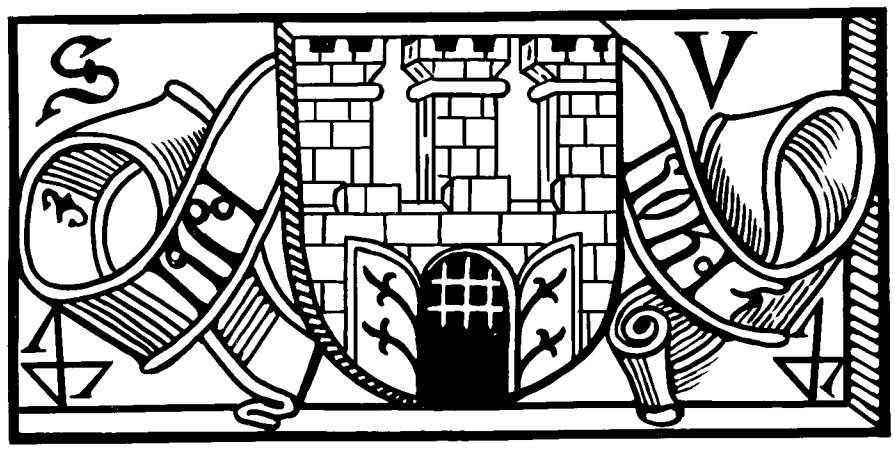

AND

THE FORTIETH ANNIVERSARY OF THE BRUTAL EXPULSION OF UKRAINIAN POPULATION FROM THEIR ANCESTRAL LANDS IN 1945-1947

ЦЮ ПРАЦЮ ВИДАЄМО З НАГОДИ

ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ,

П'ЯТИСОТЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ДРУКАРСТВА

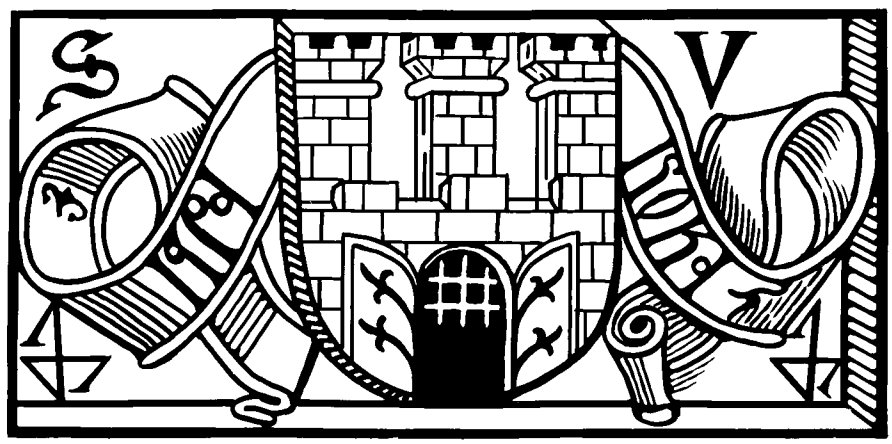

Т А

СОРОКАЛІТТЯ ЖОРСТОКОГО ВИСЕЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ З ЙОГО ПРАДІДНИХ ЗЕМЕЛЬ В 1945-1947 РОКАХ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
БІБЛІОТЕКА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ТОМ 56

Леонід Рудницький — науковий секретар

ВИДАВЕЦЬ:
«СВ. СОФІЯ» РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

PUBLISHER:
«ST. SOPHIA» RELIGIOUS ASSOCIATION OF UKRAINIAN CATHOLICS IN CANADA
85 LAKESHORE ROAD
ST. CATHARINES, ONTARIO
CANADA, L2N 2T6

Copyright Oleh Wolodymyr Iwanusiw

Canadian Cataloguing in Publication Data

Iwanusiw, Oleh
Church in ruins = Tserkva v ruini

Text in English and Ukrainian.
Includes index.
ISBN 0-9691657-3-0

1. Catholic Church. Ukrainian Catholic Eparchy of Peremysl--History. 2. Churches--Poland--Przemyśl Region--Pictorial works. 3. Przemyśl Region (Poland)--Buildings, structures, etc.--Pictorial works. 4. Przemyśl Region (Poland)--Church history. I. Saint Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics in Canada II. Title. III. Title: Tserkva v ruini.

BX4711.64.P47I93 1987 281'.5 C87-090174-5

PRINTED IN HONG KONG BY:
wing king tong company limited

ЗМІСТ

1. ПЕРЕДМОВА 9
2. ІСТОРИЧНИЙ НАРИС 11
3. ЦЕРКВИ АПОСТОЛЬСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЛЕМКІВЩИНИ 25
4. ЦЕРКВИ ЗЛУЧЕНИХ ЕПАРХІЙ ПЕРЕМИСЬКОЇ, САМБІРСЬКОЇ І СЯНІЦЬКОЇ 125
5. НЕІСНУЮЧІ ТА ІНШІ ЦЕРКВИ 299
6. ЛІТЕРАТУРА 336
7. СПИСОК МІСЦЕВОСТЕЙ 337
8. МАПА ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ

CONTENTS

1. INTRODUCTION 8
2. HISTORICAL BACKGROUND 11
3. CHURCHES OF THE LEMKO APOSTOLIC ADMINISTRATION 25
4. CHURCHES OF THE JOINED EPARCHIES OF PEREMYSHL, SAMBIR AND SYANIK 125
5. NON-EXISTING AND OTHER CHURCHES 299
6. BIBLIOGRAPHY 336
7. INDEX OF LOCALITIES 337
8. MAP OF THE EPARCHY OF PEREMYSHL

INTRODUCTION

In 1988, Ukrainians all over the world will be celebrating the millennium of Christianity in Ukraine. It grieves me to affirm that in Ukraine itself, although religion is not officially outlawed, it is persecuted by agencies of the State. The small number of churches that are open are all part of the Russian Orthodox Church, a church which claims, but does not possess, continuity in the millennium.

The aim of this book is to show the demise of the churches, clergy, and faithful of one small part of Ukraine. This small part is the portion of the Eparchy of Peremyshl that is within the borders of present day Poland.

In this book you will find colour photographs of churches that still exist. The photographs are divided into two chapters. The first chapter covers the churches of the Lemko Apostolic Administration, while the second chapter covers the rest of the Eparchy of Peremyshl. Generally speaking, the photographs are arranged according to deaneries. They start in the west, the Deanery of Mushyna, and end in the north-east, the Deanery of Varyazh.

In the third chapter you will see drawings of churches that no longer exist. These were made by Roman Radylecky from private and published photographs. Included in this chapter, are lists of no longer existing churches whose pictures we could not obtain. Should you, the reader, have photographs of churches that are missing here, please send these to the St. Sophia Association in St. Catharines, Ontario, Canada. We will make an effort to update this publication.

A detailed map of the Eparchy of Peremyshl is also a part of the book. Every locality which has or had a church is marked on it.

Most of the photographs were taken by the author during trips in the years of 1984-86. Some photographs were obtained from M. Kertychak and are so marked.

I consider the effort spent in preparing this book as my contribution to the celebrations of the millennium of Christianity in Ukraine. I hope that the publication will show religious and civil authorities the great injustice that has been perpetrated on the Ukrainian population of the Eparchy of Peremyshl. I equally hope that the fate of the descendants of these people will improve in the years to come.

I hope that you, the reader, will find a photograph of the church of your locality, or that of your forefathers. Unfortunately, the churches where my forefathers worshiped no longer exist!

In conclusion, I must thank many individuals who assisted in the preparation of this book. These include:

- my father, Jaroslaw Iwanusiw, who was my faithful secretary during the filming, and who was largely responsible for the preparation of the map, and for corrections to the text.
- my mother, Iwanna Smolynska-Iwanusiw, who was a valued companion during the filming excursions.
- my wife, Bozhena Wertyporoch-Iwanusiw, who was a witness not only to all the filming, but also to the writing, compiling, and correction of this book, as well as a source of ideas and encouragement.
- my daughter, Olena Iwanusiw-Coba, who for four years maintained and updated a list of all the churches, and who keyed and corrected the whole text into the computer.
- Rev. Sister Eleanor who proofread the English text.
- my acquaintance, Mirko Kertyczak, who supplied photographs of churches from localities where I was not allowed to travel.
- the artist Paul Lopata who prepared the crests of the Lemko Apostolic Administration, the Eparchy of Peremyshl, the Lands of Peremyshl, and numerous crosses used throughout the book.
- the artist Roman Radylecky who sketched all the non-existing churches, sometimes from photographs that left much to his imagination.
- many unnamed friends and acquaintances in Poland who supplied information or advice on the project.
- many friends and institutions in the free world who supplied photographs, advice and information. These include: The Ukrainian Canadian Museum and Archives in Edmonton, Wolodymyr Lesniak, Mykola Duplak, and others.

The author will be proud, and indeed honoured, if this publication will contribute to the history of the Ukrainian Catholic Church, and will become, even in a small way, a part of the diverse celebrations commemorating the Millenium of Christianity of Rus'-Ukraine.

Toronto, 1987

Author

ПЕРЕДМОВА

В 1988 році українці в цілому світі будуть святкувати тисячоліття прийняття християнства як державну релігію України. Прикро ствердити, що в цей час у самій Україні релігія переслідується урядовими чинниками, хоч офіційно не заборонена. Мала кількість церков, тепер відкритих, підлягає московській православній церкві і не репрезентує тисячолітньої тяглости.

Ціллю цієї публікації є показати стан церков, духовенства і вірних з однієї малої частини України. Цією частиною є територія Перемиської Епархії, яка знаходиться сьогодні в границях теперішньої Польщі.

В цьому альбомі знайдете кольорові світлини з церков, які ще існують. Світлини уложені в двох частинах. Першв частина покриває колишню Лемківську Апостольську Адміністрацію, а друга частина — решту Перемиської Епархії. В загальному, світлини церков є зібрані після деканатів і, починаючи на заході від Мушинського деканату, кінчаються на північному сході Варяжським деканатом.

В третій частині альбому побачите рисунки церков, які вже не існують. Рисунки виконав Роман Раделицький, при помочі приватних і опублікованих світлин. При кінці цієї частини знайдете також листу церков, які вже не існують і з яких світлин не вдалося дістати. Якщо Ви, читачу, маєте світлини церков, які бракують в цій публікації, просимо надіслати їх на адресу товариства «Св. Софії» в Сент Кетеринс, Канада, а ми по змозі постараємося доповнити цю публікацію.

Частиною альбому є також мапа Перемиської Епархії, де знайдете зазначену кожну місцевість, де є чи колись була церква.

Поміщені світлини були зроблені переважно автором під час поїздок в 1984-1986 рр., а деякі з місцевостей, куди важко було доїхати, отримано від п. М. Кертичака.

Працю й труд, вложені в цю книжку, я вважаю своїм вкладом у святкування тисячоліття християнства в Україні. Сподіюся, що вона викаже світським і релігійним чинникам велику кривду, яку зазнало населення Перемиської Епархії. Вірю, що доля їхніх нащадків буде багато кращою.

Вам, читачам, бажаю знайти в цій книжці світлину з церкви з Вашої місцевості, чи з місцевості Ваших предків. Церкви, де молилися мої предки, на жаль, вже не існують.

В кінці я хочу подякувати різним особам, які допомагали підготувати цей альбом. До них належать:

— мій батько Ярослав Іванусів, котрий був вірним секретарем під час усіх поїздок і багато причинився до приготування мапи і до перевірки тексту.

— моя мама Іванна Іванусів (зі Смолинських), яка додержувала нам товариства під час фільмування;

— моя дружина Божена Іванусів (з Вертипорохів), яка була не тільки свідком фільмування, але рівнож писання, складання і коректи цього альбому, як рівнож джерелом різних ідей та підбадьорювання в заплянованому ділі;

— моя дочка Олена Цоба (з Іванусівих), яка при помочі числової машини наглядала над листою та написала і поправляла текст, який ви читаєте;

— сестра Елеанор, яка перевела коректу англійського тексту;

— Мірко Кертичак, який роздобув світлини з околиць, куди мене не допустили;

— маляр-лемко Павло Лопата, що виконав герб Лемківської Адміністрації, Перемиської Епархії, Перемиської Землі, як також хрестів, уживаних як кінцівок.

— маляр Роман Раделицький за виконання шкіців неіснуючих церков, нераз з світлин до котрих треба було уживати багато уяви.

— багато людей у Польщі, які помогли матеріялами, інформаціями, порадою чи світлинами, і яких я не маю змоги тут вичислити.

— багато людей та установ у вільному світі, які пожертвували світлини, давали поради чи інформації. Сюди належать: Український Канадський Музей-Архів у Едмонтоні, Володимир Лесняк, Микола Дупляк та ін.

Для автора буде великою честю, а тим самим немалою приємністю, коли ця публікація збагатить історію української церкви та виявиться теж, хоч би і частково, одним із звен багатогранних святкувань нашого Великого Тисячоліття — Хрещення Руси-України.

Торонто, 1987

Автор

COMMENTS

A few explanations are in order:

1. The Eparchy of Peremyshl belonged to the Greek Catholic Rite. The current name for this rite is the Ukrainian Catholic Rite. Either name may be used in the book.

2. The Catholic Church is made up of many Rites. The Roman Catholic Rite is the largest, and the Ukrainian Catholic Rite is the second largest Rite in the Catholic Church.

3. Most eastern European languages have more than one word for "church". Traditionally the word "kostel" is used for a Roman Catholic place of worship, while the word "tserkva" is used for a place of worship of an Eastern Rite church - whether Catholic or Orthodox. Because no similar distinction exists in English, the word "tserkva" is used in the book, for a place of worship of the Eastern Rite church, and the word «kostel» for a Roman Catholic church (plural: tserkvy, kostely).

4. In the book the words, Orthodox church, refer to the "Polski Autokefaliczny Kosciol Prawoslawny". In spite of the "Polski" in the name, most consider this to be the Ukrainian Orthodox Church.

5. The names of the localities are written in Ukrainian according to the spelling used by Dr. Wolodymyr Kubijovyc/5/.

The Ukrainian names have been transliterated into Latin for use on the map according to the following table.

А — A	Ж — Z
Б — B	З — Z
В — W	И — Y
Г — H	І — I
Ґ — G	Ї — JI
Д — D	Й — J
Е — E	К — K
Є — JE	Л — L

The transliteration of Ukrainian names into English has been carried out according to the table given below. This table has been designed to facilitate the proper pronounciation of Ukrainian names by the English-speaking readers.

А — A	Ж — ZH
Б — B	З — Z
В — V	И — Y
Г — H	І — I
Ґ — G	Ї — YI
Д — D	Й — Y
Е — E	К — K
Є — YE	Л — L

The present day Polish names are not used in this publication.

ЗАВВАГИ

Уважаю, що потрібно подати кілька вияснень:

1. Перемиська Епархія була греко-католицькою і була частиною «Греко-Католицької Галицької Провінції» на чолі з митрополитом у Львові. Сьогоднішня назва церкви є «Українська Католицька Церква».

2. Українська Католицька Церква це, після Римо-Католицької Церкви, другий найбільший католицький збір.

3. Слово «Церква» уживається в розумінні місця Богослужіння східньої церкви, католицької чи православної. Слово «Костел» уживається як місце Богослужіння римо-католицької церкви.

4. Коли говориться про «Православну Церкву», то треба розуміти «Polski Autokefaliczny Kosciol Prawoslawny» або, як деякі називають, «Автокефальна Православна Церква у Польщі». Хоч говориться про «Polski Kosciol», але всі уважають, що це є Українська Православна Церква.

5.Назви місцевостей є прийняті після д-ра Володимира Кубійовича. Ці назви переведені на латинку для ужитку в українській мові на мапі.

Транслітерація українських назв на латинку:

М — M	Ф — F
Н — N	Х — CH
И — Y	Ц — C
П — P	Ч — CH
Р — R	Ш — S
С — S	Щ — SC
Т — T	Ю — JU
У — U	Я — JA

Для полегшення вимови українських місцевостей англомовними читачами, українські назви місцевостей переведені фонетично, уживаючи наступну транслітерацію:

М — M	Ф — F
Н — N	Х — KH
О — O	Ц — TS
П — P	Ч — CH
Р — R	Ш — SH
С — S	Щ — SHCH
Т — T	Ю — YU
У — U	Я — YA
ИЙ — YJ	ІЙ — IY

Польські назви місцевостей не уживається в цій книжці.

HISTORICAL BACKGROUND

RESUMÉ

Outlined here will be the history of Ukrainians from Halychyna (Galicia), descendants of a Slavic tribe called White Croats. They lived for more than a millennium on territories that are now a part of Poland. History tells us that these people were an integral part of the Kievan Rus for 360 years; following this, they spent 420 years under Polish domination and, later, 155 years under Austrian administration.

Forty years ago, the Polish government expelled these people from their ancestral lands to the Ukrainian RSR, or to other parts of Poland. The expulsion was very cruel and the population defended itself by all available means.

To this day, one can read references in Polish literature to the evacuees as "bandits". One must ask the question: *Who is the bandit? Is it the one who defends himself against expulsion from his ancestral lands or the one who carries out the expulsion?*

ІСТОРИЧНИЙ НАРИС

З'ЯСУВАННЯ

Тут історія західніх українців, галичан, нащадків слов'янського племени Білих Хорватів. Ці люди жили щонайменше тисячу літ на землях, що тепер творять частину Польщі. Згідно з історією, вони жили в українській державі 360 років, під польським пануванням 420 та під австрійським наглядом 155 років. Сорок років тому польський уряд виселив цих людей з їхніх прадідних земель до Української РСР або в інші частини Польщі. Часи виселення були дуже жорстокі, бо люди оборонялися всякими засобами, щоб залишитися. В польській літературі ще донині відносяться до них як до «бандитів». Питаняя є: Хто є бандити — чи люди, котрі обороняли себе перед виселенням з прадідних земель, чи ті, що прийшли їх викорінити?!

A. POLITICAL BACKGROUND

Pre-historic Period (to 981 AD)

When the migration of tribes ceased in the VI century, a Slavic tribe occupied the territory covered by this book. Today we refer to this tribe as the White Croats, and the land they occupied is divided between present day Poland and the Ukrainian RSR. In those early days, other Eastern Slavic tribes such as Dulibians, Poljanians, and Derewljanians occupied the lands to the east, while Western Slavic tribes such as Lachs, Czechs, and Slovaks occupied lands to the west of the White Croats.

Kievan Rus and Galicia-Wolyn State (981-1340)

In the tenth century, the Kievan Rus, which was expanding, conquered the White Croats in 981, and Prince Volodymyr the Great incorporated them into the Kievan State. The Slavic tongue helped to integrate the White Croats into the leading Kievan Rus state.

Volodymyr the Great (980-1015) was a good ruler who helped to provide stability to the state by arranging marriages between his family and the dynastic families of his neighbours. His most notable deed is the adoption, in 988, of Christianity as the state religion. The adopted form of Christianity from Constantinople used the Cyrillic alphabet; hence the services were conducted in the Old Slavic tongue.

A. ПОЛІТИЧНИЙ НАРИС

Передісторичний період (до 981 року)

Після мандрівки народів по Европі до VI століття, на терені, який покриває альбом (західня Галичина), замешкало плем'я, яке сьогодні називають «Білі Хорвати». На схід від них жили інші східньослов'янські племена, як Дуліби, Поляни і Дерев'яни, а на захід від них жили західньослов'янські племена, як Ляхи, Чехи і Словаки.

Київське і Галицько-Волинське Князівство (981-1340 рр.)

В десятому столітті Київське князівство розросталося на східніх границях, а на заході Володимир Великий завоював і прилучив Білих Хорватів до Київського князівства в 981 році. Київська Русь стояла високо в ті часи, а спільна мова сприяла гармонійному життю з'єднаних слов'янських племен. Володимир Великий (980-1015) добре правив державою та зміцнив її подружжями своїх дітей з династичними родинами своїх сусідів. Найважливішою подією під час його князівства було прийняття християнства як державну релігію в 988 році.

Наступний князь Святополк (1015-1019) покликав свого тестя, короля Болеслава з Польщі, до помочі проти свого брата Ярослава. За це Святополк подарував Болеславові частину західнього пограниччя, себто західної Галичини.

In 1019, Yaroslav (1019-1054) defeated his brother, Swjatopolk, together with his father-in-law, Boleslaw (from Poland), and became the Grand Prince of Kiev. Yaroslav the Wise, as he was called, recorded all the laws of the Kievan State into volumes called the "Rus'ka Pravda". He delegated the administration of the provinces of the Kievan State to his sons, Isyaslav, Swyatoslav, Vsevolod, Ihor, Vyacheslav. The youngest son, Rostyslav, who obtained Galicia containing Peremyshl and the Eparchy of Peremyshl, ruled Galicia until 1066 when he was poisoned by the governor of Byzantium.

In 1084, with the consent of the Kievan Prince, Vsevolod (brother of Rostyslav), Rostyslav's sons, Ryuryk, Volodar, and Vasylko became the rulers of Galicia (1084-1124). They ruled Galicia through three separate principalities: Peremyshl, Zvenyhorod, and Terebovla, which were later united by Volodymyrko (1124-1153), son of Volodar, into one Galician Principality.

The next ruler was Yaroslav Osmomysl (1153-1187), son of Volodymyrko. Yaroslav's son Volodymyr (1187-1199) was the last ruler of the Rostyslav dynasty.

After Volodymyr's demise, Roman Mstyslavych (1199-1205), the grandson of the Kievan prince, Volodymyr Monomach, united the principalities of Galicia and Volyn into one state. The death of Roman in 1205 brought 40 years of internal struggle over the Galicia-Volyn State, and neighbouring Poles and Magyars managed to capture portions of the territory during this period. In 1245, Danylo, a minor at the time of his father's death in 1205, defeated the united armies of Poland and Hungary and reunited with the principality the lands which had been captured by them.

Prince Danylo, after agreeing to a union with the Roman Church, was crowned king at Dorohychyn in 1253, using a crown donated by Pope Innocent VI. King Danylo's son, Lev (1264-1301), was the next ruler. It should be noted that both Danylo and Lev recognized the supremacy of the Golden Horde, which threatened to destroy the principality. Legends credit King Danylo with establishing Lviv, which became the capital of the Galicia-Volyn principality.

The next ruler was Juriy (1301-1315), Lev's son. He accepted the title of "King of Rus'", and persuaded the Patriarch in Constantinople to set up a separate Galician Metropolitan See in 1303. After Juriy I, his two sons, Andriy and Lev, ruled from 1315 to 1325.

The last ruler of the principality was Boleslav Troyden (1325-1340) who took the name Juriy II. He was not trusted and was poisoned by members of his court.

Under Polish Domination (1341-1764)

The Galicia-Volyn principality ceased to function after the death of Juriy II. Within a few years, some of the western territory was conquered and annexed by Poland, while the southern portions were annexed by Hungary. Later on, the combined armies of Poland and Lithuania conquered the rest of the Galician-Volyn State and much of Kievan Rus'.

Thus began the life of Ukrainians in Galicia under Polish rule. Soon the conquered territories were invaded by Polish landowners with their courts, by German and Polish colonists, by German and Jewish traders, and Polish Roman Catholic clergy. It must be pointed out that all conquered lands became the property of the Polish king. He, in turn, gave or sold these to his family, friends, or members of his court, but most of the population were serfs who had to obey the land owner.

The situation worsened in 1569 due to the Lublin Union, by which Lithuania transferred the administration of all Ukrainian territories to Poland.

Under Austrian Administration (1765-1918)

Upon the disintegration of Poland in 1764, Galicia and Cholm became a part of Austria, while the rest of Ukraine was seized by Czarist Russia. Galicia became a separate province of Austria and was administered by a representative of the Austrian Emperor.

In contrast to Polish rule, Austria nurtured the development of acquired territories, and Ukrainians enjoyed a renaissance of their cultural, religious, and economic affairs. This happened in spite of many Polish administrators, remnants of the former Polish state.

In this period we see the establishment of the University of Lviv (1784), the printing of the first periodicals in Ukrainian (1837), and the abolishment of serfdom on May 16, 1848.

Unfortunately the Austrian constitution was suspended in 1850 through fear of a revolt, and many Ukrainaian activists and leaders spent time in prison during those years. In 1867, the Austrian government delegated Polish Nationals to administer Galicia. This slowed the cultural development of Ukrainians and lasted until the outbreak of the First World War.

У 1019 році Ярослав (1019-1054) переміг Святополка і Болеслава і відібрав землі, подаровані Болеславові. Ярослав Мудрий списав державні закони у славній «Руській Правді». Адміністрацію князівства він передав своїм шістьом синам — Із'яславові, Святославові, Всеволодові, Ігореві, Вячеславові й Ростиславові, якому припала Галичина. Ростислав володів до 1066 року, коли його строїв візантійський намісник.

У 1084 році, за згодою київського князя Всеволода (брата Ростислава), сини Ростислава — Рюрик, Володар і Василько (1084-1124) перебрали владу над Галичиною. Ці три окремі Галицькі князівства — Перемиське, Звенигородське і Теребовельське — з'єднав у Галицьке князівство син Володаря Володимирко (1124-1153), зі столицею в Галичі. Ярослав Осмомисл, син Володимирка, володів Галичиною до 1187 року. Після смерти Ярослава володів його син Володимир (1187-1199), котрий був останній з роду Ростиславичів.

По смерти Володимира Ярославича, Роман Мстиславич (1199-1205), внук Київського князя Володимира Мономаха, з'єднав Галичину і Волинь в одну державу.

Зі смертю Романа почалася із-за малоліття синів Романа — Данила і Василька — внутрішня незгода між князями, що тривала протягом 40 років. Цю незгоду використали мадяри й поляки, захоплюючи собі сусідські землі. Коли Данило підріс, він відібрав утрачені землі. Остання його перемога над злученими військами Польщі й Мадярщини була в 1245 році.

Данило погодився на церковну унію з римською церквою, і за це римський папа Іннокентій VI прислав йому корону. Данила короновано в Дорогичині в 1253 році. Переказ каже, що король Данило заснував Львів, майбутню столицю Галичини. Після смерти Данила, його син Лев (1264-1301) став князем Галицько-Волинської держави. Як і його батько Данило, Лев визнав зверхність Золотої Орди татар і платив їм данину.

Наступним володарем держави був Юрій (1301-1315), син Льва. Він прийняв титул короля Русі і переконав царгородського патріярха створити окрему Галицьку Митрополію в 1303 році. По Юрієві І володіли його два сини — Андрій і Лев (1315-1325), які вміло розвивали торгівлю зі західньою Европою.

Останнім Галицько-Волинським князем був Болеслав Тройден, який прийняв ім'я Юрій (1325-1340). Його строїли бояри в 1340 році.

Під Польщею (1341-1764)

Смерть Юрія припинила існування галицької держави. Незабаром Угорщина захопила Закарпаття, а Польща Холмщину (1349 р.). Опісля польські й литовські армії здобули решту Галичини й Волині і приєднали їх до Польщі.

Так і почалося життя українців Галичини під польською владою. На прилучені до Польщі землі насувалися польські вельможі зі своєю службою, польські й німецькі колоністи, німецький і жидівський міський елемент та польське римо-католицьке духовенство. Треба згадати, що всі землі і майна на завойованих теренах перейшли у власність польського короля або його підданих. Більшість населення була в кріпацтві і під загрозою мусіла виконувати волю своїх панів. Справи ще більше погіршилися по Люблинській Унії в 1569 році. В наслідок цієї унії ще більше української території попало під польську адміністрацію.

Під Австрійською Адміністрацією (1765-1918)

Коли Польща розпалася в 1764 році, то Галичина і Холмщина були прилучені до Австрії, а решту українських земель забрала Росія. Галичина стала окремою провінцією Австрії під адміністрацією цісарського намісника.

Відмінно від Польщі, Австрія почала дбати про розвиток набутих земель, і українці переживали деяке культурне, релігійне й господарське відродження, хоч влада в Галичині й надалі була в польських руках, залишках колишньої польської держави.

В цьому періоді бачимо заснування університету у Львові (1784 р.), перші публікації в українській мові (1837 р.) та скасування панщини 16 травня 1848 р.

У 1850 році Австрія скасувала конституцію і протягом наступних 10 років багато українських діячів попало в тюрми як вороги уряду. У 1867 р. австрійський уряд передав адміністрацію Галичини полякам. Це сповільнило культурний розвій народу і тривало до 1914 року.

Між Світовими війнами (1918-1939)

Війна між Австрією й Росією почалась 1 серпня 1914 року. Протягом наступних чотирьох років вона принесла жахливе спустошення. Після війни, 1 листопада 1918 року, Галицькі землі оформились як Західно-Українська Республіка. Польща з допомогою Антанти післала війська і зайняла Галичину. Перемир'я закінчилося тим, що Рада Амбасадорів у Парижі 15 березня 1923 року признала Галичину, Холмщину і Підляшшя польськими, з умовою впровадження автономії для цих територій.

Рішення Ради Амбасадорів дало Польщі 120,000 квадратових кілометрів території і 6.5 мільйонів населення.

Українці знали заздалегідь, а решта світу довідалася пізніше, що Польща ніколи не дасть автономії Галичині чи іншій частині України. Навпаки, Польща старалася репресією і терором придушити національний, культурний і господарський розвиток українських земель. Протести українських політичних партій не приносили успіху. А коли постали таємні організації, то поліція карала населення військовим і поліційним терором. Провідні діячі були ув'язнені та ізольовані в кримінальному таборі в Березі Картузькій. Треба сказати, що Польща перша впровадила кацетні табори і що українці були першими в'язнями в кацетному таборі Береза Картузька.

Шкільництво так само потерпіло. Частину шкіл з українським навчанням переведено на польську мову, а деякі на двомовне навчання. Труднощі були так само в університетському навчанні: допущених в університет студентів було 90% поляків, а тільки 10% українців і жидів.

Between World Wars (1918-1939)

The war between Austria and Russia, started on August 1, 1914, resulted in horrible destruction over the next four years. Galician Ukrainians declared independence as the "Western Ukrainian Republic" on November 1, 1918. Poland countered by sending its troops across the borders of Galicia and capturing it within one year. The cease-fire resulted in the Council of Foreign Ministers in Paris awarding Galicia, Chom, and other Ukrainian territories to Poland on March 15, 1923. This was done with the understanding that Poland would, in time, grant autonomy to these territories.

Thus, Poland's area was enlarged by 120,000 square kilometers and her population increased by 6.5 million.

The Ukrainians knew then, what the rest of the world learned later, that Poland never intended to allow these lands to become independent. On the contrary, Poland used repression and terror as a means of halting the economic and political development of these lands and of subjugating the Ukrainian population. When the pressures and protests of Ukrainian political parties brought no results, underground movements aimed at advancing the interests of the Ukrainian population began to grow. This, in turn, resulted in mass arrests of national and civic leaders, and in punitive raids on the population by Polish police and armed forces. It must be said that Poland was first to establish «Concentration Camps», and that Ukrainians were the first inmates of such a camp at Bereza Kartuska in 1933.

The school system also suffered because many of the Ukrainian schools were closed, some were changed to Polish instruction, and the rest were altered to bilingual instruction. Difficulties were encountered in institutions of higher education. For example, 90% of students admitted to University were Polish - this in a territory where the majority of the population was Ukrainian.

Realizing that much of the Ukrainian resistance to assimilation was due to their church and religion, the Polish government decided to check this effect. Statistics show that, in the Cholm Eparchy, there were 383 parish churches. By the year 1939:

- 111 of these were closed;
- 59 others were destroyed;
- 150 were turned into kostely;
- 63 remained to serve the population.

A somewhat different situation existed in the western territories, the Lemkolands, which were added to the Krakiw administrative region. There, the Polish government, together with the Polish Roman Catholic Church, persuaded the Pope to separate the "Lemko Deaneries" from the Eparchy of Peremyshl and to create a "Lemko Apostolic Administration". By isolating the Lemkos from other Ukrainians, Poland hoped to promote their assimilation, and thus their inclusion, into the Polish Roman Catholic Church.

Second World War up to Present (1940-1986)

The German-Polish war that started on September 1, 1939, lasted only three weeks. The outcome was such that western Galicia (Lemkoland) was occupied by the Germans, while the rest of Ukraine was occupied by the Soviet Union. The Germans combined the captured territory into *Generalgouvernement,* ruled from Krakiw. Also in Krakiw there existed the Ukrainian Central Committee which represented the Ukrainian cause and point of view during the war years.

On June 22, 1941, the German-Soviet War began. The Germans advanced east rapidly, liberating the rest of Galicia and adding it to the *Generalgouvernement.* During this occupation, the Germans apprehended Jews and sent them to various concentration camps. The Germans also apprehended thousands of young Ukrainian men and women and sent them to work on German farms and in factories. These actions, as well as the belief that the German aggressor was no better than the Russian or Polish one, generated friction between the population and the occupying forces. There were numerous instances where the Germans publicly executed tens and even hundreds of persons in order to control the population by fear and terror.

In the fall of 1944, the front lines fell back west and most of Ukraine, including Galicia, came under the occupation of Soviet forces. The occupation of western Galicia by Polish and Soviet forces brought three separate disasters. These were:

1. Lawlessness during the change in position of the front lines.
2. The expulsion of the local Ukrainian population east to the Ukrainian RSR.
3. The deportation of the remainder of the Ukrainian population to the northern and western territories of Poland.

1. The lawlessness encountered during the movement of the front lines presented an opportunity for the criminal elements to flourish. The Polish criminal element, expecting the return of a Polish state, felt supreme and perpetrated vicious deeds on the Ukrainian population. To cite an example, as early as March 23, 1944, a Polish band murdered 120 inhabitants in the village of Lisky, north of Belz. Eighty-six of these are interred in a communal grave near the church while the rest are buried in family plots in the cemetery. Such happenings were typical in areas where Ukrainians were in the minority.

2. Immediately after the war, Polish and Soviet officials encouraged the Ukrainians to vacate territories that were to become part of Poland and to move east to the Ukrainian RSR. It is estimated that some 24,000 inhabitants abandoned their settlements and moved east voluntarily. The rest had to be expelled by force.

Бачучи силу опору українського народу в їх релігії, польський уряд кинувся нищити церкви. Статистика показує, що на Холмщині було 383 церкви. До 1939 року:

— 111 було закрито,
— 59 розвалено й знищено,
— 150 перемінено на костели,
— 63 залишилось для ужитку людей.

Трохи інша ситуація була на Лемківщині, що була включена до Краківського воєводства. Про це є згадка в історії Перемиської Епархії.

Друга світова війна і теперішній час (1940-1986 рр.)

Німецько-Польська війна, що почалася 1 вересня 1939 року, тривала всього три тижні і закінчилася тим, що західня Галичина (Лемківщина) і частини Підляшшя опинилися під німецькою окупацією. Всі інші землі забрав Совєтський Союз. Галицькі землі німці включили в Генеральну Губернію з центром у Кракові. Тут, в Кракові, функціонував Український Центральний Комітет (УЦК), який репрезентував українців і їхні інтереси перед урядом губернії.

22 червня 1941 року почалася Німецько-Совєтська війна. Німці швидко просунулися на схід і приєднали решту Галичини до Генеральної Губернії. Під час окупації німці виловлювали жидівський елемент і висилали його до кацетних таборів. Вони також виловлювали молодих чоловіків і жінок і відсилали до Німеччини на працю у фабриках і господарствах. Ці акції німців, як також переконання, що німецький наїзник не був кращим від польського чи московського, створили тертя між населенням і окупантами. Часто німці публічно розстрілювали десятки чи навіть сотки людей, щоб контролювати населення терором.

Цей період не тривав довго, бо вже восени 1944 року фронт повернувся, і майже всі українські землі зайняли совєтські війська. Поворот фронту і окупація західньої Галичини Польщею принесла три окремі лихоліття, а саме:

1) безладдя під час переходу фронту,

6) вивіз українського населення до УРСР,

3) вивіз залишків населення на західні й північні межі Польщі.

1. Безладдя, яке типічно панує при переході фронтових ліній, дає нагоду розвиватися бандитизмові. На цій території бандитизм був одностороннім, себто польським, бо поляки, знаючи, що Польща повстане, почувалися сильними. Прикладом цієї акції може бути село Ліски, на північ від Белза, де ще 23 березня 1944 року банда «Рися» Хлопського батальйону вимордувала близько 120 селян. Вісімдесят шість з них спочивають в збірній могилі біля церкви, а решта на цвинтарі в родинних могилах.

2. Зараз же по переході фронту польські і совєтські чинники заохочували українське населення, що знаходилося на терені теперішньої Польщі, виїжджати на схід до Української РСР. Кажуть, що близько 24,000 людей виїхало добровільно, а решту треба було вивозити насильно. Примусовий вивіз села виглядав так. Відділ війська приходив до села, давав мешканцям дві години часу спакувати що можуть на віз, і тоді вивозив всіх до найближчої залізничної станції. Бувало так, що люди з села втікали до ліса і там жили протягом кількох тижнів, щоб уникнути вивозу. Бувало й так, що люди втікали з конвою чи зі станції та ховалися в селах, які вже були порожні (вивезені). Після вивезення села грабіжники обкрадали все, що залишилося вартісного. Це були польські селяни і мішанці, або з мішаних подруж, бо вони були одинокі, яких не вивозили.

Було багато випадків, що грабіжники, чи військо, вимордовували людей у селі, щоб страхом змусити сусіднє село до вивозу. Так наприклад, бачимо масакру в Пискоровичах, біля Лежайська, де поляки вимордували із сусідніх сіл 358 українців за один день. Разом загинуло в Пискоровичах 1344 особи; друга половина населення втекла або була вивезена за кордон. Подібне сталося в Павлокомі біля Динова. Тут польські сусіди замкнули більшість населення в церкві, а опісля замордували всіх мужчин віком понад чотири роки, і частину жінок. Разом загинуло 324 особи. Залишилося лише 40 жінок і дітей, яких вигнали з села. Тяжко збагнути ненависть, яка тут панувала, коли польські мужчини різали своїх українських жінок чи дітей.

Трохи відмінна ситуація панувала в селі Завадці Морохівській. Тут 1-ий відділ 34-го полку польського війська зі Сянока нападав на село кілька разів від 24 січня до 30 травня 1946 року. Вкінці вивезли 78 осіб із села, де жило 328 українців; решта загинула під час нападів.

Відколи фронт пересунувся на захід (від пізньої осені 1944 до кінця 1946 року), на тих землях відбувалися неймовірні події. Ситуація була ще гірша, ніж за татарського лихоліття. Польське військо палило села, щоб вивезені селяни не мали куди повертатись. Деякі села палили самі виселенці, щоб не залишити нічого польським грабіжникам.

Треба зазначити, що польський уряд видав в той час закон, яким він перебрав у свою власність всі маєтки, записані на українські громади. Це включало всі церкви, приходські забудовання разом із землею, читальні, кооперативи і інше.

Не можна тут забувати про долю людей, які поверталися додому з німецьких фабрик. Їх було досить багато і везли їх цілими потягами. Ці потяги не ставали зовсім у західній Галичині, а їхали просто через Перемишль за границю до Української РСР. В цей спосіб польський уряд заощадив собі деякі кошти і проблеми вивозу тисячів людей.

Коли лихоліття закінчилося, то приблизно 65 % українського населення було вивезене на схід. Точне число переселенців встановити тяжко, бо ті, що точно знають, не кажуть. Польські джерела подають, що на теренах західньої Галичини вони перебрали 1,062,000 населення українського роду. З того подають, що 700,000 вивезено до Української РСР, а 362,000 залишилося.

Совєтські джерела подають, що з Польщі прибуло 482,800 осіб, а Український Історичний Журнал твердить, що було прийнято 385,700 еміґрантів. Знову ж Польща, яка твердила, що 362,000 осіб українського походження було залишилося, показує статистику, що всього 180,000 осіб українського походження знаходиться тепер у Польщі. Коли все порівняти, то з обох боків границі бракує грубі тисячі людей.

The forceful deportation of a village was carried out in the following manner. A company of Polish soldiers would enter the village, give the population two hours to pack and load their belongings on wagons. Then, they would escort them to the nearest railway station. Once the population became aware of this procedure, they would flee the villages and hide in the forest for weeks to escape deportation. Sometimes they fled convoys enroute and then took up residence in villages from which the population had already been deported. After deportation, the village would be invaded by robbers and looters who would take anything of use or value. These were Polish villagers and townspeople, for they were the only ones who were allowed to remain.

In time the looters became bold enough to come to the villages during, or even prior to, deportations. In this way, they could seize the more valuable goods that the deportees would otherwise have taken with them. One must not forget the soldiers themselves; they would also loot in order to have something to barter for alcohol.

There were numerous instances where the looters, with or without the aid of soldiers, would plunder villages and murder inhabitants in order to frighten the population into leaving voluntarily. There were also instances where the Polish population from surrounding towns would systematically murder all the inhabitants of a predominantly Ukrainian village.

Here, one can cite the massacre in Pyskorovychi, near Lezaysk, where the Poles from neighbouring villages murdered 358 Ukrainian peasants in one day. A total of 1344 persons lost their lives in this area over a period of a few months. The remainder fled or were deported east.

A similar situation occurred in the village of Pavlokoma, near Dyniv. Here the Polish neighbours locked most of the villagers in the church and later, systematically one by one, murdered all men, and boys above 4 years of age, and some women as well. A total of 324 people died here that day. The remaining 40 women and children were driven out of the village the way they were. It is difficult to imagine the hatred that was present here, where Polish men murdered their own wives of Ukrainian ancestry.

Somewhat different happenings occurred in the village of Zavadka Morochivska. Here, hundreds of soldiers of the first brigade of the 34th battalion of the Polish Army staged numerous raids over the period from January 24 to April 30, 1946. In the end, they deported 78 persons out of a total of 328 inhabitants. The rest were murdered during the raids.

In summary, from the time the front lines moved west over western Galicia (fall of 1944) to the end of 1946, unbelievable events had taken place. The situation was worse than during the attacks of the Tartars centuries earlier. The Polish army had forcefully deported whole communities and murdered those who would not cooperate. To prevent the return of the inhabitants, the army burned whole villages. Some villages were burned by the departing population, to prevent their remaining belongings from falling into the hands of the looters.

It should also be stated that the Polish government issued an edict in 1946, whereby it became the owner of all possessions belonging to the Ukrainian community. This included all churches, parsonages, cooperatives, social and reading clubs, etc.

One must not forget the fate of all the workers returning home from occupied Germany. There were tens of thousands of them, and they were transported east by trains which never did stop in the western part of Galicia, but continued east across the border to the Ukrainian RSR. In this way, the Polish government saved itself much effort in deporting these victims.

By the time the crisis ended, about 65 percent of the Ukrainian population had been deported. An exact number is not available because those who do know will not reveal it. Polish sources confirm that they acquired 1,062,000 people of Ukrainian ancestry on the lands that made up postwar Poland. They also state that about 700,000 of these were deported to the Ukrainian RSR while 362,000 remained in Poland.

Soviet sources, on the other hand, claim that they accepted 482,000 deportees, while the Ukrainian Historical Journal (a Soviet Journal) claims that 385,700 persons arrived.

Also, Polish statistical publications state that only 180,000 Ukrainians remained - contrary to their previous admission to 362,000.

Regardless of how one looks at these figures, it is obvious that many thousands are unaccounted for on both sides of the Polish-Soviet border.

3. The last disaster for the remaining Ukrainian population commenced on April 17, 1947 when, under the code name Wysla, all remaining Ukrainians were to be moved to the northern and western regions of Poland. This action was not as brutal as the earlier ones. Even the population, knowing that they were not being sent to the Soviet Union, did not resist as strongly as they had earlier. Again, the population was typically given 24 hours in which to pack before being escorted to the trains that moved them to the new territories. Once there, the farmers were usually given a plot of land with some buildings on it. The farmyards were always in very poor condition, the good ones having already been taken up by Poles returning from the Soviet Union. Even though operation Wysla lasted for about one year, most of the population was moved within the first few months.

Travelling through the countryside once populated by Ukrainians, one cannot help but notice numerous monuments erected to the memory of soldiers who died during the deportation period. One might ask the whereabouts of monuments for all the deportees who were murdered. After all, there were many more

3. Останнє лихоліття почалося 17 травня 1947 року, коли під гаслом акції «Висла», всі залишки українців мали бути виселені на північні й західні землі. Ці землі були відібрані від Німеччини. Ця акція не була така жорстока як попередня. Люди діставали звичайно 24-48 годин часу спакуватися, і тоді їх везли залізницею до нової місцевості. Господарі в новій місцевості діставали кусок поля та господарські забудування, які завжди були в поганому стані. Добрі господарства були вже зебрані поляками, яких Польща репатріювала з Росії й України.

Люди не дуже відпиралися, бо знали, що не їдуть на схід, і тому піддавалися властям, які їх вивозили. Хоч акція «Висла» тривала майже цілий рік, все ж більшість населення була перевезена за перших три місяці.

Не від речі буде згадати, що автохтонів українських земель розпорошили на нових місцях поселення так далеко, що на одному місці старалися не насаджувати більше трьох родин. Неприклад, в Ольштинському воєвідстві переселювали ще раз, бо було забагато українських родин в одному районі.

Не можна забути і не згадати тут про пам'ятники, поставлені польським воякам, які загинули, виганяючи українських людей з їхніх прадідівських земель. А де ж пам'ятники людям, які загинули під час вигнання? Їх було багато більше, і їхні діяння були багато більш шляхетним ділом!

Як наслідок виселення — сьогодні сотні людей українського роду порозкидані по цілій Польщі. Їх дальше підозрівають, і польський уряд контролює їх релігійний, політичний та національний розвиток.

Сьогоднішній Стан

Не дивно, що по такій поведінці польського населення і уряду, більшість українського майна (приватного і публічного) була знищена. Це нищення набирало різних форм. Зараз же по війні багато церков і інших громадських будівель було спалено. Опісля велику частину залишених церков і будівель розібрали на будівельний матеріял, який уживали на стайні, колгоспні (PRG) будики тощо. Частина церков була продана за дешеві гроші з умовою, що купець мусить до даного часу розібрати будівлю і вивезти матеріял. (Виглядає, що польський уряд сам не хотів нищити церков, а віддавев цю працю приватним підприємцям). Також поважна частина церков була залишена протягом 40 років, коли через брак догляду дерево зігнило, мури замокли й спорохніли, а в кінці будівля впала або її розібрали для загальної безпеки.

Знову інші церкви чи будівлі були перетворені в магазини на різні речі, як штучний навіз, сіно, збіжжя, вугілля, машинерію тощо. Велика частина церков була передана для ужитку латинської церкви. Деякі з них були відновлені, а знову інші «златинізовані», де всю обстановку східнього обряду викинено і спалено, а впроваджено латинську.

Частина церков була передана для ужитку православній церкві. Ці церкви звичайно відновлені і задержані в східньому стилі. Лише кілька церков уживає українська католицька церква.

Б. РЕЛІГІЙНИЙ НАРИС

1. Історія Перемиської Епархії

Вчені доказують, що християнство прийнялося спочатку на Закарпатті, потім в Галичині, а пізніше в інших частинах України. Перемишль був другим центром християнства на Україні і єпископською столицею. Галичина, чи Білі Хорвати, як називають предків-галичан, прийняла християнство з південного сходу ще за часів Кирила і Методія.

В ті часи релігійні місіонери мали труднощі з приверненням до християнства східніх слов'ян через брак спільної мови. Місіонери зі заходу проповідували по-латинському, мовою, яка була цілковито чужою, а місіонери зі сходу проповідували по-грецькому, мовою, що так само не була зрозумілою. Щойно при помочі «Кирилиці» східня церква змогла приєднати українців і інших східніх слов'ян до християнства. Як відомо, «Кирилицю» видумав св. Кирило, що зі своїм братом, св. Методієм, були церковними місіонерами-зверхниками в Сирмії і Паннонії (сьогоднішня Югославія). Вони мали також юрисдикцію над східньою частиною Велико-Моравії. При помочі «Кирилиці», св. Кирило і Методій змогли за короткий час переписати релігійні книги і навчити льокальних священиків про церковний календар і Богослужби.

За часів Кирила і Методія східня церква опанувала Краківські землі, і вчені доводять, що святині в Кракові, на Вавелю, були «церкви». Так само розкопки біля замку в Перемишлі вказують, що там стояла церква, побудована близько 900 року. Подібно і в Новому Санчі старинні римо-католицькі костели були церквами східнього обряду за часів св. Методія.

Впливи Східньої Церкви у Велико-Моравії припинилися після смерти Методія в 885 році, коли Моравський Король Святополк вигнав з князівства наслідників Методія. Він зробив це під натиском зверхників західньої церкви,які твердили, що християнство можна проповідувати лише мовами, уживаними на хресті Ісуса Христа, себто латинською, грецькою і єврейською. А поширювати християнство «кирилицею», твердили вони, було єретичним.

Викинені місіонери пішли в інші краї, що включали Україну і Польщу. Вчені подають 899 рік як рік заснування перемиського Епископства, а в 909 році мала вже існувати перша церква. Коли в 981 році Володимир Великий завоював Білих Хорватів, а з ними і Перемишль, то там вже був Епископ, і релігійне життя було високо поставлене.

З включенням Галичини до Київської держави і по прийнятті християнства в 988 році, релігійне життя на теренах Перемиської Епархії поступило вперед. Першу катедру в Перемишлі збудував Князь Володар на замковій горі, за мурами в 1119 році; її присвячено Святому Іванові Хрестителю. Опісля постало Галицьке епископство (біля 1150 року) і на його престіл був переведений Перемиський Епископ. Про ці давні часи точних дат та імен неможливо дістати. Першим Епископом в Перемишлі, про якого є дані, був владика Антоній Добриня Ядренкович (1218-1225). Він і всі інші епископи подані при кінці цього розділу.

deportees who lost their lives, and their acts were much more noble!

At the present time, there are a few hundred thousand people of Ukrainian ancestry living dispersed throughout Poland. Suspicions are continuously being cast upon them, and the government continuously monitors and controls their religious, political, and ethnical development. They are written about in newspapers and books where usually they are referred to as bandits. I would like to ask you, the reader: who should be called the bandit here, the person who defended, and who died defending his piece of ancestral land, or the infamous person who came to drive him away and seize his property?

Present Situation

It is no wonder that after such atrocious behaviour by the Polish population and government towards the Ukrainian population, most of the private and public property of Ukrainians was destroyed. This destruction took many forms and was carried out for varied reasons. Immediately after the war, many tserkvy and other properties were burned during deportation. Later on, many remaining tserkvy were taken apart and used as building material for collective farm buildings and the like. As the government wished to get rid of many tserkvy, they sold them to private interests, at low cost, with a rider that the purchaser was to take them apart and remove all material.

Then we have a large number of tserkvy that, after standing unattended for 40 years, rotted away and fell apart. We must also not forget the numerous tserkvy that were converted to warehouses for a variety of goods ranging from straw and hay, to fertilizer and coal.

A good number of tserkvy were given to the Polish Roman Catholic church. Some of these were renovated, while others became latinized, whereby all Eastern Rite fittings and furniture were thrown out and burned, and then customary Latin Rite fittings provided.

A few tserkvy were given to the Orthodox church. All of these have been renovated and are maintained in their Eastern Rite decor. Only a few tserkvy are used by the original owners, the Ukrainian Catholic Church.

B. RELIGIOUS BACKGROUND

1. History of the Eparchy of Peremyshl

All who study the history of religion in Ukraine agree that Christianity was accepted first in Transkarpatia, then Galicia, and then in other territories of Ukraine. They also agree that after Mukachiv, Peremyshl was the second religious center, and eparchy, in Ukraine. The Ukrainians in Galicia acquired Christianity through the efforts of Sts. Cyril and Methodius.

In those early centuries, the Christian missionaries had difficulty in converting the eastern Slavs to Christianity because of the language barrier. The missionaries from the west used Latin which was totally foreign, while those from the east used Greek which was not understood either. The task of conversion was simplified by St. Cyril who composed the Glagolithic/Cyrillic script. St. Cyril and his brother, Methodius, were missionaries and bishops in Syrmium and Pannonia, today Yugoslavia, and their authority extended into the Great Moravian state. By means of the Cyrillic script and the old Slavonic language, Sts. Cyril and Methodius managed to transcribe religious books and instruct newly ordained priests in the religious calendar and in church services.

During the time of Sts. Cyril and Methodius, the Byzantine Church extended west and included Krakiv. The churches in the famous Krakiv castle of Vavel were, in fact, tserkvy at one time. Similarly, churches in Novy Sanch were tserkvy at the time of Sts. Cyril and Methodius. Archeological excavations in 1958-60 proved that the ancient foundations within the Peremyshl fortification walls are those of Byzantine Churches built about the year 900.

The spread of the Byzantine Church was halted after the death of St. Methodius in 885. The Great Moravian prince, Svyatopolk, banished the disciples of St. Methodius at the instigation of Latin clergy, who maintained that Christianity must be preached only in one of the three languages used on Jesus Christ's cross. These were Latin, Greek and Hebrew. They declared that the spread of Christianity with the aid of the Cyrillic script and old Slavonic language was heresy.

The banished missionaries left for other countries, including Ukraine and Poland. Scholars believe that the Peremyshl eparchy had its beginnings in 899, and that the first tserkva was built about 909. By the time the Kievan prince, Volodymyr, conquered and united the territories of the White Croats with Kievan Rus in 981, the inhabitants were already Christians, and Peremyshl already had a bishop.

Religious life in Peremyshl and its territories prospered after the adoption of Christianity as the state religion in 988. The first cathedral, that of St. John the Baptist, was built within the Peremyshl fortification in 1119 by Prince Volodar. Later, in

З завоюванням Галичини Польщею в 1349 році, власність більшости земель перейшла до польського короля і від нього також залежав матеріяльний і духовний розвиток країни. А дв король подарував звмлі своїм підлеглим, там залежало від них. Велика частина земель, про які тут говоримо, стали власністю латинського епископа в Кракові, так що від нього залежав розвиток майже цілої Лемківщини.

Зараз же після завоювання постало Перемиське Латинське Епископство в 1375 році, а з цим почалося тертя між Східною і Західною церквою. Одним з перших актів тодішнього короля Ягайла було передання Катедри Св. Івана Хрестителя латинській церкві в 1412 році. У 1460 р. цю церкву, побудовану з тесаного каменя, поляки розібрали і з матеріялу збудували Катедру Св. Петра поза мурами Пвремиського замку. Заки уживали камінь на будові, то возили його до Сяну і «змивали з нього східню схизму». Вона згоріла в 1495 році. Відбудова тривала до 1571 року, і цей костел стоїть до сьогодні. Треба так само згадати, що Катедру Св. Петра поставили на місці старинної церкви Св. Николая. В підваллях Св. Петра можна знайти рештки фундаментів церкви Св. Николая.

Ще один епізод, що заслуговує на згадку, цв друкування релігійних підручників Кирилицею. Як знаємо, Йоган Ґутенберґ був першим друкарем і в 1456 році видрукував біблію. Лише 35 років пізнішв лемко на ім'я Святослав Фіол видрукував п'ять книжок Кирилицею в Кракові в 1491 році. Донедавна Фіолу вважали німцем. Твпвр відкрили, що він був мешканцем Кракова, лемком, і нащадком передісторичного племени Білих Хорватів. Він научився друкарства в Німеччині, був фінансований українськими маґнатами і церквою, відкрив свій друкарський варстат у 1483 році і вже в 1491 році друкував наступні книжки:

Осмогласник — 357 сторінок,
Часословець — 787 сторінок,
Тріод Пісна — 616 сторінок,
Тріод Цвітна — 712 сторінок,
Псалтир — .... сторінок.

У 1492 році Фіола поставили перед інквізіційний суд кардинала Фредріка Ягила. Його друкарня була закрита, друкарські машини знищені, а надруковані примірники спалені. Він сам мусів запевнити суд, що не буде більше друкувати кирилицею. Знищення його підприємства було таке досконале, що сьогодні знаходимо лише кілька примірників перших чотирьох книжок. Не знайдено ані одного примірника псалтиря Фіола.

Тертя були так само спричинені польськими землевласниками, які натискали на українців, щоб переходили на латинську віру. Так наприклад, 23 січня 1593 року Катерина Ваповська пише, що українські церкви треба змінювати на латинські костели, щоб латинські ксьондзи намовляли населення ходити до костела і щоб українських дітей хрвстити в коствлах. Такі акції причинилися до того, що в 18-ому столітті цілі громади переходили на латинську віру.

У 1595 році українські владики прийняли церковну унію, яку проголосили в Берестю 1596 року. Ця унія прийняла Папу Римського як видимого голову Христової Церкви і визнала його верховну владу в релігійних справах. Ця унія теж зберегла окрему організацію української церкви, її обряди і її східнє церковне право.

Хоч Перемиський епископ Михаїл Копистинський підписав унію в 1595 році, але, побачивши, що є великий спротив, відступив від неї пвред її проголошенням. Він, як і Львівський епископ Гвдеон Балабан, залишилися не з'днаними.

Тут треба підкреслити, що лемки прийняли християнську віру від Св. Кирила і Методія, а Київська Русь прийняла християнську віру з Візантії. Тому що Кирило і Методій та Візантія в той час були злучені з Римом, прийнята віра в Перемишлі і Києві була католицькою. Роздор між Римом і Візантією почався щойно в 1054 році. Він не торкався українців аж до 13-го століття. Берествйська Унія була спробою поєднати східньо-західні непорозуміння на Україні.

Коли Михаїл Копистинський відкинув Унію, лемківські деканати з'єдналися під проводом генерального вікарія Гарасима Дубицького, відлучилися від Перемиської дієцезії і прийняли унію. Після смерти Копистинського, коли протягом 100 років у Перемишлі були два епископи — з'єдинений і нез'єдинений, лемки завжди підлягали з'єдиненому, або унійному, владиці. У 1692 році епископ Іннокентій Винницький з цілою епархією прийняв унію. Від того часу до сьогодні Перемиська епархія була злучена з Римом.

Після розпаду і поділу Польщі, територія епархії опинилася під Австро-Угорською монархією. Уряд відносився до церкви прихильно, і при церкві почали розвиватися шкільництво, читальні, кооперативи, громадські каси та товариства тверезости. Так, з більшими чи меншими змінами, перейшов час аж до 1934 року.

10 лютого 1934 року Апостольський Престіл на домагання польського уряду і церкви відлучив дев'ять лемківських деканатів від Перемиської Епархії і створив окрему Апостольську Адміністратуру. Польським пляном була швидка асиміляція і злука цих деканатів з латинською церквою. Треба сказати, що лемки показалися духово і етнічно сильною частиною українського народу. Одинадцять років після створення Апостольської Адміністрації польський уряд побачив справу асиміляції як програну. Він насильно вивіз усіх лемків, як також і українців з інших територій Перемиської Епархії або до УРСР, або на поселення на західні землі. Їх прадідні землі заселено поляками.

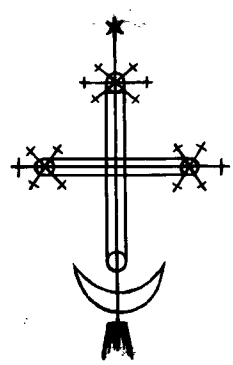

about 1150, the eparchy of Halych was established, and the first bishop there was transferred from Peremyshl. There are very few notations covering this period, and, as a result, the names of and information about the early bishops of Peremyshl are not known. The first bishop about whom we know a great deal was Antoniy Dobrynya Jadreykovych (1218-1225). He and other bishops are listed following this section.

When Galicia was conquered by Poland in 1349, the ownership of most lands was transferred to the Polish king, who was also responsible for the physical and spiritual well-being of the country. Where the king donated lands to one of his vassals, all activities on those lands were under the vassal's control. A good portion of the lands that are covered by this publication became the property of the Roman Catholic bishop in Krakiv, who was, therefore, the one who determined the economic and religious development of most of Lemkoland.

The installation of a Roman Catholic bishop in Peremyshl (1375) brought friction between the Eastern and Western Churches. One of the first points of conflict concerned the confiscation of the Cathedral of St. John the Baptist in 1412. Subsequently, in 1460, this cathedral was dismantled, and its materials used to build the Roman Catholic Cathedral of St. Peter, outside the castle fortifications. Before the cut stones were used, they were hauled to the river to be "cleansed from the Eastern schism". This cathedral, which burned down in 1495, was under reconstruction until 1571 and is still standing. It should also be pointed out that St. Peter's stands on the site of another ancient tserkva, that of St. Nicholas. The foundations of St. Nicholas can be seen in the cellar of St. Peter's Cathedral.

Another conflict involved the printing of religious texts and materials. As is well known, the first printing of a Bible in Latin was completed by John Gutenberg in 1456. It was only 35 years later that a Lemko by the name of Svyatoslav Fiol (Viol) published five religious books in Cyrillic in Krakiv in 1491. Until recently, Fiol was thought to be a German, but in fact he was a resident of Krakiw, a Ukrainian Lemko, and a descendant of the White Croats. He learned the printer's art in Germany, was financed by Ukrainian magnates and the Byzantine church, opened a printing shop in Krakiv in 1483 and by 1491 was printing:

Osmohlasnyk — 357 pages (Book of Eight Tones)
Chasoslovets — 787 pag. (Book of Liturgical verse)
Triod Pisna — 616 pages (Lenter Triodion)
Triod Tsvitna — 712 pages (Bright Triodion)
Psalter — paging unknown

In 1492, he was brought before an inquisitional court held by Cardinal Fredrick Jadyla. His shop was closed down, his presses destroyed, and his publications were burned as being heretical. He had to assure the court that he would never again print in Cyrillic. The destruction was so complete that there are only a few copies of the first four publications, and none of the fifth publication, available today.

Incidents of friction were also caused by the Polish landowners who pressured inhabitants to switch from the Byzantine to the Roman Catholic Church. As a prime example, one can cite Kateryna Vapovska who, on January 23, 1593, issued an edict in which she instructed her subordinates to promote the changing of tserkvy into kostely, and the Roman Catholic clergy to encourage the baptism of and attendance in kostels by the Ukrainian population. Such actions resulted in the transfer of whole communities from the Byzantine to the Roman Catholic Church in the 18th century.

In 1595, the Ukrainian bishops accepted the union with Rome which was announced in 1596. This Union, called the Union of Berestya, recognized the Pope in Rome as the visible head of Christ's Church, and accepted his supremacy in religious matters. This union also accepted the separate organization of the Ukrainian church, its customs, its liturgy, and its laws.

Although the bishop of Peremyshl, Most Rev. Mykhail Kopystynskyj, signed the original acts of union, he withdrew his agreement before they were made public in 1596. He, together with the bishop in Lviv, the Most Rev. Hedeon Balaban, remained outside the union.

It should be pointed out that the Lemkos accepted Christianity from Sts. Cyril and Methodius while the Kievan Rus accepted Christianity from Byzantium. At that time, Byzantium was in agreement with Rome, and Sts. Cyril and Methodius were agents of Rome. The Christianity accepted by both parties was therefore Catholic. The Great Schism between Rome and Byzantium that began in 1054, did not affect the church in Ukraine until the 13th century. The Union of Berestia was intended to solve the east-west problems for Ukrainians.

When Mykhail Kopystynskyj refused the union, the Lemko deaneries, that is, deaneries comprising the western portion of the eparchy, united under the leadership of Rev. Harasym Dubytskyj, separated from the eparchy and accepted union. This situation persisted for 100 years. There were two bishops in Peremyshl; one was united with Rome, the other was not. The Lemkos were always a part of the united eparchy. In 1692, Bishop Innokantyj Wynnytskyj accepted union on behalf of the whole eparchy, and, since that time, all the bishops in Peremyshl have been united with Rome.

After the partitioning of Poland, the territory of the Peremyshl eparchy was included in the Austro-Hungarian monarchy. Here, the church was treated relatively well until 1934, and church activities were broadened to include schools, reading houses, cooperatives, credit unions, and clubs promoting sobriety.

HISTORY (Continued)

On February 10, 1934, Rome, under pressure from the Polish government and church authorities, separated the Lemko deaneries from the eparchy of Peremyshl, and appointed an Apostolic Administrator for them. The Polish plan for these deaneries was their quick assimilation and inclusion into the Roman Catholic Church. It must be said that Lemkos showed themselves to be strongly attached to other Ukrainians, both spiritually and ethnically. Eleven years under apostolic administration did not bring about the hoped-for assimilation by the Poles. As a result, most of the Lemkos, together with other Ukrainians were expelled in 1945 to the URSR. The remnants were transplanted to the northern and western borders of Poland.

Such is the situation today, more than forty years later, a period of suffering and of constant endeavour to retain religious and national traditions and identity and to pass these traditions on to future generations.

2. Bishops of the Eparchy of Peremysl

1.	Antonij Jadrenkowyc	1218-1225
2.	Unknown bishop	
3.	Ilarion	1254
4.	Awraam (Abraham)	1271
5.	Jeremija (Jaremia)	1282
6.	Serhij	1282-1288
7.	Memnon	1288
8.	Ilarion	1292-1302
9.	Heorhij (George)	1315
10.	Marko (Mark)	1330-1341
11.	Kyrylo Woloshyn	1353
12.	Ilarion	1366-1385
13.	Wasylij (Basil)	1385-1391
14.	Atanazij	1391-1407
15.	Gelazij	1415
16.	Ilija (II)	1422-1440
17.	Atanazij Drohojewskyj	1440-1443
18.	Atanasij Bireckyj	1446-1467
19.	Joan Bireckyj	1442-1476
20.	Joannikij	1491-1498
21.	Antonij Onyka (Antony)	1498-1521
22.	Joakym	1522-1529
23.	Lawrentij Terleckyj	1528-1549
24.	Antonij Radylowskyj	1549-1581
25.	Arsenij Brylynskyj	1581-1591
26.	Mychajlo Kopystynskyj	1591-1610

ІСТОРІЯ (Продовження)

2. Єпископи Перемиської Епархії

1.	Антоній Ядренкович	1218-1225
2.	Невідомого імени	
3.	Іларіон	1254
4.	Авраам	1271
5.	Єремія	1282
6.	Сергій	1282-1288
7.	Мемнон	1288
8.	Іларіон	1292-1302
9.	Георгій	1315
10.	Марко	1330-1341
11.	Кирило Волошин	1353
12.	Іларіон	1366-1385
13.	Василій	1385-1391
14.	Атаназій	1391-1407
15.	Гелазій	1415
16.	Ілія	1422-1440
17.	Атаназій Дрогоєвський	1440-1443
18.	Атанасій Біpецький	1446-1467
19.	Йоан Біpецький	1442-1476
20.	Йоаннікій	1491-1498
21.	Антоній Оника	1498-1521
22.	Йоаким	1522-1529
23.	Лаврентій Терлецький	1528-1549
24.	Антоній Радиловський	1549-1581
25.	Арсеній Брилинський	1581-1591
26.	Михайло Копистинський	1591-1610
27.	Атаназій Крупецький	1610-1652 (З)
27а.	Йоан Хлопецький	1611-1620 (Н)
28.	Прокопій Хмільовський	1652-1664 (З)
28а.	Ісаакій Копинський	1620-1633 (Н)
29.	Антін Терлецький	1664-1669 (З)
29а.	Йоан Попель	1622 (Н)
29б.	Сильвестер Гулевич	1634-1645 (Н)
30.	Іван Малаховський	1669-1691 (З)
30а.	Антоній Винницький	1650-1679 (Н)
31.	Інокентій Винницький	1679-1700 (З)
32.	Георгій Винницький	1700-1713
33.	Єронім Устрицький	1715-1746
34.	Онуфрій Шумлянський	1746-1762
35.	Атаназій Шептицький	1762-1779
36.	Максиміліян Рилло	1776-1793
37.	Антоній Ангелович	1796-1808
38.	Михайло Левицький	1813-1818
39.	Іван Снігурський	1818-1847
40.	Григорій Яхимович	1848-1860
41.	Тома Полянський	1860-1869
42.	Іван Ступницький	1871-1890
43.	Юліян Пелеш	1891-1896
44.	Константин Чехович	1897-1915
45.	Йосафат Коциловський	1917-1946

З — означає злучний
Н — не злучений з Римом

27.	Atanazij Krupeckyj	1610-1652 (U
27a.	Joan Chlopeckyj	1611-1620 (N)
28.	Prokopij Chmilowskyj	1652-1664 (U)
28a.	Isaakij Kopynskyj	1620-1633 (N)
29.	Antin Terleckyj	1664-1669 (U)
29a.	Joan Popel	1633
29b.	Sylvester Hulewyc	1634-1645 (N)
30.	Iwan Malachowskyj	1669-1691 (U)
30a.	Antonij Wynnyckyj	1650-1679 (N)
31.	Inokentij Wynnyckyj	1679-1700 (U)
32.	Heorhij Wynnyckyj	1700-1713
33.	Jeronim Ustryckyj	1715-1746
34.	Onufrij Shumlanskyj	1746-1762
35.	Atanazij Sheptyckyj	1762-1779
36.	Maksymilian Ryllo	1776-1793
37.	Antonij Anhelowyc	1796-1808
38.	Mychailo Lewyckyj	1813-1818
39.	Iwan Snihyrskyj	1818-1847
40.	Hryhorij Jachymowyc	1848-1860
41.	Toma Polanskyj	1860-1869
42.	Iwan Stupnyckyj	1871-1890
43.	Julian Pelesh	1891-1896
44.	Konstantyn Cechowyc	1897-1915
45.	Josafat Kocylowskyj	1917-1946

U — indicates united with Rome
N — indicates not united with Rome

C. DATA OF INTEREST

On the territory of the Eparchy of Peremyshl, within the boundaries of today's Poland, lived 540,000 Ukrainians of the Byzantine Catholic faith. They worshipped in 689 tserkvy, and were organized into 363 parishes. The following data can be deduced from the above numbers:

- the average number of faithful per parish was 1,500;
- the average parish consisted of two tserkvy, the mother tserkva and a filial one;
- the average number of souls per tserkva was 800.

Today's count indicates that out of the 689 tserkvy that existed in 1939:

- 346 tserkvy (50.2%) no longer exist, or are in an irreparable condition;
- 245 tserkvy (35.6%) have been acquired by the Polish Roman Catholic Church and converted into kostely;
- 61 tserkvy (8.9%) remain in reasonably good condition, but are closed or used for other than sacral needs;
- 28 tserkvy (4.0%) were acquired and are used by the Orthodox Church;
- 9 tserkvy (1.3%) are retained as museums. Some remain standing on their original locations, while others have been moved onto museum property.

The majority of the deaneries of the eparchy of Peremyshl were within the ethnographic boundaries of Ukrainian settlement. The overall composition of the population on these territories was:

- Ukrainians 65%
- Poles 25%
- Jews 8%
- Other 2%.

However, it should be pointed out that the majority of Poles and Jews resided in towns, while the Ukrainians lived in villages. With the population divided in this manner, we have the following compositions:

RURAL		URBAN	
Ukrainians	75%	Ukrainians	16%
Poles	20%	Poles	50%
Jews	3%	Jews	33%
Other	2%	Other	1%

In the deaneries outside the ethnographic boundaries of Ukrainian settlement, the Ukrainians were in the minority, approximately 10% according to the 1939 figures. It should be pointed out that the territory of these deaneries has been inhabited by Ukrainians dating back to the Kievan Rus' period. During the Polish occupation of this territory (1349-1764), the majority of the population was assimilated polonized) and became Roman Catholic. Here evolved a population that considered itself to be Ukrainian, yet were Roman Catholic. Other existed here who considered themselves to be Polish, yet were Byzantine Catholic.

Of interest to some readers may be the patron saints of the tserkvy covered by this publication. Examining the patrons, we find that the Ukrainians were devoted to the Blessed Virgin Mary and a total of 240 (34.5%) tserkvy were devoted to her. Out of these there were:

- Patronage of the B.V.M. 72
- Nativity of the B.V.M. 70
- Dormition of the B.V.M. 48
- Others of the B.V.M. 50

Listed below in descending order of importance, are other patrons of tserkvy.

Archangel Michael	86	(12.3%)
Jesus Christ	71	(10.2%)
St. Nicholas	59	(8.5%)
St. Paraskewia	55	(7.9%)
St. Demetrius	53	(7.6%)
Sts. Kosmas and Damian	25	(3.6%)
St. John the Baptist	15	(2.2%)
St. George	13	(1.9%)
St. John Theologian	10	(1.4%)
St. Peter and Paul	8	(1.1%)
Holy Trinity	8	(1.1%)
Other	46	(6.7%)

В. ЦІКАВІ ІНФОРМАЦІЇ

На території Перемиської Епархії, що знаходиться сьогодні в границях теперішньої Польщі, жило 540,000 українців греко-католицької віри. Вони молилися Богові в 689 церквах і були зорганізовані в 363 парохіях. З цих чисел можна довідатися, що:

— пересічна парохія мала близько 1500 парохіян;

— до пересічної парохії належало дві церкви, себто матірна і одна дочерна;

— пересічно одна церква служила майже 800 вірним;

На сьогоднішній час з 689 церков, які існували в 1939 році,—

— 346 церков (50.2%) вже зруйнованих, або в такому стані, що реставрувати їх неможливо;

— 245 церков (35.6%) перебрали римокатолики і уживають їх як костели.

— 61 церква (8.9%) ще стоїть в доброму, або можливому, стані, але закриті або уживаються на несакральні цілі;

— 28 церков (4.0%) перебрала і уживає Православна Церква;

— 9 церков (1.3%) затримані як музейні приклади української церковної архітектури. Деякі з них стоять на первісному місці, а деякі перевезено на музейні площі.

Більшість деканатів Перемиської Епархії знаходилися в етнографічних границях поселення українців. Тут населення в 1939 році ділилося на:

— українців 65%
— поляків 25%
— жидів 8%
— інших 2%

Подані цифри відносяться до всього населення. Треба зазначити, що більшість поляків і жидів жили по містах, а українці — по селах. Коли розділити населення на міщан і селян, то відношення стає наступним:

СЕЛЯНИ		МІЩАНИ	
українці	75%	українці	16%
поляки	20%	поляки	50%
жиди	3%	жиди	33%
інші	2%	інші	1%

Деякі деканати Перемиської Епархії знаходилися поза етнографічними межами поселення українців. У 1939 році українці творили там близько 10% населення. Треба однак зазначити, що за княжих часів території цих деканатів були цілковито заселені українцями. Під час польської окупації цих теренів (1341-1764 рр.) більшість населення спольщилося і перейшло на латинську віру. Тут так само знаходилося населення, яке вважало себе українцями, але були латинської віри. Рівнож знаходилися й інші, що вважали себе поляками, а були греко-католицької віри.

Цікаво так само розглянути патронати церков, які описані в цій книжці. Ці інформації показують, що український нарід був віддании Богоматері і 240 церков (34.5%) були віддані під її опіку. Цих 240 церков поділялися на:

— Покрови 72
— Різдва 70
— Успення 48
— Інші 50.

Подані нижче є патрони церков, які були менш популярні:

Архангела Михаїла	86	(12.3%)
Ісуса Христа	71	(10.2%)
Св. Николая	59	(8.5%)
Св. Параскевії	55	(7.9%)
Св. Димитрія	53	(7.6%)
Св. Козми і Дам'яна	25	(3.6%)
Св. Івана Хрестителя	15	(2.2%)
Св. Юрія	13	(1.9%)
Св. Івана Богослова	10	(1.4%)
Св. Петра і Павла	8	(1.1%)
Пресвятої Трійці	8	(1.1%)
Інші (по менше ніж 1%)	46	(6.7%)

ПРИСВЯТА

DEDICATION

Ця книжка присвячена всім тим, що віддали своє життя, або потерпіли в обороні прав, слави і доброго імени свого народу, його церкви, рідного села, своєї родини та свого ближнього.

Нехай ці червоні маки будуть символом їхньої невинної крови.

This book is dedicated to all those who suffered or laid down their lives in the defense of their nation, their church, their village, their neighbour, or their family.

Let these red poppies represent and remind us of their innocent blood.

ЧАСТИНА ПЕРША

ЦЕРКВИ АПОСТОЛЬСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЛЕМКІВЩИНИ

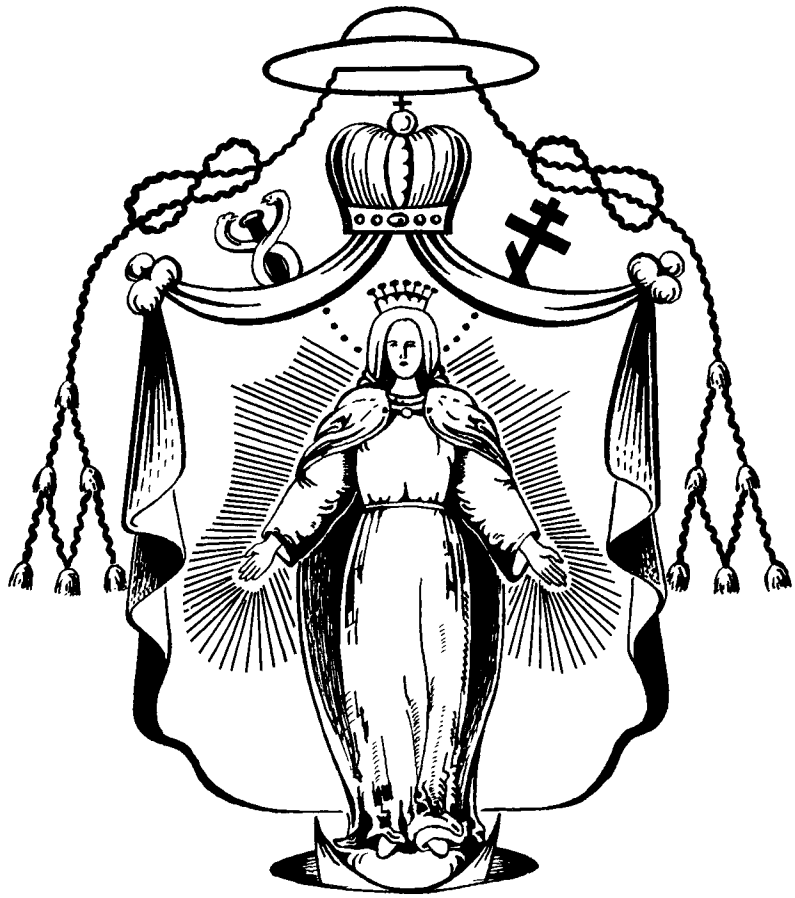

PART ONE

CHURCHES OF THE LEMKO APOSTOLIC ADMINISTRATION

PART ONE I dedicate to my maternal grandparents. They spent all their lives trying to improve the lot of the Lemkos they served.

Rev. Vasyl Smolynskyj was born in 1868 into a peasant family in the village of Korenycya, Yaroslav district. Upon completing high school in Peremyshl, he studied theology in Lviv and Peremyshl. Being blessed with a magnificent bass-baritone voice, he was offered a full government scholarship to study singing abroad. However, he felt that his vocation lay in the priesthood and rejected this proposition.

In 1897 Vasyl married Izabella Bendzinska of Peremyshl and a year later, he was ordained to the priesthood by Bishop K. Chekhovych. After several years of fulfilling an assistant's duties, he was appointed parish priest of Roztoka Velyka, near Krynycya, Novyj Sanch district. In 1917, he was transferred to the neighbouring parish of Nova Ves, where he remained until his death in 1945.

Rev. Smolynskyj's wife Izabella died in 1953 after enduring the tragic death of her only son Ivan, a doctor, as a consequence of the post-war state of lawlessness.

Both Rev. Vasyl and Izabella are buried beside the Nova Ves kostel, the tserkva having burned down due to "unknown causes".

The Smolynskyj's family numbered four children, the youngest of whom, daughter Ivanna, lives in Canada.

ЧАСТИНУ ПЕРШУ я присвячую моїм бабуні й дідусеві по матері. Вони віддали все своє життя, щоб поліпшити долю лемків.

Отець Василь Смолинський народився 1868 року в селянській сім'ї в селі Кореница, Ярославського повіту, де і закінчив початкову школу. Після закінчення гімназії в Перемишлі, студіював теологію у Львові та Перемишлі. Бог обдарував Покійного бас-баритоном зі широким діяпазоном, і йому пропонували виїхати за границю на студії співу при повній державній стипендії. Покійний однак не прийняв пропозиції, бо бажав посвятити себе священству. У 1897 році одружився з Ізабеллею Бендзінською з Перемишля, а в 1898 році епископ К. Чехович висвятив його на священика. По кількох роках сотрудництва, був назначений парохом села Розтока Велика коло Криниці, пов. Новий Санч. 1917 року був переведений в сусідню парохію Нова Весь, де й закінчив свій життєвий шлях душпастиря в 1945 році.

Його дружина Ізабелла відійшла на той світ у 1953 році, переживши трагічну смерть свого одинокого сина Івана, знаного лікаря у Криниці, як жертва тодішнього безправ'я.

Отець Василь і його дружина Ізабелля спочивають на цвинтарі в Новій Весі поруч костела, бо церква «з невияснених причин» згоріла.

Подружжя мало четверо дітей, з яких остання донька Іванка проживає в Канаді.

ДЕКАНАТ МУШИНСЬКИЙ
DEANERY OF MUSHYNA

ПАРОХІЙ — 18 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 26 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 22,600 — PARISHIONERS

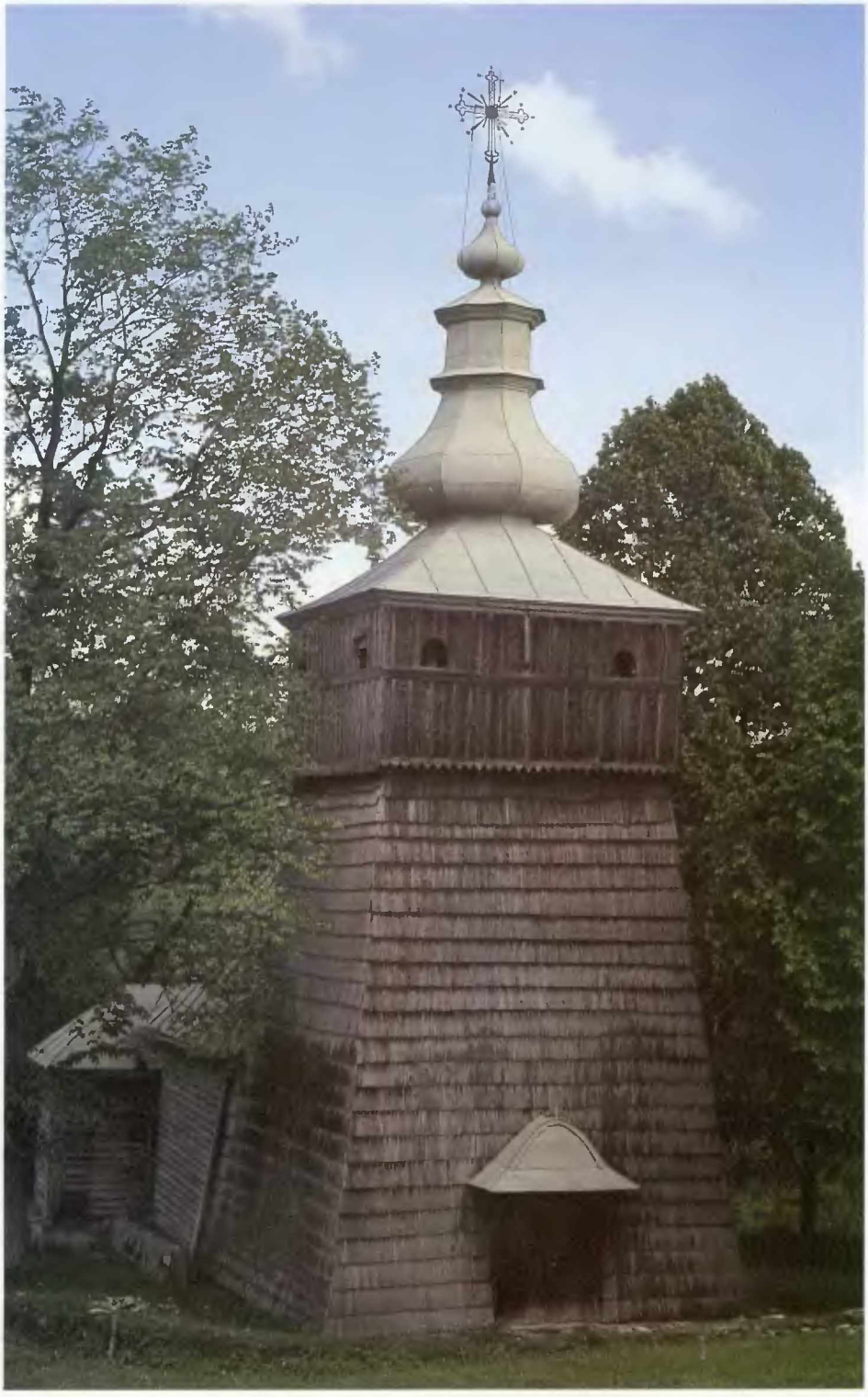

ВОЙКОВА

Св. Козми і Дам'яна **1792**

Парохія тут постала 3 жовтня 1595 року, коли краківський єпископ і кардинал Радивил подарував лан на утримання пароха. Оригінальна церква згоріла в 1790, а теперішню поставлено на її місці в 1792 році. На початку Другої світової війни до церкви належало 22 га поля, 23 га лук і 12 га лісу. Церкву перебрали поляки римо-католики в 1984 році і перед нею поставили новий «місійний» хрест.

VOYKOVA

Sts. Kosmas and Damian **1792**

The Ukrainian Catholic parish was officially set up on October 3, 1595, when the Roman Catholic Bishop of Krakiv donated a plot of land towards the support of the parish priest. The original tserkva burned down in 1790, the present one was erected on the same site in 1792. At the beginning of WWII the tserkva possessed 55 acres of arable land, 58 acres of meadows, and 30 acres of forest. The tserkva became the property of the Polish Roman Catholic church in 1984. A new wooden cross stands in front in memory of the expropriation.

ВІРХОВНЯ ВЕЛИКА

Св. Архангела Михаїла **1821**

У Вірховні Великій і околиці жило 1490 українців у 1879 році. Це число збільшилося до 2130 у 1939 році. Отець Володимир Хиляк народився тут 15 липня 1843 року. Крім того, що був священиком в Долині, Ізбах і Бортному, він теж був знаним письменником. Важливіші його твори були: «Польський Патріот», «Шибеничний Верх» і «Руська Доля». Церкву забрали поляки римо-католики для свого вжитку. Вони теж її відновили.

VIRKHOVNYA VELYKA

St. Michael the Archangel **1821**

In 1879 the tserkva served a congregation of 1490 souls, which increased to 2130 in 1939. Rev. Volodymyr Khylak was born here on July 15, 1843. He served as parish priest in Dolyna, Izby, and Bortne. He was also an accomplished author. A few of his works are entitled: *Polish Patriot, Rus'ka Dola, Schybenychnyj Werkh.* The tserkva was restored and converted into a Polish Roman Catholic kostel.

ЗУБРИК

Св. Евангелиста Луки **1885**

Церква в Зубрику була дочерною Жегестова. Зубрик — це мала місцевість: 320 парохіян. Церква потребує ремонту і вживається як польський костел.

ZUBRYK

St. Luke the Evangelist **1885**

Zubryk is a small village with 320 parishioners. The tserkva in Zubryk was part of the Zhegestiv parish. Today the temple is used as a Polish Roman Catholic kostel and is badly in need of repairs.

ЖЕҐЕСТІВ

Св. Архангела Михаїла **1920**

Мурована з каміння, в бойківському стилі, церква в Жеґестові була поставлена на місці колишньої дерев'яної церкви з 1777 року. На початку нашого століття (1909 р.) тут було 720 парохіян, з того 150 було в Америці на заробітках. Церква стала власністю польських римо-католиків у 1946 році, по вивезенні лемків до УРСР.

ZHEGESTIV

St. Michael the Archangel **1920**

Unlike the majority of others in this region, this tserkva is of stone construction. It was built on the site of an older wooden tserkva from 1777, and is of traditional Bojko rather than Lemko style. It is interesting to note that at the turn of the century, in 1909, out of 720 inhabitants, 150 left for North America as immigrants. The tserkva was converted to a Polish Roman Catholic kostel immediately after the expulsion of the Lemkos in 1946.

ЗЛОЦЬКЕ

Св. Великомученика Димитрія **1873**

Церква гуртувала коло себе 660 жителів села, а тепер обняли її в своє посідання польські римо-католики. На церкві є напис: «*По перемозі над гітлеризмом, польський уряд виселив більшість лемківського населення до УРСР. Решту лемків вивезено на західні землі Польщі 17 липня 1947 року*».

ZLOTS'KE

St. Demetrius, the Great Martyr **1873**

The tserkva that served a community of 660, is now used by the local Roman Catholic parish. An information sheet on the structure contains the following: "Upon victory over Hitlerizm, the Polish authorities expelled most of the local Lemko population to the URSR. On July 17, 1947, the rest of this population was evacuated to Polish western border lands."

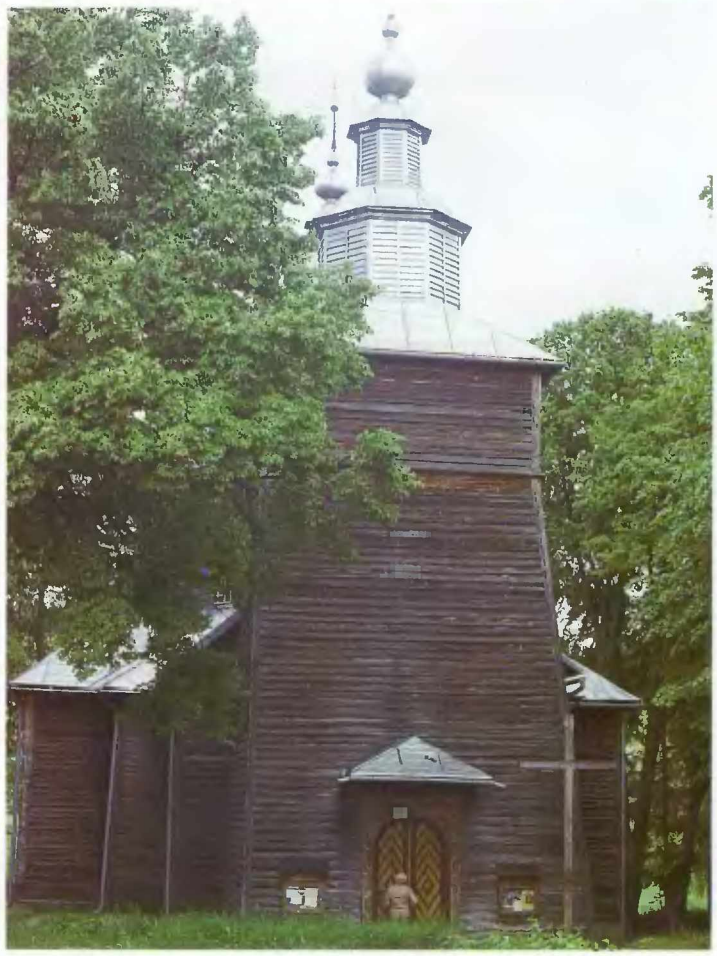

ЩАВНИК

Св. Великомученика Димитрія **1841**

Окрема парохія існувала в Щавнику до 1806 року, коли її прилучили до Злоцького. З початком XX-го століття з цієї околиці їздило багато робітників на заробітки до Америки. Коло церкви стоять пам'ятники, жертвовані тими людьми. Церква служила 670 нашим вірним, а тепер її вживають поляки римо-католики.

SHCHAVNYK

St. Demetrius, the Great Martyr **1841**

There was a separate parish in Shchavnyk until 1806, when it became a part of the parish in Zlotske. At the turn of the century numerous residents emigrated to USA looking for economic opportunity. Near the church we find a number of monuments donated by those who returned. The tserkva served a community of 670 souls, but is now used by the Polish Roman Catholic parish.

ЯСТРЯБИК

Св. Евангелиста Луки **1856**

Церква в Ястрябику, хоч лемківського стилю, та дещо відмінної конструкції. Бабинець в ній невисокий, віддалений від решти будови, і лучиться з нею простим дахом. Тому то ця церква має відмінні зовнішні контури. Вона була дочерною церквою парохії в Злоцьку, служила 550 вірним, а сьогодні перетворена на польський римо-католицький костел.

YASTRYABYK

St. Luke the Evangeiist **1856**

The tserkva in Yastryabyk is of Lemko log construction style, but of somewhat different proportions. The "Babynets", or the entrance tower is rather low and located at a distance from the remainder of the structure. It is joined to the main body of the structure by a straight roof, giving the tserkva a distinctive silhouette. The tserkva was part of the parish in Zlotske and served some 550 parishioners. Today it serves as a Polish Roman Catholic kostel.

КРИНИЦЯ СЕЛО

Богоявлення Господнього **1872**

В Криниці, 8 листопада 1821 року, народився Йосиф в сім'ї о. Теодосія Сембратовича. Йосиф студіював теологію у Відні й Римі та став помічником єпископа Полянського в Перемишлі в 1867 році. В 1870 році Кир Йосиф Сембратович став Галицьким Митрополитом у Львові. В 1882 році він зрікся престолу під тиском австрійського уряду, перенісся до Риму, де помер у 1896 році. Слід згадати, що відомий маляр-примітивіст «Никифор Криницький» (Никифор Дворняк, 1895-1968) теж походив з Криниці і там похований. Під сучасну пору церкву, як костел, уживають поляки.

KRYNYTSYA SELO

Epiphany of Our Lord **1872**

On November 8, 1821, Yosyf was born here into the family of the local priest Teodosiy Sembratovych. Yosyf studied for the priesthood in Vienna and Rome, and later became an assistant to Rev. Polyans'kyj, bishop of Peremyshl, in 1867. In 1870, Rev. Yosyf Sembratovych became the Metropolitan of Galicia in Lviv. Under pressure from the Austrian government Most Rev. Sembratowych abdicated in 1882 and moved to Rome where he died in 1896. The tserkva was rearranged and is now used by the Polish Roman Catholics. A Ukrainian painter-primitivist known a Nykyfor Krynytskyj (Nykyfor Dvornyak 1895-1968) was also born and is buried here.

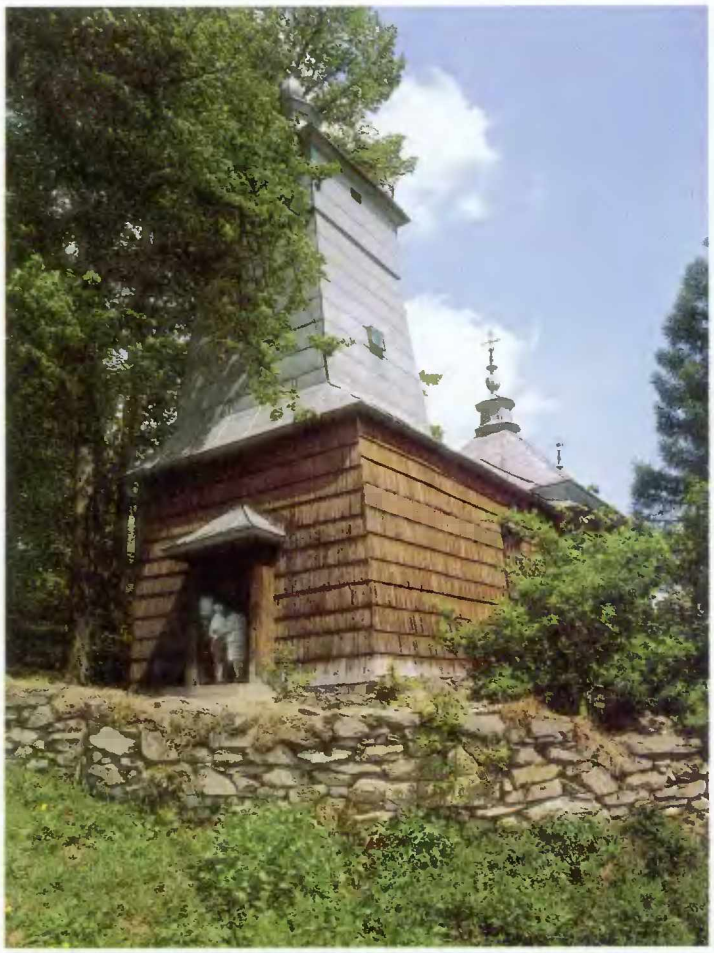

ЛЕЛЮХІВ

Св. Великомученика Димитрія **1861**

Лелюхів — це найбільше на південь висунена місцевість на західній Лемківщині. Тут земля дуже бідна. Люди змушені були виїжджати шукати праці. В 1909 році з 790 парохіян в Лелюхові й Дубні 250 мешканців було в Америці на заробітках. Церквою користуються тепер поляки римо-католики.

LELYUKHIV

St. Demetrius, the Great Martyr **1861**

Lelyukhiv is the most southerly settlement in western Lemkoland. The countryside is rather hilly, and the soil not very fertile. It is no wonder then, that by 1909, 250 inhabitants out of 790 travelled to North America as settlers or as labourers. The tserkva is used by the Poles as a kostel.

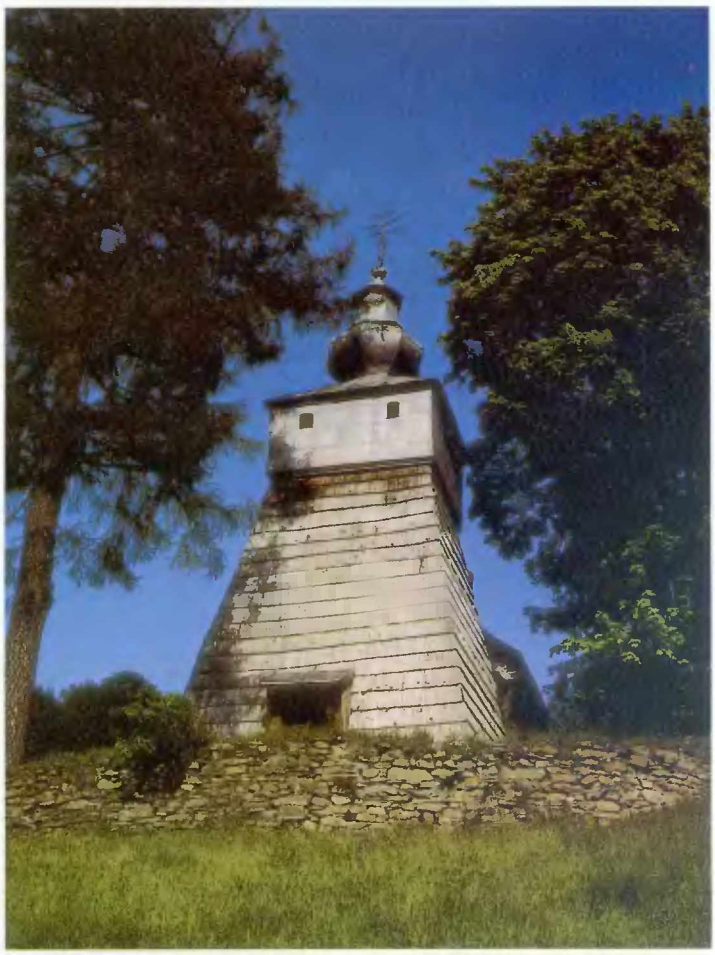

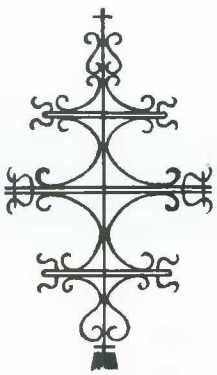

ДУБНЕ

Св. Архангела Михаїла **1863**

До Дубна ми зайшли припадково зі Словаччини, переступивши малий потічок, що був границею. Коло церкви ми зустріли стареньку лемкиню, яка радила нам повертатися на словацьку сторону, поки «вони» (себто погранична сторожа) не прийшли. Церква давніше мала 300 парохіян, а сьогодні виглядає неуживана.

DUBNE

St. Michael the Archangel **1863**

Dubne, like Lelukhiw, is located right on the border with Czechoslovakia. To photograph this tserkva, we inadvertently crossed from Slovakia into Poland by jumping a 3 foot wide stream. Near the church we met an old lady who at first was startled to hear us speak in Ukrainian. Later she advised us to go back right away for "They" (that is the border guards) might come to the village at any time. The tserkva served some 300 parishioners, but now appears to be closed and unused.

ЛАБОВА

Покрови Пречистої Богородиці **1784**

В 1581 році була одна церква на два села: Лабову і Матієву. В 1784 році у Лабовій побудовано окрему, мурована з каміння церкву, а матієвяни дальше вживали стару церкву до 1830 року. Понад сто років тому в Лабовій була цінна бібліотека. В 1944 році ця церква була розмальована малярем В. Кричевським. Тепер вона запущена і поволі розпадається.

LABOVA

Patronage of the B. V. Mary **1784**

In 1581 there was one church that served the villages of Labova and Matiyeva. In 1784, this masonry tserkva was built for the use of parishioners in Labova, while the village of Matiyeva continued to use the old wooden tserkva. Last century, a valuable library was housed in the parish residence. The tserkva was decorated by the artist W. Krychewskyj in 1944. The tserkva is neither used, nor cared for, at the present time.

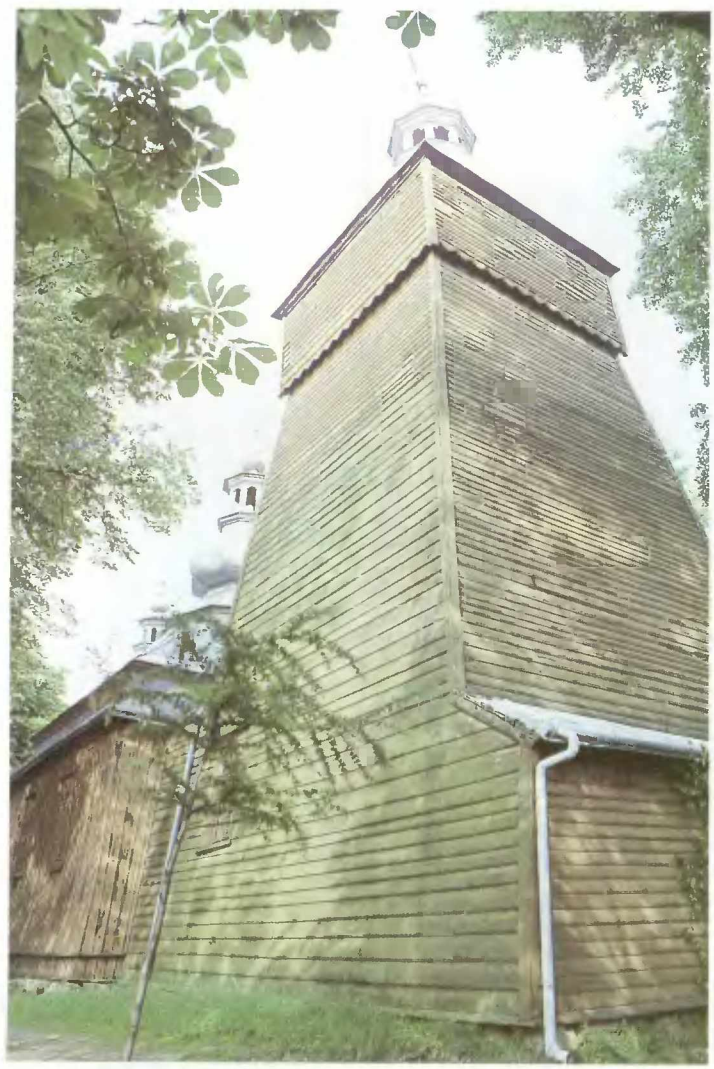

МАТІЄВА

Покрова Пречистої Богородиці **1830**

Роджений в Новому Санчі в 1900 році, а записаний у метриках у Матієвій, відомий український учений, професор Володимир Кубійович — автор *Атлясу України* та підручника *Географія України,* голова Українського Центрального Комітету в часі Другої світової війни і головний редактор української й англомовної *Енциклопедій Українознавства.* Помер 2 листопада 1984 року. Деякими працями і мапами Покійника користувався автор цієї публікації. Церкву, як костел, уживають тепер поляки.

MATIYEVA

Patronage of the B. V. Mary **1830**

Volodymyr Kubiyovych was born in Novyj Sanch in 1900, and registered in the parish of Matiyeva. Dr. Volodymyr Kybiyovych is a distinguished Ukrainian scholar of geography and demography. During the second world war he headed the Ukrainian Central Committee in Krakiw. After the war he was in charge of the preparation of the Ukrainian Encyclopedia, and *Ukraine, a Concise Encyclopedia.* He published numerous works and maps, some of which were used in the preparation of this publication. The tserkva is now used by Polish Roman Catholics.

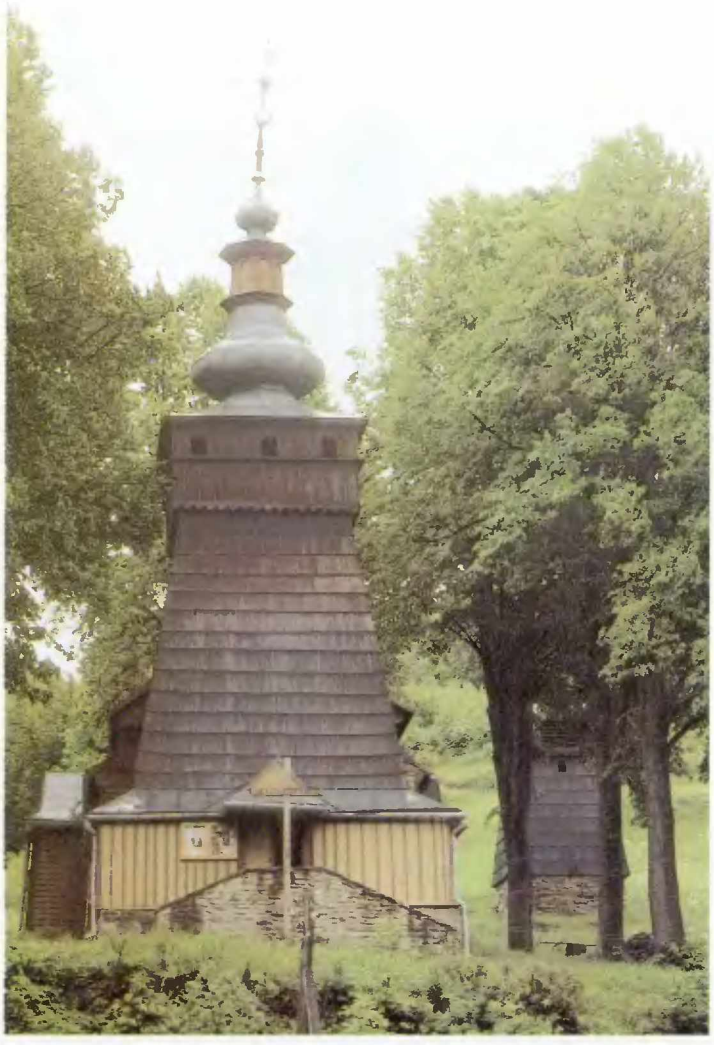

МИЛИК

Св. Козми і Дам'яна **1813**

Найстарша записка про Милик є з 26 серпня 1575 року, коли краківський римо-католицький єпископ подарував землю на вивінування парохії. Ця земля мала 10 гектарів поля, 10 гектарів пасовиська і 17 гектарів лісу. Церква, яка мала 730 парохіян перед війною, стояла довший час неуживаною. У 1980-их роках її перебрали і відновили поляки римо-католики.

MYLYK

Sts. Kosmas and Damian **1813**

The oldest notes about Mylyk appear from July 26, 1575, when the Roman Catholic Bishop of Krakiw donated land for the residence of the Ukrainian Catholic parish priest. The property, just before WWII, amounted to 25 acres of arable land, 25 acres of meadows and 42 acres of forest. The tserkva, that was used by some 730 parishioners before WWII, stood unattended for a long time. In the eighties, it became the property of Polish Roman Catholics.

АНДРІЇВКА

Успення Пречистої Богородиці **1876**

Андріївка — це одна з найстаріших осель околиці. Ще до Другої світової війни тут знаходився старий дзвін з 1484 року, доля якого під сучасну пору невідома. Переказ каже, що давно в Андріївці вживали печатку зі зображенням Св. Апостолва Андрея з похиленим хрестом і написом: «*Печать Громади Андріївка*». Подібність цієї печаті до старинних рисунків Св. Апостола Андрея на Київських горах тяжко вияснити. Церква перетворена на польський костел.

ANDRIYIVKA

Dormition of the B. V. Mary **1876**

Andriyivka is one of the oldest settlements in the area. An old bell dated from 1484 was still here before WWII. Its present whereabouts are not known. There is a legend about Andriyivka that concerns a seal portraying St. Andrew the Apostle with a slanted cross and the words: "Seal of the Community of Andriyivka". The similarity of this seal to ancient drawings of St. Andrew on the hills of Kiev are difficult to explain. The tserkva has been used as a Polish kostel for some time.

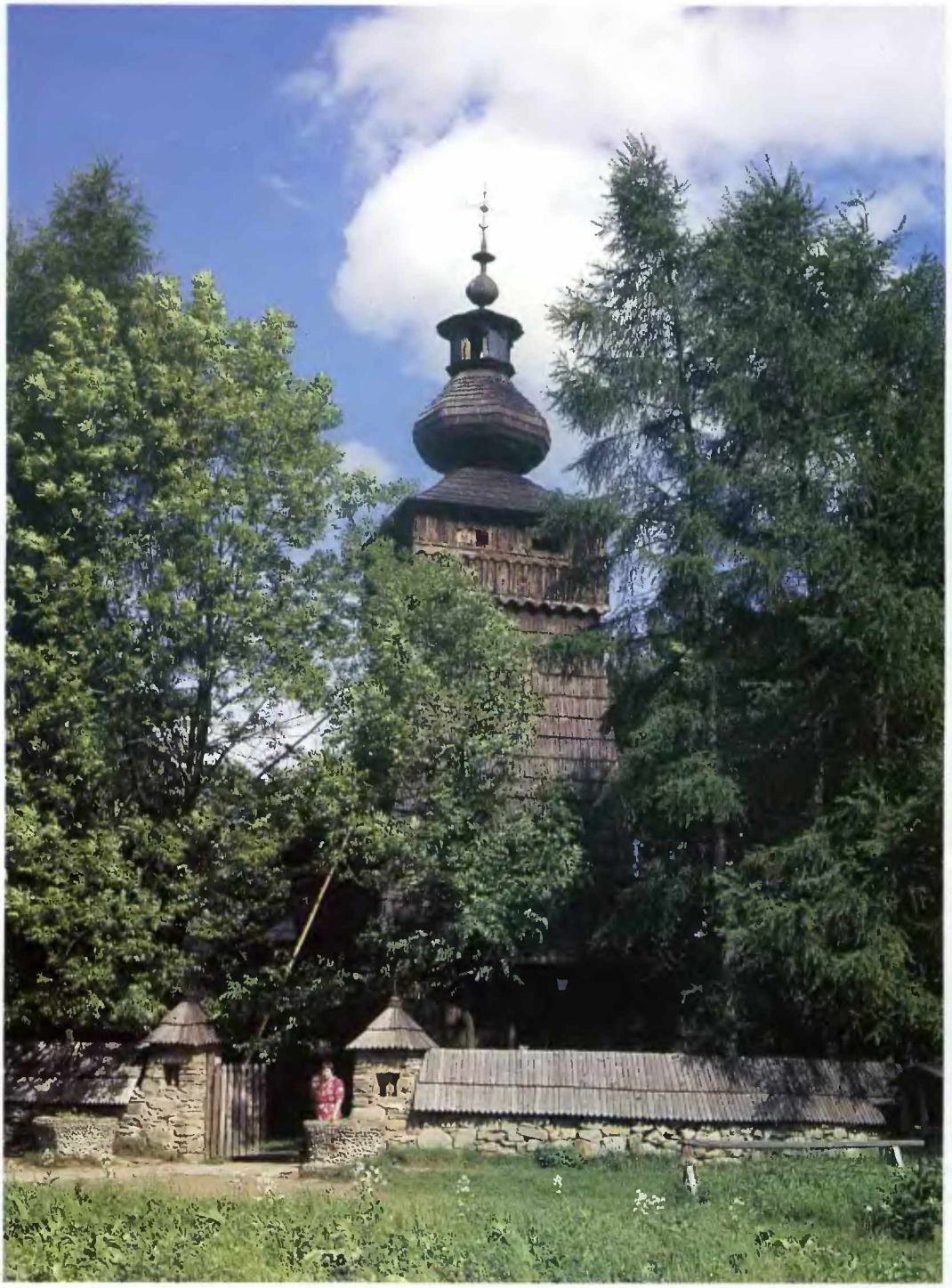

ПОВОРОЗНИК

Св. Апостола Якова **1612**

Поворозницька церква — це найстаріша церква на західній Лемківщині. Вона вже кілька разів занепадала і була відбудована. Розказують, що після однієї повені її перенесли дальше від річки, на вищий ґрунт. Треба відмітити, що через 300 років (1638-1939) священики в Поворознику були з роду Мійських. Церкву, яка перед виселенням нараховувала понад 1000 парохіян, під сучасну пору вживають поляки як костел.

POVOROZNYK

St. James the Apostle **1612**

The tserkva in Povoroznyk is the oldest in western Lemkoland. Several times in its history it was close to destruction but was successfully rebuilt. Once after a spring flood it was moved further away from the river to higher ground. It should be pointed out that the priests in Povoroznyk came from one family for a period of 300 years (1638-1939). This family's name was Miys'kyj. The tserkva, that served more than 1000 faithful is now used by the Polish Roman Catholic parish.

МОХНАЧКА НИЖНЯ

Св. Архангела Михаїла **1846**
Різдва Пречистої Богородиці **1787**

В 1873 році в Мохначці померло на холеру близько сто осіб. Бідність населення (1490 осіб) примушувала шукати заробітку, тому ще перед Першою світовою війною виїхало до Америки біля 480 людей. Треба зазначити, що багато господарів обробляли панські землі. Бувало часто, що вони їхали до Америки на заробітки, а повернувшись, відкуповували землю від пана. Церква тепер стала польським костелом, а стара капличка, хоч відновлена, стоїть невживаною.

MOKHNACHKA NYZHNYA

St. Michael the Archangel **1846**
Nativity of the B. V Mary **1787**

In 1873 there was an outbreak of cholera in the area, and about 15 percent of the population died. The countryside is not very fertile, so as a result we find 480 inhabitants, 30 percent of the population, having ventured to North America as immigrants or labourers. It should be pointed out that many villagers were tenants on the land they tilled. They would emigrate to USA as labourers and upon their return purchase their land from the landowner. The tserkva is now used as a Polish kostel, but the older chapel appears unused, even though it is restored.

НОВА ВЕСЬ

Рождества Пречистої Богородиці **1795**

В Новій Весі народився 30 березня 1873 року Кир Василь Масцюх. 11 грудня 1934 року Папа Пій XI назначив був його Апостольським Адміністратором Лемківщини. Це відлучення лемків від Перемиської епархії сталося на вимогу польського уряду та польської римо-католицької церкви. Кир Василь Масцюх помер 12 березня 1936 року і похований на цвинтарі в Новій Весі. На тім самім цвинтарі також похований мій дідо, о. Василь Смолинський, котрий був парохом Нової Веси протягом багатьох років. Церква показана на світлині з 1965 р. вже не існує. Вона була спалена вночі по візитації польського примаса в 1975 році. Стару церкву вживали римо-католики, як і вживають новий костел, поставлений на місці спаленої церкви.

Треба відмітити, що до Другої світової війни на 1250 мешканців в Новій Весі було всього 11 поляків.

NOVA VES'

Nativity of the B. V. Mary **1795**

On March 30, 1873, Vasyl Mastsyukh was born in this village. On December 11, 1934 he was appointed as the Apostolic Administrator of Lemkoland by Pope Pius XI. This separation of Lemkos from the rest of the eparchy was carried out at the request of the Polish government and the Polish Roman Catholic church. Most Rev. Vasyl Mastsyukh died on March 12, 1936 and is buried here (see photo). In the same cemetery is buried my grandfather Rev. Vasyl Smolyns'kyj who was the parish priest for several decades. The church shown on the photograph no longer exists as it was torched in the night after a visit by the then Polish Primate in 1975. The old tserkva was used by Roman Catholics, as is the new Latin kostel erected in its place.

It should be noted that until WWII out of a total of 1250 inhabitants, only 11 were Polish.

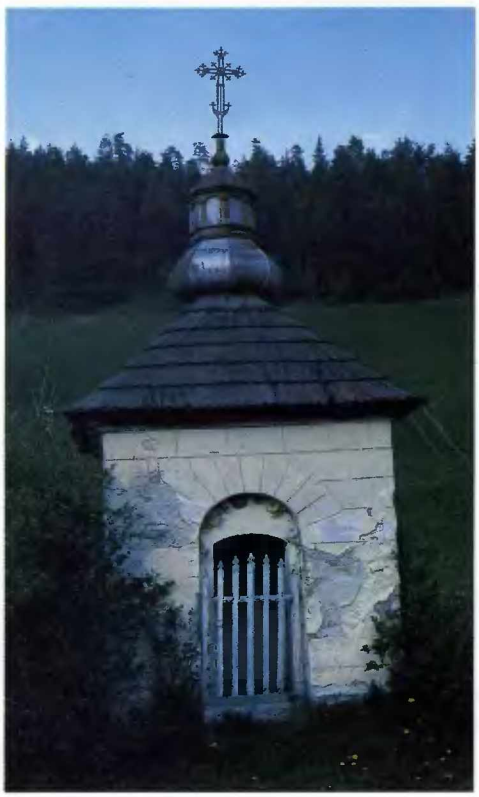

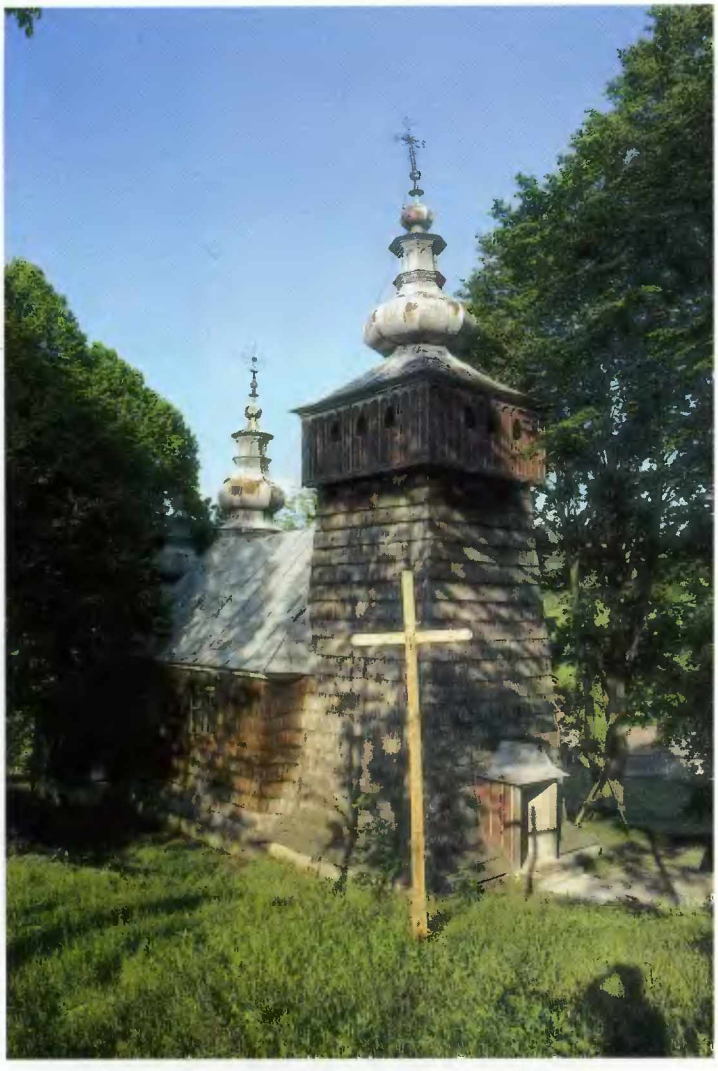

РОЗТОКА ВЕЛИКА

Св. Великомученика Димитрія **1819**

В Розтоці Великій народилася моя мама Іванна, в родині о. Василя Смолинського. Церква, яка служила 550 вірним, стояла замкнена від 1947 р., коли її сконфіскував польський уряд після вивезення лемків, аж до 1984 року, коли її перебрала польська римо-католицька церква.

ROZTOKA VELYKA

St. Demetrius, the Great Martyr **1819**

My mother Ivanna was born in Rostoka Velyka into the family of Rev. Vasyl Smolyns'kyj. The tserkva was closed for 37 years, from the spring of 1947, when the Ukrainian population was expelled from the region, to 1984 when it was given for use by the local Roman Catholic parish. Prior to WWII the tserkva served some 550 faithful.

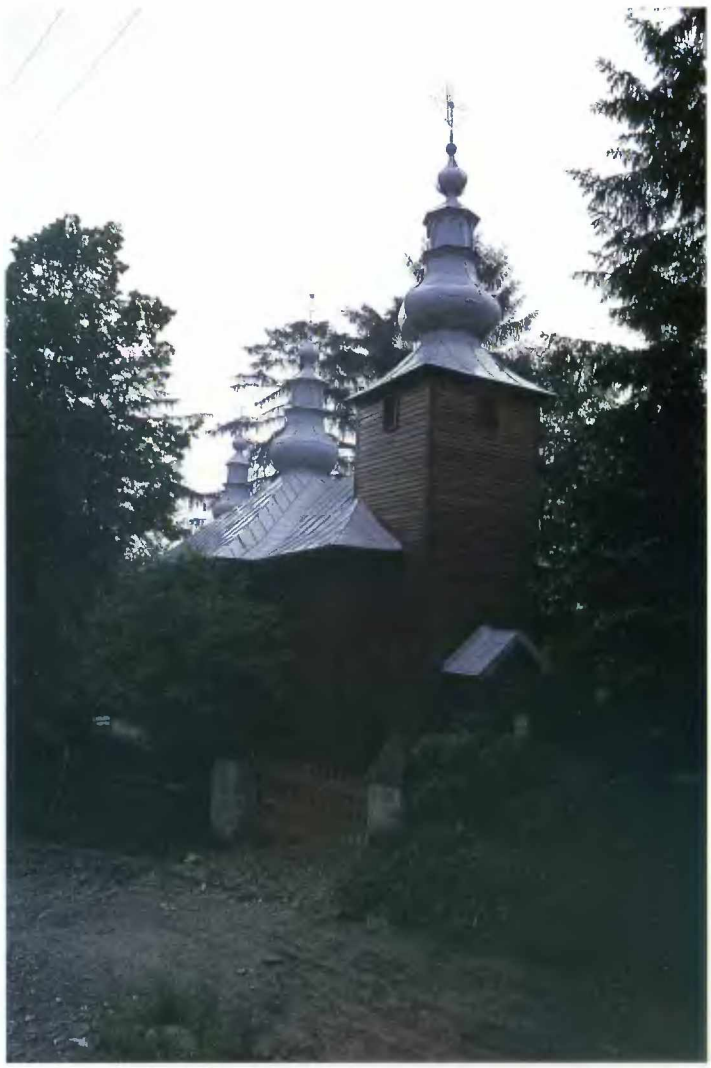

СОЛОТВИНИ

Покрови Пречистої Богородиці **1887**

Церква на світлині це третя з черги церква в Солотвинах. Первісна згоріла дуже давно, а друга також згоріла в 1884 році. Сучасна церква мала 680 вірних перед виселенням українців. Тепер уживає її польська римо-католицька парохія.

SOLOTVYNY

Patronage of the B. V. Mary **1887**

The tserkva shown is the third one in the village. The original burned down a long time ago, while its replacement also burned down in 1884. The present tserkva, that served a Ukrainian Catholic parish of 680 souls, is now used by the local Polish Roman Catholics.

ТИЛИЧ

Св. Козми і Дам'яна **1742**

Давно Тилич називався Орнавою. Коло 1400 року перейменували оселю на Мастко і в той час поставили першу церкву. В 1612 році Краківський латинський єпископ Любош Тилицький перейменував місцевість на «Тилич». В 1636 році Краківський єпископ наказав церкву замкнути, і вона стояла замкненою до 1686 року, коли її розібрано, матеріял перевезено до Мушини і тут з нього поставлено польський костел.

Церкву, що на світлині, поставлено щойно в 1742 році, бо польські латинські єпископи раніше не давали дозволу на її будову. Перед церквою бачимо кам'яний хрест, що відмічує святкування 950-річчя християнства у Україні. Церкву відновлено і перетворено на музей.

TYLYCH

Sts. Kosmas and Damian **1742**

Tylych was originally called Ornawa. The settlement was renamed Mastko about 1400 and at that time the first tserkva was built. In 1612 the Polish Roman Catholic Bishop of Krakiw, Lubosh Tylytskyj, renamed the village to Tylych. In 1636 the bishop of Krakiv ordered the Ukrainian tserkva closed. It remained so until 1686 when it was taken apart, the material transported to Mushyna, and there used to build a Polish kostel.

The tserkva in the photograph was erected in 1742, because the Roman Catholic bishops would not consent to this earlier. Now the tserkva is refurnished and used as a museum. In front of the tserkva we see a cross, cut from stone, commemorating 950 years of Christianity in Ukraine.

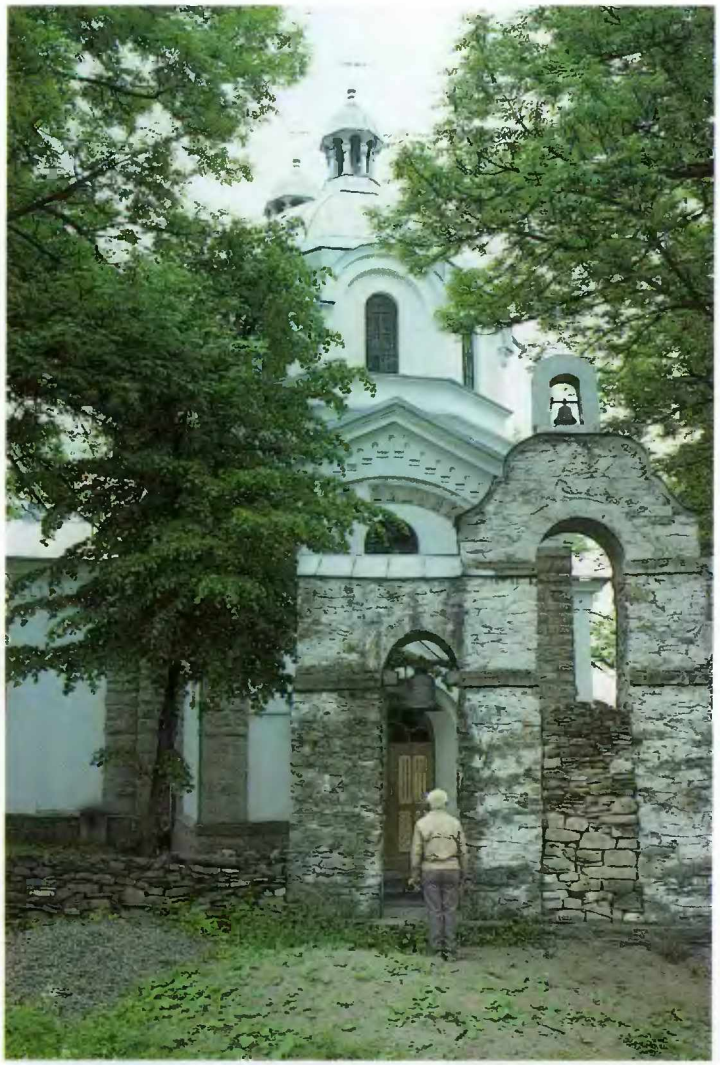

ШЛЯХТОВА

Покрови Пречистої Богородиці **1909**

Перші згадки про Шляхтову читаємо в 1391 році, коли польські королі наділювали землі, раніше завойовані від Київської Держави в 1340 році. Шляхтова — це найдальше на захід висунена українська оселя. Церква побудована в стилі церкви святих Володимира й Ольги в Києві. До виселення українців церква мала 670 парохіян, а тепер її вживають поляки римо-католики.

SHLYAKHTOVA

Patronage of the B. V. Mary **1909**

The first mention of Shlyakhtova is in 1391, when the Polish kings were partitioning lands they had conquered from Kievan Rus' among their noblemen. Shlyakhtova is the most westerly Ukrainian settlement. The tserkva was built according to the style of Sts. Wolodymyr and Olha in Kiev. At one time the tserkva served some 670 parishioners but now is used as a kostel by the Polish Roman Catholics.

ЯВІРКИ

Св. Йоана Богослова **1798**

Явірки, подібно як Шляхтова, знаходяться при західній границі Лемківщини. Цікаво, що церква в Явірках не мала жадного майна: ані поля, ані лісу. Церква мала 1500 парохіян з наступних трьох сіл: Явірок, Білої Води й Чорної Води. Сьогодні церква в польських римо-католицьких руках.

YAVIRKY

St. John, Theologian **1798**

Similarly to Shlyakhtova, Yavirky forms part of the westerly outpost of Ukrainian ethnic territory. It is interesting that the tserkva here did not possess any lands or forests to support the parish priest. The tserkva was used by 1500 parishioners from Javirky and the nearby villages of Bila Voda and Chorna Voda. Today the tserkva is used as a Polish kostel.

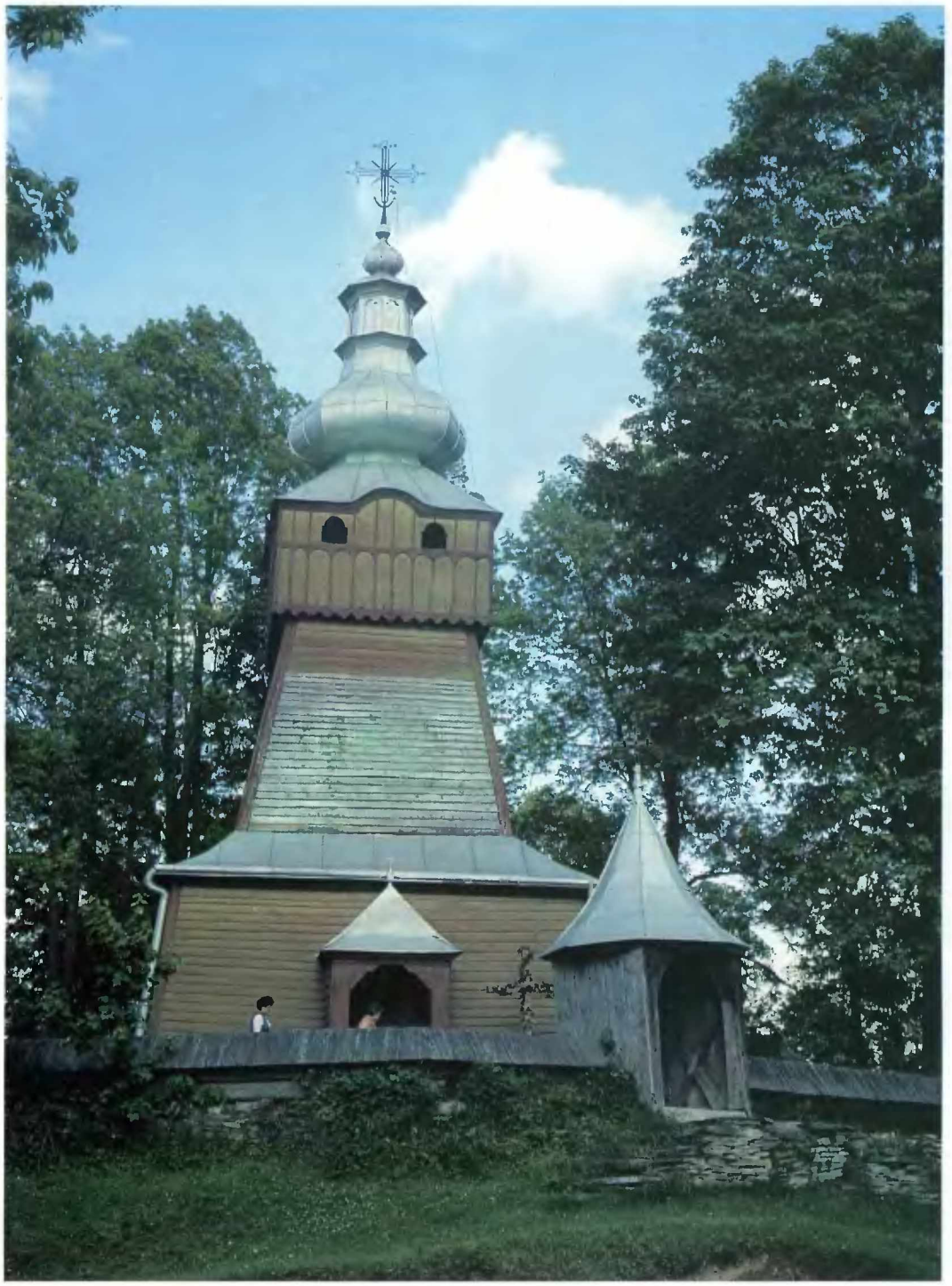

МУШИНКА

Св. Йоана Богослова **17 ст.**

Церква в Мушинці була дочерною парохії в Тиличі. Тут було 770 вірних. Парох Мушинки, о. Михаїл Криницький (1843-1863) опублікував у Відні в 1853 р. працю, де доказує, що лемки — це українські автохтони на своїй землі. Церкву вживають тепер поляки римо-католики.

MUSHYNKA

St. John, Theologian **17 century**

The tserkva in Mushynka was part of the parish in Tylych. At one time it counted some 770 parishioners. Rev. Mykhayil Krynytskyj (1843-1863), parish priest in Mushynka, published his thesis, in Vienna in 1853, demonstrating that Lemkos were the original Ukrainian inhabitants of these territories. The tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish.

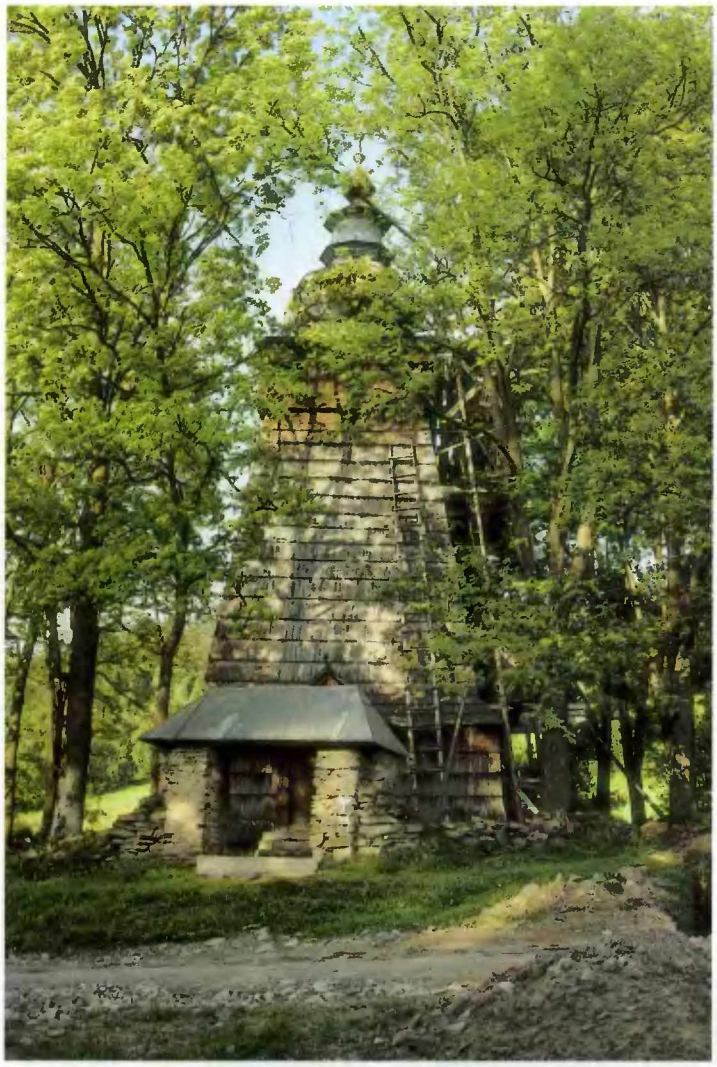

ЛОСЄ

Св. Архангела Михаїла **1826**

Церква в селі Лосє була дочерною парохії в Новій Весі. Тут було 340 парохіян перед насильним виселенням лемків. Церква була замкнена майже 35 років. Тепер вона є власністю польської римо-католицької парохії. Сьогодні церква в поганому стані і потребує великого ремонту.

LOSYE

St. Michael the Archangel **1826**

The tserkva in Losye was auxiliary to the parish in Nowa Ves'. Here the parish counted some 340 faithful. The tserkva was closed for about 35 years before it was acquired by the Polish Roman Catholic parish. The tserkva requires substantial restoration.

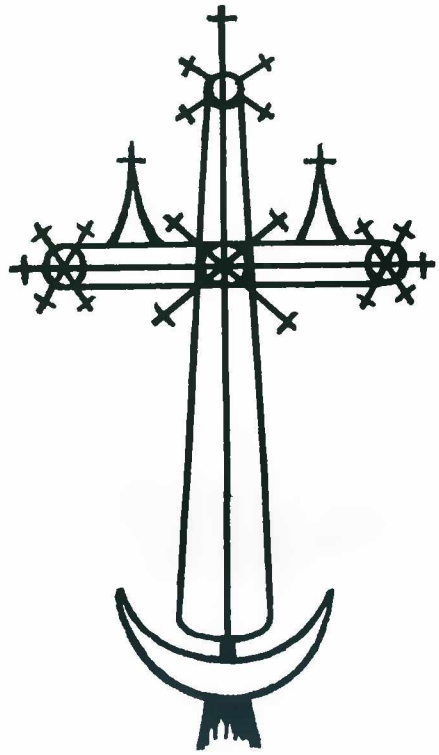

ХРЕСТ З ПЕРЕГРИМКИ

CROSS FROM PEREHRYMKA

ЗАВВАГИ

Мушинський деканат — це найдальше висунена на захід українська церковна одиниця на Лемківщині. Цікаво, що з 26 церков цього деканату 24 залишилось до сьогоднішнього дня, тоді коли в деяких інших деканатах ані одна церква не залишилася. Церкву в Новому Санчі знищив гарматний набій, а церкву в Новій Весі спалили невідомі особи в 1975 році, як згадано раніше.

Слід підкреслити, що відправи для українців католиків відбуваються лише в Криниці, і то в випозиченому приміщенні, а не в церкві Богоявлення Господнього.

COMMENTS

The deanery of Mushyna was the most westerly outpost of the Ukrainian Catholic church in all Lemkoland. It is interesting to note that out of the 26 tserkvy in the deanery, 24 have survived to this date. This is contrary to some deaneries where not one tserkva is left. The church in Novyj Sanch was destroyed by Soviet artillery fire during WWII, while the wooden church in Nova Ves was torched by unknown person as was noted earlier in the text.

It should be pointed out that Ukrainian Catholic services are held only in Krynytsya. They are not held in the Ukrainian tserkva of the Epiphany of Our Lord, but in rented premises.

ДЕКАНАТ ГРИБІВСЬКИЙ
DEANERY OF HRYBIV

ПАРОХІЙ — 10 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 18 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 10,800 — PARISHIONERS

БАНИЦЯ
Св. Козми і Дам'яна **1798**

Церква щойно відновлена і уживається поляками римо-католиками. Цікаво зауважити, що в 1939 році в Баниці і Чертижному (де дочерна церква вже не існує) було коло 670 парохіян східнього обряду, дві жидівські родини і ні однієї польської римо-католицької душі.

BANYTSYA
Sts. Kosmas and Damian **1798**

The tserkva was recently refurbished and given a new layer of shingles. It is used by the Polish Roman Catholic parish. It is interesting to note that in 1939 Banytsya and Chertyzhne counted some 670 inhabitants. Out of these there was not one Roman Catholic. The filial tserkva in Chertyzhne no longer exists.

ПОЛЯНИ

Св. Архангела Михаїла **1820**

Полянська церква була дочерною Береста. Церква пишається типічною лемківською архітектурою і була недавно покрита новими ґонтами. Давніше церква мала майже 400 парохіян. Після евакуації українського населення поляки перемінили її на свій римокатолицький костел.

POLYANY

St. Michael the Archangel **1820**

The tserkva in Polyany was part of the parish in Berest. The structure exhibits typical characteristics of a Lemko ecclesiastical structure. In earlier days the tserkva served almost 400 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was renovated and is now used by the Polish Roman Catholic parish.

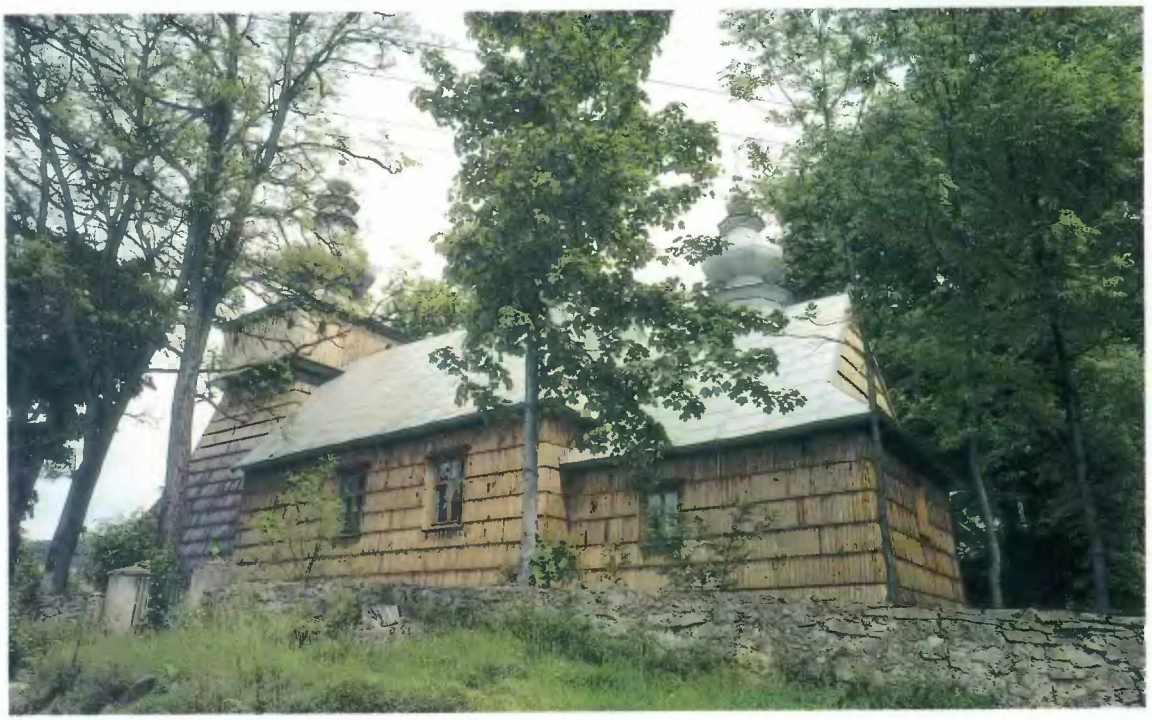

БЕРЕСТ

Св. Козми і Дам'яна **1842**

Парохом тут був о. Йосиф Гойнацький (1831-1855), коли побудовано цю церкву. Він залишив по собі бібліотеку, в якій налічується біля 100 старинних книг. У цій церкві так само знаходилася чудотворна ікона Богоматері, яка була перевезена з гірського села Ізби. Тепер церква дещо відновлена і її, як костел, уживають поляки римо-католики.

BEREST

Sts. Kosmas and Damian **1842**

Rev. Josyf Hoynatskyj (1831-1855) was the parish priest here when the tserkva was erected and he left a collection of approximately 100 volumes of old books. This tserkva housed a miraculous Icon of the Blessed Virgin Mary brought here from the village of Izby. The tserkva is newly reshingled and is used by Polish Roman Catholics.

БІЛЬЦАРЕВА

Св. Великомученика Димитрія **1760**

Більцарева до 1772 року була власністю польського короля, а опісля була під зверхністю австрійської держави. Село закупив в 1820 році німецький банкір Гош. По смерті Гоша, мешканці Більцаревої, під проводом пароха о. Качмарика, відкупили село за 36,000 корон. Перед вивозом українського населення церква мала понад 600 вірних, а сьогодні її вживають поляки римо-католики.

BIL'TSAREVA

St. Demetrius, the Great Martyr **1760**

Bilcarewa and all the surrounding countryside was the property of one of the Polish nobles. In 1772, it became the property of the Austrian state which sold it to a German banker Hosh. The villagers of Bilcarewa, under the leadership of Rev. Kachmaryk, bought their lands from the estate of Mr. Hosh for 36,000 korons. Prior to the expulsion of Ukrainians, the tserkva served more than 600 faithful, today the tserkva is used by Polish Roman Catholics.

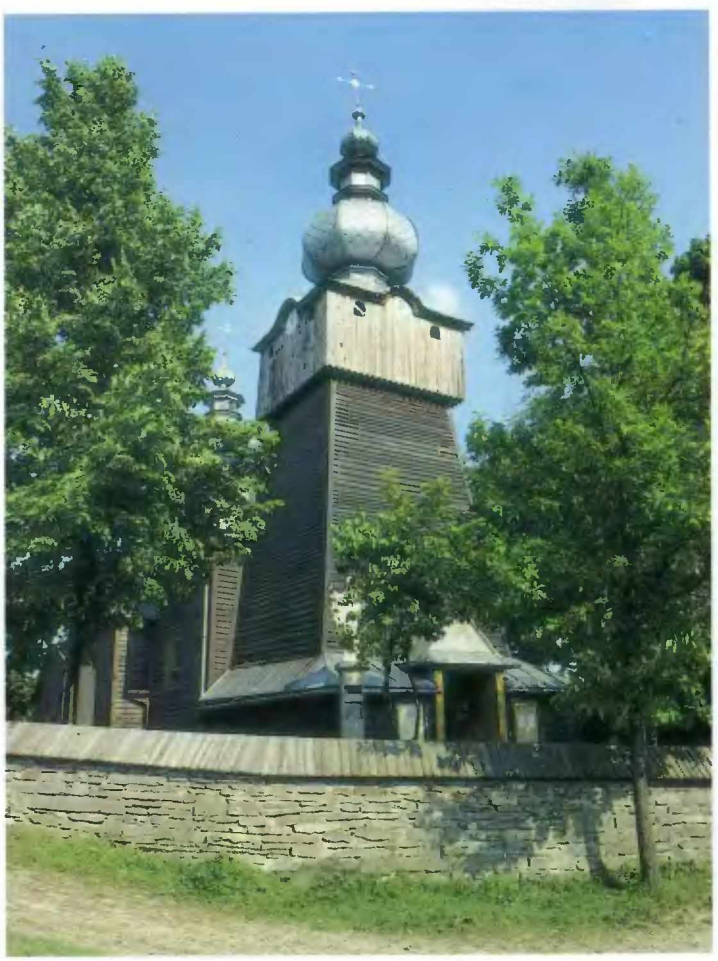

БРУНАРИ ВИЖНІ

Св. Архангела Михаїла **1831**

Записки про Брунари сягають до 1340-х років, коли польський король Казимир роздавав землі, завойовані від Київського князівства. Теперішня церква стоїть на місці попередньої, збудованої в 1620 році о. Матеєм Бодневичом. Церкву вживають поляки римо-католики.

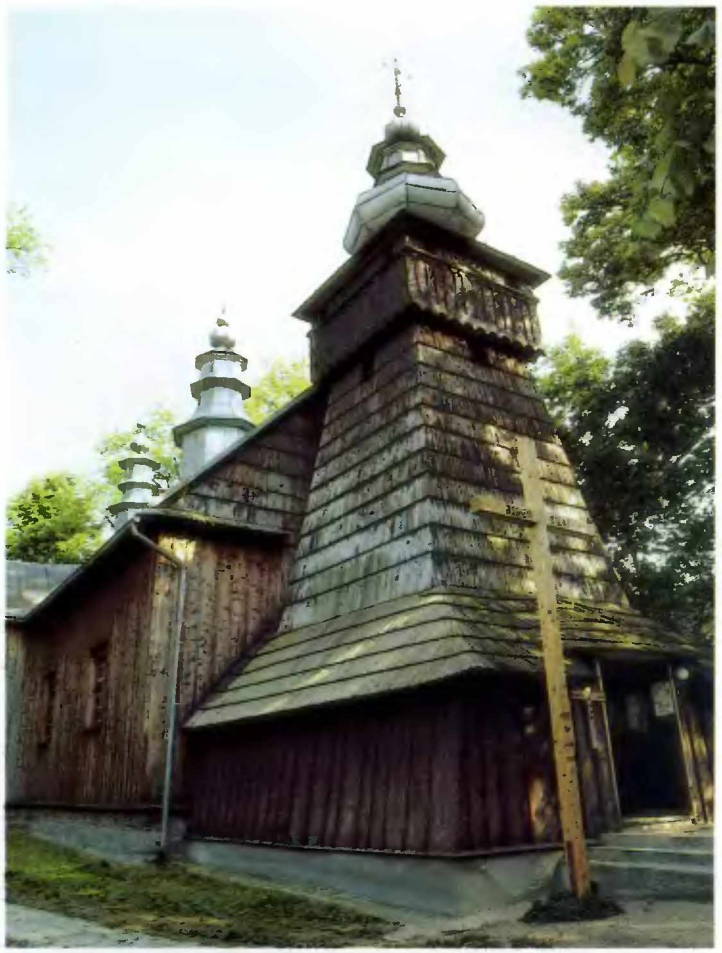

BRUNARY WYZHNI

St. Michael the Archangel **1831**

The first mention of Brunary in archives is in the year 1340, when the Polish king was awarding conquered lands to his nobles. The previous tserkva stood at the same site and was built in 1620 by Rev. Matey Bodnewych. The tserkva is now used by Polish Roman Catholics.

КОРОЛЕВА РУСЬКА

Різдва Пречистої Богородиці **1815**

Віддалені на 5 км одне від другого, були села Королева Руська і Королева Польська. Так назвали їх тому, що в Королевій Руській жили українці, а в Польській — поляки. Свого часу в церкві було біля 700 вірних. По Другій світовій війні, по вивезенні українського населення, село перейменували на Королеву Гірну. Церкву вживають поляки римо-католики від 1981 року.

KOROLEVA RUS'KA

Nativity of the B. V. Mary **1815**

Located three miles apart are Koroleva Rus'ka and Koroleva Pols'ka. The names reflect the ethnic origin of the population. The tserkva at one time served nearly 700 parishioners. After WWII all Ukrainians from the village were evacuated and the locality renamed Koroleva Hirna. The Polish Roman Catholics have been using the tserkva since 1981.

ЧАРНА

Св. Великомученика Димитрія **1764**

Церква в Чарній була дочерною Брунарів. Всі довколишні землі стали власністю краківського римо-католицького єпископа в 1391 році. 5 лютого 1626 р. краківський єпископ Мартин Шишкович заборонив поширювати церкви та парохії «уніятів». Церкву, що служила понад 500 вірним, сьогодні вживають поляки як свій костел.

CHARNA

St. Demetrius, the Great Martyr **1764**

The tserkva in Charna was part of the parish in Brunary. This village and all surrounding countryside became the property of the Polish Roman Catholic Bishop of Krakiw in 1391. On February 5, 1626, the bishop of Krakiw issued an edict forbidding the expansion of the Ukrainian "Uniate Church". The tserkva that served more than 500 parishioners today is used as a Polish kostel.

ІЗБИ

Св. Евангелиста Луки **1888**

В Ізбах і сусідньому селі Билична, де церква вже не існує, жило біля 1000 парохіян. З початком століття майже 20 відсотків населення виїхало до Америки на заробітки. Тут до Першої світової війни знаходився великий дзвін з 1325 року. Під сучасну пору церква опущена, занедбана і стоїть невживана.

IZBY

St. Luke the Evangelist **1888**

About 1000 inhabitants lived in Izby and the adjoining village of Bylychna. The tserkva in Bylychna no longer exists. The poor economic situation at the turn of the century contributed to the emigration of 20 percent of the inhabitants to USA. Located here until WWI was a large bell dated from 1325. At the present time the tserkva is not used.

КАМ'ЯННА

Св. Матері Параскеаїї **1806**

В Кам'янній було давніше дві церкви. Старішу церкву розібрано, лишв її хрвст залишився, що його поставлено первд теперішньою церквою. В 1736 році о. Йоан Прислопський переписував тут церковні книги. Ці книги були писані мовою, «якою лвмки говорять» і пвреховувалися в церкві до нвдввніх часів. Якв їхня доля сьогодні — невідомо. Церкву вживають поляки римо-католики.

KAM'YANNA

St. Paraskeva **1806**

There were two churches in Kam'yanna. The ancient one was taken apart and only its cross, placed in front of the present structure, remained. In 1736 Rev. Joan Pryslopskyj was transcribing liturgical books here. These were written in the Lemko tongue and could be seen here during WWII. Their present location is not known. The tserkva is now used as a Polish kostel.

ФЛЬОРИНКА

Св. Архангела Михаїла **1875**

Останню відправу в цій церкві (на празник Евхаристії) мали місцеві українці в 1947 році. Кілька днів пізніше мешканці Фльоринки були силою виселвні на західні землі Польщі, а парох о. Андрій Абрамович був арештований і виввзений до концентраку в Яворжні. Поляки пвремінили церкву на свій костел.

FLORYNKA

St. Michael the Archangel **1875**

The last Ukrainian church service was held here on the feast of the Eucharist in 1947. A few days later the Ukrainian inhabitants were evacuated westward and the Rev. Andrij Abramovych was sent to the concentration camp in Javorzhne. The tserkva is used by Polish Roman Catholics.

БОГУША

Св. Великомученика Димитрія **1858**

Церква в Богуші булв вже довгі часи дочерною парохії в Королевій Руській. У 1909 році насвлення Богуші нараховувало 680 осіб, з яких біля 100 виїхало до Америки. В той час до української школи ходило понад 100 дітей. Церкву відновлюють і вживають поляки римо-католики.

BOHUSHA

St. Demetrius, the Great Martyr **1858**

Tserkva in Bohusha was part of the parish in Koroleva Rus'ka. In 1909, there were 680 parishioners here, 100 children were attending a parish school, and 100 inhabitants emigrated to North America. The tserkva is being renovated and used by Polish Roman Catholics.

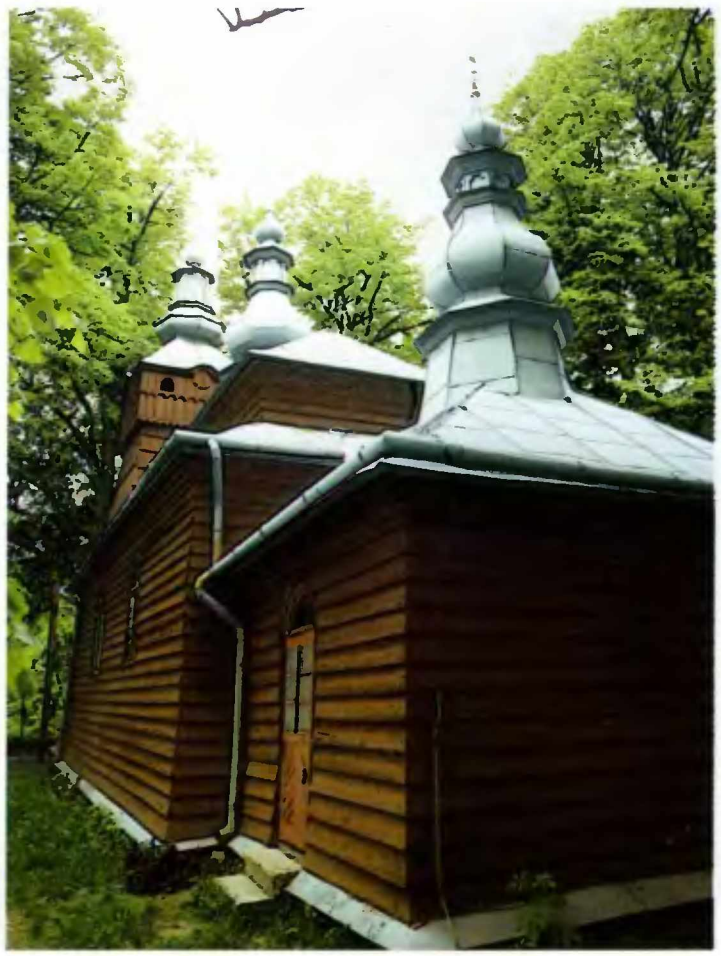

СНІТНИЦЯ

Св. Великомученика Димитрія **1755**

Снітниця має свої початки ще за княжих часів Київської Русі. В 1930-х роках снітничани перейшли на православ'я через ношення вервиці оо. Редемптористами, що вважалося як знак «латинства». Згодом нарід, що залишив церкву, повернувся. Церкву, яку вживали 300 греко-католицьких парохіян, сьогодні вживають як польський костел.

SNITNYTSYA

St. Demetrius, the Great Martyr **1755**

Snitnytsya traces its beginnings to the days of the Kievan Rus'. In 1930 the parish switched to the Orthodox religion, but later on returned to Catholicism, when the wearing of rosaries by the Redemptorist Fathers, understood to be a sign of latinization, was explained to the population. The tserkva that was used by 300 Ukrainian Catholics is now used by Polish Roman Catholics.

ЧИРНА

Св. Великомучениці Параскевії **1892**

В церкві ще до недавніх часів була стара євангелія, де було записано, що цю книгу закупив 1643 р. Григорій Прокопович «За відпущення його гріхів». Так само була приписана кара для того, хто вкрав би її з церкви. Церква вживається поляками римо-католиками.На території Перемиської Епархії знаходимо наступні назви, подібні до Чирна: Чарна, Чорне, Чорна і Чорна Долішня.

CHYRNA

St. Paraskeva **1892**

Preserved here until WWII, was a book of the Gospels, the gift of Hryhoryj Prokopovych in 1643. The inscription read that it was donated for "the forgiveness of sins", and there was a penalty prescribed for whoever should remove it from the tserkva. The tserkva is used by Polish Roman Catholics. On the territory of the Eparchy of Peremyshl, we find the following municipalities named similarly to Chyrna: Charna, Chorne, Chorna, and Chorna Dolishnya.

ПЕРУНКА

Св. Козми і Дам'яна **1798**

Переказ каже, що церква стоїть на місці, де за поганських часів стояв ідол Перуна. Під дзвіницею лежить трираменний кований хрест, який погнувся, коли упав на землю. Рисунок цього хреста був ужитий як символ лемківської виставки в Новому Санчі в 1984 році. Церква була дочерною парохії в Чирній і колись обслуговувала майже 500 вірних. Тепер її вживають поляки латинники.

PERUNKA

Sts. Kosmas and Damian **1798**

Legend says that the tserkva stands on the same site where a statue of Perun, one of the pagan gods, stood at one time. In front of the bell tower lies an old twisted cross. A drawing of this cross was used as a symbol of a Lemko exhibit in Novyj Sanch in 1984. The tserkva was part of the parish in Chyrna, and at one time served some 500 souls. Today it is used by Polish Roman Catholics.

ЗАВВАГИ

З 18-ти церков в Грибівському Деканаті, сьогодні 13 уживані як польські римо-католицькі костели, а одна стоїть запущена. Невідомо, чи денебудь на території деканату відправляється українська католицька Богослужба.

COMMENTS

Out of 18 tserkvy in the Deanery of Hrybiv, 13 are used as Roman Catholic kostely, while one stands abandoned. It is not known if Ukrainian Catholic services are held anywhere on the territory of this Deanery.

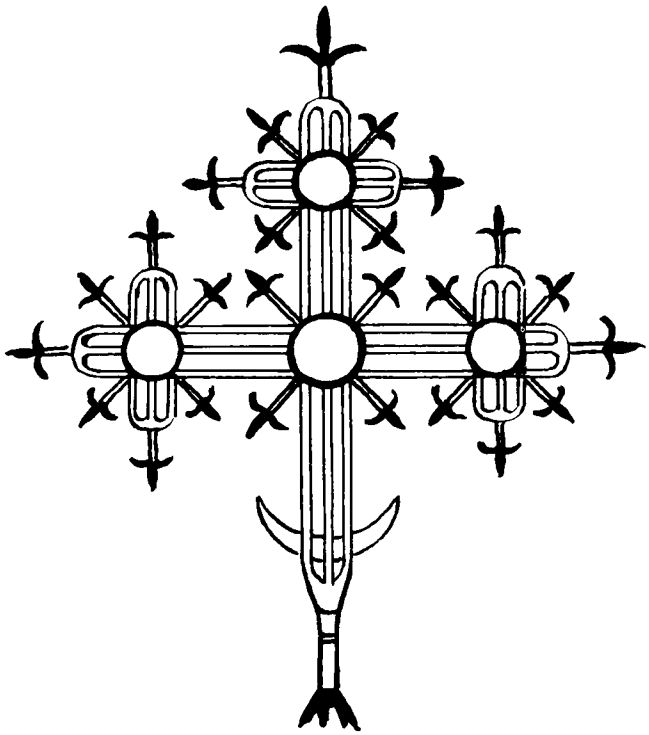

ХРЕСТ ІЗ СЕЛА КВ'ЯТОНЬ
CROSS FROM THE VILLAGE OF KVYATON'

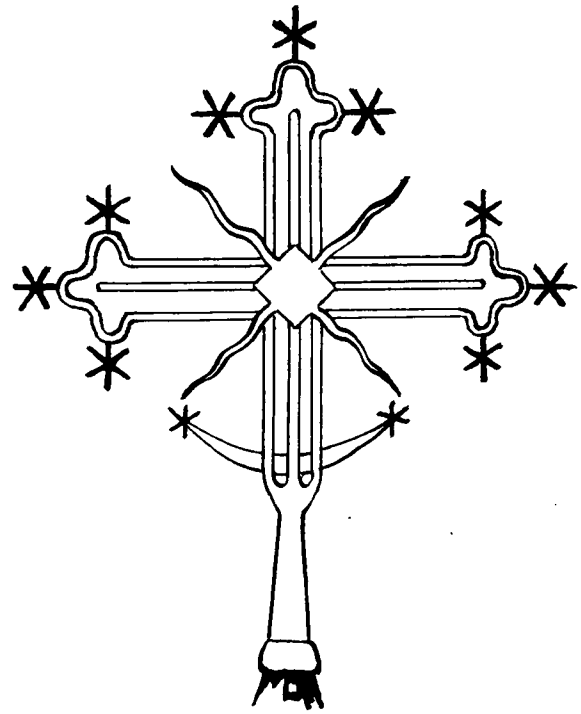

ХРЕСТ ІЗ СЕЛА СВ'ЯТКОВА ВЕЛИКА
CROSS FROM THE VILLAGE OF SVYANKOVA VELYKA

ПЕЧАТКИ АПОСТОЛЬСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЛЕМКІВЩИНИ
SEALS OF THE LEMKO APOSTOLIC ADMINISTRATION

ДЕКАНАТ ГОРЛИЦЬКИЙ
DEANERY OF HORLYTSI

ПАРОХІЙ — 18 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 35 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 17,800 — PARISHIONERS

БОРТНЕ
Св. Козми і Дам'яна **1842**

З Бортного вийшли два славні душпастирі. В 1796 році тут народився єпископ Тома Полянський, який в 1819 році був висвячений на священика, а в 1859 році став єпископом в Перемишлі, де служив до своєї смерти в 1869 році.

В 1843 році тут теж народився єпископ Юліян Пелеш, котрий був парохом Св. Варвари у Відні, а в 1885 році був іменований на першого єпископа Станиславівського, а згодом став єпископом в Перемишлі.

Церкву, як костел, тепер уживають поляки римо-католики.

BORTNE
Sts. Kosmas and Damian **1842**

Two famous Ukrainian religious persons come from Bortne. Here Toma Polanskyj was born in 1796. He became a priest in 1819, and was consecrated as bishop of Peremyshl in 1859. He served until his death in 1869.

Also Julian Pelesh was born in Bortne in 1843. He became the parish priest at St. Barbara in Vienna. In 1885 he was consecrated as the first bishop of the new eparchy of Stanyslaviv. Later he became the bishop in Peremyshl from 1891 to 1896.

The tserkva is now used by the Polish Roman Catholic parish.

БОДНАРКА

Покрови Пречистої Богородиці **1900**

Ця церква, замість бабинця, має дві вежі, подібно як церкви на південній Словаччині. Слід відмітити, що в 1909 році з 860 парохіян виїхало до Америки аж 360. При церкві знаходиться хрест, як знак святкування 950-річчя християнства в Україні, що його відбули боднарчани в 1938 році. Церква мала 770 парохіян. Сьогодні її, дещо відновлену, вживають поляки римо-католики як костел.

BODNARKA

Patronage of the B. V. Mary **1900**

The tserkva is built with two towers and is similar to the ecclesiastical structures in southern Slovakia. This tserkva was erected in part through the generosity of immigrants to USA who in 1909 numbered 360 out of a population of 860. A cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine still stands in front. The tserkva once served some 770 Ukrainian Catholic parishioners. Today it features new stucco and is used by the Polish Roman Catholic parish.

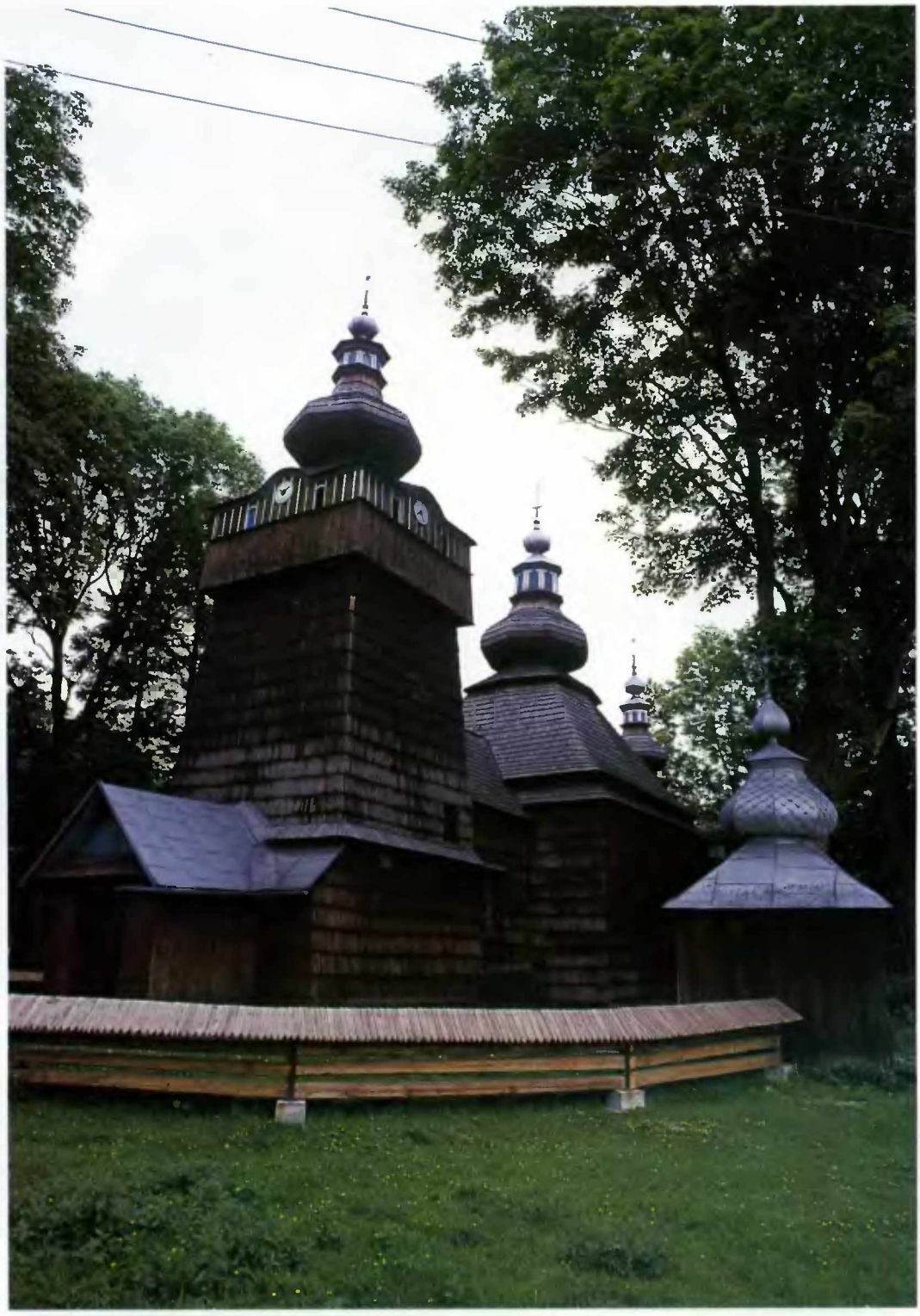

ГАНЧОВА

Покрови Пречистої Богородиці **1871**

Стара церква мала 200 років, коли поставили нову в 1871 році. В 1872 році громадяни Ганчової відкупили всі майна від землевласника Адама Рогавського. В Ганчовій 22 січня 1800 року народився О. Петра Дуркот. Він став патріярхом славного лемківського священичого роду. Перед Другою світовою війною в церкві було понад 750 вірних. Сьогодні церкву вживає православна громада.

HANCHOVA

Patronage of the B. V. Mary **1871**

The first tserkva in the village was already 200 years old when this one was built in 1871. The following year, 1872, the community purchased their lands from the landowner Adam Rogavski. On January 22, 1800, Petro Durkot was born here. He became a priest and the patriarch of a famous Lemko family. Before WWII there were more than 750 parishioners here. Today the tserkva is used by the Orthodox community.

ВИСОВА

Св. Архангела Михаїла **1779**
Покрови Пречистої Богородиці **1929**

Переказ каже, що якийсь солтис Висової мав сім синів, які заряджували солтисівством по його смерті. Від того часу солтиські поля називали «Сембратовичівкою», а нащадків солтиса «Сембратовичами». Рід Сембратовичів дав багато священиків і двох Галицьких Митрополитів: Йосифа й Сильвестра. Церкву тепер уживає православна парохія. У Висовій була ще капличка Покрови Пречистої Богородиці з 1929 року, якої ми не знайшли.

VYSOVA

St. Michael the Archangel **1779**
Patronage of the B. V. Mary **1929**

Legend says that the local landowner divided his lands among his seven sons and the property became known as "Sevenbrotherlands". Descendants of these seven brothers, known as Sembratovych, were famous priests and two of them, Josyf and Sylvester, became Ukrainian Metropolitans of Galicia. The tserkva is used by the Orthodox parish. A liturgical chapel was built here in 1929, but we did not find it.

БЛІХНАРКА

Св. Козми і Дам'яна **1801**

Бліхнарка була дочерною Висової. Є записано, що 7 жовтня 1868 року громадяни Висової й Бліхнарки відкупили свої посілості стараннями пароха о. Віктора Саламона від власника Володислава Войціковського. Перед виселенням церкву вживали 400 вірних. Тепер церкву вживає православна громада.

BLIKHNARKA

Sts. Kosmas and Damian **1801**

This tserkva was part of the parish in Vysova. On October 7, 1868, the communities of Vysova and Blikhnarka purchased their lands from the landowner, Vladyslav Vojtsikovski, through the efforts of Rev. Viktor Salamon. Prior to the expulsion of Ukrainians, the tserkva served some 700 faithful but is now used by the Orthodox parish.

ПЕРЕГОНИНА

Св. Великомученика Димитрія **1902**

Церква в Перегонині була дочерною парохії в Бортному, а тепер уживається як дочерна римо-католицької парохії в Маластові. На церкві є напис, що вона є власністю польського уряду і що ікони та інші церковні речі перевезено до музею в Бортному.

PEREHONYNA

St. Demetrius, the Great Martyr **1902**

The tserkva was auxiliary of the Ukrainian Catholic parish in Bortne, and now serves as an auxiliary of the Polish Roman Catholic parish in Malastiw. An inscription on the structure indicates that it is the property of the Polish state and that all icons and other valuables were taken to the museum in Bortne.

ГЛАДИШІВ

Св. Івана Хрестителя **1940**

Коли в 1914 році в Гладишеві згоріла церква Св. Архангела Михаїла, люди повернулися до старої каплиці. Нову церкву скінчили будувати з початком Другої світової війни. Як довідуємося, цю церкву перебрав був польський римо-католицький костел в 1986 році, але з передумовою, що українці католики матимуть право вживати її для своїх Богослужень. Ця церква, хоч в глибокій Лемківщині, пишається гарною гуцульською архітектурою.

HLADYSHIV

St. John the Baptist **1940**

The old church burned down during the war in 1914, and the new one was not built until 1940. This tserkva, in spite of being in the heart of Lemkoland, is of traditional Hutsul architecture. As far as we were able to determine, this tserkva was given to the Polish Roman Catholic church in 1986 for use by the Ukrainian Catholics.

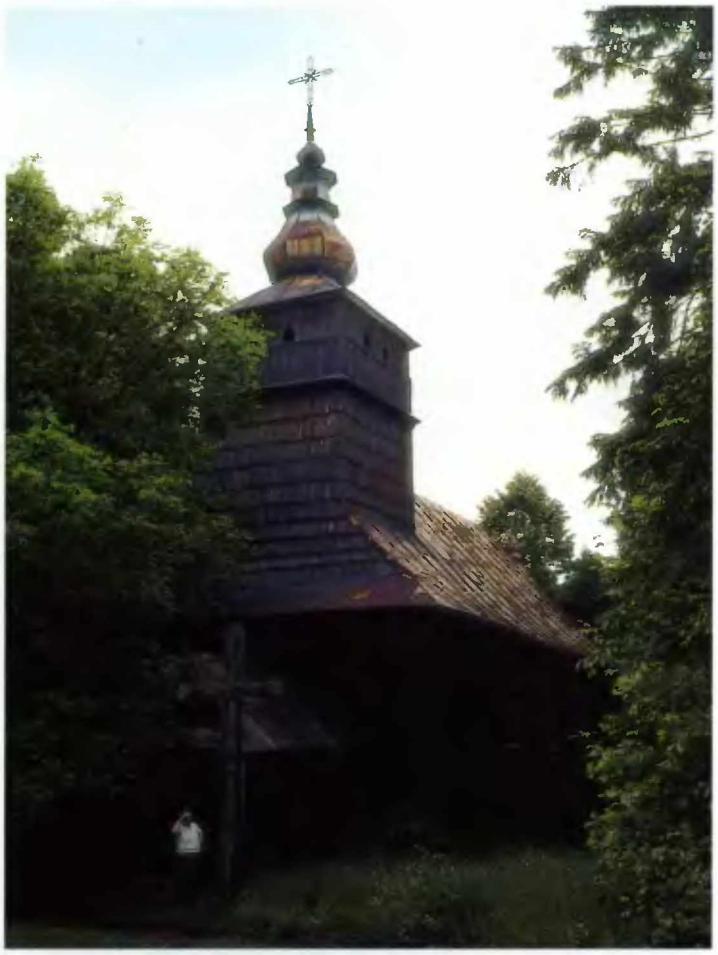

ДОЛИНИ

Різдва Пречистої Богородиці **1821**

Долини — це стара лемківська оселя ще з часів українських княжих часів. Тепер, сорок років по виселенні лемків, ця церква стоїть замкнена і потребує направи. Одинокий хрест, поставлений з нагоди 950-річчя християнства в Україні, прибраний свіжими стяжками та штучними квітами, свідчить про те, що «хтось» дорожить своєю церквою. Перед виселенням українців парохія в Долинах начислювала 430 вірних.

DOLYNY

Nativity of the B. V. Mary **1821**

Dolyny is an old Lemko settlement started during the Kievan Rus' period. Now, forty years after the expulsion of Ukrainians from the region, the tserkva stands closed, unattended, and in need of repair. Only some new artificial flowers on the cross, commemorating 950 years of Christianity in Ukraine, indicate that someone cares about it. Prior to expulsion, the parish in Dolyny counted some 430 faithful.

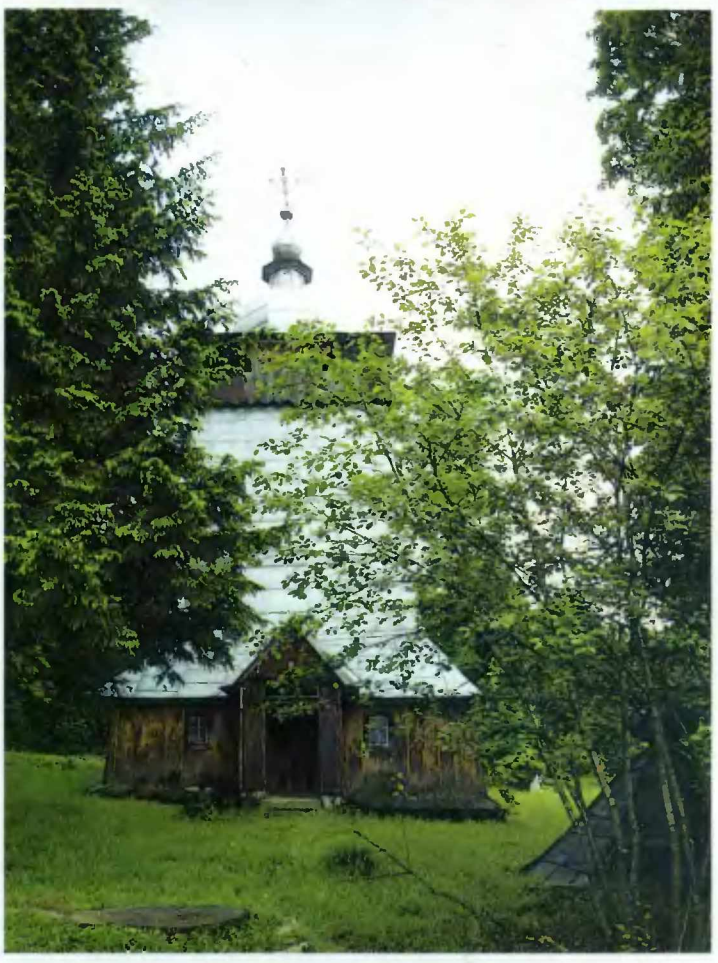

ВОЛОВЕЦЬ

Покрови Пречистої Богородиці **1880**

Церква у Воловці була дочерною парохії в Кривій. Воловець мав багато більше населення ніж Крива, і це було причиною суперечок, які закінчилися тим, що в 1927 році церква у Воловці перейшла на православ'я. По війні вона була довший час замкнена. Сьогодні православні далі вживають її. Церква потребує ремонту.

VOLOVETS'

Patronage of the B. V. Mary **1880**

Competition between the Volovets' and Kryva communities resulted in a break up of the parish. In 1927, the Volovets' community, which was part of the Kryva parish, joined the Orthodox rite. The tserkva was closed for more than 30 years, but now it is again used by the Orthodox parish.

КОНЕЧНА

Св. Василія Великого **1769**

ЖДИНЯ (в долині)

Покрови Пречистої Богородиці **1795**

Ждиня і Конечна — це дві місцевості близько словацької границі. В 1847 році там померло близько 250 осіб на холеру і червінку. Люди роз'їжджалися по світі, бо бідна земля не могла всіх виживити. Першим, що поїхав до Америки, в 1869 році, був Павло Хиляк. За ним до 1909 року виїхало біля 500 осіб. Обі церкви були довгий час замкнені, а тепер їх уживає православна громада.

KONECHNA

St. Basil the Great **1769**

ZHDYNYA (below)

Patronage of the B. V. Mary **1795**

Konechna and Zhdynya are two communities near the Slovak border. In 1847, cholera and measles caused the death of nearly 250 inhabitants. The infertile land could not support the population, so the inhabitants emigrated to other parts of the world. The first to leave for USA was Pawlo Khylak in 1869. By 1909, 500 others left for North America. Both tserkvy were closed for a long time, but now are used by the Orthodox communities.

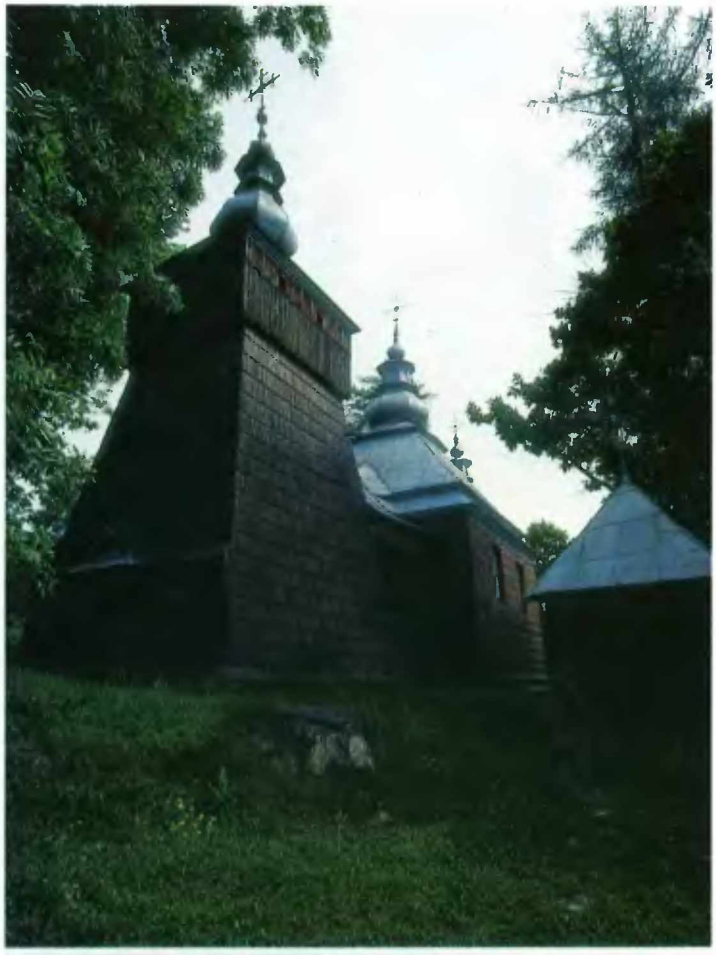

КУНЬКОВА

Св. Евангелиста Луки **1868**

Церква в Куньковій є типічного лемківського стилю з трьома зрубами. Тепер її вживає православна громада. Давніше Кунькова була дочерною парохії в Ліщинах і мала 400 вірних.

KUN'KOVA

St. Luke the Evangelist **1868**

The tserkva which features typical Lemko ecclesiastical architecture, was closed for nearly 40 years, and is now used by the Orthodox community. In earlier times this tserkva was part of the parish in Lishchyny, and served some 400 souls.

БІЛЯНКА

Покрови Пречистої Богородиці **1773**

Ця церква мала понад 600 вірних перед виселенням (1945-1947 рр.). Після насильного виселення була замкнена 37 років. Тепер її відновляє і вживає православна громада. Треба згадати, що в Білянці має осідок ансамбль української пісні й танку під назвою «Лемковина».

BILYANKA

Patronage of the B. V. Mary **1773**

This church served more than 600 parishioners prior to the brutal expulsion of Ukrainian population (1945-1947). After that it was closed for some 37 years. Its present occupants are the Orthodox community. It should be pointed out that Bilanka is the home of a Ukrainian singing and dancing ensemble by the name of *Lemkovyna*.

ЛОСЄ

Різдва Пречистої Богородиці **1810**

Лосє знане з виробу мастил до возів і іншого приладдя. Лемки ті мастила виробляли з місцевої ропи і розвозили по східній Європі. Гін мандрівництва та постійні недостатки були причиною того, що біля 30 відсотків населення виїхало до Америки. Церкву, як костел, уживають поляки латинники.

LOSYE

Nativity of the B. V. Mary **1810**

Losye is known from its manufacture and sale of greases for wagon wheels. Lemkos made these greases from local crude oil and traded the product for hundreds of years throughout eastern Europe. Being accustomed to travel, more than 30 percent of the population emigrated to North America. The tserkva is now used by Polish Roman Catholics.

ГЛАДИШІВ

Каплиця Йоана Хрестителя **1856**

Ця каплиця була вживана від 1914 року, коли церква згоріла. В 1940 році поставили нову церкву. По виселенні мешканців (в 1945-1947 рр.) каплиця стояла довший час замкнена. Тепер православна громада відновила її і вживає.

HLADYSHIV

Chapel of St. John the Baptist **1856**

This chapel was used between 1914 and 1940, during which time the destroyed tserkva was rebuilt. After the expulsion of Ukrainians it was closed for many years. The tserkva is now used by the Orthodox parish.

КРИВА

Св. Козми і Дам'яна **1924**

Церква в Кривій є бойківського стилю. В середині є балькон для хору, який продовжується з обох боків від середнього зрубу. Хоч побудована ще в 1924 році, та не була викінчена аж до 1945 року. Тепер, як костел, служить полякам римо-католикам.

KRYVA

Sts. Kosmas and Damian **1924**

This tserkva is of Boyko architecture. Inside there is a choir loft that extends on either side of the tserkva. Although it was built in 1924, it was not fully finished until 1945 when it was converted to serve the Polish Roman Catholic parish.

МАЛАСТІВ

Св. Козми і Дам'яна **1805**

Ця церква була збудована на латинський стиль. Щойно в 1864 році на церкві поставлено бані, відсунено престіл від задньої стіни і поставлено іконостас. Церкву тепер уживають як польський римо-католицький костел.

MALASTIV

Sts. Kosmas and Damian **1805**

This tserkva was built according to Roman Catholic style, but in 1864 the structure was outfitted with domes, the altar moved away from the facing wall, and an ikonostasis provided. The tserkva now serves Polish Roman Catholics.

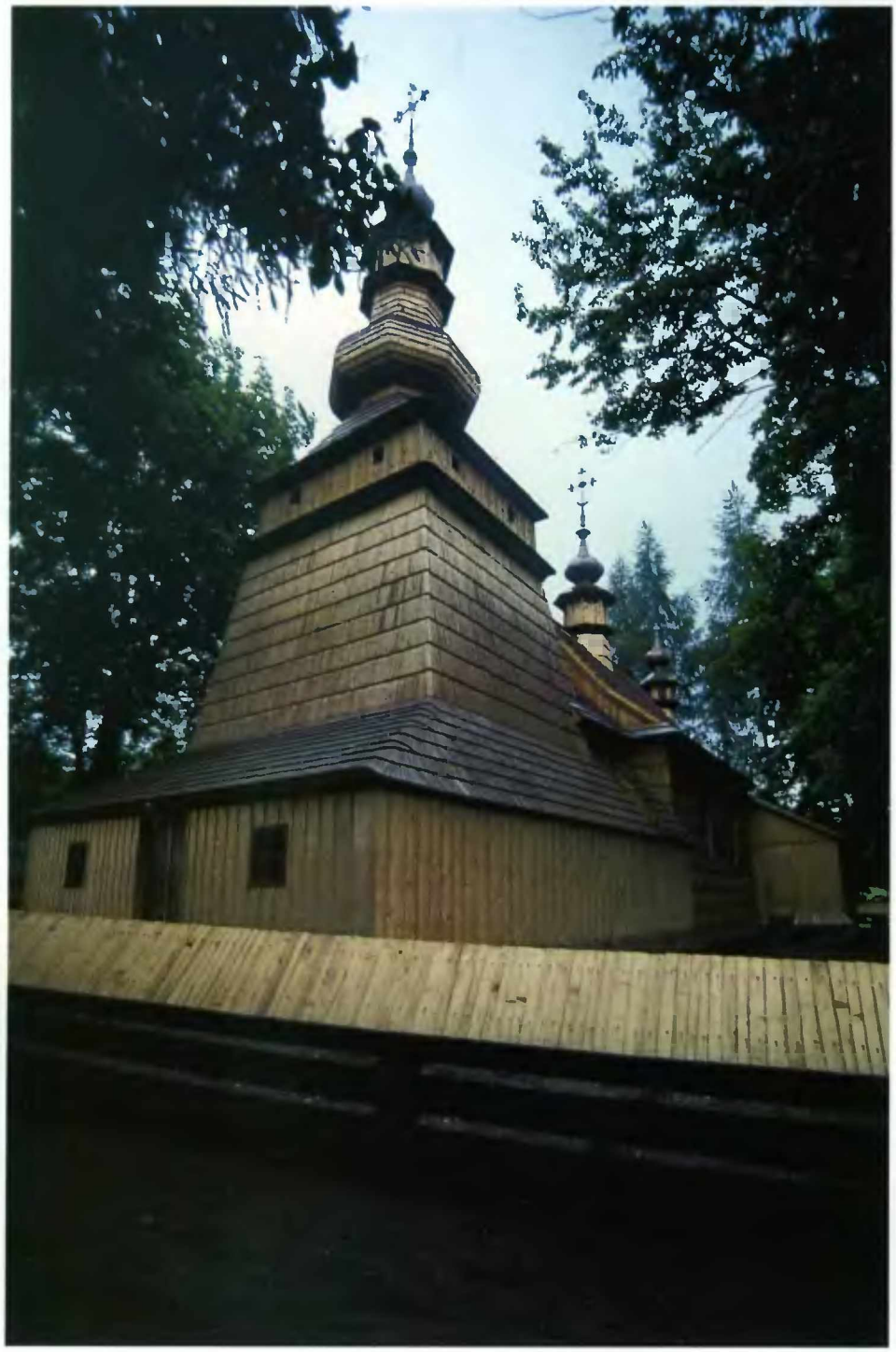

РОПИЦЯ РУСЬКА

Св. Архангела Михаїла **1819**

Світлини цієї церкви з 1984 і 1985 років ілюструють конструкцію лемківської тризрубної церкви. Вони також показують, як ремісники, при помочі уряду і консерваторів, можуть уміло відновити занепалу церковну будівлю. Церкву вживають тепер поляки латинники. Польські урядові чинники змінили назву Ропиці Руської на Ропиця Горішня.

ROPYTSYA RUS'KA

St. Michael the Archangel **1819**

These photographs illustrate some of the construction of a Lemko ecclesiastical structure. They also illustrate how craftsmen, together with conservers, can turn a threatened structure into a beautiful tserkva. The replacement of the tin, covering the domes, with cedar shingles should be especially noticed. We surmise that the tserkva now serves a Polish Roman Catholic parish. The name of the locality was changed to Ropycja Horishnya.

КЛИМКІВКА

Успення Пречистої Богородиці **1985**

На світлинах не церква, а костел, поставлений з церковного матеріялу. В Климківці була гарна мурована церква з п'ятьма банями, збудована 1914 року. Тому що околицю мають залляти (мабуть у 1990 році), коли гідроелектричний проєкт буде готовий, польський уряд доручив римо-католицьким властям перевезти церкву на вищеположений ґрунт. Церкву розібрано. З церковної цегли та іншого матеріялу поставлено костел. Світлину цього костела можете порівняти до світлини і рисунку оригінальної церкви. Знищення унікального стилю церкви викликало гострі протести та критику як в польській, так і в інтернаціональній пресі. Таким чином, польський парох, який займався «перевозом», дістав заслужену догану. Слід сподіватися, що вся ця подія допоможе захисникам культурних і архітектурних пам'яток у їхній праці в майбутньому. Перевезено й іконостас, який частинно розібрано і поставлено в костелі. Багато ікон пропало.

KLYMKIVKA

Dormition of the B. V. Mary **1985**

The photographs show a Polish Roman Catholic kostel built from the materials of a five domed Ukrainian Catholic tserkva. The tserkva, built in 1914 and shown in the photograph and drawing, had to be moved due to flooding from a hydro-electric reservoir. The Polish government placed the Polish Roman Catholic authorities in charge of moving this structure to higher ground.

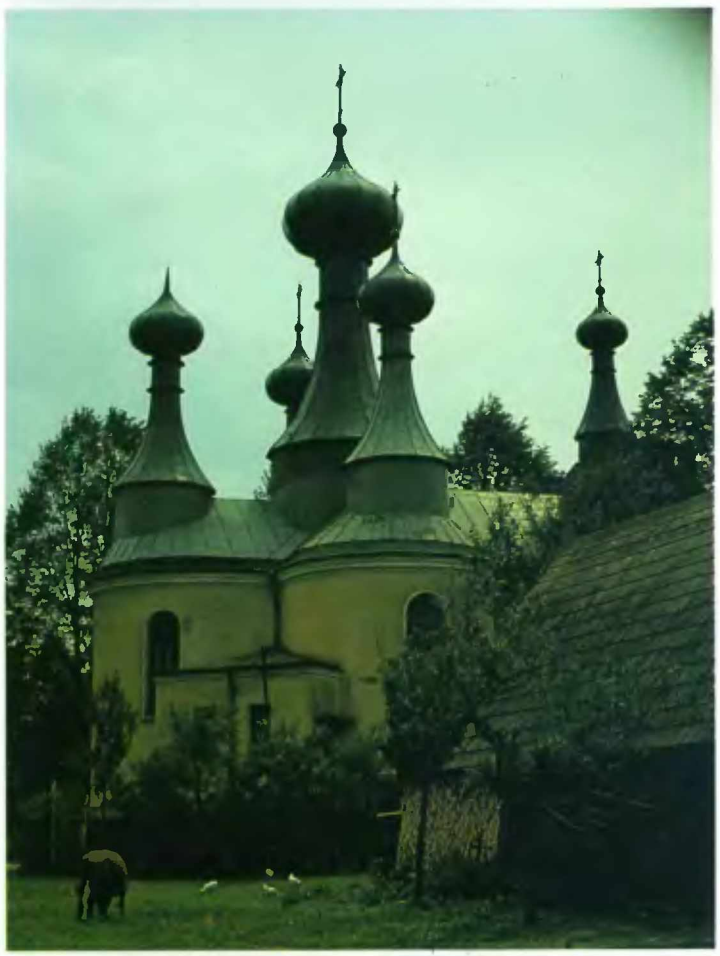

МАЦИНА ВЕЛИКА

Св. Козми і Дам'яна **1807**

В Мацині церква не дуже стилева, і земля не дуже урожайна. Тому багато людей виїжджало на сезонові заробітки на Угорщину чи еміґрувало до Америки. Ще до 1909 року з 1800 осіб усього населення понад 600 були на заробітках. Багато з них верталося і за свої ощадності купували землю, але теж пам'ятали про будування придорожніх капличок, як це показано на світлині. Церкву, як костел, тепер уживають поляки римо-католики.

MATSYNA VELYKA

Sts. Kosmas and Damian **1807**

The tserkva in Matsyna is not very stylish, and the land is not very fertile. It is no wonder that by 1909 a total of 600 persons, out of a population of 1800, travelled to North America as immigrants or seasonal workers. Some of those who returned purchased their land, or displayed their increased economic standing by funding chapels such as the one shown in the photograph. The tserkva is now used by the Polish Roman Catholic parish.

ГРОМАДА ЛУКОВЕ

KLYMKIVKA (Continued)

After the "move", the Polish Roman Catholic church has been severely criticized by Polish and international news media for allowing a tserkva of such distinctive and unique character to disappear. Many icons and other features disappeared. Only the ikonostasis has been moved and cut up to fit the new kostel as shown.

НОВИЦЯ

Св. Матері Параскевії **1843**

Успення Пречистої Богородиці **1889**

У Новиці існує церква і каплиця, які перед виселенням мали понад 800 вірних. Звідси походив визначний поет Богдан Ігор Антонич (1909-1937), який видав збірки своїх поезій під назвою «Привітання Життя», «Весілля», «Книга Лева» та інші. Доступ до Новиці дуже тяжкий, бо до неї треба добиватися через горбоватий терен і ще й до того поганими польовими дорогами. Невелике число мешканців села було здивоване, коли побачило фольксвагена в селі (і то по дощі!). Виглядало, що церква і каплиця стоять невживані.

NOVYTSYA

St. Paraskeva **1843**

Dormition of the B. V. Mary **1889**

There are both a tserkva and a chapel in Novytsya, neither of which appears to be used now, but which, at one time, served more than 800 parishioners. Most of the present inhabitants were fascinated when we arrived in a VW-bus, because the country road is treacherous and leads over sizable hills, and it was raining. Writer and poet Bohdan Ihor Antonyc (1909-1937) was born in Novytsya. Some of his poetry collections were called: *Pryvitannya Zhyttya (Greeting Life), Vesillya (Wedding*), *Knyha Leva (Leo's Book),* among others.

ЛІЩИНИ

Св. Апостола Луки **1835**

До кінця війни до парохії належало 16 га поля, 6 га пасовиська і 6 га лісу. Церкву та її майно сконфіскував польський уряд у 1946 році, коли вивіз українське населення. Церква довго стояла замкненою, а недавно її перебрала, відновила і вживає православна громада.

LISHCHYNY

St. Luke the Apostle **1835**

Possessions of the parish included 40 acres of fields, 15 acres of meadows, and 15 acres of forest. The tserkva and its possessions were confiscated by the Polish government in 1946, when the Ukrainian population was expelled. The tserkva was closed for about 35 years, but now has been reshingled and is used by the Orthodox community.

ПАНТНА

Св. Матері Параскевії **1916**

Ще до Другої світової війни тут стояла стара дерев'яна церква, збудована в 1700 році. Вона розпалася, лише її дзвіниця залишилася. Перед церквою стоїть також хрест святкувань 950-річчя християнства в Україні. Треба підкреслити, що ця церква представляє рідкісну співпрацю між польською римо-католицькою і українською католицькою церквами, якої, на жаль, тяжко знайти на території Польщі. На церкві є напис, що вона є дочерною української католицької парохії в Команчі, як також дочерною польської римо-католицької парохії в Маластові. Українці відправляють тут о дев'ятій годині рано, а поляки о четвертій по полудні.

PANTNA

St. Paraskeva **1916**

At the beginning of the second world war, Pantna featured an ancient Lemko style wooden tserkva, erected in 1700, in addition to the one shown. The old tserkva was taken apart, only the bell tower remains. It must be pointed out that Pantna represents cooperation between the Polish Roman Catholic church and the Ukrainian Catholic church that is difficult to find in Poland. An inscription on the tserkva indicates that it is an auxiliary tserkva for the Ukrainian parish in Komancha, as well an an auxiliary kostel for the Polish Roman Catholic parish in Malastiv. The Ukrainians celebrate services at 9 am, while the Poles do the same at 4 pm.

ПРИСЛОП

Св. Архангела Михаїла **1736**

Прислоп — це дочерна Новиці. Сюди неможливо було доїхати, і треба було «трепати» кілька кілометрів через гору. Прислопська церква у поганому стані, але хтось в селі про неї дбає: поздіймали хрести та понакривали бляхою діри, щоб вода не затікала. Церкву, мабуть, ніхто не вживає.

PRYSLOP

St. Michael the Archangel **1736**

Access to Pryslop was impossible, except for an hour's hike "over the hill". The tserkva is in precarious condition and is not used. Someone in the settlement cares for it, because the crosses were removed and the holes were covered with tin funnels to prevent the seepage of rain water.

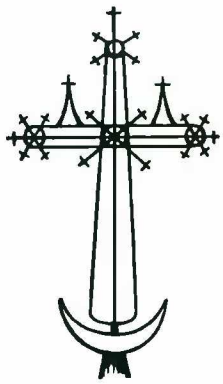

РОЗДІЛЄ

Різдва Пречистої Богородиці **1786**

Церква в Розділю була поставлена коштами місцевого землевласника — Евариста Куропатницького. Церква мурована в мішаному стилі. Колись мала майже 700 вірних. Тепер її вживає православна громада.

ROZDILYE

Nativity of the B. V. Mary **1786**

The tserkva in Rozdilye was donated by the local land owner Evaryst Kuropatnytskyj. The structure is built in a combination of styles, and at one time was used by nearly 700 parishioners. It is presently used by the Orthodox parish.

М. Кертичак

РИХВАЛЬД (ОВЧАРИ)

Покрови Пречистої Богородиці **1653**

Рихвальд — це німецька назва, яку надали оселі німецькі колоністи в 13 столітті. Лемки називали Рихвальд також Овчарами. Тут бачимо повну красу стилевої лемківської церковної архітектури. Ми приглядалися до відновлення цієї святині на протязі трьох років, і треба сказати, що на Лемківщині є ще ремісники, що знають своє діло. Перед ремонтом усі дахи були покриті поржавілою бляхою, і тепер приємно дивитися на оригінального стилю гонтовий дах. Верхи бань покриті мідяною бляхою. На що буде ужита святиня — не знати: на церкву, костел чи музей? В середині святиня була порожня, майстри казали, що все вивезено на перехування на час ремонту. Перед Другою світовою війною церква мала понад 1000 вірних.

RYCHVALD (OVCHARY)

Patronage of the B. V. Mary **1653**

Rychvald was the name given to the settlement of German colonists in the 13th century. The local Lemkos also used the name Ovchary. Here we see the full beauty of a stylish tserkva of Lemko wooden architecture. We have been observing the restoration of this object for three years, and must admit that there are still artisans that are equal to those that built it 300 years earlier. Prior to restoration, most of the structure was covered with tin. This has been ripped off and replaced with cedar shingles according to the original custom. Only the top domes are now covered with copper sheeting. To what use will the structure be put is not known - a museum or a Roman Catholic church? The inside of the tserkva was empty. The artisans were saying that the ikonostasis and other fixtures were removed and warehoused elsewhere during the renovation period. Prior to WWII the tserkva was used by a large parish that numbered in excess of 1000 souls.

М. Кертичак

М. Кертичак

СКВІРТНЕ

Св. Козми і Дам'яна **1837**

Церква в Сквіртному, поставлена на площі чотирьох гектарів, була дочерною парохії у Регетові Вижньому. Для утримання священика вона була вивінувана чотирма гектарами поля і 12 га лісу.

SKVIRTNE

Sts. Kosmas and Damian **1837**

The tserkva in Skvirune, stood on an eight acre parcel of land, and was part of the parish in Regetiv Vyzhnyj. To support the parish priest, ten acres of land and 12 acres of forest belonged to the congregation.

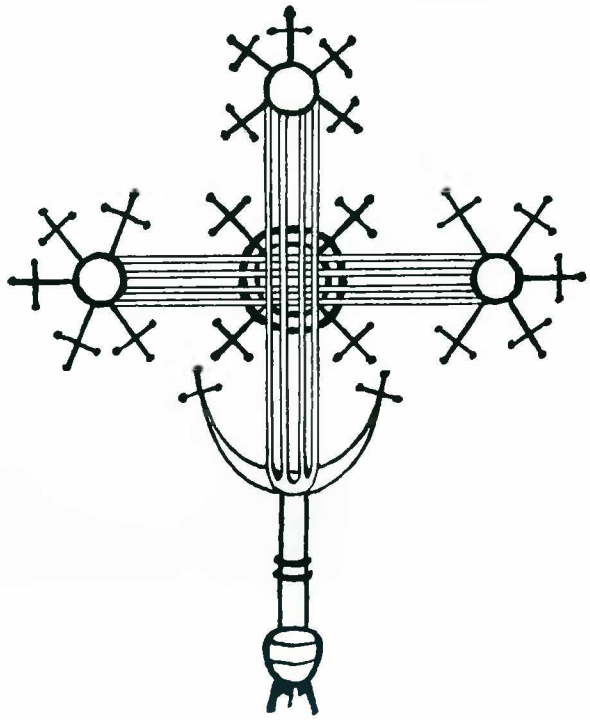

ХРЕСТ ІЗ СЕЛА КВ'ЯТОНЬ

CROSS FROM THE VILLAGE OF KVYATON'

КВ'ЯТОНЬ

Св. Матері Параскевії **1811**

Церква в Кв'ятоні була дочерною парохії в Устю Руському, та свого часу мала 250 вірних. Церква опущена і заслонена липами, які росли без контролі на протязі сорока років.

KVYATON'

St. Paraskeva **1811**

The tserkva in Kvyaton' was part of the parish in Ustye Rus'ke. It served a community of 250 in earlier days. The tserkva is no longer in use and the surrounding linden trees prevent one from photographing the structure.

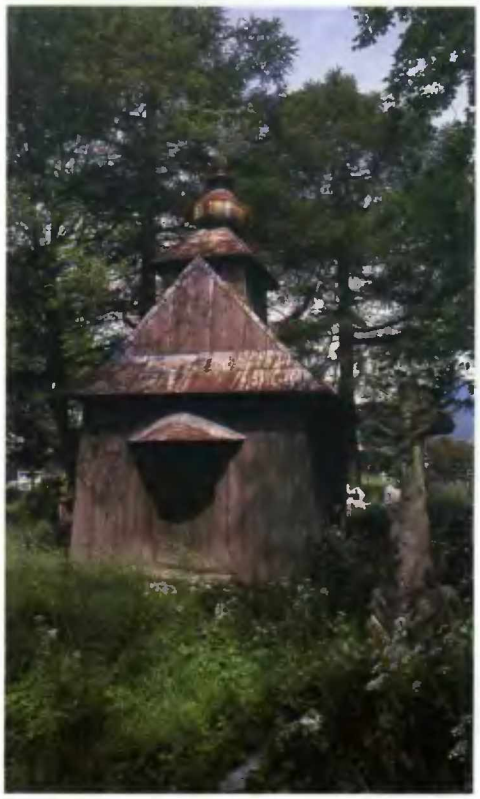

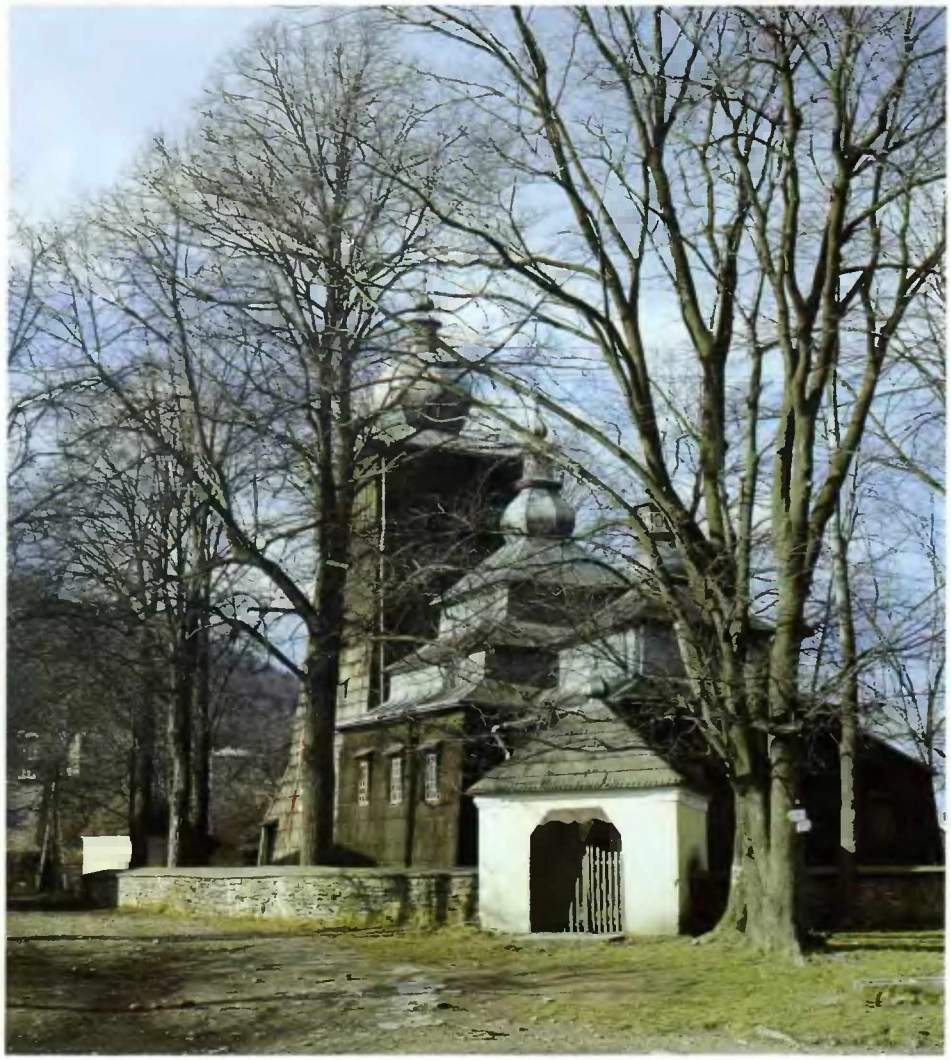

М. Кертичак

УСТЄ РУСЬКЕ

Св. Матері Параскевії **1786**
Цвинтарна Каплиця **1879**

Польський уряд перейменував Устє Руське на Устє Горлицьке. Історія парохії сягає початків 1529 року, коли вона була наділена 8 га поля, 56 га лук і пасовиськ та 24 га ліса. Треба зазначити, що економічні причини примушували населення околиці роз'їжджати. До 1909 року половина населення (500 осіб) виїхали до Америки шукати заробітків. В Устю церкву вживають поляки римо-католики, а каплиця на цвинтарі розпадається.

USTYE RUS'KE

St. Paraskeva **1786**
Cemetery Chapel **1879**

The Polish government changed the name of Ustye Rus'ke to Ustye Horlyts'ke. The parish here was set up in 1539 and was endowed with 20 acres of arable land, 148 acres of meadows, and 70 acres of forest. The surrounding area was an economically depressed region, hence half the population (500 souls) emigrated to the USA as immigrants or as seasonal workers. The tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish, while the chapel is in a very precarious condition.

СМЕРЕКОВЕЦЬ

Св. Архангела Михаїла **1818**

Смерековецька церква мурована. Її зовнішня форма — лемківський церковний стиль. В середині церкви, як і колись, стоїть іконостас, як теж висять і наші церковні хоругви. Римо-католики відправляють тут свої Богослужби, вживаючи престіл, поставлений перед царськими воротами. Давніше Смерековець був самостійною парохією з 700 вірними.

ЗАВВАГИ

Горлицький деканат з 35-ма церквами та 20,000 вірними був найбільшим у Лемківській Адміністрації Перемиської Епархії. Тут бачимо найкращі перлини лемківської архітектури. Сьогодні з 34-х церков, що ще стоять, 18 уживає польська римо-католицька церква, 13 православна церква, 3 стоять опущені, а одна була розібрана і перевезена до Сяніцького музею (ще не поставлена). Треба згадати, що залишки українського католицького населення на Лемківщині перейшли на православ'я з причини дискримінації, а то й переслідувань римо-католицькою церквою. Вони перебрали частину церков, включно з Регетовим. Авторові не пощастило сфотографувати церкву останньо згаданого села.

SMEREKOVETS

St. Michael the Archangel **1818**

Even though it is a stone masonry structure, the tserkva in Smerekowets exhibits the traditional features of Lemko ecclesiastical architecture. The inside of the tserkva was left unaltered, including Ukrainian church flags, fixtures and decorations. The Polish Roman Catholics are conducting services using an altar placed in front of the ikonostasis. Prior to WWII this tserkva served a community of 700 souls.

COMMENTS

The deanery of Horlytsi, with its original 35 tserkvy, 18 parishes and 20,000 parishioners, was the largest in the Lemko Apostolic Administration. Here we see some of the most outstanding examples of Lemko ecclesiastical wooden architecture.

Today we find that: 18 tserkvy are used by the Polish Roman Catholic church; 13, by the Orthodox church; three stand abandoned; and one was moved to the Syanik museum (not yet erected). It should be explained that the remnants of the Ukrainian Catholic population switched to the Orthodox religion when faced with persecution and discrimination by the Roman Catholic church in Poland. The Orthodox church acquired a portion of the tserkvy, including Regetiv, from which locality there is no photograph in this book.

ДЕКАНАТ ДУКЛЯНСЬКИЙ
DEANERY OF DUKLYA

ПАРОХІЙ — 17 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 28 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 17,800 — PARISHIONERS

ТИЛЯВА
Різдва Пречистої Богородиці **1787**

Тилява за останніх 80 літ зазнала багато лиха й змін. Під час Першої світової війни тут переходили люті бої, населення було вивезене, а село спалене і знищене. В 1927 році більшість селян у Тиляві і дочерній Терстяній перейшло на православну віру. Церква в Тиляві була довший час замкнена і їй грозило знищення. Тепер вона відремонтована і її вживають як костел поляки римо-католики.

TYLYAVA
Nativity of the B. V. Mary **1787**

Tylyava and the region suffered much during the past 80 years. The village was evacuated and totally destroyed during WWI. In 1927 most of the inhabitants joined the Orthodox church together with the community of Terstyana. The tserkva in Tylyava was closed for a long time and there was danger of its collapse. Recently the structure was repaired and restored and is used by the Polish Roman Catholic parish.

ЖИДІВСЬКЕ

Вознесіння Христового **1922**

Церква в Жидівському була дочерною Тиханя, де сьогодні на місці колишнього села діє державне господарство плекання овець. У Жидівському залишилися лише деякі надгробні хрести та біля придорожньої каплички хрест з церковці. Колись тут була парохія, що нараховувала 300 вірних.

ZHYDIVSKE

Ascension of Our Lord **1922**

The tserkva in Zhydivske was part of the parish in Tykhanya. On land once occupied by this village, one will find a large state operated sheep farm. In Zhydivske only a few grave markers remain to indicate the spot where the tserkva stood. We found the tserkva's cross lying near a roadside shrine. At one time, the parish counted almost 300 souls.

ГРАБ

Св. Козми і Дам'яна **1809**

В Грабі ще довший час по Другій світовій війні стояла стилева лемківська церква. Частина населення залишилася завдяки тому, що під час примусового виселення вони переховувалися на Словаччині. Однієї ночі церква згоріла «без причини». Тепер на місці церкви стоїть мала капличка.

HRAB

Sts. Kosmas and Damian **1809**

A stylish tserkva was standing in this village for many years after WWII. A portion of the Ukrainian population also remained, because they repeatedly fled, before deportation, across the border to Slovakia. One night the tserkva burned down without reason. Now a simple chapel stands here.

ОЖИННА

Св. Василія Великого **1867**

З Ожинни нічого не залишилося, крім малої мурованої придорожньої каплички. По виселенні українського населення все було спалене і перетворене у велику колгоспну господарку для випасу овець. Сьогодні, 40 років пізніше, будинки колгоспу розпадаються і взагалі вся господарка занепала.

OZHYNNA

St. Basil the Great **1867**

The only remaining sign of the village of Ozhynna is a roadside Chapel. The whole village, together with the tserkva was burned down, the ground levelled and turned into a state farm for raising sheep. Now, forty years later, the state farm buildings are falling apart, there are few signs of sheep and the project appears to be a bad failure.

ДОШНИЦЯ

Св. Великомученика Димитрія **1790**

В Дошниці народився Кардинал Сильвестер Сембратович 3 вересня 1835 року. В 1879 році він стає єпископом, в 1883 — Галицьким Митрополитом, а в 1885 — кардиналом. Кир Сильвестер Сембратович відновив церкву в Дошниці власним коштом. В 1888 році він написав «Послання з нагоди 900-річчя Хрещення Русі». Церкви тепер ніхто не уживає, а будівля занепадає.

DOSHNYCYA

St. Demetrius, the Great Martyr **1790**

Cardinal Sylvester Sembratovych was born here on September 3, 1835. He became a bishop in 1879, Metropolitan of Galicia in 1883, and Cardinal in 1885. Most Rev. Sylvester Sembratovych personally funded the restoration of the tserkva in Doshnytsya. In 1888 he issued an epistle concerning the 900th anniversary of Christianity in Ukraine. The tserkva is not used and is desperately in need of repairs.

ГИРОВА

Покрови Пречистої Богородиці **1870**

Церква в Гировій цікава тим, що її святилище муроване, а решта церкви збудована з дерева. Церква давніше мала 220 вірних, а тепер вже 40 років стоїть опущена і в дуже поганому стані.

HYROVA

Patronage of the B. V. Mary **1870**

The tserkva in Hyrova is interesting since the altar portion is of masonry construction, while the rest of it is built using the old log construction technique. The tserkva served a community of 220 souls at one time, but has been locked for 40 years and is now in very precarious condition.

КОТАНЬ

Св. Козми і Дам'яна **1841**

Церква в Котані була дочерною Крампни. Коли польський уряд розв'язав греко-католицьку церкву в Польщі в 1946 році, церкву в Котані замкнули і вона стала власністю уряду. Церква в селі має число 26 і табличку пам'яткового архітектурного об'єкту. Вона у доброму стані, не вжиається. В селі була ще друга старинна церква. Її розібрали в 1950-х роках. Дивись рисунок у третій частині.

KOTAN'

Sts. Kosmas and Damian **1841**

The tserkva in Kotan' was part of the parish in Krampna. The tserkva was padlocked in 1946 when the Polish government outlawed the Ukrainian Catholic Church and confiscated all its properties. The tserkva is dwelling no. 26 in the village and marked as an architectural monument. It appears to be unused. Standing in the village was also an ancient tserkva. It was dismantled in the 1950s. A drawing of this temple appears in part three.

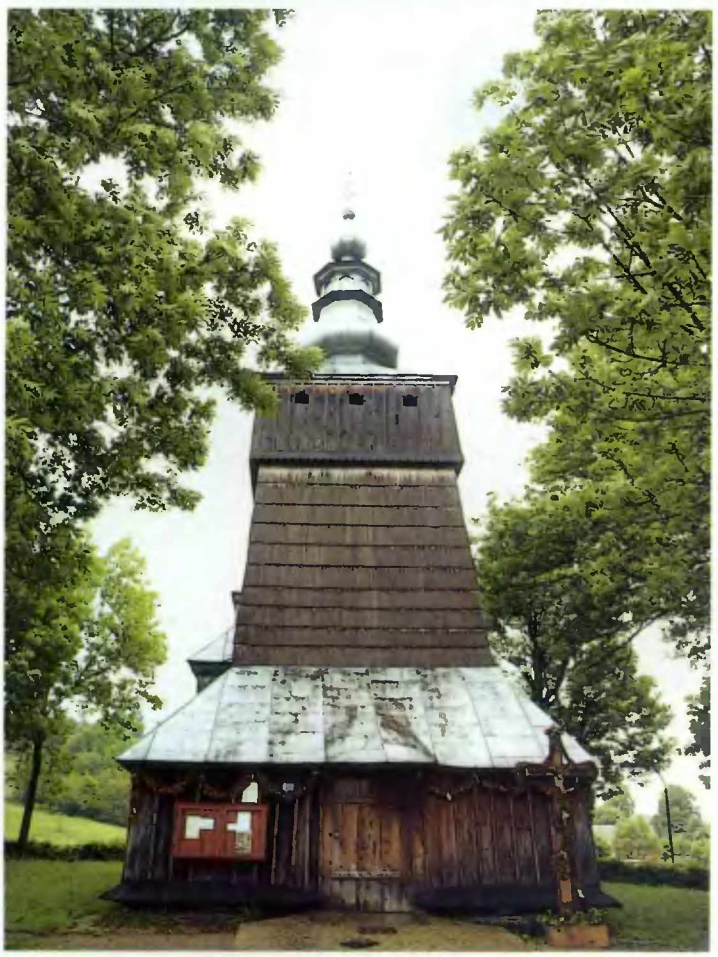

КРАМПНА

Св. Козми і Дам'яна **1782**

Крампна зазнала багато лихоліття. В 1650 році ціле село було знищене повінню, а поля були засипані камінням. Під час Першої світової війни все в селі згоріло, крім церкви. По Другій світовій війні український священик, Іван Височанський, правив тут латинські Богослужби аж до 1957 року. Під сучасну пору церкву перемінено на польський костел.

KRAMPNA

Sts. Kosmas and Damian **1782**

Krampna has suffered much in the past. In 1650 the whole settlement was destroyed by a huge flood which also covered the fields with stones. During WWI the whole village, except the tserkva, was burned down. After WWII, a Ukrainian Catholic priest, Ivan Vysochans'kyj, was conducting Latin services in the tserkva to 1957. Now, the tserkva continues to be used by Polish Roman Catholics.

МШАНА

Успення Пречистої Богородиці **1865**

Церква була знищена зараз по Другій світовій війні.Довкруги її руїн уже виріс густий ліс. Тут в сім'ї о. Стефана Тарновича народився син Юліян, який згодом був редактором часопису «Наш Лемко» у Львові та автором багатьох книжок, як наприклад: «Ілюстрована Історія Лемківщини», «За Срібнолентним Сяном» та інших.

MSHANA

Dormition of the B. V. Mary **1865**

The tserkva was destroyed immediately after the war and now only a masonry wall can be seen in a dense forest. Born into the family of the Rev. Stefan Tarnovych, was Yuliyan, who was the editor of *NASH LEMKO* in Lviv, and the author of numerous books such as *Illustrated History of Lemkoland, Across the Silverstreaked Syan,* and others.

ПЕРЕГРИМКА

Св. Архвнгела Михаїла **1870**

Церква в Перегримці у аідносно доброму стані, її вживає православна громада. Перед церквою є два аеликі трираменні хрести з написами, яких не можна відчитати. В Перегримці народився о. Тит Мишковський, який був професором Богословської Академії у Львові.

PEREHRYMKA

St. Michael the Archangel **1870**

The tserkva which appears to be in reasonable condition is used by the Orthodox parish. In front of the tserkva stand two old wooden crosses whose inscriptions can no longer be determined. Rev. Tyt Myskovs'kyj, who became a professor at the Ukrainian Theological Academy in Lviv, was born here.

МИСЦОВА

Св. Матері Параскевії **1796**

Каплиця Св. о. Николая ----

Церкву в Мисцовій уживають місцеві поляки як свій костел. Цвинтарна капличка цілком запущена. Деякий час перед нашою візитою завалилася дерев'яна дзвіниця, що стояла перед церквою. Її довгі і грубезні колоди ще лежали перед церквою. В Мисцовій перед і під час Другої світової війни був парохом о. Стефан Шалаш, народжений 1890 року, а висвячений 1923 року. Зараз же при кінці Другої світової війни польські бандити забили його.

MYSTSOVA

St. Paraskeva **1796**

Chapel of St. Nicholas ----

Tserkva in Mystsova is used by the Polish Roman Catholic church and is in good condition. The cemetery chapel, on the other hand, has completely deteriorated. A tall wooden bell tower stood in front of the tserkva. A few days before our visit the tower crashed down in a storm. The tall and heavy timbers were still lying in front of the tserkva. The parish priest before and during WWII was Rev. Stefan Shalash who was born in 1890, ordained in 1923, and shot by Polish bandits soon after WWII.

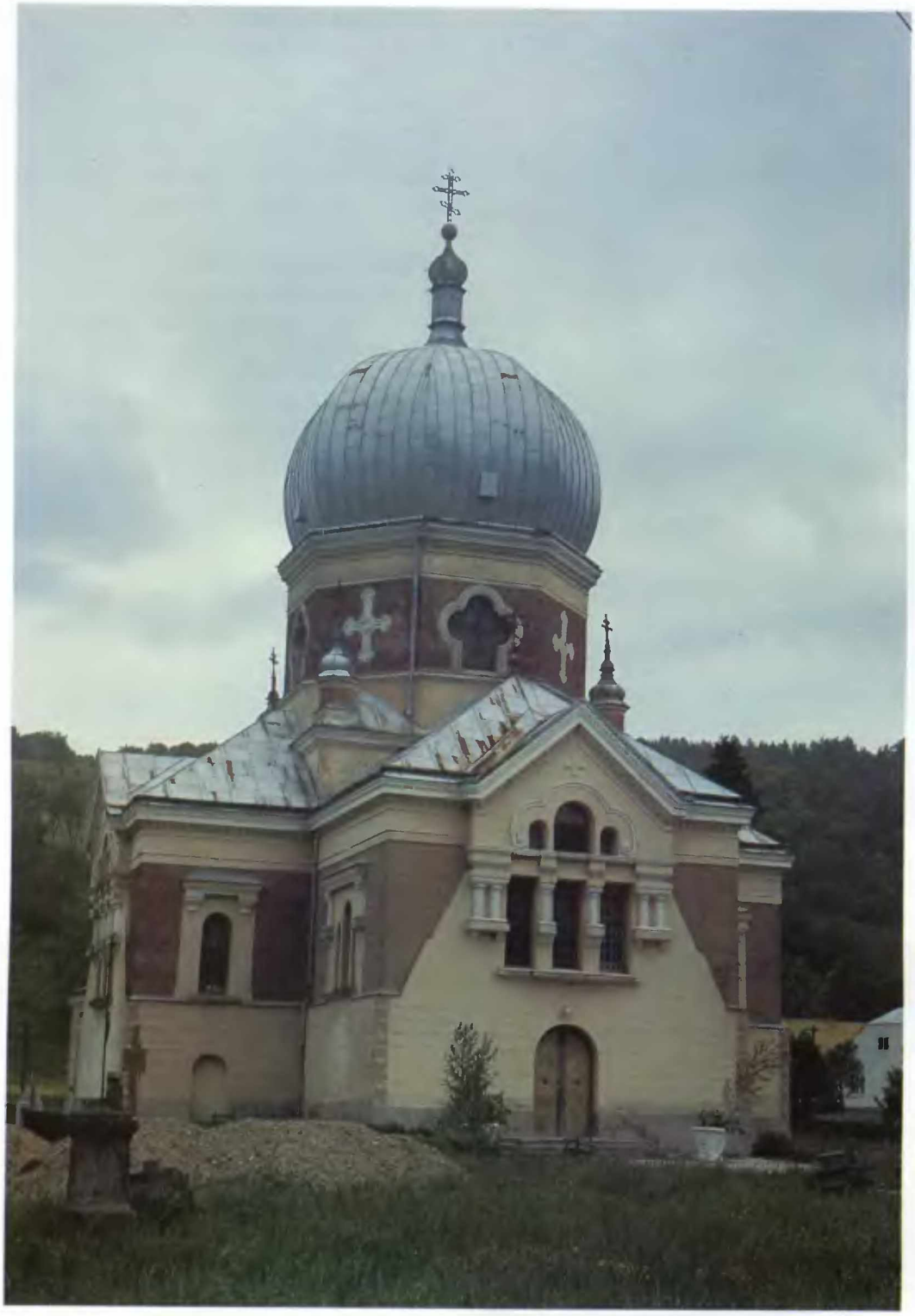

ПОЛЯНИ

Св. Йоана Золотоустого **1914**

Цю мурована церкву дістала була для своїх відправ православна громада. Вони відбудували головну баню, як також перевели інші потрібні направки. Мені невідомо, як то сталося, що згодом церкву перебрали поляки римо-католики і перемінили її на свій костел. Православні не мають права її вживати. Вони сходяться перед замкненою брамою церкви в день празника Св. Йоана Золотоустого та відправляють свій молебень.

POLYANY

St. John Chrysostom **1914**

This beautiful masonry tserkva was given to be used by the Orthodox community. They replaced the main dome, and carried out many other repairs on the structure. It is not known to me how the tserkva then became a Polish Roman Catholic kostel. The Orthodox community is not allowed to use it, but they do gather on the feast day, at the closed gate, to conduct religious services.

СВЯТКОВА ВЕЛИКА

Св. Архангела Михаїла **1757**

Після насильного виселення церква стояла замкнена 39 років. Коли в 1986 році її перебрала римо-католицька церква, то дах вже затікав і треба було ремонтувати. Я придивлявся, як клали нову цинкову бляху на цей дах. Легко було пізнати, що працю виконували не-бляхарі.

SVYATKOVA VELYKA

St. Michael the Archangel **1757**

The tserkva stood padlocked for 39 years and its roof was leaking badly. The tserkva will be used by the Roman Catholics who were repairing the damage in 1986. It was easy to notice that the new tin roof was applied by non-professional tinsmiths.

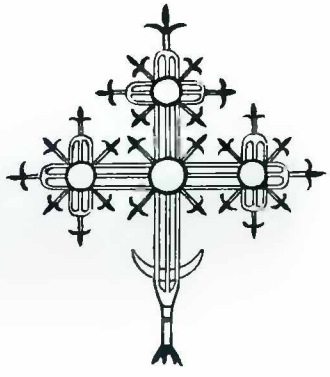

СВЯТКОВА МАЛА

Св. Архангела Михаїла **1762**

Святкова Мала і Свіржова Руська, де вже церква не існує, були дочерними Святкової Великої. За час існування парохії околиця зазнала багато злиднів: голод в 1847, холера в 1873, посуха в 1889 та повені в 1899 і 1934 роках.

SVYATKOVA MALA

St. Michael the Archangel **1762**

Svyatkova Mala and Svirzhova Rus'ka, where the tserkva no longer exists, belonged to the parish in Swjatkowa Welyka. In the past this area suffered great misfortunes. These included hunger in 1847; cholera in 1873; drought in 1889; and floods in 1899 and 1934.

ВІЛЬХОВЕЦЬ

Св. Отця Николая **1934**

Церкву вживають українці католики. Слід підкреслити, що попередню церкву у Вільховці куплено було на Угорщині, перевезено до Вільховця і тут поставлено в 1792 році. У Вільховці народився Франц Левинський. Він був суддею в Дуклі, цікавився аеронавтикою і в 1895 році видав книжку під назвою «Воздухоплавання».

VILKHOVETS'

St. Nicholas **1934**

The tserkva is used by the Ukrainian Catholic church. It is interesting to note that the first tserkva in this locality was purchased in Hungary, taken apart, transported, and erected here in 1792. Born here was Frants Levynskyj, who was a judge, whose interests were with aeronautics. In 1895 he published a book entitled *Air Gliding.*

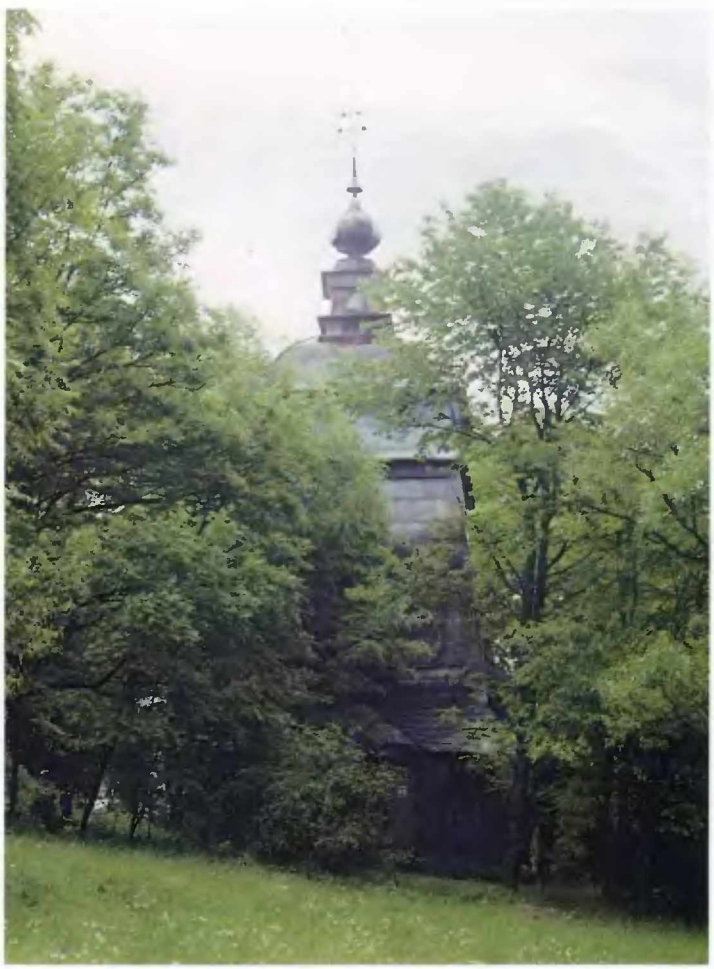

ЧОРНЕ

Св. Великомученика Димитрія **1789**

В Чорному ціла парохія перейшла була на православ'я в 1927 році. Церква тепер є запущена і ніхто її не вживає. Важко добитися до Чорного болотистими дорогами навіть пішки. Цього зазнав і автор, загубивши, в додатку, в грязюці свої окуляри.

CHORNE

St. Demetrius, the Great Martyr **1789**

The whole parish joined the Orthodox church in 1927. The tserkva is now empty and in precarious condition. Because of heavy rains and muddy roads, this location could only be reached by foot. I lost my glasses while trekking there in rubber boots and rainwear.

ТЕРСТЯНА

Різдва Пречистої Богородиці **1787**

Церкву в Терстяній уживають поляки як свій костел. Церкву відновлено та споруджено нову огорожу. Свого часу в цій парохії було понад 400 вірних. Більшість з них перейшли на православ'я в 1927 році.

TERSTYANA

Nativity of the B. V. Mary **1787**

The tserkva in Terstyana, now used by the Polish Roman Catholic community, is newly restored and was decorated with fresh linden tree branches. At one time the Ukrainian Catholic parish counted some 400 souls. Most of these switched to the Orthodox rite in 1927.

ЗАВВАГИ

Посуваючись дальше на схід, бачимо, що більший відсоток церков знищений. В Дуклянському деканаті залишилося лише 13 з колишніх 28 церков, і ті, що залишилися, вимагають грунтовного ремонту, без якого їм грозить руїна.

COMMENTS

As we move further east we see that a larger percentage of the tserkvy were destroyed. In the deanery of Dukla, only 13 out of 28 ecclesiastical structures remain, and even some of these will not last much longer without restoration.

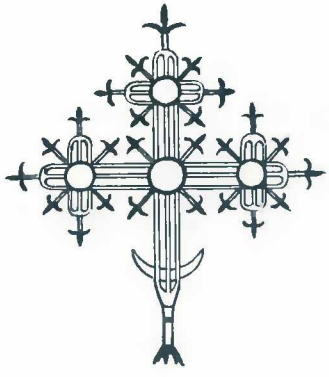

ДЕКАНАТ РИМАНІВСЬКИЙ
DEANERY OF RYMANIV

ПАРОХІЙ — 16 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 29 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 19,100 — PARISHIONERS

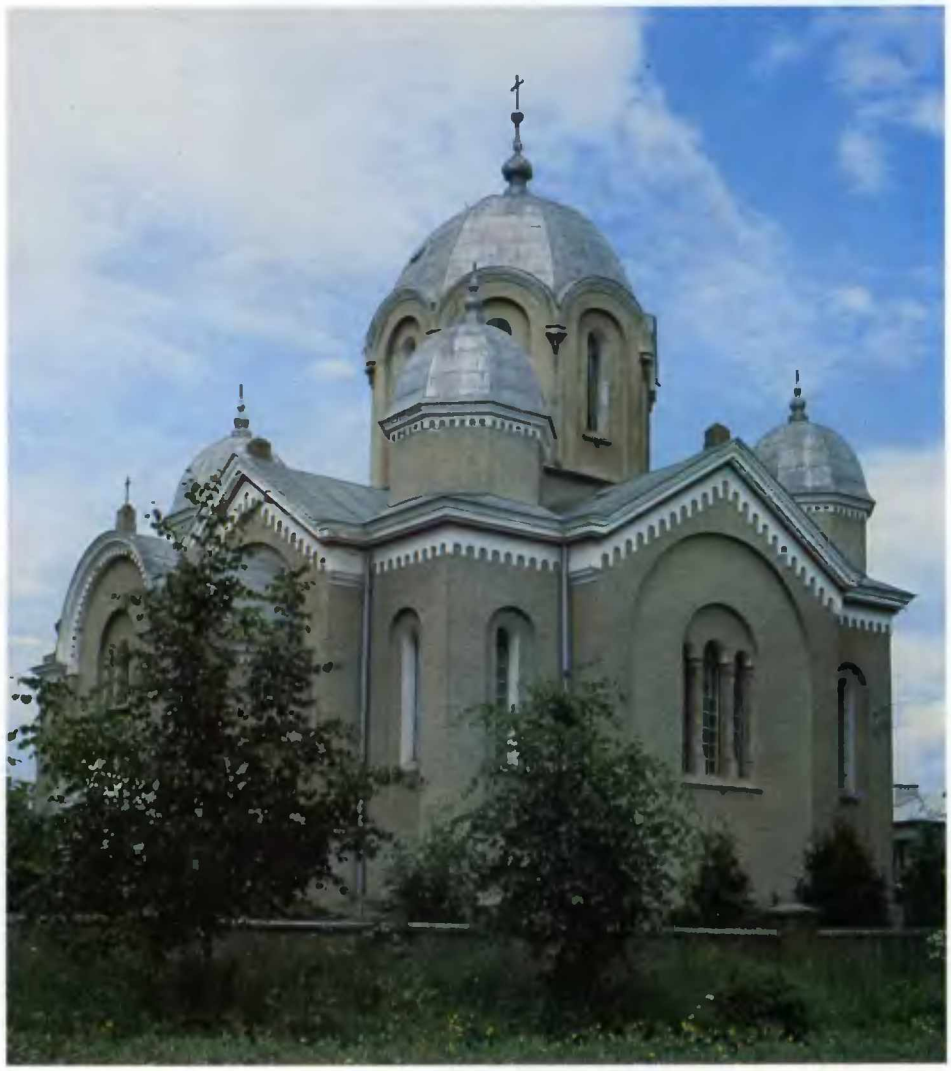

ВОРОБЛИК КОРОЛІВСЬКИЙ
Успення Пречистої Богородиці **1888**

Теперішня церква у Вороблику Королівському була поставлена за стараннням заслуженого пароха о. Віктора Саламона (1882-1913). Церква збудована у формі п'ятибанного візантійського храму і разом з подібною дзвіницею творить приємний зовнішній вигляд. Церкву вже віддавна вживають поляки римокатолики. Давніше церква мала понад 1100 парохіян.

VOROBLYK KOROLIVS'KYJ
Assumption of the B. V. Mary **1888**

This tserkva was erected through the efforts of Rev. Viktor Salamon, parish priest from 1882 to 1913. The structure resembles a five domed Byzantine style temple, and together with a matching bell tower generates a pleasant view. The tserkva that served more than 1100 Ukrainian Catholic parishioners, is now used by the local Polish Roman Catholic community.

ВОЛЯ НИЖНЯ

Св. Отця Николая **1812**

Св. Івана Хрестителя **1904**

Церква дещо направлена і її вживають поляки. Саме село було знищене після виселення лемків в 1945-1947 роках. Тепер де-не-де появляються при дорозі нові будівлі. Перед війною церква і каплиця мали 800 парохіян.

VOLYA NYZHNYA

St. Nicholas **1812**

St. John the Baptist **1904**

The tserkva, now used by the Polish Roman Catholic church, appears to be renovated in places. The village was completely destroyed during and after the evacuation proceedings of 1945-47. Now one can see a few new homes being erected along the road. Prior to WWII, the tserkva and the chapel were used by 800 parishioners.

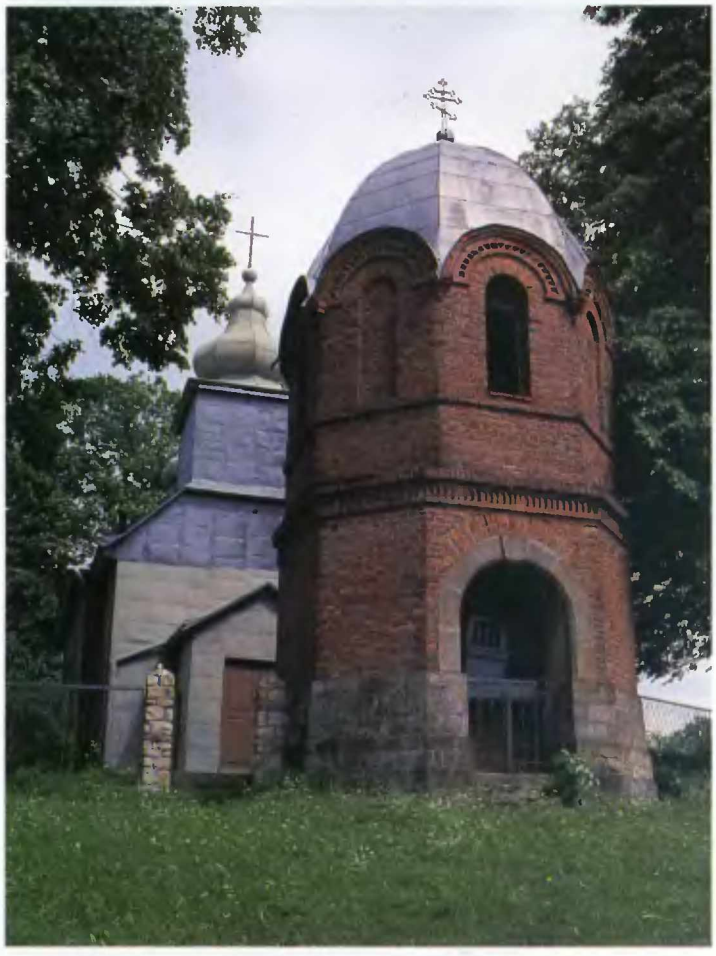

ВОРОБЛИК ШЛЯХЕТСЬКИЙ

Успення Пречистої Богородиці ***1879***

Церква — дерев'яна, побудована в лемківському тризрубному стилі. Дзвіниця — мурована і подібна стилем до дзвіниці в Вороблику Королівському. Вороблик Шляхетський був злучений в одну парохію з Воробликом Королівським в 1796 році. Церква дещо відновлена і її вживають як костел поляки римокатолики.

VOROBLYK SHLYAKHETS'KYJ

Dormition of the B. V. Mary **1879**

The tserkva is of modified Lemko architecture, and the old long timbers are covered with tin for protection. The bell tower is similar in design to the tower in Voroblyk Korolivs'kyj. This independent parish was joined with Voroblyk Korolivs'kyj into one parish in 1796. The tserkva was lightly refurbished and is used by the Polish Roman Catholic community.

КОРОЛИК ВОЛОСЬКИЙ

Св. Отця Николая **1843**

Церква дуже занепала і вже 40 років її вживають на склад штучного навозу та сіна для худоби. Село було спалене, а пізніше зоране і призначене для державного рільничого господарства. На наше питання, що сталося з людьми, що колись ходили до церкви, старий дідусь відповів: «Були витяті впень». Перед насильним виселенням парохія мала майже 600 вірних.

KOROLYK VOLOS'KYJ

St. Nicholas **1843**

The tserkva is in a very precarious condition, and has been used as a warehouse for agricultural purposes for the past 40 years. The village was completely destroyed and the ground levelled for a state collective farm. When asked about the whereabouts of the people that were worshiping in the tserkva, an aging worker replied: "They were all killed". Prior to the expulsion, the parish counted almost 600 souls.

СИНЯВА

Різдва Пречистої Богородиці **1874**

Церкву вже давно перемінено на польський костел. Під час останнього ремонту зліквідовано дві вежі з банями. Крім двогектарової площі, до церкви належало 10 га поля та 22 га пасовиськ. В Синяві народився журналіст і видавець Григорій Гануляк (1883-1945). Він редагував журнал «Русалка» у Львові.

SYNYAVA

Nativity of the B. V. Mary **1874**

This tserkva has been used as a Polish Roman Catholic kostel for some time. The Poles restored the structure and removed two sets of domes from it. Hryhoriy Hanulyak (1883-1945), a Ukrainian journalist and publisher, was born here. He was editor of a Ukrainian periodical named *Rusalka* that was published in Lviv.

ЗАВАДКА РИМАНІВСЬКА

Покрови Пречистої Богородиці **1885**

Церкву недавно відновлено і її вживають поляки як свій костел. Парохія була тут заснована біля 1566 року і мала в посілості 30 га поля й 33 га лук та пасовиськ. При кінці Другої світової війни польські бандити замордували тут пароха о. Ростислава Шумила (1894-1944).

ZAVADKA RYMANIVS'KA

Patronage of the B. V. Mary **1885**

The tserkva was newly renovated and is used by the Polish Roman Catholic parish. The Ukrainian parish, which was formed about 1566, possessed 75 acres of fields and 80 acres of meadows to support the parish priest. The last parish priest Rev. Rostyslav Shumylo (1894-1944) was murdered here by Polish bandits, at the end of WWII.

БАЛУТЯНКА

Успення Пречистої Богородиці **1820**

Церква в Балутянці дерев'яна, тризрубного лемківського стилю. Вона, під мистецьким оглядом, збудована недбало: бані, пропорційно до височини церкви, замалі. Церква замкнена. Перед виселенням нараховувала 250 вірних.

BALUTYANKA

Dormition of the B. V. Mary **1820**

The tserkva is of Lemko architecture and log construction. The builders paid little attention to the artistic features and provided the tserkva with domes that are too small and disproportionate. The tserkva that formerly served 250 souls, now appears to be unused.

ОДРЕХОВА

Св. Йоана Хрестителя **1817**

Церква в Одреховій — це однонавна мурована базиліка з окремою мурованою дзвіницею. Ця церква була поставлена за старанням тодішнього пароха о. Теодора Пацлавського і патрона Станіслава Урбанського. Церква, що перед насильним виселенням місцевих українців мала 2500 вірних, відновлена і її тепер уживають поляки як костел.

ODREKHOVA

St. John the Baptist **1817**

The tserkva in Odrekhova is a single-naved basilica of masonry construction and features a separate bell tower. The tserkva was built through the efforts of the parish priest, Rev. Theodor Patslavs'kyj, and his patron Stanislav Urbans'kyj. It served a community of some 2500 souls prior to the brutal expulsion of Ukrainian inhabitants. It has been used by the Polish Roman Catholic parish for some time.

ЯБЛОНИЦЯ ПОЛЬСЬКА

Св. Козми і Дам'яна **1791**

Яблониця Польська — це український острів у польському морі. Давніше в околиці було більше українців, але їх засимільовано. Колись церква в Яблониці пишалася годинником, що вибивав години. Сьогодні вона запущена і потребує віднови. Вживають її, як костел, поляки.

YABLONYTSYA POLS'KA

Sts. Kosmas and Damian **1791**

Yablonytsya Pols'ka is like a Ukrainian island in a Polish sea. Centruies ago, the whole countryside was Ukrainian but it became assimilated by the Poles. The tserkva at one time featured a clock that struck the hours. Today it needs restoration and is used by the Polish Roman Catholic church.

ДАЛЬОВА

Св. Матері Параскевії **1933**

Дальова — це одна з найстаріших місцевостей на Лемківщині, заснована за Галицько-Волинського князівства. Церква в Дальовій згоріла в 1931 році, а нову побудували в 1933 році. Вона не була ще викінчена всередині в 1946 році, коли почалося насильне виселювання українців, і церкву польський уряд замкнув. Сьогодні вона ще далі замкнена і без догляду занепадає.

DAL'OVA

St. Paraskeva **1933**

The community of Dal'ova traces its beginnings to the Galicia-Volyn State. The previous tserkva burned down in 1931 and the new one was erected in 1933. It had not yet been completely finished inside, when the Ukrainian inhabitants were expelled by the Polish government in 1945-47. It stands today, still padlocked, with portions of the log construction rotting away because of leakage through the roof.

ЗАВВАГИ

Посуваючись ще дальше на схід, зустрічаємо ще більше знищення церков. В Риманівському деканаті з 29-ти церков залишилося лишень 10, і то не всі в доброму стані. Більшість церков спалено або розібрано під час насильного виселювання українців-лемків, що його переводив польський уряд в 1945-1947 роках. Крім цього, Риманівський деканат зазнав ще інших болючих ударів: в Боську німці розстріляли о. Михайла Величка (1889-1939) разом з 80 господарями; при кінці війни польські бандити застрілили в Боську о. Николая Головача (1893-1944) та о. Ярослава Щирбу (1902-1944), пароха в Шклярах, якого вбили кулею через вікно.

Зі села Шклярі, де стоялв церква св. Николая, походив о. Стефан Ядловський. Він зложив Шематизм Апостольської Адміністрації Лемківщини на 1936 рік.

COMMENTS

Moving further east, we find only 10 out of 29 Ukrainian tserkvy standing. Most of the non-existing structures were burned down by the Polish forces evacuating the Ukrainian population or taken apart and used as building material. The Ukrainian priests of the deanery of Rymaniv suffered, together with the population. In Bosko, the Germans executed Rev. Mychaylo Velychko (1889-1939) together with 80 farmers - his parishioners. At the end of WWII Polish bandits shot Rev. Nykolay Holovach (1893-1944). Rev. Jaroslav Shchyrba (1902-1944), parish priest in Shklyary, met with a similar fate by means of a bullet fired through the window.

In the village of Shklyary, where the tserkva of St. Nicholas (1894) no longer exists, Rev. Stefan Yadlovs'kyj was born. He formulated the only Schematism of the Lemko Apostolic Administration, for the year 1936.

ДЕКАНАТ КОРОСНЯНСЬКИЙ
DEANERY OF KOROSNO

ПАРОХІЙ — 7 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 8 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 7,100 — PARISHIONERS

КРАСНА

Св. Архангела Михаїла **1914**

Ця церква, яка перед насильним виселенням мала біля 1750 вірних, довший час стояла замкнена. Тепер поляки вживають її як костел. На церкві ще видно діри від скорострільних куль з Другої світової війни. В Красній в 1830 році народилася письменниця Клавдія Алексович, яка написала «Гостина Св. Николая» і видала альманах «Перемишлянка».

KRASNA

St. Michael the Archangel **1914**

This tserkva, that before expulsion was used by Ukrainian Catholic parish of some 1750 souls, stood closed for many years. It is now used by Polish Roman Catholics. One can still see the damage done to the structure by machine gun bullets during WWII. Born in Krasna in 1830 was Klavdiya Aleksovych, author of a play entitled *Visit from St. Nicholas.* She also published the almanac *Peremyshlanka.*

БЛИЗЕНЬКА

Успення Пречистої Богородиці **1865**

Тут в 1925 році згоріли приходські будинки, але грамота здвиження церкви з 1630 року збереглася. Церкву покищо вживають поляки римо-католики, але незабаром вони її залишуть, або розберуть, бо в сусідстві викінчують великий мурований костел.

BLYZEN'KA

Dormition of the B. V. Mary **1865**

The parish buildings burned down in 1925, but the deed to the tserkva, dated 1630, was saved. The tserkva features no special style and is used by Polish Roman Catholics. It will soon be abandoned or taken apart, as a large, masonry kostel is nearing completion next door to it.

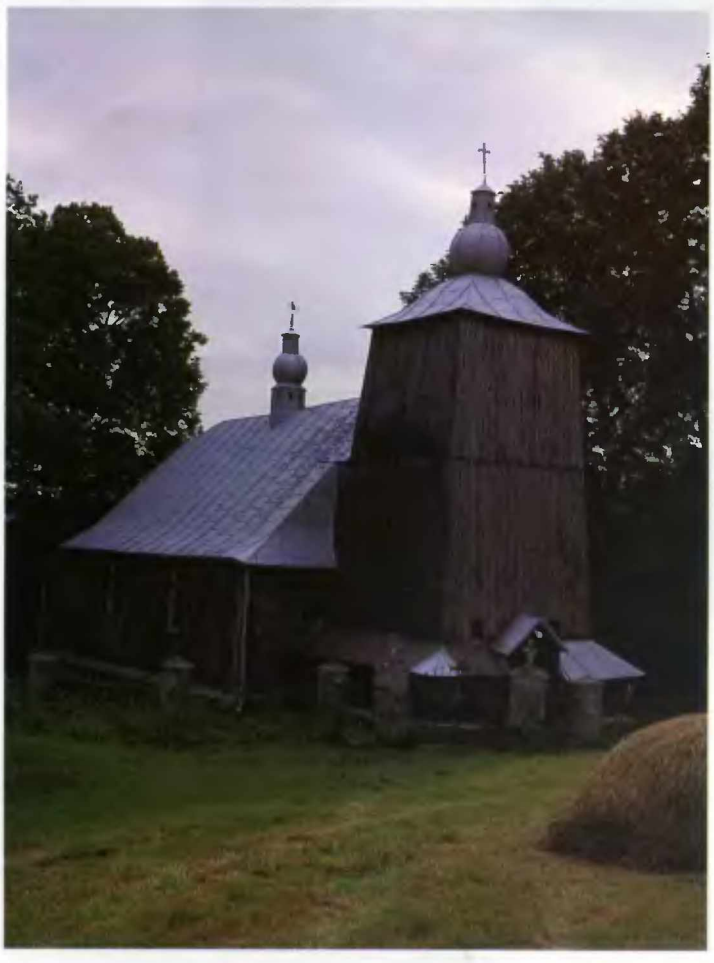

БОНАРІВКА

Покрови Пречистої Богородиці **1841**

З Бонарівки походить д-р Ярослав Падох, юрист та професор Українського Вільного Університету.

В Бонарівці ми розмовляли з господинею, що жила в хаті під стріхою. Вона розказувала про виселення українців та поселення поляків у селі. Польський уряд привіз її з чоловіком в 1947 році. В селі нікого не було. Їм дозволили вибрати хату і поле. Церкву вживають поляки римо-католики як костел.

BONARIVKA

Patronage of the B. V. Mary **1841**

Yaroslav Padoch, a jurist and professor of the Ukrainian Free University, was born here.

While in Bonarivka, we talked to an old lady living in a thatched roof house. She described the expulsion of Ukrainians and the settlement of Poles in the village. The Polish government brought her and her husband here in 1947. The village was completely abandoned and they were allowed to choose a house and lay claim to as much land as they felt they needed. The tserkva is used by the Polish Roman Catholics.

ВАНІВКА

Різдва Пречистої Богородиці **1898**

Хоч церква має лише 90 років, але по старезних і дужих дубах пізнати, що на цьому місці вже давно стояли церкви. Один з дубів має біля 7 метрів обводу. Перед церквою стоїть пам'ятник, поставлений в пам'ять англійського адмірала Нельсона Кіта, що загинув тут 24 квітня 1898 року. Церква була зачинена довший час, а тепер її відновляють і вживають як костел поляки римо-католики.

VANIVKA

Nativity of the B. V. Mary **1898**

Even though the tserkva is only 90 years old, one can tell, from the centuries old oak trees, that ecclesiastical structures stood here for centuries. One of the old oaks is about 23 feet in circumference. In front of the tserkva there is a monument to the British Admiral Nelson Keith, who died here in 1898. The tserkva was closed for a long time but now it is being restored and used by the Polish Roman Catholic church.

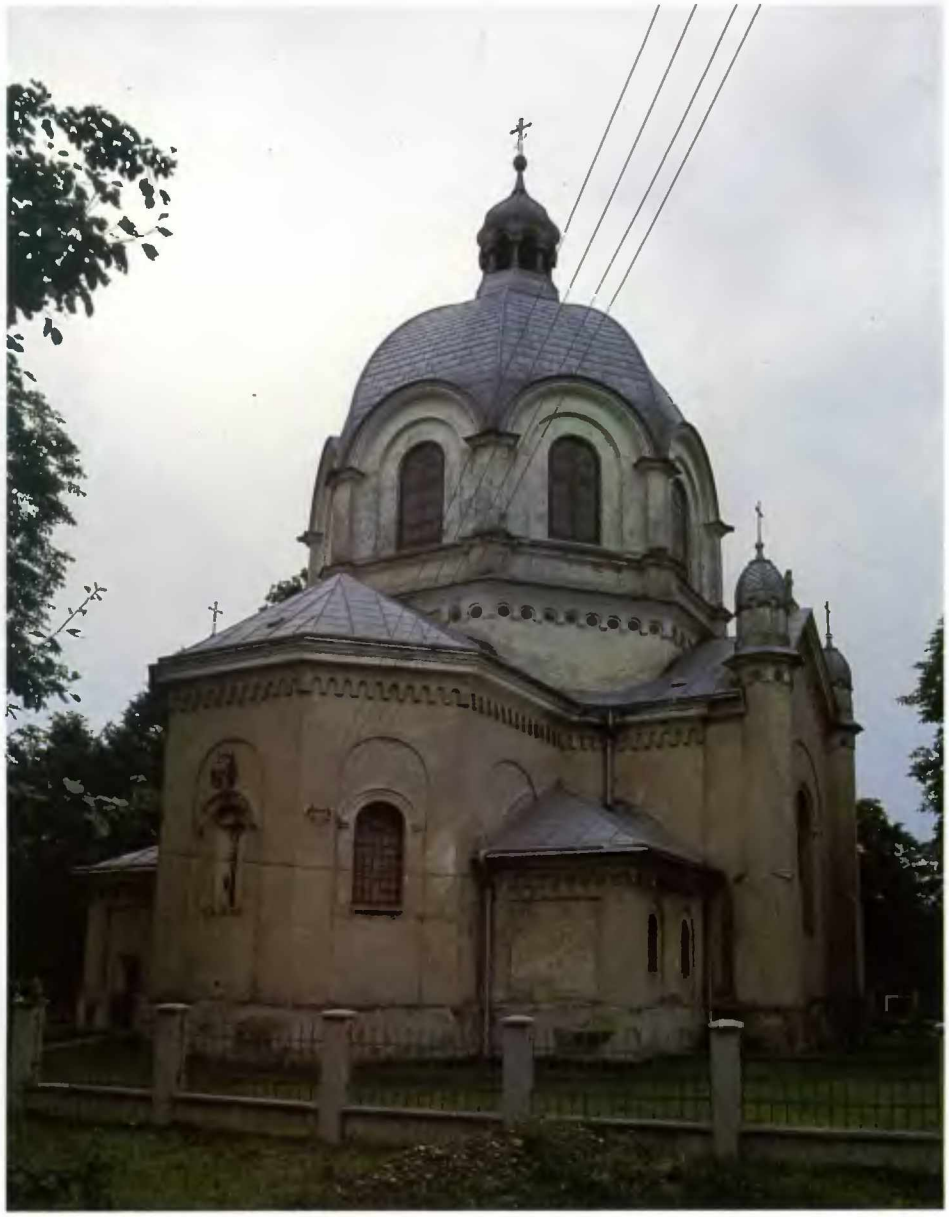

ГВОЗДЯНКА

Св. Козми і Дам'яна **1625**

Тут в 1925 році парохія хотіла переходити на латинський обряд. Справу залагодив декан Теодор Мерена, переконавши громаду залишитися вірними українському традиційному візантійському обрядові. Сьогодні церкву вживають як костел поляки римо-католики.

HVOZDYANKA

Sts. Kosmas and Damian **1625**

In 1925 the parish wanted to join the Roman Catholic church. The parishioners were persuaded, however, by Rev. Theodor Merena to remain in the traditional Ukrainian Byzantine rite. The tserkva is used today by the Polish Roman Catholic community.

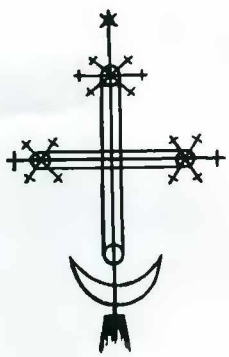

РІПНИК

Св. Матері Параскевії **1914**

Перекази говорять, що Ріпник заснували козаки, що попали в польський полон. В 1882 році ріпничани заснували були при церкві товариство тверезости. Це не подобалось власникам корчми і вони, з пімсти, ще того самого року хотіли спалити церкву та парохіяльні шпихрілі. В Ріпнику і околиці було майже 1500 вірних. Церкву тепер уживають поляки римо-католики.

RIPNYK

St. Paraskeva **1914**

Legend says that the community was started by Cossaks, captured by the Polish army. In 1882 a sobriety society was established in the parish. The same year the owners of the local pubs hired someone to burn down the tserkva in reprisal. The parish counted almost 1500 souls in Ripnyk and the surrounding countryside. The tserkva is now used by Polish Roman Catholics.

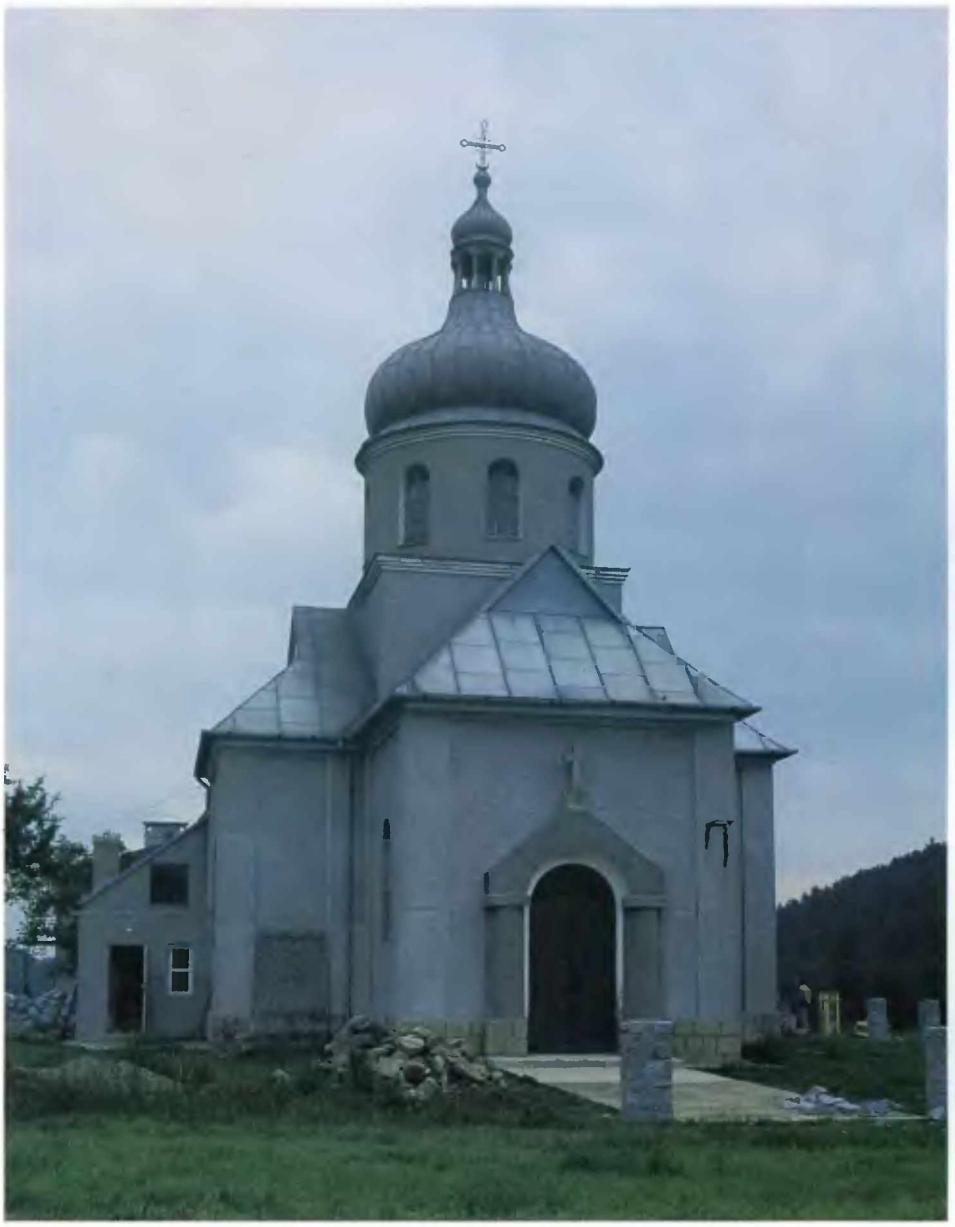

ЧОРНОРІКИ

Св. Великомученика Димитрія **1921**

З Чорнорік походив адвокат Семен Возняк. Він, доробившись, став фундатором нової церкви в 1921 році, а пізніше, в 1933 році, закупив до неї різьблений на гуцульщині іконостас. Сама церква має гарну, стрункy форму. Коло церкви можна бачити також типічну придорожню капличку. Церкву вживають тепер як костел поляки римо-католики. Під час нашого побуту в селі ремісники її відновляли.

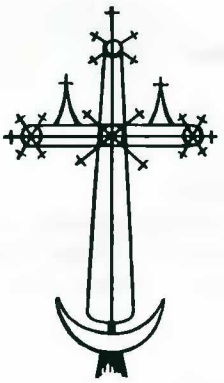

CHORNORIKY

St. Demetrius, the Great Martyr **1921**

Born in Chornoriky was Semen Voznyak, an attorney by profession. He became rich enough to sponsor the construction of the tserkva seen in the picture. Later on, in 1933, he sponsored an iconostasis, carved out of wood by the Hutsul artisans. The tserkva exhibits fine ecclesiastical form and was undergoing restoration during our visit. Under a treet, near the tserkva, is a typical roadside shrine. The tserkva is used by Polish Roman Catholics.

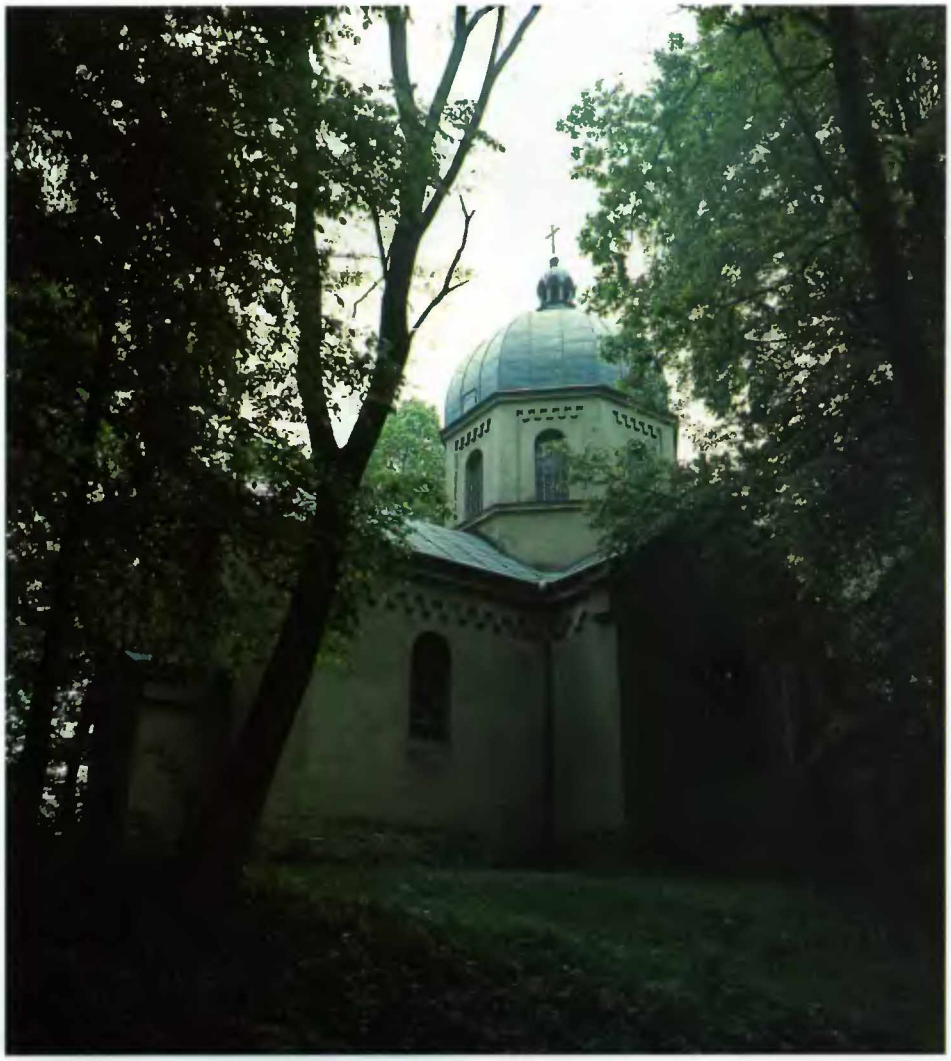

ОПАРІВКА

Різдва Пречистої Богородиці **1912**

Теперішня мурована церква стоїть на тому самому місці, де колись стояла попередня. Коло церкви ще стоїть стара дзвіниця з часів попередньої дерев'яної церкви, збудованої 1700 року. Перед війною парохіяни платили священикові хлібом і яйцями, бо пахрохіяльне майно було замале, щоб могти утримати священика. Церкву вживають поляки римокатолики.

OPARIVKA

Nativity of the B. V. Mary **1912**

The present masonry tserkva stands at the same location where an earlier wooden structure, erected in 1700, stood. Nearby, the wooden bell tower from the old tserkva stands in peril. It is interesting to note that the tserkva's possessions were too small to support the priest here. He was therefore paid in part by bread and eggs from the congregation. The tserkva is used by Polish Roman Catholics.

ЗАВВАГИ

Короснянський деканат є на північній границі Лемківщини. Треба зазначити, що границі Київського Князівства сягали ще дальше на північний захід: до Чудець (15 км на північ від Стрижова) та Бжостек (20 км на північ від Ясла). Подивившись на карту, можна собі уявити, скільки українського населення засимілювалося від того часу. Всіма вісьмома церквами Короснянського деканату користуються сьогодні поляки римо-католики.

COMMENTS

The deanery of Korosno forms the northern flank of Lemkoland, and was lately sparsely populated with Ukrainians. It must be said, however, that the borders of Kievan Rus' were even further northwest of here, and the countryside was populated by Ukrainians. The subsequent 400 years of Polish rule resulted in the assimilation of most of the native population. All eight tserkvy that belonged to the Korosno deanery are used as kostels by the Polish Roman Catholic church.

ДЕКАНАТ БУКІВСЬКИЙ
DEANERY OF BUKIVSKO

ПАРОХІЙ — 11 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 20 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 14,100 — PARISHIONERS

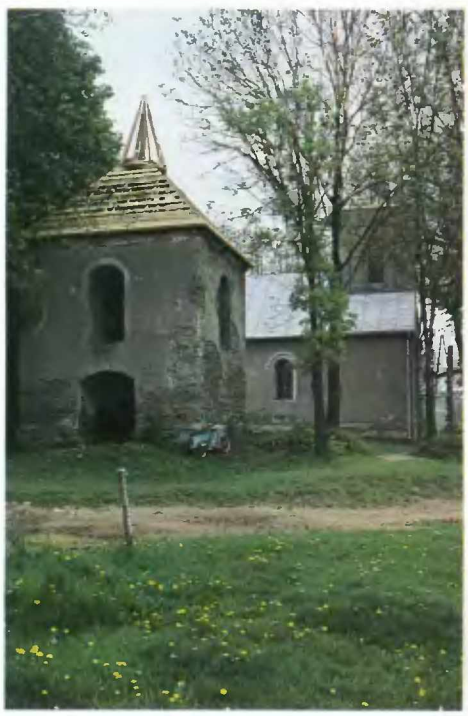

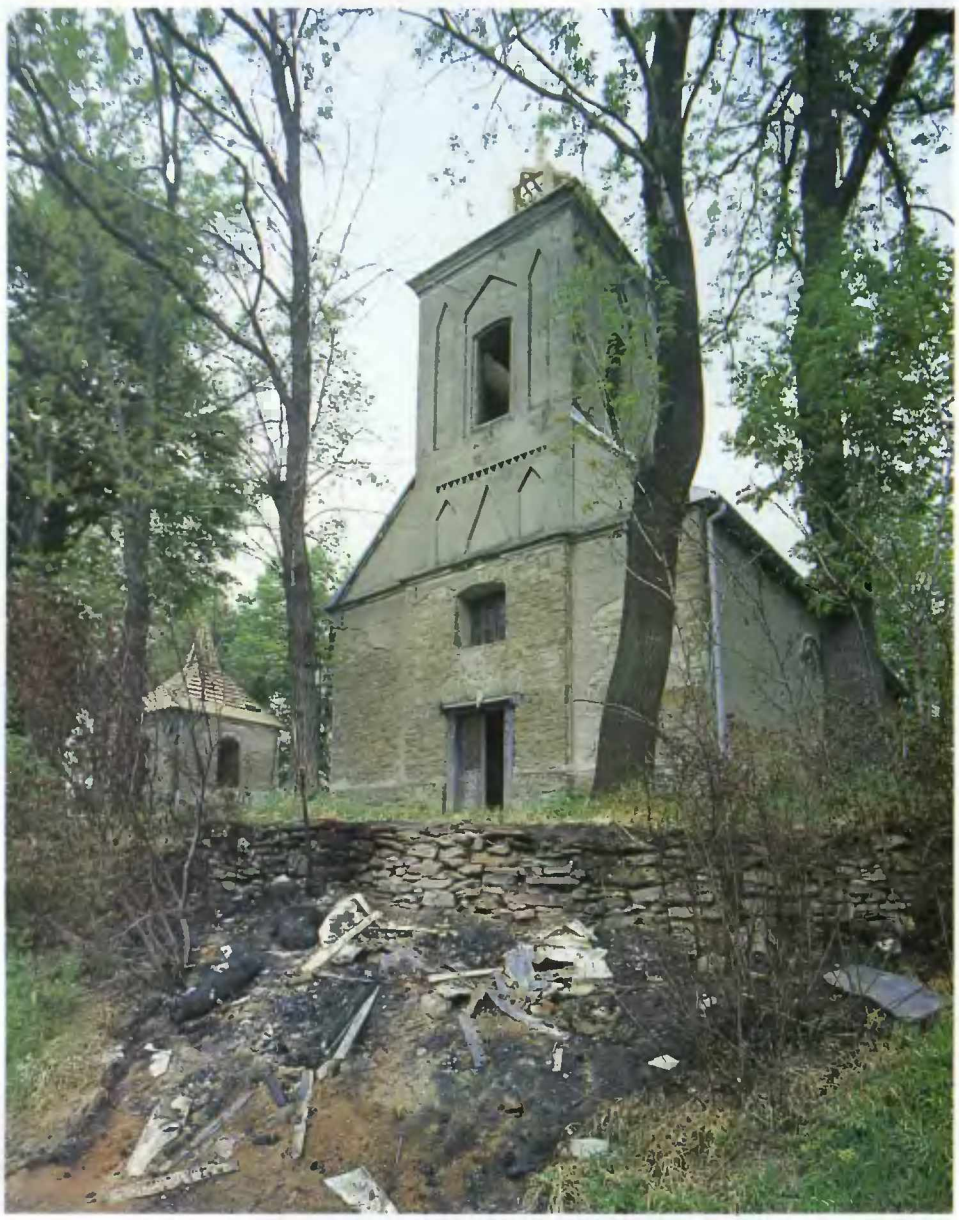

ВОЛИЦЯ

Св. Апостолів Петра і Павла **1826**

Тут наглядно бачимо перетворення української церкви на польський костел. Поляки поскидали хрести і бані з церкви та дзвіниці і замінили їх готицькими вежами. Матеріял з розібраних бань спалено біля церкви.

VOLYTSYA

Sts. Peter and Paul **1826**

Here we see, at first hand, the latinization of a Ukrainian tserkva. Upon obtaining permission to use the tserkva, the Polish Roman Catholic community removed the domes and crosses from the church and the bell tower. These were burned right in front of the tserkva, and their remains can be seen in the photograph. The domes were replaced with gothic pyramidal towers.

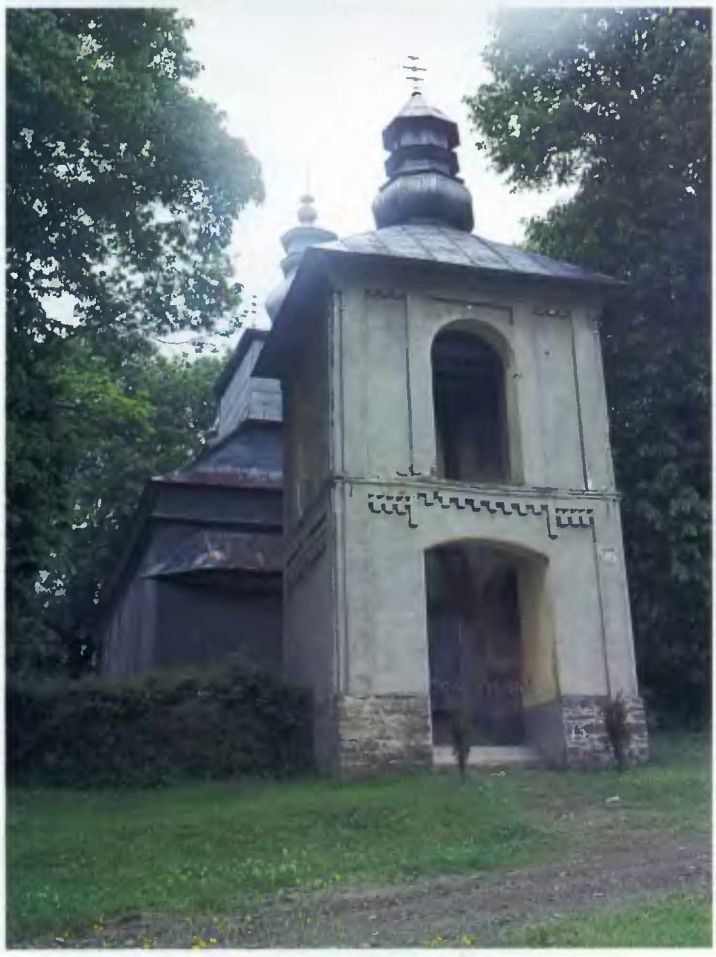

ВИСЛОК НИЖНІЙ

Св. Онуфрія **1850**

Вислок Нижній записаний в історії українських визвольних змагань в часі Першої світової війни. В 1918 році Вислок, під проводом пароха о. Пвнталеймонв Шпильки, проголосив свою самостійність, що тривала три тижні. Три тижні по проголошенні свмостійности Вислока і околиці прийшло польське військо, і оргвнізвтори були примушені втікати зв грвницю. Після висвлення укрвїнських селян, село було спвленв 24 січня 1946 року. Церквою тепер користуються поляки римо-католики.

VYSLOK NYZHNIY

St. Onufrius **1850**

Vyslok Nyzhniy will be remembered as the capital of an Ukrainian state that was independent for only three weeks. This happened immediately after WWI in 1918. One of the organizers of this state was the local parish priest, Rev. Panteleymon Shpylka. Three weeks after independence was proclaimed, Polish soldiers occupied the territory and the organizers were forced to flee the country. The village was burned down on January 24, 1946, after the Ukrainians were expelled. The tserkva serves the Polish Roman Catholic parish.

ПЕЛЬНЯ

Св. Йоана Богослова **1805**

В Пельні є добре збережена церква, з окремою мурованою дзвіницвю, якими сьогодні користуються поляки римо-католики. Треба згадвти, що в сусідньому селі (Побідно) парохія перейшлв нв латинську віру, коли у них згорілв церква в 1830 році. Подібне сталося в Андрушківцях, де в 1921 році укрвїнська громада перейшлв нв лвтинство лише тому, що власники, від яких купили площу, не згодилися, щоб нв ній булв церква, в тільки костел.

PELNYA

St. John, Theologian **1805**

This tserkva, together with the bell tower, is well kept and is used by the Roman Catholics. It is interesting to note that in the neighbouring village, Pobidno, the Ukrainian Byzantine Catholic parish decided to join the Roman Catholic rite when their tserkva burned down in 1830. A similar situation occurred in Andrushkivtsi, where the Ukrainian Catholics switched to Roman Catholicism, because the vendor of the church plot would not allow a tserkva to be erected.

ВОЛЯ ПЕТРОВА

Св. Архангела Михаїла **1921**

Цвркву у Волі Петровій розібрано зразу ж по Другій світовій війні і матеріял зужито нв будинки польського держввного колгоспу. На тому місці, де стояла церквв, люди поставили хрест.

VOLYA PETROVA

St. Michael the Archangel **1921**

The tserkva here was taken apart and the materials used for the erection of Polish collective farm facilities. Only a cross marks the spot where the temple once stood.

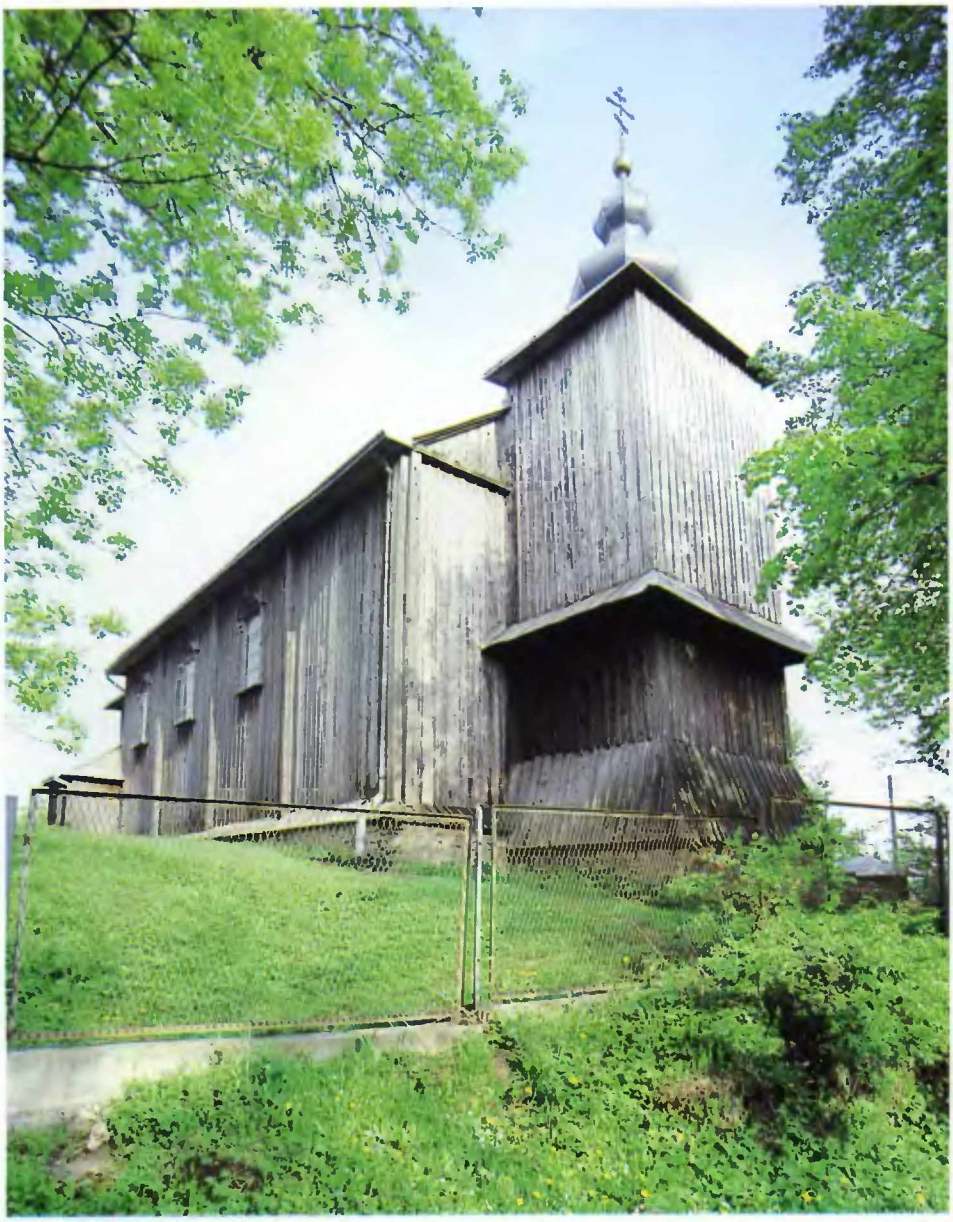

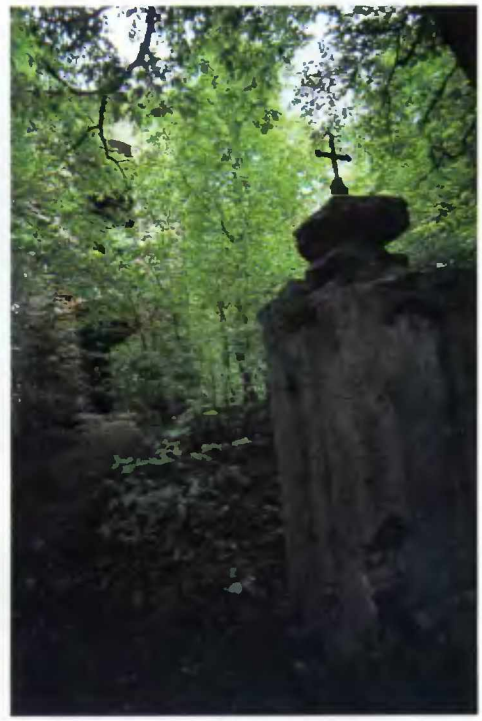

МОРОХІВ

Стрітення Господнього **1837**

В Морохові церква відновлена і її вживає православна громада. Коли ми були в морохівській церкві, то отвць якрвз підготовляв групку дітей до першого Причастя. Церква в Звводці Морохівській, дочерній Морохова, вже не існує. (Дивись: Злочинні дії польського війська — при кінці цього розділу).

ВОЛЯ СЕНЬКОВА

Св. Архангела Михаїла **1864**

Все, що залишилося по церкві — це рештки мурованої вхідної брами та мурованої дзвіниці. Адам Дідур (1874-1946) походив з цього села. Він, що володів могутнім басом, співав у Варшавській Опері, в пізніше в Нью-Йорк Метрополітан Опері в 1916 році.

MOROKHIV

Presentation of Our Lord **1837**

The tserkva is used and cared for by the Orthodox parish. During our visit, the parish priest was preparing children for their first Holy Communion. The tserkva in the adjoining village, Zavadka Morokhivs'ka, no longer exists. It was burned down, together with the village, during evacuation proceedings in 1946. More about this at the end of this chapter.

VOLYA SENKOVA

St. Michael the Archangel **1864**

The only remnants of this tserkva are a masonry gate post and a portion of the bell tower, of masonry construction also. A famous bass singer, Adam Didur (1874-1946) was born here. At the beginning of the twentieth century he sang at the Warsaw Opera, and later at the New York Metropolitan Opera in 1916.

ПОЛОННА

Покрови Пречистої Богородиці **1790**

Переказ каже, що за татарського лихоліття люди поховалися до старої дерев'яної церкви, а татари спалили її разом з людьми і священиком. Подібне сталося за польського лихоліття 1945-1947 рр., коли населення було вивезене, а села спалені, щоб зробити місце на польські державні колгоспи (PGR). Церкву перемінили на господарський будинок: зняли дах, обнизили мурована стіни, а тоді знову покрили, щоб зробити з неї стайні. В третій частині знайдете рисунок оригінальної церкви. Село Полонна було вивезене і спалене 28 березня 1946 року. З дочерних церков у Височанах і Камянному нічого не звлишилося.

POLONNA

Patronage of the B. V. Mary **1790**

The legend says that the previous tserkva in this village was burned down together with worshipers and the parish priest by the Tartars. The Poles acted in a similar manner in 1945-47, by burning down villages and evacuating the Ukrainian native population. The village in Polonna was evacuated and burned down on March 28, 1946. The land plots were joined to form a collective farm. The tserkva was rebuilt into a barn and stables by lowering the masonry walls by about 6 feet and providing a new roof. The bell tower still stands near the stables. A sketch of the original Ukrainian tserkva can be found in the third section.

НАГОРЯНИ

Св. Апостолів Петра і Павла **1848**

Мурована з цегли, нагорянська церква вже майже розпалася. Дах заломився і незадовго залишиться лише купа цегли. Недалекі приходські будинки замінено на склади.

ЗАВВАГИ

Буківський деканат — це одна з околиць, де українське населення не давало себе легко виселити і через те потерпіло від польського війська, як теж від польських цивільних банд. В Буківському деканаті, де було 20 церков, зорганізованих в 11-х парохіях, залишилося лише 4 церкви. Дві церкви в руїні, а слідів, де колись стояли 14 церков, тяжко знайти.

В селі Карликів, що належало до цього деканату, і де церква вже не існує, польське військо вбило о. Олексія Малярчика (1878-1945) разом з 14 селянами, під час одного з рейдів перед виселенням.

Символом опресії й брутальності польського війська в цьому деканаті може бути Завадка Морохівська. На цю місцевість бодай шість разів нападало польське військо з Сянока. Під час нападу 23-24 січня 1946 року в селі було вбито 56 людей, а село спалено і обрабовано. Під час останнього нападу, 30 травня 1946 року, вивезено 78 людей, в тому лише четверо мужчин. І так протягом тих трьох місяців біля 250 осіб стратили життя, обороняючи свою землю, своє село, свою хату і родину.

NAHORYANY

Sts. Peter and Paul **1848**

The brick tserkva in Nahoryany is falling apart. The roof has fallen in, and it is only a matter of time before the temple is nothing but a pile of old bricks.

COMMENTS

We have now entered the region where the Ukrainian native population actively resisted the efforts of the Polish government to expel them to the Soviet Union. They suffered terribly at the hands of the Polish army as well as of those of the Polish hooligans. In the Deanery of Bukivsko, where there were 20 tserkvy organized into 11 parishes, only 4 remain standing.

In the village of Karlykiv, which belonged to this deanery, and where the tserkva no longer exists, Rev. Oleksij Malarchyk (1878-1945) was murdered together with 14 of his parishioners. This was done during one of the pre-expulsion raids.

The village of Zavadka Morokhivs'ka can serve as a good example of the brutal oppression, inflicted on the Ukrainian population. Here the Polish army, stationed in nearby Syanik, made at least six separate assaults starting on January 23/24, 1946, during which 56 inhabitants were murdered and a portion of the village burned and looted. The end came on April 30, 1946, when 78 inhabitants, including only 4 men, were evacuated to the Soviet Union. All together, about 250 people lost their lives during those three months.

ДЕКАНАТ СЯНІЦЬКИЙ
DEANERY OF SYANIK

ПАРОХІЙ — 14 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 24 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 18,900 — PARISHIONERS

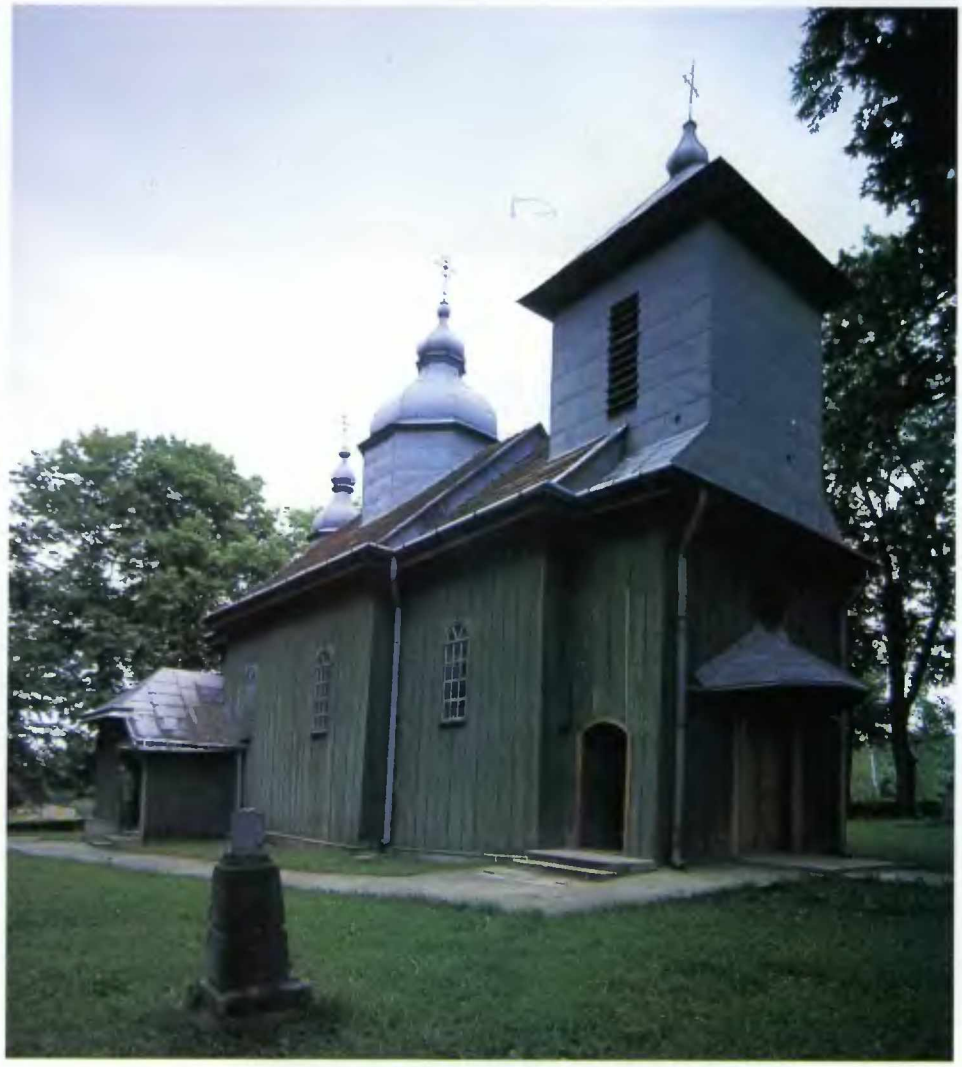

КОСТАРІВЦІ

Преподобного Симеона Стовпника **1872**

Церкву в Костарівцях уживають поляки як свій костел. Приємно написати, що нові управителі церкви поводяться по-християнському: вони не нарушують улаштування та прикрас української церкви. Це включає малюнки св. Володимира, Ольги, всякі українські написи та церковні хоругви. Слід теж підкреслити, що це, на жаль, рідкісний вийняток.

KOSTARIVTSI

Venerable Symeon Stowpnyk **1872**

The tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish. I report, with pleasure, that the new tenants in the temple are conducting themselves in a Christian-like manner. They have retained most, if not all, of the Eastern rite fittings in the Ukrainian tserkva including frescoes, signs, and church flags. One must ask why there are so few Christians, here, who respect the culture of their neighbours?!

МРИГОЛОД

Успення Пречистої Богородиці **1901**

Церкву в Мриголоді вже давно перемінено на магазин. Де колись була захристія, там тепер туалетне місце. Мриголод був дочерною Гломчі.

MRYHOLOD

Dormition of the B. V. Mary **1901**

The tserkva in Mryholod is a very good example of how some Christians treat the cultural heritage of other Christians. This tserkva was converted to a warehouse a long time ago and the sacristy houses toilet facilities.

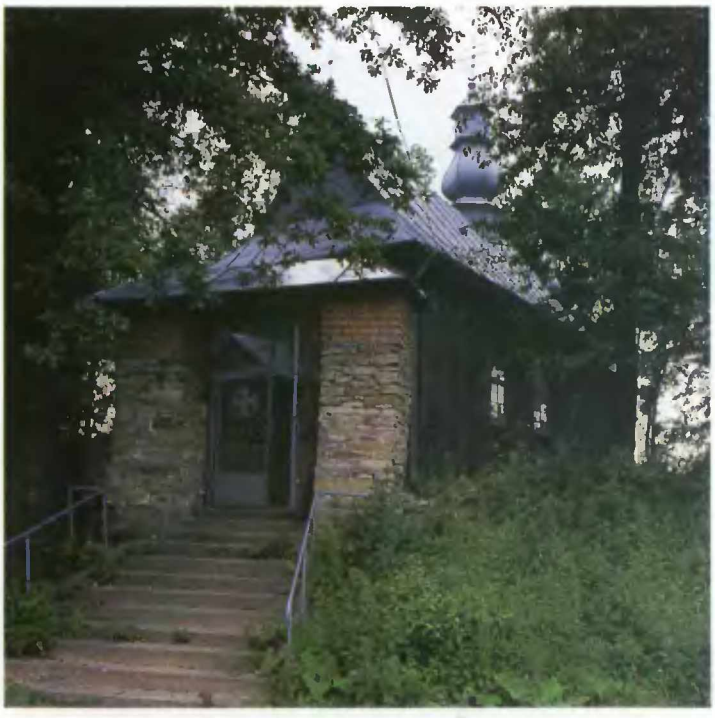

ГЛОМЧА

Собор Пречистої Богородиці **1859**

Церкву в Гломчі вживає православна парохія. Церква оточена старими липами. Перед церквою стоїть маленька мурована дзвіниця з трьома малими дзвонами. Давніше тут була динамічна парохія, що начисляла 750 вірних.

HLOMCHA

Synaxis of the B. V. Mary **1859**

The church, used by the Orthodox parish, is surrounded by large, ancient linden trees so that it is difficult to photograph. In front, there is a small bell tower with three bells. Prior to WWII there was a thriving Ukrainian Catholic parish here of 750 souls.

ДОЛИНА

Покрови Пречистої Богородиці **1836**

Ця церква дерев'яна, без жадного стилю. Давніше 4 гектари поля належали до церкви, а парохія начисляла 300 вірних. Поляки її відновили і вже довший час уживають як свій костел.

DOLYNA

Patronage of the B. V. Mary **1836**

This tserkva is of wooden construction and exhibits no special architectural features or style. At one time 10 acres of arable land were used to subsidize the income of the priest. The tserkva that was once used by 300 Ukrainian Byzantine Catholics is used today by Polish Roman Catholics.

ЗАГУТИНЬ

Св. Козми і Дам'яна **1902**

Більшість селян Загутина виселено 18 грудня 1945 року, а церкву вже довший час уживають поляки. Вони її перебудували: на місці бань поставили ґотицькі вежі, а також спростували дах.

ZAHUTYN

Sts. Kosmas and Damian **1902**

Most of the Ukrainian inhabitants of Zahutyn were expelled on December 18, 1945, and the tserkva has been used by Polish Roman Catholics for some time. During the restoration process, they replaced the central dome with a gothic tower, straightened the roof line, and completely eliminated the domes above the entrance.

ВІЛЬХІВЦІ

Вознесіння Господнього **1844**

Початки Вільхівців сягають ще українських княжих часів. Церква, що давніше мала понад 900 вірних, сьогодні перемінена на римо-католицький костел. Церкву відновлено, і якраз під час нашого побуту майстри покривали бані новою мідяною бляхою. На автобусній зупинці перед церквою ми зустріли українців, які мали рідних у Канаді.

VILKHIVTSI

Ascension of Our Lord **1844**

This community was established during the Kievan Rus' period. Prior to WWII the tserkva served a parish of 900 souls but now is used as a kostel by the Polish Roman Catholics. The tserkva has been restored and a new layer of copper sheeting was being applied to the domes during our visit. In front of the tserkva we met some Ukrainians at a bus stop who had relatives in Canada.

СЯНІЧОК

Різдва Пречистої Богородиці **1870**

Коли ми шукали за церквою в Сянічку, то нам сказали: «Тутай церкві нє било і нєма». Ми, одначе, церкву знайшли, хоч уже перемінену на польський костел. При віднові поляки замінили бані на ґотицьку вежу, а оригінальний хрест поставили на могилі колишнього українського місцевого пароха.

SYANICHOK

Nativity of the B. V. Mary **1870**

When looking for this tserkva we were told that "There never was a tserkva here, and neither is there one now". But we located the tserkva, even though it has been modified and serves as a Polish Roman Catholic kostel. The domes were replaced with a tower of peculiar shape, and we found the original cross on the grave of a previous Ukrainian parish priest.

ЗАГІРЄ

Св. Архангела Михаїла **1836**

Церква в Загірю мурована з місцевого каменя. Колись до церкви належало 13 гектарів поля, 5 гектарів пасовиськ та молилося в церкві майже 900 вірних. Не знати, як довго вона стояла замкнена. Тепер її, дещо відновлену, вживає православна парохія.

ZAHIRYE

St. Michael the Archangel **1836**

This tserkva is of masonry construction using local stone as the building material. Prior to WWII, almost 900 faithful prayed here and 33 acres of arable land, with 13 acres of meadows, belonged to the parish. Today the tserkva is used by the Orthodox parish and the damage it suffered from 35 years of neglect has been repaired.

ЛОДИНА

Різдва Пречистої Богородиці **1743**

Церква в Лодині — це дерев'яна, однонавна базиліка. Цікаво, що ціла церква, включно з дахом і банями, покрита ґонтами. При церкві стоїть ще кілька старих грубезних дубів та маленька дзвіниця на два дзвони. Церква служить як польський костел і є під охороною архітектурних пам'яток.

LODYNA

Nativity of the B. V. Mary **1743**

This tserkva is a single-nave basilica using the traditional log construction technique. The whole tserkva is shingled from top to bottom, without a single piece of tin used. Near the temple there are a few huge and ancient oak trees, and a small bell tower. The tserkva is used by Polish Roman Catholics and is protected as an architectural landmark.

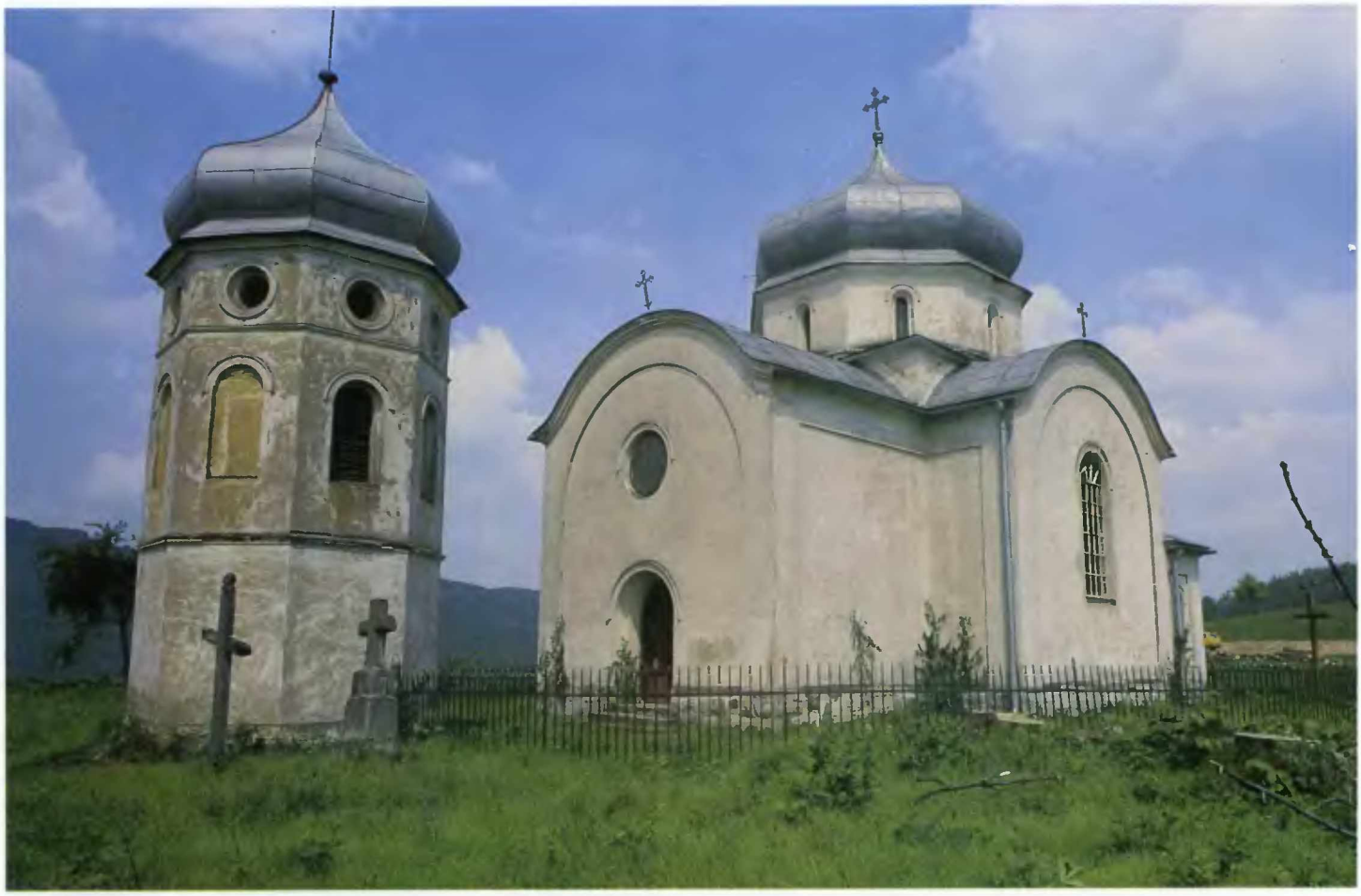

МЕЖИБРІД

Пресвятої Трійці **1901**

Перша дерев'яна церква в Межиброді була поставлена отцем Йоаном Вайцовичем в 1784 році. Подібно як його прадід, , Олексій Вайцович, в 1901 році, став фундатором мурованої церкви, приходства і школи. Сьогодні церкву вживають поляки .

MEZHYBRID

Holy Trinity **1901**

The original tserkva in Mezhybrid was of log construction and erected by Rev. John Vaytsovych in 1784. Similarly, the present masonry structure, school, and parish residence, was erected through the efforts and generosity of Oleksij Vaytsovych, the grandson of the original founder. The tserkva is used as a Polish Roman Catholic kostel.

ВІЙСЬКЕ

Св. Козми і Двм'яна **1804**

Місцевість бере свою назву ще з княжих часів, коли тут була військова оселя для оборони Сянока. Церква, що на світлині, колись була латинською капличкою при великій ткацькій фабриці. Коли фабрика згоріла, власники подарували каплицю церкві, а парохіяни поширили її. Сьогодні церква служить як костел.

VIYS'KE

Sts. Kosmas and Damian **1804**

The settlement derives its name from the Kievan Rus' period, when troops. "Viys'ko" defenders of Syanik, were stationed here. The tserkva at one time was a Roman Catholic chapel and served the labourers in a knitting mill. When the mill was destroyed by fire, the owners donated the structure for use as a Ukrainian tserkva. Today it serves as a Polish Roman Catholic kostel.

ДУБРІВКА РУСЬКА (внизу)
Св. Великомученик Димитрій **1867**

Перед війною тут була маленька мурована церковця, що була дочерною парохії в Сяноці і мала 600 парохіян. Сьогодні вона перетворена на капличку Пречистої Богородиці і долучена до багато більшого й модерного польського костела.

DUBRIVKA RUS'KA (below)
St. Demetrius, the Great Martyr **1867**

This was a small tserkva of masonry construction. It was part of the parish in Syanik and served 600 souls. Today it is connected with a passage way to a much larger Polish Roman Catholic kostel and serves as a chapel of the Blessed Virgin Mary.

СЯНІК (вгорі)
Пресвятої Трійці **1774**

Сянік існував уже в 12-му столітті. Першу церкву Св. Димитрія, правдоподібно, побудовано коло 1250 року. Вже з початком 14-го століття тут існувала школа «книгописців», які переписували церковні книги. Один з книгописців — Михайло Василевич — переклав у 1556 році Пересопницьке евангеліє із старослов'янської мови на тогочасну українську народню мову. В Сяноці загинув, тортурований польською поліцією, визначний український патріот — о. Стефан Венгринович (1897-1945). Тепер церкву вживає православна парохія.

SYANIK (above)
Holy Trinity **1774**

Syanik already existed in the twelfth century. The original tserkva of St. Demetrius was built about 1250. In the fourteenth century there began a book—writing establishment here, which transcribed liturgical texts. One of the copiers, by the name of Mykhaylo Vasylevych, translated the gospel from the old Slavic into the Ukrainian language of that time (1556). This gospel is called the *Peresopnytska Gospel*. The Rev. Stefan Venhrynovych (1897-1945) died in the Syanik jail while being tortured by Polish police. The tserkva is used by the Orthodox parish.

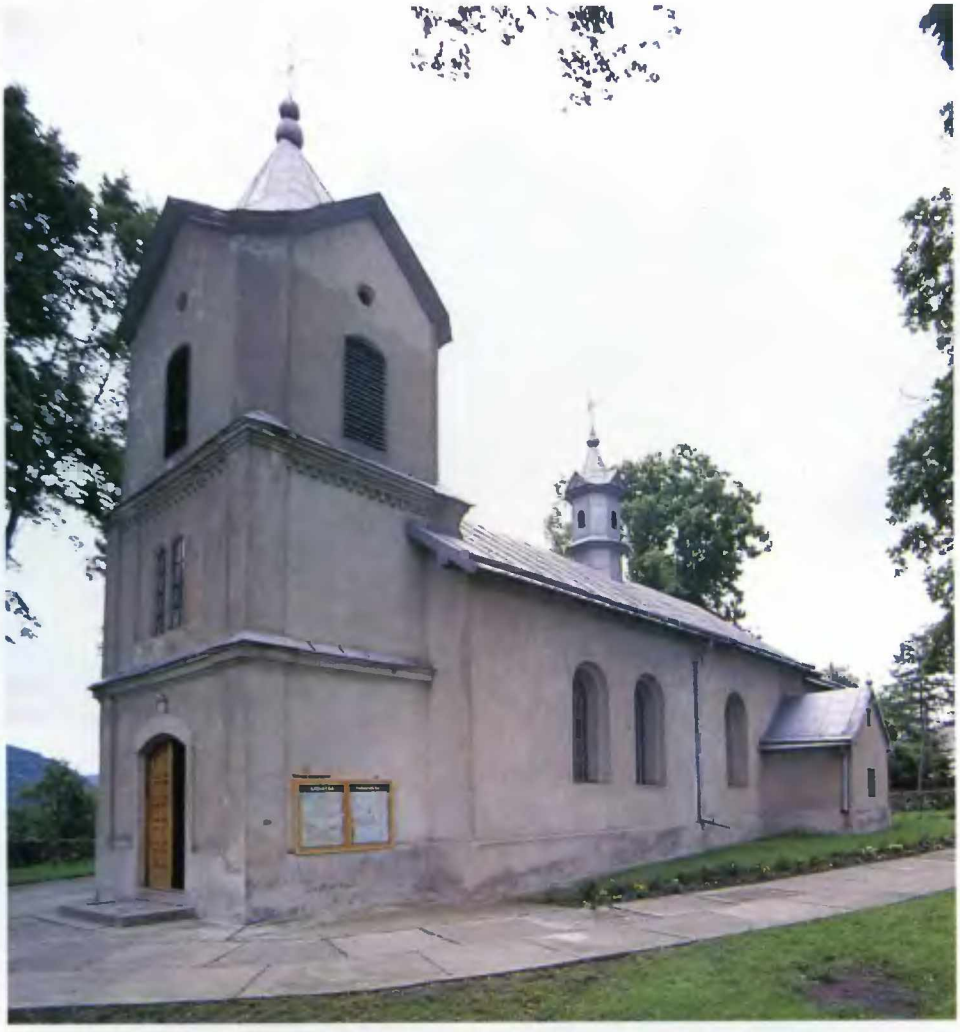

ТЕРЕПЧА

Успення Пречистої Богородиці **1807**

Автохтонні поселенці Терепчі вимерли на холеру в 16-му столітті, і тоді спроваджено нових поселенців. Коли церква в Терепчі згоріла в 1801 році, австрійський цісар Йосиф II-ий подарував парохії капличку зі скасованого латинського манастиря. Ця капличка була відновлена, поширена і перелицьована на східний стиль. 24 грудня 1945 року поляки римо-католики відібрали церкву і перемінили її на свій костел. Це, правдоподібно, перша церква відібрана в повоєнному періоді.

TEREPCHA

Dormition of the B. V. Mary **1807**

The original inhabitants of Terepcha all died in the 16th century as a result of cholera, and the locality was resettled some time after. When the wooden tserkva burned down in 1801, the Austrian authorities donated a chapel, from a closed down monastery, to serve as a tserkva. This structure was restored and enlarged into the present day temple. On December 24, 1945, the Polish Roman Catholics confiscated the temple and converted it into a kostel.

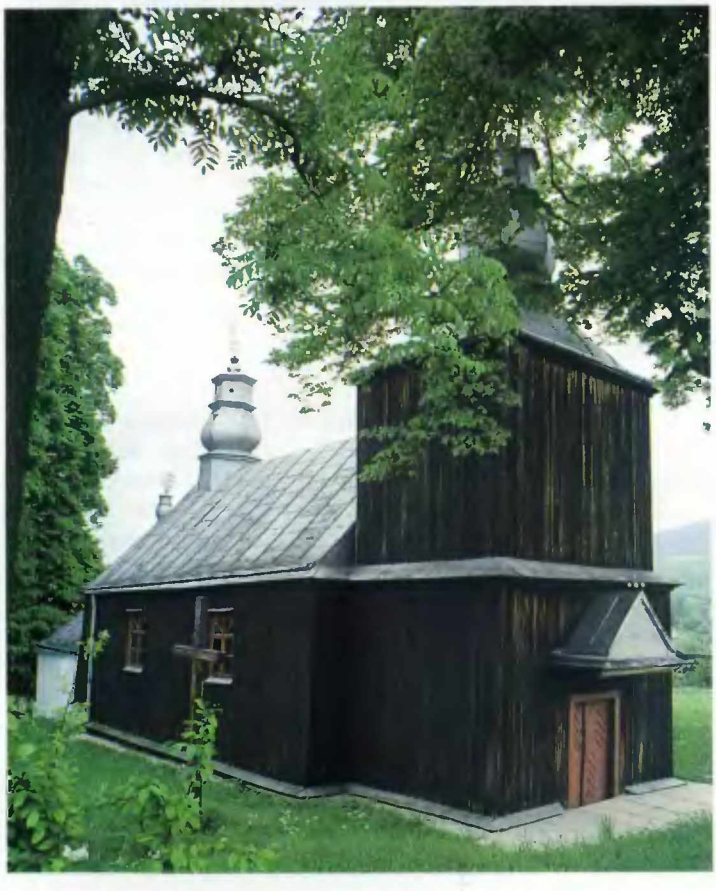

СЕМУШОВА

Богоявлення Господнього **1841**

В Семушовій було 800 парохіян. Парохія мала 13 гектарів землі на утримання священика. Був час, що парох діставав 71 буханець хліба на рік як частину своєї платні. Церкву вживають тепер поляки римо-католики.

SEMUSHOVA

Epiphany of Our Lord **1841**

Thirty–three acres of land belonged to the tserkva and were used to support the parish priest. It is interesting to note, that the priest at one time received 71 loaves of bread per year as partial payment for his services. The tserkva that once served 800 Ukrainian Catholics now is used as a kostel by the Poles.

ТИРЯВА СІЛЬНА

Собор Йоанна Хрестителя **1837**

Парохія в Тиряві Сільній включала дочерні церкви в Семушовій і Голучкові. Разом вони мали 1550 вірних у 1879 році, 1900 — у 1909 році і 2250 — у 1939 році, з чого 10% еміґрували до Америки й Канади. Сьогодні там, після насильного виселення українців, офіційно немає вірних східнього обряду. Церкву вживають поляки римо-католики.

TYRYAVA SILNA

St. John the Baptist **1837**

The parish in Tyryava Silna included tserkvy in Semushova and Holuchkiv. Together, these tserkvy served 1550 inhabitants in 1879, which increased to 1900 in 1909, and 2250 in 1939. Out of these, about 10 percent emigrated to North America. Officially, today, there are no inhabitants here of the Ukrainian Byzantine Rite, and the tserkva is used as a Roman Catholic kostel.

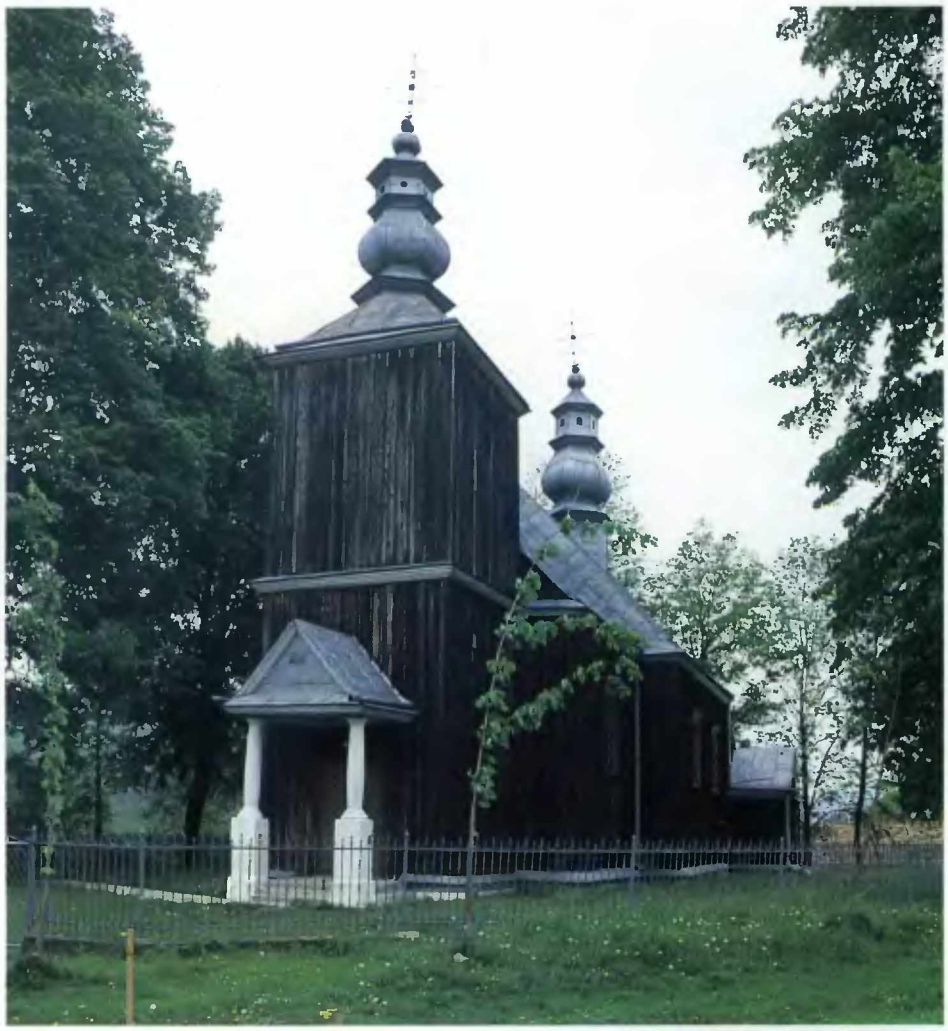

ГОЛУЧКІВ

Св. Матері Параскеві **18XX**

Як уже було згадано, близько по сусідстві Семушова, Тирява Сільна й Голучків були в тій самій парохії, хоч мали свої окремі церкви. Ці церкви були подібного стилю та збудовані на основі майже тих самих планів. Давніше так бувало, що церковні будівничі йшли від села до села і будували в них церкви. Так і тут виглядає, що всі три церкви були збудовані тими самими майстрами. Церквою користуються поляки римо-католики.

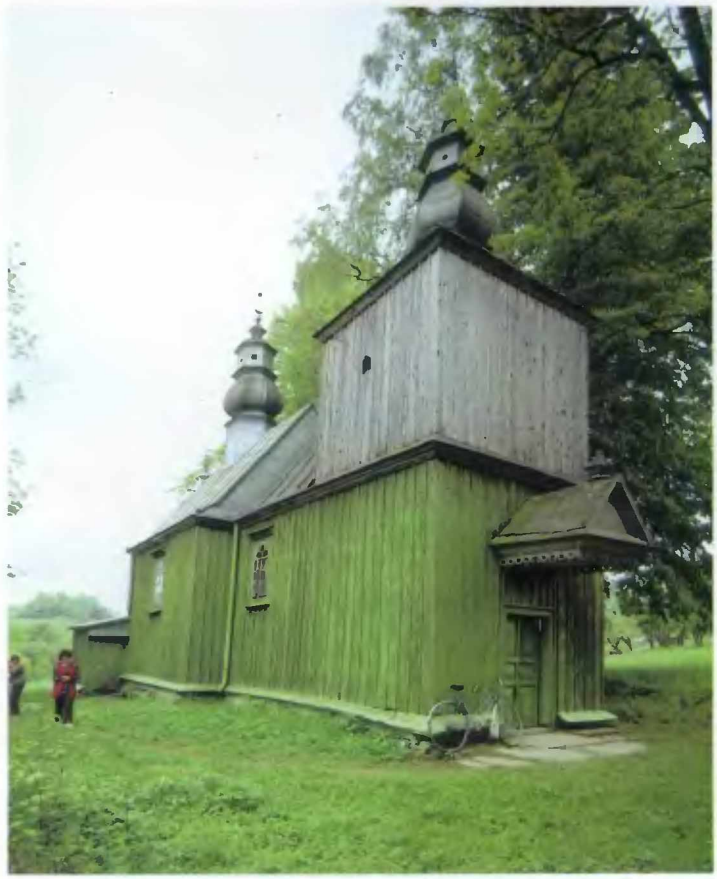

HOLUCHKIV

St. Paraskeva **18XX**

As was pointed out earlier, Holuchkiv, Semushova, and Tyryava Silna formed one parish. Examining the tserkvy in these localities one can easily notice that they are of the same design and proportions. Even the domes appear to be identical. In those days the ecclesiastical buildings were erected by craftsmen, who travelled from village to village. It appears that these three tserkvy were built by the same artisans and according to the same plans.

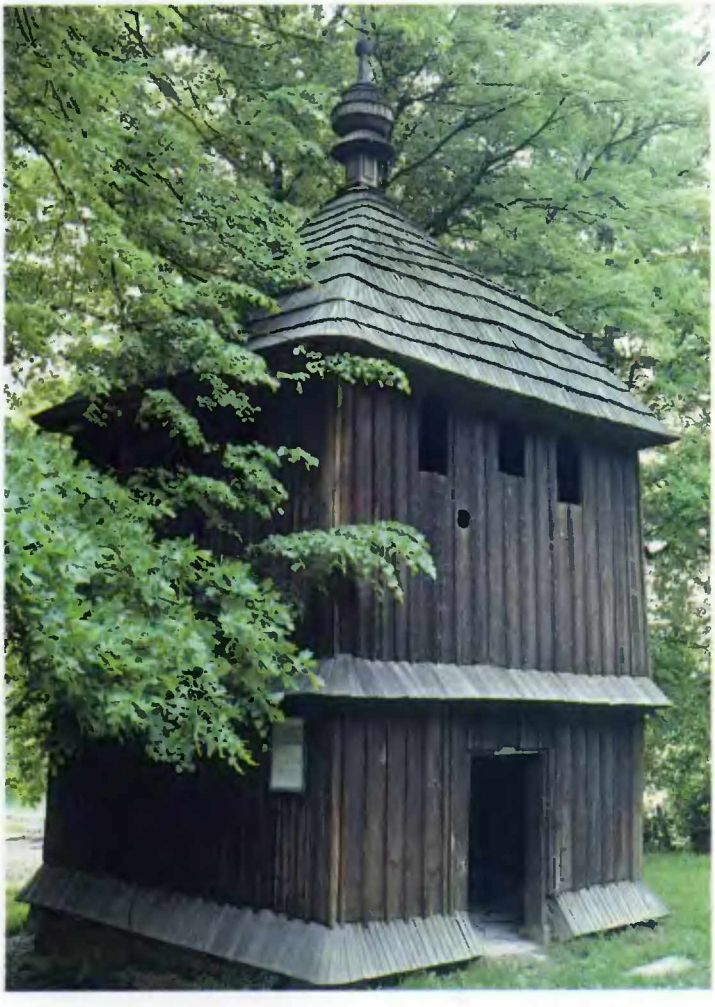

ЧЕРТЕЖ

Преображення Господнього **1742**

Церква в Чертежі є одним з кращих зразків бойківської церковної архітектури. Бойківський стиль вирізняється великою центральною банею. Недалеко церкви — прямокутна дзвіниця. Церква відновлена, але невідомо, чи вживається як костел, чи як музей.

CHERTEZH

Transfiguration of Our Lord **1742**

This tserkva is considered to be one of the best examples of ecclesiastical architecture of the Ukrainian Boyko people. The Boyko style features one large central dome erected over the central, or nave, portion of the tserkva. The structure is restored but its use is not evident. Is it a museum, or is it a Polish kostel?

ГРОМАДА
ДОЛИНА

ЮРІВЦІ

Св. Великомученика Юрія **1873**

Переказ каже, що Юрівці заснував останній Галицький Князь Юрій II. Церква дерев'яна, трибанна і поставлена у формі хреста. Дзвіниця мурована і гарно викінчена. Хоч в Юрівцях було лише 250 українців, в церкві було понад 1250 парохіян з сусідніх місцевостей. Обидва об'єкти гарно відновлені і служать польській латинській парохії.

YURIVTSI

St. George, the Great Martyr **1873**

Legends say that this settlement was started by the Galician Prince Yuriy II. The tserkva, constructed of logs, is in the form of a cross and features three domes. The bell tower is large and of masonry construction. Even though there were only 250 Ukrainians in Yurivtsi, the parish counted more than 1250 souls from the surrounding hamlets. Both objects are nicely restored and are used by the local Polish Roman Catholic parish.

ГРАБІВКА

Св. Отця Николая **1864**

Церква в Грабівці опущена і їй загрожує руїна. Поблизу церкви не було жадних будинків. Виглядає, що село було спалене під час виселення українців у 1945-1947 роках. В Грабівці з рук польських бандитів загинув о. Дмитро Німилович (1907-1944).

HRABIVKA

St. Nicholas **1864**

The tserkva in Hrabivka stands unattended and dilapidated. Before long the roof will fall in because of rot. There are no dwellings nearby, indicating that the village was burned out during the expulsion proceedings of 1945-47. The Rev. Dmytro Nimelovych (1907-1944) died in Hrabivka at the hands of Polish bandits.

ЗАВВАГИ

В Сяніцькому деканаті з 24 церков залишилася лише 21 церква. Шістнадцять з них перемінені на польські костели, одна — на музей, одна — на магазин, а три передані до вжитку православній церкві.

ЯЛИН

Св. Великомученика Юрія **1835**

В селі Пакошівці, що належало до Ялинської парохії, 3 березня 1876 року народився Кир Йосафат Коциловський — останній епископ Перемиської епархії. Владика Йосафат був рукоположений 6 жовтня 1907 року, а висвячений на епископа 28 листопада 1916 року. Слід згадати, що в 1946 році, на наказ Москви, польська поліція його арештувала. Коли Владика виявив спротив, поліціянти насильно винесли його з епископської палати разом з фотелем, на якому він сидів. Опісля його перевезли з Перемишля до Медики, де передали в руки НКВД. Кир Йосафат Коциловський помер 17 листопада 1947 р. на Сибірі. Церква в Ялині вживається поляками як костел.

YALYN

St. George, the Great Martyr **1835**

In the adjoining village of Pakoshivka, which belonged to the Jalyn parish, the Most Reverend Josaphat Kocylowskyj was born on March 3, 1876. He was ordained a priest on October 6, 1907, and appointed as a bishop on November 28, 1916. He was the last bishop of the Eparchy of Peremyshl. In 1946 he was arrested by the Polish government and carried out of his office, still sitting on his chair, when he refused to vacate his premises. He was driven to Medyka, still in his chair, and there handed over to the Soviet NKVD. The Most Reverend Josaphat Kocylovskyj died November 17, 1947 in Siberia. The tserkva in Yalyn is used as a kostel by the Polish Roman Catholics.

COMMENTS

Out of the 24 tserkvy in the Syanik deanery, 21 remain standing. Sixteen of these are used as kostels by the Polish Roman Catholic church, one is used as a museum, one as a warehouse, and three are used by the Orthodox church.

ДЕКАНАТ ДИНІВСЬКИЙ
DEANERY OF DYNIV

ПАРОХІЙ	—	11	— PARISHES
ЦЕРКОВ	—	18	— CHURCHES
ПАРОХІЯН	—	13,700	— PARISHIONERS

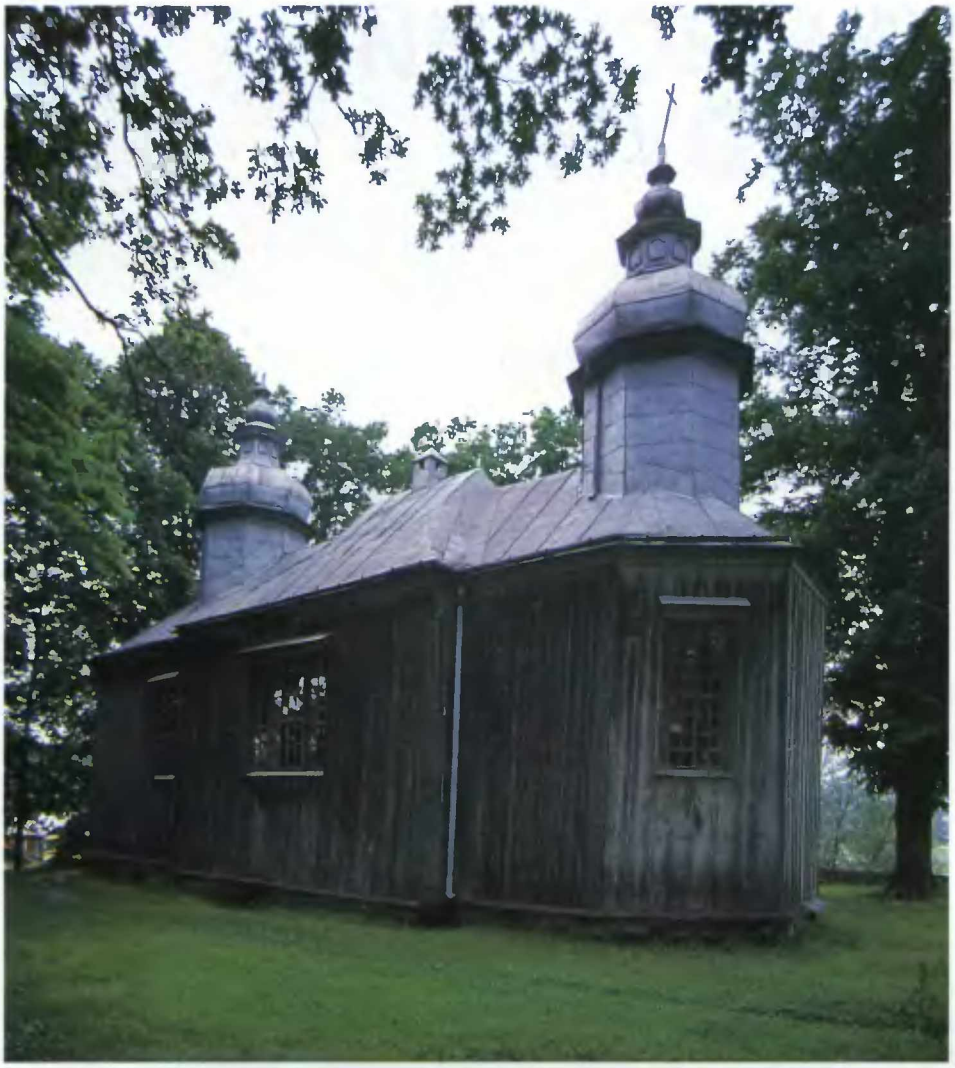

ДОБРА ШЛЯХЕТСЬКА

Воздвиження Чесного Хреста **1879**

Церква в Добрій Шляхетській дерев'яна і тризрубна. Дивно, що має лише дві бані: одна над бабинцем, а друга над святилищем. Цікава тут стара дзвіниця (попередня сторінка), збудована з грубезного дерева ще в 17 ст., що належала до колишньої тогочасної церкви о. Николая Чудотворця. В селі є теж велика придорожня каплиця, хрест якої запався у баню. Церквою користуються місцеві поляки.

DOBRA SHLAKHETS'KA

Exaltation of the Holy Cross **1879**

The tserkva in Dobra Shlakhets'ka is three sectional and of old log construction. Interestingly, it has only two domes, one above the entrance and the other above the altar. Of high architectural value is the huge bell tower that belonged to the previous tserkva and was built in the 17th century (previous page). Standing in the village is also a roadside chapel. It has been partially refurbished but the cross has fallen inside its dome. The tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish.

ВОЛОДЖ

Воздвиження Чесного Хреста **1905**

Церква Володжі була дочерною парохії в Селиськах аж до 1935 року, коли стала самостійною парохією. Церкву, як костел уживають тепер місцеві поляки. Вони замінили баню вежею, а в часі нашого побуту відновляли дзвіницю.

VOLODZH

Exaltation of the Holy Cross **1905**

The tserkva in Volodzh was part of the parish in Selys'ka until 1935. Now it is used by the Polish Roman Catholic parish. They replaced the tserkva's dome with a tower during recent renovations.

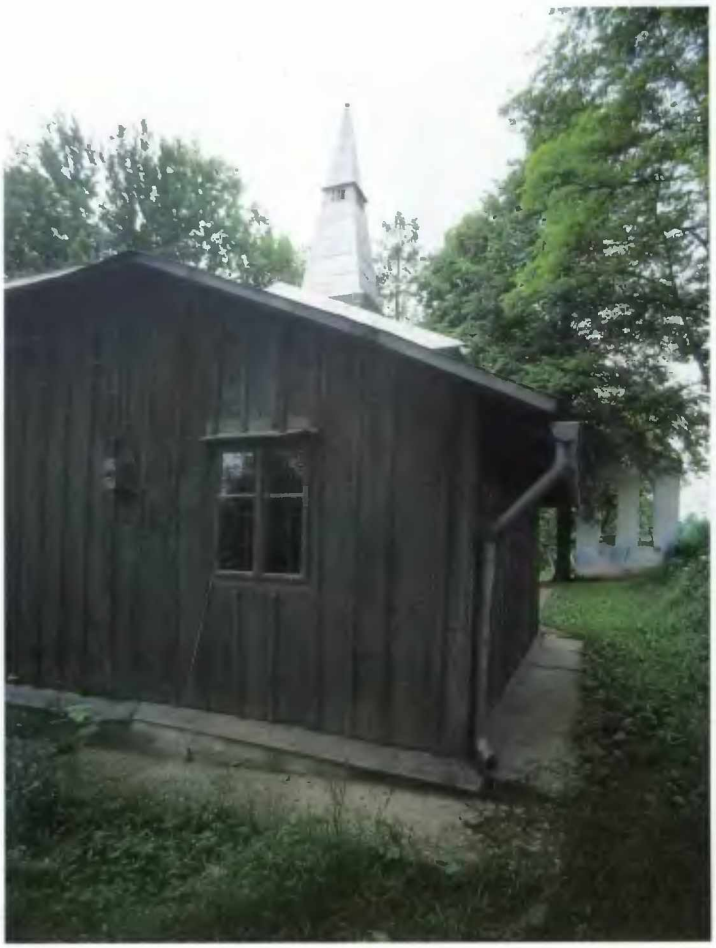

ВАРА

Воздвиження Чесного Хреста **1888**

Церква у Варі була дочерною Глідна (неіснуючої вже церкви Св. Матері Параскевії, 1899), а тепер поляки перемінили її на костел. При відновленні церкви скинули баню і поставили ґотицьку вежу.

VARA

Exaltation of the Holy Cross **1888**

The tserkva in Vara was part of the parish in Hlidno, where the tserkva no longer exists (St. Paraskeva, 1899). Now it is used by the Polish Roman Catholics, and its dome was replaced with a gothic tower during renovation.

ІЗДЕБКИ

Положення Ризи Пречистої Богородиці **1660**

В 1593 році власниця села і околиць Катерина Ваповська відібрала в українців церкву і передала полякам на костел. Українці змушені були довший час ходити до церкви у Володжі. Іздебську церкву, по якій сьогодні залишився тільки похилий хрест у лісі, було згодом побудовано в 1660 році, за дозволом дідича Франца Оржеховського. В Іздебках загинув парох о. Орест Калужняцький (1871-1945), якого поляки живцем замурували в пивниці.

IZDEBKY

Deposition of the Vestments of the B. V. Mary **1660**

In 1593 the local tserkva was converted to a Polish Roman Catholic kostel on the orders of the Polish land owner, Katherine Vapovska. The Ukrainian population then attended services in Volod' until 1660, when, by permission of the new land owner, Franz Orzhechovskyj, another tserkva was built. Now only a wooden cross marks the location of this tserkva. The Rev. Orest Kaluzhnyats'kyj (1871-1945) died in Izdebky at the hands of the Poles, by being sealed-off and left to die in a cellar.

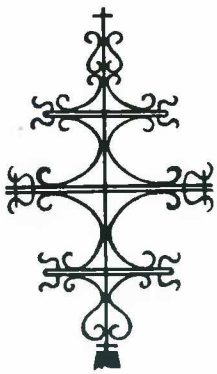

ОБАРИМ

Преображення Господнього **1828**

В Обаримі жило всього 40 українців. Церква була дочерною парохії в Іздебках. Тут, в 1945 році поляки вирізали всіх 40 українців. Церкву в 1971 році перебудовано, бані замінено вежами і, як костел, її вживають місцеві поляки.

OBARYM

Transfiguration of Our Lord **1828**

The tserkva was part of the parish in Izdebky. There were only 40 Ukrainians living in Obarym, and all of them were murdered in 1945 by the Poles. The Ukrainian tserkva was converted for Roman Catholic use by replacing the dome with a tower in 1971.

ВІТРИЛІВ

Св. Архангела Михаїла **1813**

Ще попереднього століття, під тиском поляків і їх костела, багато українців перейшло на латинську віру. В 1939 році всього 20 відсотків залишились вірними своїй рідній церкві. По Другій світовій війні церкву перебрали латинники і вживають її як костел.

VITRYLIV

St. Michael the Archangel **1813**

In earlier times the people switched from the Ukrainian Byzantine rite to the Roman Catholic rite through the pressure of the Polish government and the Roman Catholic church. By 1939 only 20 percent of the population were of the Ukrainian Byzantine Catholic faith. The tserkva is used by the Polish Roman Catholics.

КРЕМ'ЯНА

Введення Пречистої Богородиці **1867**

Ще перед кінцем минулого століття мешканці Крем'яної перейшли на латинство. Церкву замкнено. Згодом латинники, доробивши ключі, відчинили церкву, переробили її на латинський стиль, і як костел уживають її до сьогоднішнього дня.

KREMYANNA

Presentation of the B. V. Mary **1867**

Most of the Ukrainian Catholics joined the Roman Catholic rite prior to WWI, but the tserkva remained the property of the Ukrainian Catholic church. At a later time the tserkva was forcibly broken into, rearranged for Latin rite services and new locks installed. The tserkva has remained as a Polish Roman Catholic kostel to this date.

КІНСЬКЕ

Преображення Господнього **1927**

Коли в 1912 році згоріла церква, то щойно в 1927 році поставлено другу, і то при помочі довколишніх сіл. Сьогодні вона запущена і ніхто її не вживає. Пароха Кінського, о. Йосифа Крису (1894-1944), замучили польські бандити.

KINS'KE

Transfiguration of Our Lord **1927**

The previous tserkva burned down in 1912, and its replacement was put up only in 1927, and even then with much funding from neighbouring communities. The tserkva stands unattended and unused to date. The Rev. Josyf Krysa (1894-1944), the Ukrainian parish priest in Kins'ke, was tortured to death by Polish bandits.

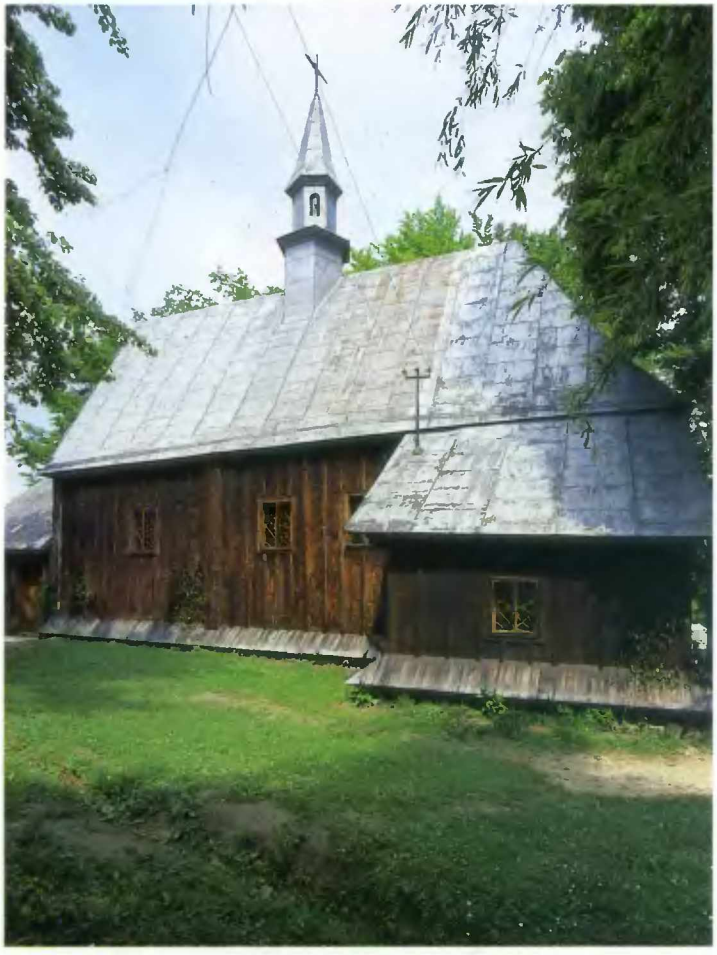

КРИВЕ

Успення Пречистої Богородиці **1759**

Більшість населення перейшла на латинство ще попереднього століття. В 1939 році тільки 10 відсотків населення належало до української католицької церкви. По Другій світовій війні латинники перемінили церкву на костел.

KRYVE

Dormition of the B. V. Mary **1759**

Most of the inhabitants of Kryve switched to Roman Catholicism in the 19th century. Only about 10 percent of the population remained faithful to their Ukrainian church before WWII. The tserkva has been used by Polish Roman Catholics since the end of the war.

ПАВЛОКОМА

Покрови Пречистої Богородиці **1909**

Мурованої церкви в Павлокомі вже немає. Її розібрали поляки, щоб не нагадувала їм про жахливе діло, якого вони допустились. Було воно так: 3-го березня 1945 року поляки з сусідніх сіл обступили село і зігнали всіх українців до церкви. Опісля систематично виводили по одному на цвинтар, де їх убивали в заздалегідь приготованій ямі. Вбито було тут 324 особи, а саме: всіх мужчин та понад чотирирічних хлопців, як теж і певну кількість жінок. Замордований тут був також парох о. Володимир Лемець. Сорок жінок з дітьми, які залишилися живими, поляки вигнали з села.

Кілька років пізніше поляки хотіли перетворити церкву на костел, але римо-католицькі чинники на це не погодилися через невинну кров, яка була тут пролита. Деякий час пізніше церкву розібрали на будівельний матеріял. На світлині показані рештки мурованої дзвініці.

PAVLOKOMA

Patronage of the B. V. Mary **1909**

The masonry tserkva in Pawlokoma no longer exists. It was taken apart by Polish residents who did not want to be reminded of the evil deed they perpetrated on the Ukrainian population. On March 3, 1945, Polish inhabitants of Pavlokoma and surrounding villages encircled Pavlokoma and herded all inhabitants of Ukrainian descent into the tserkva, then systematically murdered all males above the age of four and some women, dumping their bodies into a prepared grave in the cemetery. A total of 324 individuals lost their lives that day. Murdered was also Rev. Volodymyr Lemets', the Ukrainian parish priest. Only 40 women and children remained and these were driven out of the village in the clothes they wore.

A number of years later the Polish villagers wanted to convert the tserkva into a Polish Roman Catholic kostel. The church authorities did not allow this to happen because of the innocent blood that had been spilled there. Sometime later, the tserkva was taken apart, and the materials used elsewhere. Shown in the photograph are the remnants of the brick bell tower.

ЛУБНА

Св. Онуфрія **1800**

Церква в Лубній, яка мала майже 2000 вірних, вже не існує. На внесок польського вчителя, церкву розібрано, щоб можна було вживати церковну площу на грище для шкільної дітвори.

LUBNA

St. Onufrius **1800**

The tserkva in Lubna, that served a parish of some 2000 souls, exists no longer. It was taken apart at the request of the local Polish teacher, so that the three acre parcel could be converted into a playing field for the school children.

УЛЮЧ

Св. Отця Николая **1925**

Вознесіння Господнього **1510**

Нову церкву св. Николая спалило польське військо під час насильного виселення українського населення. Дерев'яна церква Вознесіння Господнього (1510 р.) збереглася, і вона сьогодні є не лише найстарішою церквою в Перемиській епархії, але також в цілій Польщі.

Ця церква, побудована на 300-метровій горі, була частиною монастиря отців Василіян. Тут Василіяни вели школу для різьбарів і навчали виробляти різні церковні речі, а особливо іконостаси. По дорозі на гору можна відпочити на лавочці при малій капличці. Сама церква збудована в бойківському стилі. Вона в доброму стані і стоїть як музейний об'єкт.

ULYUCH

St. Nicholas **1925**

Ascension of Our Lord **1510**

The newer tserkva of St. Nicholas was burned down after the war during the evacuation proceedings against the Ukrainian population. The other tserkva of the Ascension still stands and is not only the oldest tserkva in the eparchy of Peremyshl, but in all of Poland. One of the reasons for this tserkva's survival is its location on

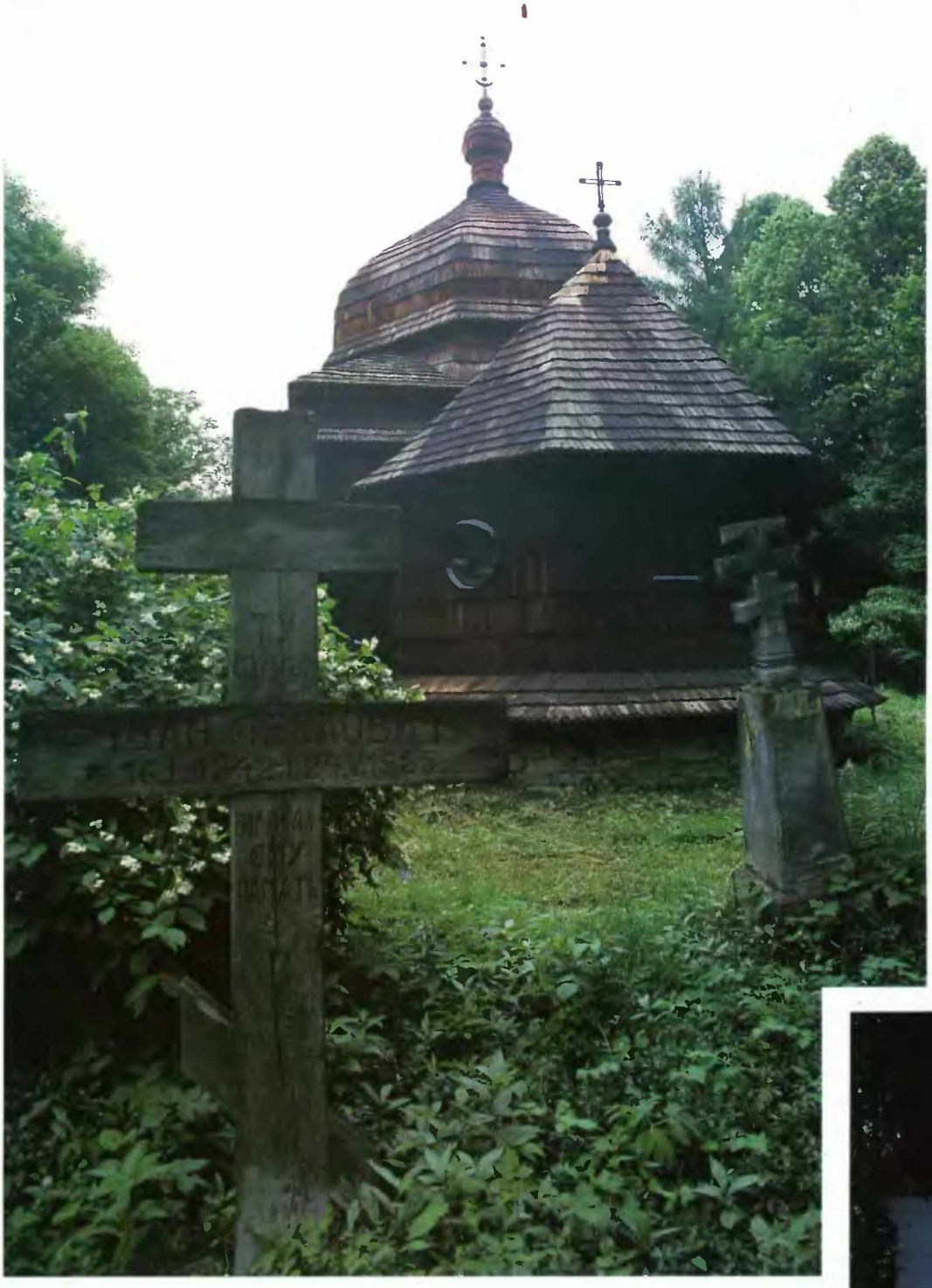

top of a 1000 foot high hill overlooking the Syan river. The tserkva, built using old log construction technology, was used as a monastery by Ukrainian Basilian Fathers. Centuries ago, the Fathers operated a school for wood carvers here and instructed them on the requirements for iconostasis and other ecclesiastical ornaments.

On the way up the hill, one can rest on a bench in front of a small chapel. The tserkva, built in typical Boyko style and in good condition, is a museum.

СЕЛИСЬКА

Св. Архангела Михаїла **1866**

До церкви в Селиськах також належало село Поруби, віддалене на 3 кілометри. Ця церква була замкнена довший час, а тепер її вживає польська римо-католицька парохія. Приємно зауважити, що нові господарі відновлюють бані на церкві, а не перемінюють їх на латинські ґотицькі вежі.

SELYS'KA

St. Michael, the Archangel **1866**

This tserkva served both Selys'ka and an adjoining village, Poruby, 2 miles distant. The tserkva was closed for some time, but is now used by the Polish Roman Catholic parish. It is pleasant to note that the domes on the tserkva are being restored, and not exchanged for the Latin style gothic towers.

ЗАВВАГИ

Динівський деканат знаходився на території, що була заселена в 90 відсотках поляками. Ці землі були замешкані за княжих часів, і щойно по упадку Галицько-Волинської Держави (1349 р.) почався наїзд польського населення і асиміляція українців під тиском польських землевласників.

Так, наприклад, Катерина Ваповська, власниця великої частини Динівського деканату, грамотою, датованою 23 січня 1593 року, каже: «... що церкви на її Богом даній території треба замикати і замінювати в костели... ... так само треба наставляти духовенство, яке буде навертати і хрестити українців у святій римській церкві...»

До Другої світової війни на цій території переважали поляки, у відношенні до українців 10 до 1. Майже кожне українське село було оточене польськими селами. Сьогодні, мабуть, стан представляється ще гірше, очевидно в некористь українців.

З 18 церков у Динівському деканаті — 8 стали костелами, одна — музеєм, одна опущена, а решта не існує.

COMMENTS

The deanery of Dyniv is now populated mostly by Poles. This was not the case during the Kievan Rus' days, when almost all of the population was of Ukrainian ancestry. It was after the downfall of the Galicia Volyn Principality (1349), that the pressures were applied on the population by the Polish landlords to polonize and to switch to the Latin rite.

To cite examples of such pressure one can mention Kateryna Vapovska, the land owner of a good portion of the deanery of Dyniv, who on January 23, 1593, issued a proclamation that "...tserkvy on her God-given territories are to be closed or changed to kostels... ...and the clergy must be persuaded to convert the Ukrainians into the fold of the Roman Catholic church...".

By the time of WWII, the Ukrainians were outnumbered about 10 to 1 in this region, and every Ukrainian village was surrounded by Polish villages. One must expect that, today, the Ukrainians are in an even worse situation.

Out of 18 tserkvy in the Deanery of Dyniw, 8 are used as kostels, one is used as a museum, and one stands abandoned.

ЧАСТИНА ДРУГА

ЦЕРКВИ ЗЛУЧЕНИХ ЕПАРХІЙ ПЕРЕМИСЬКОЇ, САМБІРСЬКОЇ І СЯНІЦЬКОЇ

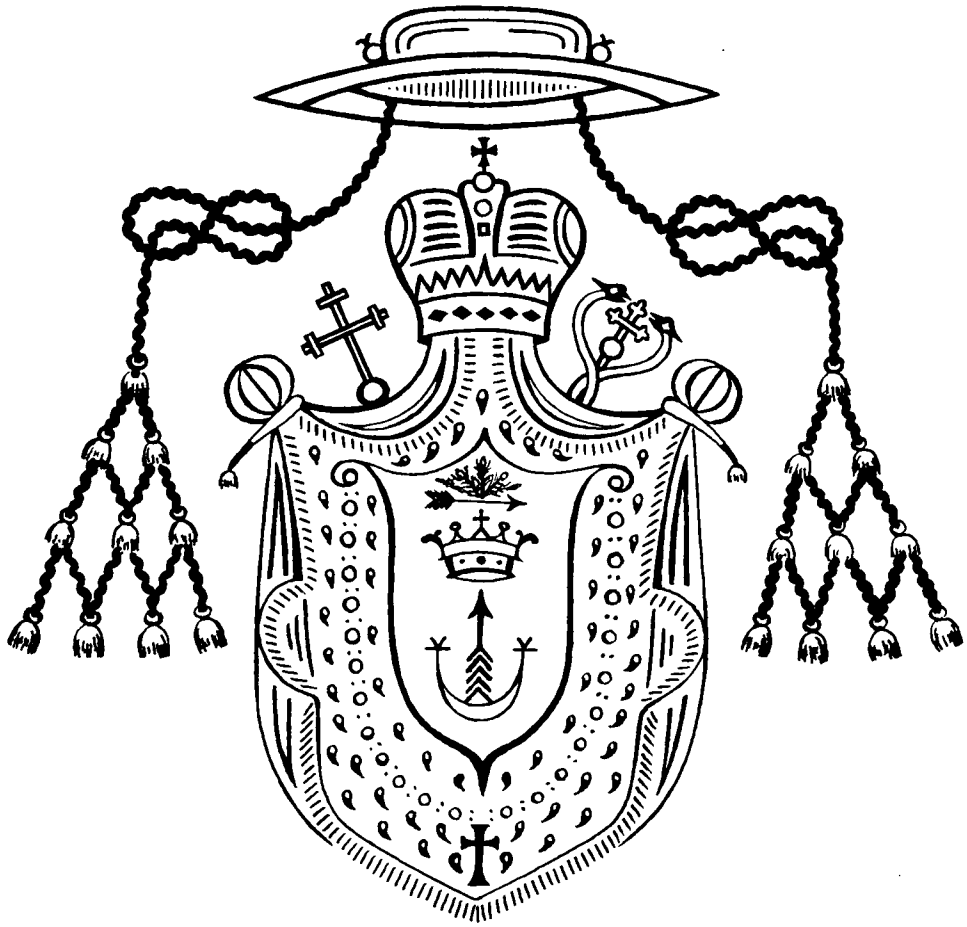

PART TWO

CHURCHES OF THE JOINED EPARCHIES OF PEREMYSHL, SAMBIR AND SYANIK

PART TWO I dedicate to my parental grandparents. They worked to improve the lot of their Boyko neighbours.

Rev. Mykola Iwanusiw was born in 1873 into a peasant family in Horutsko, near Medynychi Drohobych district. His father wished that one of his sons become a priest, and so he took Mykola to Drohobych and enrolled him in high school. Mykola completed high school while tutoring to earn his livelihood. After studying theology for three years in Lviv, he completed these studies with the fourth year at Peremyshl.

In 1899, he married Maria, daughter of Rev. Yulian Shykh, parish priest of Dovhe, by Skhidnycya, Drohobych district. Later that year, Bishop K. Chekhovych ordained him to the priesthood and appointed him administrator of Lopyanka, by Balyhorod, Lisko district. Lopyanka had two auxiliary churches in Buk and in Tyskova.

In 1911, he was appointed parish priest of Vacewychi (now Zalyzhany) by Drohobych. Here, he lived through the troubled times of unrest as well as through the horrors of both World Wars.

The marriage of Rev. Mykola and Maria was blessed with seven children, two of whom died in childhood. Maria died in 1919, while Rev. Mykola lived until 1963. They are buried side by side in the Zaluzhany cemetery.

ЧАСТИНУ ДРУГУ я присвячую моїм бабуні й дідусеві по батькові. Вони трудилися над кращою долею для бойків.

Отець Микола Іванусів народився 1873 року в селянській сім'ї в селі Горуцько коло Мединич, Дрогобиччина. Його батько хотів бачити одного з синів священиком, тому відвіз Миколу до Дрогобича, де записав його до гімназії. Заробляючи на прожиток лекціями вже від третьої кляси, майбутній священик успішно закінчив середню школу і вписався на теологію у Львові, звідки по закінченні трьох років переїхав до Перемишля на четвертий рік. У 1899 році оженився з Марією, донькою о. Юліяна Шиха, пароха села Довге, коло Східниці, Дрогобиччина. У 1900 (або 1899) році перемиський епископ К. Чехович висвятив його на священика і призначив душпастирем адміністратором в село Лоп'янка, коло Балигорода. Це село мало дві дочерні церкви, а саме: Бук і Тискова. Весною 1911 року був назначений парохом села Вацевичі (тепер Залужани), біля Дрогобича. У тій парохії пережив лихоліття обох світових воєн.

Подружжя о. Миколи і Марії мало семеро дітей, з яких двоє померли в ранньому віці. Дружина о. Миколи, Марія, померла в 1919 році, а він — у 1963 році. Обоє поховані поруч, на цвинтарі в селі Залужани.

ДЕКАНАТ ЛУПКІВСЬКИЙ
DEANERY OF KUPKIV

ПАРОХІЙ — 11 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 25 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 13,300 — PARISHIONERS

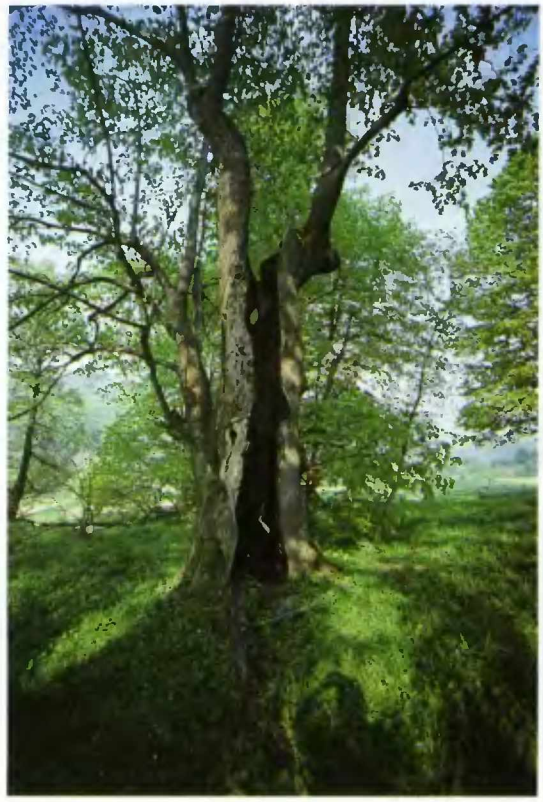

ЩЕРБАНІВКА

Св. Великомученика Димитрія **1857**

Щербанівка була дочерною Маніва і тут жило 160 українців. По церкві залишився лише погнутий кований хрест, що його хтось застромив на місці знищеної дерев'яної святині.

SHCHERBANIVKA

St. Demetrius, the Great Martyr **1857**

Shcherbanivka was an auxiliary tserkva of the parish in Maniv, where the tserkva also no longer exists. In Shcherbanivka only a wrought iron cross marks the location of the tserkva.

ЗУБРЯЧЕ

Св. Архангела Михаїла **1908**

Церква в Зубрячому була дочерною парохії в Солинці, де церкви також вже немає. Церква в Зубрячому була спалена після виселення українського населення. Старі попалені липи свідчать про перебуте лихоліття.

ZUBRYACHE

St. Michael the Archangel **1908**

The parish tserkva in Solynka and its auxiliary in Zubrache no longer exist. After the expulsion of the Ukrainian population the Zubrache tserkva was torched. The old and partially burned linden trees are the only witnesses to the tragedy that happened here 40 years ago.

КОМАНЧА

Покрови Пречистої Богородиці **1805**

Церква в Команчі є унікального типу, бо має чотири зруби і чотири бані. Коло церкви є також триярусна дзвіниця та два старі місійні хрести. Все устаткування є під охороною польського уряду як архітектурна пам'ятка. В церкві знаходяться старі церковні книги, датовані від 1638 до 1793 років. Церква відновлена. Від 1963 року її уживає православна парохія. В Команчі від польської кулі загинув парох о. Орест Венгринович (1902-1944).

KOMANCHA

Patronage of the B. V. Mary **1805**

The tserkva in Komancha is unique with four in line domes located over a four chamber, old log construction, structure. Near the tserkva, we find a stylish and tall bell tower and two old crosses. The structures are under the protection of the Polish government as landmarks of architecture. The tserkva houses a number of ancient liturgical books dated from 1638 to 1793, has been refurbished and renovated, and is used by the Orthodox community since 1963. Killed here with a Polish bullet was Rev. Orest Venhrynovych (1902-1944), the Ukrainian parish priest in Komancha.

ДОВЖИЦЯ

Св. Архангела Михаїла **1848**

Довжиця була дочерною Команчі. Після вивезення українського населення поляки зруйнували дерев'яну церкву. Сьогодні на місці церкви бачимо лише дерев'яний хрест, поставлений невідомими людьми.

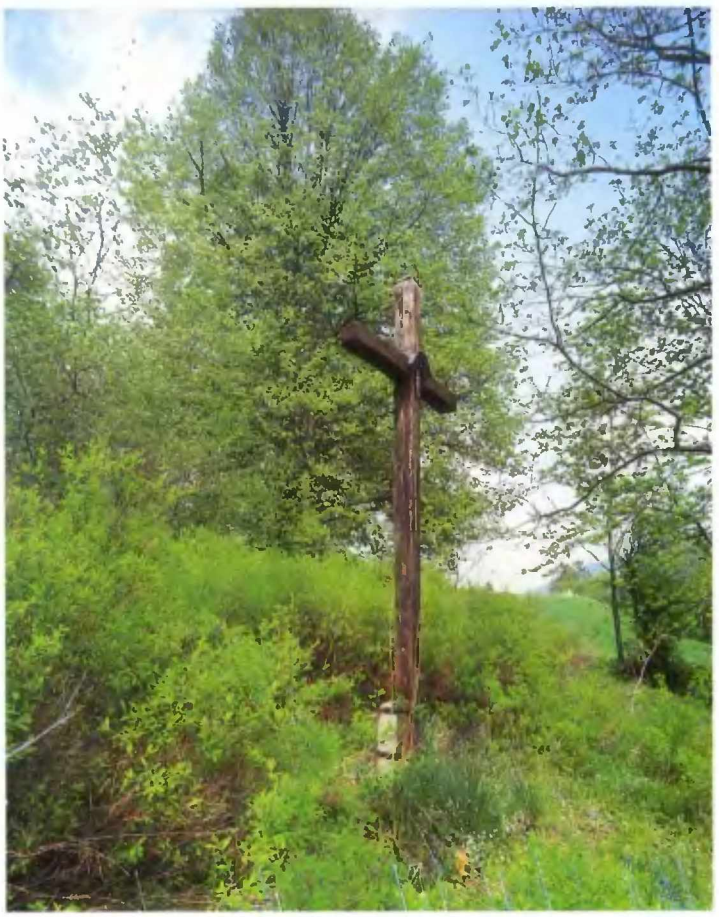

DOVZHYTSYA

St. Michael the Archangel **1848**

The tserkva in Dovzhytsya was part of the parish in Komancha. The church was destroyed by the Poles after the expulsion of the Ukrainian population. Now, only a wooden cross, placed by an unknown party, marks the place.

МАНІВ

Св. Николая **1841**

На світлині показана придорожня капличка, бо церква вже не існує. Капличка гарно відновлена, огорожена парканом і біля неї посаджені квіти. Всередині ми бачили звукову апаратуру і виглядає, що тут відбуваються відправи. Слід підкреслити, що в Бальниці, що належала до Манівської парохії, народився Степан Сулик (2.X.1924 р.), який став українським католицьким єпископом і під сучасну пору є Філядельфійським митрополитом.

MANIV

St. Nicholas **1841**

Shown on the photograph is a roadside chapel, as the tserkva no longer exists. The chapel was nicely renovated complete with a flower bed. Inside we saw audio equipment, and it would appear that people are meeting here to give glory to God. Stefan Sulyk (2.X.1924) was born in Balnytsya, a community that was part of the Maniv parish. He became a bishop and the Ukrainian Catholic Metropolitan in Philadelphia.

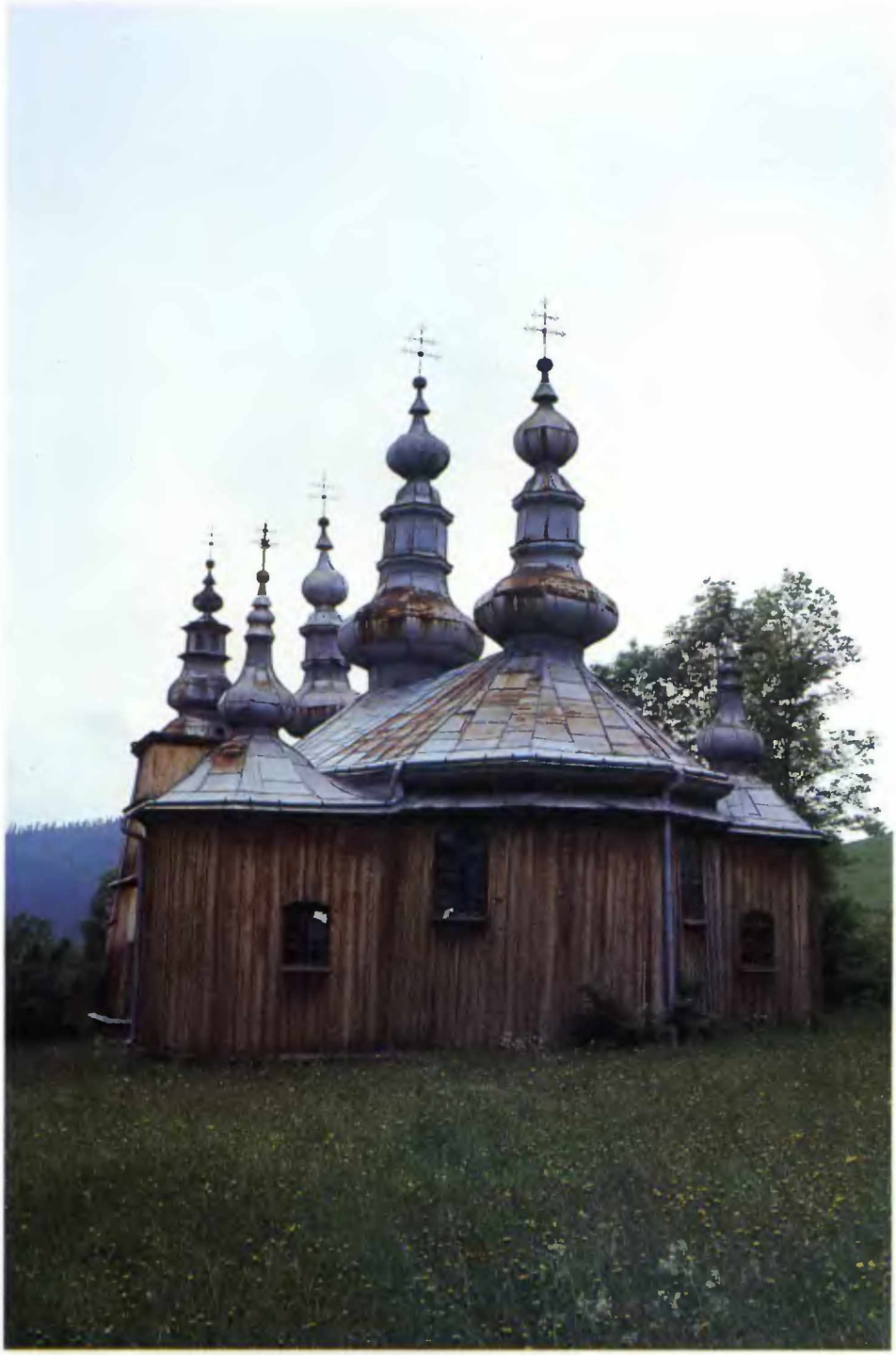

ТУРИНСЬКЕ

Св. Архангела Михаїла **1838**

Церква цікавої конструкції, бо збудована в п'ятьох зрубах, має п'ять бань і поставлена у формі хреста, де бічні зруби покладвні близько святилища. Перед церквою стоїть відновлена триярусна дзвіниця, як також і хрест, поставлений 1938 року з нагоди 950-річчя християнства в Україні. Давніше парохія мала біля 800 вірних, а сьогодні її уживає невелика православна громада.

TURYNS'KE

St. Michael the Archangel **1838**

The tserkva is of distinctive architecture, for it consists of five domes placed over a five room, old log style, structure. The tserkva is in the form of a cross, where the side arms are placed near the altar portion. Located in front of the tserkva, there is a three storey bell tower, and a cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine. The tserkva was used by a parish of some 800 souls before being closed for more than 30 years. Now it has been restored and is used by the Orthodox parish.

СМІЛЬНИК

Св. Николая **1806**

Церква в Смільнику обширна і мурована. Поруч — мурована дзвіниця. Церква мала понад 1000 парохіян. Звідси з початком століття виїхало до Америки на заробітки або на сталий побут біля 400 людей. В тому часі населення Смільника нараховувало 1400 людей. Перед війною до церкви належало (на удержання священика та для потреб церкви) 50 га поля і 10 га пасовиська. Тепер це майно перебрав польський уряд, а церкву вживають місцеві поляки римо-католики як костел.

SMILNYK

St. Nicholas **1806**

The tserkva in Smilnyk is of masonry construction and is impressive in size. It served more than 1000 parishioners. At the turn of the century 400 parishioners, out of 1400, left for America as immigrants or for temporary employment in mines and factories. To support the parish priest, about 120 acres of arable land and 25 acres of meadows belonged to the parish. The tserkva is now used as a Polish Roman Catholic kostel, while all its possessions have been confiscated by the Polish government.

М. Кертичак

РЕПІДЬ

Св. Николая **1826**

Св. Іллі **XXXX**

Теперішня церква поставлена на місці первісного храму з 1526 року. Церква тризрубна і східньолемківського стилю. Перед нею стоїть висока триярусна дзвіниця. Церковна площа обведена камінною огорожею і має традиційну дерев'яну браму. Каплиці Св. Іллі ми не знайшли.

В Репіді існує українська католицька парохія, що має дозвіл користуватися «своєю» церквою. Від 1949 року церкву, як костел, уживають поляки римокатолики.

REPID'

St. Nicholas **1826**

St. Elijah **XXXX**

The present tserkva stands on the place, where the original one was built in 1526. The tserkva is of eastern Lemko style, featuring the three chamber log construction technique. A tall, three storey bell tower stands in front. The church yard is surrounded by a stone fence, and features a traditional entrance gate. We did not find the chapel of St. Ilijah.

Since 1949 the tserkva is used by the local Polish Roman Catholic parish. A Ukrainian Catholic parish exists in Repid which has permission to use this tserkva for its services.

РАДОШИЦІ

Св. Великомученика Димитрія **1868**

Положення Риз Пречистої Богородиці **1878**

Церква в Радошицях дерев'яна і тризрубної будови. Перед церквою імпозантна дзвіниця, мурована з каменю. Частина Радошиць згоріла під час Другої світової війни, і тому частина бездомних людей добровільно виїхала на схід. Під час насильного вивозу багато радошицян ховалося по лісах або переходили до Словаччини, щоб не попасти в руки польського війська. Під час наскоку польського війська, 6 квітня 1946 року, тут загинула Текля Лапігуська, яка обороняла свого нареченого, Юрка Баранського, перед жовнірами. В цьому альбомі не випадає описувати знущання польських жовнірів над Теклею, яка, зрештою, не була одинокою жертвою. Разом 109 родин поляки вивезли з Радошиць. Церкву тепер уживають поляки римо-католики. Каплиці ми не знайшли.

RADOSHYTSI

St. Demetrius, the Great Martyr **1868**

Deposition of the Vestments of the B. V. Mary **1878**

The tserkva in Radoshytsi is of log construction in the three room concept. An imposing bell tower, of stone masonry construction, stands in front. A portion of the village burned down during the passage of the front line in WWII, and a portion of the homeless people voluntarily emigrated east to the URSR. The majority of the villagers preferred to hide in the forest or to cross into Slovakia to avoid Polish soldiers who were sent to expel them. It was during one of these raids, on May 6, 1946, that Tekla Lapihuska lost her life defending her betrothed, Yurij Barans'kyj. It would be inappropriate to describe Tekla's murder in this album, nor is she the only one that died in this village during the banishment of the Ukrainian population by the Polish armed forces. A total of 109 families were expelled from Radoshytsi. The tserkva is used as a Polish kostel.

М. Кертичак

ЩАВНИК

Успення Пречистої Богородиці **1888**

Ця церква є дерев'яної тризрубної конструкції. Біля неї знаходиться триярусна дзвіниця. Православна громада, яка користується церквою, старається її відновити, але виринула проблема: неможливо дістати ані дерева, ані фарб, ані інших необхідних матеріялів, бо церква не є під державним захистом як архітектурна пам'ятка.

SHCHAVNYK

Dormition of the B. V. Mary **1888**

This tserkva features traditional log construction using the three chamber design. A three storey bell tower forms a part of the church yard. It is apparent that the Orthodox parish that uses the tserkva has difficulty in obtaining materials for the temple's restoration, since the structure is not under state protection as a valuable architectural relic.

ЗАВВАГИ

В Лупківському деканаті було 25 церков з понад 13-ма тисячами вірних. Сьогодні бачимо, що лише сім церков залишилося, і то чотири з них в польських латинських руках. Тяжко збагнути, скільки українського населення тут ще залишилося. Правдоподібно, біля 300 осіб, або 2% українського стану з-перед насильного виселення в 1945-47 роках.

COMMENTS

Originally there were 25 tserkvy in the deanery of Lupkiv, with more than 13 thousand parishioners. Today we find only seven tserkvy standing, and four of these are used by the Polish Roman Catholics. It is difficult to estimate the number of Ukrainians residing in this region, but an estimate of 300 people, or 2 percent of the original population before the brutal expulsion of Ukrainians in the years 1945-47, appears reasonable.

КУЛЯШНЕ

Св. Архангела Михаїла **1912**

Тут була дерев'яна церква, що її, як костел, від 1949 року вживали поляки римо-католики. Вона згоріла під час перебудови в 1974 році. На її місце поставлено мурований польський костел. Одинока мурована дзвіниця залишилася в оригінальному стані.

KULASHNE

St. Michael the Archangel **1912**

Here was a wooden tserkva that was used as a Polish Roman Catholic kostel since 1949. In 1974 the structure burned down during reconstruction, and was replaced with a masonry Polish kostel. The masonry bell tower is the only remnant of the original Ukrainian tserkva.

ДЕКАНАТ ТІСНЯНСЬКИЙ
DEANERY OF TISNA

ПАРОХІЙ — 8 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 20 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 8,400 — PARISHIONERS

ЛОП'ЯНКА

Св. Матері Параскевії **1757**

Лоп'янка було колись гарне село. Тут мій дідо був парохом, тут також народився мій батько. Сьогодні пустка. Навіть не пізнати, що тут колись жили люди. Одиноке, що залишилося — це руїна — скелет церкви та де-не-де кілька запущених овочевих дерев. Сусідні дочерні церкви в Буці та Тисковій, як теж і населення цих сіл також не існують. Поляки знищили все під час і після примусового виселення українського населення.

Прикро було моєму батькові дивитись на пустелю і не знаходити сліду хати, в якій він народився.

LOP'YANKA

St. Paraskeva **1757**

Lop'yanka was once a picturesque village with 300 inhabitants. Here my paternal grandfather was a parish priest, here also my father was brought into this world. Today everything is abandoned and destroyed. It is difficult to say that the hills were once inhabited. Only the skeletal remains of this tserkva and occasional fruit trees, growing wild, indicate previous human presence. The adjoining villages of Buk and Tysovets were similarly erased without trace. This was done by the Poles during the brutal expulsion of the Ukrainian population. It grieved my father to look at this devastation and not be able to find a trace of the parish residence, where he was born.

ВЕТЛИНА

Христа Царя **1928**

Перед Другою світовою війною тут була парохія, що нараховувала понад 1000 вірних. Поляки вивезли українське населення, а церкву висадили в повітря. Тільки купи каміння та цементово-цегляних брил залишилося на місці, де колись пишалася гарна мурована церква.

VETLYNA

Christ the Lord **1928**

A parish of more than 1000 souls existed here before WWII. The Poles expelled the Ukrainian population and blew up the tserkva with explosives. Today only a pile of stone and mortar remains, where once a proud tserkva stood.

ТИСКОВА

Св. Архангела Михаїла **1937**

Тискова — мале село, яке мало колись біля 200 мешканців. Село з церквою спалили поляки після виселення українців. На місці, де колись стояла церква, ми знайшли показаний на світлині дерев'яний хрест.

TYSKOVA

St. Michael the Archangel **1937**

Tyskova was a small Ukrainian settlement of some 200 inhabitants. The whole village with the tserkva, was torched by the Poles after the expulsion of Ukrainians. We found only this wooden cross marking the location of the earlier tserkva.

ТІСНА

Св. Архангела Михаїла **1825**

Лише старі липи і великий дерев'яний хрест вказують на місце, де колись стояла церква. Церкву спалили поляки негайно після того, як українці висадили польську поліційну станицю в Тісній, як відплату за знущання над українським населенням. Вбиті польські поліціянти поховані на церковній площі, яку тепер уживають як цвинтар.

TISNA

St. Michael the Archangel **1825**

Only old linden trees and a large wooden cross mark the spot where at one time the tserkva stood. The tserkva was torched soon after the Ukrainians blew up the local police station, complete with six officers, as a measure of terminating the cruel treatment of the Ukrainian population by the police. The Polish policemen are buried on the church property which is used as a cemetery.

КОЛОНИЧІ

Св. Архангела Михаїла **1932**

Церква в Колоничах була дочерною парохії в Яблінках. Разом вони мали понад 800 парохіян. Сьогодні по колишній п'ятнадцятилітній церкві в Колоничах залишився тільки гарний трираменний кований хрест. Церкву розібрали поляки після вивезення українського населення.

KOLONYCHI

St. Michael the Archangel **1932**

The tserkva in Kolonytsi was part of the parish in Yablinky. Together, they served more than 800 souls. There were only 15 Polish Roman Catholics in the community. Today, only an artistic wrought iron cross remains. The tserkva, which was only 15 years old, was so completely dismantled that only its stone foundation and the cross remain to be seen.

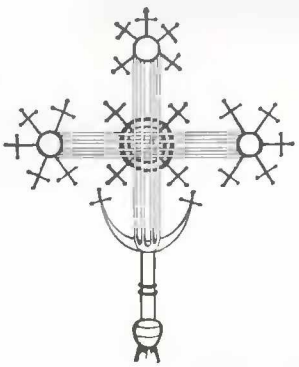

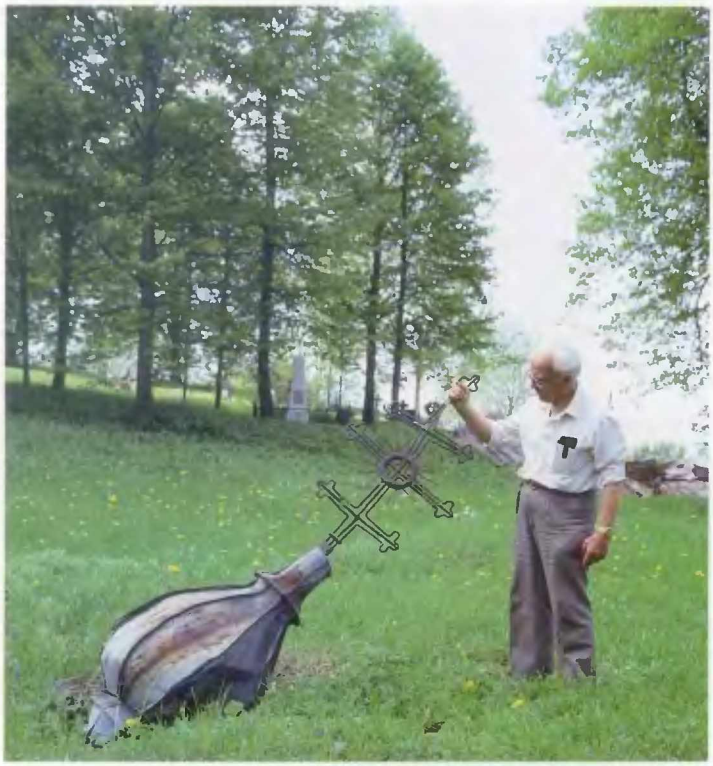

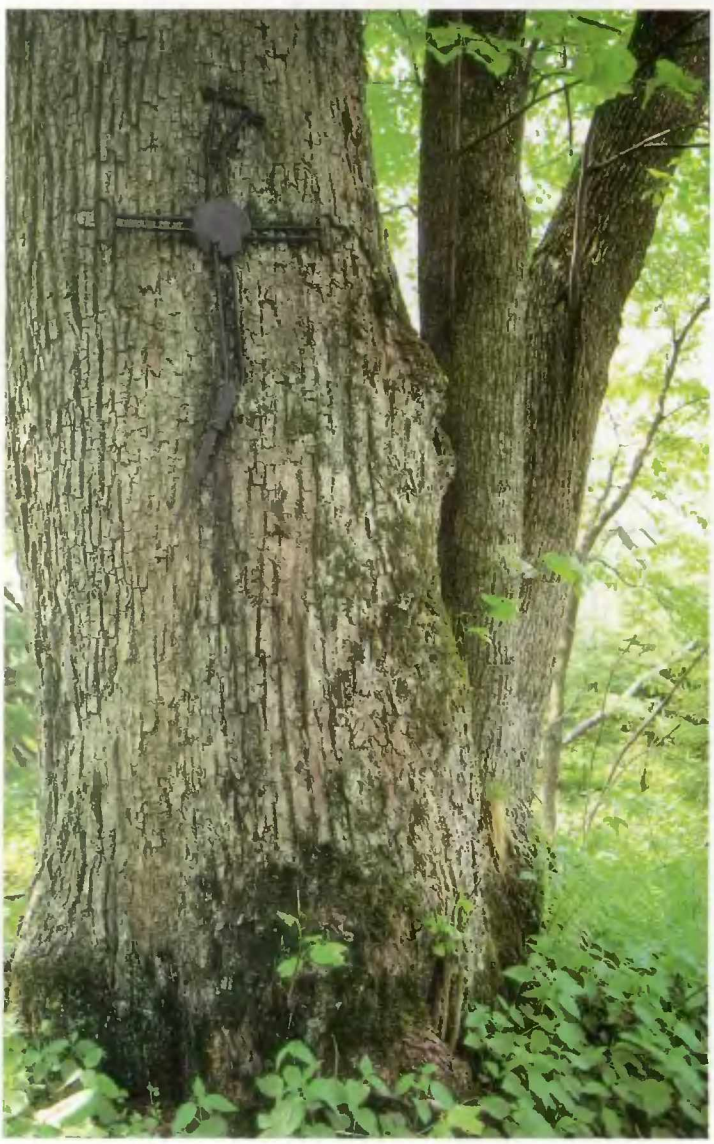

ГАБКІВЦІ

Різдва Пречистої Богородиці **1833**

Українських селян поляки вивезли, церкву розібрали, включно до кам'яного фундаменту. Знайшли ми церковний хрест: хтось його прибив до старезної липи. Це неначе символ, що каже нам про подібну незавидну долю українців у сучасній Польщі.

HABKIVTSI

Nativity of the B. V. Mary **1833**

The Ukrainian population of Habkivtsi was forcefully evacuated by Polish authorities and the tserkva was dismantled and even its foundation stones were piled up in a heap. The cross from the tserkva we found nailed to an ancient linden tree. To me, this cross symbolizes the faith of Ukrainians in present day Poland.

ТЕРКА

Св. Іллі **1911**

З церкви в Терці залишилася лише дзвіниця та кований хрест, застромлений на місці святилища. Мурована церкву польське населення поволі розібрало на будівельний матеріял. Тут 9 липня 1946 року поляки спалили 33 українців. Наймолодший був Володимир Вайда (3 роки), а найстарший Дмитро Вайда (85 років). З родини Дяків загинуло шестеро, з Вайдів — четверо, з Романцьо — троє та інші. Під липами є їх спільна могила. Вічна їм пам'ять!

TERKA

St. Elijah **1911**

Only the bell tower and the wrought iron cross remain from the tserkva in the village of Terka. The masonry tserkva was slowly taken apart for building materials by the Polish population. Under one of the old linden trees we find a communal grave. This is the grave of 33 Ukrainians burned by the Poles on July 9, 1946. The youngest was Volodymyr Vayda at 3, while the oldest was Dmytro Vayda at 85. Six members of the Diak, four of the Vayda, three of the Romants'o families, and many more died here. May they all rest in peace.

ЗАВВАГИ

До і під час Другої світової війни деканат у Тісні мав 20 церков. Сьогодні нема ані однієї. Цілковите знищення українських сіл та їх церков було заплянованe і доконане польським урядом, який уважав, що саме шляхом викорінення українців з їхніх прадідних земель він позбудеться української проблеми.

COMMENTS

At one time there were 20 tserkvy in the Tisna deanery. Today not even one remains. The reason for this is the systematic annihilation of villages and destruction of tserkvy, by the Polish government. The Polish government was of the opinion that the problems with the Ukrainians could be eliminated by the expulsion of the latter from their ancestral territories.

ДЕКАНАТ ЛІТОВИЩІВСЬКИЙ
DEANERY OF LITOWYSHCHI

ПАРОХІЙ — 20 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 36 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 32,500 — PARISHIONERS

РОСОЛИН

Св. Онуфрія **1750**

Церква в Росолині, бойківського стилю, була дочерною парохії в Полянах і мала біля 250 парохіян. Вона стояла пусткою майже 20 років після вивезення українського населення. Згодом польський уряд збагнув, що це храм унікального характеру, розібрав його і перевіз до етнографічного музею в Сяноці. Показана світлина — це теперішній вигляд церкви на музейній площі.

ROSOLYN

St. Onufrius **1750**

The tserkva in Rosolyn was part of the parish in Polyany and served about 250 parishioners. After the expulsion of the Ukrainian population the temple stood unattended for about 20 years. Then the Polish government realized that this was a unique structure of the Boyko type, dismantled it, and transported it to the ethnographic museum in Syanik. The photograph shows the present appearance of the tserkva as it stands on museum property, complete with commemorative markers.

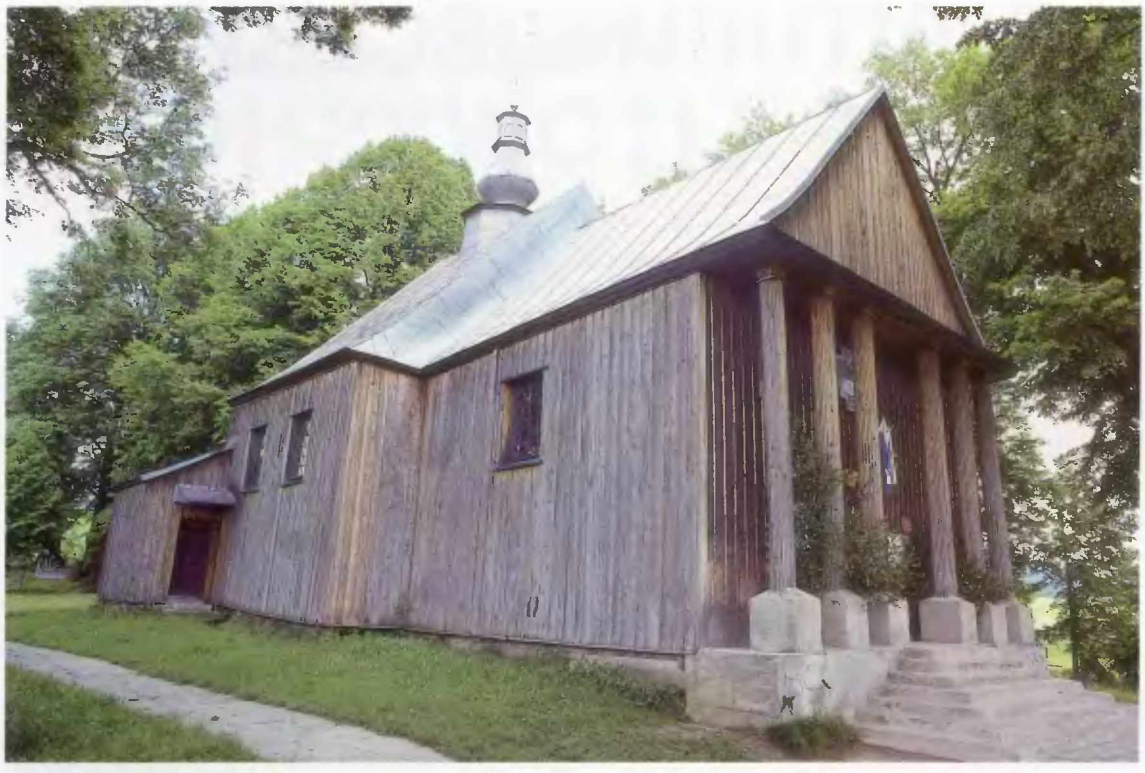

ЧОРНА

Св. Великомученика Димитрія **1834**

Цю церкву вже від 1951 року вживають поляки римо-католики. Вона, хоч дерев'яна і тризрубної конструкції, має лише одну невелику баню. Унікальними є колюмни, що підпирають дах бабинця. Давніше Чорна і її дочерна Чорна Долішня нараховували 2500 вірних.

CHORNA

St. Demetrius, the Great Martyr **1834**

The tserkva has been used as a Polish kostel since 1951. Even though the structure is of three chamber, log construction, it features only one small dome. The columns supporting the roof structure are unique and not seen anywhere else. Prior to WWII, the parish in Chorna, which included a tserkva in Chorna Dolishnya, served some 2500 Ukrainian Catholics of Byzantine rite.

ЗАВВАГА

Стара назва «Літовищі» перейшла протягом століть на «Лютовиська». В цій публікації уживається оригінальну назву.

ЧОРНА ДОЛІШНЯ

Св. Великомученика Димитрія **1880**

Церква в Чорній Долішній була дочерною парохії в Чорній. До парохії належало 66 га поля, 3 га пасовиська та 17 га лісу. Після вигнання українського населення запущена церква поволі занепадала і розпалася. Залишився з неї тільки погнутий головний кований хрест, застромлений на місці, де вона колись стояла.

CHORNA DOLISHNYA

St. Demetrius, the Great Martyr **1880**

The tserkva in Chorna Dolishnya was part of the parish in Chorna. The church property included 165 acres of land, 8 acres of meadows and 42 acres of forest. After the banishment of the Ukrainian population, the tserkva was slowly falling apart from lack of maintenance and attention. Today only the wrought iron cross remains at the spot where the tserkva once stood. The remnants of the tserkva were carted away and used as building material elsewhere.

МИХНОВЕЦЬ

Різдва Пречистої Богородиці **1863**

Церква дерев'яна, тризрубна і має восьмикутну форму, яка різко відокремлює зруб від зрубу. Коло церкви стоїть також триярусна дзвіниця. Вона в дуже поганому стані. Збудував її в 1904 році майстер Яків Гриб. Церкву, як костел, уживають місцеві поляки. Церкви в Михновці і Бистрому знаходяться при самій границі Української РСР.

MYCHNOVETS'

Nativity of the B. V. Mary **1863**

The tserkva is of the three room, log construction type. It is interesting to note that the builders used the octagonal shape in its construction. This shape sharply separates the three portions of the structure. Nearby is a three storey bell tower. In spite of the fact that it was built later than the tserkva, in 1904, by builder Jakiv Hryb, the bell tower is in a precarious condition and requires attention to survive. The tserkva is used as a kostel. The tserkvy in Mychnovets and Bystre, which together constituted the Ukrainian parish, are situated on the border of the Ukrainian SSR.

БИСТРЕ

Св. Архангела Михаїла **1902**

Церква в Бистрому збудована в бойківському стилі. Вона тризрубна і триярусна. Сьогодні вона стоїть пусткою з порозбиваними вікнами. Давніше, перед насильним виселенням українців, вона мала близько 700 парохіян і до неї належало 55 га поля. Сьогодні під її широким опасанням ховаються вівці від дощу.

BYSTRE

St. Michael the Archangel **1902**

The tserkva in Bystre is of typical Boyko style. It is three chambered, and has three stories. It stands unattended with most of the window broken. Before the war it served about 700 souls, and possessed 135 acres of land. Today, its wide overhang helps to keep sheep dry from the rain.

ПОЛЯНА

Св. Николая **1790**

Церква поставлена на місці старинного храму з 1533 року. Перед насильним виселенням українців після Другої світової війни тут було близько 800 парохіян. Від 1970 року церкву вживають як костел поляки.

POLYANA

St. Nicholas **1790**

The tserkva was erected on the site of an earlier structure dating from 1533. Before the forceful expulsion of the Ukrainians after WWII, this Ukrainian tserkva had 800 parishioners. Since 1970 it has served the Polish Roman Catholic parish.

СМІЛЬНИК

Св. Архангела Михаїла **1791**

Церква в Смільнику є гарним зразком бойківської церковної архітектури. Вона тризрубна та триярусна і збудована на високій горі на місці старинної церкви з 1601 року. Перед вивозом українців тут було 600 парохіян, а тепер, від 1970 року, церкву вживають як костел поляки.

SMILNYK

St. Michael the Archangel **1791**

The tserkva in Smilnyk is a fine example of the Boyko sacral architecture. The tserkva is of three room log construction, with two stories. It is beautifully located on top of a hill, away from the road, and on the site of an older structure from 1601. Prior to the banishment of the Ukrainian population after WWII, it served 600 souls. Since 1971 it has been used as a kostel.

ЖОЛОБОК

Різдва Пречистої Богородиці **1830**

Церква в Жолобку двозрубна. Перед виселенням українців після Другої світової війни вона мала 350 вірних. Тепер вона під захистом пам'яток архітектури. Її, як костел, уживають поляки. Вона була відновлена в 1977 році.

ZHOLOBOK

Nativity of the B. V. Mary **1830**

The tserkva in Zholobok is of two room design and log construction. It falls under the protection of architectural antiquities, and has been used as a kostel by Polish Roman Catholics. It was refurbished in 1977.

ХМІЛЬ

Св. Николая **1906**

Хмільська церква є гарним зразком модернішої бойківської архітектури. Її перебудовано на костел у 1970 році, а відновлено в 1977 році. Тепер, очевидно, її вживають місцеві поляки. Біля церкви знаходиться надгробна плита з кириличним написом. Це, мабуть, могила одного з давніх українських католицьких єпископів.

KHMIL

St. Nicholas **1906**

The tserkva in Khmil is a good example of more modern Boyko sacral architecture. The structure has been converted to a kostel in 1970 and renovated in 1977. In the cemetery there is an ancient grave marker inscribed in Cyrillic. It is supposed to be the resting place of one of the early Ukrainian Catholic bishops.

ЗАВВАГИ

Літовищівський деканат знаходиться в доволі неприступних частинах Карпат. Польські урядові чинники наказали спалити тут багато українських осель, заорати їх та засадити лісовими деревами, щоб цим ганебним чином затерти всі сліди українства. Наглядним доказом цього є знищення церков. Деканат нараховував 36 українських церков. з 8 існуючих церков — 6 перелицьовано на костели, одна стоїть опущена і одна стала музеєм.

Слід згадати, що в цій публікації вилучено з цього деканату п'ять сіл, що знаходяться сьогодні в Радянській Україні, а саме: Боберку, Боберку Горішню, Дидову, Журавин-Полонське та Локоть. Рівночасно включено до цього деканату шість сіл, що попали під польську владу після Другої світової війни, а саме: Бистре, Липʼє та Михновець — з колишнього Жукотинського деканату та Беньову, Буковець і Сянки — з колишнього Турчанського деканату.

СКОРОДНЕ

Св. Матері Параскеві **1838**

Стара могила українського священика та рештки церковного хреста — ось і все, що залишилося по селі і церкві в Скородному. Після виселення українського населення більшу частину села спалено, а церкву розібрано на будівельний матеріял для польського колгоспу.

SKORODNE

St. Paraskeva **1838**

The grave marker of a Ukrainian priest and the remnants of the tserkva's cross is all that remains of the village. Most houses were gutted after the evacuation of the Ukrainian population and the tserkva was taken apart for building material for a Polish collective farm.

COMMENTS

The deanery of Litovyshchi covers some of the most inaccessible terrain of the Carpathian mountains. Many of the Ukrainian settlements were completely gutted, the land levelled and trees planted. In this manner the Polish government intended to eliminate all signs of ancient Ukrainian presence. Just the mere obliteration of 28 settlements is sufficient proof of this. In this deanery, only 8 out of 36 tserkvy remain standing. Six of these were changed to Polish kostels, one stands abandoned, and one was moved onto museum property.

It should be pointed out that, in this publication, five settlements of Litovyshchi deanery have been excluded from this deanery because they belong today to the Soviet Ukraine. These include: Boberka, Boberka Horishnya, Dydova, Lokot' and Zhyravya Polyans'ke. At the same time six settlements which lie on the Polish side of the border have been added to the Litovyshchi deanery. These include: Ben'ova, Bukovets', and Syanky - of the former Turka deanery, and Bystre, Lypya, and Mykhnovets' - of the former Zhukotyn deanery.

ДЕКАНАТ БАЛИГОРОДСЬКИЙ
DEANERY OF BALYHOROD

ПАРОХІЙ — 11 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 33 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 16,200 — PARISHIONERS

СЕРЕДНЄ СЕЛО
Успення Пречистої Богородиці **1909**

Все, що залишилося по церкві в Середньому Селі — це мурована дзвіниця і кам'яна огорожа. Церковну площу вживають на склад будівельного матеріялу і дерева. Церква мала майже 1000 вірних перед Другою світовою війною. Її знищено в 1945 році, під час польської акції насильного переселювання українців.

SEREDNYE SELO
Dormition of the B. V. Mary **1909**

A masonry bell tower and a stone hedge is all that remains of the tserkva in Serednye Selo. The yard is used for storage of lumber and building materials. The tserkva that was used by almost 1000 Ukrainian parishioners, was destroyed in 1945, during the brutal expulsion of the Ukrainian population by the Polish government.

БАЛИГОРОД

Успення Пречистої Богородиці **1829**

Перед Другою світовою війною прекрасна мурована балигородська церква мала понад 500 парохіян. Від 1949 року, після насильного виселення українців, її перемінено на магазин. Вона запущена, мури розпадаються, вікна повибивані і дах протікає. Не знати, як довго вона ще постоїть.

BALYHOROD

Dormition of the B. V. Mary **1829**

This once beautiful tserkva was used by some 500 parishioners before WWII, and as a warehouse since 1949. Due to lack of attention and maintenance, the masonry walls are disintegrating, the windows broken, and the roof leaks. It is not known how long it will survive without improvements.

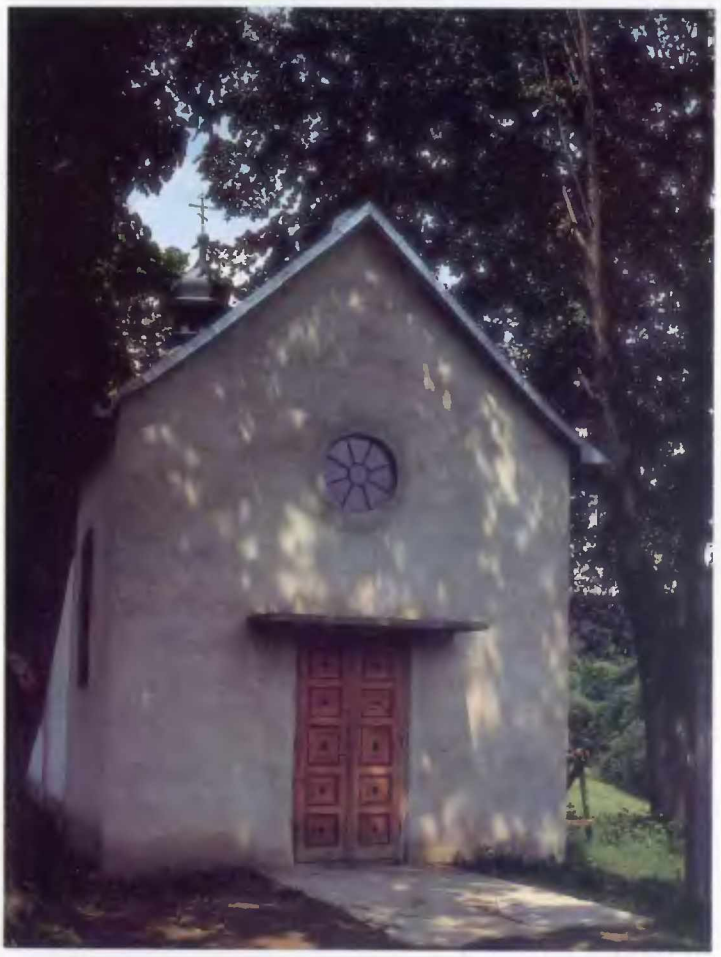

ВОЛЯ МАТІЯШОВА

Св. Юрія **1908**

Перед Другою світовою війною ця каплиця була дочерною парохії у Березці і вона мала 300 парохіян. Сьогодні її вживають, мабуть, поляки-латинники. В Березці вже немає мурованої церкви. Її знищено під час примусового виселення українського населення.

VOLYA MATIYASHOVA

St. George **1908**

Prior to WWII this chapel served 300 Ukrainian parishioners and was part of the parish in Berezka. This chapel is probably used by the Polish Roman Catholics, while the masonry tserkva in Berezka, no longer exists.

ГОРЯНКА

Св. Матері Параскеві **1838**

Церква в Горянці мала 300 вірних і до неї належало 30 га поля. Після вивезення українського населення, церкву розбили поляки в 1951 році, покрали більшість ікон та знищили іконостас. В 1970 році церкву переробили на польський костел. Біля церкви залишилася мала мурована дзвіниця з дзвоном з 1744 року.

HORYANKA

St. Paraskeva **1838**

Prior to WWII, 75 acres of land belonged to the parish in Horjanka, and the parish served 300 inhabitants. After the expulsion of the Ukrainian population, the Poles broke into the tserkva in 1951 and carted away most of the icons and destroyed the iconostasis. In 1970, the tserkva was re-arranged to be a Polish Roman Catholic kostel. Standing in front of the kostel is a masonry bell tower, where hangs a bell, dated 1744.

ГІЧВА

Вознесення Христового **1905**

Ще довго по Другій світовій війні стояла тут висока мурована церква з трьома банями. Час від часу хтось вивішував на ній український національний прапор. Тому що його важко було стягнути, польські власті зістрілювали скорострілом. Мабуть у 1965 році церкву розібрали. Залишились по ній купа грузу і старі липи.

HICHVA

Ascension of Our Lord **1905**

The three domed tserkva in Hichva stood tall for sometime after WWII. Now and again, someone would fly a Ukrainian national flag on the tallest cross. Since the authorities could not reach and remove the flag, they used a machine gun to shoot it down. About the year 1965 the tserkva was taken apart. Now only a pile of broken bricks and old linden trees mark the spot.

МХАВА

Св. Архангела Михаїла **1908**

Каплиця Преображення Господнього **1823**

Мурована церкву в Мхаві поляки розвалили в 1950 році. Тепер на її місце поставили костел, що його бачимо на світлині. Перед костелом стоїть каплиця Преображення Господнього (показана на окремій світлині), а подаль стоїть дзвіниця на два дзвони. Біля дзвіниці бачимо посклодані керамічні долівкові плитки — залишки зруйнованої церкви (див. наступну сторінку).

MKHAVA

St. Michael, the Archangel **1908**

Chapel of the Transfiguration of Our Lord **1823**

The masonry tserkva in Mkhava was ruined in 1950 by the Poles. Recently they erected a kostel, shown in the photograph, on the tserkva's location. In front of the church stands the chapel of the Transfiguration of Our Lord (shown on the separate photograph), and, further on, stands a masonry tower for two bells. Piled about the bell tower are the ceramic floor tiles of the original tserkva (see facing page).

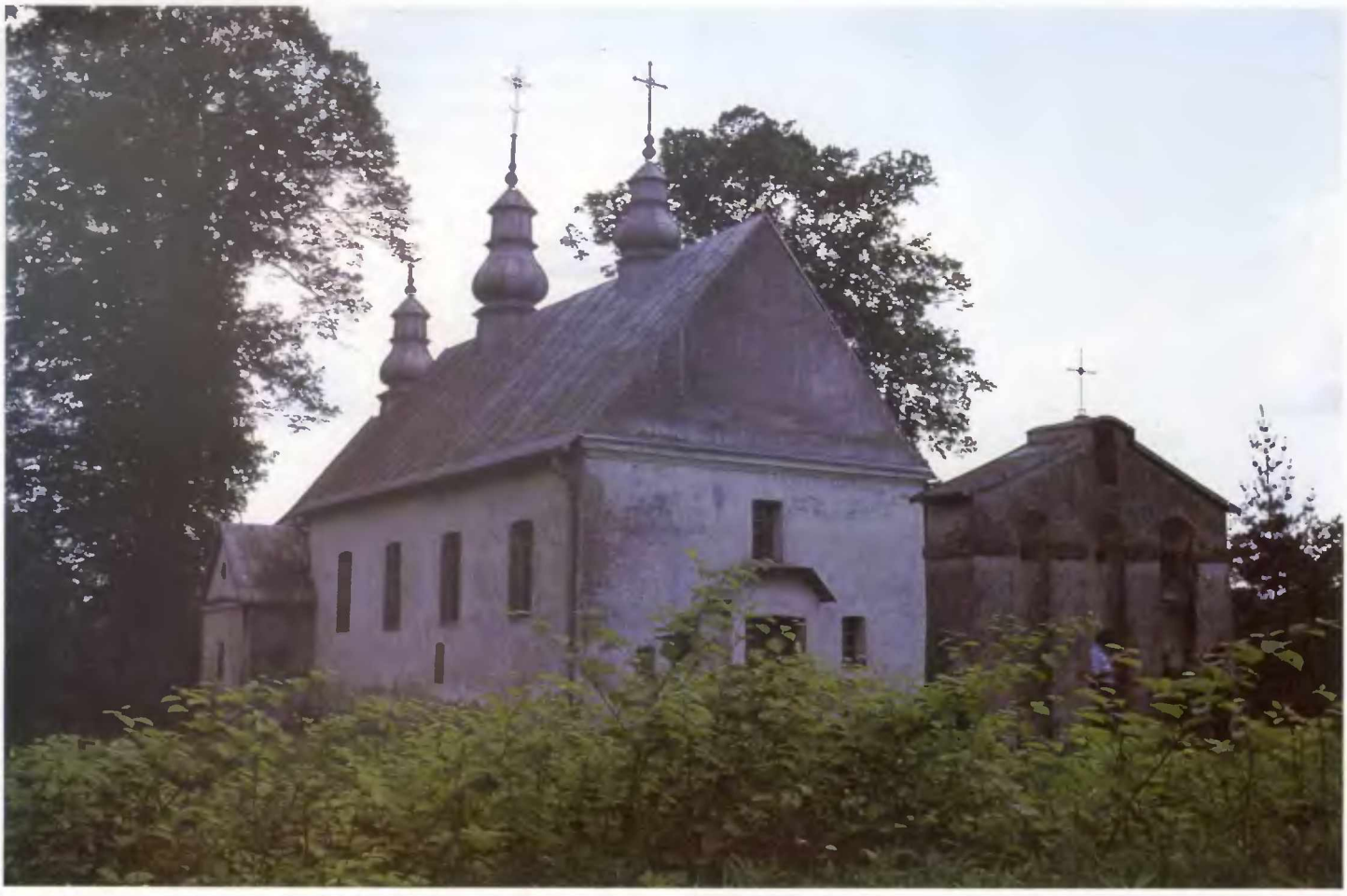

ДЗЮРДЗІВ

Різдва Пречистої Богородиці **1899**

Після вивезення 33 родин до УРСР 15 травня 1945 року, церква в Дзюрдзьові стояла замкнена більше як 30 років. В останніх роках її перебрала для свого вжитку православна громада. Перед церквою стоїть дзвіниця на три дзвони, а ще дальше — цвинтар з деякими старими надгробними каменями.

DZYURDZIV

Nativity of the B. V. Mary **1899**

After the expulsion of 33 families to the Ukrainian RSR on May 15, 1945, the tserkva in Dzjurdziw stood closed for more than 30 years. Recently it was given by the authorities to the Orthodox parish. The tserkva is being repaired and features a masonry tower for three bells. Nearby is an old cemetery where a number of old grave markers can be seen.

РОЗТОКИ ДОЛІШНІ

Св. Архангела Михаїла **1830**

На світлині бачимо церкву, перебудовану на польський костел. Оригінальна церква мала лише одну баню, як можна бачити на рисунку в третій частині цієї публікації. Ми приїхали до Розтік Долішніх якраз тоді, коли будівничі вкидали до вогнища рештки іконостасу та інше церковне устаткування. На щастя, густий дощ загасив вогонь і ми могли перебрати недопалені речі. На світлині бачимо два образки з іконостасу та метрику церкви з 1830 року, що їх ми врятували, витягнувши з вогню.

ROZTOKY DOLISHNI

St. Michael the Archangel **1830**

Shown in the photograph is the tserkva, reconstructed as a Polish kostel. The original church had only one dome, as can be seen in the drawings in section three of this publication. We visited Roztoky Dolishni at a time when the builders were burning remnants of the tserkva's ikonostasis and other sacral belongings. The fire died out due to a heavy downpour of rain and we had an opportunity to sift through it. Two paintings from the ikonostasis and the certificate of consecration of the tserkva, dated 1830, were found and are shown here.

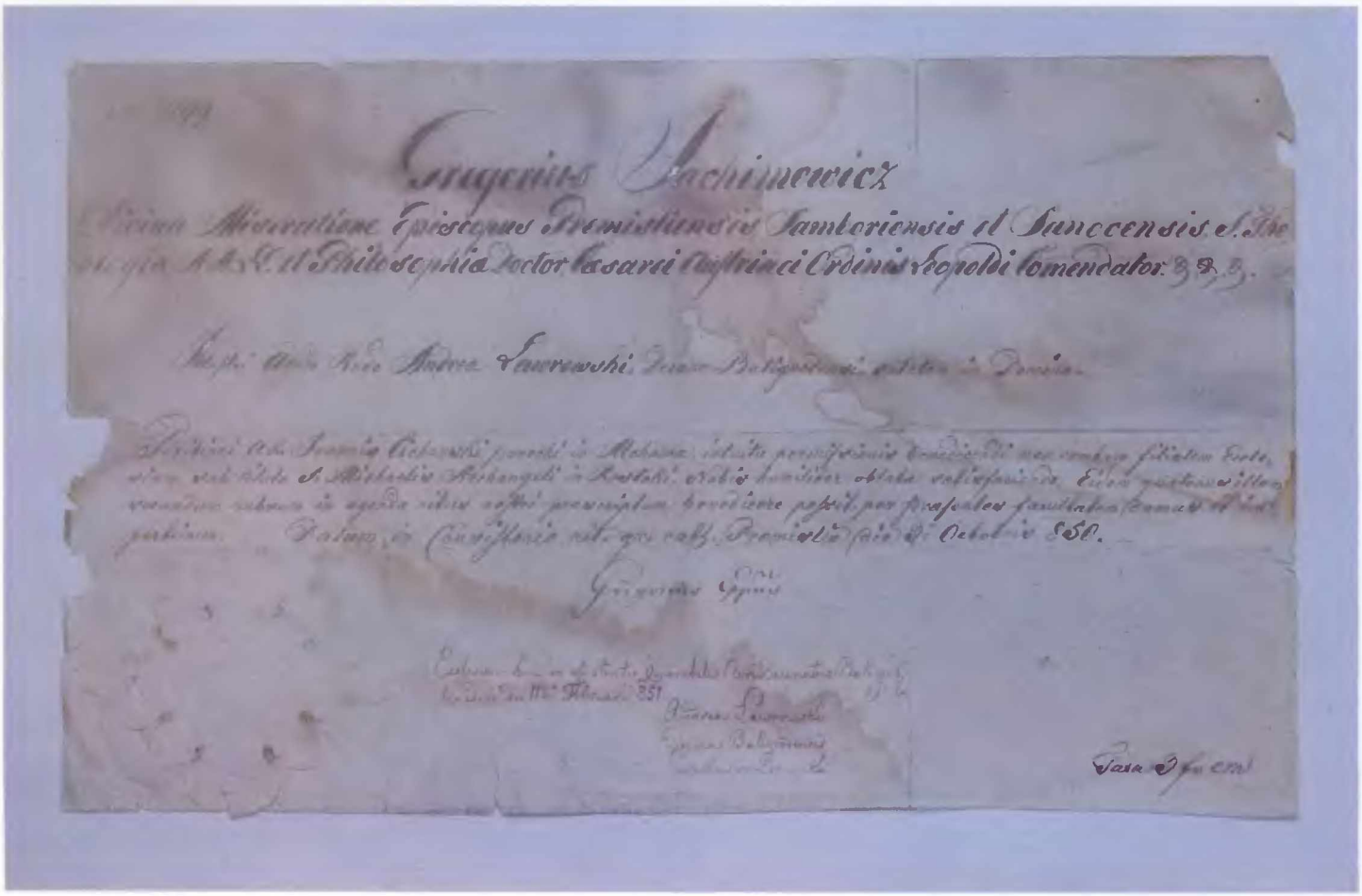

НОВОСІЛКИ

Каплиця Св. Апостолів Петра і Павла **1912**

Ця каплиця була дочерною парохії в Загочев'ю, де церкви вже немає. Її знищили. Перед війною ця парохія мала 1300 вірних. Сьогодні цю каплицю вживають поляки римо-католики.

NOVOSILKY

Chapel of Sts. Peter and Paul **1912**

This chapel was part of the parish in Zahochewye, where the tserkva no longer exists. It was demolished. Prior to WWII, this parish served about 1300 souls. Today this chapel is used by the Polish Roman Catholics.

БЕРЕЖНИЦЯ ВИЖНЯ

Св. Николая Чудотворця **1830**

Церква тризрубна, але з простим дахом і однією малою банею. Перед нею стоїть двоярусна дзвіниця квадратової форми і стовпової конструкції. Перед війною тут жило 600 українців. Сьогодні їх немає, бо польський уряд насильно вивіз їх до УРСР 7 травня 1945 року. Церкву вживають поляки римокатолики.

BEREZHNYTSYA VYZHNYA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1830**

The tserkva in Berezhnytsya is of three room, log construction, but with only one straight roof line, and one small dome. In front stands a two storey bell tower, constructed of posts in a square pattern. Prior to WWII 600 Ukrainians lived here. Today there are none, as they were evacuated to the URSR on May 7, 1945. The tserkva is now used as a Polish kostel.

ЖЕРНИЦЯ НИЖНЯ

Св. Архангела Михаїла **1843**

Польський уряд перетворив село на каральний колгосп для незагрозливих кримінальних злочинців, де вони працюють, відбуваючи свою кару. Церква стоїть біля колгоспних забудувань і її вживають на магазинування штучного навозу.

В сусідньому селі, Жерниці Вижній, має ще стояти опущена дерев'яна церква Св. Василія Великого. Туди нам не вдалося доїхати, щоб її сфотографувати.

ZHERNYTSYA NYZHNYA

St. Michael the Archangel **1843**

The Polish government turned the lands that belonged to the village of Zhernytsya Nyzhnya, into a penal collective farm. Here criminals, not considered dangereous, serve out their sentences. The tserkva is located near the farm and is used as a warehouse for fertilizer and similar goods.

In the neighbouring village, Zhernytsya Vyzhnya, still stands an abandoned wooden tserkva of Saint Basil the Great. We could not reach this village to photograph it.

МИЧКІВ

Успення Пречистої Богородиці **1915**

Одну третю населення Мичкова становили поляки. Вони мали свій костел, Серця Христового, а українці — церкву Успення Пречистої Богородиці. Після вивезення українців церква стояла пусткою близько 30 років. Недавно її перебрали поляки римо-католики, відновили і вживають як другий костел.

MYCHKIV

Dormition of the B. V. Mary **1915**

Mychkiv was inhabited mostly by Ukrainians, but the Poles accounted for about one third of the population. The Poles had their kostel, Heart of Jesus Christ, while the Ukrainians had their tserkva of Assumption of the Blessed Virgin Mary. After the expulsion of the Ukrainian population, their tserkva stood unattended for some 30 years. Recently the Poles acquired, renovated, and are using this temple as their second kostel.

КЕЛЬЧАВА

Св. Архангела Михаїла **1837**

Кельчава була дочерною парохії в Мхаві, і тут жило понад 200 вірних. Після виселення українців церкву в Кельчаві розібрано (в 1953 році). На світлині показана придорожня капличка.

KELCHAVA

St. Michael the Archangel **1837**

The tserkva in Kelchava was part of the parish in Mkhava, and served some 200 Ukrainian inhabitants. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was dismantled in 1953. Shown in the photograph is a roadside shrine.

ПОЛЯНЧИК

Св. Матері Параскевії **1909**

Перед війною тут було понад 500 парохіян, і до церкви належало 50 га поля. Сьогодні церква перелицьована на костел Матері Божої і оздоблена численними іконами та різними прикрасами з церкви в Лопянці (дивись сторінку **135**). Перевезені святощі включають велику ікону Богоматері з Ісусом, яку уважають за чудотворну.

POLYANCHYK

St. Paraskeva **1909**

Prior to WWII, the tserkva in Polyanchyk possessed 125 acres of land to support the parish priest, and served about 500 Ukrainian souls. Today the tserkva is converted to a Polish kostel under the patronage of the Mother of God, and is adorned by many Ukrainian icons and fixtures from the tserkva in Lopyanka (see page135). The icons include one of the Mother of God with Child, which has been claimed to be miraculous.

ЗАВВАГИ

На території Балигородського деканату жило 71 відсотків українців, 20 відсотків поляків та 9 відсотків жидів. Поляки й жиди прибули сюди в XIV ст., коли Польща завоювала була західні землі Київської Русі. Хоч поляки мали свої костели і парохії, та це не припинило їх від перемінювання українських церков на костели, а то й нищення їх. Із 33 церков в деканаті тільки 9 є в ужитковому стані. Вісім перемінено на польські костели, а одну віддано до вжитку православній парохії.

COMMENTS

The territory of the Balyhorod deanery was populated 71 percent by Ukrainians, 20 percent by Poles, and 9 percent by Jews. The Poles and Jews settled here during the fourteenth century when Poland conquered western lands of Kievan Rus'. Even though the Poles had their kostels and parishes, it did not prevent them from ruining or converting Ukrainian tserkvy to kostels. Out of 33 tserkvy that were part of the deanery, eight were converted to Polish kostels, while one is used by an Orthodox parish.

ДЕКАНАТ УСТРИЦЬКИЙ
DEANERY OF USTRYKY

ПАРОХІЙ — 12 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 25 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 19,400 — PARISHIONERS

ГОШІВ

Св. Николая Чудотворця ***1858***

Церква в Гошові — гуцульського стилю, тризрубна, триярусна, з обширним опасанням і з однією центральною банею. До парохії належало 30 га землі, подарованої родиною Барановських в 1744 році, для потреб церкви та на утримання священика. До того парохіяни, яких було 200, додавали священикові по два вівсяні хліби на тиждень. Ця церква була зразком для будівничих церкви в Гладишові в 1938 році (див. сторона **56**). Церкву від 1970 року вживають поляки як свій костел.

HOSHIV

St. Nicholas, the Miracle Worker **1858**

The tserkva in Hoshiv is of Hutsul style, and features three rooms and three stories. The tserkva also boasts a wide overhang of "opasanya", all the way around the structure. This tserkva was used as a model for the one built in the village of Hladyshiv in 1938. To support the church and the parish priest, 75 acres of land were donated by the Baranovs'kyj family in 1744. In addition to this, the parishioners, who numbered only 200, donated two oatmeal loaves of bread per week to help support the parish priest. In 1970, the tserkva was converted to a Polish kostel.

ЛОДИНА

Св. Архангела Михаїла **1862**

Церква в Лодині тризрубна і покрита гонтами. Вона стала польським костелом ще перед 1970 роком, а відремонтовано її щойно в 1971 році. Сама церква поставлена на місці старинного храму з 1686 року. В Лодині була цінна бібліотека, де знаходилася старинна сакральна книга поучень Св. Івана Золотоустого.

LODYNA

St. Michael the Archangel **1862**

The tserkva in Lodyna is of three room, log construction. The log work is protected with a layer of cedar shingles. The present structure is located on the same spot as an earlier Ukrainian tserkva from 1686. The parish in Lodyna possessed a valuable library which included an ancient sacral book, the teachings of St. John Chrysostom. The tserkva became a Polish kostel before 1970, and underwent extensive renovation in 1971.

БЕРЕГИ ДОЛІШНІ

Св. Архангела Михаїла **1844**

В Берегах Долішніх була велика парохія, що мала близько тисячу вірних. На утримання пароха і для потреб парохії було 40 га поля та 10 га пасовиськ. Додатково парохіяни допомагали отцеві харчами (хліб, яйця) та опаловими дровами. В 1973 році церкву перебрали поляки римо-католики і назвали її костелом Богоматері.

BEREHY DOLISHNI

St. Michael the Archangel **1844**

The parish in Berehy Dolishni counted almost 1000 souls. To maintain the church and the parish priest, the community owned 80 acres of land and 25 acres of meadows. To this they added eggs, bread, and firewood. In 1973 the tserkva became the property of the Polish Roman Catholic parish and its name was changed to the kostel of the Mother of God.

КОРОСТЕНКО

Різдва Пречистої Богородиці ***1799***

Парохію заснував Іван Коростенський в 1558 році, коли була наділена грамотою і землями. До 1909 року 10 відсотків мешканців виїхало до Америки на заробітки. Перед війною парохія мала близько 1800 душ. Церква дуже занепала після Другої світової війни, по вивезенні українців. В 1971 році її перебрали поляки та трохи відновили. Генеральний ремонт відбувся в 1986 році, якраз перед нашим фотографуванням.

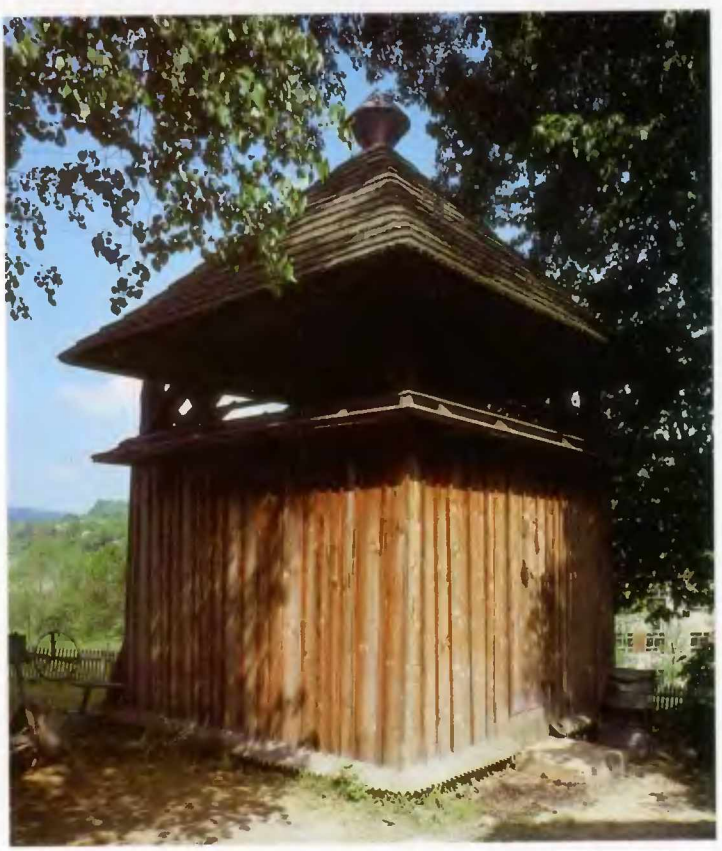

KOROSTENKO

Nativity of the B. V. Mary **1799**

The parish was initiated here by Ivan Korostens'kyj in 1558, when he obtained a deed of land. By 1909, about 10 percent of the population had emigrated to America for temporary employment or for permanent residence. Just before WWII, the parish counted almost 1800 souls. The tserkva deteriorated, almost to the point of no return, after the Ukrainian population was expelled. The Polish Roman Catholics obtained this Ukrainian tserkva in 1971 and carried out extensive renovations in 1986, with the results you see on the photographs.

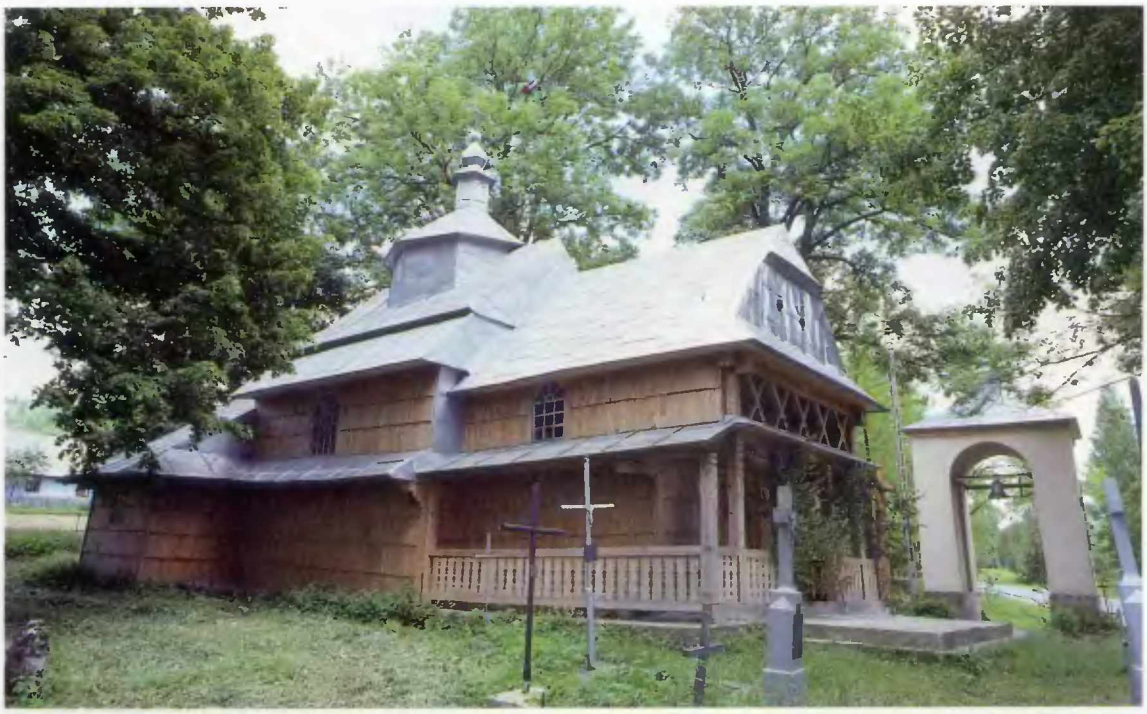

РЯБЕ

Св. Николая Чудотворця **1858**

Церква в Рябому тризрубна та двоярусна. Переказ каже, що коли татари напали на Рябе в 1672 році, то забрали багато невільників. Одна з невільниць, на ім'я Танька, втікала від татарів і повернулася до свого села при помочі своєї собаки, що звалася Сора. Від 1971 року церквою, як костелом, користуються місцеві поляки латинники.

RYABE

St. Nicholas, the Miracle Worker **1858**

The tserkva in Ryabe is of three room, two storey log construction. The Tartars carried off many slaves from Ryabe in 1672. One of these slaves, by the name of Tan'ka, fled from the convoy and returned to her village with the aid of her dog named Sora. The tserkva has been used by the Polish Roman Catholics since 1971.

ГОШІВЧИК

Різдва Пречистої Богородиці **1926**

Ця обширна українська католицька церква була дочерною парохії в Гошові. Вона мала понад 600 вірних перед Другою світовою війною та перед насильним виселенням українців. Від 1957 року вона стала костелом польської римо-католицької парохії.

HOSHIVCHYK

Nativity of the B. V. Mary **1926**

This log construction tserkva, of two stories - three rooms, was part of the parish in Hoshiv. It served more than 600 Ukrainian Catholics prior to WWII and the brutal expulsion of Ukrainians. Since 1957, it has been used by the Polish Roman Catholic parish.

Гр.-кат. Уряд Парохіяльний • в ЗАГІРЮ •

ЛІСКОВАТЕ

Різдва Пречистої Богородиці **1832**

Церква в Лісковатому — це гарний зразок бойківської церковної архітектури. Вона тризрубна, з квадратовими дахами над кожним зрубом. Збудували її майстри Іван Рак з Лопусянки і Василь Тимчак з Лісовки. Як видно зі світлин, церква ще не відремонтована, хоч уже від 1974 року користуються нею поляки римо-католики.

LISKOVATE

Nativity of the B. V. Mary **1832**

The tserkva in Liskovate is a fine example of the Boyko sacral architecture. It was erected using the three room design, and features square roofs, one over each room of the structure. The temple was built by Iwan Rak from Lopusyanka, and Wasyl Tymchak from Lisovka. As one can see from the photograph, the tserkva needs refurbishing. Since 1974 it is used by the Polish Roman Catholic community.

ВІЛЬШАНИЦЯ

Успення Пречистої Богородиці **1923**

Ця церква побудована найправдоподібніше ще в 1900-му році. Вона поставлена на старій церковній площі, де вже від 1447 року стояв Божий Храм. Вже довший час церкву займають поляки римо-католики. Вони її відновили та позвожували до неї речі з інших наших церков, як наприклад, престіл з церкви в Середниці. Знаходяться тут різні старі книги, писані кирилицею, датовані від 1630 до 1840 років. На дзвінниці висить дзвін з 1922 року з українським написом, що він є дарунком від українців з Америки. Мав тут бути ще старий дзвін з 1630 року, але ми його не знайшли.

VILSHANYTSYA

Dormition of the B. V. Mary **1923**

Some literature cites 1900 as the erection year of this tserkva which stands on a plot where a tserkva stood since 1447. The temple has been used by the Polish Roman Catholic parish for some time. They have restored it and adorned it with fixtures from other nearby tserkvy, such as the altar from the tserkva in Serednycya. There are a number of old books here, in Cyrillic script, dating from 1630 to 1840. Hanging on the bell tower is a bell dated 1922 and inscribed in Ukrainian to be a "gift from America". We have not seen the ancient bell from 1630, which is reported to be here.

РІВНЯ

Покрови Пречистої Богородиці **175X**

Рівнянська церква — це чудовий зразок бойківської церковної архітектури. Вона тризрубна і всі зруби квадратові, має квадратові бані над двома зрубами, а на третьому квадратова будова переміюється на восьмигранну баню. Коли її збудовано, нам не вдалося довідатись. Ця церква, подібно як і багато інших, була запущена аж до 1975 року, коли її відремонтували. Перед Другою світовою війною та перед виселенням українців цей малий храм мав понад 800 парохіян. Сьогодні нею користуються поляки.

RIVNYA

Patronage of the B. V. Mary **175X**

The tserkva in Riwnya is an exquisite example of Boyko sacral architecture. It is of three room log construction, with each room being square. It has square roofs and domes over two of the rooms, while the third changes from square to an octagonal shape and is topped off with an octagonal dome. The exact date of its erection could not be found. This temple, like many others, was almost gutted due to lack of attention, until it was restored in 1975. Prior to WWII and the brutal expulsion of Ukrainians, the tiny tserkva served 800 parishioners. Today it serves the Polish Roman Catholic parish.

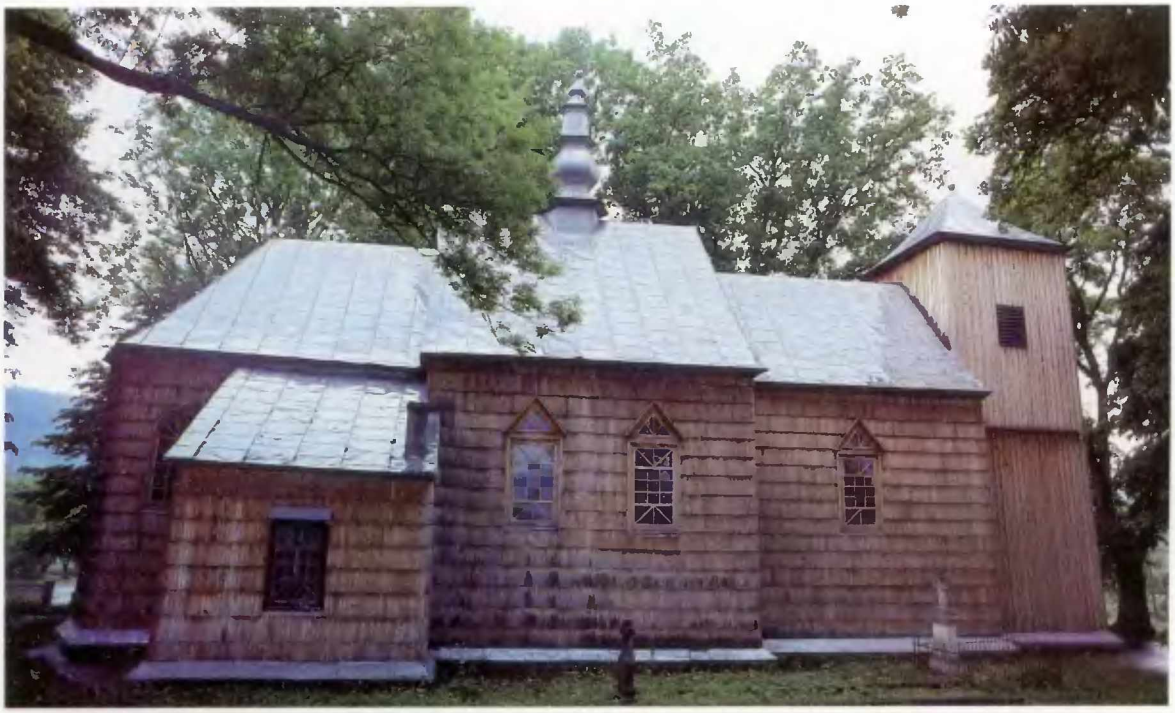

СТЕФКОВА

Св. Матері Параскеві **1840**

Церква в Стефковій обширна. Вона мала 1200 парохіян. Фундатором її був Андрій Гірський, портрет якого ще до сьогоднішнього дня висить в середині церкви. Парохія мала 35 га поля, 15 га пасовиськ і 2 га лісу. Після виселення українців усе їх майно, як також і церковне, перебрав польський уряд. Від 1953 року церкву, як свій костел, уживають поляки римо-католики.

STEFKOVA

St. Paraskeva **1840**

The tserkva in Stefkowa is spacious as it served 1200 Ukrainian souls. It was built through the gratitude of Andriy Hirs'kyj, whose portrait still hangs inside. At one time, the tserkva's wealth included 85 acres of land, 42 acres of meadows, and 5 acres of forest. After the forceful expulsion of Ukrainians, the lands belong to the government, and the tserkva has been used as a Polish kostel since 1953.

СТРВ'ЯЖИК

Собор Пречистої Богородиці **1838**

В Стрв'яжику перед виселенням жило понад 400 українців. Сьогодні ніхто не признається до українства, а церквою користуються поляки римо-католики.

STRVYAZHYK

Synaxis of the B. V. Mary **1838**

Prior to the banishment of the Ukrainian population, the tserkva in Strvyazhyk served 400 souls. Today no one admits to being Ukrainian. The tserkva has been used by the Polish Roman Catholics for some time.

УСТІЯНОВА

Св. Матері Параскеві **1838**

Устіянова й Устіянова Долішня (тут церква вже не існує) разом мали 1800 парохіян. Після виселення українців, церква в Устіяновій дуже занепала. Щойно в 1971 році її перебрали поляки і відновили в 1973 році.

USTIYANOVA

St. Paraskeva **1838**

Ustiyanova, and Ustiyanova Dolisnya, where the tserkva no longer exists, were one Ukrainian Catholic parish which served 1800 souls. In 1971, the dilapidated tserkva in Ustiyanova was taken over by the Polish Roman Catholics, who carried out extensive renovations in 1973 and extended the tserkva's useful life.

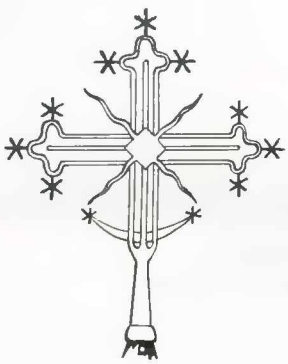

ЯЛОВЕ

Св. Николая Чудотворця **1903**

Церква в Яловому нараховувала понад 400 парохіян, і до неї належало 60 га поля та 20 га пасовиська. Сьогодні, після виселення українців, нею користуються поляки римо-католики.

YALOVE

St. Nicholas, the Miracle Worker **1903**

The tserkva in Yalove served more than 400 Ukrainian parishioners and owned 150 acres of arable land, and 50 acres of meadows to support the parish priest. Today the tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish.

УСТРИКИ ДОЛІШНІ

Успення Пречистої Богородиці **1847**

З початком століття при церкві в Устриках було товариство «Відродження», що мало майже тисячу членів, завданням яких була боротьба з пияцтвом. Товариство гарно просперувало, що було не до вподоби власникам корчем. Перед Другою світовою війною та перед виселенням українців в Устриках Долішніх було 2200 жидів, 1400 українців та 800 поляків.

Від 1952 до 1985 років церкву в Устриках Долішніх вживали як магазин. У 1985 році вона почала знову бути Божим Храмом, коли нею почала користуватися зорганізована українська католицька парохія. В 1986 році церква вже була дещо відновлена і в ній відправлялися Богослужби в неділі та свята. Перед церквою стоїть хрест, поставлений 1938 року, з нагоди 950-ліття християнства в Україні. Слід вірити, що в 1988 році тут буде поставлений другий хрест для відмічення 1000-ліття християнства, як також сорокової річниці ганебного вигнання українського населення з їхніх прадідних земель.

Треба зазначити, що Української католицької церкви польський уряд не визнає. Тому теж легальним власником нашої церкви є польський римо-католицький костел, який саме дав дозвіл українській католицькій громаді в Устриках Долішніх вживати церкву для своїх відправ.

USTRYKY DOLISHNI

Dormition of the B. V. Mary **1847**

At the turn of the century a society, *Vidrodzhennya,* promoting sobriety was run by the tserkva. Its aim was to reduce the consumption of liquor in the town's taverns. Prior to WWII and to the shameful expulsion of Ukrainians, the town of Ustryky Dolishni was inhabited by 2200 Jews, 1400 Ukrainians and 800 Poles.

The tserkva in Ustryky Dolishni was converted to a warehouse in 1952. In 1985, it was given for use to the Ukrainian Byzantine Catholic parish. By 1986 some restoration was already done, and services were held here on Sundays and holidays. An old cross, from 1938, commemorating 950 years of Christianity in Ukraine stands near the tserkva. One must hope that this cross will be joined by another one in 1988. The second will commemorate 1000 years of Christianity in Ukraine as well as the fortieth anniversary of the disgraceful expulsion of Ukrainians from their ancestral territories.

It should be pointed out that the Ukrainian Catholic church of Byzantine rite is not recognized by the Polish government. For this reason, the legal owner of the tserkva in Ustryky Dolishni is the Polish Roman Catholic church. They have, however, given it to be used by the Ukrainian Catholic community.

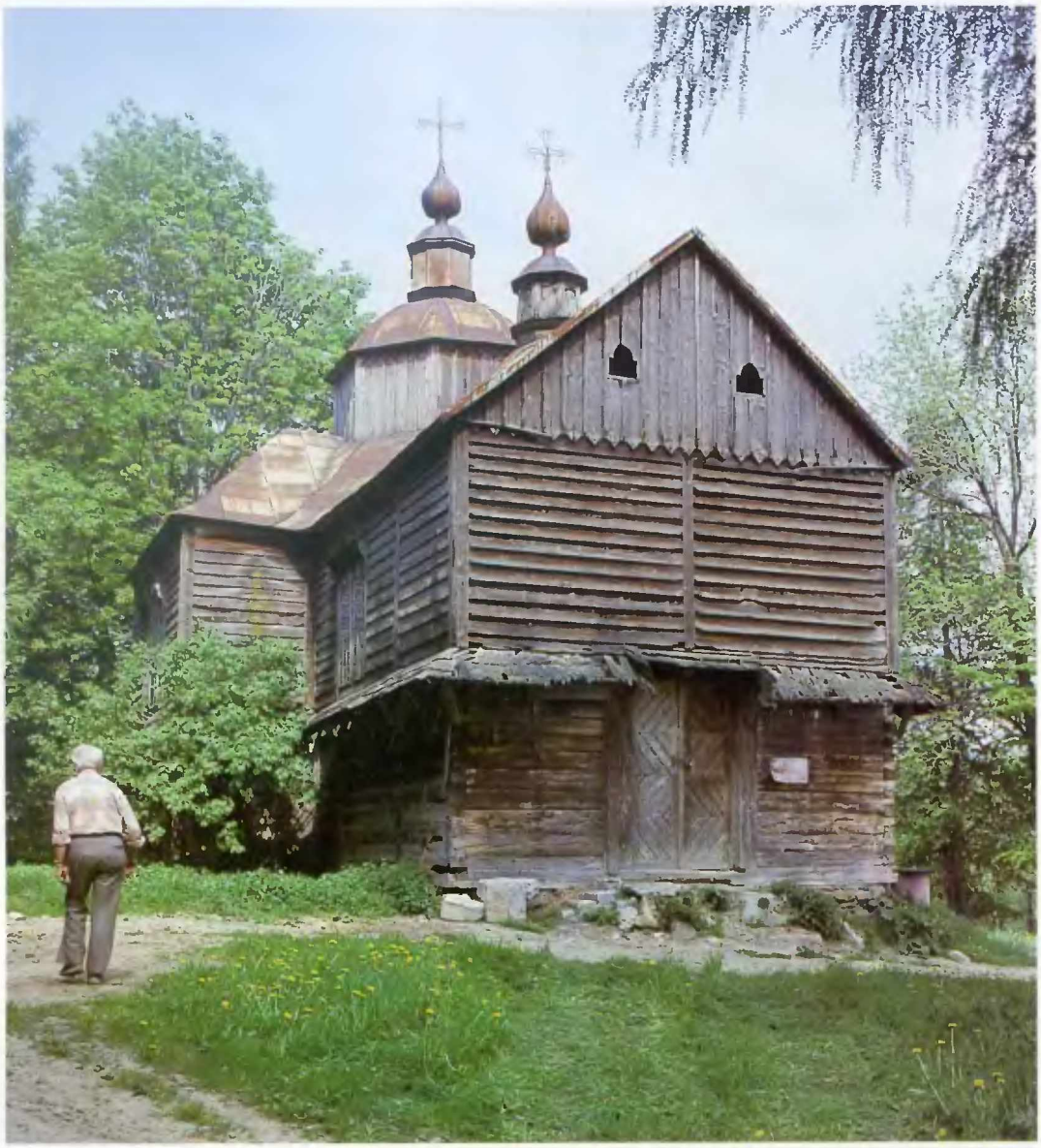

МОЧАРИ

Св. Николая Чудотворця **1903**

Від 1951 року до сьогодні церкву в Мочарах уживають як магазин. Давніше, перед ганебним виселенням українського населення, вона мала близько 700 парохіян, а сьогодні немає нікого, щоб нею заопікувався. Ніхто не думає її поправляти. Це встид і ганьба. Чей же кожний шануючий себе господар дбає більше про свою стайню і стодолу, ніж люди з Мочар про свій «церковний магазин».

MOCHARY

St. Nicholas, the Miracle Worker **1903**

From 1951 to the present time the tserkva in Mochary has been used as a warehouse. Earlier, before the banishment of Ukrainians, the tserkva served 700 parishioners, but today there is no one to maintain or restore her. I do not understand the users of the structure. Are they of the opinion that when a tserkva is used as a warehouse no maintenance on it is required? I can point to many farmers who take better care of their barns than these people take care of their "sacral warehouse".

ЯСІНЬ

Св. Архангела Михаїла **1882**

Ясінську церкву поляки розібрали в 1974 році, матеріял перевезли до Бандрова Народного і там побудували з нього костел. Все, що залишилося в Ясіню, — то високий дерев'яний хрест, оточений високими липами, та один дзвін (тепер приміщений на польській костельній дзвінниці), на якому є український напис, датований 1769-тим роком.

YASIN'

St. Michael the Archangel **1882**

The tserkva in Yasin' was dismantled in 1974. Its materials, transported to Bandriv Narodnyj, were used to build a Polish kostel. What remains in Yasin' is a tall wooden cross surrounded by tall linden trees, and a bell dated 1769, with an inscription in Ukrainian, that hangs on the kostel's bell tower.

ВОЛИЦЯ

Введення в Храм Пречистої Богородиці **1901**

Церква у Волиці була дочерною парохії в Коростенку. По вивезенні українців, село, разом з церквою, було цілковито знищене. Все, що залишилося, — то мала решткa зруйнованої дзвінниці.

VOLYTSYA

Presentation of the B. V. Mary **1901**

The tserkva in Volytsya was part of the parish in Korostenko. After the expulsion of the Ukrainian population, the village, together with the tserkva, was completely destroyed. A piece of the bell tower is all that remains.

ЗАВВАГИ

З 25 церков в Устрицькім деканаті, 15 стоять ще до сьогодні. 13 з них уживають поляки римокатолики, одну перемінено на магазин, а однією користуються правдиві її власники, цебто українці візантійсько-католицького обряду. Перед виселенням на території деканату жило близько 20,000 українців, під сучасну пору тут живе заледве 500.

COMMENTS

Out of the 25 tserkvy in the deanery of Ustryky Dolishni, 15 remain standing. Thirteen of these are used by the Polish Roman Catholic church, one is a warehouse, and one is used by the descendants of the original owners, Ukrainians of the Byzantine Catholic faith. Prior to the expulsion, some 20,000 Ukrainians inhabited this territory. One might expect that some 500 may still be around.

ДЕКАНАТ ЛІСЬКИЙ
DEANERY OF LIS'KO

ПАРОХІЙ — 15 PARISHES
ЦЕРКОВ — 32 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 21,800 — PARISHIONERS

ЛІЩОВАТЕ

Св. Матері Параскевії **1922**

Перед війною в Ліщоватому мешкало 1160 українців, 40 поляків і 20 жидів. Не знати, скільки українців залишилося по виселенню. Церква розмальована мистцями Волошинським і Жовніром в 1937 році. Її відновили та перебрали для свого вжитку поляки латинники. Тут загинув від польської кулі місцевий парох о. Степан Конкольовський (1898-1945).

LISHCHOVATE

St. Paraskeva **1922**

Prior to WWII, the inhabitants of Lishchovate included 1160 Ukrainians, 40 Poles, and 20 Jews. The number of Ukrainians remaining after resettlement is not known. The tserkva, which was painted in 1937 by artists, Voloshyns'kyj and Zhovnir, has been used by the Polish Roman Catholics for some time. The Rev. Stepan Konkolovs'kyj (1898-1945), parish priest of Lishchovate, died here from a Polish bullet.

РОПЕНКА

Різдва Пречистої Богородиці **1725**

Після виселення українців у 1947 році, церква в Ропенці стояла запущеною аж до 1986 року, коли то її розібрали на матеріял для будови польського костела у Ваньковій. На світлині показане «ще тепле місце», де тиждень тому ще стояла українська церква.

ROPENKA

Nativity of the B. V. Mary **1725**

The tserkva in Ropenka stood deserted and unattended from 1947 to 1986 when it was dismantled. The materials were transported to Van'kova, where they will be used to build a Polish kostel. Shown in the photograph is the place where only a week earlier the Ukrainian tserkva stood.

ВАНЬКОВА

Св. Матері Параскевії **1792**

Церква у Ваньковій стояла пусткою і запущеною від 1947 до 1976 року, коли її напіврозвалену збурили й розібрали. Усвідомивши собі потреби приміщення для своїх римо-католицьких відправ, поляки, в 1986 році рішили розібрати українську церкву в Ропенці, щоб одержаний з неї матеріял зужити на заплянову будову костела у Ваньковій. На світлинах показано перевезений з Ропенки будівельний матеріял, призначений на будову костела. Цікаво буде порівняти поставлений польський костел з рисунком знищеної української церкви.

VAN'KOVA

St. Paraskeva **1792**

The tserkva in Van'kova stood deserted between 1947 and 1976 when, already partially gutted, it was completely demolished. When a need for a church developed in 1986, the local Polish community decided to dismantle the Ukrainian tserkva in Ropenka in order to obtain building material for their kostel. Shown in the photographs are the materials from Ropenka that will be used to construct a Polish kostel in Van'kova. It will be interesting to compare the finished kostel with the drawing of the Ukrainian tserkva in Ropenka.

МИЧКІВЦІ

Св. Юрія **1911**

Церква в Мичківцях стояла довший час запущеною. Кілька років тому її перебрали поляки і перемінили на костел Богоматері. Тепер цей перейменований храм вони відновляють і розбудовують.

MYCHKIVTSI

St. George **1911**

For a long time the tserkva in Mychkivtsi stood deserted. A few years ago it was obtained by the Polish Roman Catholic parish and re named the kostel of the Mother of God. The structure is now undergoing renovations and additions.

СЕРЕДНИЦЯ

Покрови Пречистої Богородиці **1785**

Церква в Середниці стояла пусткою від 1947 до 1985 років. В 1984 році, коли роблено світлину, церква була цілковито розбита, іконостас поламаний, ікони покрадені і підлога розібрана. В 1985 році поляки цю церкву розібрали і кудись перевезли.

SEREDNYTSYA

Patronage of the B. V. Mary **1785**

The tserkva in Serednytsya stood abandoned from 1947 to 1985. The photograph, taken in 1984, shows a ruined structure. One wall is missing, the iconostasis destroyed, the icons stolen, and the floor removed. In 1985 the remains of this tserkva were carted away by Polish authorities to an unknown location.

ЛУКОВЕ

Св. Великомученика Димитрія **1828**

Перед виселенням українців, церква в Луковому мала 1200 парохіян. Мешканці Лукового часто виїжджали на різні заробітки, як наприклад, в 1909 році біля 400 луков'ян виемігрувало до Америки. Церква стояла пусткою 20 років. У 1970 році її перебрали поляки римо-католики. Як видно на світлині, тепер вона, включно з дзвіницею і парканом, — у задовільному стані.

LUKOVE

St. Demetrius, the Great Martyr **1828**

Prior to the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva in Lukove served 1200 parishioners. The inhabitants were enterprising, so that by the year 1909, 400 of them travelled to America for temporary employment or for permanent stay. The tserkva stood abandoned for 20 years. In 1970 it was given to the Polish Roman Catholic parish. As seen from the photograph, the tserkva, the bell tower and the fencing are kept in good condition.

ВЕРЕМІНЬ

Різдва Пречистої Богородиці **1850**

У Веременю стояла дерев'яна церква, що мала майже 500 вірних. Вона згоріла і залишився з неї тільки хрест. На світлині — капличка, побудована по пожежі римо-католиками, з оригінальним церковним хрестом на даху.

VEREMIN'

Nativity of the B. V. Mary **1850**

The wooden tserkva in Veremin' served a community of 500 at one time. It burned down so that only its cross remained. The photograph shows the chapel that was erected by the Roman Catholics after the blaze, with the tserkva's original cross attached to the roof.

ТЕРНАВА ГОРІШНЯ

Успення Пречистої Богородиці **1817**

Церку в Тарнаві Горішній уживано протягом 40-ка років як склад всяких матеріялів. Тепер вона є магазином експонатів для музею в Сяноці. Церква в поганому стані: майже розпадається. Ніхто про неї не дбає. Байдужим до її жалюгідного стану є й той же Сяніцький Музей, що для нього ця запущена церква-магазин зберігає дорогоцінні експонати. Це, очевидно, не свідчить про добре ім'я музейного керівництва.

TERNAVA HORISHNYA

Dormition of the B. V. Mary **1817**

The tserkva has been used as a warehouse for a variety of goods during the last 40 years. Now it is used for the storage of museum items by the Syanik Museum. The tserkva is in poor condition, with crumbling walls and a leaking roof. Even the Syanik Museum, which uses the structure for storing valuable antiquities, appears to be uninterested in its welfare.

УГЕРЦІ МІНЕРАЛЬНІ

Св. Івана Хрестителя **1838**

Церква була знищена в 1945 році. Все, що залишилося по цій дерев'яній церкві, то є місце з двома гробами, оточене старими липами.

UHERTSI MINERALNI

St. John the Baptist **1838**

A field with two old graves, surrounded by tall linden trees, is all that remains of the Ukrainian wooden tserkva. It was destroyed in 1945 — during the evacuation of the Ukrainian population.

МАНАСТИРЕЦЬ

Преображення Господнього **1820**

Перед виселенням церква в Манастирці нараховувала понад 1200 парохіян. Після виселення українців церква стояла пусткою 20 років. В 1965 році її відновили поляки римо-католики і перемінили на свій костел.

MANASTYRETS'

Transfiguration of Our Lord **1820**

Prior to WWII, the tserkva in Manastyrets' served more than 1200 souls. It stood abandoned from the time of the expulsion of the Ukrainian population in 1945 until 1965, when it was restored and converted into a Polish Roman Catholic kostel.

РУДЕНКА

Собор Пречистої Богородиці **1843**

Цю тризрубну церкву вже віддавна вживають поляки латинники. Давніше, перед виселенням українців, вона нараховувала близько 600 українських парохіян.

RUDENKA

Synaxis of the B. V. Mary **1843**

This three-room, log construction tserkva has been used as a Polish kostel for sometime. In earlier days, before the evacuation of the Ukrainian population, it served a Ukrainian Catholic community of nearly 600.

БЕЗМІГОВА ДОЛІШНЯ

Різдва Пречистої Богородиці **1830**

Церква в Безміговій Долішній була дочерною парохії в Манастирці й мала 750 вірних. Від 1968 року її уживає польська римо-католицька парохія.

BEZMIHOVA DOLISHNYA

Nativity of the B. V. Mary **1830**

The tserkva in Bezmihova was part of the parish in Manastyrets' and served some 750 souls. In 1968 it was given to the Polish Roman Catholic parish and has been used by them ever since.

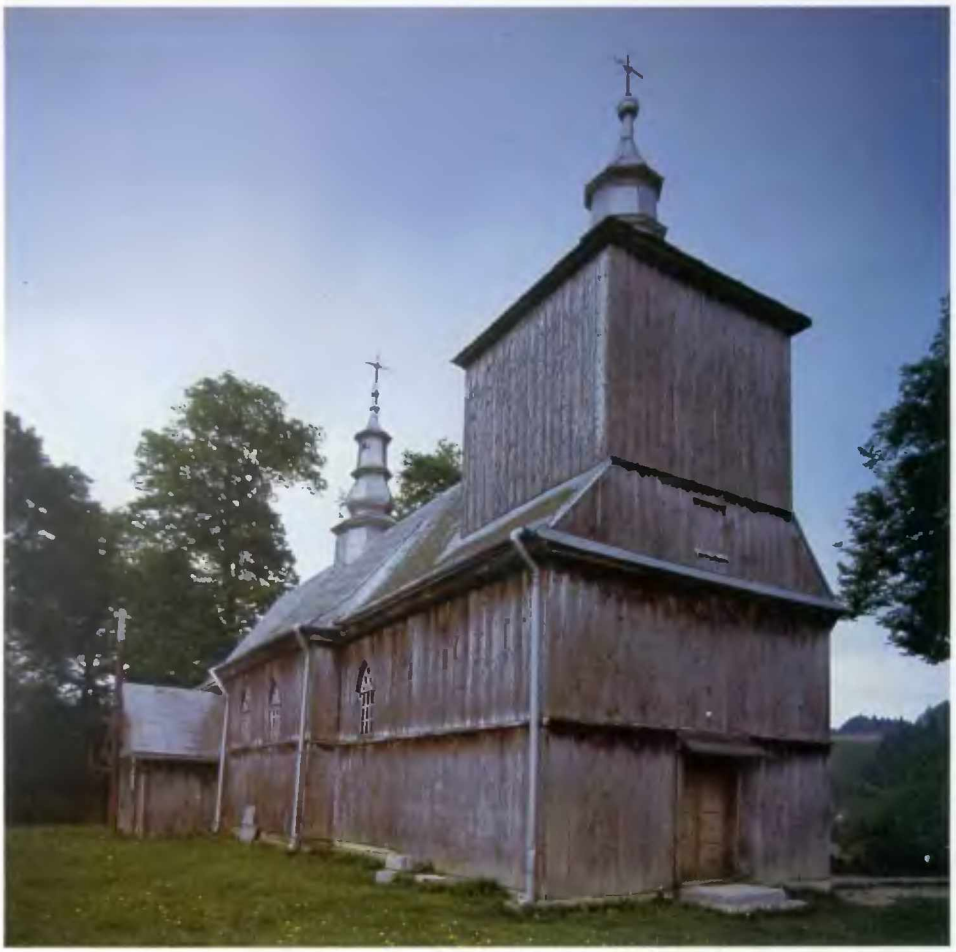

ПАШОВА

Собор Пречистої Богородиці **1750**

Давніше Пашова була дочерною парохії в Тиряві Волоській, де церква вже не існує. Згодом Пашова стала самостійною парохією. Перед насильним виселенням жило тут 1200 українців. Церкву вже довший час уживає, як свій костел, польська римо-католицька парохія.

PASHOVA

Synaxis of the B. V. Mary **1750**

Originally the tserkva in Pashova was part of the parish in Tyryava Volos'ka, where the tserkva no longer exists. Eventually Pashova became an independent parish. Prior to the brutal expulsion of the Ukrainian population, some 1200 Ukrainians were served by this tserkva. The temple has been serving the Polish Roman Catholic parish for some time.

ВІЛЬХОВА

Собор Пречистої Богородиці **1887**

Вільхова — мале село з приблизно 300 мешканцями. Після виселення українського населення, церква стояла пусткою, запущеною. Мури розпадаються, дах тече, а похилений хрест ледве тримається копули.

VIL'KHOVA

Synaxis of the B. V. Mary **1887**

Vil'khova was a village of about 300 inhabitants. Since the banishment of the Ukrainian population, the tserkva stands unused, empty, with crumbling walls, a leaky roof, and an inclined cross.

ЧАШИН

Св. Николая Чудотворця **1835**

Чашин і сусіднє село Березовець творили парохію з 1000 парохіянами. Церкву негайно по вивозі українців перебрали поляки латинники. Від того часу вони вже два рази її відновлювали — в 1954 і 1969 роках.

CHASHYN

St. Nicholas, the Miracle Worker **1835**

Chashyn and the neighbouring village of Berezovets formed a parish of 1000 souls. The tserkva was acquired by the Polish Roman Catholics upon the banishment of the Ukrainians. It was refurbished in 1954 and again in 1969.

ZDVYZHEN'

Holy Cross **1700**

The village and tserkva are situated in a loop of the river Syan. In the past, the tserkva housed an ancient copper cross dating from the times of the crusades. Before the evacuation, the tserkva served 300 Ukrainian Catholics of Byzantine rite. Now it is used as a Polish Roman Catholic kostel.

ЗДВИЖЕНЬ

Чесного Хреста **1700**

Село з церквою знаходиться в середині петлі ріки Сяну. В церкві давніше знаходився старий мідяний хрест з часу походів хрестоносців. Перед виселенням українців, вона нараховувала 300 вірних. Сьогодні її вживають поляки римо-католики.

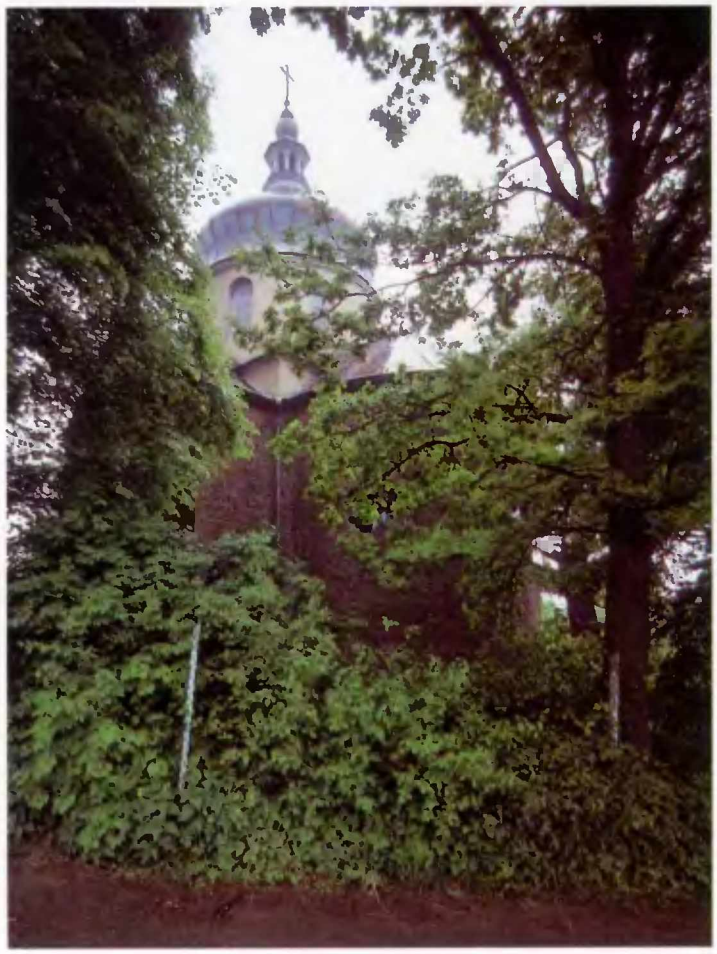

ВЕЛИКОПОЛЕ

Св. Архангела Михаїла **1939**

Цю церкву збудовано якраз перед Другою світовою війною. Церковна площа — дуже давня. Записано, що польський король Казимир, подорожуючи в 1334 році, бачив тут «церкву і монаха, який її власноручно вибудував». Ця прекрасна мурована святиня стоїть сьогодні пусткою.

VELYKOPOLE

St. Michael the Archangel **1939**

This tserkva was constructed just before WWII. The site is ancient, for it is recorded that the Polish King Kazymyr, travelling in 1334, saw a "tserkva and the monk who built it with his own hands". This magnificent Ukrainian tserkva stands deserted.

ОРЕЛЕЦЬ

Св. Анни **1759**

Після насильного виселення українців ця дводільна дерев'яна церква стояла довший час пусткою. Її перебрали поляки римо-католики, зремонтували і рівночасно упростили її конструкцію.

ORELETS'

St. Anne **1759**

After the expulsion of Ukrainians, this two room tserkva stood unattended for a long time. During recent renovations, the Polish Roman Catholics modified its construction.

ЗАВВАГИ

У Ліському деканаті було 32 українські церкви. Сьогодні залишилося лише 13, які є в більш-менш можливому стані. З них 11 перемінено на польські костели, одна стоїть пусткою і одну вживають як магазин.

Більшість церков були знищені в часі ганебного виселення українців, як наприклад, у селі Середнє Велике, де 31 березня 1946 року спалено всі хати, а з ними теж і церкву. А сумнозвісного 15 квітня 1946 року польське військо насильно виселило до УРСР 159 українських родин.

COMMENTS

Before the brutal expulsion of the Ukrainian population, 32 tserkvy were part of the deanery of Lisko. Today only thirteen remain standing in reasonable condition. Eleven of these are used by the Polish Roman Catholic Church, one stands empty and abandoned, and one is used as a warehouse.

Most of the tserkvy were destroyed during the expulsion of Ukrainians by the Polish government. For example, the whole settlement of Serednye Velyke, including the tserkva, was torched on March 31, 1946. On April 15, 1946, 159 families were expelled to the Soviet Ukraine.

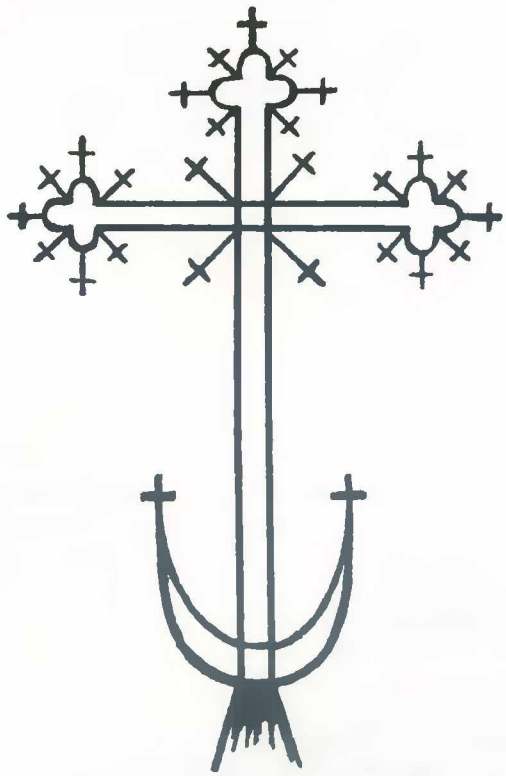

ХРЕСТ З ДОШНИЦІ

CROSS FROM DOSHNYTSYA

ДЕКАНАТ ДОБРОМИЛЬСЬКИЙ
DEANERY OF DOBROMYL

ПАРОХІЙ	—	6	— PARISHES
ЦЕРКОВ	—	18	— CHURCHES
ПАРОХІЯН	—	11,300	— PARISHIONERS

ВІЙСЬКО

Св. Юрія **1830**

Військо знаходиться при самій границі УРСР. Перед виселенням українців, ця церква мала 800 вірних та дочерні церкви в Новосілках Дудинських (де колишня дерев'яна церква вже не існує), і в Кальварії Пацлавській (де колишня мурована церква теж уже не існує). Сьогодні церкву вживають поляки римо-католики.

VIYS'KO

St. George **1830**

Viys'ko is situated on the border of URSR. Originally the tserkva served 800 Ukrainian inhabitants of the village, and had filial tserkvy in Novosilky Dudyns'ki (where a wooden tserkva no longer exists), and Kalvaria Patslavs'ka (where a masonry tserkva also no longer exists). Today the tserkva is used by the Polish Roman Catholic community.

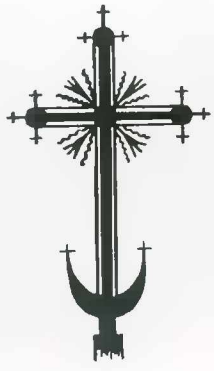

ПОСАДА РИБОТИЦЬКА

Св. Онуфрія **14XX**

Ця церква — одинока залишка типу мурованих, оборонних церков. Поставлена ще в XIV ст., вона дещо запалася. Її відбудували й відновили в 1984-85 роках. Відновлено її коштами Народнього Музею Перемиської Землі, а працю виконала фірма «Карпатія». Первісно церква була частиною монастиря отців Василіян, що його решткі можна бачити коло церкви. Тут похований Перемиський єпископ Кир Михаїл Копистинський (1591-1610). Він підписав 12 червня 1595 року декрет унії в Бересті, від якої пізніше відступив. Перед церквою стоїть хрест, що відмічує святкування 950-річчя християнства в Україні. Чи буде тут поставлений другий хрест в 1988 році з нагоди 1000-річчя хрещення Руси-України?

POSADA RYBOTYTS'KA

St. Onufrius **14XX**

This is the only remaining example of an ancient Ukrainian defensive tserkva. It had been built in the 14th century, and was almost gutted by the time the restoration work was initiated in 1984-85. The restoration was sponsored by the Folk Museum of Peremyshl Region, and the work was carried out by Carpatia. The tserkva had originally been part of a monastery of Ukrainian Basilian Fathers, and remnants of these buildings can be seen nearby. Buried here is the Most Rev. Mychayil Kopystyns'kyj, bishop of Peremyshl (1591-1610). He signed the articles of the Union in Berestya on June 12, 1595, but later changed his stand. In front of the tserkva stands a wooden cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine. Will there be another cross added in 1988, one to mark the millennium of Christianity in Rus'-Ukraine?

ЛІЩИНИ

Св. Николая Чудотворця **1886**

Після виселення українців ця дерев'яна церква стоїть опущеною, обдертою та оброслою деревами і кущами. Колись, перед Другою світовою війною, вона нараховувала 300 українських парохіян.

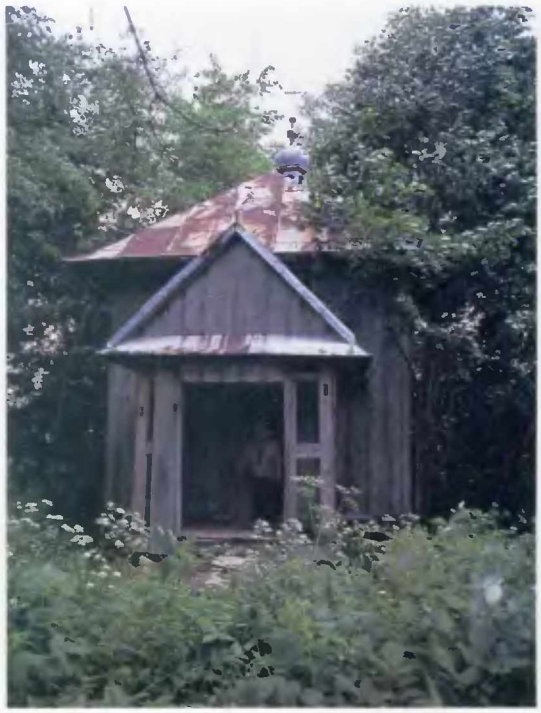

LISHCHYNY

St. Nicholas, the Miracle Worker **1886**

Since the expulsion of the Ukrainian population, the wooden tserkva stands neglected, stripped, and overgrown by bushes and trees. Prior to WWII it was used by a community of 300 Ukrainians.

МАКОВА КОЛОНІЯ

Собор Івана Хрестителя **1878**

Тут церкву розібрано. Залишилися тільки фундамент та храст, застромлений у землю. На сусіднім подвір'ї ще стоїть купа матеріялу з розібраної церкви.

MAKOVA KOLONIYA

Shrine of St. John the Baptist **1878**

Only the foundation and the wrought iron cross remain from the dismantled tserkva. The timbers from the tserkva stand piled in the neighbour's yard.

ГУВНИКИ

Чесного Хреста **1825**

Перед Другою світовою війною це була гарна мурована церква, а сьогодні стоїть розбита та обкрадена. За поламаним іконостасом загніздилися сови. Давніше, перед виселенням українців, церква була дочерною парохії в Маковій і мала 350 вірних.

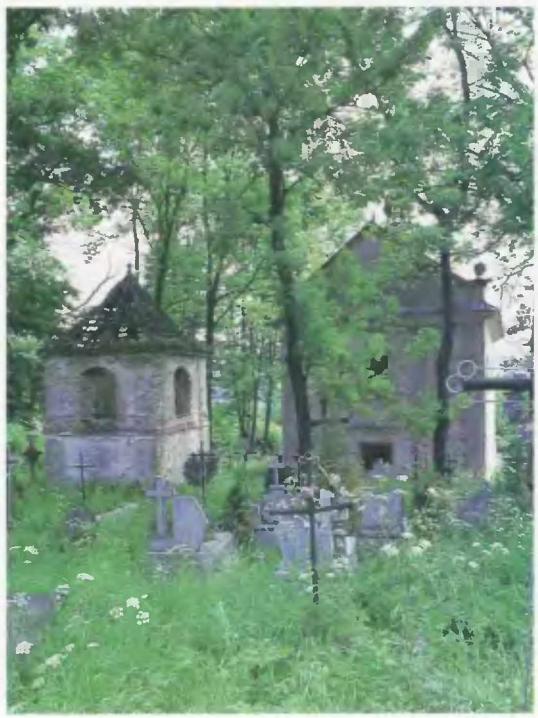

HUVNYKY

Holy Cross **1825**

The once beautiful masonry tserkva today stands ruined and plundered. We found a pair of owls nesting behind the destroyed iconostasis. Prior to the expulsion of Ukrainians, the tserkva was part of the parish in Makowa, and served 350 Ukrainian souls.

КОПИСНО

Покрови Пречистої Богородиці **1821**

Ця мала мурована церква є одинокою на цілий Добромильський деканат, що залишилася в українських руках. Старий дядько має до неї ключі і доглядає її. Служба Божа тут не правиться, бо в селі він одинокий українець, як теж і священика тут немає. Старенький дідусь казав нам, що тут похована його жінка і що він доглядатиме за церквою, «поки Господь позволить».

KOPYSNO

Patronage of the B. V. Mary **1821**

This small masonry tserkva is the only temple in Ukrainian hands in the whole Dobromyl deanery. An old resident has the keys and takes care of it. The tserkva is not used for services, because he is the only Ukrainian here, and there is no priest. The entire Ukrainian population was brutally expelled by the Polish government. He said that his wife was buried here, and he felt that it was his duty to maintain the tserkva for as long as the Lord permits.

ЗАВВАГИ

Добромильський деканат тепер поділений границею. По польській стороні було біля 11,000 вірних з 18 церквами і богослужебними капличками. Сьогодні, після сумнозвісного виселення українців, одну церкву перемінено на польський костел, одна є під музейною охороною, і одна під опікою українського дядька. Знищено велику відпустову церкву в Кальварії Пацлавській, як також і старинну дерев'яну церкву, де знаходилася чудотворна Ікона Богоматері. В архівах занотовано, що в Пацлаві була дерев'яна церква з 1311 року, ще з часів короля Юрія Галицького. Тут була приміщена Ікона Богоматері, намальована ченцем Лаврентієм в 1409 році. Ця ікона стала чудотворною. В 1611 році цю церкву перебудували та відновили в 1922 році.

Ця старинна церква Св. Симеона Стовпника (1311/1611/1922), як теж і нова відпустова церква Чесного Хреста (1900), вже не існують. Треба сподіватися, що чудотворна Ікона Богоматері знаходиться в якомусь польському латинському костелі.

COMMENTS

The deanery of Dobromyl was divided by the Soviet-Polish border. On the Polish side there were more than 11,000 Ukrainian parishioners, before the brutal expulsion of Ukrainians by the Polish government, with 18 tserkvy and liturgical chapels. Today we find that only one tserkva is used as a Polish kostel, one is under the control of a museum, and one is under the protection of a Ukrainian resident. A great loss in this deanery was the destruction of a spacious masonry tserkva and an ancient wooden tserkva in Kalvariya Patslavs'ka. It is noted in archives that a wooden tserkva existed in Kalvariya Patslavs'ka in 1311, during the reign of Prince Yuriy of Galicia. Later on, in 1409, an icon painted by Monk Lavrentiy was located in this tserkva and became miraculous. The tserkva was re-built in 1611 and again in 1922. One must assume that the present location of the icon is in one of the Polish Roman Catholic shrines, since neither the ancient Ukrainian wooden tserkva of St. Symeon Stovpnyk (1311/1611/1922), nor the new masonry tserkva of the Veneration of the Holy Cross (1900), exists.

ДЕКАНАТ БІРЧАНСЬКИЙ
DEANERY OF BIRCHA

ПАРОХІЙ — 13 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 27 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 26,600 — PARISHIONERS

М. Кертичак

ГРУЗОВА

Різдва Пречистої Богородиці **1732**

Церква в Грузовій є гарним зразком бойківської дерев'яної архітектури. Церква є тризрубна і двоярусна. Зруби покриті квадратовими банями. Світлина зроблена в Сяніцькому Музеї, де цю церкву перевезено по Другій світовій війні та після виселення українського населення. До цього часу вона стояла на горі біля ріки Вігор і нараховувала 1100 українських католицьких парохіян.

HRUZ OVA

Nativity of the B. V. Mary **1732**

This tserkva is a fine example of Boyko ecclesiastical wooden architecture. It is built using the three-room, two-storey design, with a balcony. The structure is topped with square domes. The photograph was taken in the Syanik Museum, where the tserkva now stands. Prior to the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva occupied a hill overlooking the river Vihor and served 1100 Ukrainian Catholic parishioners of Byzantine rite.

БЕРЕЗКА

Св. Николая Чудотворця **1783**

Березка — колись велике село, де жило 1500 людей. Під час насильного виселення близько 250 українців згинуло, включно з парохом о. Олексою Біликом (1892-1944), його дружиною та сином Михайлом. Поляки замучили о. Білика, забивши йому в голову дерев'яний кіл. Після виселення українців, церква стояла занедбаною понад 30 років. Користувалися нею пастухи, коли ховалися від дощу. Однієї ночі, в 1980-их роках, церква загорілася від пастушого вогню і згоріла. На світлині показаний кований хрест, застромлений на згарищі церкви.

BEREZKA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1783**

Berezka was a large village with more than 1500 Ukrainian inhabitants. During the brutal expulsion nearly 250 Ukrainians died here, including Rev. Oleksa Bilyk (1892-1944), his wife, and son Mychaylo. The Poles killed Rev. Bilyk by driving a wooden wedge into his head. After the expulsion, the tserkva stood empty and unattended for 30 years. It was used only by shepherds seeking shelter during rainy days. One night in the 1980's, the tserkva was set ablaze from the shepherd's bonfire and burned down. The tserkva's wrought iron cross is shown in the photograph.

РУДАВКА

Св. Сави **1797**

Перед сумнозвісним виселенням, церква в Рудавці нараховувала понад 800 українських парохіян та мала 9 га поля й 18 га пасовиська. Сама церква двозрубної конструкції неозначеного стилю. Вже віддавна користуються нею, як костелом, поляки римо-католики.

RUDAVKA

St. Sabbas **1797**

Before the expulsion of Ukrainians, the tserkva in Rudayka served a population of more than 800, and possessed property including 22 acres of land and 45 acres of meadows. The tserkva itself was of two-room, log construction. It has been used by the Polish Roman Catholic parish for some time.

КОТІВ

Св. Анни **1925**

До часу виселення українців, церква в Котові мала 350 парохіян. Вона простояла 30 років пусткою і запущеною. Завалилася частина її даху. Церкві грозить тотальна руїна.

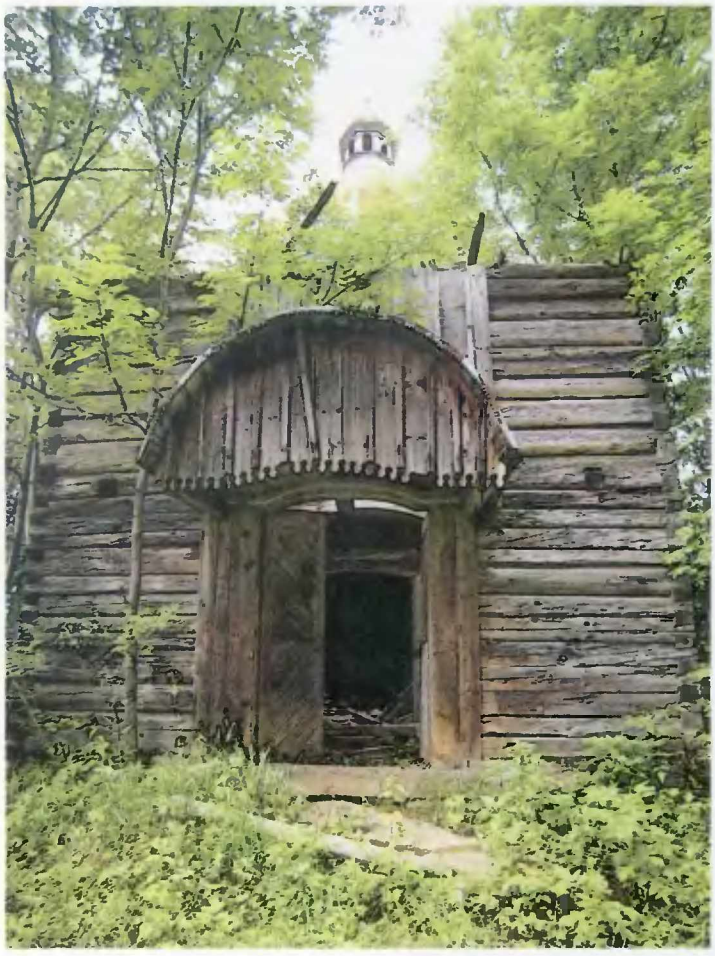

KOTIV

St. Anne **1925**

Prior to the evacuation of the Ukrainian population, the tserkva in Kotiv served some 350 parishioners. For a relatively new tserkva, it is surprising that it took only 30 years of neglect before a portion of the roof caved in. Total disintegration of this temple is guaranteed.

БРИЖАВА

Св. Архангела Михаїла **1843**

Після насильного виселення українців, церква в Брижаві стояла довго пусткою і запущеною. В 1980-их роках вона стала власністю польської римо-католицької парохії. Перед церквою стоїть мурована дзвіниця, де висить дзвін з 1925 року з українським написом, що дзвін подарований Василем Гаталою. Так само перед церквою стоїть ще дерев'яний хрест, поставлений з нагоди 950-річчя християнства в Україні.

BRYZHAVA

St. Michael the Archangel **1843**

After the expulsion of Ukrainians, the tserkva in Bryzhava stood unattended for 30 years. In the 1980's it was acquired by the Polish Roman Catholic parish. In front of the tserkva stands a brick bell tower, with a bell cast in 1925, and inscribed in Ukrainian as a gift from Vasyl Hatala. Also prominent is a wooden cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine.

ІСКАНЯ

Успення Пречистої Богородиці **1908**

Перед брутальним виселенням, в Іскані жило близько 1400 українців. Мурована церкву поляки висадили зараз же по війні. Все, що з неї залишилося — глибока яма та погнутий кований хрест, показаний на світлині.

ISKANYA

Dormition of the B. Virgin Mary **1908**

About 1400 Ukrainians lived in Iskanya prior to their expulsion. The masonry tserkva was dynamited by the Poles soon after WWII. There remains only a deep hole in the ground, and the tserkva's bent cross, shown in the photograph.

МАЛЯВА

Теодозія Печерського **1897**

По вигнанні українців, польський уряд включив всі Малявські землі до колгоспу. Колгоспні будівлі поставлено напроти церкви, по другій стороні дороги. Заряд колгоспу вживає церкву як магазин штучного навозу та інших речей. Перед церквою стоїть старинний дуб, який пишається значком охорони польського уряду. Слід запитати: А де значок охорони церкви, Божого Храму? Світлини з Малявської церкви показані так само на обгортці книжки.

MALAVA

Teodozij Pechers'kyj **1897**

After the expulsion of the Ukrainians, their lands were joined to form a collective farm. The buildings of this farm are across the road from the tserkva which is being used as a convenient warehouse for fertilizer and other goods. In front of the tserkva stands a massive old oak tree that features a government plaque of protection. Would not the tserkva be equally or even more deserving of such a plaque? The photographs of Malava's tserkva and wrought iron cross are also shown on the jacket of this publication.

М. Кертичак

ВОЙТКОВА

Різдва Пречистої Богородиці **1872**

Церква в Войтковій тризрубна, двоярусна і поставлена у формі грецького хреста. Поляки перемінили її на римо-католицький костел. Під час перелицьовування, латинники поставили інший престіл, що його вони привезли з Лежайська.

VOYTKOVA

Nativity of the B. V. Mary **1872**

The tserkva in Voytkova features the three room, two-storey, log construction design and is built in the form of a Greek cross. The tserkva is now used by the Polish Roman Catholic parish, and features a new altar, brought in from Lezhays'k.

КУЗЬМИНА

Богоявлення Господнього **1784**

Церква в Кузьмині була дочерною парохії в Крецові, де церква вже не існує. Перед насильною евакуацією українців, ця парохія, разом з околицею, начисляла 2300 осіб. На світлині показана відновлена церква в Кузьмині, що її тепер уживають поляки римо-католики.

KUZ'MYNA

Epiphany of Our Lord **1784**

The tserkva in Kuz'myna was part of the parish in Kretsiv, where the tserkva no longer exists. Together with surrounding hamlets, the parish counted some 2300 members, before the evacuation of Ukrainians by the Polish government. Shown in the photograph is the restored tserkva in Kuz'myna, which is used by the Polish Roman Catholics.

ЛІЩАВА ГОРІШНЯ

Св. Архангела Михаїла **1794**

До парохії в Ліщавій Горішній ще належали дочерні церкви в Ліщавій Долішній і в Ліщавці. Ні одна з них вже не існує. На світлинах — руїна церкви в Ліщавій Горішній, як теж мурована придорожня капличка.

LISHCHAVA HORISHNYA

St. Michael the Archangel **1794**

Part of the parish in Lishchava Horisnya were filial tserkvy in Lishchava Dolisnya and Lishchavka. Tserkvy no longer exist in any of these localities. Shown in the photographs are ruins of the tserkva in Lishchava Horisnya, and a roadside shrine.

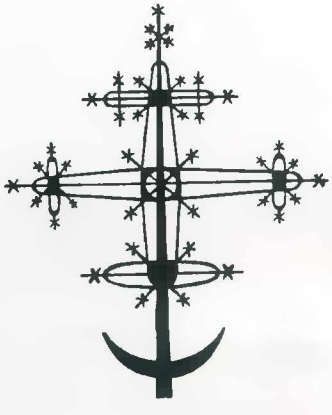

РОЗТОКА

Покрови Пречистої Богородиці **1822**

Церква в Розтоці тризрубна, гуцульської архітектури. Вона пишається двоярусною конструкцією і великою центральною банею та широким піддашшям і ганком. Давніше, перед виселенням українського населення, вона нараховувала 300 парохіян, а тепер користуються нею поляки римо-католики.

ROZTOKA

Patronage of the B. V. Mary **1822**

The tserkva in Roztoka is a fine example of a three-room Hutsul tserkva. It features two-storey log construction with a large and tall central dome. In front it has a wide overhang (piddashshya) and porch. Before the expulsion of Ukrainians, it served a village of 300 people; today it is used by the Polish Roman Catholic parish.

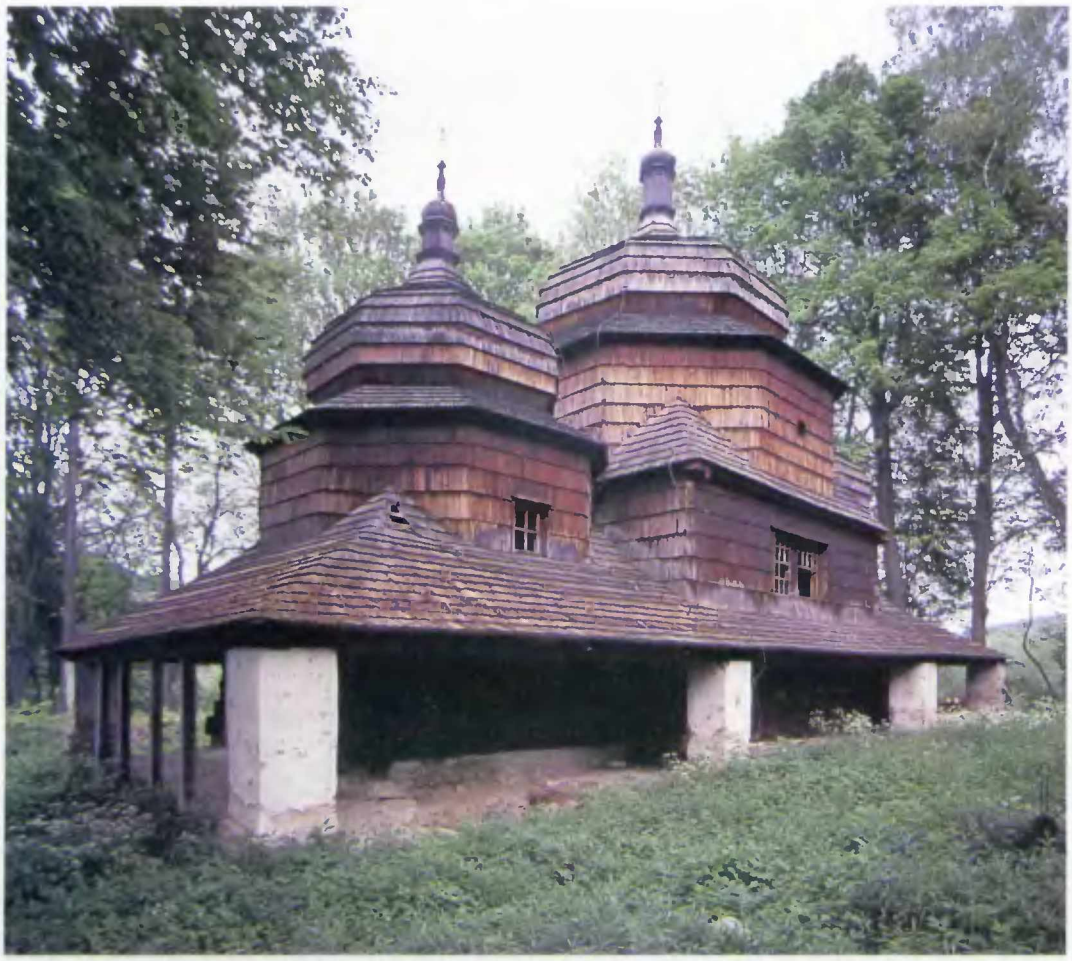

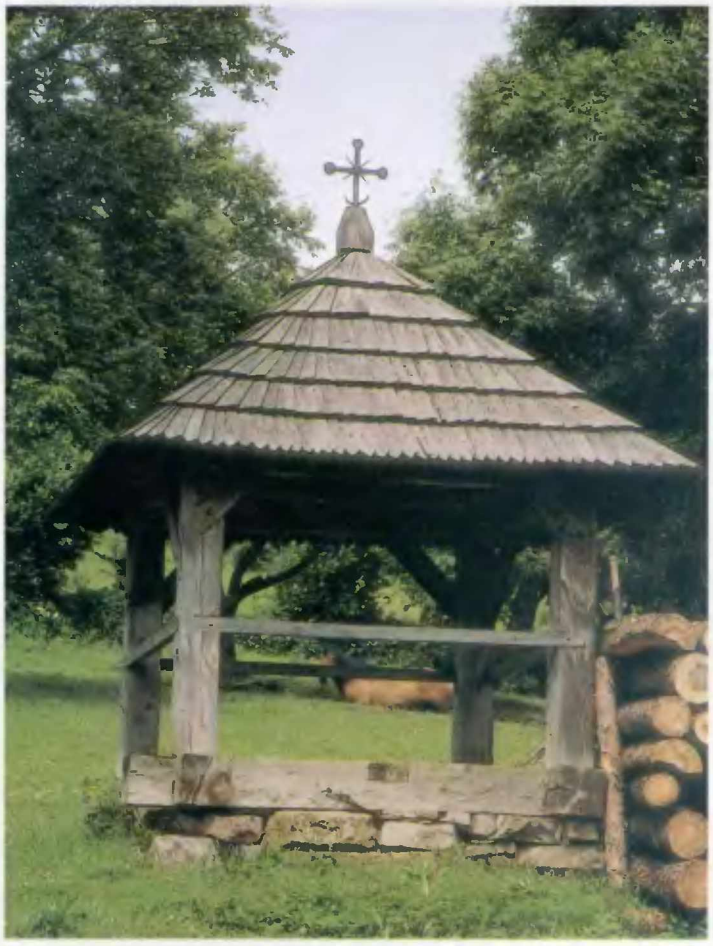

П'ЯТКОВА РУСЬКА

Св. Великомученика Димитрія **1732**

Перед виселенням, парохія в П'ятковій Руській начислювала близько 2500 членів. По виселенні церква занепала, але була відновлена в 1970-их роках. Вона є гарним прикладом бойківської архітектури з великими восьмигранними банями та широким опасанням. Друга світлина показує придорожню дерев'яну капличку в П'ятковій. Церква стоїть неужитком.

PYATKOVA RUS'KA

St. Demetrius, the Great Martyr **1732**

Prior to the banishment of Ukrainians, the parish in Pyatkova Rus'ka counted some 2500 members. After their banishment, the tserkva was neglected, but was refurbished in the 1970's. This church is a fine example of Boyko sacral architecture and features large octagonal domes, and a wide piddashshya. The second photograph shows a wooden roadside shrine in Pyatkova Rus'ka.

ЯВІРНИК РУСЬКИЙ

Св. Великомученике Димитрія **1882**

Українська парохія в Явірнику, разом з дочерною в Жогатині, мала 2200 вірних. Це творило 65 відсотків населення. Решта населення — це поляки (30%) і жиди (5%). По виселенні українців, церкву в Явірнику Руським перебрали поляки латинники і користуються нею до сьогоднішнього дня.

YAVIRNYK RUS'KYJ

St. Demetrius, the Great Martyr **1882**

Before the expulsion of Ukrainians, the parish in Yavirnyk, together with the filial tserkva in Zhohatyn, served 2200 Ukrainian inhabitants. This was 65% of the population, the rest being Poles (30%) and Jews (5%). The tserkva was acquired by the Polish Roman Catholics after the expulsion and is used by them to this day.

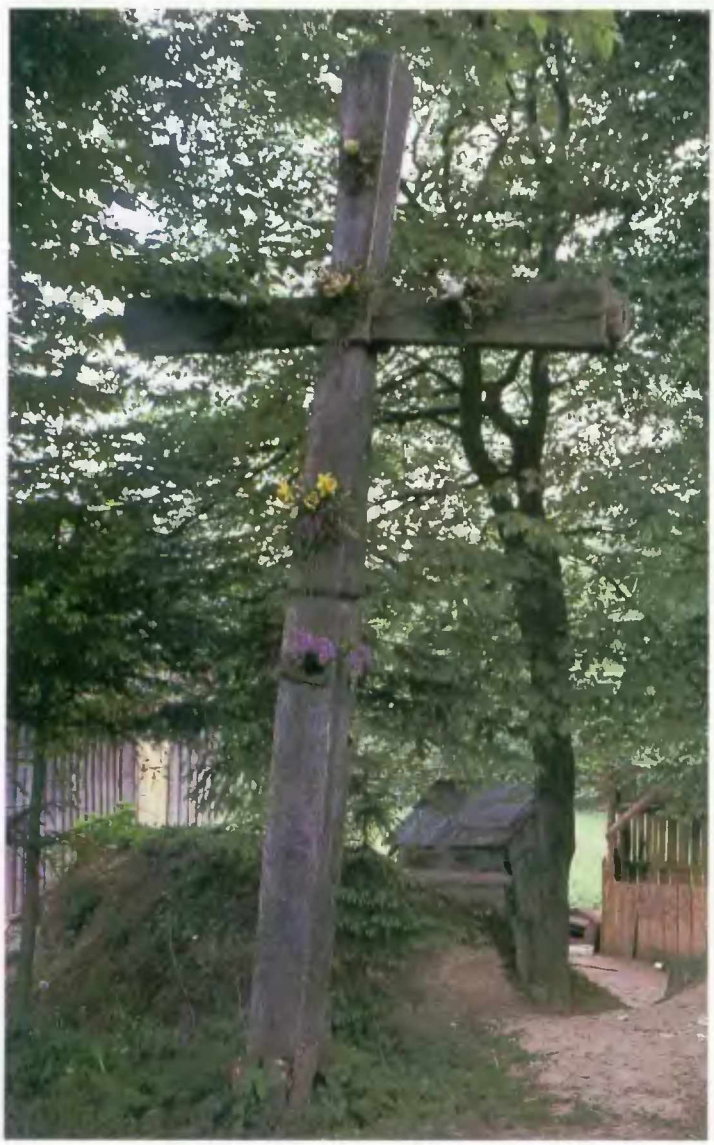

ЖОГАТИН

Св. Архангела Михаїла **1928**

Церква в Жогатині вже не існує. Польський уряд продав її якомусь підприємцеві, але під умовою, що він її розбере, матеріял вивезе, а землю зарівняє. Все що залишилося — то хрест, що відмічує 950-річчя християнства в Україні, який стоїть під великим старим дубом. Квіти на хресті є ознакою, що «хтось» про нього дбає.

ZHOHATYN

St. Michael the Archangel **1928**

The tserkva in Zhohatyn no longer exists. After the banishment of Ukrainians, the Polish authorities sold it to an entrepreneur, under an agreement: to dismantle the structure, cart away all materials, and level the ground. The only clue to the former tserkva is a wooden cross commemorating the 950th anniversary of Christianity in Ukraine. It stands under a very tall old oak tree. One must assume that the flowers on the cross indicate that "someone" remembers and cares.

ЛИПА

Св. Матері Параскеві **1830**

Перед виселенням, Липа начислювала 1500 українських парохіян. Після виселення українців, церква була довший час замкнена, і за цей час підупала. Недавно церкву перебрали поляки латинники і починають її ремонтувати. На церковній площі знаходяться: дерев'яна тризрубна церква, мурована цвинтарна капличка, дзвіниця з дзвонами з українськими написами та хрест, присвячений 950-літтю християнства в Україні.

LYPA

St. Paraskeva **1830**

Lypa counted some 1500 parishioners before the banishment of Ukrainians. The tserkva was neglected for many years. Lately the Polish Roman Catholic parish acquired it and is conducting renovations. The church yard contains: the wooden three-room tserkva, a masonry cemetery chapel, a bell tower complete with bells inscribed in Ukrainian, and a wooden cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine.

ЗАВВАГИ

Перед ганебним виселенням українців, у Бірчанському деканаті було 28 церков. З них сімома користуються сьогодні поляки римо-католики, 2 перемінено на музейні будівлі, а ще інші дві є в такому поганому стані, що направити їх майже неможливо. Решта церков не існує.

COMMENTS

Before the brutal expulsion of Ukrainians by the Polish government, there were 28 tserkvy in the Bircha deanery. Out of these, 7 are in reasonable condition and are used by the Polish Roman Catholic Church. Two are museum exhibits, and an additional two are so deteriorated that restoration may not be possible.

УРЯД ГРОМАДСЬКИЙ В СМІЛЬНИКУ • від Валагород

ДЕКАНАТ НИЖАНКІВСЬКИЙ
DEANERY OF NYZANKOVYCHI

ПАРОХІЙ — 7 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 18 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 8,400 — PARISHIONERS

СІЛЬЧА

Апостолів Петра і Павла **1912**

Сільча було мале село, а церква була дочерною парохії в Клоковичах. Після насильного виселення українців, польські власті перетворили церкву на школу і так уживали її аж до 1970-их років. Пізніше її розібрали і матеріял розпродали господарям. На світлинах бачимо церковний хрест, застромлений на незнаній могилі, та рештки дзвіниці.

SIL'CHA

Apostles Peter and Paul **1912**

Silcha was a small community and the tserkva was part of the parish in Klokovychi. After the banishment of Ukrainians by the Polish government, the tserkva was used as a school until the 1970s. Then it was dismantled and the materials sold for construction. The photographs show the tserkva's cross thrust into an unmarked grave and the remnants of the bell tower.

КЛОКОВИЧІ

Покрови Пречистої Богородиці **1859**

Церква дерев'яна, тризрубна, з простим дахом. Дзвіниця двоярусна, стовпової конструкції. Після виселення українців, церква була деякий час замкнена, а тепер нею користується українська православна парохія.

KLOKOVYCHI

Patronage of the B. V. Mary **1859**

The tserkva in Klokovychi is of log construction, using the three-room design, and featuring a straight roof. The bell tower is of two storey, post construction. After the banishment of Ukrainians, the tserkva was closed for some time, but is now used by the Ukrainian Orthodox parish.

КОНЮША

Положення Риз Пречистої Богородиці **1901**

Колись, перед виселенням, ця капличка була церквою для 200 українських католиків. Тепер вона, хоч в доброму стані, стоїть пусткою.

KONYUSHA

Deposition of the Vestments of the B. V. Mary **1901**

Before the expulsion of Ukrainians, this chapel served a village of 200 Ukrainian inhabitants. The structure appears to be in a reasonably sound condition but is unused.

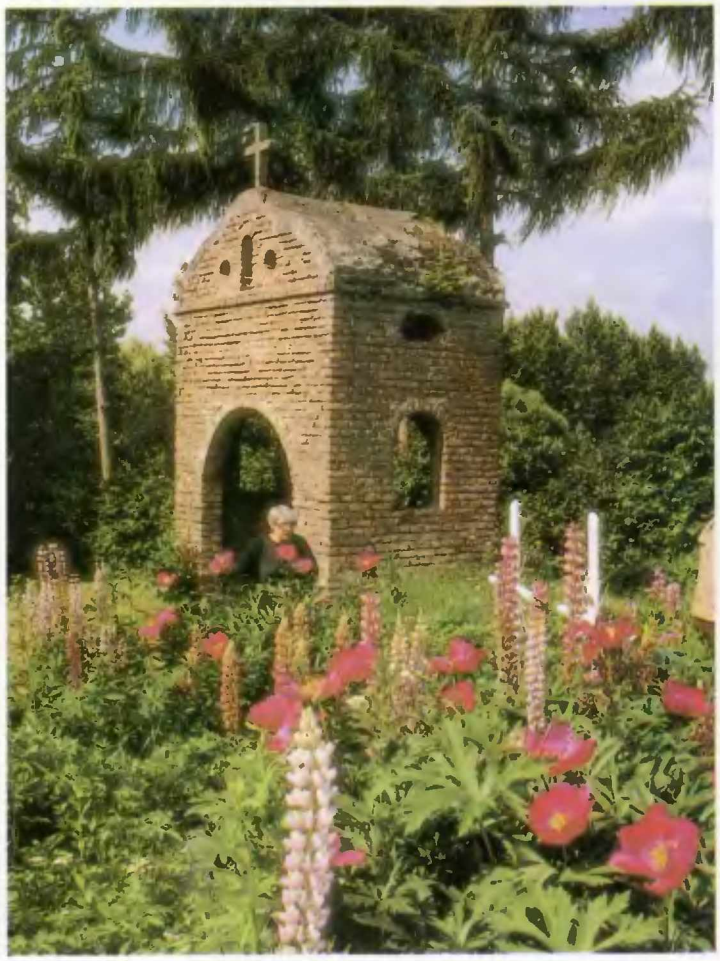

ДАРОВИЧІ

Різдва Пречистої Богородиці **1909**

Перед сумнозвісним виселенням українців, церква в Даровичах мала понад 500 парохіян. По виселенні українців її перебрали поляки римо-католики. На світлині показана теж недокінчена дзвіниця.

DAROVYCHI

Nativity of the B. V. Mary **1909**

The tserkva in Darovychi served a village of more than 500 Ukrainian inhabitants. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was taken over by the Polish Roman Catholics and remains in their hands to date. Also shown in the photographs is an unfinished bell tower.

СЕРАКІСЬЦІ

Преображення Господнього **1712**

В Серакісьцях ані каплички, ані дзвініці. Після ганебного виселення українців польською владою, капличку знищили, а дзвіницю розібрали і перевезли до Сяніцького музею. Світлина показує дзвіницю, приміщену на терені Музею Будівництва в Сяноці.

SERAKIS'TSI

Transfiguration of Our Lord **1712**

Neither the chapel nor its bell tower exists. After the banishment of Ukrainians by the Polish government, the chapel was destroyed, and the bell tower was dismantled and moved to the Syanik Museum. The photograph shows the bell tower as it stands on the grounds of the Syanik Museum.

КУП'ЯТИЧІ

Св. Великомученика Димитрія **1930**

Перед ганьбою вкритим виселенням українців, церква в Куп'ятичах була дочерною парохії в Даровичах. Вона вже не існує. Залишилася лише відновлена дзвініця, в якій ми знайшли кований хрест з давніше розваленої церкви.

KUPYATYCHI

St. Demetrius, the Great Martyr **1930**

Before the banishment of Ukrainians, the tserkva in Kupyatychi was part of the parish in Darovychi. It no longer exists. Only the restored bell tower, in which we found the wrought iron cross from the tserkva, remains.

ФРЕДРОПОЛЬ

Мучеників Братів Маковеїв **1860**

Церква в Фредрополі дерев'яної будови, двоярусна, поставлена у формі грецького хреста. Дзвіниця так само дерев'яна і двоярусна. Зараз же по виселенні українців церкву перебрали поляки римокатолики. Вони користуються нею і до сьогодні.

FREDROPOL'

Maccabees Brothers **1860**

The tserkva in Fredropol' is of two storey log construction in the form of a Greek cross. The bell tower is of two storey post construction. Soon after the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholic parish and remains under their jurisdiction.

МОЛОДОВИЧІ

Непорочного Зачаття Пречистої Богородиці **1923**

Церква в Молодовичах була дочерною парохії в Корманичах і мала біля 700 українських парохіян. Зокрема замітною є восьмигранна і стовпової будови дзвіниця. Церква була замкнена деякий час по виселенню українців. Сьогодні нею користується українська православна парохія.

MOLODOVYCHI

Immaculate Conception of the B. V. Mary **1923**

The tserkva in Molodovychi was part of the parish in Kormanychi and served some 700 souls. Of interest here is the bell tower. It is of rather uncommon octagonal design, using post construction. The tserkva remained closed for some time after the expulsion of the Ukrainian population, but is now used by the Ukrainian Orthodox parish.

ЗАВВАГИ

Нижанківський деканат перетинає українсько-польська границя. По польському боці, перед виселенням українців, залишилося було 18 церков з 8400 українськими парохіями. Сьогодні тільки 5 з тих церков є в доброму стані. Двома з них користуються поляки римо-католики, іншими двома — українці православного віровизнання, а одна стоїть неужитком. Ні однією не користуються українці католики візантійського обряду.

COMMENTS

The former deanery of Nyzhankovychi is divided by the Ukrainian-Polish border. On the Polish side, before the cruel expulsion of Ukrainians by the Polish government, stood 18 tserkvy which served some 8400 Ukrainian parishioners. Today only 5 of these stand in good condition. Two are used by the Polish Roman Catholic church, two are used by Ukrainian Orthodox parishes, and one chapel stands unused. None are in the possession of the Ukrainian Catholic church.

ДЕКАНАТ ПЕРЕМИСЬКИЙ
DEANERY OF PEREMYSHL

ПАРОХІЙ — 11 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 31 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 24,500 — PARISHIONERS

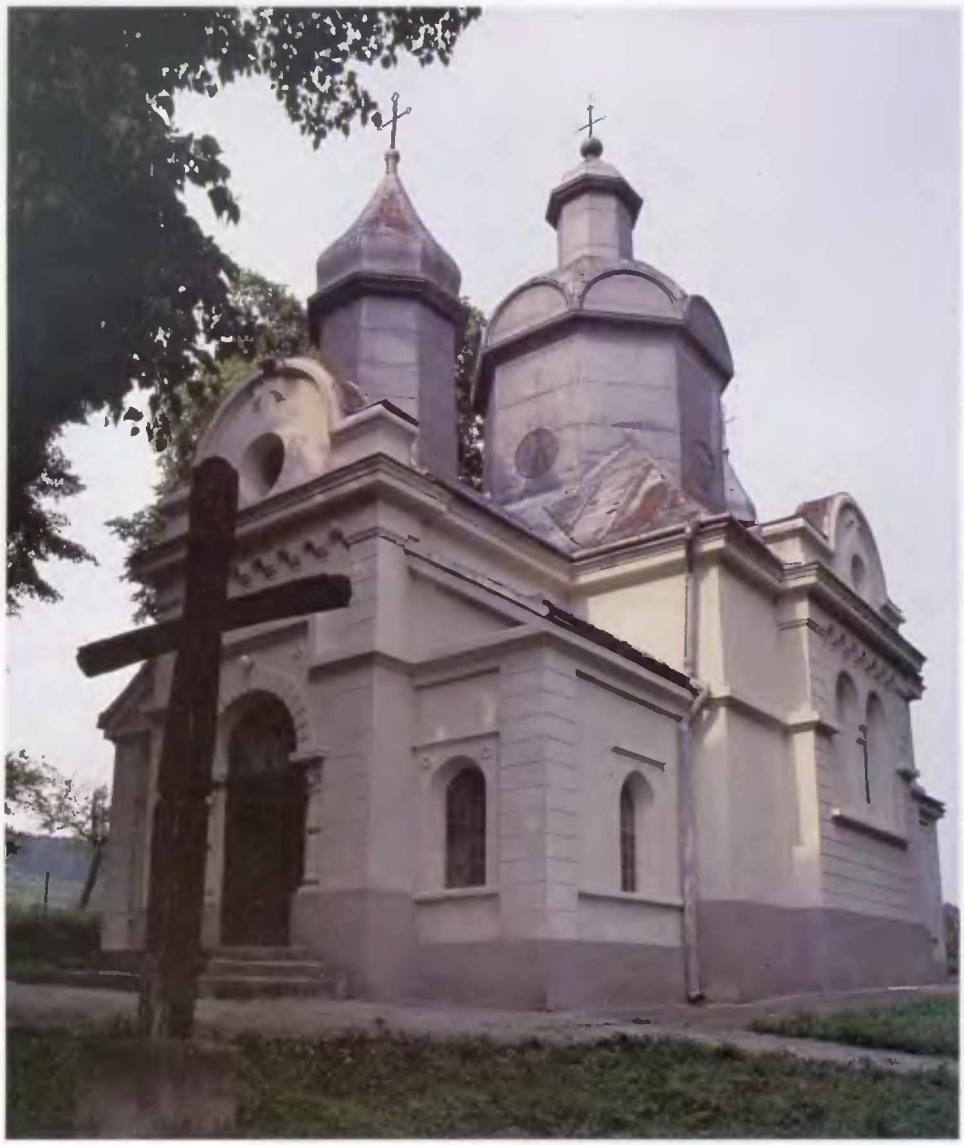

ВАПІВЦІ

Св. Николая Чудотворця **1876**

Перед виселенням українців, до парохії у Вапівцях належали дочерні церкви в Бовино і Кіньківцях, які разом нараховували понад 1500 парохіян. Сьогодні дочерні церкви вже не існують. Церква в Вапівцях відновлена і користуються нею поляки римо-католики. Перед церквою стоїть хрест, поставлений з нагоди святкування 950-річчя християнства в Україні. Поруч стоїть дерев'яна дзвіниця — залишок з часів попередньої дерев'яної церкви.

VAPIVTSI

St. Nicholas, the Miracle Worker **1876**

The filial tserkvy in Bovyno and Kinkivtsi were part of the parish in Vapivtsi. Before the expulsion of Ukrainians, they served a population of more than 1500. The auxiliary tserkvy no longer exist. The tserkva in Vapivtsi has been restored and is used by the Polish Roman Catholic parish. In front of it, stands a wooden cross, commemorating 950 years of Christianity in Ukraine. Also in front stands a wooden bell tower that was part of a former, wooden tserkva.

ПЕРЕМИШЛЬ

Катедра Івана Хрестителя **1630**

У 10-ому столітті Перемиський єпископ, Кир Атаназій Шептицький (1762-1779), зібрав фонди і почав будувати катедру Івана Хрестителя. Будова почалася в 1777 році від дзвіниці (показана на світлині). В 1784 році австрійський цісар Йосиф II припинив будову, сконфіскував площу на катедру, як теж і зібрані фонди (40,000 талярів). В той самий час австрійський уряд позамикав і сконфіскував багато монастирів в Перемишлі і в цілій Галичині.

PEREMYSHL

Cathedral of St. John the Baptist **1630**

In the 18th century, the bishop of Peremyshl, Most Rev. Atanaziy Sheptyts'kyj (1762-1779) collected funds and began the erection of the cathedral of St. John the Baptist. Construction began in 1777, starting with the bell tower (shown on the photograph). In 1784, the Austrian Emperor Josef II halted the construction, and confiscated the land and the funds for the cathedral (40,000 talars). At the same time, the Austrian government closed down and confiscated the properties of many monasteries in Peremyshl and in all of Halychyna (Galicia).

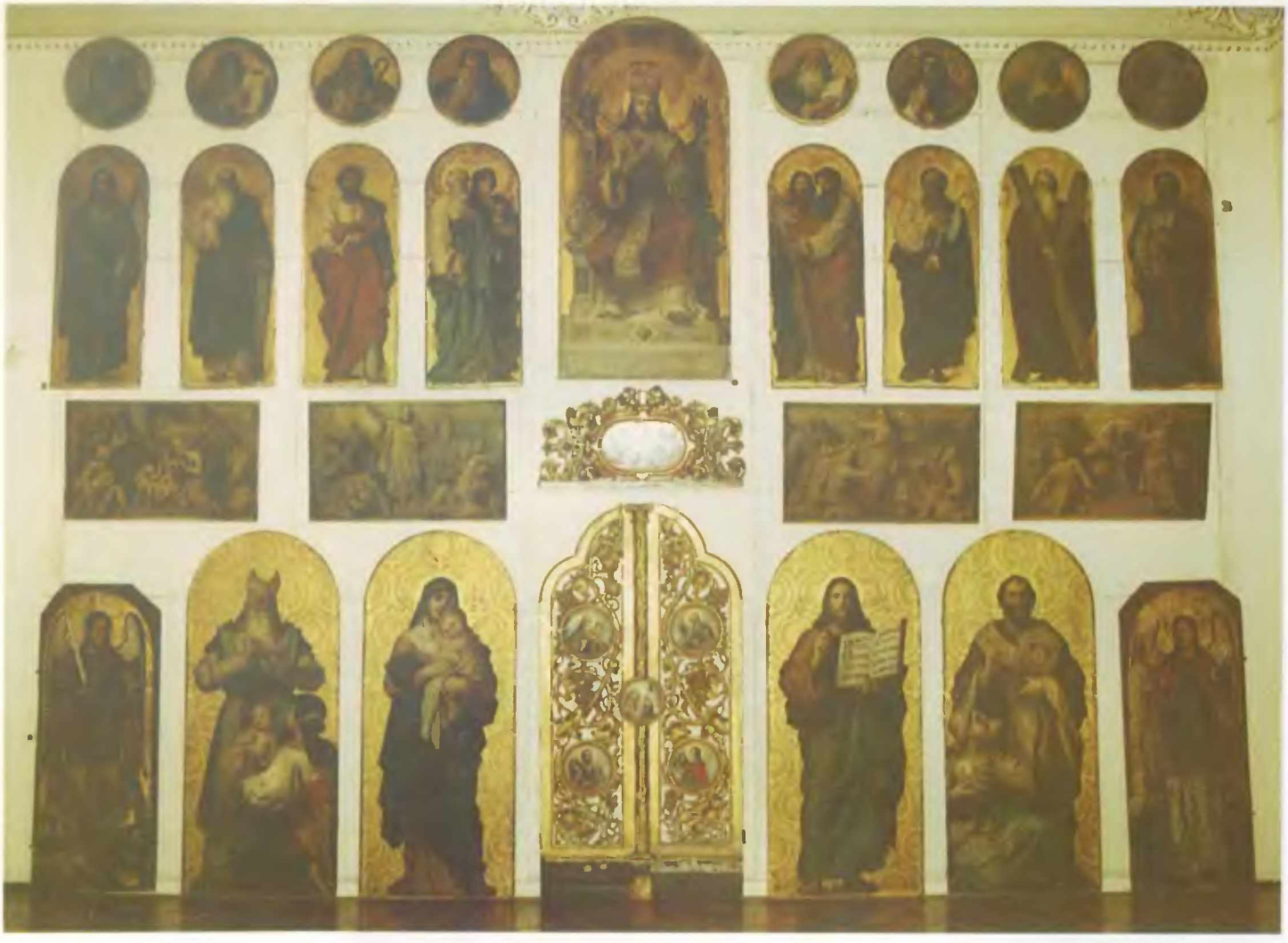

ПЕРЕМИШЛЬ (Продовження)

Взамін сконфіскованих фондів та церковної площі, цісар Йосиф II передав у власність української перемиської дієцезії нечинний (замкнений) монастир Кармелітів. І вже 5 липня 1795 року посвячено монастирський храм і перейменовано його на катедру Св. Івана Хрестителя (див. фото). Щойно в 1876-86 роках, під керівництвом професора Юліяна Захаревича, костельну вежу новонабутої катедри замінено на баню, а всередині споруджено гарний іконостас. Катедра була власністю перемиської дієцезії аж до 1946 року, аж до моменту, коли того ж таки року польський уряд арештував єпископа Йосафата Коциловського і, разом з іншими церковними достойниками, видав його совєтській владі.

Від 1946 року в Катедрі і в єпископській палаті рядять поляки. Катедру поволі перемінюють на костел. Іконостас (показаний на світлині) вже давніше викинено. Він тепер знаходиться в єпископській палаті, що її перемінено на музей. На дзвінниці висять три дзвони, один з них — величавий. Усі три з українськими назвами і написами.

PEREMYSHL (Continued)

In lieu of the confiscated land and monies, Emperor Josef II donated the closed monastery of Karmelitan monks for use by the Ukrainian Catholic Church of Byzantine rite. The monastery church was consecrated as the Cathedral of St. John the Baptist on July 5, 1785 (shown in photograph). Between 1876-84 professor Yulian Zakharevych supervised the conversion of the monastery church into a Ukrainian cathedral by the addition of an iconostasis and the modification of the church tower into a dome. The Ukrainians were in charge here until 1946, when the Polish government arrested the bishop, Most Rev. Yosafat Kotsylovs'kyj, and other church leaders, and banished them to the Soviet Union.

From 1946 the Polish Roman Catholic church has been in charge of the cathedral and the nearby bishop's residence. The cathedral is slowly being reverted to a Polish kostel. The iconostasis (shown in the photograph) was removed and placed in the bishop's residence, now converted to a museum. On the bell tower of the former cathedral, hang three bells. All of them, including the large one, are inscribed in Ukrainian and carry Ukrainian names.

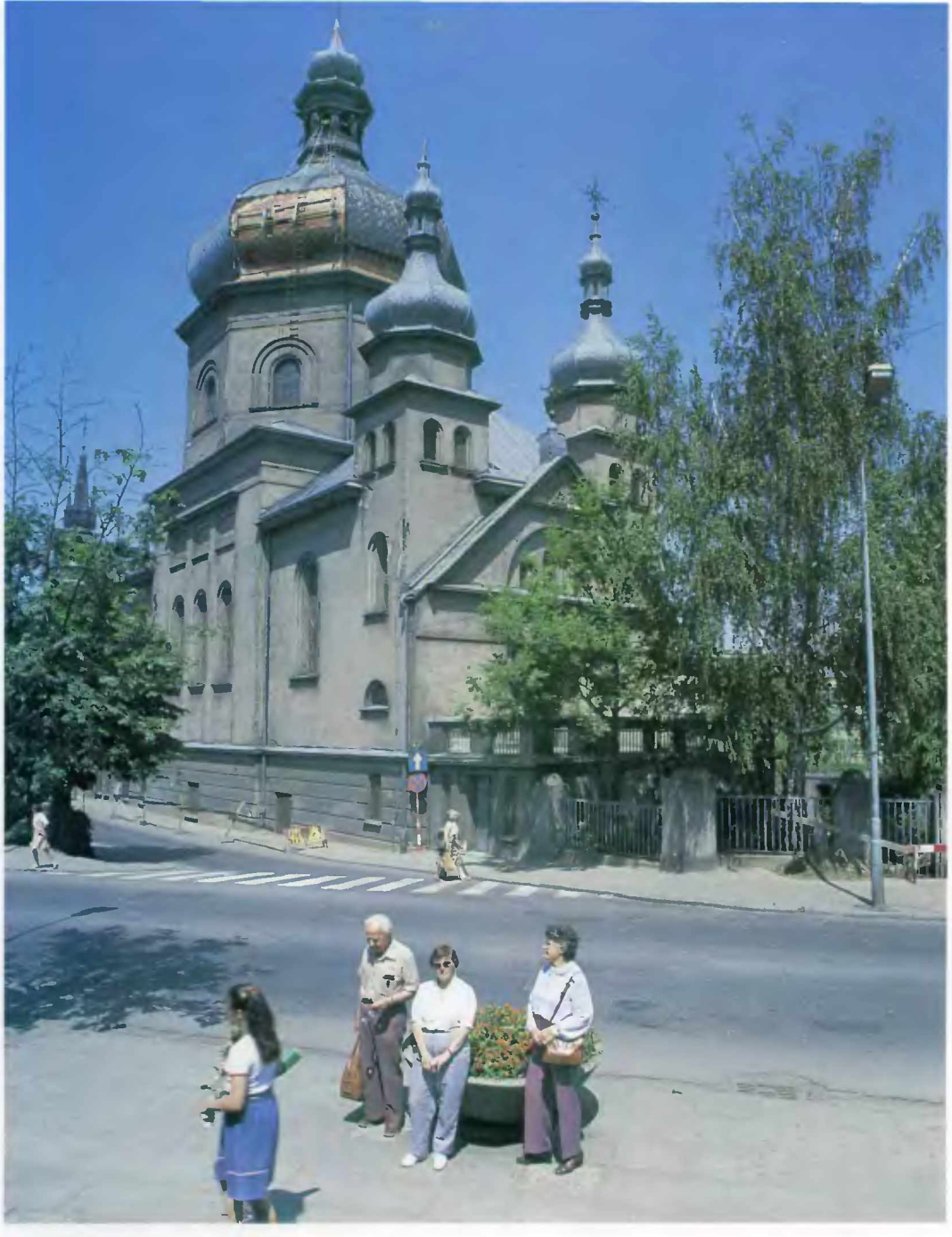

ПЕРЕМИШЛЬ

Страдальної Пречистої Богородиці **1935**

Ця церква стояла на «Засянні» і вона була власністю отців Василіян. Від 1946 року польський уряд перетворив її на державний архів. В 1986 році ми зауважили, що деякі речі вивозили з «архіву» і що робітники клали нову мідяну бляху на головну баню. Важко повірити, що польський уряд відновляє церкву, щоб у 1988 році подарувати її українцям католикам, з нагоди 1000-ліття хрещення Руси-України. Таке задушевне бажання, мабуть, тільки пустим припущенням.

На світлині супутники автора: мама, батько й дружина. Немає тут одначе особливого типу «Супутника», що запопадливо слідив за кожним нашим кроком від ранку до вечора, себто — по-цивільному зодягненого агента польського «Уряду Безпеки».

PEREMYSHL

Mother of Dolors **1935**

This tserkva stood in a section of Peremyshl known as Zasyannya, and belonged to the Basilian Fathers. From 1946 the temple was used for archival storage by the Polish government. In 1986 we noticed that some archival material was being carted away, and that tinsmiths were applying new copper sheeting to the main dome. Is it possible that the Polish government will renovate this Ukrainian tserkva, and then present it to the Ukrainian Catholic authorities in 1988, in commemoration of the millennium of Christianity in Ukraine?... What are the chances of this happening?

The photograph shows the author's travelling companions: mother, father, and wife. I tried not to include on my photographs the plainclothed employee of the Polish *Security Service*, who tried to follow us from sunup to sundown.

ПЕРЕМИШЛЬ

Каплиця при Семінарії

Недалеко Катедри Івана Хрестителя стоїть чотириповерховий будинок колишньої Української Католицької Духовної Семінарії. Поруч прилучена до цього будинку, стоїть велика каплиця. Невідомо, чи нею хтось користується.

PEREMYSHL

Seminary Chapel

In the vicinity of the Cathedral of St. John the Baptist, stands a four storey building of the former *Ukrainian Catholic Theological Seminary.* Attached to this building is an impressive chapel. I do not know its present use.

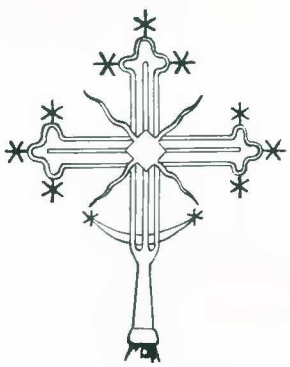

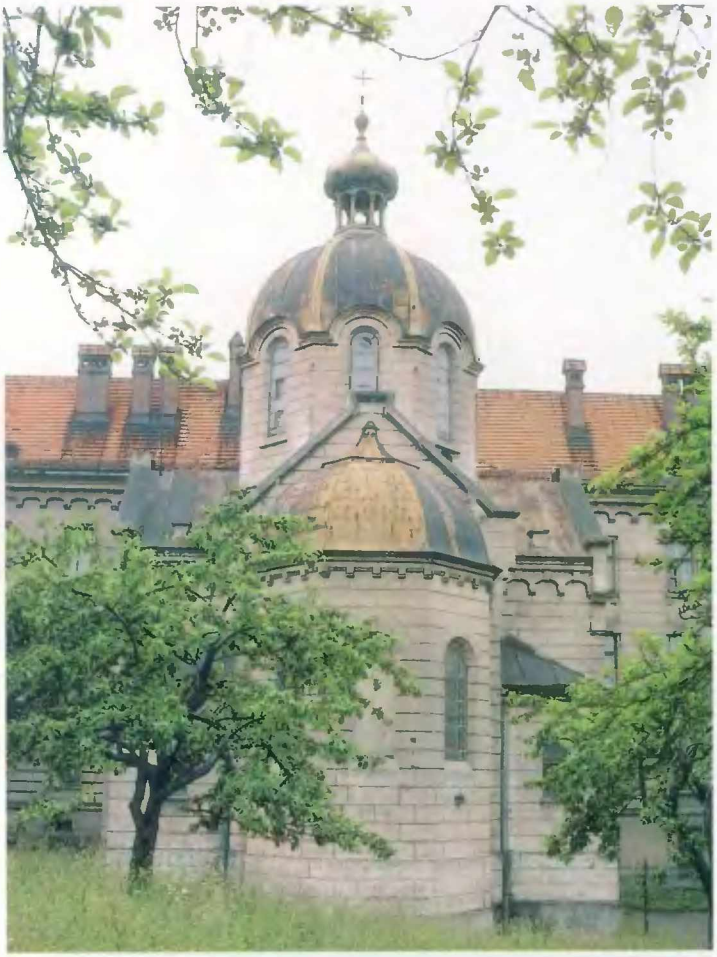

ВОВЧЕ

Успення Пречистої Богородиці **1887**

Вовче — це одне з передмість Перемишля. Давніше церква мала понад 500 парохіян. По виселенні українців вона, занедбана, довший час стояла пусткою. Недавно її перебрала і нею користується українська православна громада.

VOVCHE

Dormition of the B. V. Mary **1887**

Vovche is one of the suburbs of Peremyshl. Prior to WWII the tserkva served more than 500 Ukrainian parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the church stood closed and neglected. Recently it was given to, and is used by, the local Ukrainian Orthodox parish.

НЕГРИБКА

Св. Стефана **1885**

Перед виселенням українців до парохії в Негрибці належали дочерні церкви в Пикуличах і Сільці. Дочерних церков вже немає. Так само немає пам'ятника українським воїнам з визвольних змагань, котрі померли на тиф у таборі полонених у Пикуличах в 1919-20 роках (див. рисунок у третій частині). В часі Першої світової війни церква в Негрибці була спалена, але згодом її відбудовано. Сьогодні нею користуються поляки латинники.

Тут, на Великдень 1945 року, польські бандити кинули отця Петра Войтовича (1885-1945) до глибокої криниці, а його дружину Любов та сина Ярослава застрілили на подвір'ї.

NEHRYBKA

St. Steven **1885**

Before the expulsion of Ukrainians, the parish in Nehrybka included filial tserkvy in Pykulychi and Silets'. The filial tserkvy no longer exist; neither does an impressive monument erected in Pykulychi in memory of the soldiers of the Ukrainian Armed Forces who, as prisoners in the Polish P.O.W. camp, died of typhoid in 1919-20 (see drawings, section three). The tserkva in Nehrybka was destroyed in WWI, but was rebuilt. Today it is used by the Polish Roman Catholic parish.

On Easter Sunday in 1945, Polish bandits threw Rev. Peter Voytovych (1885-1945) into a deep well, while his wife, Lubov, and son, Yaroslav, were shot by them in the yard of the parish residence.

МІЛЬНІВ

Різдва Пречистої Богородиці **1908**

До виселення українців церква в Мільневі була дочерною парохії у Вільшанах і мала близько 300 парохіян. Церква була знищена в часі Першої світової війни, але пізніше відновлена і нею користуються поляки римо-католики.

MIL'NIV

Nativity of the B. V. Mary **1908**

Prior to the expulsion of Ukrainians, the tserkva in Milniv was part of the parish in Vilshany, and served some 300 souls. It was damaged during WWI, but later rebuilt. Today the tserkva stands restored, and is used by the Polish Roman Catholic parish.

ПРАЛКІВЦІ

Введення Пречистої Богородиці **1842**

Пралківці давно належали до землевласника Евстахія Дружбацького. Під час пожежі в 1840 році люди кинулися гасити церкву. Дружбацький обіцяв людям збудувати нову церкву, замість рятувати стару дерев'яну церкву, якщо загасять його палаючий ліс. Так і сталося. В 1842 році Дружбацький поставив нову мурована церкву, що згодом була присвячена Збаразькій Богоматері. Сьогодні вона відновлена і нею користуються поляки римо-католики.

PRALKIVTSI

Presentation of the B. V. Mary **1842**

Most of the countryside in Pralkivtsi belonged to Evstakhiy Druzhbats'kyj. When a fire broke out in 1840, the villagers tried to save the old wooden tserkva. Druzhbats'kyj promised to build a new tserkva for the people, if they would put out the fire in his forests. And he kept his word. In 1842 a new masonry tserkva was built at Dryzhbats'kyj's expense. Today the tserkva is a kostel dedicated to the Zbarazh'ska Godmother and is used by the Polish Roman Catholics.

ТИСОВА

Св. Миколая Чудотворця **1890**

Мурована церква в Тисовій була зруйнована зараз же по Другій світовій війні. Залишився лише великий дерев'яний хрест та церковний хрест, що хтось прибив його до старої липи.

В 1839 році тут народився Осип Лівчак. Він редагував у Відні журнали «Страхопуд», «Золотая Грамота» та інші, як теж друкував свої літературні праці. Опісля присвятився дослідницькій праці, винайшов діяскоп, за що Паризька Академія Наук винагородила його золотою медалею.

TYSOVA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1890**

The masonry tserkva in Tysova was destroyed soon after WWII. A tall wooden cross, and the tserkva's cross, nailed to an old linden tree, are the only remnants.

Born here in 1839 was Osyp Livchak. He was the editor in Vienna of such periodicals as *Strakhopud, Zolotaya Hramota* among others, and the author and publisher of his own literary works as well. Later in life he turned to inventing, and he obtained a gold medal from the Paris Academy of Science for the invention of the diascope.

ЛУЧИЧІ

Введення Пречистої Богородиці **1856**

Церква в Лучичах замкнена від часу виселення українців. Вона дуже занепала і направляти її буде дуже важко. Одна бабуня в селі, думаючи, що ми з польського уряду, допитувала нас, коли позволимо відкрити церкву. На світлинах показана церква і дзвіниця.

LUCHYCHI

Presentation of the B. V. Mary **1856**

The tserkva in Luchychi has been closed from the period of the expulsion of Ukrainians to the present time. It has been neglected and is totally ruined. An old grandmother, thinking that we were from the Polish government, asked us when we will allow the tserkva to be reopened. The tserkva and bell tower are shown.

ВІЛЬШАНИ

Св. Архангела Михаїла **1924**

До парохії в Вільшанах належали дочерні церкви в Кречковій, Мільневі і Холовичах. Парохія начисляла 2500 членів. Сьогодні церкву в Вільшанах уживають як костел поляки латинники.

VILSHANY

St. Michael the Archangel **1924**

The parish in Vilshany included filial tserkvy in Krechkova, Milniv, and Kholovychi. There were 2500 parishioners. Today the tserkva in Vilshany is used as a kostel by Polish Roman Catholics.

КРУГЕЛЬ ВЕЛИКИЙ

Вознесіння Господнього **1630**

В Кругелі Великому церква замкнена від часу виселення українців. Вона вже цілковито подалася і реставрувати її певно неможливо. Це, очевидно, некультурно віддавати на поталу старовинні будівлі, а особливо церкви. На світлинах показані церква і дзвіниця.

KRUHEL VELYKYJ

Ascension of Our Lord **1630**

The tserkva in Kruhel Velykyj has been closed and neglected since the expulsion of Ukrainians. It has completely deteriorated so that restoration is no longer possible. What can one think of the culture of people who would allow such an ancient object to be totally ruined? The 357 year old tserkva and the bell tower are shown.

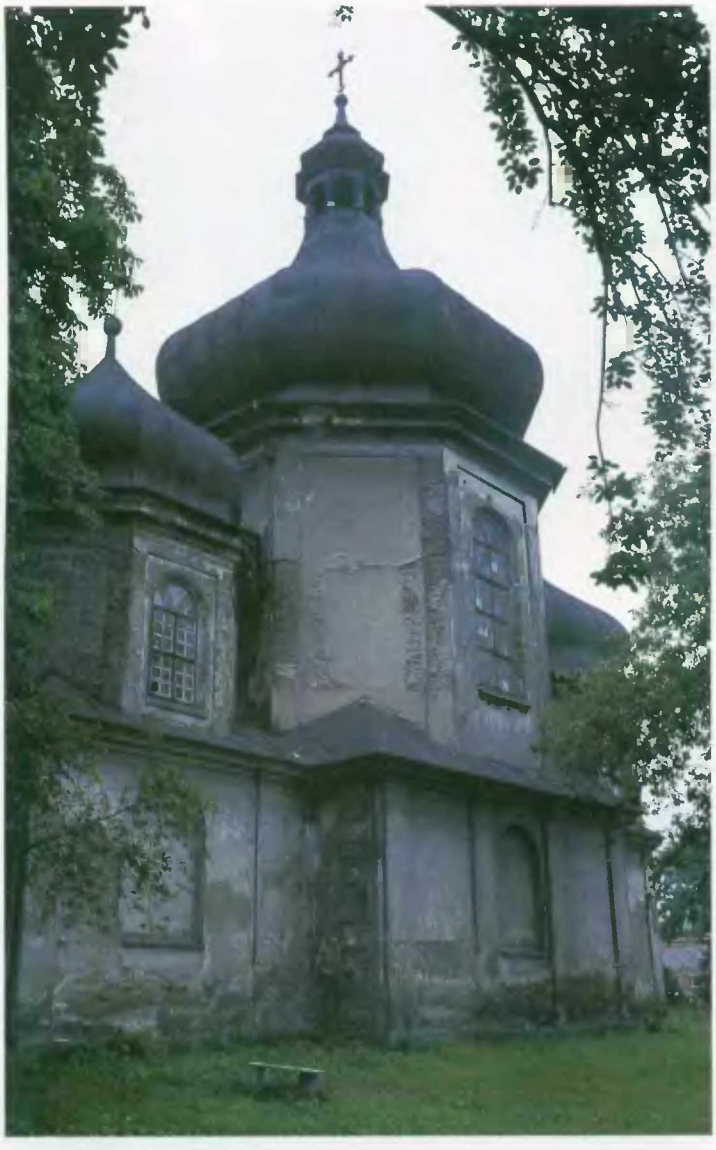

БОЛОНЄ

Різдва Пречистої Богородиці **1887**

Болонє — це передмістя Перемишля. Церква на Болоню є прекрасною імітацією бойківської тризрубної мурованої церкви. Після насильного виселення українців, церкву перетворили на магазин. Вона запущена. Недалеко неї стоїть мурована дзвіниця в подібному стані.

BOLONYE

Nativity of the B. V. Mary **1887**

Bolonye is a suburb of Peremyshl. This tserkva is a beautiful imitation of a stylish Boyko tserkva, erected in masonry rather than in log construction. After the expulsion of Ukrainians by the Polish government, the tserkva was converted to a warehouse. It is neglected and deteriorating. Nearby is a masonry bell tower in equally deteriorated condition.

КОРОВНИКИ

Богоявлення Господнього **1889**

Парохія в Коровниках, разом з дочерною в Лучичах, нараховувала 1000 парохіян. По виселенні українців церква була замкнена майже 30 років. Тепер вона відновлена і нею користуються поляки римокатолики.

KOROVNYKY

Epiphany of Our Lord **1889**

The parish in Korovnyky, together with the filial tserkva in Luchytsi, counted some 1000 parishioners. After the expulsion of Ukrainians by the Polish government, the tserkva was closed for some 30 years. Now it has been restored and is used by Polish Roman Catholics.

ХОЛОВИЧІ

Св. Архангела Михаїла **1857**

Давніше, перед виселенням, це була прекрасна церква, що мала 400 парохіян. Вона згоріла під час насильної евакуації українців. Сьогодні грубі дерева ростуть поміж мурами, де колись молилися люди.

KHOLOVYCHI

St. Michael the Archangel **1857**

Decades ago, this was a fine tserkva that served some 400 parishioners. It was burned down during the forceful evacuation of the Ukrainian population. Today there are tall trees growing within the masonry walls.

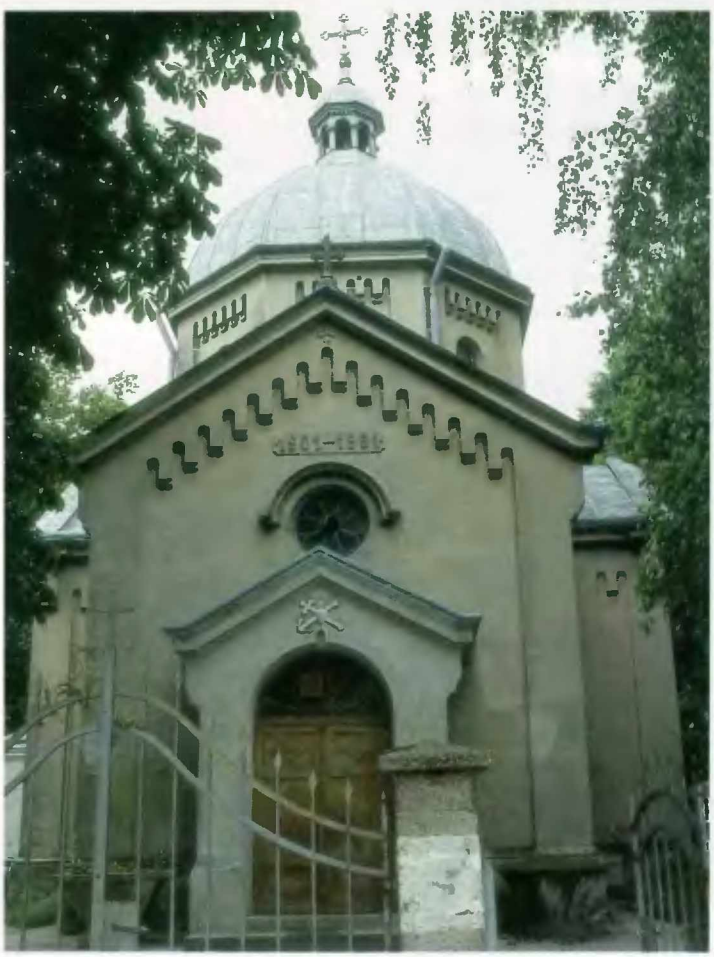

ПЕРЕКОПАНЬ

Св. Івана Богослова **1901**

Перекопань — це одне з передмість Перемишля. Перед виселенням українців тут було понад 650 парохіян. Церкву вже від довшого часу, як костел, уживають поляки римо-католики.

PEREKOPAN'

St. John Theologian **1901**

Perekopan' is one of the suburbs of Peremyshl. The parish here counted some 650 souls before the expulsion of Ukrainians. The Polish Roman Catholics have been using this tserkva as a kostel for a considerable time.

БРИЛИНЦІ

Св. Василія Великого **(1883) 1929**

Поставлена на гарній горі, церква в Брилинцях начислювала близько 1000 парохіян. Деякі джерела подають, що її збудовано не в 1929, а в 1883 році. Після ганебного виселення українців, ця церква була замкнена близько 20 років, заки її відновили і почали вживати поляки римо-католики.

ЗАВВАГИ

Перед війною на терені Перемиського деканату жило 42% поляків, 33% українців та 25% жидів. Тому що більшість поляків і жидів жили в самому Перемишлі і його передмістях, то тут відсотки населення були дуже некорисні для українців: 53% поляків, 34% жидів і тільки 13% українців.

Проте на терені Перемиського деканату, поза Перемишлем, стан населення був наступний: 82% українців, 15% поляків і 3% жидів.

На території колишнього деканату залишилося 14 з 31 церков. З них дев'ятьма користуються поляки римо-католики, однією — українська православна парохія, а чотири закриті або перетворені на магазин чи архівне приміщення.

BRYLYNTSI

St. Basil the Great **(1883) 1929**

The tserkva in Brylyntsi served some 1000 parishioners. It is situated on a hill, and some sources quote 1883 as the erection date for this temple. After the brutal expulsion of Ukrainians, the tserkva was closed for about 20 years before being renovated and used by Polish Roman Catholics.

COMMENTS

Prior to WWII, the population on the territory of the deanery of Peremyshl consisted of: 42% Poles, 33% Ukrainians, and 25% Jews. Most of the Poles and Jews resided in Peremyshl and its suburbs, where the makeup was: 53% Poles, 34% Jews, and 13% Ukrainians.

In the settlements of the Deanery of Peremyshl, but excluding Peremyshl itself, the make-up was: 82% Ukrainians, 15% Poles, and 3% Jews. The differences in the percentages quoted, clearly indicate the differences in the ethnic origin of the urban and the rural population.

On the territory of the deanery, only 14 out of the original 31 tserkvy stand today. Out of these, nine are used by the Polish Roman Catholic church, one — by the Ukrainian Orthodox church, and four stand closed or used for other purposes (archival storage or warehouse).

ДЕКАНАТ ПОРОХНИЦЬКИЙ
DEANERY OF POROKHNYK

ПАРОХІЙ — 10 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 21 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 14,200 — PARISHIONERS

ХИРИНА

Преподобного Симеона Столпника **1857**

Парохія в Хирині, разом з дочерною в Купній, де церкви вже немає, мала близько 1000 парохіян. По вивезенні українців, церква в Хирині була замкнена. Згодом грабіжники розбили її і винесли з неї всі ікони та інше церковне уставкування. Церкве запущенв, вле покищо дех ще не тече і дерево ще здорове.

KHYRYNA

Venerable Symeon Stowpnyk **1857**

The parish in Khyryna, together with the filial tserkva in Kupna, where the tserkva no longer exists, served some 1000 parishioners. The tserkva in Khyryna was closed after the expulsion of Ukrainians. Later on, however, thieves broke it open, and soon after all icons and other fixtures disappeared. In spite of its appearance, the roof does not leak yet, and the logs are sound.

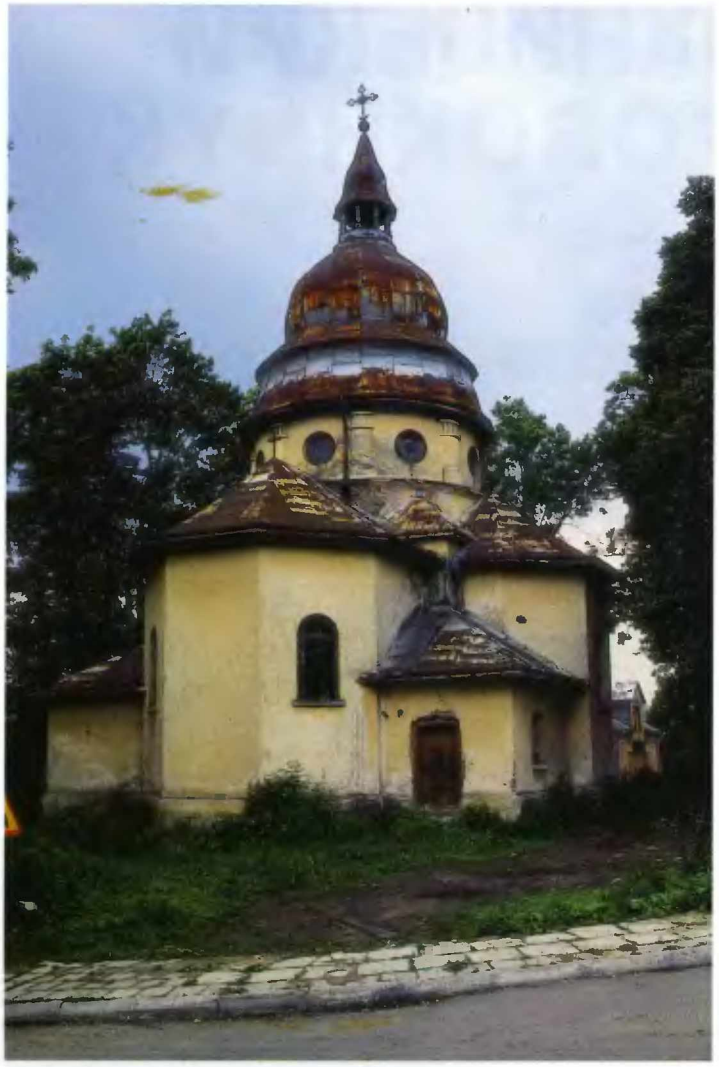

ДУБЕЦЬКО

Воздвиження Чесного Хреста **1927**

Парохія в Дубецьку, разом з дочерною в Бахорці, де церква вже не існує, знаходилася поза етнографічною українською границею. Тут число поляків перевищувало українців у відношенні 10 до 1. По вивезенні українців, церква була замкнена і сьогодні вона занедбана і стоїть пусткою.

DUBETS'KO

Veneration of the Holy Cross **1927**

The parish in Dubets'ko, together with Bakhorets', where the tserkva no longer exists, is situated outside the Ukrainian ethnographic boundaries. Here the Poles outnumber the Ukrainians 10 to 1. The tserkva was closed when the Ukrainians were expelled, and remains locked and neglected to this day.

КРАМАРІВКА

Воздвиження Чесного Хреста **1790**

Крамарівка знаходиться якраз на етнографічній українській границі. Тут було 30% українців. Після насильного виселення близько 600 українців, церква була якийсь час закрита, але згодом її перебрали поляки римо-католики і користуються нею по сьогодні.

KRAMARIVKA

Exaltation of the Holy Cross **1790**

Kramarivka is located on the Ukrainian ethnographic boundary. Here the Ukrainian population formed some 30% of the total. The tserkva was closed after the expulsion of nearly 600 Ukrainians, but soon after became the property of the Polish Roman Catholic church.

КРИВЧА

Різдва Пречистої Богородиці **1843**

Кривча — це мале містечко над Сяном. Парохія, разом з дочерними в Речпілі, Середній і Волі Кривецькій, начисляла 1800 парохіян. Церкви в Середній і Волі Кривецькій вже не існують. Церква в Кривчі — обширна й імпозантна. Вона до сьогодні замкнена, від часу виселення українців. Перед церквою стоїть занедбаний похилий хрест, що відмічує 950-ліття хрещення України.

KRYVCHA

Nativity of the B. V. Mary **1843**

Kryvcha is a small town on the river Syan. The parish here numbered some 1800 souls together with filial tserkvy in Rechpil, Seredna, and Volya Kryvets'ka. The tserkvy in Seredna and Volya Kryvets'ka no longer exist. The tserkva in Kryvcha is spacious and impressive. It was closed after the expulsion of the Ukrainian population, and remains closed to the present time. Standing in front is an inclined wooden cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine.

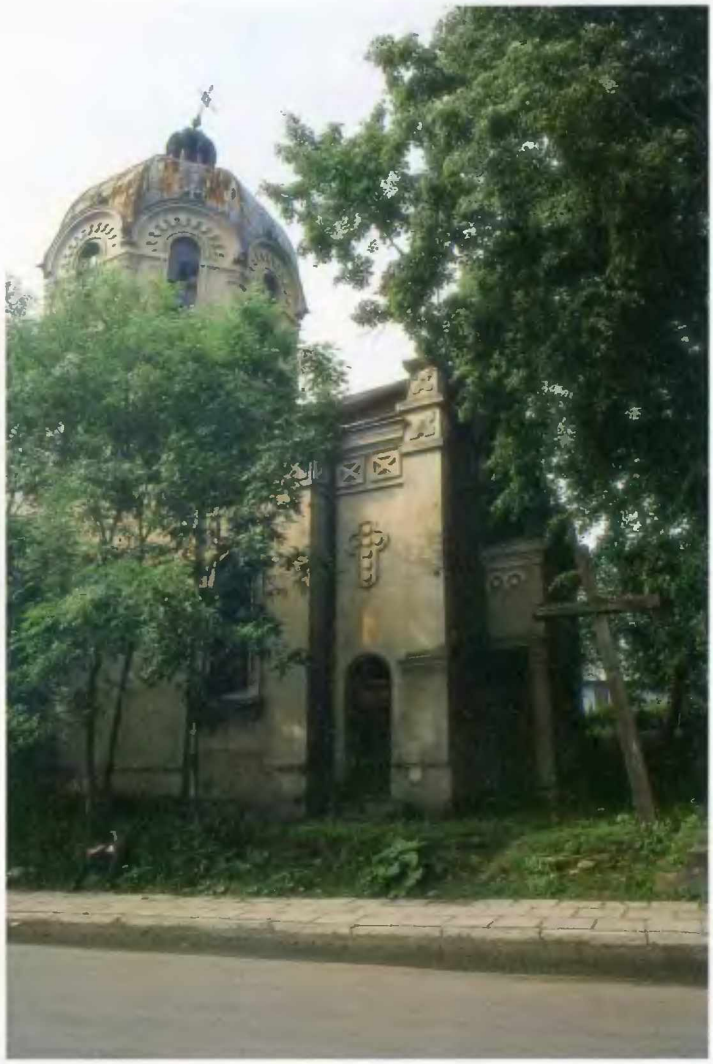

ГРОМАДА РАТНАВНЦЯ

РЕЧПІЛЬ

Покрови Пречистої Богородиці **1879**

Церква в Речполі була дочерною парохії в Кривчі і мала понад 250 вірних. Оригінальна церква мала вежу над бабинцем. Коли її перебрали поляки римо-католики, то переробили її, як це видно на світлині.

RECHPIL

Patronage of the B. V. Mary **1879**

The tserkva in Rechpil was part of the parish in Kryvcha and served some 250 souls. The original tserkva had a different appearance because it had a tower above the entrance. After becoming the property of the Polish Roman Catholic church, it was restored. The restoration included the elimination of the tower and the straightening out of the roof line.

РОЗБІР ОКРУГЛИЙ

Св. Апостолів Петра і Павла **1804**

Як і багато інших парохій в цьому деканаті, Розбір знаходився поза етнографічними українськими межами. Доступна статистика показує наслідки полонізації в цих околицях: у 1909 році тут жило 1700 українців і 3000 поляків, а в 1939 році було тільки 1800 українців і 6050 поляків. Отже 36-відсотковий стан українців до 23%. Церкву вживають римо-католики.

ROZBIR OKRUHLYJ

Apostles Peter and Paul **1804**

This parish, as many others in this deanery, was outside the Ukrainian ethnographic boundaries. Available statistics indicate the degree of Polonization in this region: in 1909 there were 1700 Ukrainians and 3000 Poles living here; by 1939 the number changed to 1800 Ukrainians and 6050 Poles. The number of Ukrainians fell from 36 to 23 percent. The tserkva is used by the Polish Roman Catholics.

УГОРКА

Св. Матері Параскевії **1886**

Церква в Угорці мала понад 500 парохіян. Після насильного вивезення українців, вона була замкнена приблизно 30 років. Опісля її перебрали і відновили поляки римо-католики. Перебираючи церкву, поляки поставили свій великий «місійний хрест».

UHORKA

St. Paraskeva **1886**

The tserkva in Uhorka served some 500 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the temple was closed for some 30 years. It was then given to the Polish Roman Catholic parish which restored it. When the tserkva was consecrated as a kostel, a large *mission cross* was erected in front of it.

ПОРОХНИК

Успення Пречистої Богородиці **1871**

Містечко Порохник було поза етнографічними межами українців. Тут було лише 20% українського населення. Після вивезення українців поляки перетворили українську мурована церкву на театр для молоді.

POROKHNYK

Dormition of the B. V. Mary **1871**

The town of Porokhnyk was outside of the Ukrainian ethnographic boundaries. Only 20% of the population was of Ukrainian descent. After the expulsion of Ukrainians, the masonry tserkva was converted into a theatre for the youth.

ТИНЕВИЧІ

Св. Великомученика Димитрія **1709**

У Тиневичах була мала громада, а церква особливого стилю. Були ми тут якраз по сильній бурі, коли ще падав сильний дощ. День перед тим буревій звалив одну із старих лип, що оточують церковну площу. Падаюча липа не зачепила церкви, а впала просто на дах колишнього приходства. Церквою користуються поляки латинники.

TYNEVYCHI

St. Demetrius, the Great Martyr **1709**

Tynevychi was a small community, and its tserkva was of a unique style. We visited here after a summer storm, when the rain was still falling heavily. The day before, the winds blew down one of the ancient linden trees that surround the site. Coming down, it narrowly missed the tserkva, and landed on top of the old parish residence. The tserkva is used as a kostel by Polish Roman Catholics.

ПОЛНЯТИЧІ

Введення Пречистої Богородиці **1798**

Парохія в Полнятичах начисляла 1900 вірних. Після виселення українців, церкву перейняли поляки римо-католики і користуються нею до сьогодні. З нагоди пересвячення церкви на костел, тут була велика «місія», під час якої поставлено пам'ятковий хрест.

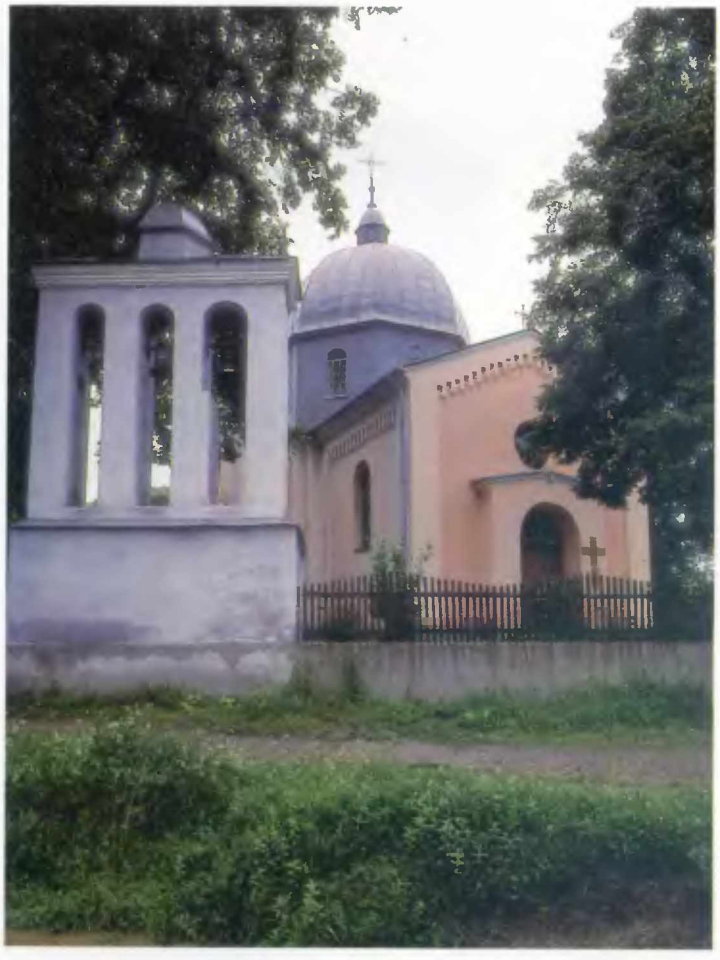

POLNYATYCHI

Presentation of the B. V. Mary **1798**

The parish in Polnyatychi counted some 1900 members. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was used by the Polish Roman Catholic parish. On the occasion of the consecration and conversion of the Ukrainian tserkva to a Polish kostel, a commemorative cross was erected in front of it.

СКОПІВ

Преображення Господнього **1900**

Церква в Скопові мала понад 1000 парохіян. Під час виселення українців поляки застрілили пароха о. Івана Дем'янчика (1865-1945). Після виселення церква деякий час стояла закрита. Опісля її відновили поляки римо-католики і користуються нею до сьогодні.

SKOPIV

Transfiguration of Our Lord **1900**

The tserkva in Skopiv counted more than 1000 parishioners. During the expulsion of Ukrainians, the Poles shot Rev. Iwan Demyanchuk (1865-1945), the parish priest. After the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva stood closed for some time. The Polish Roman Catholics acquired this tserkva, renovated it, and have been using it until the present time.

ГАВЛОВИЧІ

Вознесіння Господнього **1683**

Населення малого села Гавловичі виносило 200 душ. Після виселення українців в Гавловичах залишилася старинна тризрубна церква. Її перебрали поляки, відновили і користуються нею як костелом до сьогодні.

HAVLOVYCHI

Ascension of Our Lord **1683**

Havlovychi was a village of only 200 inhabitants. The old wooden, three-room tserkva remained after the expulsion of Ukrainians. It is now restored and used by the Polish Roman Catholic parish.

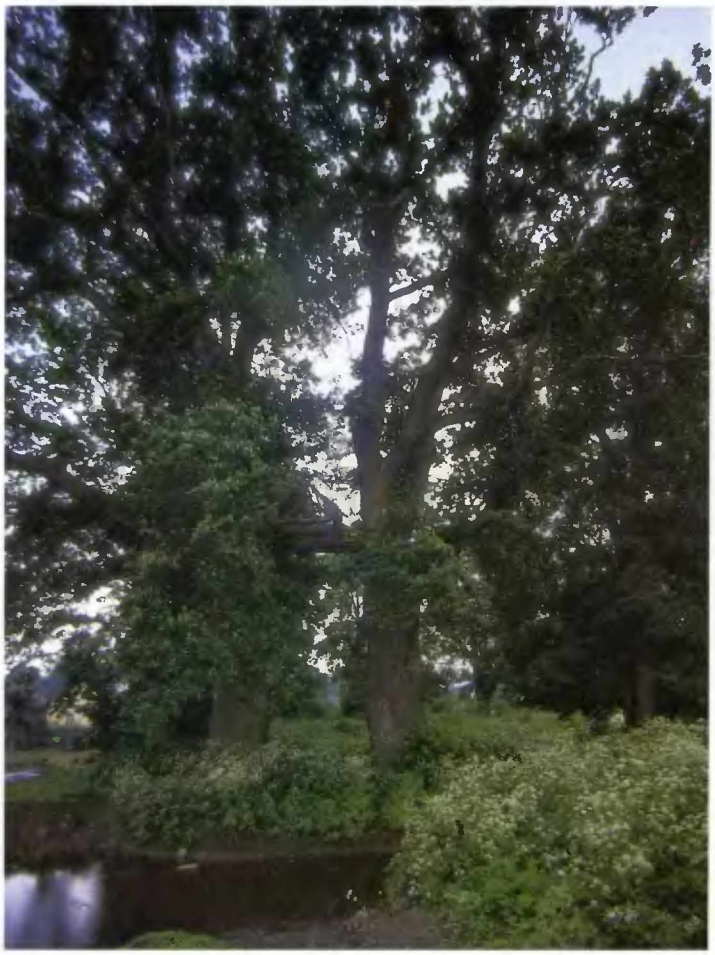

РУСЬКЕ СЕЛО

Св. Архангела Михаїла **1904**

Все, що залишилося з церкви в Руському Селі, це рештки дзвіниці, поставленої поміж великими дубами. З почуттям жалю й сорому, одна польська бабуня сказала нам, що вона ніколи б того не зробила, що було зроблено з українською церквою.

RUS'KE SELO

St. Michael the Archangel **1904**

The only signs of a tserkva in Rus'ke Selo are the remnants of a bell tower between two ancient oak trees. A Polish grandmother, witness to its destruction, with an expression of shame and sorrow, told me that she would never treat any tserkva the way this one has been treated.

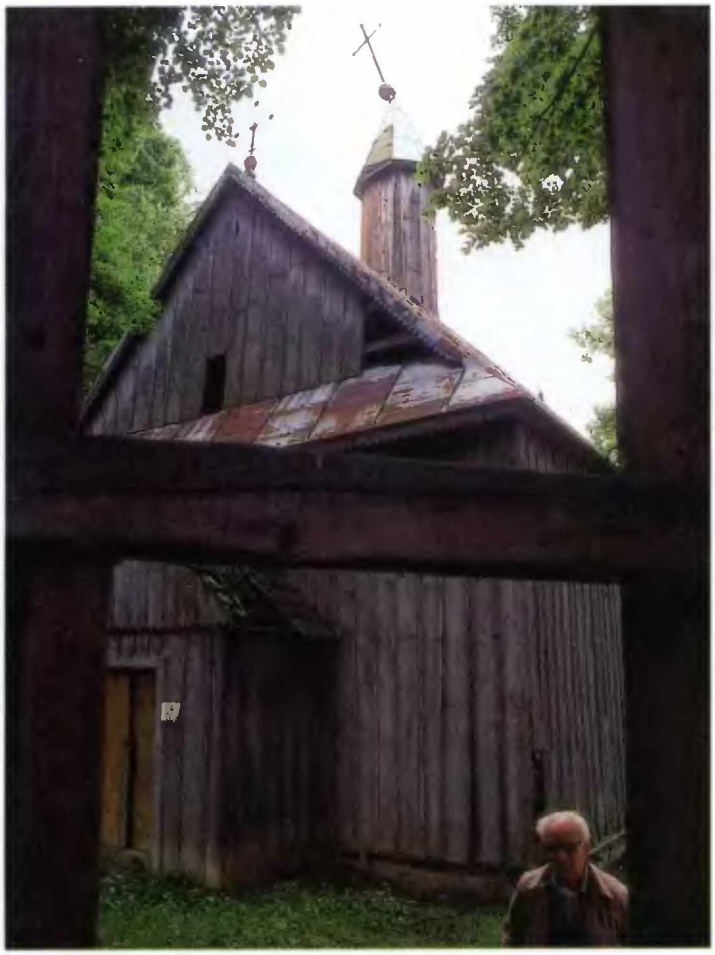

БАБИЧІ

Успення Пречистої Богородиці **1840**

Церква в Бабичах замкнена від часу вивезення українського населення. Вона в дуже поганому стані. Світлина церкви зроблена через діру в дзвініці.

BABYCHI

Dormition of the B. V. Mary **1840**

The tserkva in Babychi has been closed from the time of the evacuation of the Ukrainian population. The tserkva has been neglected and is in a very precarious condition. The photograph was taken through a hole in the walls of the bell tower.

ЗАВВАГИ

Більшість терену Порохницького деканату знаходилася поза етнографічними українськими межами. Тут українці були в меншості. З 22 церков, що належали до деканату, вісім є в доброму стані і їх уживають поляки римо-католики, одну перетворено на театр, а чотири інші стоять закриті і в поганому стані. В Бахові, де колись стояв Собор Пречистої Богородиці, поляки вбили пароха, о. Анатоля Сембратовича (1884-1945).

COMMENTS

Most of the territory of the Porokhnyk deanery was outside the Ukrainian ethnographic boundaries. Here the Ukrainians were in a minority. Out of 22 tserkvy that made up the deanery, eight are used by Polish Roman Catholics, one is used as a theatre, and four stand unused in deteriorated condition. The Rev. Anatol Sembratovych (1884-1945) was murdered in Bakhiv. Here stood the tserkva of the Synaxis of the Blessed Virgin Mary (1842).

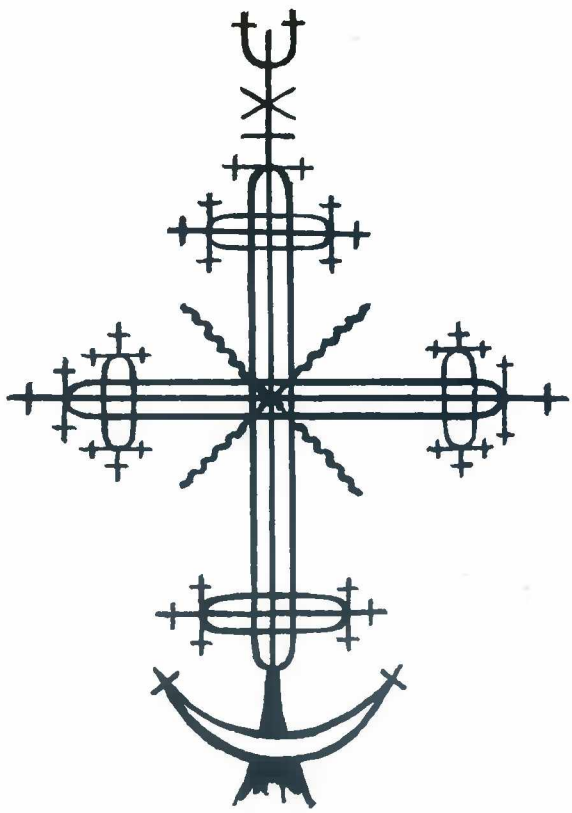

ХРЕСТ З ДОШНИЦІ

CROSS FROM DOSHNYTSYA

ДЕКАНАТ МЕДИЦЬКИЙ
DEANERY OF MEDYKA

ПАРОХІЙ — 9 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 15 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 14,500 — PARISHIONERS

ЯКСМАНИЧІ

Покрови Пречистої Богородиці **1901**

Парохія в Яксманичах начисляла понад 1500 осіб. В селі було 4% жидів і 3% поляків. Церква була замкнена довший час після виселення українців. Опісля її перебрали поляки латинники, поставили місійний хрест та користуються й управляють нею до сьогодні. На світлинах показана церква, як також дзвіниця.

YAKSMANYCHI

Patronage of the B. V. Mary **1901**

The parish in Yaksmanychi counted more than 1500 souls. The number of Jews and Poles in the village was 4 and 3 percent respectively. The tserkva was closed for some time after the banishment of the Ukrainians. Later it became the ward of the Polish Roman Catholic church, which erected the tall mission cross and still uses the tserkva to this day. Also shown is the adjoining wooden bell tower.

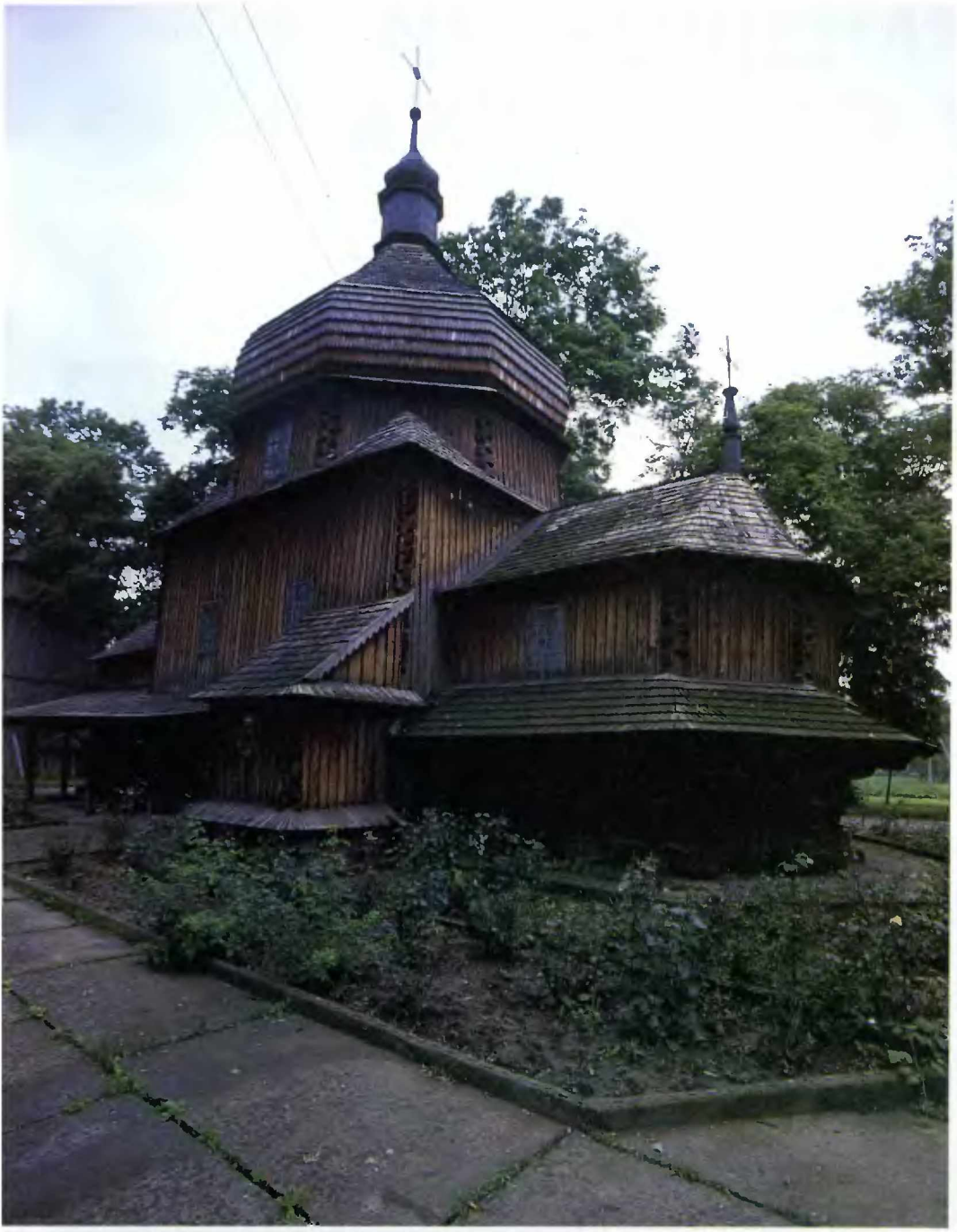

ПОЗДЯЧ

Св. Василія Великого **1770**

Пресвітої Тройці **1858**

Парохія в Поздячі з дочерною в Накло, де церква вже не існує, мала 2000 вірних. В той час було тут лише 20 поляків. Після жорстокого виселення українців, уряд привіз сюди польських колоністів і вони перебрали церкву для свого вжитку. Церква Василія побудована в бойківському стилі, гарно відновлена й перемінена на польський костел. Дерев'яна дзвіниця, стовпової конструкції, запущена. Церква Пресвятої Тройці розбита, обкрадена й зруйнована.

POZDYACH

St. Basil the Great **1770**

Holy Trinity **1858**

The parish in Pozdyach, together with auxiliary in Naklo, where the tserkva no longer exists, served 2000 parishioners. At the same time there were only 20 Poles in the settlements. The tservka was acquired by the Polish Roman Catholics when the expelled Ukrainians were replaced by Polish settlers. The tserkva of St. Basil, built of logs and using traditional Boyko architecture, is nicely restored and used as a Polish kostel. The wooden bell tower, built using post construction, is neglected and needs restoration. The tserkva of the Holy Trinity is stripped and badly deteriorated.

ГРАБОВЕЦЬ

Преображення Господнього **1848**

Церква в Грабівці була дочерною парохії в Баричу, де церква вже не існує, і перед виселенням українців мала понад 400 вірних. Цю церкву недавно перебрали для свого вжитку поляки римо-католики.

STIBENETS'

Nativity of the B. V. Mary **1849**

Patronage of the B. V. Mary **1935**

After the expulsion of Ukrainians, this wooden tserkva and the two storey bell tower, are used by Polish Roman Catholics. The masonry tserkva of the Patronage of the B. V. Mary no longer exists.

HRABOVETS'

Transfiguration of Our Lord **1848**

The tserkva in Hrabovets' was part of the parish in Barych. The tserkva in Barych no longer exists. Prior to the banishment of Ukrainians, it served more than 400 parishioners. This tserkva was recently acquired and refurbished by Polish Roman Catholics.

СТІБЕНЕЦЬ

Різдва Пречистої Богородиці **1849**

Покрови Пречистої Богородиці **1935**

Дерев'яну церкву і двоярусну дзвіницю після виселення українців уживають поляки римо-католики. Мурована церковця Покрови вже не існує.

ТОРКИ

Успення Пречистої Богородиці **1926**

Парохія в Торках начислювала 1300 українських парохіян. У селі жило 14 жидів і 4 поляків. Після вивезення українців церква довший час була закрита. Недавно її перебрали поляки римо-католики і відновили. Біля церкви ще стоїть маленька дерев'яна дзвіниця з 1671 року (світлина не показана).

TORKY

Dormition of the B. V. Mary **1926**

The parish in Torky counted some 1300 Ukrainian parishioners, and, at that time, 4 Poles and 14 Jews also lived in the village. The temple was closed for a long time after the expulsion of Ukrainians. Recently it was acquired and repaired by the Polish Roman Catholic parish. Standing nearby is an ancient wooden bell tower from 1671 (not shown).

ЗАВВАГИ

Медицький деканат перетинає Совєтсько-польська границя. На польському боці опинилося було 15 церков з 12,500 парохіянами. Сьогодні з тих церков залишилося лише п'ять. Всіма ними користуються поляки латинники.

COMMENTS

The Ukrainian-Polish border cuts through the territory of the deanery of Medyka. Remaining on the Polish side were fifteen tserkvy with 12,500 parishioners. Out of this number only five remain standing and all are used by the Polish Roman Catholic church.

ДЕКАНАТ РАДИМНЯНСЬКИЙ
DEANERY OF RADYMNO

ПАРОХІЙ — 15 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 29 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 25,600 — PARISHIONERS

СВЯТЕ

Св. Матері Параскеві **1932**

В селі стояла дерев'яна церква з 1806 року. Під час Першої світової війни російське військо програло тут бій і 34,000 російських солдатів попало в австрійський полон. Під час цих боїв церква була знищена. Нову церкву поставлено 1932 року. Після жорстокого переселення українців її перетворено на костел. Світлина показує нову церкву, як теж і стару (1806 р.) та нову дзвіницю.

SWYATE

St. Paraskeva **1932**

A wooden tserkva was erected here in 1806. During WWI an offensive by the Austrian army resulted in the capture of 34,000 Russian soldiers and the eventual liberation of Peremyshl from the Russian Army. The tserkva was damaged during these actions. The new masonry tserkva was erected in 1932, and was converted into a kostel after the expulsion of the Ukrainian population. The photograph shows the refurbished new tserkva, as well as the old (1806), and the new bell towers.

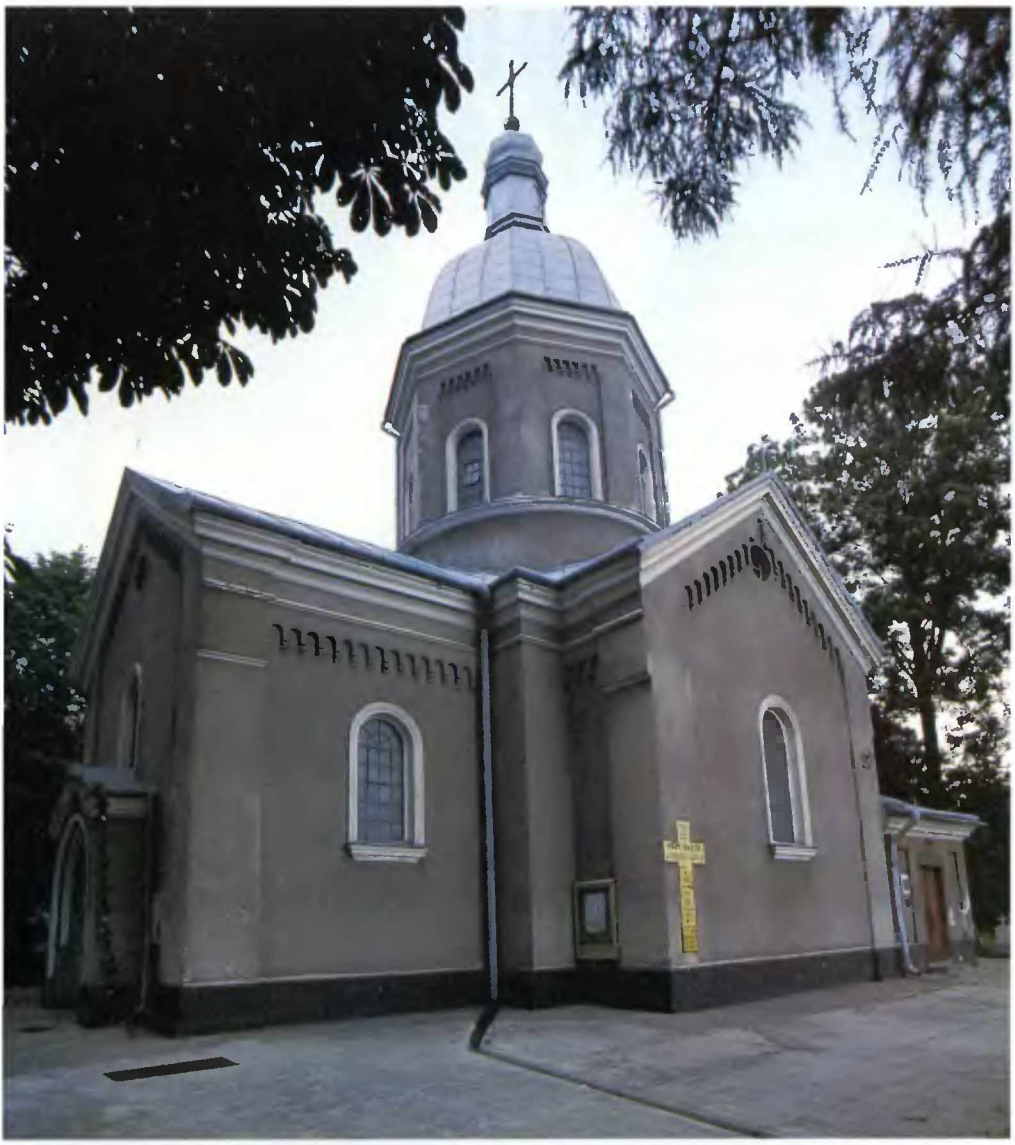

БУШКОВИЧІ

Покрови Пречистої Богородиці **1900**

Церква в Бушковичах була дочерною парохії в Журавиці. Церква мала близько 500 парохіян. У селі жило біля 3000 поляків. Після виселення українців церкву перебрали поляки латинники і перемінили її на костел. На світлинах показана церква з 1900 року, як також дерев'яна дзвіниця як залишок колишньої старої церкви.

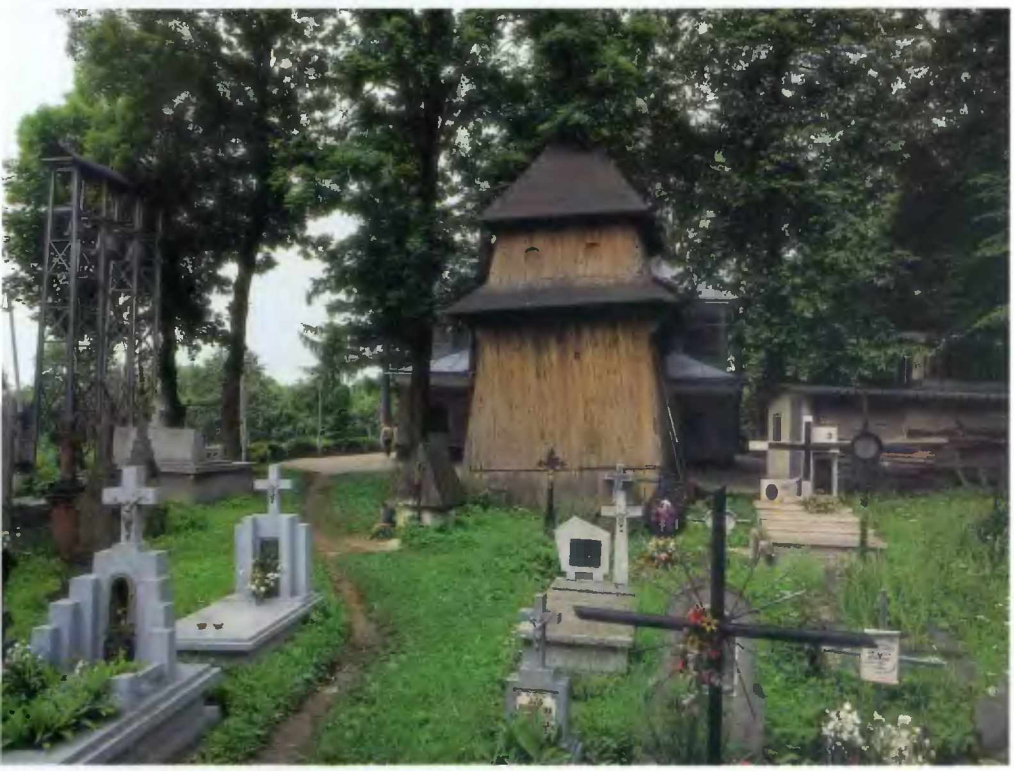

BUSHKOVYCHI

Patronage of the B. V. Mary **1900**

The tserkva in Bushkovychi was part of the parish in Zurawycja, and served some 500 parishioners. 3000 Poles lived in the village. After the expulsion of the population of Ukrainian ethnic origin, the tserkva was taken over by the Polish Roman Catholics. The photographs show the masonry tserkva from 1900, as well as a wooden bell tower from the previous temple.

ДРОГОЇВ

Покрови Пречистої Богородиці **1869**

Парохія в Дрогоєві, разом з дочерними церквами в Гнатковичах, Трійчичах (церкви там вже не існують) і Заболотті, начислювала понад 2700 парохіян. В той час тут проживало близько 1100 населення польського походження. Після виселення українців, церкву перебрали поляки латинники і користуються нею до сьогоднішньої пори.

DROHOJIV **495**

Patronage of the B. V. Mary **1869**

The parish in Drohojiv, together with filial tserkvy in Hnatkowychi, Trijchychi (tserkvy no longer exist in either place), and Zabolottya, counted more than 2700 parishioners. At the same time, there were some 1100 people of Polish descent living here. After the expulsion of Ukrainians, the Polish Roman Catholics acquired the tserkva and converted it to a kostel.

ЗАБОЛОТТЯ

Покрови Пречистої Богородиці **1900**

Після виселення українців, церкву в Заболотті вже довший час вживають поляки латинники. Останніми роками польська римо-католицька парохія ставить мурований костел і з цієї причини відрізано від церкви захристію, щоб не заважала будові. Церкву, мабуть, розберуть після закінчення будови костела.

ZABOLOTTYA

Patronage of the B. V. Mary **1900**

The tserkva in Zabolottja has been used by the Roman Catholics since the expulsion of Ukrainians. During the eighties, the Polish parish has been erecting a masonry kostel next door, and, for this purpose, a portion of the tserkva has been cut off. I would anticipate that this tserkva will be dismantled as soon as the new structure is ready for use.

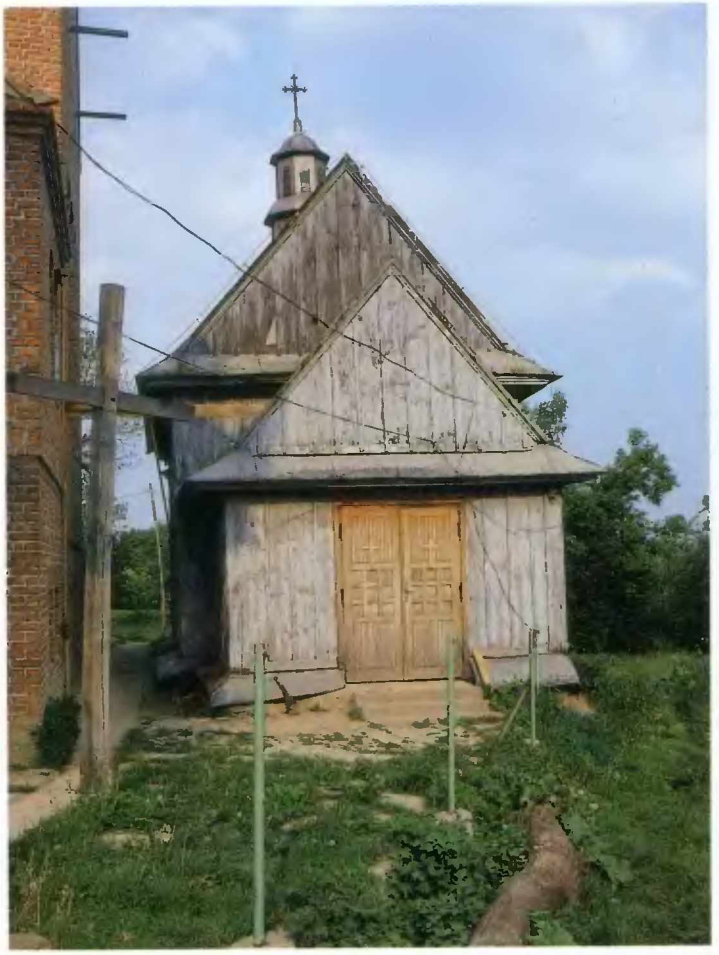

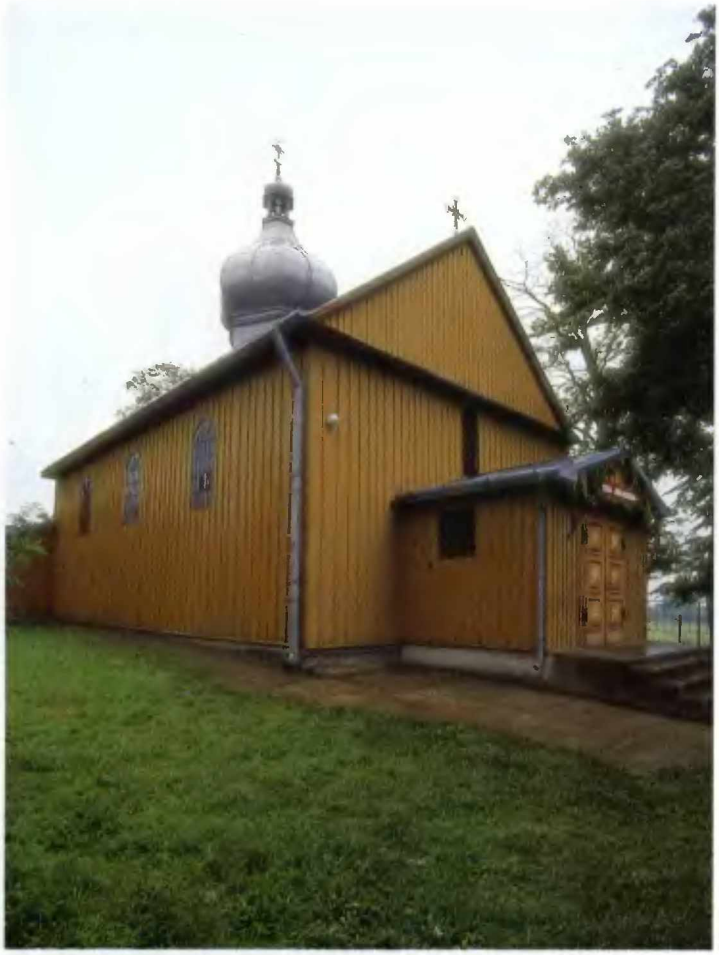

БОЛЕСТРАШИЧІ

Різдва Пречистої Богородиці **1908**

Церква в Болестрашичах була самостійною парохією і мала понад 1700 вірних. В селі було близько 600 поляків. Вони мали свою каплицю. Після вивезення українців, вони перебрали церкву та перемінили її на свій костел.

BOLESTRASHYCHI

Nativity of the B. V. Mary **1908**

The tserkva in Bolestrashychi was an independent parish that served more than 1700 members. About 600 Poles that conducted their services in a chapel lived here also. After the expulsion of the Ukrainian population, the Poles acquired the tserkva and converted it into a kostel. It remains as such to this day.

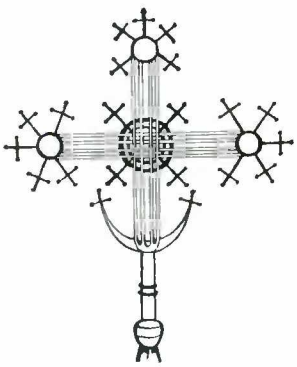

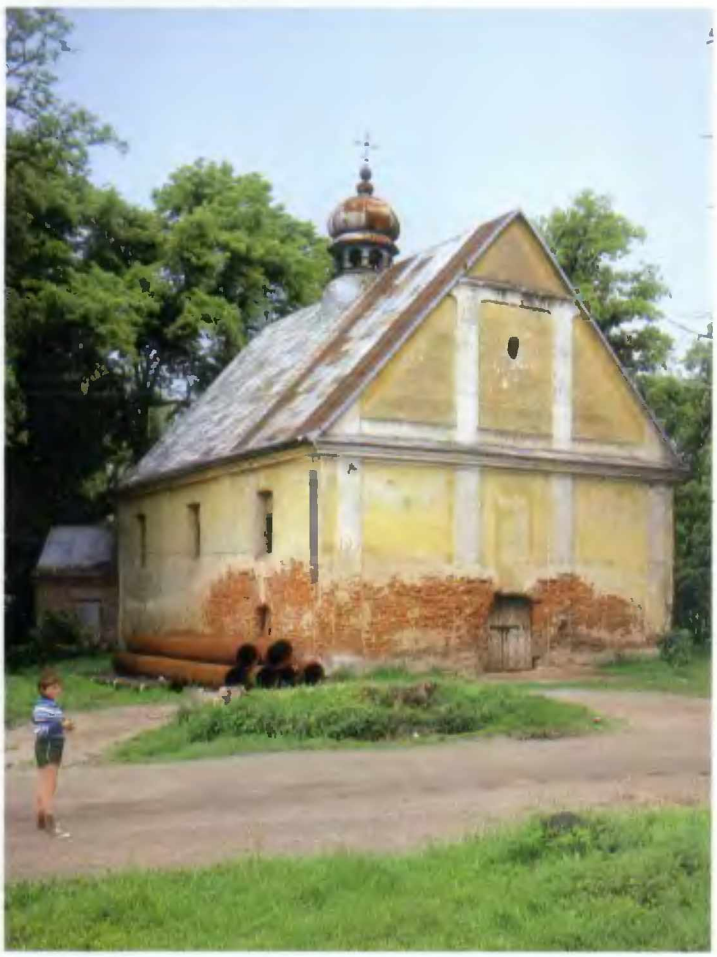

МАЦЬКОВИЧІ

Преподобного Симеона Стовпника **1813**

Церква в Мацьковичах, разом з дочерною в Кусеничах, де церкви вже немає, творили одну парохію і мали близько 3000 вірних. Після виселення українців, церква була замкнена деякий час, а пізніше її перемінено на магазин.

MATS'KOVYCHI

Venerable Symeon Stowpnyk **1813**

The tserkva in Mats'kovychi together with the auxiliary tserkva in Kusenyci, which no longer exists, formed one parish. It served some 3000 souls. The tserkva was closed for some time before being converted to a warehouse for which it is still used.

ЗАДУБРОВА

Успення Пречистої Богородиці **1660**

Ця церква вже має понад 300 років і мала 300 вірних. В селі, крім 10-тьох поляків, жили виключно українці, яких польський уряд насильно виселив. Церкву перебрали поселені тут польські колоністи римо-католики. В 1984 році поляки побудували перед церквою модерний костел, а церква залишилася позаду поміж старими липами. Вона є найстарішою церквою в цій околиці і замітна своєю мистецькою дерев'яною конструкцією.

ZADUBROVA

Dormition of the B. V. Mary **1660**

This tserkva is more than 300 years old and served some 300 souls. After the expulsion of Ukrainians, who comprised the whole village (except for 10 Poles), the tserkva was acquired by Polish Roman Catholics who settled here. In 1984, the Roman Catholic parish erected a modern masonry kostel in front of the tserkva that was left standing among old linden trees. This temple, though of no great architectural value, is the oldest tserkva in the vicinity and shows interesting and decorative ways of protecting the old log constructed structure from weathering.

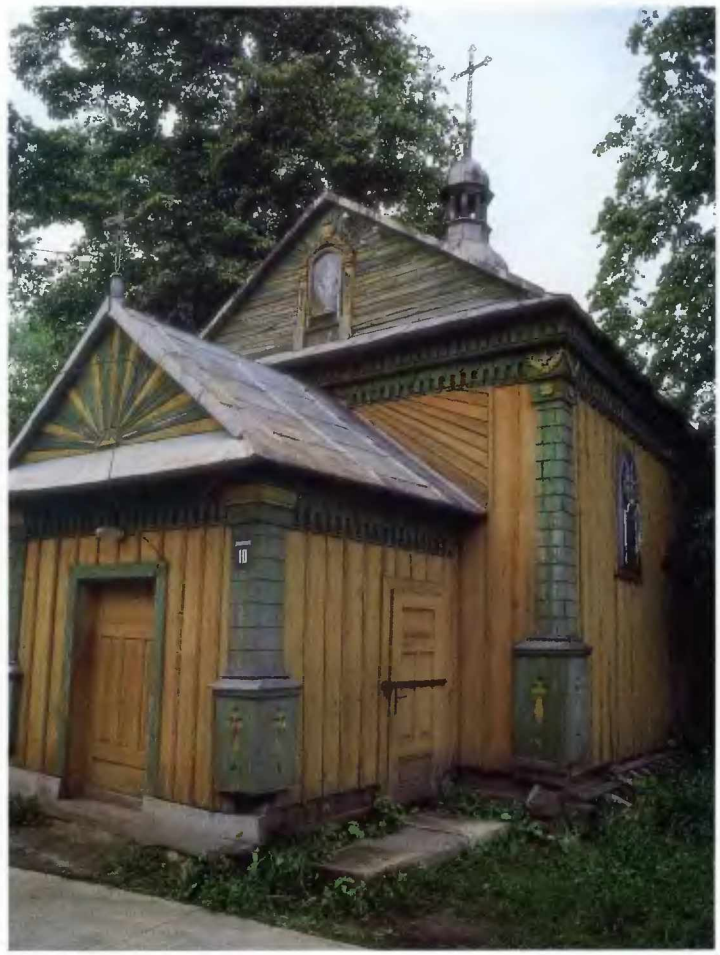

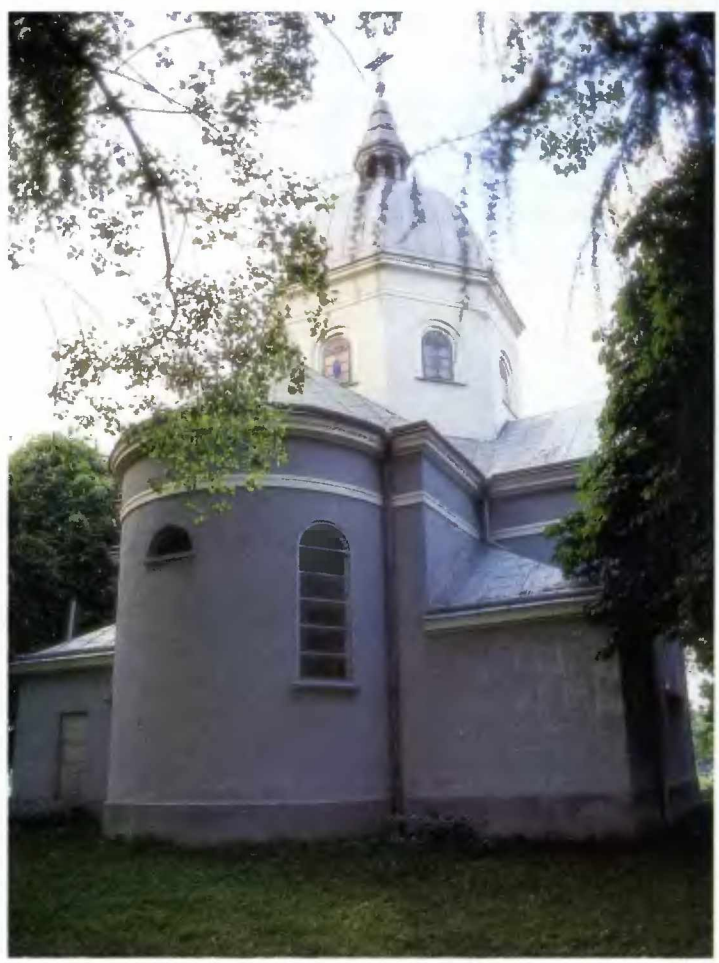

МАЛКОВИЧІ

Св. Іллі ***1939***

В Малковичах стояла стара церква з 1757 року, яка була знищена під час Першої світової війни. По війні почалася будова нової мурованої церкви, а люди тимчасом користувалися дерев'яною капличкою. Будову церкви закінчено 1939 року. Перед вивозом українців, поляки з сусіднього села, Орли, вирізали в 1945 році 168 українців. Після ганебного вивезення українців, церкву перебрали поляки латинники і вживають її до сьогодні.

MALKOVYCHI

St. Elijah **1939**

A wooden tserkva, built in 1757 was destroyed in WWI. After the war, the construction of a new masonry temple was undertaken, while the faithful used a wooden chapel. Prior to the banishment, Poles from the neighbouring village of Orly murdered 168 Ukrainians in 1945. After the banishment of Ukrainians in 1944-47, the Roman Catholics acquired the new tserkva, completed in 1939, and still use it.

М. Кертичак

ЖУРАВИЦЯ

Св. Матері Параскеві **1877**

Церква в Журавиці стояла замкнена довший час після вивезення українців. Щойно коли релігія стала «популярною», себто по виборі Кардинала Войтили на Римського Папу Івана Павла II, її перебрали поляки латинники.

ZHURAVYCYA

St. Paraskeva **1877**

The tserkva in Zhuravycya remained closed for some time after the expulsion of Ukrainians. It was acquired by the Roman Catholic parish after a surge of religious fervour caused by the election of Cardinal Wojtyla as Pope John Paul II.

ОРІХІВЦІ

Св. Великомученика Димитрія **1920**

До Першої світової війни тут стояла дерев'яна церква, яка була була знищена під час війни. Мурована церкву, поставлену 1920 році, розібрано після вивезення українців. З церкви залишилися лише цементові фундаменти та дротяна клітка, де працівники тримали своє знаряддя.

ORICHIVTSI

St. Demetrius, the Great Martyr **1920**

An old wooden tserkva stood in Orichivtsi, but was destroyed during WWI. The masonry tserkva built in 1920 was dismantled after the Ukrainian inhabitants were expelled. The only remaining signs of the tserkva are concrete foundations and a wire enclosure where the workers stored their tools.

ВУЙКОВИЧІ

Преображення Господнього **1926**

Мурована церква в Вуйковичах стоїть на тому самому місці, де стояла первісна дерев'яна церква з 1847 року, знищена в часі Першої світової війни. Теперішню церкву перетворено на магазин для рільничих потреб. Тут польські бандити вбили отця Івана Сорокевича (1863-1945) разом з його дружиною.

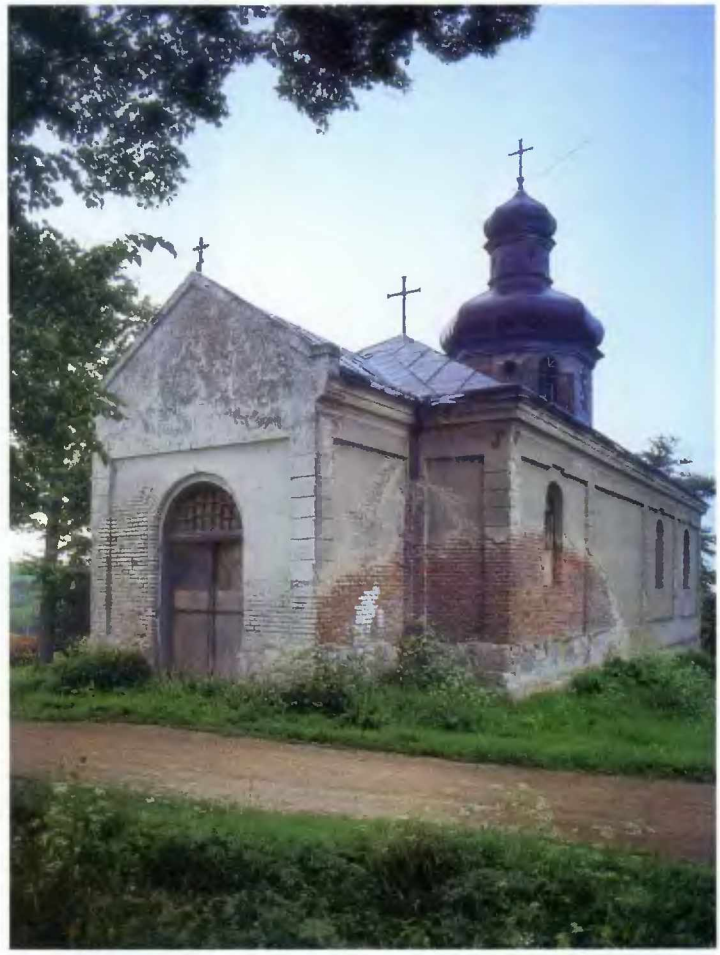

VUYKOVYCHI

Transfiguration of Our Lord **1926**

The masonry tserkva stands on the site of an older wooden temple from 1847, that was destroyed during WWI. The tserkva, converted into a warehouse for agricultural needs, and still used for this purpose, will probably never be converted to a kostel. Here Polish bandits killed Rev. Iwan Sorokewych (1863-1945) together with his wife.

ГРОМАДА
ЛУКОВЕ

БАТИЧІ

Св. Николая Чудотворця **1935**

Церква в Батичах мала 500 вірних. Вона була побудована на місці дерев'яної церкви з 1902 року, що була знищена в часі Першої світової війни. Після примусового вивезення українців, церква довший час стояла пусткою. Сьогодні її вживають поляки римокатолики.

BATYCHI

St. Nicholas, the Miracle Worker **1935**

This masonry tserkva was erected on the same location where an older wooden temple, destroyed during WWI, stood. The tserkva shown in the photograph stood closed for many years after the banishment of the Ukrainian population. Today it is used as a kostel by the Polish Roman Catholics.

ВАЛЯВА

Св. Архангела Михаїла **1791**

Валявську церкву збудовано заходами Перемиського владики Максиміліяна Рилла. Під час Першої світової війни вона була ушкоджена й згодом відбудована. Після примусового виселення українців, що його доконав польський уряд по закінченні Другої світової війни, церкву перебрали поляки римо-католики і користуються нею до сьогодні.

У Валяві похований перший уніятський єпископ Перемишля, Атанасій Олександер Крупецький, якого висвятив був Іпатій Потій. Владика Крупецький дуже попирав унійні тенденції на Закарпатті (1614 р.) і цим він, до певної міри, причинився до її прийняття приблизно три десятиліття пізніше. Намагання українців, а зокрема українського православного духовенства, підпорядковуватися релігійно Римові мало своє оправдання, бо воно відбувалося якраз у часі, коли православна церква була в занепаді, а крім того їй загрожували сильні впливи кальвінізму. Як відомо, унію з Римом проголосив єпископ Мукачева Василь Тарасович в Ужгороді 1646 року, на соборі з участю 63 священиків.

VALAVA

St. Michael the Archangel **1791**

Most Rev. Atanasiy Krupetskyj, the Ukrainian Catholic bishop of Peremyshl, died and is interred here. He strongly supported (1614) the movement in Transcarpathian Ukraine for union with Rome. At that time the Orthodox church was in a state of decadence and peril from the Calvinistic movement. Three decades later (1646), the bishop of Mukachiv, Most Rev. Vasyl Tarasovych, and 63 clergymen accepted the Union in Uzhhorod.

The tserkva itself was built through the efforts of Most Rev. Maksymilian Ryllo, bishop of Peremyshl (1776-1793). It should also be pointed out that bishop Ryllo, together with Most Rev. Petro Bilyanskyj, bishop of Lviv (1781-1798), were the driving forces behind the development of the Ukrainian parochial school system. This was done after the educational reforms introduced in Halychyna (Galicia) by Austrian Emperors Maria Theresa (1777) and Joseph II (1781). As a result of the efforts of the bishops, Ukrainian became the official language in Halychyna in 1787. This

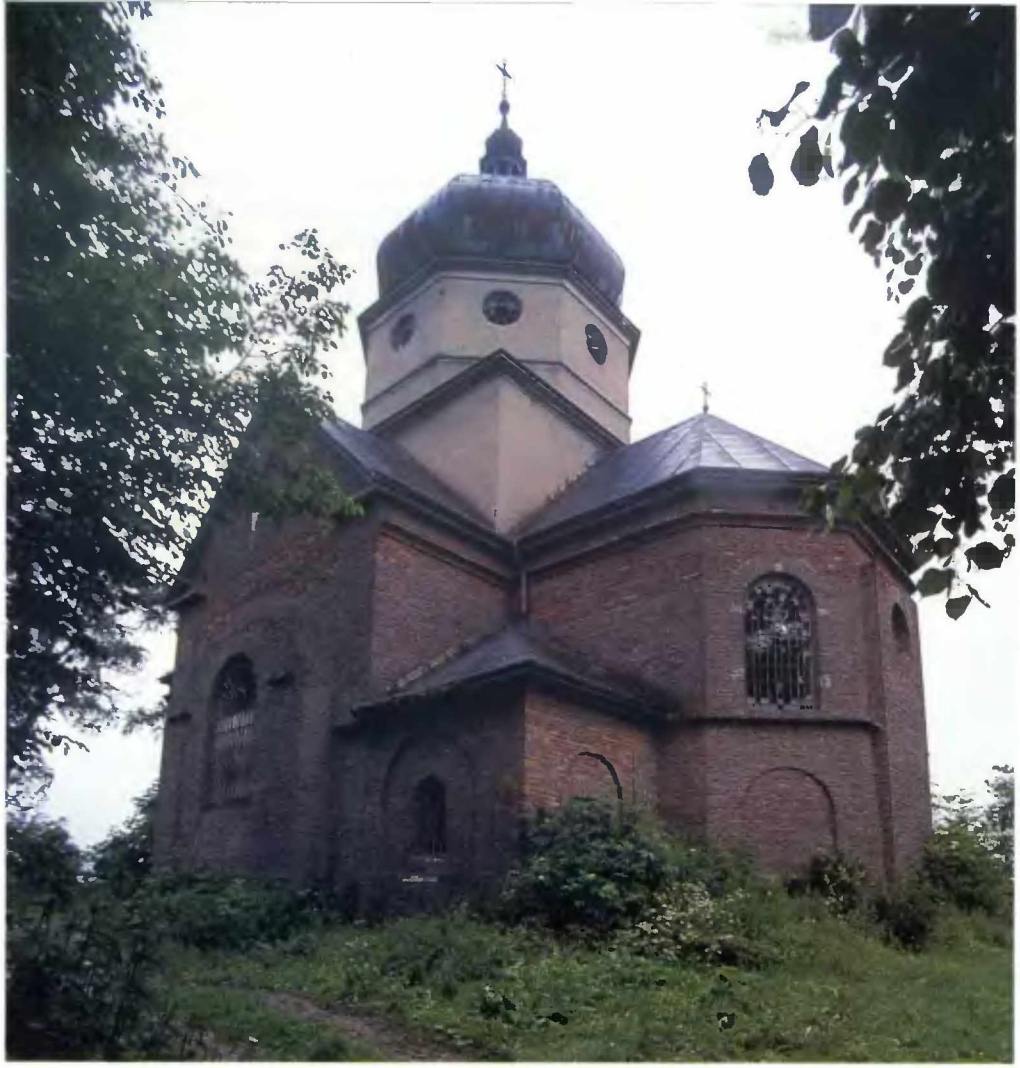

ВИШАТИЧІ

Преображення Господнього **1936**

Ця гарна мурована церква сьогодні замкнена. Всі шиби повибивані і не знати, скільки церковного добра злодії винесли через виломане вікно в захристії. Дуже сумно, як подумати, що ця церква, маючи 50 років, задовольняла духовні потрєби своїх вірних несповна 10 років, а від часу примусового виселення українців аж до сьогодні понад 40 років,— стоїть пусткою і ганебно занедбаною. На світлині показана й придорожня капличка, присвячена святкуванню 50-річчя свободи: 1848-1898.

VYSHATYCHI

Transfiguration of Our Lord **1936**

This stylish masonry tserkva stands padlocked today. All the window panes are broken, and no one knows the sacred valuables that were carted away through a forced window. It is disheartening to think that a temple should serve its parishioners for less than 10 years, and remain padlocked for the next 40. Also shown is a roadside shrine in the village. It was dedicated in 1898 to celebrate the 50th anniversary of the abolishment of serfdom.

ВАЛЯВА (Докінчення)

Пригадується теж факт, що перемиський вископ Максиміліян Рилло (1776-1793) та Львівський єпископ Петро Білянський (1781-1798), наступник львівського вископа, а від 1778 року Києво-Галицького митрополита, Лева Шептицького (1749-1779), були промоторами організування українського початкового шкільництва, включно до садочків, спираючись на освітні реформи австрійських імператорів — Марії Терези (1777 р.) та Йосифа II (1781 р.).

Обидва єпископи в значній мірі причинилися теж до визнання української мови офіційною мовою Галичини (1787 р.).

VALAVA (Continued)

happened in spite of strong opposition from influential Polish circles.

This masonry tserkva was erected over the ancient wooden temple. Upon completion of the roof, the wooden structure was dismantled, and its materials carried out. The tserkva has been used as a kostel by the Polish Roman Catholic parish since the deportation of Ukrainians. Also shown in the photographs is the bell tower from the ancient wooden tserkva.

ОСТРІВ

Св. Юрія **1868**

Ще до 1984 року стояла тут замкнена дерев'яна церква. Після насильного виселення українців, її розібрали і перевезли до Дуньковичок, де зруйновано було церкву Різдва Пречистої Богородиці. В Дуньковичках ми не знайшли ніякого храму, збудованого з матеріялу розібраної Острівської церкви. На світлині показана придорожня капличка в Острові.

OSTRIV

St. George **1868**

The wooden tserkva stood here until 1984, when it was dismantled and the materials transported to Dunkowycky. Here a wooden tserkva of the Nativity of the Blessed Virgin Mary was destroyed after the expulsion of the Ukrainian population. We did not find a kostel in Dunkowycky built from the materials of the Ostriv tserkva. Shown in the photograph is a roadside shrine in Ostriv.

ЗАВВАГИ

Перша світова війна спричинила великі спустошення на території Радимнянського деканату. Запопадлива й послідовна українська рука відбудувала всі знищені села і церкви. З початком Другої світової війни тут було 29 церков. Сьогодні 10 з них перетворено на польські костели, а інші зачинені або перетворені на магазини. Дуже правдоподібно, що церкви в Заболотті і Задуброві поляки зруйнують, бо вони поставили собі нові муровані костели.

COMMENTS

In spite of the devastation caused by WWI throughout the territory of the deanery of Radymno, all villages and tserkvy were rebuilt by the start of WWII. At that time there were 29 tserkvy that made up the deanery. Today we count only 10 used as kostels, and another 3 are either closed or used for other purposes. One should concern himself with the fate of the tserkvy in Zabolottja and Zadubrowa. Here the Roman Catholic parishes have built new masonry churches, and the tserkvy may be dismantled.

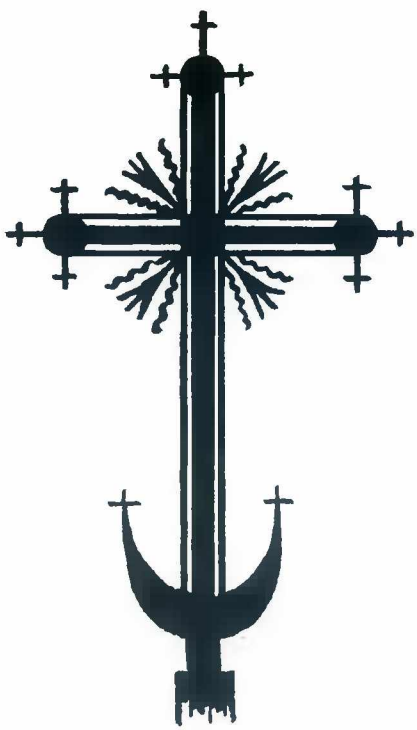

ХРЕСТ З КРАМПНОЇ

CROSS FROM KRAMPNA

ДЕКАНАТ ЯРОСЛАВСЬКИЙ
DEANERY OF YAROSLAV

ПАРОХІЙ — 14 — Parishes
ЦЕРКОВ — 25 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 26,700 — PARISHIONERS

МАКОВИСЬКО

Покрови Пречистої Богородиці **1939**

Дерев'яна церква в Маковиську була знищена під час Першої світової війни і парохія уживала капличку коло кладовища. В 1932 році почалася будова нової мурованої церкви під проводом о. Йосифа Дороцького. Коли закінчили будову в 1939 році, то парохія мала майже 1400 вірних. По виселенні українців, церква була замкнена деякий час. Пізніше її перебрали поляки латинники і уживають її як костел до сьогодні.

MAKOVYS'KO

Patronage of the B. V. Mary **1939**

The old wooden tserkva in Makovys'ko was destroyed during WWI. This forced the parish to use a small cemetery chapel for services. In 1932 the construction of a new masonry tserkva was begun under the able leadership of Rev. Yosyf Dorots'kyj. When the temple was finished in 1939, it served nearly 1400 faithful. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva stood closed for sometime. Later on it was acquired by the Polish Roman Catholics and has been used by them ever since.

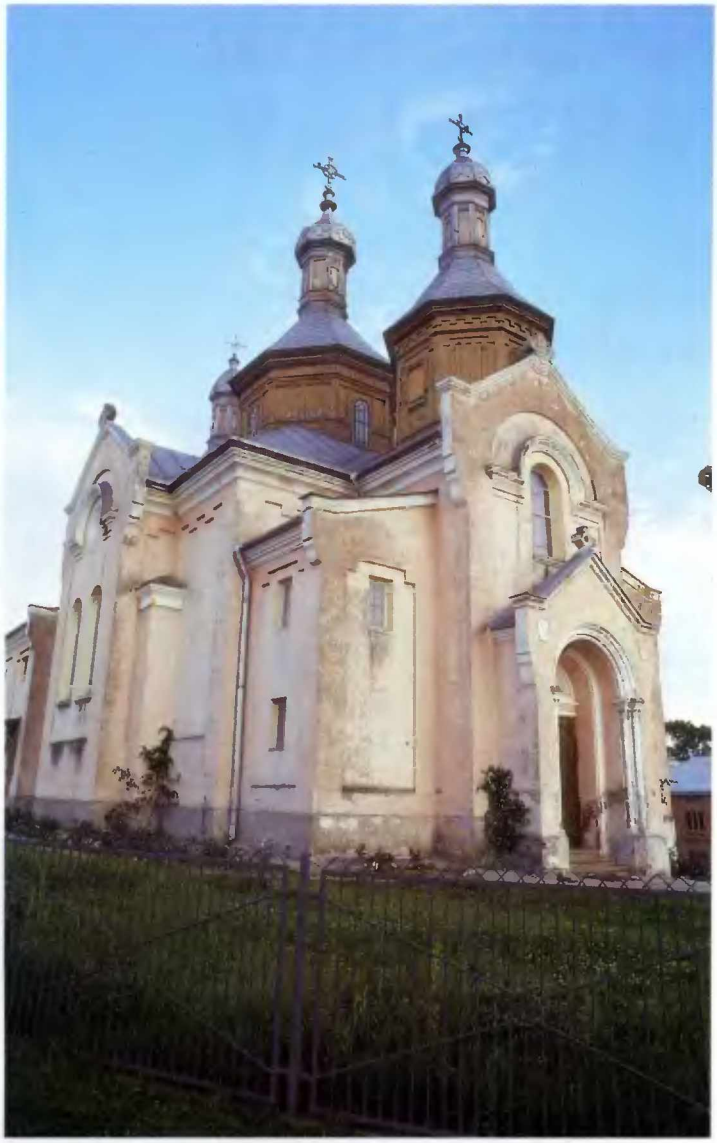

ВИСІЦЬКО

Різдва Пречистої Богородиці **1889**

Самостійна парохія у Висіцьку начислювала 1100 членів. Навесні 1946 року поляки, при помочі більшовицького війська, вивезли більшість українців до УРСР, а в 1947 році решту виселили на західні польські землі. В 1948 році тут поселилися поляки. Вони перебрали церкву і перетворили її на костел, викинувши мистецький іконостас.

VYSITS'KO

Nativity of the B. V. Mary **1889**

Vysits'ko was an independent parish which served more than 1100 faithful. In the spring of 1946, the Polish army, with the help of the Soviet forces, exiled most of the Ukrainian population to the URSR. In the spring of 1947, the remaining Ukrainians were evacuated to the western lands in Poland. In 1948 the Polish settlers acquired the tserkva and converted it to a kostel by removing a valuable iconostasis. The tserkva serves as a kostel to this day.

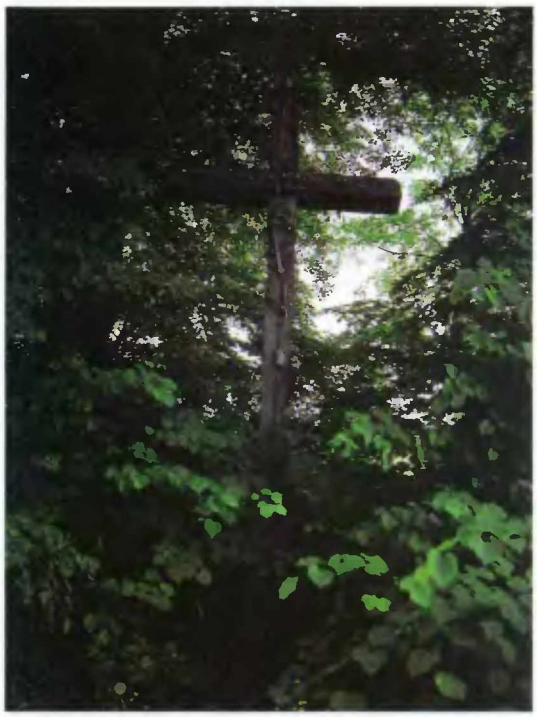

БОРАТИН

Св. Николая Чудотворця **1892**

Дерев'яна церква в Боратині мала чудове положення: на горбі поміж старими липами. Сьогодні на цьому місці можна знайти лише високий дерев'яний хрест. Церкву знищено по вивозі українців.

BORATYN

St. Nicholas, the Miracle Worker **1909**

The wooden tserkva in Boratyn occupied a distinctive location on top of a hill, with rows of old linden trees acting as honour guards. Today one can find only a tall wooden cross marking the spot. The tserkva was demolished after the banishment of the Ukrainian population by the Polish government.

БОБРІВКА

Вознесіння Господнього **1734**

Церква в Бобрівці була дочерною парохії в Маковиську. Перед війною вона мала понад 700 вірних. Тепер перелицьована на польський костел і є філією римо-католицької парохії в Ляшках. На світлинах бачимо церкву, як також дерев'яну дзвіницю.

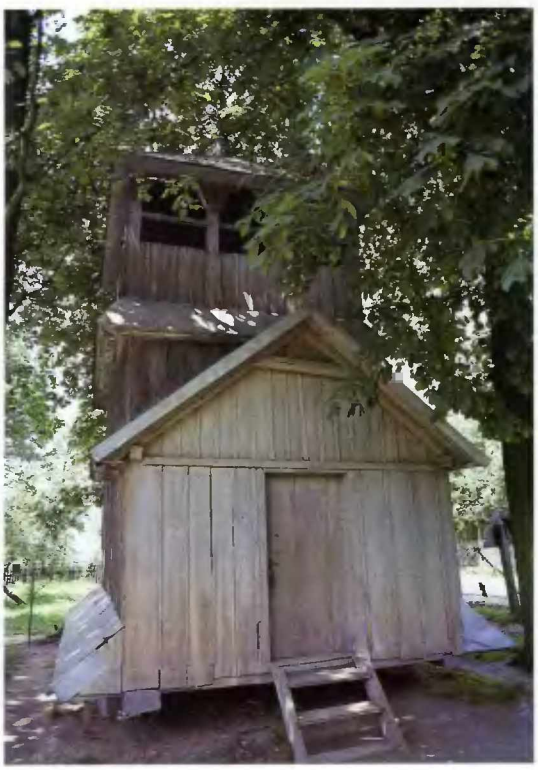

BOBRIVKA

Ascension of Our Lord **1734**

The tserkva in Bobrivka was part of the parish in Makovys'ko. Before WWII, it served more than 700 faithful. Today the tserkva has been changed to a kostel and serves as an auxiliary church for the Roman Catholic parish in Lyashky. Shown in the photographs are the tserkva as well as the wooden belfry.

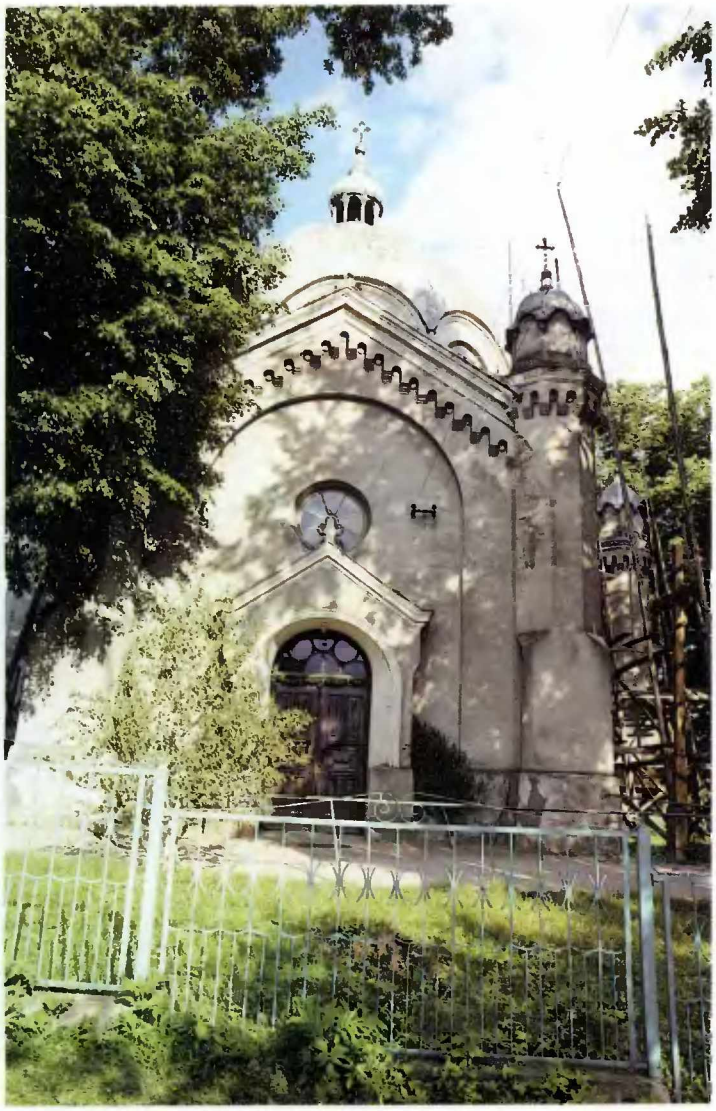

РИШКОВА ВОЛЯ

Св. Архангела Михаїла **1896**

Церква в Ришковій Волі разом із селом Сурмачівкою, де церкви не було, мала майже 2000 вірних. Тому що поляки латинники мали недалеко свій костел, церква довший час стояла неужитком. Коли в 1980-х роках зайшла потреба другого костела, то поляки перебрали церкву, відновили її і перемінили на костел.

RYSHKOVA VOLYA

St. Michael the Archangel **1896**

The tserkva in Ryshkova Volya served some 2000 souls, including the community of Surmachwka, which had no tserkva of its own. Since the Polish Roman Catholics had their kostel nearby, the tserkva stood closed and unused for a long time. But when the need for another kostel developed, they acquired the tserkva, restored the structure, and converted it to a kostel.

ЛАЗИ

Св. Николая Чудотворця **1895**

Церкву в Лазах поставлено під проводом о. Филимона Подолинського. В 1909 році Степан Замойський купив для церкви іконостас. Під час повоєнного лихоліття (1944-47) згинуло принаймні 17 українців — мешканців Лазів з рук «сусідів»-поляків. По вивозі українців церква стояла пусткою і була замкнена до 1953 року. В цьому році поляки почали її розбирати і свою руйницьку роботу закінчили в 1965 році. На світлині показані залишки фундаментів церкви, що її колись видно було з усіх сторін з віддалі кількох кілометрів.

LAZY

St. Nicholas, the Miracle Worker **1895**

The tserkva in Lazy was erected through the efforts of Rev. Fylymon Podolyns'kyj. In 1909 Stepan Zamoys'kyj donated the iconastasis for the temple. In the aftermath of WWII (1944-47), at least 17 Ukrainian inhabitants of Lazy died at the hands of their Polish neighbours. After the banishment of Ukrainians, the tserkva stood closed. In the years 1953-1965, the authorities gradually dismantled the structure. Shown in the photograph are the remains of the foundations of the tserkva that was visible for miles from all directions.

ПОВКИНІ

Св. Николая Чудотворця **1909**

Церква в Повкинях була поставлена на місці дерев'яної церкви з 1780 року і мала 700 вірних. Негайно після вивозу українців, церкву перебрали поляки латинники, відновили її та, як костелом, користуються нею до сьогодні.

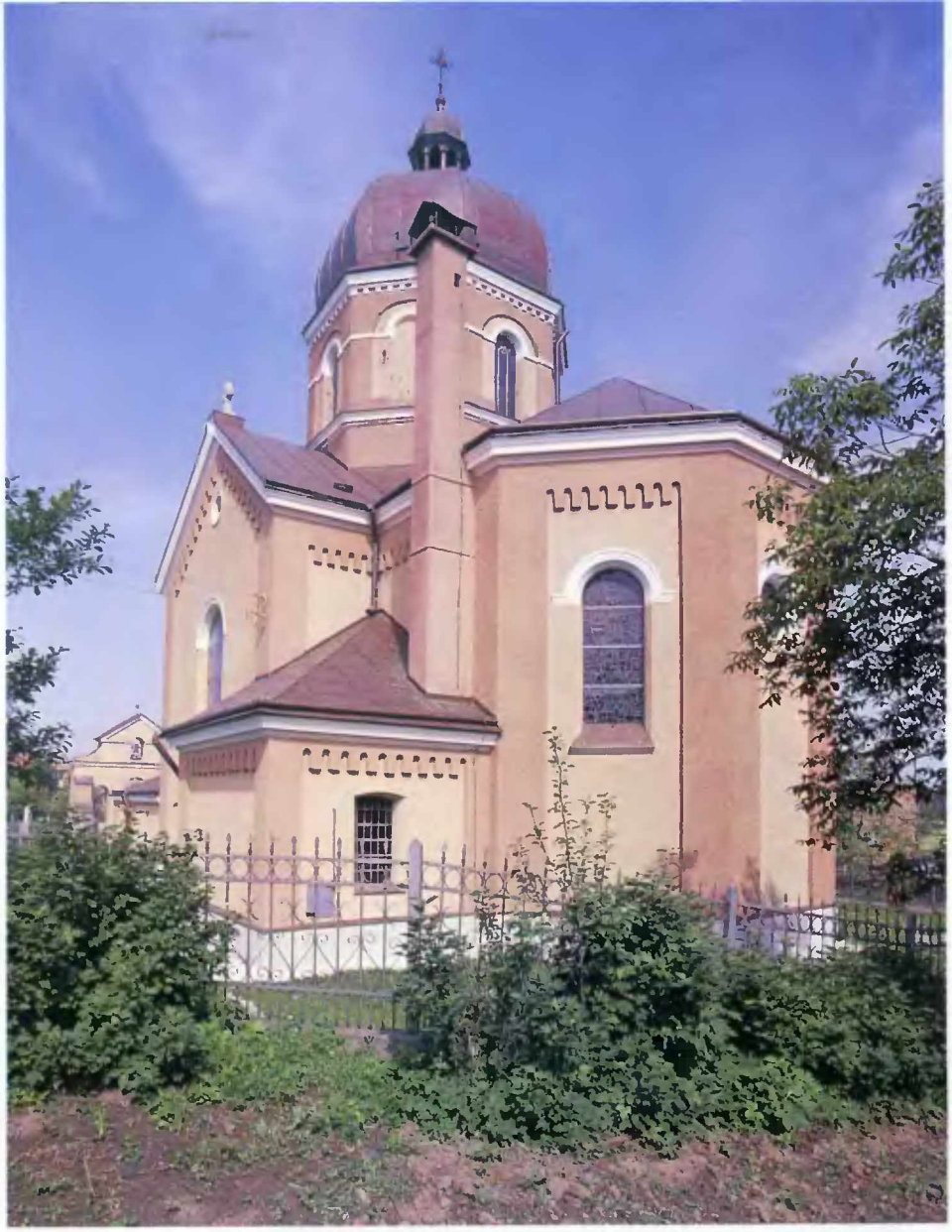

POVKYNI

St. Nicholas, the Miracle Worker **1909**

The tserkva in Povkyni was erected on the site of an earlier, wooden tserkva dated from 1780, and served a community of 700. Soon after the expulsion of Ukrainians, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholics and converted into a kostel. As the photograph shows, the temple was recently restored.

ДОБКОВИЧІ

Св. Івана Хрестителя **1919**

Стара церква в Добковичах згоріла ще, мабуть, у 19-ому столітті. Залишилася тільки дзвіниця. Церкву, поставлену в 1919 році, після виселення українців, перебрали поляки латинники і перемінили її на костел.

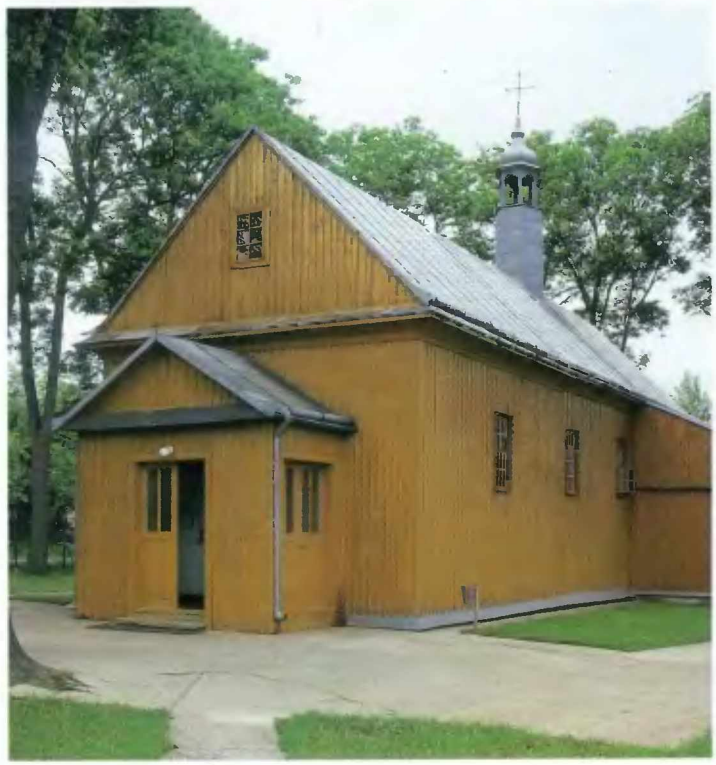

DOBKOVYCHI

St. John the Baptist **1919**

The old tserkva in Dobkovychi must have burned down in the 19th century, for only the belfry remained. The wooden temple erected in 1919 was acquired by the Polish Roman Catholics and converted into a kostel.

СУРОХІВ

Св. Матері Параскевії **1912**

Тут, в Сурохові, 15 вересня 1945 року польські бандити вдерлися до церкви, перервали Богослужбу, забрали о. Михайла Плахту, його дружину й сина Юрка та, по варварському знущанні, їх повбивали. В часі безладдя загинуло з рук польських розбишак приблизно 20 інших українців. Польський уряд вивіз українське населення 16 березня 1945 року до УРСР, а решту в 1947 році — на західні польські землі. Церкву поляки перемінили на римо-католицький костел. Треба згадати, що в Сурохові народилася графиня Софія Фредро, яка вийшла заміж за графа Івана Шептицького і стала матір'ю одного з великих синів України, князя української католицької церкви, Митрополита Андрія Шептицького.

SUROKHIV

St. Paraskeva **1912**

In this tserkva, on September 15, 1945, Polish hooligans disrupted the services, hauled away the Rev. Mychailo Plachta, his wife, their son, Juriy, and murdered them after much mockery and cruel treatment. About 20 other Ukrainians died here in similar fashion. Most of the Ukrainian population was exiled to the URSR on March 16, 1945, while the remainder was evacuated to western Poland in 1947. The tserkva was converted to a Polish kostel soon after. It should be pointed out that Lady Sofia Fredro was born here. She married Count Ivan Sheptytskyj and became the mother of the *prince of the Ukrainian Church*, Most Rev. Andrij Sheptytskyj.

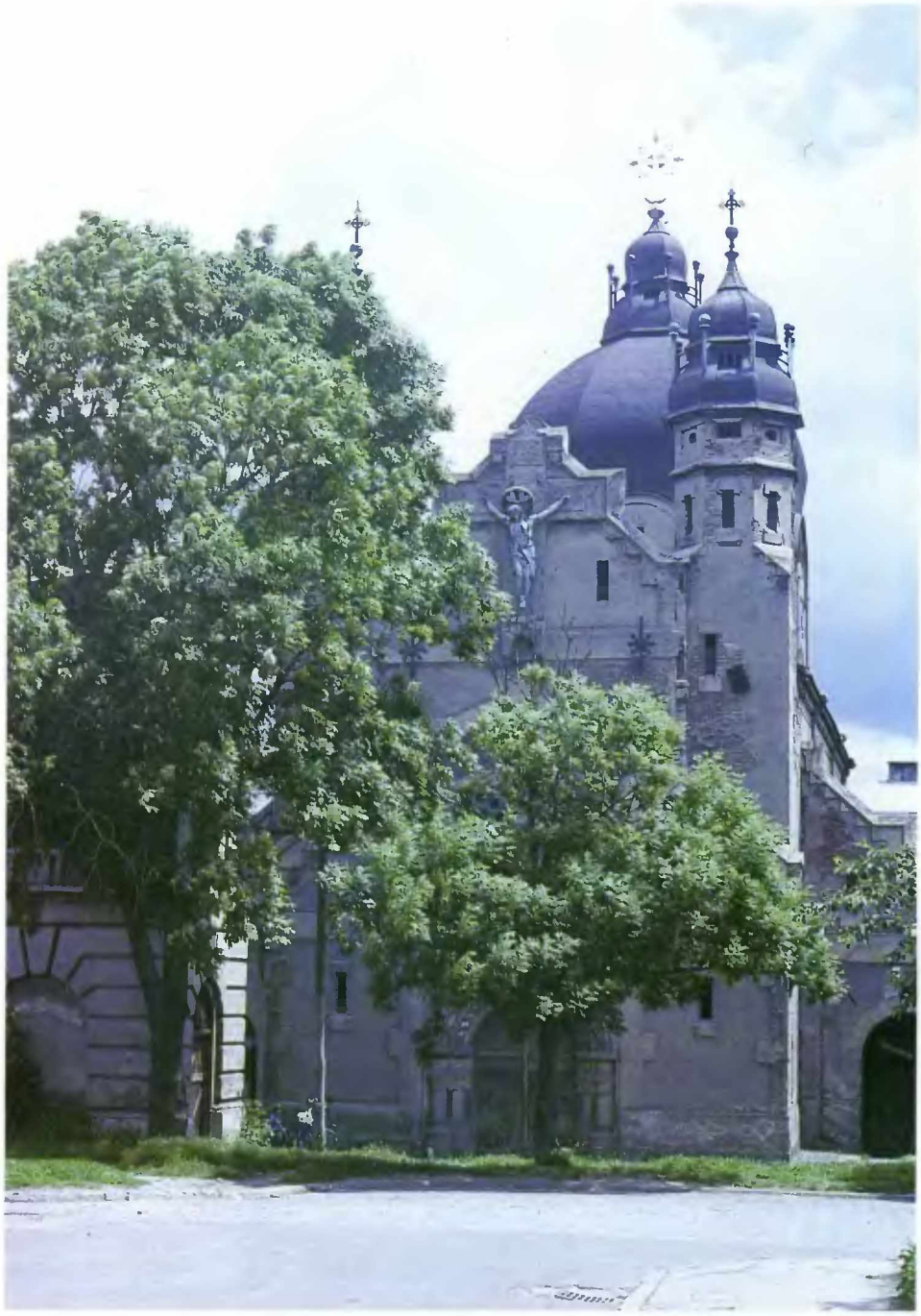

ЯРОСЛАВ

Преображення Господнього **1910**

Ярослав — це стародавня українська місцевість з часів Київської Русі. Перекази кажуть, що тут уже в 900-му році була церква, якою користувалися подорожуючі купці. Теперішня церква поставлена на прекрасній горі і її можна бачити з віддалі кількох кілометрів. Від виселення українців вона ще й досі стоїть замкнена. Під час її «ув'язнення» польські археологи робили розкопки під її підлогою і так її розкопану й залишили. Були вістки в пресі, що церкву передано польському римо-католицькому костелові, але під умовою, що польські католицькі власті передадуть її в користування українцям. Церкву треба ґрунтовно відремонтувати. Підлога розкопана, дах тече, а передня частина церкви відділюється від решти структури, бо гірка розсувається.

JAROSLAV

Transfiguration of Our Lord **1910**

Jaroslav is an ancient settlement dating back to times before Kievan Rus'. Legends say that about the year 900, there was a tserkva built here for the use of travelling merchants. The present tserkva, situated on a picturesque hillside, and visible for miles, has been closed since the expulsion of Ukrainians. During its imprisonment, Polish archeologists dug up the inside of the tserkva and left it in that condition. News published in the Polish press indicated that the tserkva was given to the Polish Roman Catholic church with the understanding that they would allow it to be used by the Ukrainian Catholics. Before this can happen, much restoration must be done. The floor is dug up, the roof leaks, and the front of the structure

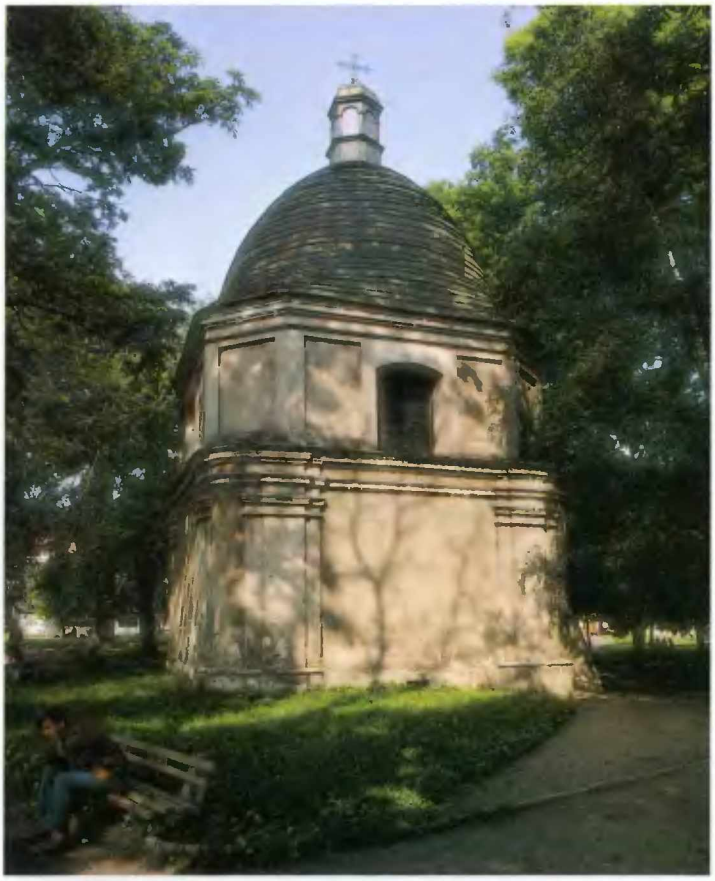

separated from the rest of the building by the settling of the hillside. Shown in the photographs are the tserkva, the belfry standing in front, and a chapel erected in 1933.

Housed in this tserkva was a miraculous Ikon of the Blessed Virgin Mary dating from 1770. The last public adoration of this ikon was on Sept. 8, 1943. Subsequently, the Polish authorities removed the ikon to a undisclosed location.

A copy of this ikon, recreated by artists Y. Volyanyuk and L. Hrytsay, can be seen in the Ukrainian Catholic University of Pope Clement, in Rome.

ЯРОСЛАВ (Докінчення)

В цій церкві знаходилася чудотворна ікона Богоматері «Милосердя Двері». Останнє публічне почитання ікони було 8 вересня 1943 року. Опісля поляки вивезли її в невідоме місце. Копія цієї ікони, відтворенв мистцями Ю. Волянюком і Л. Грицаєм, знаходиться в укрвінському квтолицькому університеті ім. папи Клемента в Римі.

ЦЕТУЛЯ

Св. Архангела Михаїла **1939**

Ця церквв була закінчена якраз перед Другою світовою війною. Рісля виселення українців вона стояла довгий час звмкнена. В 1980-их роках її перебрали поляки латинники, «відправили місію», поставили «місійний хрест», і так вона ствла польським костелом.

TSETULA

St. Michael the Archangel **1939**

This tserkva was barely finished when WWII started. It stood closed for a long time. In the 1980's it was acquired by the Polish Roman Catholics who held a mission, planted a mission cross and thus converted the tserkva into a kostel.

ЗАВВАГИ

Ярославський деканат складався з 25 церков і нараховував майже 27,000 вірних. Сьогодні лишилося лише 10 церков. З них 8-ма користується польська римо-католицька церква, а дві є в поганому стані і стоять неужитком. Чи дочекаємося того, що церква в Ярославі справді буде відновлена та передана Українській Католицькій Церкві, як про це широко розписувалася польська преса два роки тому назад?

COMMENTS

The deanery of Jaroslav consisted of 25 tserkvy serving some 27,000 souls. Today there are only 10 still standing. Of these, 8 are used by the Polish Roman Catholics, while two remain closed in a deteriorated condition. It will be interesting to find out if, in fact, the tserkva in Jaroslav will be restored and given to the Ukrainian Catholic church, as was widely published in the Polish news media about two years ago.

ДЕКАНАТ КРАКОВЕЦЬКИЙ
DEANERY OF KRAKOVETS

ПАРОХІЙ — 8 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 12 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 12,900 — PARISHIONERS

КАЛЬНИКІВ

Успення Пречистої Богородиці **1920**

Самостійна парохія а Кальникові мала майже 1900 вірних. Церква була поставлена на місці попередньої дереа'яної церкви з 1882 року, знищеної під час Першої світової війни. Після виселення українців церква стояла замкнена до 1950-их років, коли її перебрала православна парохія, яка користується нею до сьогодні. Припускають, що в Кальникоаі залишилося близько 400 українціа. Частина українціа перейшла на праослаану віру, а частина ходить до польського латинського костела. Світлини показують церкву з 1920 року, як також дзвіницю з 1882 року.

KAL'NYKIV

Dormition of the B. V. Mary **1920**

Kalnykiv was an independent parish with some 1900 faithful. The tserkva was erected on the site of an older wooden structure dating from 1882, and damaged in WWII. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was closed until the 1950s. It was then given to the Orthodox parish, which is using it to this day. It is estimated that some 400 inhabitants of Ukrainian ancestry who still live in Kal'nykiv joined the Orthodox church, or attend services in the Latin kostel. The photograph shows the tserkva from 1920, and the belfry dating from 1882.

ХОТИНЕЦЬ

Різдва Пречистої Богородиці **1613**

Перед війною церква в Хотинці нараховувала 1800 вірних. Сьогодні, 40 років після примусового виселення, тут живе понад 50 українців. Церква стоїть замкнена, неуживала і дуже запущена. Усі прохання о. С. Дзюбини і мешканців до латинського єпископа Токарчука, щоб позволив тут на українські католицькі відправи, були неуспішні. Сьогодні рештки українців-католиків задумують перейти на православну віру, як одинокий спосіб збереження за собою своєї 370-річної церкви, та щоб запобігти перетворення її на польський латинський костел. На світлинах бачимо церкву з двох сторін, як теж середину придорожньої каплички, прикрашеної традиційними українськими вишиваними рушниками.

CHOTYNETS'

Nativity of the B. V. Mary **1613**

Prior to WWII the tserkva in Chotynets' served some 1800 faithful. Today, 40 years after the banishment of the Ukrainian population, there may be 50 Ukrainians still in the village. The tserkva stands closed, unattended, and in need of repairs. Earlier pleas on the part of Rev. S. Dzyubyna and the remaining Ukrainians to the Polish Roman Catholic bishop Tokarcyk, to allow Greek Catholic services to be held here, did not meet with success. Today the remaining Greek Catholics are contemplating joining the Orthodox Church as one means of saving their 370 year old tserkva, and thus preventing it from being converted into a kostel.

М. Кертичак

ЗМИЄВИСЬКА

Успення Пречистої Богородиці **1930**

До ганебного виселення українців церква мала 600 парохіян. Сьогодні вона забита, розпадається і так заросла деревами, що тяжко її сфотографувати.

ZMYYEVYS'KA (M.K.)

Dormition of the B. V. Mary **1930**

In earlier times, the tserkva served a community of 600 faithful, but today it is forgotten, deteriorated, and surrounded by vegetation which makes photography difficult.

МЛИНИ

Покрови Пречистої Богородиці **1740**

В цій старинній дерев'яній церкві на протязі 30-ти років відправляв Богослуження та проповідував парох о. Михайло Бербицький, визначна постать в історії української музики. Він же скомпонував мелодію українського національного гимну «Ще не вмерла Україна». Отець Вербицький похований під великими старими деревами перед церквою. На гробі стоїть великий пам'ятник, покладений заходами академічного хору «Бандурист» у Львові. На світлинах показані церква і пам'ятник. Після ганебного виселення українців, церкву перебрали поляки римо-католики і нею користуються до сьогодні.

MLYNY

Patronage of the B. V. Mary **1740**

This ancient wooden tserkva today serves the local Polish Roman Catholic parish. Here, over a period of 30 years, Rev. Mychailo Werbyts'kyj was the parish priest. He is known as a composer and is remembered as the author of the melody of the Ukrainian national anthem. Rev. Werbyts'kyj is buried under tall old trees, in front of the tserkva. A sizeable monument on his grave was erected by the academic choir *Bandura* from Lviv. The photographs show the tserkva and the monument.

М. Кертичак

ВЕЛИКІ ОЧІ

Св. Николая Чудотворця **1925**

У Великих Очах та Сколині церква нараховувала понад 600 вірних. Після вивезення українців її замінили на магазин домашнього приладдя. В сусідстві стоїть жидівська синагога, яка теж перетворена на магазин.

VELYKI OCHI

St. Nicholas, the Miracle Worker **1925**

The tserkva served a parish of 600 souls from Velyki Ochi and Skolyn. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was transformed into a warehouse, and is still used as such. In the vicinity stands a Jewish synagogue, also used as a warehouse.

М. Кертичак

ВІЛЬКА ЗМИЇВСЬКА

Різдва Пречистої Богородиці **1896**

Перед насильним виселенням українців церква мала майже 400 вірних. Сьогодні вона опущена, обрабована і потребує ґрунтовного ремонту.

VIL'KA ZMYYIVS'KA

Nativity of the B. V. Mary **1896**

The tserkva, that once proudly served a community of 400 faithful, today stands abandoned, stripped and in need of restoration.

М. Кертичак

КОБИЛЬНИЦЯ ВОЛОСЬКА

Св. Великомученика Димитрія **1924**

Давніше, до ганебного виселення українців, ця церква нараховувала понад 1600 вірних. Від довшого часу по сьоголні нею користуються поляки римо-католики. Вони, залишаючи фрески, позамальовували в церкві написи в українській мові. Тут 11 серпня 1985 року, перший раз після виселення українців, за 38 літ, відправив українсько-католицьку Богослужбу о. Петро Крик, уроженець села, хрещений у цій церкві та, разом з іншими українцями, примусово вивезений у 1947 році.

KOBYL'NYCYA VOLOS'KA

St. Demetrius, the Great Martyr **1924**

Prior to WWII, this tserkva served a parish of 1600 souls. Today, as for a long time in the past, the tserkva is used as a kostel by the Polish Roman Catholic parish. Inside, the frescos were allowed to remain, but all writing in Ukrainian was painted over. On August 11, 1985, for the first time in 38 years, a Ukrainian Catholic Mass was conducted here by Rev. Petro Kryk, born in this community, baptized in this tserkva, and deported with others in 1947.

ЗАВВАГИ

Краковецький деканат простягався поза межі теперішньої Польщі. На території Польщі після Другої світової війни залишилося було 12 церков з близько 13,000 парохіянами. Сьогодні, після сумнозвісного насильного виселення українців, залишилося сім церков. Двома користуються поляки римо-католики, однією — українська православна громада, одну перемінено на магазин, а три, дуже запущені, стоять неужитком.

В Кобильниці Руській, де церква вже не існує, загинув з рук польських бандитів о. Лев Согор (1913-1944).

COMMENTS

The deanery of Krakovets originally extended over the border into the URSR. On the territory of present day Poland there were 12 tserkvy that served some 13,000 faithful. Today there are two used by the Polish Roman Catholics, one is used by the Orthodox church, one is used as a warehouse, and three are unused and in various stages of deterioration.

In the village of Kobylnytsya Rus'ka, where the tserkva no longer exists, the Rev. Lev Sohor (1913-1944) died at the hands of local Polish bandits.

ДЕКАНАТ ЛЮБАЧІВСЬКИЙ
DEANERY OF LJUBACHIV

ПАРОХІЙ — 14 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 16 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 25,800 — PARISHIONERS

БАШНЯ ДОЛІШНЯ

Собор Пречистої Богородиці **1904**

Мурований собор, що колись мав понад 1100 вірних, сьогодні вже не існує. Все, що залишилося після примусового виселення українців,— це пропам'ятний хрест місії з 1926 року, показаний на першій світлині. На другій — пропам'ятний хрест, поставлений з нагоди свободи — скасування панщини в 1848 році. Таких величавих хрестів в околиці було багато. Їх ставили з каменя зі славної каменоломні в Брусні.

BASHNYA DOLISHNYA

Synaxis of the B. V. Mary **1904**

The masonry constructed tserkva, which served more than 1100 faithful, no longer exists. Only a mission cross from the year 1926 — shown on the photograph — marks the spot. The second photograph shows a cross erected to commemorate the end of serfdom in 1848. Such impressive crosses were numerous in this part of the country, and were often cut from the quarry in Brusno.

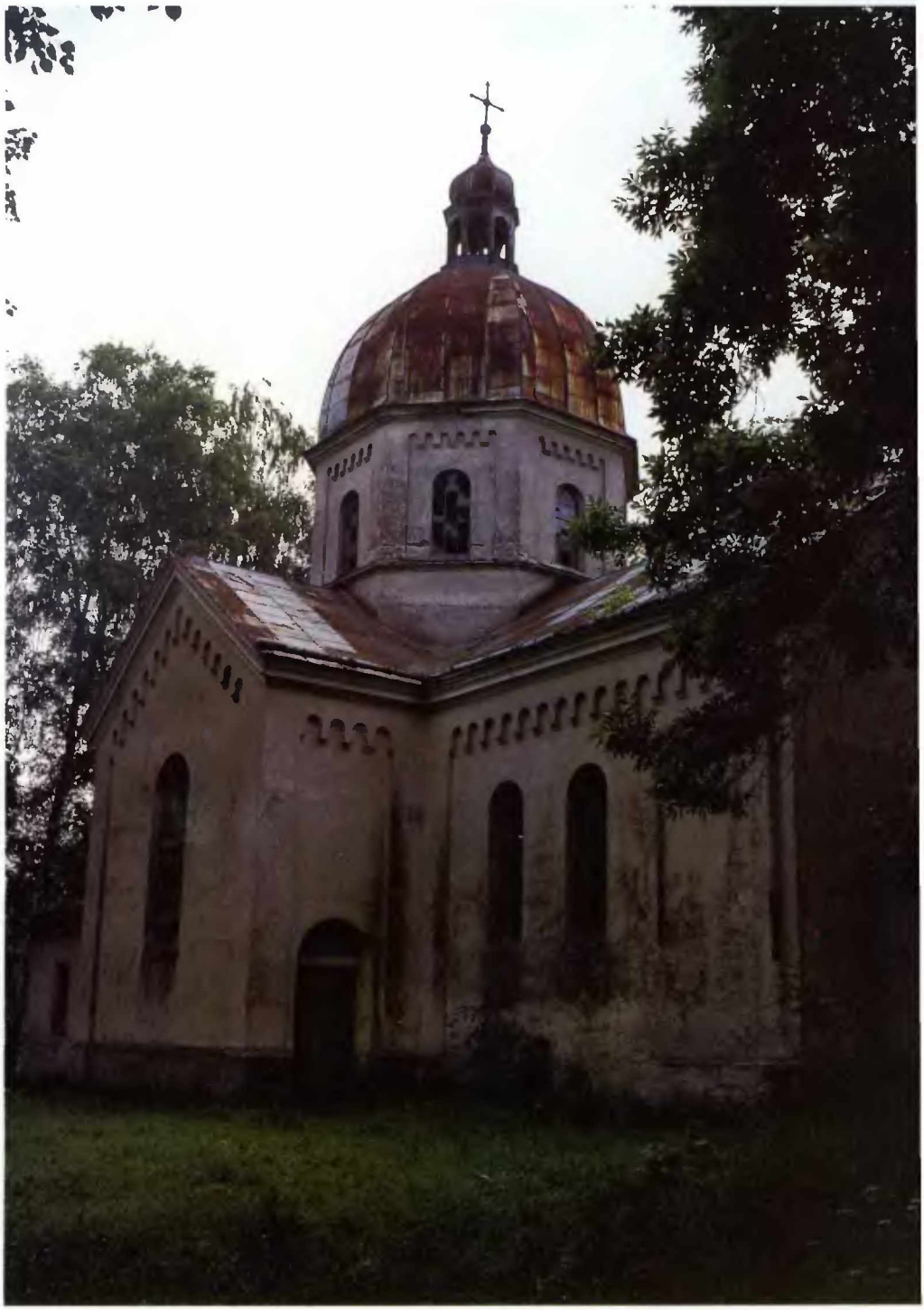

ОЛЕШИЧІ СТАРІ

Покрови Пречистої Богородиці **1913**

Церква в Олешичах Старих мала майже 800 вірних. Після вивезення українців церкву вживали як магазин, а сьогодні вона стоїть пусткою. Вікна всі повибивані, тинк обпадає, дах починає текти, і немає кому нею зайнятися.

OLESHYCHI STARI

Patronage of the B. V. Mary **1913**

Prior to WWII, the tserkva in Oleshychi Stari served some 800 faithful. Today, there is no one to look after its broken windows, its deteriorating parget, or its roof that will start to leak soon. After the banishment of the Ukrainian population, the tserkva was used as a warehouse, but lately is standing empty and neglected.

М. Кертичак

БІГАЛІ

Покрови Пречистої Богородиці **1821**

До виселення українців церква в Бігалях мала понад 600 парохіян. Сьогодні нею користуються як своїм костелом поляки римо-католики. Вони її недавно відновили.

BIHALI

Patronage of the B. V. Mary **1821**

Prior to WWII, the tserkva in Bihali served more than 600 faithful. Today, it is used as a kostel by the local Polish Roman Catholic parish. Recently they restored it.

М. Кертичак

ЛУКАВЕЦЬ

Св. Николая Чудотворця **1883**

Колись ця церква гордилася 1100 парохіянами, а тепер вона стоїть занехаяна і занепадає. Від часу виселення українців аж до сьогодні її вживають як магазин штучного навозу.

LUKAVETS

St. Nicholas, the Miracle Worker **1883**

At one time this wooden tserkva proudly served nearly 1100 parishioners. Today it stands stripped, neglected and in deteriorating condition. From the time of the expulsion of Ukrainians to this day, it has been used as a warehouse for fertilizers and for other agricultural purposes.

СТАРЕ СЕЛО

Св. Козми і Дам'яна **1640**

Лише старі липи підказують, що тут ще недавно стояла церква. Після примусового виселення українців її обкрадено і частинно розбито, а згодом, у 1980-их роках, поляки її завалили та розтягнули бульдозерами й почали будувати мурований костел. Викопуючи пивницю, вони безпощадно понищили старі гроби священиків, котрих традиційно ховали поблизу церкви. А що церкви на тому місці стояли понад 600 років, то й священичих могил було багато. Прикро було проходити довкола нової будови і на кожному кроці бачити кости з розкопаних гробів. Хочу запитати: «Як назвати людей, котрі нарушують цвинтарища, що є проти закону країни і проти гідності кожної цивілізованої людини?» Так само треба б запитати, що думали римо-католицькі власті, коли дозволили на розкопки гробів інших католицьких священиків? Світлини показують будову костела в 1985 році, як також лише дві з багатьох кісток з розкопаних священичих гробів.

STARE SELO

St. Kosmas and Damian **1640**

Only the ancient linden trees suggest that, not long ago, there was a tserkva standing here. The ancient wooden tserkva was stripped and damaged after the expulsion of Ukrainians, but was left standing until the 1980's. Then one day, the remnants of the tserkva were removed and the construction of a kostel was begun. To accomodate the basement and foundations, bulldozers were used. In this manner, the builders unearthed all ancient grave sites located near the old tserkva. It should be pointed out that a tserkva stood here for more than 600 years, and that it is an old custom of the Ukrainian Catholic church to bury religious people near the tserkva. The unearthed graves were therefore numerous. When walking about the construction site, one could see human bones at every step. I would like to ask: "What can one call people who disturb burial places and act contrary to the laws of the land and the common dignity of civilized people?" At the same time one must ask about the quality of the Polish Roman Catholic church leaders who would allow such barbarism to be inflicted on the graves of other Catholic churchmen. The photographs show the construction of the kostel in 1985 and only two, of many, bones still littering the building site.

ОЛЕШИЦІ ВОЛЯ

Покрови Пречистої Богородиці **1787**

Після виселення українців цю церкву сьогодні вживають, як костел, поляки римо-католики. Вони її відремонтували та викопали під нею пивницю, де поставили огрівальну піч для цілого будинку.

OLESHYCHI VOLYA

Patronage of the B. V. Mary **1787**

The tserkva has been used as a kostel since the deportation of Ukrainians. During restoration, the Polish Roman Catholics added a basement under the temple.

ЖАПАЛІВ

Св. Козми і Дам'яна **1927**

Після виселення українців церква мала 20 років, коли польський уряд її замкнув. Вона в доброму стані, обгороджена дротяним плотом, надалі стоїть пусткою.

Останнього пароха о. Богдана Полянського (1878-1966) польський уряд вивіз на Дрогобиччину, де він і помер.

ZHAPALIV

St. Kosmas and Damian **1927**

The tserkva was only 20 years old when it was closed by the Polish government. It remains closed to this date, in good condition, and enclosed by a chain-link fence.

The last parish priest, Rev. Bohdan Polans'kyj (1878-1966) was expelled by the Polish authorities to the URSR where he died.

ЛЮБАЧІВ

Св. Николая Чудотворця **1883**

Ця церква обслуговувала 3000 вірних. Після виселення українців вона стояла замкнена 25 років. Коли о. Степан Дзюбина звернувся до римо-католицького єпископа в Любачеві за дозволом на українсько-католицькі відправи в цій церкві, то йому відмовлено. Негайно після цього поляки перетворили церкву на костел і створили другу польську римо-католицьку парохію в Любачеві.

LYUBACIV

St. Nicholas, the Miracle Worker **1883**

This tserkva proudly served some 3000 souls prior to the expulsion of Ukrainians. After the expulsion, it stood closed for some 25 years, when Rev. Stepan Dzyubyna asked permission to conduct Ukrainian Catholic services. Permission was denied, and, soon after, the tserkva was converted into a Polish kostel, and thus began the second Roman Catholic parish in Lyubaciv.

ОПАКА

Різдва Пречистої Богородиці **1895**

Ця унікальної форми церква була дочерною Любачева і мала понад 500 вірних. Вона стоїть замкнена від часу виселення українців, дуже занехаяна і довго вже не постоїть.

OPAKA

Nativity of the B. V. Mary **1895**

This tserkva, exhibiting a unique form, was part of the parish in Lyubaciv and served more than 500 parishioners. It has been closed since the banishment of the Ukrainian population. The tserkva is stripped and badly deteriorated.

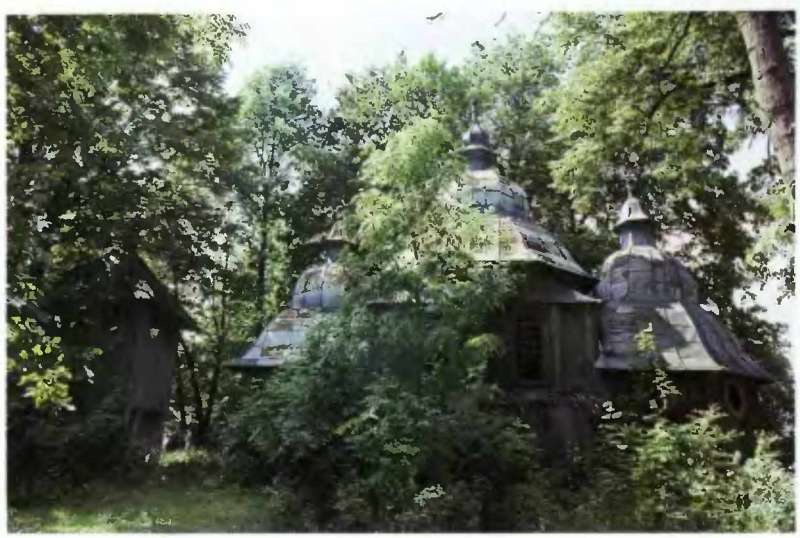

ОЛЕШИЧІ

Св. Онуфрія **1809**

Церква в Олешичах нараховувала понад 800 вірних. Після насильного вивозу українців церкву перемінили на магазин. Написи на церкві остерігають перед отрутою проти мишей і щурів. Коло церкви ще стоїть високий хрест, поставлений з нагоди 950-річчя християнства в Україні. На іншому місці в Олешицях стоїть пам'ятник воякам, котрі полягли на початку Другої світової війни. Табличку з українським написом усунено.

OLESHYCHI

St. Onufrius **1809**

The tserkva in Oleshychi which was used by more than 800 parishioners, after the banishment of the Ukrainian population, was converted into a warehouse for a variety of goods. Signs on the structure warn against poisons that are used to control the population of mice and rats. On the side of the tserkva stands a tall cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine. In another location in town stands a memorial cross, placed there in 1942 and dedicated to Ukrainian soldiers that perished in the early days of WWII. The plaque, engraved in Ukrainian, has been removed.

М. Козак

ЛУКАВЕЦЬ

Св. Николая Чудотворця **1883**

Світлина, зроблена в 1987 р., показує частинно спалену церкву, якої світлина з 1986 р. була поміщена на чотири сторінки раніше.

LUKAVETS'

St. Nicholas, the Miracle Worker **1883**

This photograph, taken in 1987, shows the fire-damaged tserkva whose 1986 photograph appeared four pages back.

М. Кертичак

ЩУТКІВ (М.К.)

Св. Великомученика Димитрія **1904**

Після виселення українців церкву перебрали поляки римо-католики, відновили її й користуються нею як костелом. Попередня церква з 1668 року стояла на цьому самому місці і в ній знаходилося євангеліє, дароване 1659 року Лаврентієм Качмарем.

SHCHUTKIV (M.K.)

St. Demetrius, the Great Martyr **1904**

The previous tserkva was erected on this site in 1668. It contained an ancient gospel donated in 1659 by Lavrentiy Kachmar. The present tserkva has been restored, and is used as a kostel by the Polish Roman Catholic parish.

М. Кертичак

КОРОВИЦЯ

Св. Архангела Михаїла **1870**

Ця церква обслуговувала три села, а саме: Коровицю Саму, Голодівську й Лісову. Разом було понад 2100 вірних. Після виселення українців, вона стоїть пусткою вже понад 40 літ.

KOROVYTSYA

St. Michael the Archangel **1870**

This tserkva served three communities, namely Korovytsya Sama, Holodivs'ka and Lisova. All together there were 2100 parishioners. Today the temple stands closed as it has been for more than 40 years.

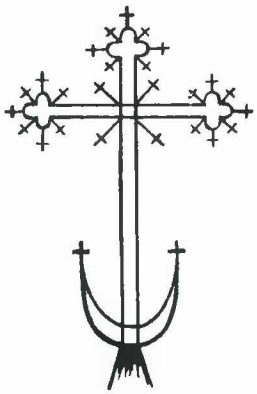

ЗАВВАГИ

Оригінально Любачівський деканат налічував 16 церков і близько 26,000 вірних. Сьогодні 10 з тих церков ще існують. Чотирма з них користуються поляки римо-католики, а шість стоять пусткою. Три з замкнених церков зовсім занедбані, а інші три ще в можливому стані.

COMMENTS

The original deanery of Lyubaciv consisted of 16 tserkvy and nearly 26,000 parishioners. Out of these, there are 10 tserkvy standing today. Four of these are used as kostels by the Polish Roman Catholic church, while the other six are closed. Three of them are neglected, while the other three are in a very deteriorated, precarious condition.

ДЕКАНАТ СІНЯВСЬКИЙ
DEANERY OF SINYAVA

ПАРОХІЙ — 10 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 13 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 18,100 — PARISHIONERS

ТЕПЛИЦІ

Різдва Пречистої Богородиці **1904**

Церква в Теплицях пишалася 2800 вірними. Коли польський уряд виселив українців, то група відважних тепличан вночі, крадькома повернулася до свого села і спалила господарства всіх виселенців. Одного дня, після вищезгаданих подій, до Теплиць вдерлася юрба польських розбишак з Майдану Сінявського з метою спалити церкву. Однак українські жінки, котрих не виселено через мішані подружжя, оборонили церкву. Сьогодні вона відновлена і в доброму стані. Користуються нею поляки римо-католики.

TEPLYTSI

Nativity of the B. V. Mary **1904**

Prior to the expulsion of Ukrainians, the tserkva boasted a membership of 2800 souls. When they were expelled by the Polish government, some of them returned during the night and burned down every farmstead whose owners had been deported. Some time later a mob of Polish bandits came from the town of Maydan Sinyavs'kyj aiming to burn down the tserkva. This, however, was prevented by Ukrainian women of mixed marriages, who had not been deported. Today, the tserkva, restored and in good condition is used by the Polish Roman Catholics.

МАЙДАН СІНЯВСЬКИЙ

Св. Архангела Михаїла **1863**

Ця парохія знаходилася в околиці, де було лише 30 відсотків українського населення. Після виселення українців з Майдану Сінявського й околиці (біля 1000 осіб) уряд церкву закрив. Опісля польські грабіжники розбили її й покрали всі вартісні речі. Від того часу запущена церква стояла пусткою і поволі розпадається: дах, стеля й підлога запалися, як теж бракує вже частин стін. З дзвіниці залишилася тільки стовпова конструкція.

MAYDAN SINYAVS'KYJ

St. Michael the Archangel **1863**

This parish was in a district where Ukrainians made up only 30 percent of the population. After the expulsion of about 1000 Ukrainians from Maydan and vicinity, the tserkva was closed by the Polish government. Later robbers broke into the tserkva and carted off anything of value. From then on, the temple has deteriorated continuously. Today the roof, ceiling and floors are gutted, as are parts of the walls. Only the post type structure of the belfry remains.

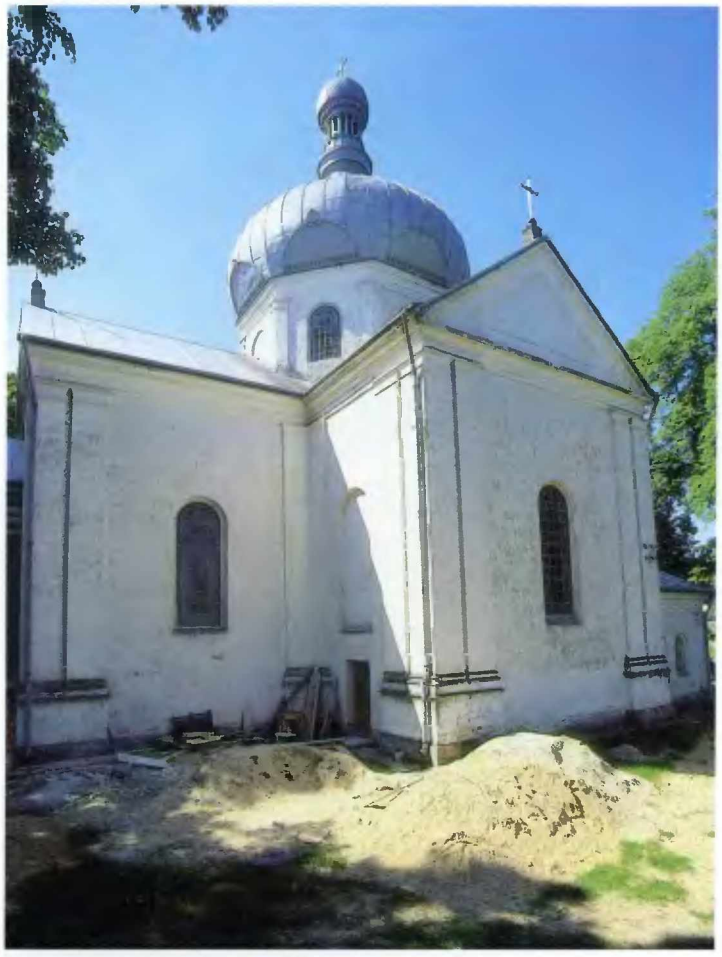

ДОБРА

Серця Христового **1881**

Церква нараховувала понад 2800 парохіян з Доброї, Дібчі та сусідніх сіл. Після виселення українців, церкву перебрали поляки латинники, які не мали свого костела, й вони нею користуються до сьогодні.

В 1945 році поляк Ян Казлуб загинув, коли намагався висадити церкву динамітом. В Добрій знаходиться могила українців, замордованих 10 січня 1946 року.

DOBRA

Heart of Jesus Christ **1881**

The tserkva served more than 2800 parishioners from Dobra, Dibcha and surrounding villages. After the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva was taken over by the Polish Roman Catholics who did not have a kostel and it remains in their possession to this day.

Yan Kazlub, a Pole, died here in 1945 while setting a charge of explosives under the tserkva. Located in Dobra is a communal grave of Ukrainians that perished on Jan. 10, 1946, during the expulsion proceedings.

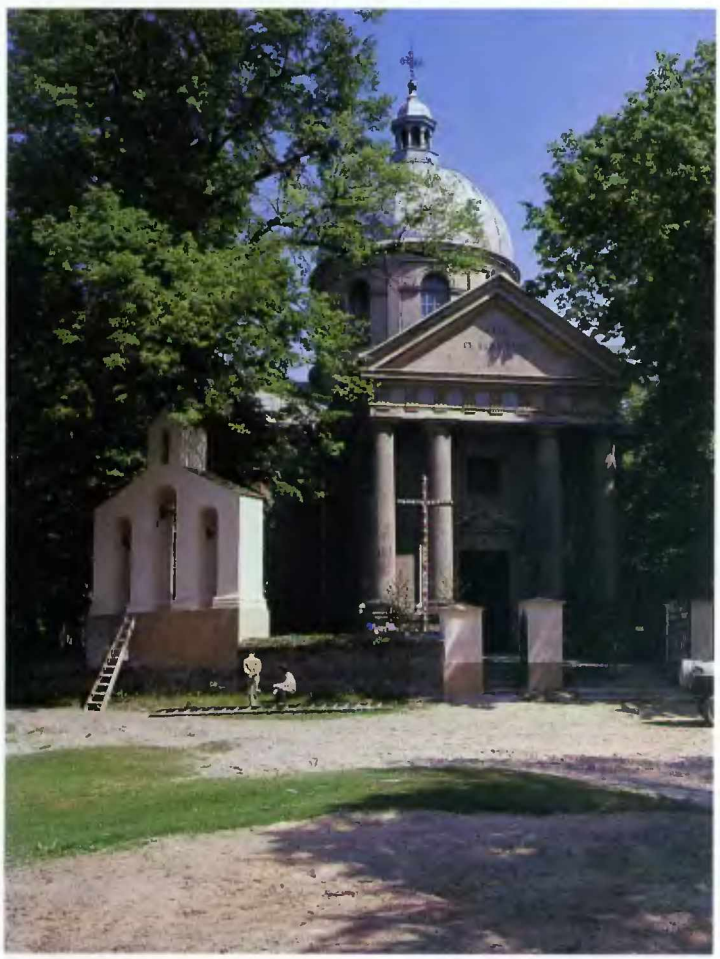

ДУБРОВИЦЯ

Св. Матері Параскевії **1906**

Церква в Дубровиці мала понад 1200 вірних. На початку нашого століття люди з околиці виїжджали до Америки. До 1909 року понад 10 відсотків населення виїхало на заробітки. Деякий час церква була замкнена, а пізніше її перебрали поляки латинники, які мали лише капличку в селі. Церкву відновлювали в 1986 році.

В часі насильного виселення українців поляки замордували о. Миколу Добрянського-Нісевича.

DUBROVYTSYA

St. Paraskeva **1906**

The tserkva served more than 1200 parishioners from Dubrovytsya and surrounding settlements. At the turn of the century, people were emigrating from these parts, and by the year 1909, more than 10 percent left for America. After the deportation of Ukrainians, the tserkva was closed for some time, but was later acquired by the Polish Roman Catholics, who had only a chapel in the village.

Rev. Mykola Dobryans'kyj-Nisevych, the local parish priest, was killed during the expulsion proceedings. After deportation of Ukrainians, the cerkva was closed for some time, but was later acquired by the Polish Roman Catholics who had only a chapel in the village.

СІНЯВА

Воздвиження Чесного Хреста **1629**

У Сіняві була наша церква, хоч жило тут мало українців. У цьому містечку переважали жиди (50%) і поляки (45%). Після виселення тих нечисленних українців, польський уряд церкву замкнув, а згодом передав її полякам римо-католикам. Коли ми були в Сіняві у 1985 році, то церква була вже відновлена, а дзвіницю якраз відновлювали.

В Сіняві народився Анатоль Вахнянин, голова Т-ва «Просвіта» у Львові 1868 р., засновник хору «Торбан» 1870 р. та автор опери «Купало» 1879 р. Оперу поставлено вперше в Харкові в 1929 р., а в останніх роках в Торонті та Едмонтоні.

SINYAVA

Exaltation of the Holy Cross **1629**

Very few Ukrainians lived in Sinyava, a town populated mostly by Jews (50%) and Poles (45%). Immediately after the evacuation of the few Ukrainians, the tserkva was closed. Later it was acquired by the Polish Roman Catholics who restored it and were restoring the belfry during our visit in 1985.

Anatol Vakhnyanyn was born in Sinyava. He became the president of the «Prosvita» society in 1868, founder of the «Torban» choral society in 1870, and the author of the opera «Kupalo» in 1879. The premier staging of the opera took place in Kharkiv in 1929. In recent years it was also staged in Toronto and Edmonton.

ПИСКОРОВИЧІ

Св. Івана Богослова **1842**

По церкві в Пискоровичах залишилися лише куски мурованого фундаменту, кілька старих лип та величавий хрест. Тут, ще перед виселенням українців, польський місцевий злочинний елемент, як теж і з околиці, вимордували 358 українців за один день. Очевидці нам оповідали, що польський уряд виселив з Пискорович тільки половину українського населення, бо другу його половину (1344 особи) вспіли вимордувати поляки-сусіди ще до часу урядового виселення. Небажану українську церкву поволі, на протязі приблизно 20-ти літ, розібрали й цілковито знищили місцеві поляки.

PYSKOROVYCHI

St. John, Theologian **1842**

The remnants from the tserkva in Pyskorovychi include some portions of the foundation, a few ancient linden trees, and a large wooden cross. The bloodshed began before the banishment of Ukrainians, when 358 Ukrainians died in one day at the hands of Poles from neighbouring villages. It is reported that only half of the Ukrainians were deported, because the other half (1344) had been murdered by their Polish neighbours. The tserkva was dismantled slowly over a period of about 20 years.

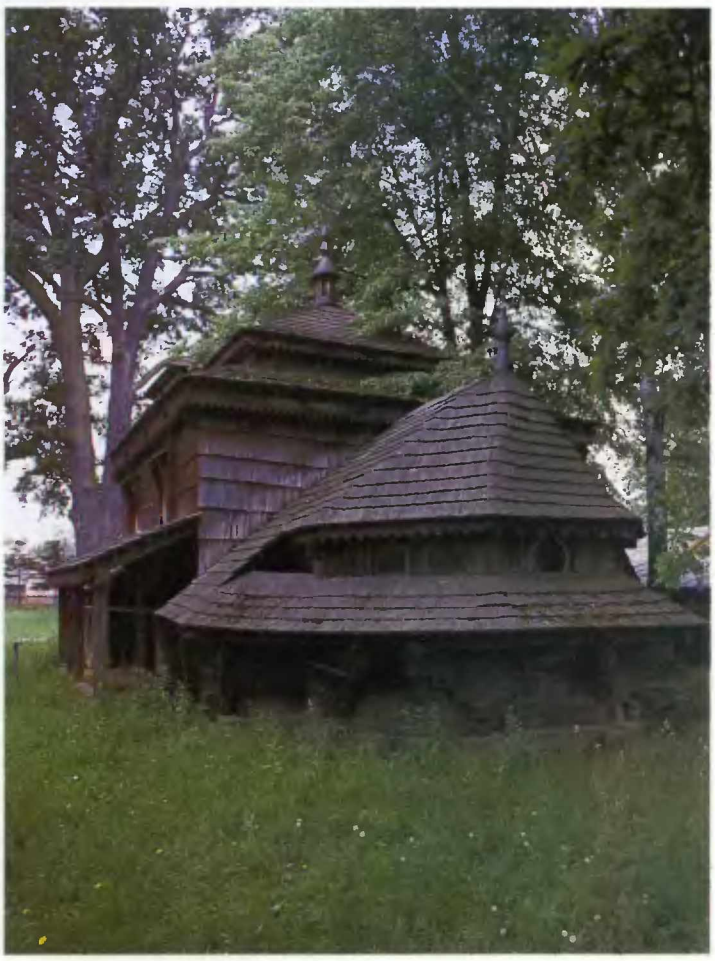

РУДКА

Успення Пречистої Богородиці **1693**

Ця старинна дерев'яна церква стоїть коло нового мурованого храму. Вона побудована в традиційному тризрубному своєрідному стилі, на основі лемківських і бойківських засад церковної архітектури. Найбільша вежа над бабинцем, а найменша — над святилищем — це відповідник лемківської церковної архітектури. Форма дахів та традиційне піддашшя — це бойківський відповідник. Ця церковця є малих вимірів і в ній ще відправляються Богослужби. Біля неї ростуть старезні кількасотлітні дуби. Обвід стовбура найстаршого з них має близько 7 метрів.

RUDKA

Dormition of the B. V. Mary **1693**

This ancient wooden tserkva stands beside a newer one of masonry construction. It is built using the traditional three-room principle in a combination of Lemko and Boyko ecclesiastical architecture. It is partly Lemko because of the graded tower heights, tallest over the entrance or babynets, and shortest over the altar room or swyatylyshche. It is partly Boyko because of the shape and geometry of the roofs, and the traditional overhang or piddashshya. The tserkva is of small dimensions and is not used for regular services. Near the tserkva grow a number of old oak trees, of which the oldest must be several hundred years old and in about 30 feet in circumference.

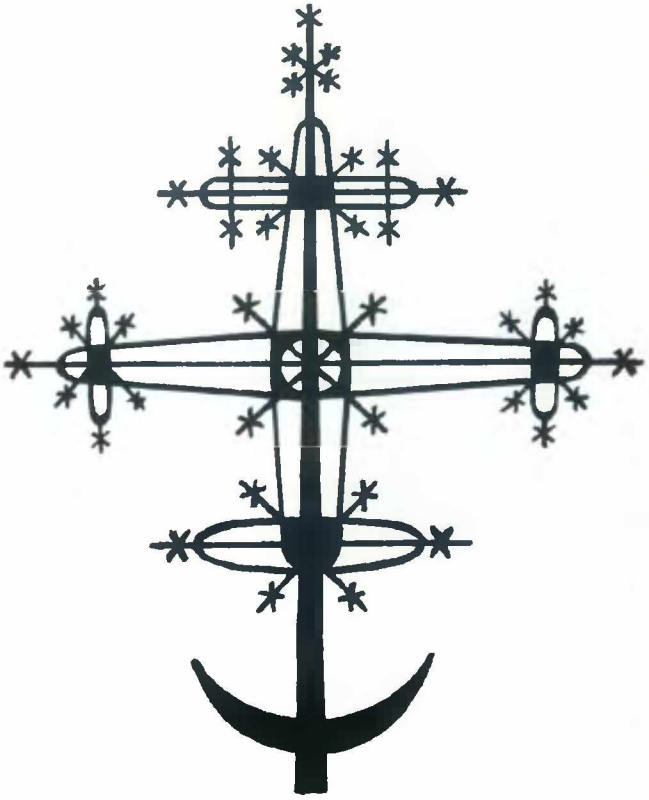

ХРЕСТ З МИСЦОВОЇ
CROSS FROM MYSTSOVA

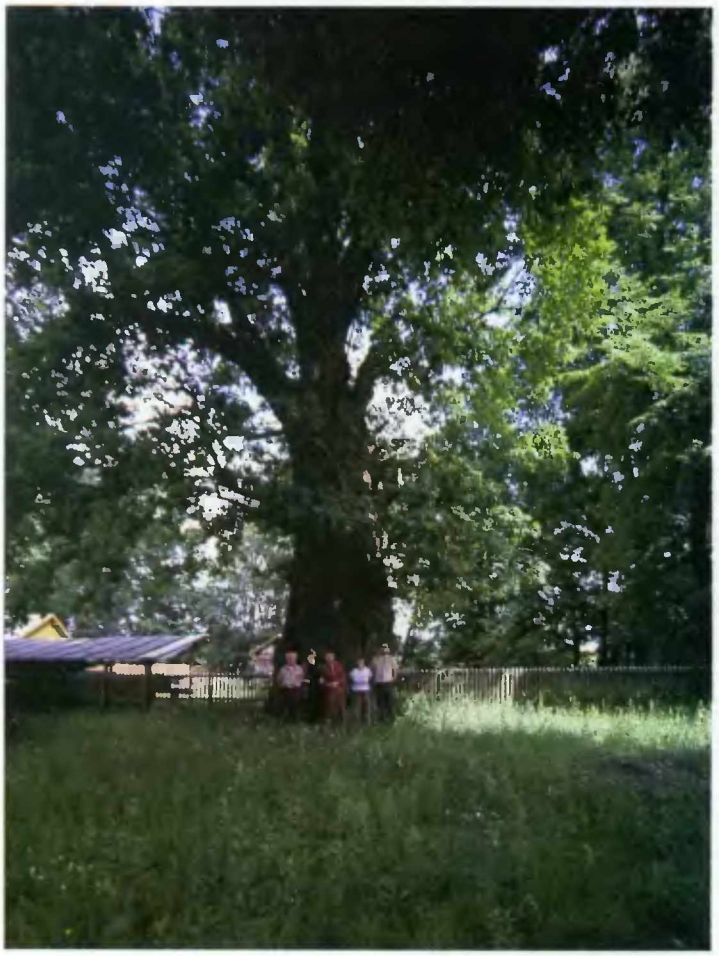

РУДКА

Успення Пречистої Богородиці **1921**

Ця мурована церква, побудована біля старенької дерев'яної церковці, мала перед виселенням українців біля 600 вірних. Її перемінено на костел і нею користуються поляки римо-католики.

RUDKA

Dormition of the B. V. Mary **1921**

This tserkva was built beside the much older, wooden temple and served some 600 souls before the expulsion of Ukrainians. Today it is a kostel for the Polish Roman Catholic parish.

МОЛОДИЧ

Різдва Пречистої Богородиці **1719**

Церква мала 2500 парохіян з Молодича й сусіднього села Зарадави. Після виселення українців, церкву перебрали поляки латинники. Їх костел згорів у 1945 році. Вони перепровадили більший ремонт церкви в 1969-71 роках, змінивши її зовнішній вигляд. (Див.: частина третя). Перед церквою стоїть залізна дзвіниця, а через дорогу — велике цвинтарище з Першої світової війни.

MOLODYCH

Nativity of the B. V. Mary **1719**

The tserkva served some 2500 parishioners from Molodych and the adjoining village of Zaradava. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was acquired by the Roman Catholics, whose church burned down in 1945. While conducting extensive renovations in 1969-71, the Roman Catholics changed its appearance (see section three). An angle-iron belfry stands in front of the temple, while an extensive cemetery from WWI lies across the road.

ЛЕЖАХІВ

Св. Микити **1796**

Ця церква стоїть на місці попередньої старої церкви, що була згоріла. Тодішній парох о. Йоан (Іван) Ходаневич збудував власним коштом нову церкву, в живаючи старий і новий будівельний матеріял. Вона в доброму стані. Після виселення українців, нею мабуть, ніхто не користується. Перед церквою стоїть прикрашений хрест — відмічення 950-річчя християнства в Україні.

LEZHACHIV

St. Nykyta **1796**

The present tserkva was built out of new and old lumber on the site of the old, burned down church. It was funded by the parish priest at that time, Rev. Yoan Chodanevych. Now the tserkva is in good condition but its users are unknown. Standing in front is an adorned wooden cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine.

ГОРИЦІ

Воздвиження Чесного Хреста **1773**

У Горицях була мала парохія, що налічувала 600 вірних. Авторові невідомо, чи церква була знищена під час Другої світової війни, чи її зруйнували поляки по війні? По ній залишився тільки великий хрест під високими старими липами.

HORYTSI

Exaltation of the Holy Cross **1773**

Horytsi was a small parish that served some 600 souls. It is not known if the tserkva was destroyed during WWII, or by the Poles after the war. A tall wooden cross, under old linden trees, is the only sign of the tserkva today.

ЗАВВАГИ

Перед виселенням українців, Сінявський деканат начислював 13 церков та 18,000 вірних. На його території українці становили несповна 50% загального населення. Під сучасну пору залишилося ще 8 церков. Вони перетворені на польські римо-католицькі костели.

COMMENTS

The deanery of Sinyava consisted of 13 tserkvy and 18,000 parishioners. The territory of the deanery was populated by fewer than 50% Ukrainians prior to their deportation. Today only eight of the tserkvy are standing. They have been converted to kostels and are used by the Polish Roman Catholic church.

ДЕКАНАТ ЛЕЖАЙСЬКИЙ
DEANERY OF LEZHAYSK

ПАРОХІЙ — 11 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 17 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 15,600 — PARISHIONERS

КРЕЧОВИЧІ

Св. Николая Чудотворця **1793**

До цієї церкви належало 800 парохіян з Кречович, Бібрки, Сіннева та інших сіл. Після виселення українців, польський уряд сконфіскував і закрив церкву. Такий стан тривав близько 40 літ. Тепер церкву перебрали поляки латинники. З цієї нагоди вони поставили новий дерев'яний хрест. Під час наших відвідин Кречовицькі поляки перепроваджували генеральний ремонт церкви, пристосовуючи її для своїх потреб.

Останнього пароха Кречович, о. Іллю Федевича (1897-1944) застрілили польські бандити.

KRECHOVYCHI

St. Nicholas, the Miracle Worker **1793**

Eight hundred parishioners from Krechovychi, Bibrka, Sinniv and other villages attended this tserkva. After the expulsion of Ukrainians, it was confiscated and closed by the Polish government for nearly 40 years. Now it appears that the Polish Roman Catholics have acquired it, planted a new cross commemorating this occasion, and are busy replacing windows, and conducting other restoration work.

The last parish priest in Krechovychi, Rev. Illya Fedevych (1897-1944) was shot by Polish bandits.

ДУБРІВКА

Св. Онуфрія **1769**

Дубрівка — це найбільш висунена на північ українська католицька парохія. До неї належала дочерна церква в Шиперках, як також місцевості Бірки, Яротин, Дубровиця та інші. Разом було понад 1600 вірних. Після виселення українців, церкву перебрали поляки латинники і вживають її до сьогодні. На гарній мурованій дзвіниці висять три дзвони з українськими назвами та написами, подаровані українцями з Америки. При вході стоять малі статуї Петра і Павла.

DUBRIVKA

St. Onufrius **1769**

Dubrivka is the most northerly parish of the Ukrainian Catholic Byzantine rite in the eparchy of Peremyshl. The parish included the filial tserkva in Shyperky and villages of Borky, Yarotyn, Dubrovytsya and others. Together there were more than 1600 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholic parish. The churchyard features a brick entrance belfry with three bells which have Ukrainian names, Ukrainian inscriptions, and were donated by Ukrainians from USA. A statue of Peter and of Paul adorns the belfry.

ЗАЛІССЯ

Собор Пречистої Богородиці **1889**

Первісна церква в Заліссі згоріла в 1800 році. Негайно після цього куплено неуживаний костел і перероблено на церкву. Авторові невідомо, чи якраз ця сама церква була перебудована в 1889 році, чи збудовано цілковито нову. Сама церква має дуже гарне положення. Після примусового виселення українців, нею користуються поляки римо-католики.

В церкві знаходиться чудотворна ікона Богоматері. Копію цієї ікони, відтворену мистцями Ю. Волянюком і Л. Грицаєм, передано митрополитові Максимові Германюкові.

ZALISSYA

Synaxis of the B. V. Mary **1889**

After the original tserkva in Zalissya burned down in 1800, an unused kostel was purchased and re-built into a tserkva, but it is uncertain if the same temple was again re-built in 1889, or if a completely new tserkva was erected. The tserkva is in a very fine location, and has been used as a kostel since the deportation of Ukrainians.

This tserkva houses a miraculous icon of the Blessed Virgin Mary. A copy of this icon, drawn by artists Y. Volyanyuk and L. Hrytsay, was presented to the Most Rev. Maksym Hermaniuk, Metropolitan of Ukrainian Catholics in Canada.

КУРИЛІВКА

Св. Николая Чудотворця **1895**

Перед насильним вивозом українців, церква в Курилівці мала понад 600 парохіян. Після виселення, поляки латинники перебрали церкву й користуються нею по сьогодні. Коли ми там були, то одна старенька бабуня показала нам церкву всередині. В ній вже немає іконостасу, але гарно розмальовані стіни залишилися без змін. Більшість написів позмінювані на польські. Авторові було приємно побачити, що полякам не перешкаджають в їхній молитві українські тризуби. Світлини на наступній сторінці показують церкву та її розмалювання.

KURYLIVKA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1895**

Prior to the expulsion of Ukrainians, there were more than 600 parishioners using this tserkva. Sometime after the expulsion, the Polish Roman Catholics acquired the tserkva, and have taken good care of it. An old grandmother insisted that we see the inside of the tserkva when we were there. The tserkva no longer has an iconostasis, but all the frescos remain. Most of the writing has been changed from Ukrainian to Polish. I was pleased to find that the Ukrainian tridents did not interfere with the prayers of the Poles. The photographs on the next page show the tserkva and two views of the frescos.

PANIE LUD TWOJ I BŁOGOSŁAW DZIEDZICTWO TWOJ

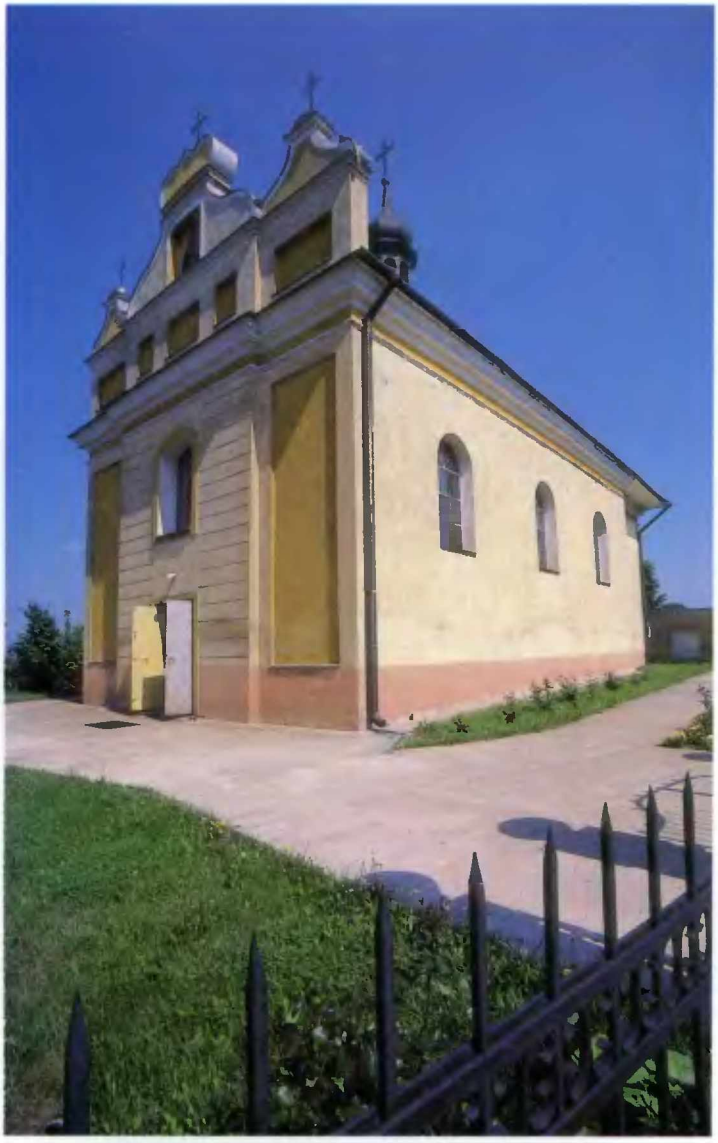

ЛЕЖАЙСЬК

Успення Пречистої Богородиці **1831**

В Лежайську українців було мало. Більшість населення становили поляки (60%) і жиди (30%). Церква гарно утримана і нею, після виселення українців, почали користуватися поляки римо-католики, як костелом для молоді.

Цю церкву збудували міщани спеціяльно щоб примістити чудотворну ікону Богоматері з 1621 року. Сьогоднішня судьба ікони — невідома.

LEZHAYS'K

Dormition of the B. V. Mary **1831**

There were very few Ukrainians in Lezhays'k, as most of the population before WWII was Polish (60%) and Jewish (30%). The tserkva is nicely maintained and is used by Polish Roman Catholics as a kostel for the youth.

This tserkva was built expressly to house a miraculous Ikon of the Blessed Virgin Mary from 1621. The present whereabouts of this ikon are unknown.

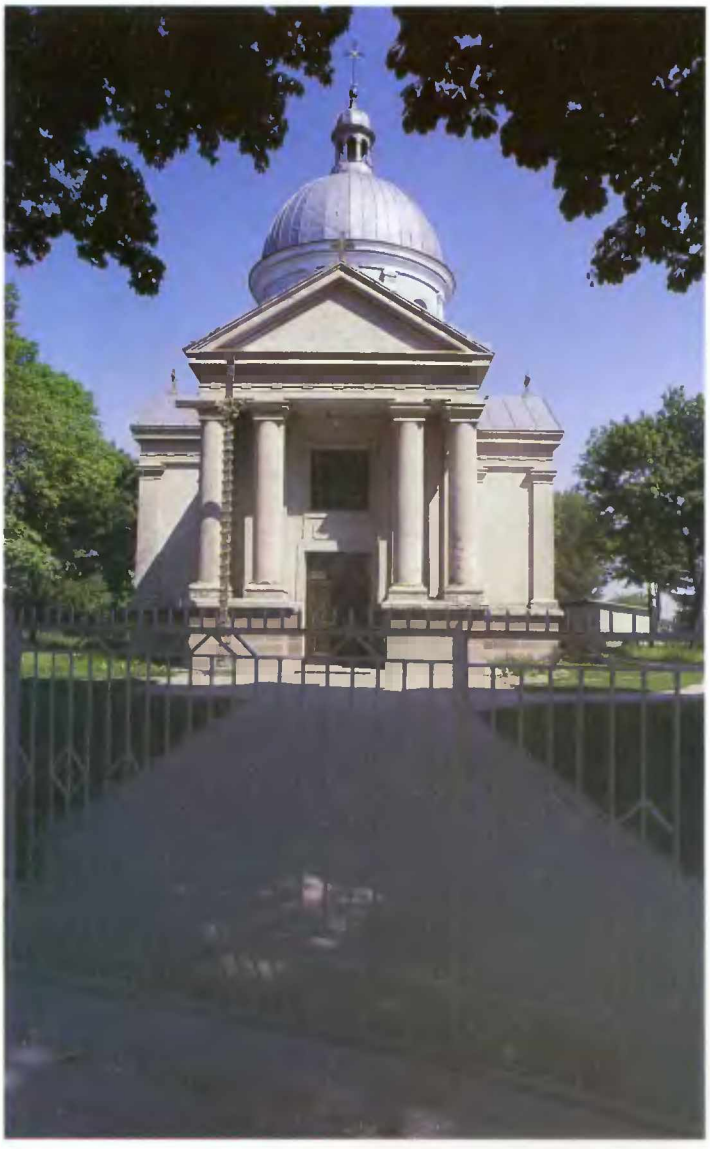

СТАРЕ МІСТО

Св. Николая Чудотворця **1913**

Церква в Старому Місті була дочерною парохії в Лежайську. Тут було майже 400 парохіян і церква має гарний, хоч дещо латинський, вигляд. Після виселення українців, поляки римо-католики перебрали церкву, поставили спереду великий «місійний» хрест і користуються нею до сьогодні.

STARE MISTO

St. Nicholas, the Miracle Worker **1913**

The tserkva in Stare Misto was part of the parish in Lezhays'k. There were almost 400 parishioners, and the tserkva was impressive in spite of its Latin appearance. Soon after the expulsion of Ukrainians, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholics who erected a tall mission cross in front and are still using it.

ШИПЕРКИ

Різдва Пречистої Богородиці **1860**

Церква в Шиперках — це одна з найдальше на північ висунених українських церков. Вона частинно була згоріла по Другій світовій війні. Відбудували її поляки римо-католики і користуються нею по сьогодні. В 1986 році знову кинувся вогонь, але згоріла лише частина престолу.

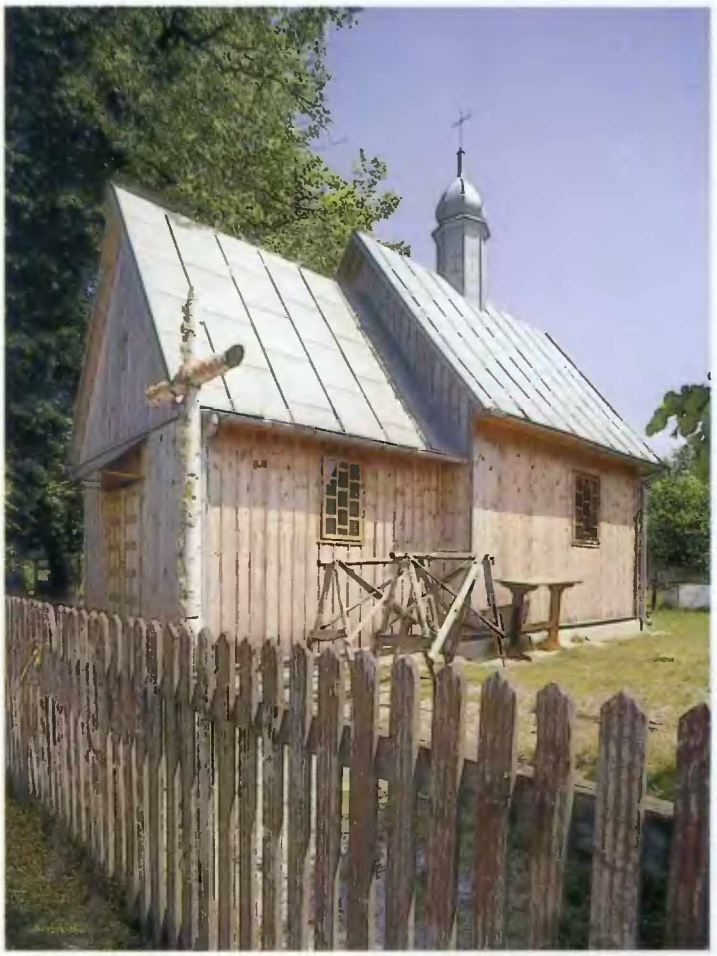

SHYPERKY

Nativity of the B. V. Mary **1860**

This is the most northern tserkva in the eparchy of Peremyshl. It was partially destroyed by fire sometime after WWII, but was rebuilt by the Polish Roman Catholics who were using it. Also in 1986, a small fire partly charred the inside of the kostel. The tserkva continues to be used by the Roman Catholics.

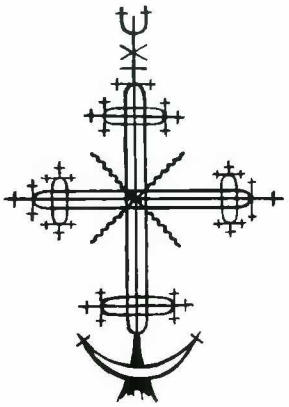

КАНЧУГА

Покрови Пречистої Богородиці **1740**

Перед насильним вивозом українців, в Канчузі було записано понад 200 українських парохіян. Церква стояла замкненою і без опіки 37 років. Нещодавно її почали відновлювати. Ремонт іде таким жалюгідним повільним темпом, що, мабуть, риштування згниє ще заки ремонт буде закінчений.

KANCHUHA

Patronage of the B. V. Mary **1740**

Prior to the expulsion of Ukrainians there were more than 200 parishioners. The tserkva has been standing unattended for some 37 years when a decision was made to restore it. The restoration work is so slow that the scaffolding will rot before the restoration work is completed.

ТЕРНАВКА

Св. Архангела Михаїла **1672; 1939**

У Тернавці було дві церкви. Старинну дерев'яну церкву поляки спалили в 1948 році. Нову церкву, ще не викінчену всередині, при кінці Другої світової війни перебрали поляки римо-католики після виселення українців, викінчили її та користуються нею до сьогодні.

TERNAVKA

St. Michael the Archangel **1672, 1939**

There was an ancient wooden tserkva in Ternavka but it was burned down by Poles in 1948. The new tserkva was not yet finished inside at the end of WWII when it was closed by the government. Some time after the expulsion of some 1100 Ukrainians, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholics.

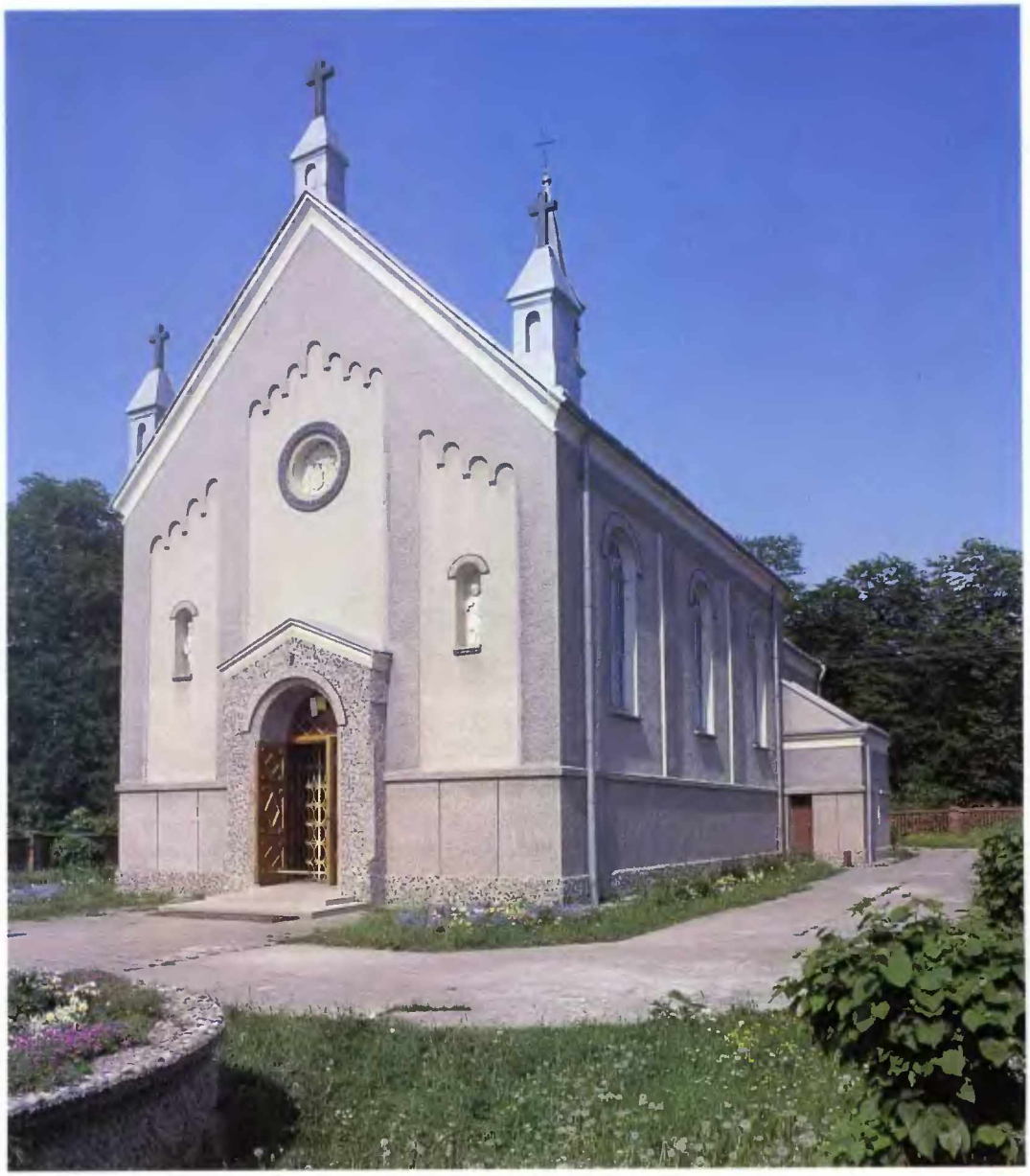

ДУБНО

Св. Юрія **1864**

З різних причин люди з Дубна еміґрували. До 1909 року понад 600 людей (25 відсотків тодішнього населення) виїхало до Америки. Перед Другою світовою війною українська громада в Дубні була велика — близько 2000 вірних належало до парохії. Негайно по вивозі українців майно парохії перебрали поляки римо-католики. Вони перемінили церкву на костел і користуються нею до сьогодні.

DUBNO

St. George **1864**

For a variety of reasons the Ukrainians from this region were emigrating to North America. By the year 1909, 600 (25% of the population) of them had left for USA. However, prior to WWII there was still a thriving Ukrainian community here, with the tserkva counting some 2000 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the assets of the parish were obtained by the Polish Roman Catholics who changed the tserkva to a kostel. They have taken good care of the temple and its surroundings.

ГАДЛІ ШКЛЯРСЬКІ

Преображення Господнього **1792**

Ця церква була дочерною парохії в Тернавці мала понад 400 вірних. Після виселення українців її перемінано на костел і поляки римо-католики користуються нею до сьогодні.

HADLI SHKLYARS'KI

Transfiguration of Our Lord **1792**

This tserkva was part of the parish in Ternavka and served more than 400 parishioners. Today it serves the Polish Roman Catholic parish.

ОЖАННА

Св. Матері Параскеві **1865**

Церква в Ожанні вже не існує. Її знищили поляки негайно по вивозі українців, а на її площі спорудили літнище. Світлина показує дзвіницю, що стоїть на терені цього відпочинкового курорту.

OZHANNA

St. Paraskeva **1865**

The tserkva in Ozhanna no longer exists as it was destroyed by the Poles after the banishment of Ukrainians. Today the grounds are used for a summer resort. The photograph shows the belfry standing on the resort property.

ЗАВВАГИ

Лежайський деканат знаходився на українському етнографічному пограниччі. Тут польське населення було в більшості. На терені деканату знаходилося 17 церков, що начислювали разом 15,600 вірних. Після виселення українців залишилося 11 церков — 10 у доброму стані і ними користуються поляки римо-католики, а одна, досить знищена, стоїть пусткою.

COMMENTS

The deanery of Lezhays'k is located outside the Ukrainian ethnographic boundaries; as a result the Poles drastically outnumbered the Ukrainians. The deanery consisted of 17 tserkvy and some 15,600 faithful. Today only 11 tserkvy remain; 10 are used by Polish Roman Catholic parishes, while one is in a deteriorated condition.

ДЕКАНАТ ЧЕСАНІВСЬКИЙ
DEANERY OF CHESANIV

ПАРОХІЙ — 27 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 27 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 27,600 — PARISHIONERS

ЗАЛУЖЕ
Покрови Пречистої Богородиці **1700**

Після примусового виселення українців цю церкву відновили поляки і перемінили її на костел. Вечером 30 травня 1984 року якісь люди приїхали автом, підпалили церкву і від'їхали. Церква цілковито згоріла. На світлині бачимо дзвіницю та попалене галуззя старих дерев.

ZALUZHE
Patronage of the B. V. Mary **1700**

After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was restored and used as a kostel by the Poles. On the evening of May 30, 1984, the wooden temple was set on fire by a number of people who came and departed in an automobile. The fire was well set and the whole structure destroyed. The photograph shows the belfry and some charred branches of old trees.

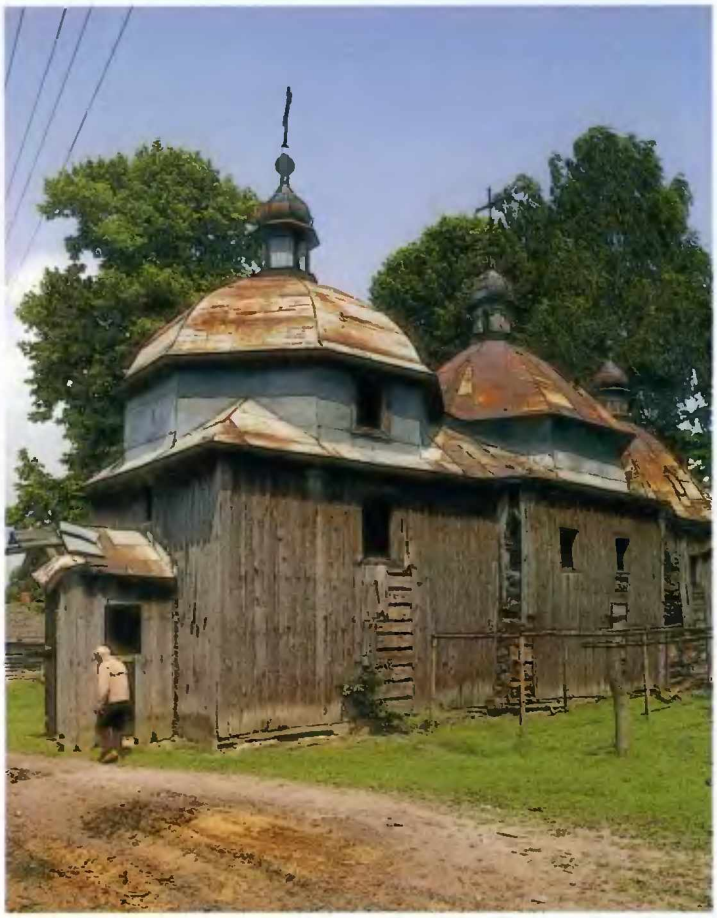

БРУСНО НОВЕ
Св. Матері Параскевії **1676**

Церква в Брусні Новому була дочерною парохії в Брусні Старому. Перад виселенням українців тут було 500 вірних. Від часу виселення старовинна церква стоїть порожня, обкрадена і запущена. Її стіни поволі загнивають.

BRUSNO NOVE
St. Paraskeva **1676**

This ancient tserkva was part of the parish in Brusno Stare, and had some 500 parishioners. Since the expulsion of Ukrainians, the temple has been neglected, stripped of its valuables, and is rotting beyond repair.

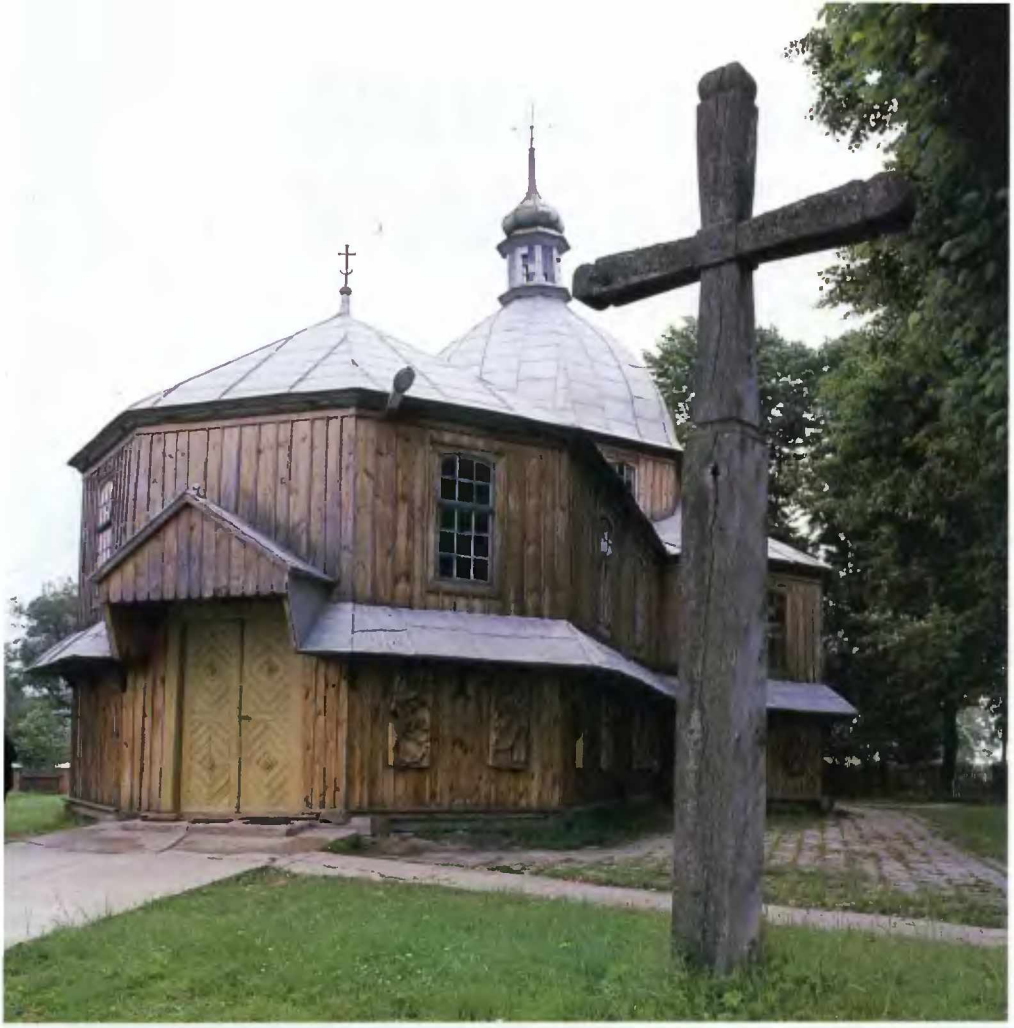

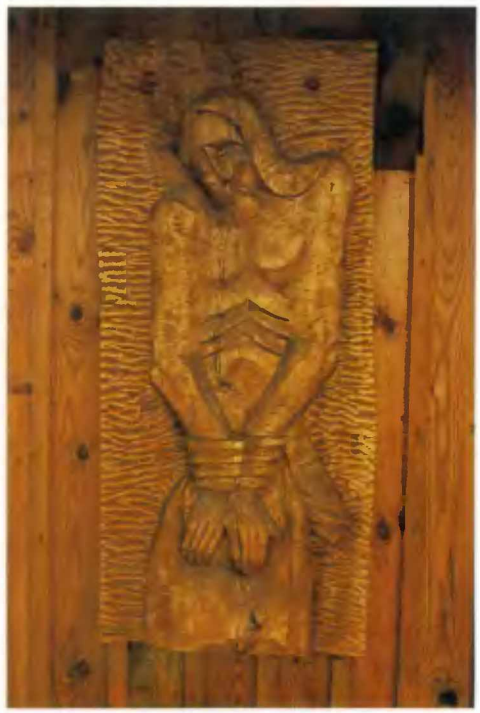

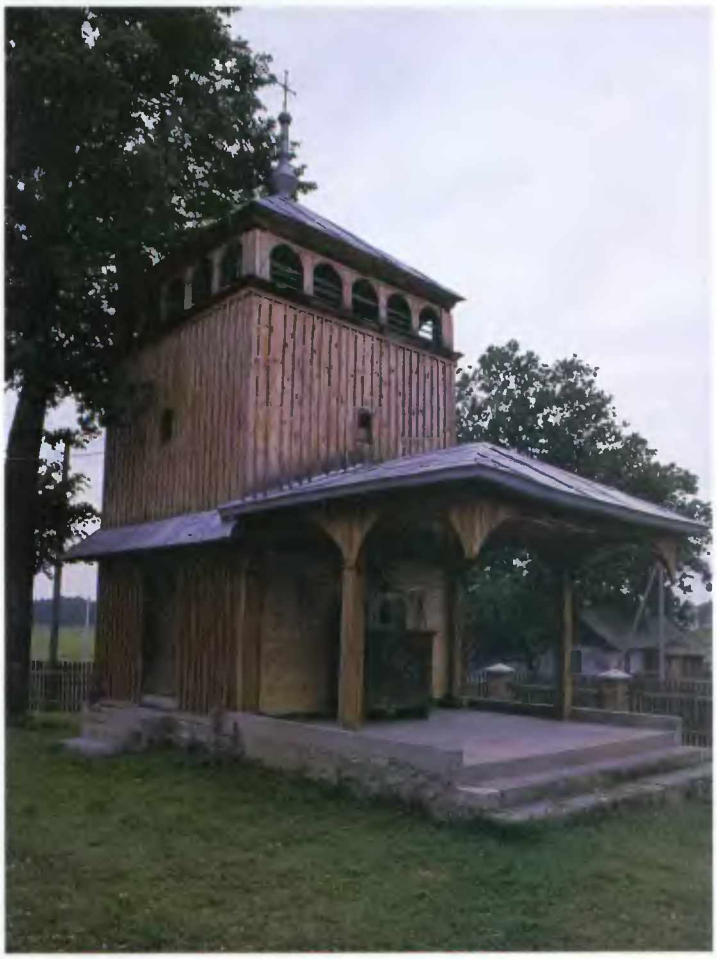

ДАХНІВ

Воздвиження Христа **1929**

Теперішня церква, поставлена на місці колишньої старинної з 1635 року, мала понад 1000 вірних. Майстром будови був Іван Головка, один з місцевих господарів. Після виселення українців, поляки її відновили і користуються нею як своїм костелом. Церква довкруги прикрашена великими дереворізьбами Хресної Дороги, де Христос подібний до ув'язненого козака. Латинники викинули престіл з кивотом і поставили його біля дзвіниці. Світлини показують церкву з хрестом в честь 950-річчя християнства в Україні, дзвіницю та одну з різьб.

DACHNIV

Exaltation of the Holy Cross **1926**

The present day tserkva was erected on the site of an earlier temple dated from 1635, which served a community of 1000 souls. The craftsman in charge of construction was Ivan Holovka, one of the local inhabitants. Today the tserkva is carefully restored and converted to a Polish kostel. The conversion included the removal of the Byzantine altar with kyvot, that stands beside the belfry. The temple is decorated with artistic wood carvings in which Christ resembles an incarcerated Cossack. The photographs show the tserkva with a cross commemorating 950 years of Christianity in Ukraine, the belfry, and one of the wood carvings.

ЛІВЧА

Св. Матері Параскевії **1799**

Парохія в Лівчі, разом з дочерною в Старій Гуті, де церква вже не існує, начислювала понад 1700 вірних. Церкву зафундував Йоан (Іван) Матчинський і, за переказом, він з родиною мали б бути поховані в гробниці під церквою. Після виселення українців, церкву перебрали поляки римо-католики і користуються нею до сьогодні. Світлини показують церкву, дзвіницю та один із давніх надгробних хрестів.

LIVCHA

St. Paraskeva **1799**

The parish in Livcha, which included a filial tserkva in Stara Huta (no longer in existence), counted more than 1700 faithful. The tserkva was built by Yoan Matchyns'kyj, and he and his family are reported to be buried in a tomb under the temple. The tserkva, used as a Polish Roman Catholic kostel today, was undergoing renovations in 1986. The photographs show the tserkva, the belfry, and one of the ancient grave monuments.

ГОРАЄЦЬ

Різдво Пречистої Богородиці **1764**

Церква в Горайці мала понад 1000 вірних. Поляків в селі було лише кілька родин. В 1945 році польські бандити з Чесанова й інших місцевостей напали на Гораєць і вбили понад 150 українців. Ця акція, як і інші подібні, була заплянована для прискорення «добровільного» виїзду українців до УРСР. Після насильного виселення українців, церква стояла замкнена 38 років. Сьогодні нею користуються поляки римо-католики.

HORAYETS'

Nativity of the B. V. Mary **1764**

The tserkva in Horayets' had more than 1000 parishioners before WWII and there were only a few Polish families. In 1945, Polish bandits from Cesaniw and other towns raided Horayets', killing more than 150 inhabitants. This action was designed to speed up the so-called *voluntary* emigration of Ukrainians to the URSR. The tserkva stood closed for nearly 38 years before being used as a kostel by the Poles.

ЦІВКІВ

Св. Димитрія Великого **1844**

Після виселення українців (близько 1200), церкву в Цівкові поляки замкнули. Вона до сьогодні закрита і запущена. Їй загрожує руїна.

CIVKIV

St. Demetrius, the Great Martyr **1844**

The tserkva in Civkiv was closed when some 1200 Ukrainians were expelled 40 years ago, and is still closed. The shingles have fallen off the log-work, and the structure is deteriorating very quickly.

УЛАЗІВ

Св. Великомученика Димитрія **1848**

В Улазові парохія начислювала понад 2100 вірних. Перед війною тут почалася будова великої мурованої церкви, бо старенька мала дерев'яна церква не задовольняла вимог великої парохії. До кінця війни поставлено лише дві стіни. Після вивезення українців, поляки розібрали церкву і з цегли збудували стодолу для колгоспу. В 1986 році вогонь спалив половину старої дерев'яної церкви. Одна світлина показує дзвіницю і церкву під час направи по вогні, а друга — рештки грубих мурів нової церкви.

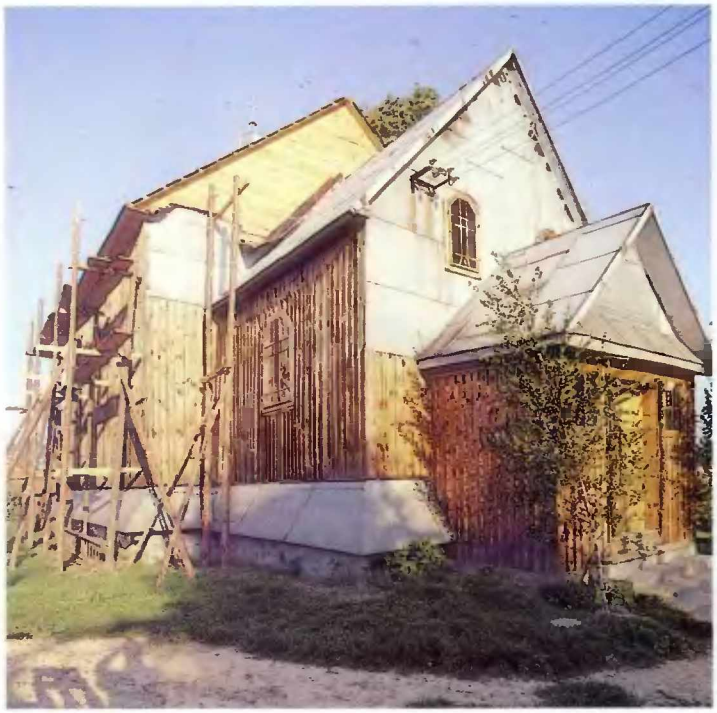

ULAZIV

St. Demetrius, the Great Martyr **1848**

The parish in Ulaziv counted more than 2100 souls. Construction of a new, masonry tserkva began prior to WWII. Only the walls were up by the time the war ended. After expelling the Ukrainians, the Poles established a collective farm here, and used bricks from the new tserkva's walls for some of the farm buildings. In 1986, a fire broke out which gutted half of the old wooden tserkva. One photograph shows the belfry and the wooden tserkva under repairs. The other shows the remnants of the never completed newer tserkva.

ЛЮБЛИНЕЦЬ СТАРИЙ

Преображення Господнього **1927**

Мурована церква в Люблинці Старому мала перед Другою світовою війною понад 1500 парохіян. Слід згадати про сумний факт, що перед і під час виселення українців в обох Люблинцях (Новому і Старому) загинуло близько 240 українців з рук польського війська, як теж і польських бандитів.

LYUBLYNETS STARYJ

Transfiguration of Our Lord **1927**

The masonry tserkva in Lyublynets Staryj had more than 1500 parishioners before WWII. It is noted in literature that, before and during their expulsion from Lyublynets (both Staryj and Novyj), some 240 Ukrainians died at the hands of the Polish forces that were carrying out the expulsion and at the hands of Polish bandits.

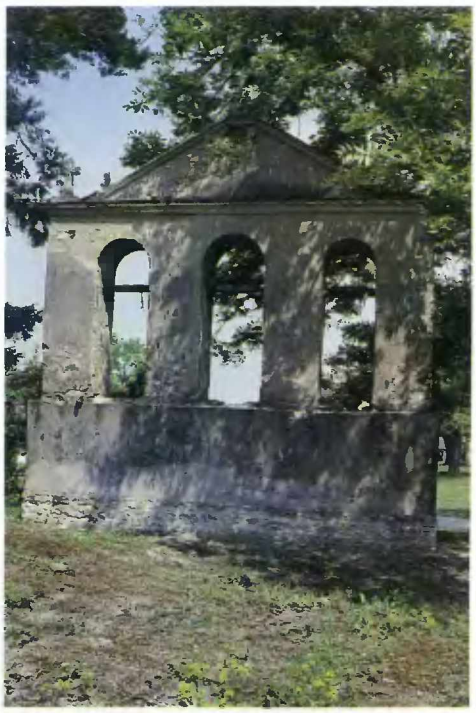

КРУПЕЦЬ

Положення Риз Пречистої Богородиці **1767**

У Крупці була мала парохія, що пишалася гарною церквою та цвинтарем зі старими гробами. Після вивозу українців церква була спочатку замкнена, а пізніше до неї вкралися грабіжники й обікрали все, що було вартісне. Сьогодні вона стоїть розбита і потребує ремонту. На одній світлині показані церква, дерев'яна капличка на церковні речі, а на другій — мурована дзвіниця.

KRUPETS'

Deposition of the Vestments of the B. V. Mary **1767**

Krupets' was a small parish, but it prided itself on a stylish tserkva and a cemetery with ancient grave markers. After the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva was closed for some time. Later on, thieves broke in and carried off all articles of value. Today it stands open and in great need of restoration. Shown on one photograph is the tserkva with a wooden chapel outfitted with the tserkva's fixtures, the other photograph shows the masonry belfry.

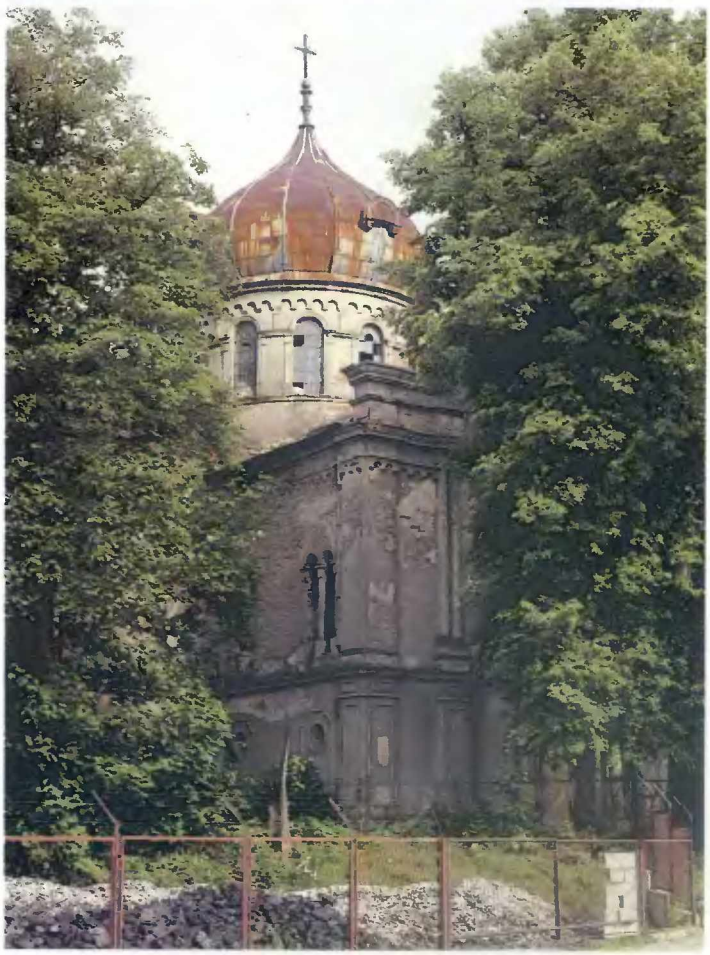

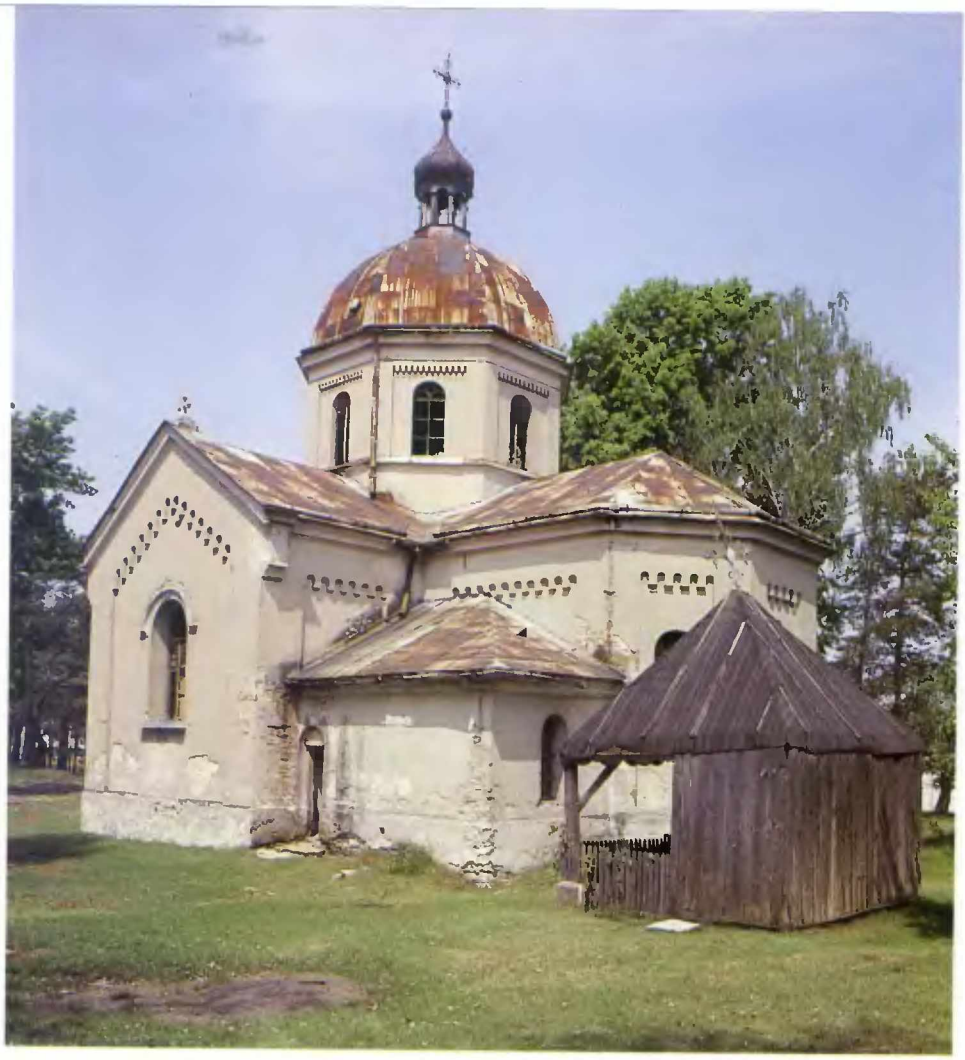

ДИКІВ СТАРИЙ

Св. Великомученика Димитрія **1904**

Церква в Дикові Старому, разом із Диковом Новим, де церкви не було, мала близько 2500 вірних. Цю мурована церкву поставили на місці колишнього дерев'яного храму з 1724 року. Після вивозу українців, поляки церкву замкнули, а згодом перетворили її на магазин. Сьогодні вона запущена, замкнена, обросла великими деревами, обгороджена кільчастим дротом. Церква потребує ґрунтовного ремонту. (Світлина — на протилежній сторінці).

DYKIV STARYJ

St. Demetrius, the Great Martyr **1904**

The tserkva, of masonry construction, in Dykiw Staryj was built on the site of an older one dating from 1724. Together with the adjoining town of Dykiv Novyj, this tserkva served some 2500 parishioners. The temple was closed soon after the expulsion of Ukrainians and converted into a warehouse. Today it is still a warehouse surrounded by tall trees and a barbed wire fence, and exhibits unmistakable signs of neglect and deterioration. (Photograph on facing page).

ЖУКІВ

Різдва Пречистої Богородиці **1767**

Перед Другою світовою війною церква в Жукові начислювала понад 1000 вірних. Парохом був о. Мирон Колтонюк, народжений в 1885 році і висвячений у 1912 році. Цього 58-літнього священика замордували польські бандити в 1943 році. Церква виглядає в доброму стані, але авторові невідомо, хто нею завідує. Світлини показують церкву, як також мурована дзвіницю.

ZHUKIV

Nativity of the B. V. Mary **1767**

The parish in Zhukiv served more than 1000 parishioners before WWII. The 58 year old parish priest, Rev. Myron Koltonyuk, born in 1885 and ordained in 1912, was murdered here by Polish bandits in 1943. The tserkva appears to be in good condition, but it is not clear who are its users. The photograph shows the tserkva and the masonry bell tower.

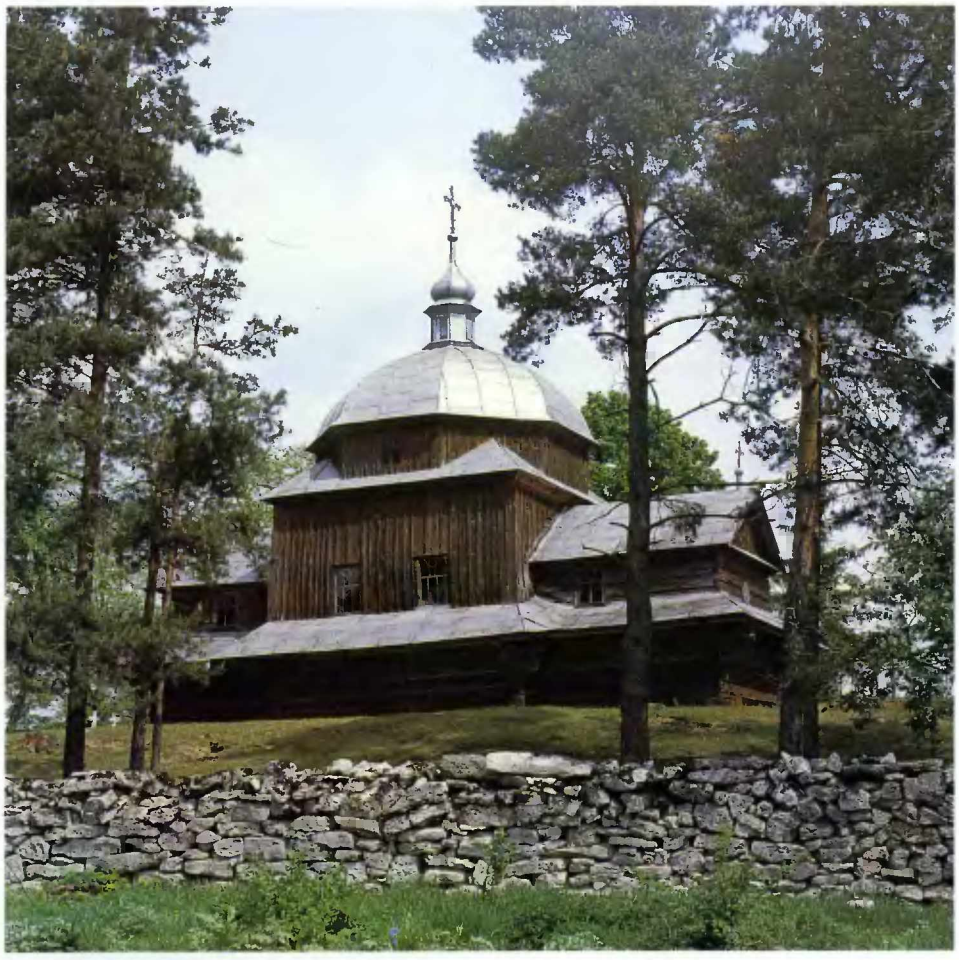

М. Кертичак

М. Кертичак

ВОЛЯ ВЕЛИКА

Покрови Пречистої Богородиці **1755**

Церква у Волі Великій була дочерною парохії в Крупці. Перед війною тут було 250 парохіян, які гордилися своєю дерев'яною святинею. Після виселення українців церкву перебрали поляки латинники і вони користуються нею до сьогодні. На світлинах показана церква зі широким опасанням та дерев'яна дзвіниця.

VOLYA VELYKA

Patronage of the B. V. Mary **1755**

The tserkva in Volya Velyka was part of the parish in Krupets. Prior to WWII there were some 250 parishioners here who were proud of their wooden temple. Some time after the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva was acquired by the Polish Roman Catholic church, which is still using it. The photographs show the tserkva with its wide opasanya, and the post construction belfry.

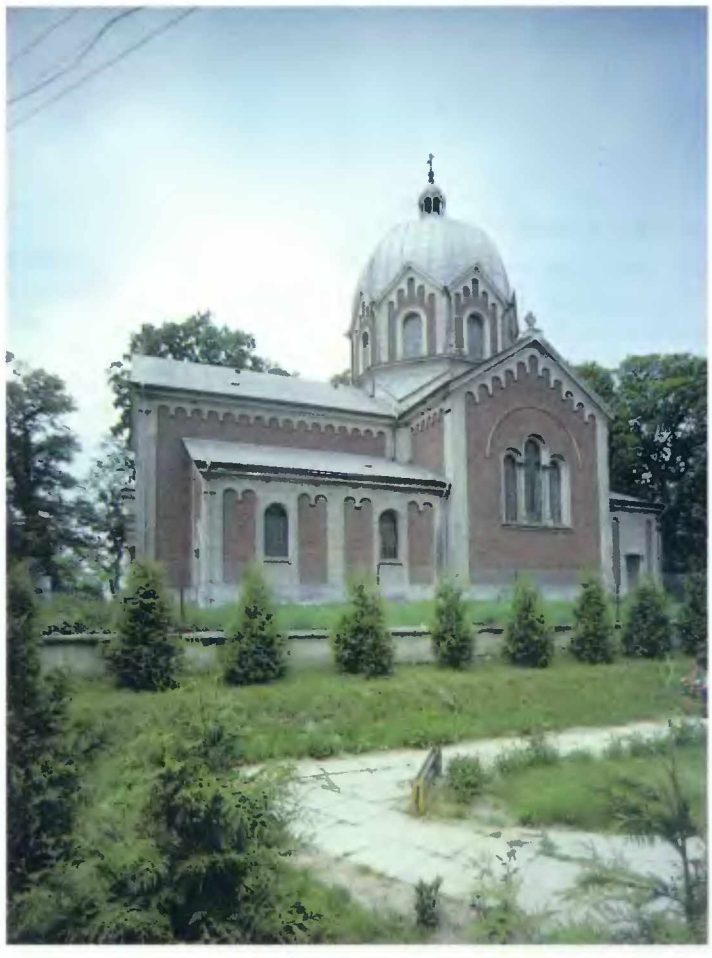

ЛЮБЛИНЕЦЬ НОВИЙ

Преображення Христового **1908**

Перед Другою світовою війною церква мала 2500 парохіян. По війні польські бандити вбили тут молодого о. Адама Слюсарчука. Після виселення українців церква була замкнена. Згодом її перебрали поляки латинники і вживають до сьогодні. (Світлина на протилежній сторінці).

LYUBLYNETS NOVYJ

Transfiguration of Our Lord **1908**

Prior to WWII this tserkva was proud of its 2500 parishioners. After the war, Polish hooligans murdered Rev. Adam Shlyu, a young priest. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was closed for some time, but was acquired by the Roman Catholics and is used by them to date. (Photo on facing page).

ХОТИЛЮБ

Покрови Пречистої Богородиці **1886**

Дерев'яна церква в Хотилюбі мала понад 500 вірних. Вона була замкнена і стояла пусткою близько 38 років. Тепер її перебрали, відновили і вживають поляки римо-католики. Одна світлина показує церкву з новими вікнами та доданим цегляним комином, а друга — мурована дзвіницю.

CHOTYLYUB

Patronage of the B. V. Mary **1886**

The wooden tserkva in Chotylyub served some 500 parishioners before WWII. It was closed for 38 years before being acquired by the Roman Catholics who restored it and still use it. One photograph shows the tserkva with new windows and an added brick chimney; the other shows the brick belfry.

НОВЕ СЕЛО

Св. Іллі **1907**

Нове Село мало понад 2000 парохіян. Після примусового вивезення українців церква була замкнена і стояла пусткою. Сьогодні вона відновлена і нею користуються поляки римо-католики. Треба зазначити, що переміна цієї української церкви на польський костел відбулася в культурний спосіб. Поляки залишили мальовила, іконостас посунули поза престіл, а церковні хоругви й надалі висять. Коло церкви є також відновлений гріб колишнього довголітнього пароха о. Івана Костека.

NOVE SELO

St. Elijah **1907**

The tserkva in Nove Selo had some 2000 parishioners before WWII. After the expulsion of Ukrainians, the temple stood closed. Today — restored — it is under the management of the Polish Roman Catholic church. It must be said that the conversion of this tserkva to a kostel was carried out in an inoffensive manner. All the frescos remain, the iconostasis was moved behind the altar, and the Ukrainian Catholic flags still hang. Near the tserkva there is a restored grave of a long-time Ukrainian Catholic parish priest, Rev. Ivan Kostek.

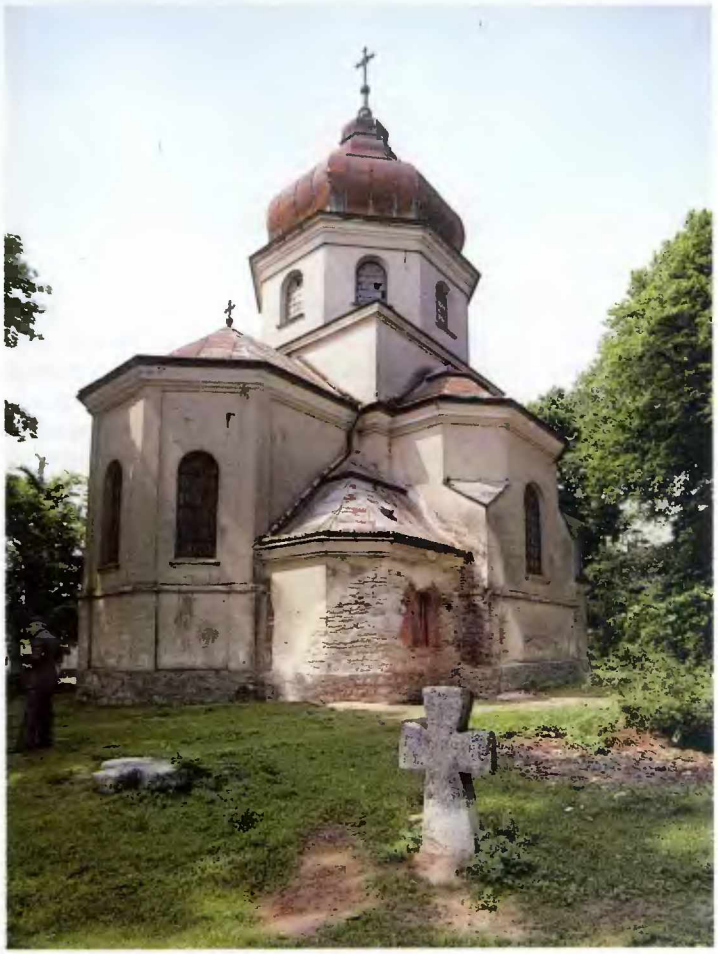

ПЛАЗІВ

Успення Пречистої Богородиці **1936**

Парохія тут була заложена в 1691 році, а першу церкву поставили в 1728 році. Теперішня мурована церква стоїть на місці старого дерев'яного храму. Після виселення українців, церкву перетворено на магазин. Вона запущена і потребує ґрунтовного ремонту.

PLAZIV

Dormition of the B. V. Mary **1936**

First references to a parish here appear in 1691, and the first tserkva was built in 1728. The present masonry tserkva, standing on the site of the original wooden temple, was probably used as a warehouse for 40 years and is now stripped and deteriorated.

ЧЕСАНІВ

Св. Юрія **1900**

В Чесанові жило біля 400 українців. Після їхнього виселення церкву ограбовано, і польські власті перемінили її на склад меблів. Тепер вона дуже підупала, стіни розпадаються, огорожа знищена. Бляшаний дах помальовано, щоб запобігти ржавінню.

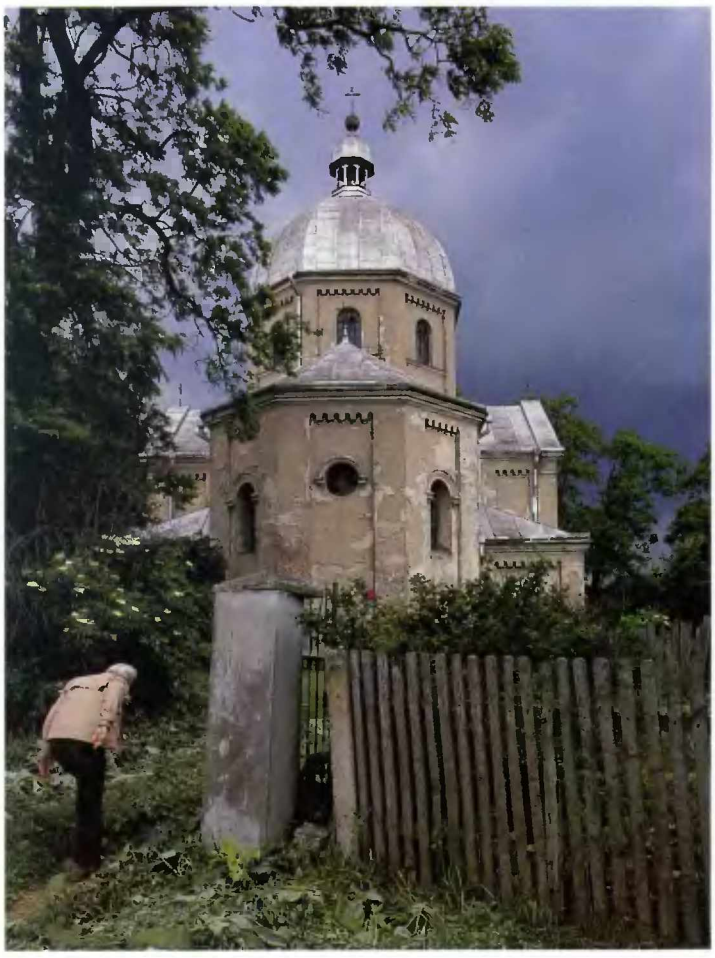

CHESANIW

St. George **1900**

Fewer than 400 Ukrainians lived in Chesaniv. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was stripped of its valuables and converted to a furniture warehouse it still is to this day. The galvanized roof was painted to deter rusting, but now the walls are crumbling from lack of attention.

М. Кертичак

РАДРУЖ

Св. Николая Чудотворця **1931**

Радруж — це одинока парохія з Немирівського деканату, що після Другої світової війни залишилася по польській стороні. Тому й Радруж у цій публікації прилучений до Чесанівського деканату. В Радружі були дві церкви: старовинна і ця,— багато новіша.

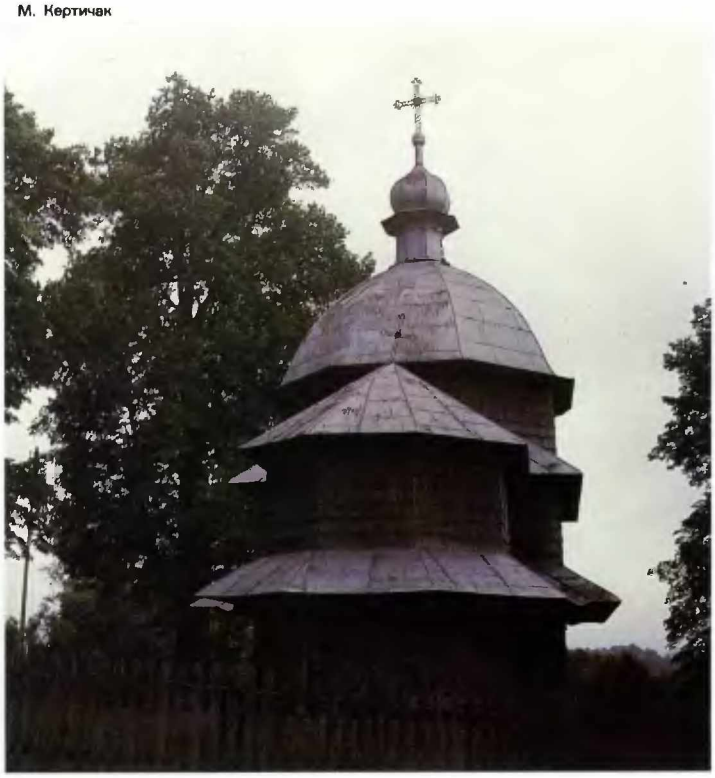

RADRUZH

St. Nicholas, the Miracle Worker **1931**

Radruzh is the only parish from the deanery of Nemyriv that remained on the Polish side of the border. Therefore, Radruzh is included in the deanery of Cesaniw. There were two tserkvy in Radruzh, an ancient one, and this much newer one.

М. Кертичак

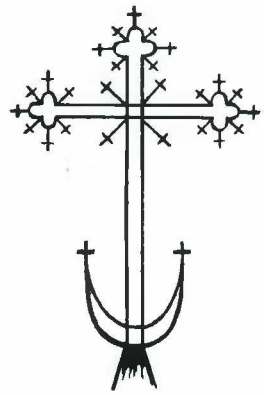

М. Кертичак

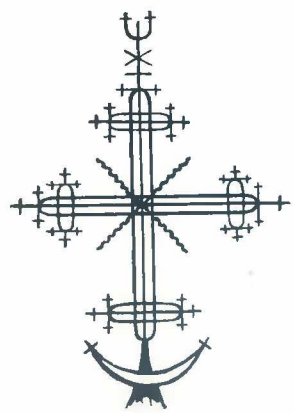

РАДРУЖ

Св. Матері Параскевії **1580**

Церква Св. Параскевії в Радружі — це друга найстаріша церква в Перемиській Епархії. Вона, як теж і дзвіниця, мають свій своєрідний унікальний силь. Ця церква уважається музейною і є під охороною польського уряду.

Треба зазначити, що в Радружі перед Другою світовою війною було понад 2100 парохіян, в тому числі близько 100 засимільованих українців (т. зв. поляків), матірною релігією котрих була українсько-католицька.

На світлинах — загальний вид церкви; деталі верхньої частини даху; вид дзвіниці з оригінальним входом та вхідна брама на церковну площу.

В часі воєнного безправ'я польські бандити застрілили пароха о. Василя Гучка (1882-1944) та прибили опісля до плота.

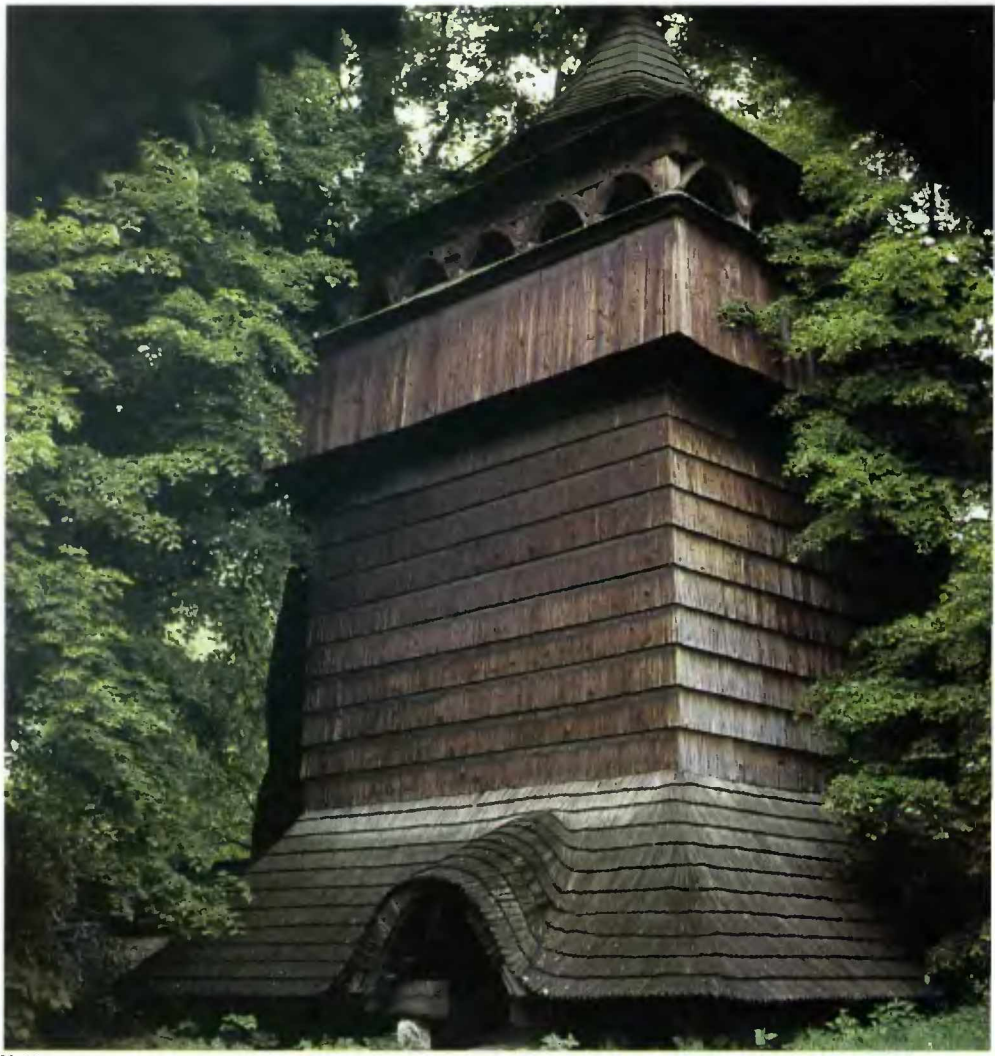

М. Кертичак

RADRUZH

St. Paraskeva **1580**

The tserkva of St. Paraskeva in Radruzh is the second oldest tserkva in the eparchy of Peremyshl. This tserkva as well as the belfry, is of unique style, classified as a museum, and is under the protection of Polish law dealing with antiquities.

It should be mentioned that, prior to WWII, there were more than 2100 parishioners here. Approximately 100 of them were of Polish descent, but their ancestral religion was of the Byzantine rite.

Shown in the photographs are the following: a general view of the tserkva; details of the upper portion of the roof; a view of the belfry with its unique entrance; and a view of the entrance gate to the churchyard.

Near the end of WWII, Polish bandits killed the local parish priest, Rev. Vasyl Huchko (1882-1944), and later nailed his body to a fence.

М. Кертичак

МОЩАНИЦЯ

Св. Архангела Михаїла **1719**

У Мощаниці було близько 1000 українського населення. Частина українців з мішаних подруж ходила до латинського костела. Після виселення українців церкву перебрали поляки римо-католики і вони користуються нею до сьогодні. На світлинах показана церква і дзвіниця.

MOSHCHANYTSYA

St. Michael the Archangel **1719**

Even though there were nearly 1000 inhabitants of Ukrainian ancestry here, nearly half of them had mixed marriages and were attending Roman Catholic services. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was converted to a Polish kostel. The photographs show the tserkva and its belfry.

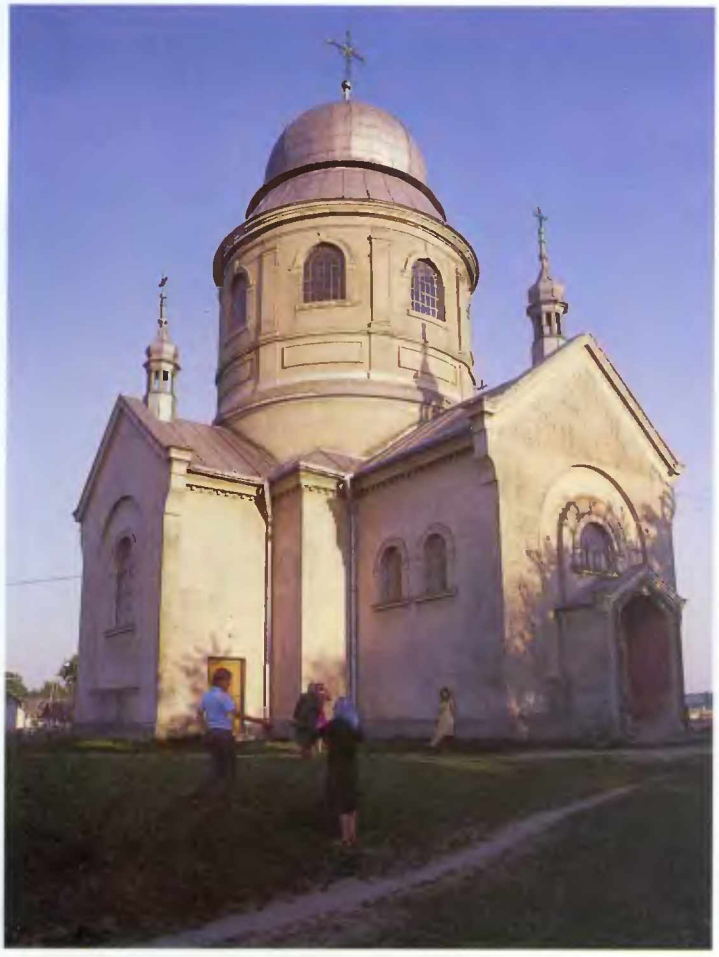

НІМСТІВ

Різдва Пречистої Богородиці **1912**

Перед війною церква в Німстові мала понад 500 вірних. Після виселення українців, польські власті закрили її на довший час. Тепер поляки римо-католики перебрали її і відновили. Купа привезеної цегли підказує, що нові власники заплянували ще щось добудувати (?).

NIMSTIV

Nativity of the B. V. Mary **1912**

Before WWII this tserkva served more than 500 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, it was closed for a long time but now the Polish Roman Catholic parish has acquired it, conducted some renovations, and brought loads of bricks for a further addition.

ГОРИНЕЦЬ

Різдва Пречистої Богородиці **1818**

Цю муровану церкву поставлено на місці старинної дерев'яної з 1768 року. Поляки римо-католики поширили і перемінили цю церкву на костел.

HORYNETS'

Nativity of the B. V. Mary **1818**

This masonry tserkva was built on the site of an earlier, wooden one, from 1768. The Polish Roman Catholics have aquired, extended, and converted it into a kostel.

М. Козак

COMMENTS

The deanery of Cesaniw, together with the parish in Radruzh, consisted of 26 Ukrainian Catholic tserkvy, and served some 27,600 parishioners. According to today's count, there are 20 tserkvy still standing. Thirteen of these are used by the Polish Roman Catholic church as kostels, one as a museum, two are used as warehouses, and another 5 are abandoned and unused.

ЗАВВАГИ

Перед війною Чесанівський деканат з парохією в Радружі начисляв 26 українсько-католицьких церков та 27,000 вірних. На сьогоднішній день 20 з тих церков ще стоять. З них 13-тьма користуються поляки римо-католики, одна перемінена на музей, дві вживають як магазини, а 5 запущені й стоять пусткою.

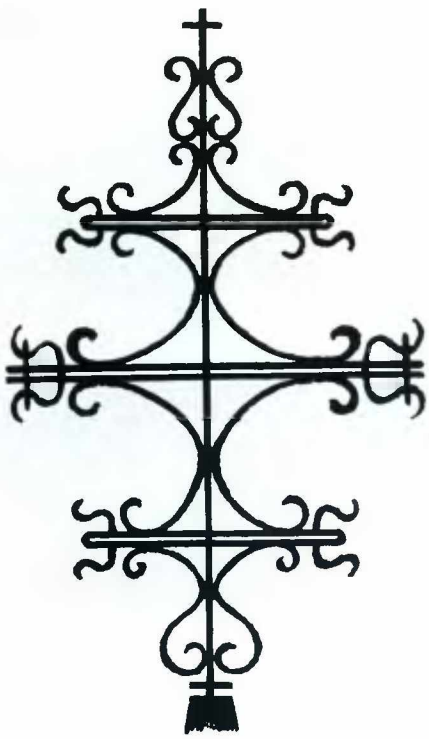

ХРЕСТ З ПЕРЕГРИМКИ

CROSS FROM PEREHRYMKA

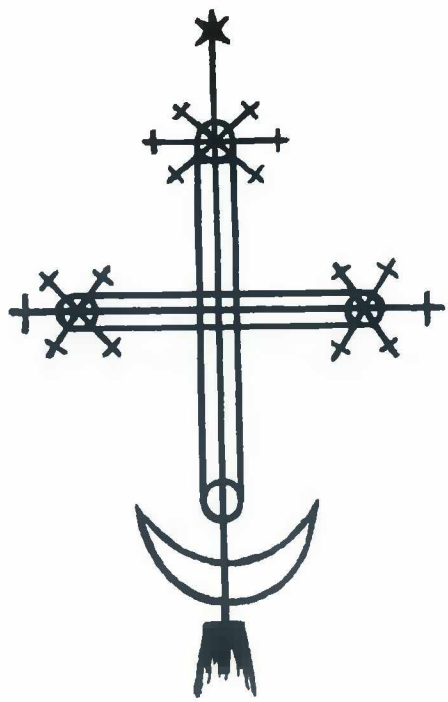

ХРЕСТ З СВІРЖОВОЇ РУСЬКОЇ

CROSS FROM SVIRZHOVA RUS'KA

ДЕКАНАТ РАВСЬКИЙ
DEANERY OF RAVA RUS'KA

ПАРОХІЙ — 6 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 13 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 15,300 — PARISHIONERS

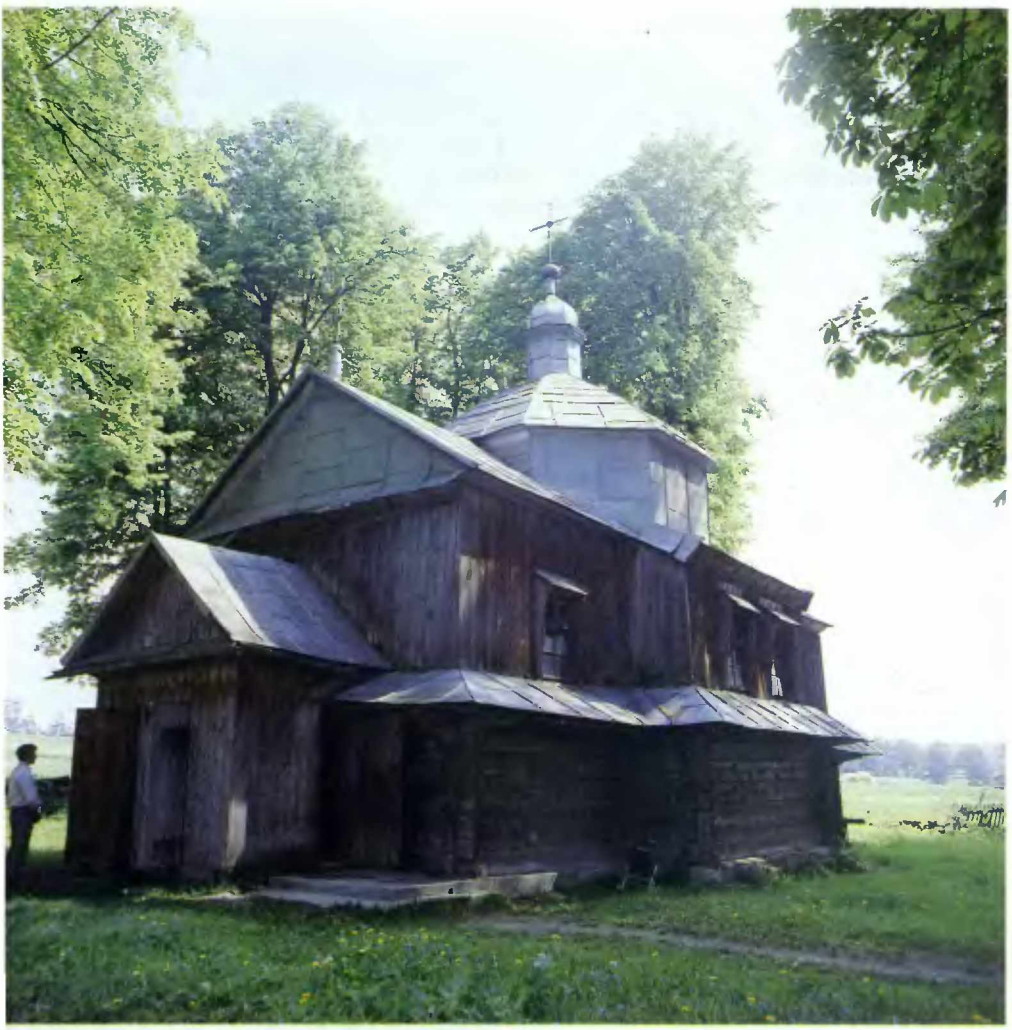

М. Кертичак

М. Кертичак

ПРІССЯ

Різдва Пречистої Богородиці **1889**

Церква в Пріссю була дочерною парохії у Верхраті. Перед Другою світовою війною вона налічувала понад 500 вірних. Сьогодні, після насильного виселення українців, нею користуються поляки римо-католики.

PRISSYA

Nativity of the B. V. Mary **1889**

The tserkva in Prissya was part of the parish in Werchrata. It served more than 500 parishioners prior to WWII. Today the tserkva is used by the Polish Roman Catholic parish.

М. Кертичак

М. Кертичак

СЕЛИСЬКА

Св. Николая Чудотворця **1902**

В Селиськах була мала мурована церква Різдва Пречистої Богородиці з 1865 року. Коли князь Павло Сапіга дав потрібний матеріял на будову церкви, обрадувані селяни воздвигли величавий храм і віддали його під покров Св. Николая. Від часу примусового виселення українців запущена церква стоїть неужитком. Біля неї стоїть теж запущена дерев'яна дзвіниця.

SELYS'KA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1902**

In Selys'ka there was a small masonry tserkva built in 1865 under the Patronage of the Blessed Virgin Mary. When Duke Pawlo Sapieha offered the material from his estate for a new tserkva, the villagers built the spaceous one of St. Nicholas which, along with a neglected belfry, stands forgotten and deteriorating since the expulsion of the Ukrainian inhabitants.

БЕЛЗЕЦЬ

Св. Василія Великого **1758**

У Белзці жило біля 400 українців, що становили 20 відсотків місцевого населення. Після насильного вивезення українців, церкву перемінили на магазин устаткування і приладдя для місцевої школи. Церкву слід відремонтувати, бо дерево, з якого вона збудована, нищать терміти. Місцевий парох о. Ярослав Кнейчук (народжений 1905 р., висвячений 1934) загинув від кулі польських бандитів у 1944 році.

BELZETS'

St. Basil the Great **1758**

Only 400 Ukrainians lived in Belzec or 20 per cent of the population. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva, which needs restoration since the logs are being eaten by ants, was converted to a storeroom for a nearby school.

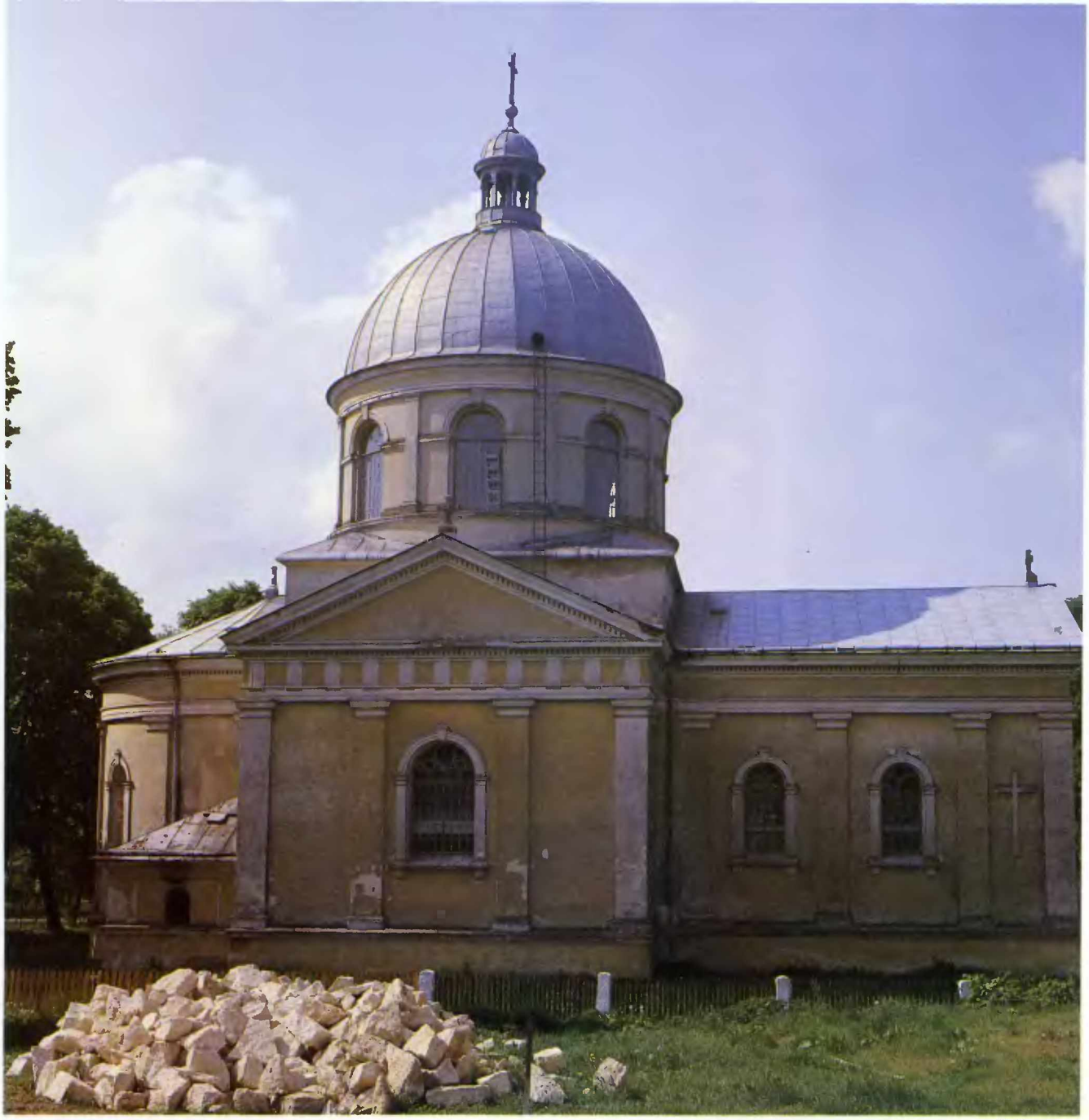

М. Кертичак

ВЕРХРАТА

Св. Юрія **1910**

Верхрата належить до дуже давніх громад українського поселення ще з часів Київської чи Галицько-Волинської Держави. Про Верхрату є згадки, датовані в 12-ому столітті. Теперішня церква стоїть на місці колишнього старовинного храму з 1632 року. Після вивезення українців церква була закрита довший час. Недавно її перебрали поляки римо-католики, але не відновили, хоч вона дуже цього потребує. У 1983 р., перший раз за 36 років, у цій церкві відправив українсько-католицьку Службу Божу нововисвячений отець Андрій Чорний, син родини, замешканої у Верхраті. У місцевому монастирі отців Василіян 2-го липня 1688 року почала плакати кривавими сльозами ікона Богометері і плакала близько чотири тижні. Після знесення монастиря австрійським урядом, ікону перевезено до монастиря у Крехові.

VERKHRATA

St. George **1910**

Verkhrata belongs to the oldest Ukrainian settlements in the area. Verkhrata is mentioned in the 12th century during the times of Kievan Rus'. The present tserkva was built on the site of a previous temple dated from 1632. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was left closed and unattended for many years. Recently the Polish Roman Catholic parish acquired it, but is not conducting badly needed repairs. In 1983, for the first time in 36 years, a Ukrainian Catholic service of the Byzantine rite was held here, by a newly ordained priest, Rev. Andriy Chornyj, the son of a local couple.

М. Козак

ГРЕБЕННЕ

Св. Николая Чудотворця **1697**

Перед війною в Гребенному жило близько 1500 українців. Сьогодні, 40 років після ганебного виселення українців, тут, на диво, залишилося приблизно 50 українських родин. Церква була тут замкнена деякий час, але пізніше її перебрали поляки римо-католики. Заходами українців у Гребенному та колишніх мешканців церкву і дзвіницю відреставровано в 1975 році. У 1982 році, за старанням тих самих людей, з нагоди 1000-річчя Хрещення України, закуплено новий дзвін з вилитим ім'ям Володимира Великого. Під плоскорізьбою Володимира Великого написано: «Дзвінким голосом закликаю до любови своєї віри». В церкві правлять поляки латинники о годині 10-ій ранку, а українці-католики — о годині 12-ій.

ЗАВВАГИ

Равський деканат перетинає границя так, що лише 13 з 32 церков находяться по польському боці. Перед Другою світовою війною цих 13 церков налічували 15,300 вірних. З 13-ти церков сьогодні залишилося тільки п'ять: дві перетворені на магазини і потребують реставрації; двома користуються поляки римо-католики; а одна є до послуг українців-католиків і поляків римо-католиків.

HREBENNE

St. Nicholas, the Miracle Worker **1697**

Prior to WWII, nearly 1500 Ukrainians lived in Hrebenne. Today, 40 years after the expulsion of Ukrainians, perhaps 50 families still reside. The tserkva was closed for some time, but later on it was acquired by the Polish Roman Catholic parish. Through the efforts of Ukrainians still residing in Hrebenne, and those expelled decades earlier, the tserkva and the belfry were restored in 1975. In 1982, through the diligence of the same people, a new bell, whose name is *Volodymyr the Great,* was purchased to commemorate 1000 years of Christianity in Ukraine. On the bell, under the relief of Volodymyr the Great, is an inscription: *In resounding voice I appeal to you to love your faith.* Services are conducted at 10am for Polish Roman Catholics, and at 12am for Ukrainian Catholics.

COMMENTS

The deanery of Rava Rus'ka is divided by the Polish-URSR border. Out of the 32 tserkvy in the deanery, 13 are located within the Polish boundaries. Today there are only 5 tserkvy left standing out of the original 13. Of these five, two are used as warehouses and are in need of restoration; two are used by the Polish Roman Catholic church; and one is used by both Polish Roman Catholics and Ukrainian Catholics.

ДЕКАНАТ УГНІВСЬКИЙ
DEANERY OF UHNIV

ПАРОХІЙ — 8 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 16 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 13,400 — PARISHIONERS

М. Кертичак

ВЕРБИЦЯ

Св. Архвнгелв Михаїла **1886**

До виселення українців тут стояле гарна дерев'яна церква бойківського стилю, що пишелася трьома банями, поставленими на триярусній будівлі. Після виселення українців, поляки церкву замкнули, а згодом перетворили її на магазин штучного навозу. Підлога й стіни загнивають від хемікалій і церква-магазин перетворюється в руїну.

VERBYTSYA

St. Michael the Archangel **1886**

Prior to WWII, a stylish tserkva, exhibiting the Boyko ecclesiastical architecture, stood here. It featured the domes, placed on top of a three storey wooden structure. Today, after more than 30 years of use as a fertilizer warehouse, the walls and floor have rotted away from the chemicals, and it stands close to ruin.

ДЕНИСЬКА

Собор Пречистої Богородиці **1801**

Перед виселенням українців парохія Дениська, разом з дочірними церквами в Новосілках Передніх і Кардинальських (де церков уже немає), начисляла 1700 вірних. Після насильного виселення українців, церкву перебрали поляки римо-католики. Вони її відновили й користуються нею до сьогодні.

М. Кертичак

DENYS'KA

Synaxis of the B. V. Mary **1801**

Denys'ka was a large parish, and together with filial tserkvy in Novosilky Peredni and Kardynals'ki (where tserkvy exist no longer), counted some 1700 parishioners. Today the tserkva is restored and used by Polish Roman Catholics.

МАХНІВ

Різдва Пречистої Богородиці **1900**

Перед Другою світовою війною в Махнові було понад 1200 парохіян. Після виселення українців, церкву перебрали поляки латинники, відновили її й користуються нею до сьогодні. В середині церкви ще висить кілька ікон, а на залізній дзвіниці висять два старі дзвони з кириличними написами.

М. Кертичак

MACHNIV

Nativity of the B. V. Mary **1900**

Prior to WWII the tserkva in Machniv served some 1200 souls. Today it is restored and used by Polish Roman Catholics. Inside hang a few old icons. The belfry, made of angle-iron, features old bells with Cyrillic inscriptions.

М. Кертичак

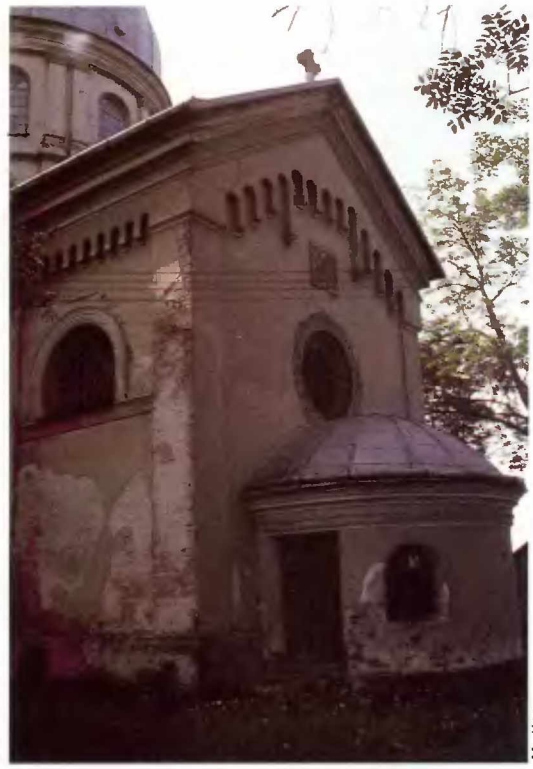

М. Кертичак

ЩЕП'ЯТИН

Святої Трійці **1910**

Після виселення українців, церква в Щеп'ятині була закрита понад 35 років, коли її перебрали поляки латинники. Перемінюючи її на костел, вони виявили себе вандалами: понищили іконостас, ікони, хоругви й інші речі та викинули все під паркан, а всередині церкви замалювали всі сліди українства. Заповіли вже наступний етап: зовнішню перебудову церкви. Світлини показують також дерев'яну дзвіницю.

SHCHEPYATYN

Holy Trinity **1910**

The tserkva in Shchepyatyn stood closed for more than 35 years, when it was taken over by the Polish Roman Catholic parish. In converting the tserkva to a kostel, they destroyed the iconastasis, icons, flags, and other fixtures and threw them out against the fence. Now, we understand, the outside of the temple is being restored. The photographs also show the wooden belfry.

М. Кертичак

ГУБІНОК

Св. Матері Параскевії **XV ст**

Церква в Губінку має бути дуже старинною, але точних даних про неї автор не має. Не знати, чи сьогодні вона ще подібна до оригінального храму, що, будучи в стані руїни, вже два рази був відбудований?

HUBINOK

St. Paraskeva **15 century**

The tserkva in Hubinok is supposed to be very ancient, but there is a lack of evidence as to its date of construction. It is not known how similar this tserkva is to the original, because it has already been rebuilt twice.

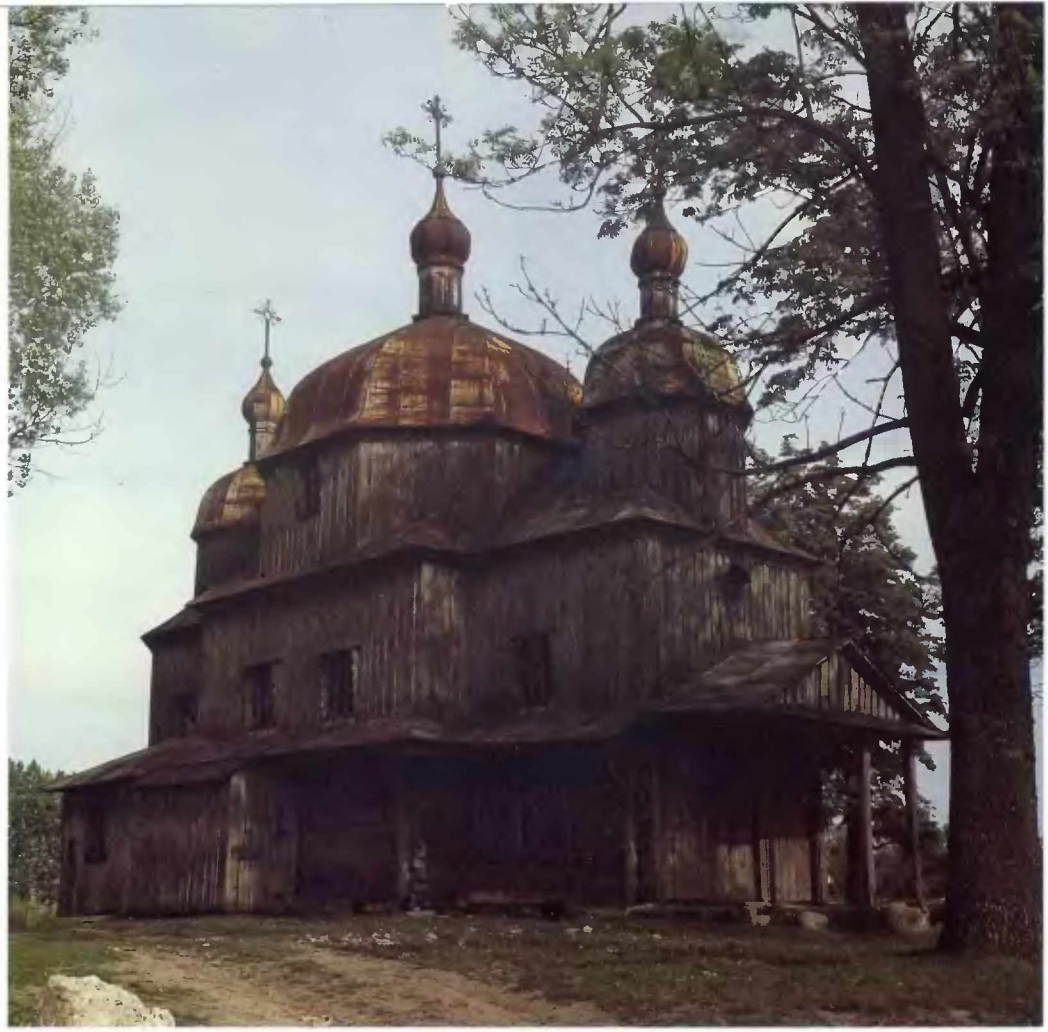

М. Кертичак

ТЕРНОШИН

Різдва Пречистої Богородиці **1906**

Перед 1906 роком не було тут церкви, а вірні ходили на Богослуження до Ульгівка, де сьогодні церкви вже нема. Перед війною тут було 400 парохіян, котрі поставили гарну, бойківського стилю, трияpусну та трибанну церкву. Після виселення українців церква була замкнена, і так вона стоїть до сьогодні. Щоб запобігти руїні, її слід негайно відремонтувати.

TERNOSHYN

Nativity of the B. V. Mary **1906**

Prior to 1906, the inhabitants attended services in Ul'hivok, where the tserkva no longer exists. This tserkva, built in the Boyko style featuring a three-storey, three-domed desighn, was founded by its 400 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was closed, and still remains closed. Restoration work is required in the immediate future if it is to survive.

М. Кертичак

РІЧИЦЯ

Св. Бориса і Гліба **1882**

В Річиці було близько 1800 вірних. Після виселення українців, церква була частинно знищена. Її перебрали поляки римо-католики, перебудували і користуються нею дотепер.

RICHYTSYA

St. Borys and Hlib **1882**

There were about 1800 parishioners in Richytsya. The tserkva was partially destroyed, but later rebuilt by Polish Roman Catholics, who now use it.

М.Кертичак

М. Кертичак

КОРНІ

Св. Матері Параскевії **1910**

Церква побудована на місці колишнього дерев'яного храму з 1774 року. Перед війною церква вже була розмальована і налічувала майже 1000 вірних. Українська громада мала свою читальню «Просвіта» та кредитову спілку. Після виселення українців, церква стояла близько 35 років замкнена і запущена. У 1980-их роках її перебрали поляки римо-католики, але ще до сьогодні не відновили заржавленого даху, ані стін, що порозсувалися й майже розпадаються. Слід згадати, що вже кілька разів рік-у-рік поляки римо-католики дозволили українцям-католикам відправляти свої Службу Божу на празник Св. Параскевії, що на нього рік-у-рік з'їжджаються колишні мешканці Корні. Світлини показують церкву та стару дерев'яну дзвіницю.

KORNI

St. Paraskeva **1910**

The tserkva was built on the site of an earlier temple dating from 1774. Prior to WWII the tserkva was adorned with frescoes, and served some 1000 parishioners. The Ukrainian community had a reading club "Prosvita" and a credit union. After the expulsion of Ukrainians, the temple stood closed for some 35 years. In the 1980s, it was acquired by the Polish Roman Catholics, but to-date, they have not restored the rusting roofs or crumbling walls. Over the last few years, the Polish Roman Catholics allowed the Ukrainian Catholics to hold services on the feast of St. Paraskeva. This occasion draws many former villagers from all over Poland. The photographs show the tserkva and the ancient wooden belfry.

ЗАВВАГИ

Угнівський деканат, як і деякі інші в цій частині Галичини, є перетятий польсько-українською границею. По польському боці опинилося 16 церков з 13,400 вірними, з яких під сучасну пору залишилося ще вісім. Шістьма з них користуються поляки римо-католики, одна стоїть неужитком, хоч у відносно доброму стані, а одна запущена і кожної хвилини може завалитися.

COMMENTS

The deanery of Uhniv, as others in this part of Galicia, is cut by the Polish-Soviet border. On the Polish side remained 16 tserkvy with some 13,400 parishioners. Today there are only eight of these still standing. Six are used by the Polish Roman Catholic church, one is unused but in reasonable condition, and one is in a totally deteriorated state.

ДЕКАНАТ БЕЛЗЬКИЙ
DEANERY OF BELZ

ПАРОХІЙ — 7 — PARISHES
ЦЕРКОВ — 14 — CHURCHES
ПАРОХІЯН — 7,700 — PARISHIONERS

М. Кертичак

М. Кертичак

БУДИНИН

Покрови Пречистої Богородиці **1883**

До парохії в Будинині належала дочерна церква у Василеві, де вже її немає. Разом парохія мала 1400 вірних та провадила дві кредитові спілки. Після виселення українців польський уряд церкву сконфіскував і замкнув. Згодом її перебрали поляки римо-католики та перетворили на свій костел. На світлинах бачимо церкву, як також дерев'яну дзвіницю.

BUDYNYN

Patronage of the B. V. Mary **1883**

The parish in Budynyn included the filial tserkva in Vasyliv, now no longer existing. Altogether the parish served some 1400 parishioners. There were also church operated credit unions in each village. After the expulsion of the Ukrainian population, the tserkva was confiscated and closed. Today it is used by the Polish Roman Catholic parish. The photographs show the tserkva as well as the wooden belfry.

М. Кертичак

ДОВЖНІВ

Воздвиження Чесного Хреста **1882**

В Довжневі церква мала понад 400 вірних. Після вивезення українців польський уряд церкву сконфіскував і замкнув.Вона стоїть замкнена і до сьогодні. Без ремонту ця церква довго не постоїть.

DOVZHNIV

Exaltation of the Holy Cross **1882**

The tserkva in Dovzhniv served more than 400 parishioners. After the expulsion of Ukrainians, the tserkva was confiscated and closed by the Polish government and remains closed to this day. It is deteriorating, and, without restoration, will be ruined.

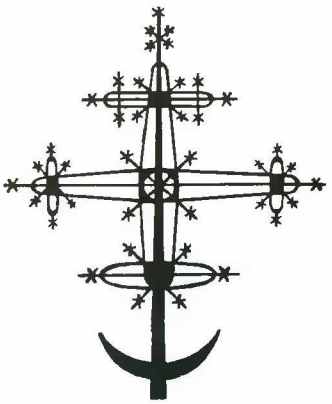

М. Кертичак

МИЦІВ

Св. Николая Чудотворця **1885**

Церква в Мицеві була дочерною парохії в Довжневі. Вона була сконфіскована і замкнена в той самий час, як і парохія. Як видно зі світлини, вона дуже занедбана і їй загрожує руїна.

MYTSIV

St. Nicholas, the Miracle Worker **1885**

The tserkva in Mytsiv was part of the parish in Dovzhniv. It was confiscated and closed at the same time as the parish. As one can see on the photographs, the deterioration of this temple may be irreversible, and its total ruin may be only a few years away.

ЛІСКИ

Собор Івана Хрестителя **1872**

Парохія в Лісках начисляла близько 900 вірних. Сюди 23 березня 1944 року прийшли польські бандити і протягом кількох годин рабували та мордували людей. Того дня тут загинуло близько 120 українців. Частина їх була похована на цвинтарі коло своїх родин, а 86 — у спільній могилі біля церкви. До 1947 року на цій могилі була табличка з українським написом, а тепер замінено її табличкою з польським написом. Пароха о. Мирослава Ріпецького та його дружину Евгенію, котрим бандити залишили дві кулі на столі в приходстві, вивезено разом з українським населенням. На засланні вони й померли, доживши до старих літ, але поховано їх тут, на цвинтарі в Лісках.

Світлини показують церкву, пам'ятник на спільній могилі та могилу о. Ріпецького.

LISKY

St. John the Baptist **1872**

The parish in Lisky counted some 900 souls. Here, on March 23, 1944, Polish bandits spent several hours robbing and killing the villagers. About 120 Ukrainians died that day. Some were interred in family plots in the cemetery, but 86 were buried in a communal grave near the tserkva. There was an inscription on the monument in Ukrainian, but it disappeared in 1947 and was replaced by a Polish one. The local priest, Rev. Myroslav Ripets'kyj and his wife Evhenia, for whom the bandits left two bullets on the table in their residence, were expelled with the rest of the Ukrainian population. They died in exile, having reached old age, but now are buried in the village cemetery. The photographs show the tserkva, the belfry, and the communal grave memorial.

The photographs show the tserkva, the monument on the communal grave, and Rev. Ripetskyj's tombstone.

М. Кертичак

ХЛОП'ЯТИН

Св. Духа **1864**

В Хлоп'ятині була обширна дерев'яна церква, що мала 500 вірних. Після виселення українців її перебрали поляки римо-католики, відреставрували і перетворили на свій костел.

ЗАВВАГИ

Белзький і Варяжський деканати мали 14 церков, що залишилися на польському боці. З цих 14 церков, які обслуговували 7700 парохіян, залишилося лише п'ять. Трьома з них користуються поляки римо-католики, а дві ще надалі замкнені і занепадають.

З Белза, який залишився по радянському боці границі, походить белзька чудотворна ікона Богоматері. Ця ікона є грецького походження і була в Києві за часів Володимира Великого, а пізніше в Полоцьку в манастирі св. Евфрозини. До Белза привіз її белзський князь Юрій. Після його смерти, польський князь Володислав Опольський завоював Белз в 1377 році, забрав ікону і в 1382 р. передав отцям Павлінам у Ченстохові, де вона знаходиться до сьогодні.

CHLOPYATYN

Holy Spirit **1864**

The tserkva in Chlopyatyn, a spacious wooden temple that served some 500 parishioners, was acquired by Polish Roman Catholics and converted to a kostel some time ago after restorations on the structure.

COMMENTS

The deaneries of Belz and Varyazh had 14 tserkvy that remained on the Polish side of the Polish-Soviet border. In the deaneries of Belz and Varyazh, on the Polish side of the border, remained 14 tserkvy. Out of these 14 tserkvy that serviced some 7700 parishioners, only five stand today.

The «Belz miraculous Ikon of the Godmother» comes from this deanery. It was of Greek origin, and resided in Kiev 1000 years ago. It was first moved to the St. Evfrozyn Monastery in Polotsk, and later to Belz, where it became miraculous. The Polish prince, Volodyslav Opolskyj, having conquered Belz in 1377, removed the ikon, and placed it with the Pavline monks in Czestochowa. It is known today as the «Czestochowa Godmother».

ЧАСТИНА ТРЕТЯ

НЕІСНУЮЧІ ТА ІНШІ ЦЕРКВИ

Premisla

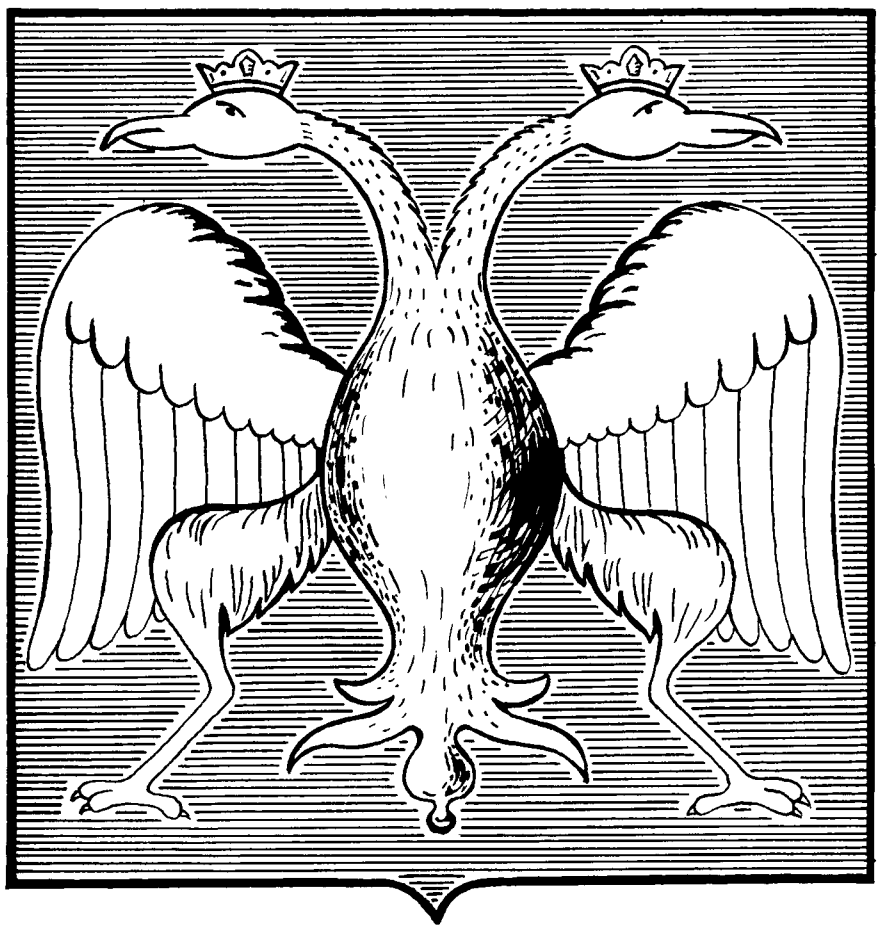

ГЕРБ ПЕРЕМИСЬКОЇ ЗЕМЛІ З ФРАНЦУЗЬКОЇ МАПИ, 1710
EMBLEM OF THE PEREMYSHL TERRITORY FROM A FRENCH MAP, 1710

PART THREE

NON-EXISTING AND OTHER CHURCHES

PART THREE I dedicate to my in-laws, Prof. Dr. Evhen Evan Wertyporoch, and his wife Leonida Iwanna (nee Chromowska). Both spent much time working in the Ukrainian community.

Evhen, son of Ivan and Leontyna (nee Balbozynska), was born on April 17, 1898 in Lyashky Korolivski, Peremyshlany district, Western Ukraine. During WWI, he served as an officer in the Austrian and Ukrainian Galician armies. He completed chemical engineering (1926) and a doctorate in chemistry (1929) in Danzig. In 1934 he became a fellow of the Shevchenko Scientific Society (SSS). He worked in the Klawe pharmaceutical firm on vitamin research and insulin production. In 1942 he headed the Dept. of Chemistry at the Medical Institute in Lviv. Before the end of WWII, Evhen moved to Krakiv, Vienna, and then Munich. In 1948 he emigrated to Canada where he worked for the Shuttleworth Chemical Company and later at Ryerson Polytechnical Institute.

In Canada he organized the Shevchenko Scientific Society and the Ukrainian Technical Society. In 1963 Evhen became the general secretary and in 1970 the president of the Supreme Council of the SSS.

Dr. Wertyporoch died on January 10, 1972, leaving his widow Leonida and two daughters Chrystyna and Bozhena with husbands.

ЧАСТИНУ ТРЕТЮ я присвячую моїм тестям — проф. д-рові Евгенові Іванові Вертипорохові та його дружині інж. Леоніді Іванні з Хромовських. Вони обоє віддали багато праці на громадській ниві.

Син Івана та Леонтини з Балбожинських, Евген, народився 17 квітня 1898 року в Ляшках Королівських, Перемишлянського пов. в Галичині. Під час Першої світової війни був старшиною в Австрійському війську та в Українській Галицькій Армії. Студіював у Данцігу, де отримав диплом інженера-хеміка (1926 р.) та доктора хемії (1929 р.). У 1934 р. став дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ). Працював у фармацевтичній фірмі Кляве над дослідами вітамінів та над продукцією інсуліни. У 1942 році був покликаний на катедру хемічного відділу Державного Медичного Інституту у Львові. Під час війни переїхав до Кракова,Відня та Мюнхену, а в 1948 р. до Канади, де працював у фармацевтичній фірмі Shuttleworth, а згодом у Політехнічному Інституті Раєрсона.

У Канаді він організував НТШ та Українське Технічне Товариство, де в 1963 році стає Головним Секретарем, а в 1970 Президентом Головної Ради НТШ.

Проф. д-р Евген Вертипорох упокоївся в Бозі 10 січня 1972 року, залишивши вдову Леоніду та доньки Христину й Божену з чоловіками.

СВІТЛИНИ PHOTOGRAPHS

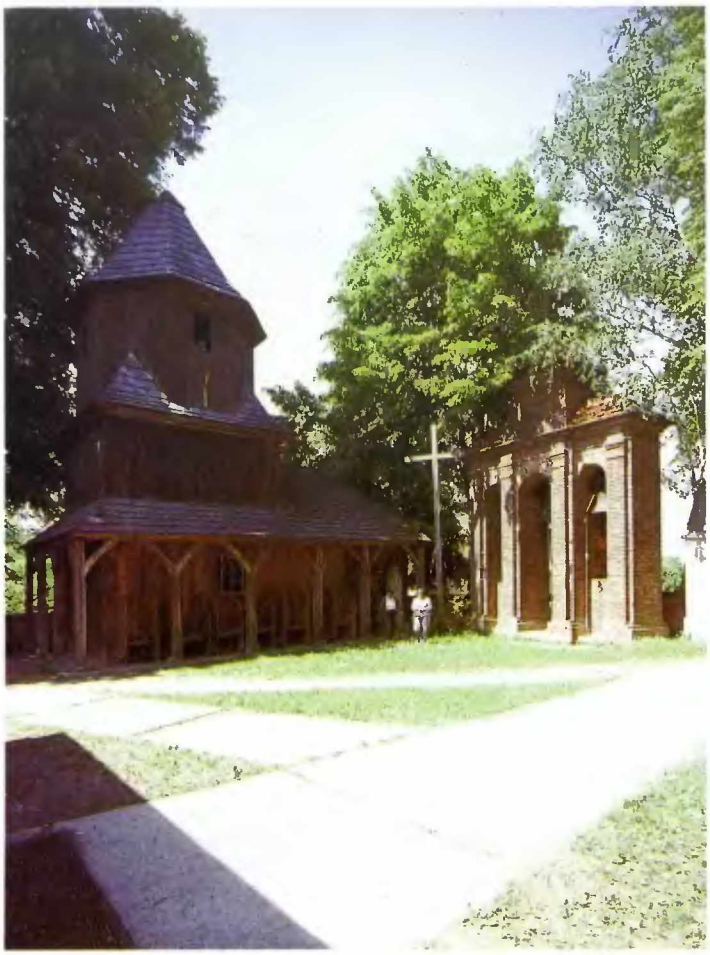

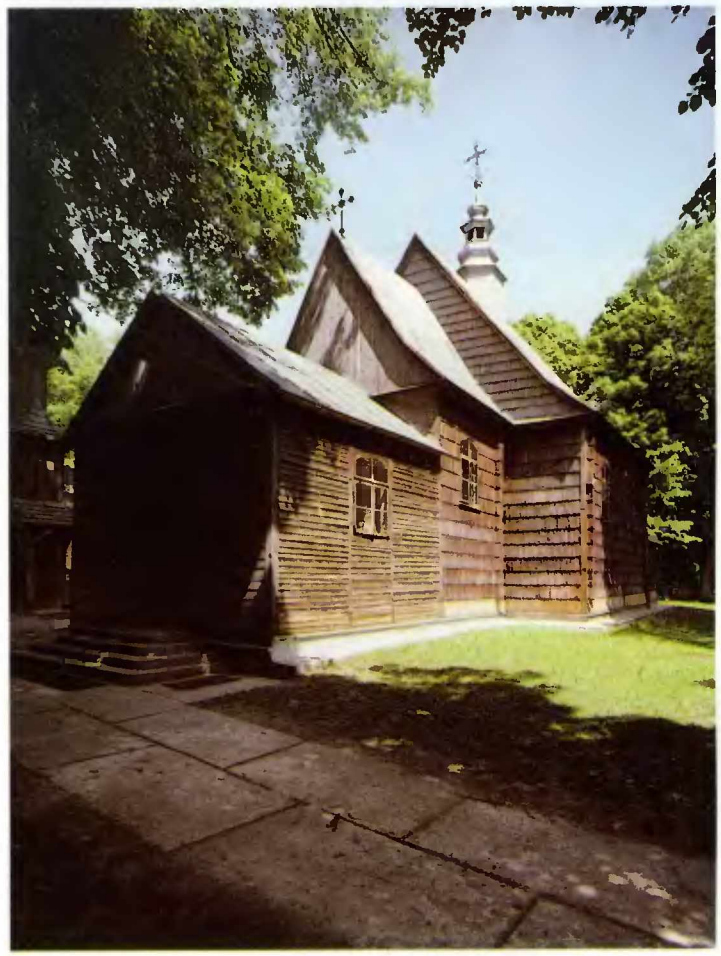

ХЛОПИЦІ

Успення Пречистої Богородиці

На світлинах бачимо костел і його дві дзвіниці в Хлопицях. Це колишня українська церква, як це й пізнати по церковному хресті, яку поляки насильно відібрали від українців ще у 18-ому столітті. В цій церкві знаходилася чудотворна Богородична Ікона, що походила з 1490-их років. Грамотою з 9 квітня 1781 року папа Пій VI уділював повний відпуст прочанам, що помоляться перед цією іконою на празник Успення Пречистої Богородиці. Ця грамота, разом із підписом Перемиського Епископа Максиміліяна Рилла, з дня 5 травня 1782 року, знаходилася в цьому костелі. Яка теперішня доля ікони і грамоти — авторові невідомо.

CHLOPYTSI

Dormition of the B. V. Mary

Shown in the photographs are the kostel and its two belfries in Chlopytsi. This ancient tserkva, which can be recognized as such by the half-moon under the cross, was forcefully taken away from the Ukrainians and converted into a kostel by the Poles in the 18th century. In this tserkva was a miraculous icon of the Blessed Virgin Mary that dated back to 1490. A deed from Pope Pius VI, dated May 9, 1781, proclaimed remission of their sins to all pilgrims who would pray in front of the icon on the feast day of the Dormition of the Blessed Virgin Mary. This deed, counter-signed by the bishop of Peremyshl, Most Rev. Maksymiliam Ryllo, on April 5, 1782 was kept in this kostel. The present fate of the icon or its deed are not known.

БОРТНЕ

Св. Козми і Дам'яна

Цією церковцею користується місцева українська православна парохія. Вона ніде не зареєстрована, тому невідомо, коли була поставлена.

BORTNE

Sts. Kosmas and Damian

This small tserkva is used by the Orthodox parish in Bortne. I did not find it in any registers, and its erection date is not known.

МОХНАЧКА ВИЖНЯ

Невідомо, хто опікується цією капличкою в Мохначці Вижній. Невідомо теж, хто нею користується. Знаємо одначе, що вона збудована в 1887 році.

MOCHACHKA VYZHNYA

This chapel is situated on a hill in Mochnachka Vyzhnya. It was erected in 1887, but its patron, or present users are unknown.

БОДАКИ

Св. Великомученика Димитрія

Ця каплиця є дочерною парохії в Бортному. Невідомо, коли вона побудована. Нею користується українська православна громада в Бодаках.

BODAKY

St. Demetrius, the Great Martyr

This chapel is part of the parish in Bortne. Its date of erection is not known. It is used by the Orthodox community in Bodaky.

ПЕРЕМИШЛЬ

На світлині показаний кивот в каплиці українських Сестер Служебниць у Перемишлі. Як видно, він гарно вирізьблений і ним гордиться резиденція згромадження Сестер.

PEREMYSHL

The photograph shows the altar in the chapel of the Reverend Sisters of Peremyshl. As can be seen, the altar is artistically engraved and serves the Sisters in their residence.

ГОРЛИЦІ

На світлині — каплиця українських Сестер Служебниць у Горлицях. Вона знаходиться в обширній резиденції, розположеній на гарному горбі. Тут в неділі і свята відправляються Богослужби для сестер і вірних у Горлицях.

HORLYCI

Shown in the photograph is the chapel of the Reverend Sisters in Horlyci. It is located in the spacious residence on top of a picturesque hill. Services are held here every Sunday and holiday for the Sisters and the faithful of Horlyci.

КРИНИЦЯ

Св. Володимира Великого **1986**

На світлині — українська православна капличка Св. Володимира в Криниці. На задньому пляні видно мури церкви, яку громада думає закінчити на 1988 рік, як свій похвальний проєкт відмічення 1000-річчя хрещення України.

KRYNYTSYA

St. Volodymyr the Great **1986**

Shown on the photograph is the Ukrainian Orthodox chapel of St. Volodymyr. Behind it, one can see walls of a new tserkva that the community expects to complete in 1988.

КОРОЛИК ПОЛЬСЬКИЙ

На світлині — українська церква, перемінена на польський костел ще в 18-ому столітті. Під час побуту в Королику Польському ми, нав'язавши розмову з місцевим польським священиком, спитали його, чи не буде часом цей костел колишньою старовинною українською церквою? Він, з питоменною бундючністю, категорично заперечив. Коли ж ми вказали на півмісяць (місячний серп) під надцерковним хрестом, як на одну із ознак церкви східнього обряду, то наш співбесідник зніяковіло сказав, що, мовляв, цього «півмісяця» він дотепер ніколи не зауважував.

KOROLYK POLSKYJ

Shown on the photograph is an old tserkva that was converted to a kostel about two centuries ago. During our visit, we inquired of the local Polish Roman Catholic priest whether the temple was a tserkva at one time. This he vigorously denied. When asked why there was a half-moon under the cross, a usual sign of a Ukrainian Byzantine rite tserkva, he asserted that he was not aware of it.

ПЕРЕМИШЛЬ

Катедра Св. Петра **1460**

На світлині — польська римо-католицька катедра Св. Петра в Перемишлі, будова якої — на місці одноіменної своєї попередниці з 1460 року, що згоріла в 1495 році, закінчена була в 1571 році. Слід підкреслити, що саме ту погорілу попередницю побудували були поляки (1460 року) з матеріялу розваленої старинної української катедри Св. Івана Хрестителя, здвигненої на фортечній замковій горі ще за Київсько-Волинських княжих часів, а саме в 1119 році.

PEREMYSHL

Cathedral of St. Peter **1460**

The photograph shows the present Polish Roman Catholic cathedral in Peremyshl. The Polish Roman Catholic Eparchy of Peremyshl was established in 1375, and at that time the Ukrainian Catholic church donated the ancient tserkva of St. Nicholas for use by the newly appointed bishop. In 1460, the tserkva of St. Nicholas was dismantled by the Poles and a much larger Roman Catholic Cathedral of St. Peter was erected on top of its foundation. Material for St. Peter was obtained by dismantling the Ukrainian Catholic Cathedral of St. John the Baptist, erected in 1119 within the walls of the Peremyshl fortifications. The Cathedral of St. Peter burned down in 1495 and was again widened and enlarged when its reconstruction was completed in 1571.

ЗИНДРАНОВА

Св. Николая Чудотворця **1986**

На світлині бачимо одну з небагатьох церков, поставлених після Другої світової війни. Ця церква присвячена тисячоліттю християнства в Україні і була поставлена заходами місцевого господаря М. Ґоча. Хоч будована з цегли, церква відзначається своєрідним лемківським тризрубним стилем. Вона є власністю місцевої української православної парохії.

ZYNDRANOVA

St. Nicholas, the Miracle Worker **1986**

Shown on the photograph is one of the few tserkvy erected since WWII. This tserkva is dedicated to the Millennium of Christianity in Ukraine, and was erected mainly through the efforts of M. Gotsx, a local resident. Even though it is built of brick, the tserkva exhibits traditional Lemko three-frame style. It serves the local Ukrainian Orthodox parish.

ДВЕРНИК

Костел **1985**

Цей (тепер польський) костел поставлений з матеріялу з розібраної української церкви в Літовищах. Він нічим не подібний до розібраної церкви, а його гостра вежа — це німий, але дуже кричущий свідок заподіяної кривди українській церкві.

DVERNYK

Kostel **1985**

This Roman Catholic church was built using materials from the demolished tserkva in Lutovys'ka. It bears no resemblance to the tserkva, and the steeple points out in mute testimony the injustice done to the Ukrainian tserkva.

ВІДЕНЬ

Св. Варвари

Церкву Св. Варвари у Відні подарував українцям католикам австрійський цісар в 1784 році, коли й була створена парохія. Вона й дотепер є власністю Української Католицької Церкви. Хоч ця церква фізично не належала до Перемиської Епархії, але належала до неї духово, тому що у Відні студіювали й виховувалися священики цієї епархії. Довголітніми парохами у Відні були о. Іван Ших — дядько автора цієї публікації, та о. Лада — дядько дружини автора.

VIENNA

St. Barbara

The tserkva of St. Barbara in Vienna was given to Ukrainians by the Austrian Emperor in 1784 and has remained in the Ukrainian Catholic Church ever since. Even though St. Barbara did not belong to the Eparchy of Peremyshl physically, it did belong to it spiritually, because of the numerous priests who studied and served here. Some of the long-serving parish priests in St. Barbara included my uncle Rev. Ivan Shych, and Rev. Lada, the uncle of my wife.

НОВА ГРЕБЛЯ

В Новій Греблі не було церкви, але в селі й околиці люди поставили багато хрестів на могилах упавших воїнів Першої й Другої світових воєн. У травні 1982 року, на городі Дмитра Кокоцького почав кривавити старий хрест. Кажуть, що Дмитро мав візію, в якій йому наказано віддати частину своєї землі під будову церкви, за що Бог нагородить його здоров'ям: зникне рак на руці. П. Кокоцький дав землю, але польський уряд не погодився на будову церкви, тому побудовано костел. На світлині показаний хрест, що кривавив.

NOVA HREBLYA

There was no tserkva in Nova Hreblya, but the village exhibited numerous crosses on graves of soldiers of WWI and WWII. In May 1982 one of these crosses, located in the garden of Dmytro Kokotskyj, began to drip red liquid analyzed as blood. It is said that Dmytro had a vision in which he was told to donate a plot of land for a tserkva, for which act his cancerous hand was to heal. Because the Polish government did not allow the erection of a tserkva, a kostel was erected. The photograph shows the cross that bled.

М. Кертичак

КОМАНЧА

Собор Пречистої Богородиці **1987**

Старовинну українську католицьку церкву в Команчі польський уряд передав парвославній громаді. Це спонукало українську католицьку парохію побудувати собі окрему велику мурована церкву. Фонди на цю будову складали українці по всіх усюдах: в Команчі, Польщі, Америці, Канаді та інших країнах. Першу Службу Божу відправили тут отці Майкович і Піпка 4-го січня 1987 року. Тому що української католицької церкви Польський уряд офіційно не визнає, то церква буде записана на польський римо-католицький костел, передана українцям католикам для їхнього вжитку.

KOMANCHA

Synaxis of the B. V. Mary **1987**

Because the Orthodox community in Komanca now possesses the ancient tserkva, the Ukrainian Catholic parish erected an impressive new tserkva of masonry construction for their own use. The funds for this project came not only from local residents, but also from people across Poland, Canada, and the USA. The first liturgy, in the as yet unfinished tserkva, was conducted by Rev. Vaykovyts and Rev. Pipka on January 4, 1987. Because the Polish government does not recognize the Ukrainian Catholic church, the tserkva will be registered in the name of the Polish Roman Catholic church, but given to the Ukrainian Catholics for their use.

РИСУНКИ DRAWINGS

МІСЦЕВІСТЬ **Деканат** **LOCALITY** **Deanery**

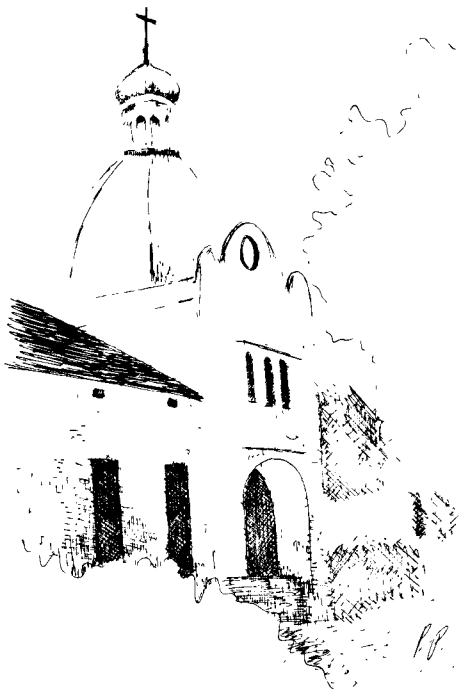

НОВИЙ САНЧ **Мушина**
Св. Николая Чудотворця *1911*
NOVYJ SANCH **Mushyna**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1911*

БИЛИЧНА **Грибів**
Св. Архангела Михаїла *1792*
BYLYCHNA **Hrybiv**
St. Michael the Archangel *1792*

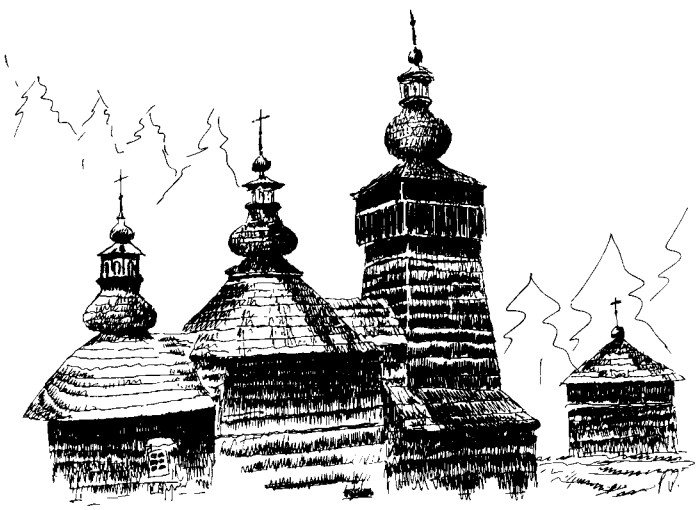

ЧЕРТИЖНЕ **Грибів**
Св. Архангела Михаїла *1791*
CHERTYZHNE **Hrybiv**
St. Michael the Archangel *1791*

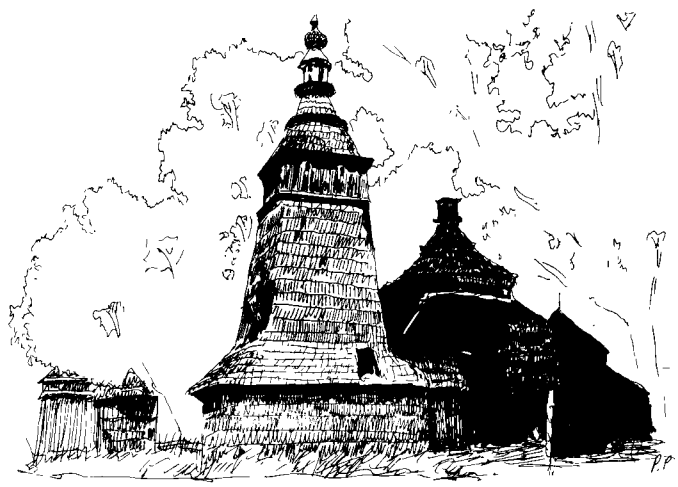

ПАНТНА **Горлиці**
Св. Матері Параскевії *1700*
PANTNA **Horlytsi**
St. Paraskeva *1700*

СТАВИША **Грибів**
Св. Великомученика Димитрія *1818*
STAVYSHA **Hrybiv**
St. Demetrius, the Great Martyr *1818*

ГРИБІВ **Грибів**
Св. Великомученика Димитрія *XXXX*
HRYBIV **Hrybiv**
St. Demetrius, the Great Martyr *XXXX*

РІПКИ **Горлиці**
Різдва Пречистої Богородиці *1759*
RIPKY **Horlytsi**
Nativity of the B. V. Mary *1759*

КЛИМКІВКА **Горлиці**
Успення Пречистої Богородиці *1914*
KLYMKIVKA **Horlytsi**
Dormition of the B. V. Mary *1914*

РЕҐЕТІВ ВИЖНІЙ **Горлиці**
Св. Архангела Михаїла *1865*
Ця церква має існувати і бути уживаною православною парохією.
REGETIV VYZNIY **Horlytsi**
St. Michael the Archangel *1865*
This tserkva presumably stands and is used by the Orthodox parish.

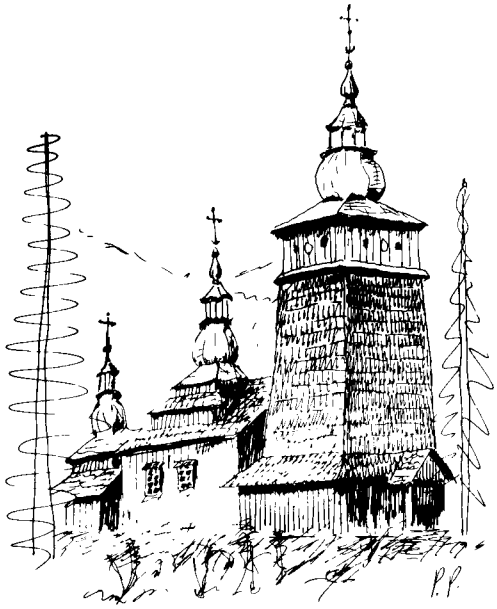

СВІРЖОВА РУСЬКА — **Дукля**
Св. Іввна Хрестителя — *1894*
SVIRZHOVA RUS'KA — **Duklya**
St. John the Baptist — *1894*

МШАНА — **Дукля**
Успення Пречистої Богородиці — *1865*
MSHANA — **Duklya**
Dormition of the B. V. Mary — *1865*

ВОЛЯ ЦЕКЛИНСЬКА — **Дукля**
Св. Великомученикв Димитрія — *1776*
VOLYA CEKLYNS'KA — **Duklya**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1776*

ТИХАНЯ — **Дукля**
Св. Николая Чудотворця — *1790*
TYCHANYA — **Duklya**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1790*

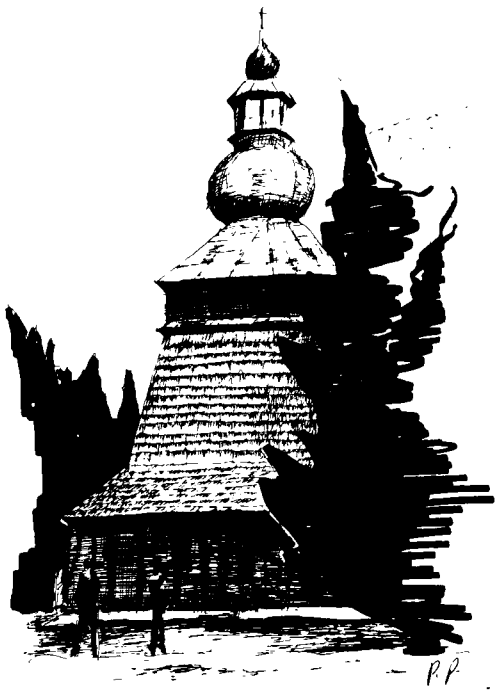

ГРАБ — **Дукля**
Св. Козми і Двм'янв — *1809*
HRAB — **Duklya**
Sts. Kosmas and Damian — *1809*

БАРВІНОК — **Дукля**
Різдвв Пречистої Богородиці — *1821*
BARVINOK — **Duklya**
Nativity of the B. V. Mary — *1821*

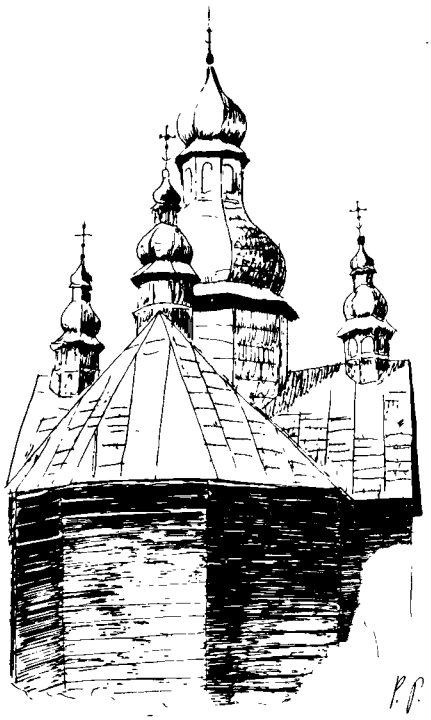

ЗИНДРАНОВА **Дукля**
Св. Николвя Чудотворця *1897*
ZYNDRANOVA **Duklya**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1897*

НЕЗНАЄВА **Дукля**
Св. Козми і Дам'янв *1780*
NEZNAYEVA **Duklya**
Sts. Kosmas and Damian *1780*

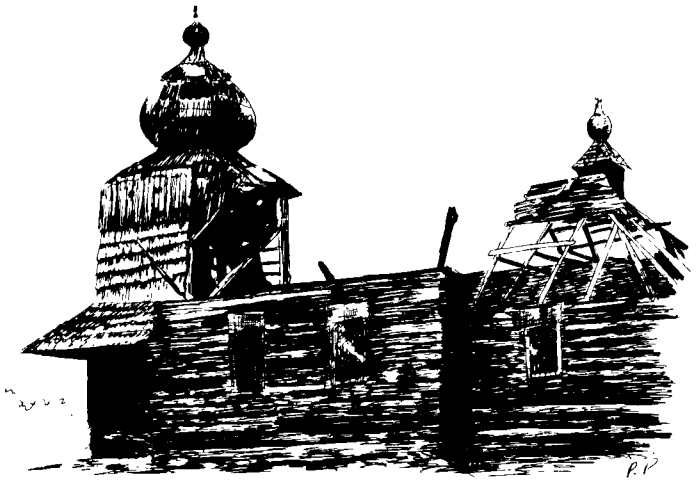

КОТАНЬ **Дукля**
Св. Козми і Дам'янв *16XX*
KOTAN' **Duklya**
Sts. Kosmas and Damian *16XX*

ДОВГЕ **Дукля**
Св. Великомученикв Димитрія *1898*
DOVHE **Duklya**
St. Demetrius, the Great Martyr *1898*

ЛИПНА **Дукля**
Різдвв Пречистої Богородиці *1885*
LYPNA **Duklya**
Nativity of the B. V. Mary *1885*

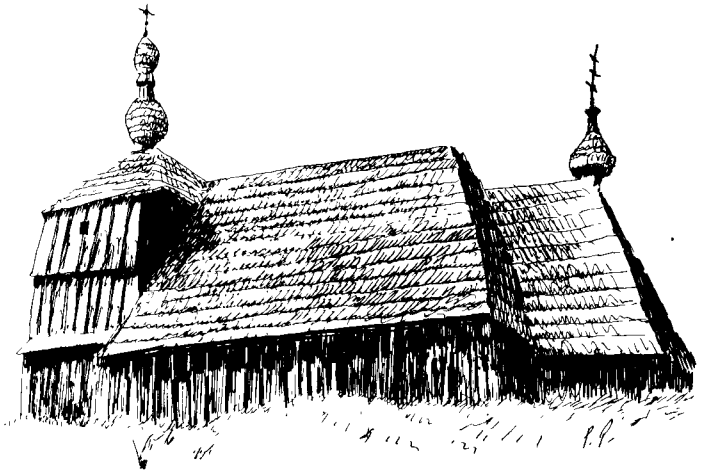

ЖИДІВСЬКЕ **Дукля**
Вознесіння Господнього *1922*
ZHYDIVS'KE **Duklya**
Ascension of Our Lord *1922*

РАДОЦИНА **Дукля**
Св. Козми і Двм'яна *1898*
RADOTSYNA **Duklya**
Sts. Kosmas and Damian *1898*

РОСТАЙНЕ **Дукля**
Св. Козми і Двм'янв *1921*
ROSTAYNE **Duklya**
Sts. Kosmas and Damian *1921*

СТАНЬКОВА — **Ліськo**
Собор Пречистої Богородиці — *1885*
STAN'KOVA — **Lis'ko**
Synaxis of the B. V. Mary — *1885*

БОСЬКО — **Риманів**
Різдва Пречистої Богородиці — *1881*
BOS'KO — **Rymaniv**
Nativity of the B. V. Mary — *1881*

ДАРІВ — **Риманів**
Покрови Пречистої Богородиці — *1927*
DARIV — **Rymaniv**
Patronage of the B. V. Mary — *1927*

ВОЛЯ ВИЖНЯ — **Риманів**
Св. Великомученика Димитрія — *1891*
VOLYA VYZHNYA — **Rymaniv**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1891*

ДОШНО — **Риманів**
Різдва Пречистої Богородиці — *1880*
DOSHNO — **Rymaniv**
Nativity of the B. V. Mary — *1880*

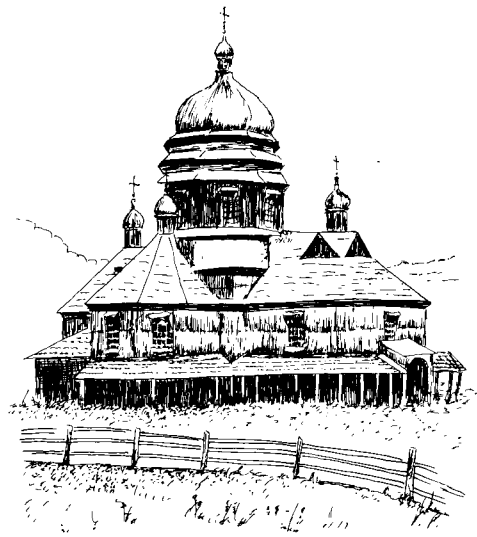

КАМЯНКА — **Риманів**
Св. Николая Чудотворця — *1922*
KAMYANKA — **Rymaniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1922*

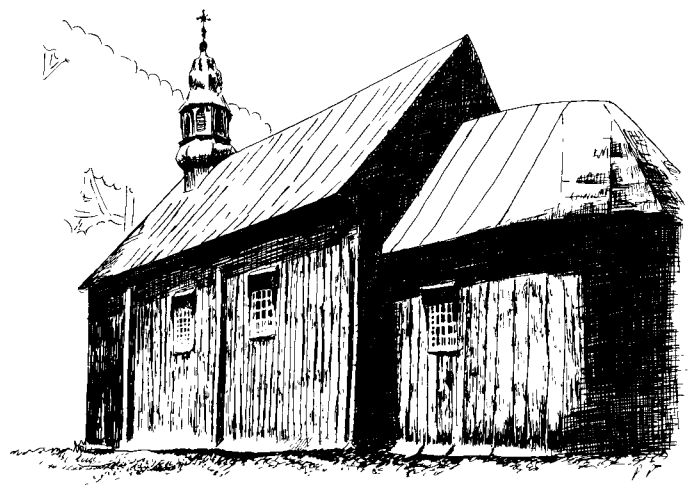

ЯСЕЛЬ — **Риманів**
Св. Архвнгела Михаїла — *1725*
YASEL' — **Rymaniv**
St. Michael the Archangel — *1725*

ВОЛТУШОВА — **Риманів**
Покрови Пречистої Богородиці — *1899*
VOLTUSHOVA — **Rymaniv**
Patronage of the B. V. Mary — *1899*

ПОЛЯНИ СУРОВИЧНІ **Риманів**
Св. Архангела Михаїла *1728*
POLYANY SUROVYCHNI **Rymaniv**
St. Michael the Archangel *1728*

ЛИПОВЕЦЬ **Риманів**
Св. Николая Чудотворця *1640*
Св. Николая Чудотворця *1931*
LYPOVETS' **Rymaniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1640*
St. Nicholas, the Miracle Worker *1931*

МОЩАНЕЦЬ **Риманів**
Всіх Святих *1734*
MOSHCHANETS **Rymaniv**
All Saints *1734*

ЗАВОЇ **Риманів**
Св. Архангела Михаїла *1862*
ZAVOYI **Rymaniv**
St. Michael the Archangel *1862*

ШКЛЯРИ **Риманів**
Св. Николая Чудотворця *1894*
SHKLYARY **Rymaniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1894*

СИНЯВА **Риманів**
Різдва Пречистої Богородиці *1874*
SYNYAVA **Rymaniv**
Nativity of the B. V. Mary *1874*

ЧЕРЕМХА **Риманів**
Покрови Пречистої Богородиці *1883*
CHEREMKHA **Rymaniv**
Patronage of the B. V. Mary *1883*

ВЕРНЕЇВКА **Риманів**
Покрови Пречистої Богородиці *1926*
VERNEYIVKA **Rymaniv**
Patronage of the B. V. Mary *1926*

СУРОВИЦЯ — **Риманів**
Успення Пречистої Богородиці — *1910*
SUROVYCYA — **Rymaniv**
Dormition of the B. V. Mary — *1910*

ТЕРНАВКА — **Риманів**
Покрови Пречистої Богородиці — *1860*
TERNAVKA — **Rymaniv**
Patronage of the B. V. Mary — *1860*

ВИСЛОЧОК — **Риманів**
Св. Великомученика Димитрія — *1818*
VYSLOCHOK — **Rymaniv**
St. Dymytrius, the Great Martyr — *1818*

КРАСНА — **Коросно**
Св. Архангела Михаїла — *1914*
KRASNA — **Korosno**
St. Michael the Archangel — *1914*

ДУДИНЦІ — **Буківсько**
Собор Пречистої Богородиці — *1802*
DUDYNTSI — **Bukivs'ko**
Synaxis of the B. V. Mary — *1902*

БЕЛХІВКА — **Буківсько**
Собор Пречистої Богородиці — *1901*
BELKHIVKA — **Bukivs'ko**
Synaxis of the B. V. Mary — *1901*

РАТНАВИЦЯ — **Буківсько**
Св. Николая Чудотворця — *1881*
RATNAVYTSYA — **Bukivs'ko**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1881*

ЗАВАДКА МОРОХІВСЬКА — **Буківсько**
Стрітення Господнього — *1870*
ZAVADKA MOROKHIVS'KA — **Bukivs'ko**
Presentation of Our Lord — *1870*

ПРИБИШІВ — **Буківсько**
Св. Матері Параскевії — *1845*
PRYBYSHIV — **Bukivs'ko**
St. Paraskeva — *1845*

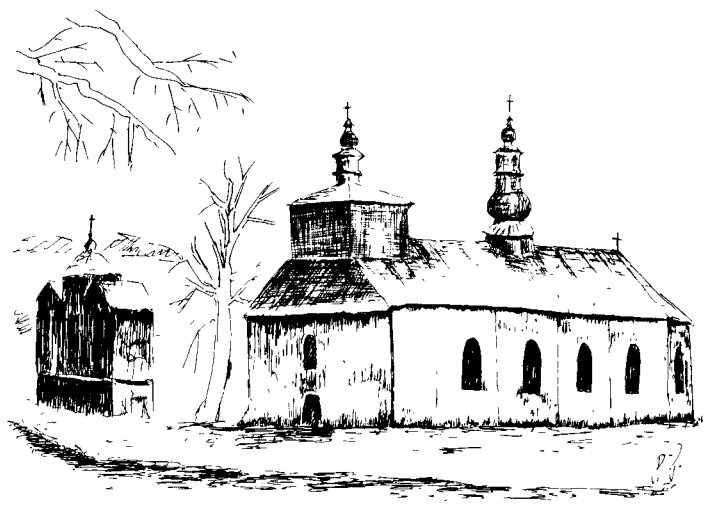

ПОЛОННА — **Буківсько**
Покрови Пречистої Богородиці — *1790*
POLONNA — **Bukivs'ko**
Patronage of the B. V. Mary — *1790*

КАМ'ЯННЕ **Буківсько**
Вознесіння Господнього *1881*
KAMYANNE **Bukivs'ko**
Ascension of Our Lord *1881*

ВИСОЧАНИ **Буківсько**
Св. Матері Параскевії *1810*
VYSOCHANY **Bukivs'ko**
St. Paraskeva *1810*

ПУЛАВИ **Буківсько**
Святого Духа *1831*
PULAVY **Bukivs'ko**
Holy Spirit *1831*

ТОКАРНЯ **Буківсько**
Успення Пречистої Богородиці *1884*
TOKARNYA **Bukivs'ko**
Dormition of the B. V. Mary *1884*

ПРУСІК **Сянік**
Покрови Пречистої Богородиці *1793*
PRUSIK **Syanik**
Patronage of the B. V. Mary *1793*

БИКІВЦІ **Сянік**
Покрови Пречистої Богородиці *1900*
BYKIVTSI **Syanik**
Patronage of the B. V. Mary *1900*

СТОРОЖІ ВЕЛИКІ **Сянік**
Пророка Іллі *1661*
STOROZHI VELYKI **Syanik**
Prophet Elijah *1661*

КРИВЕ **Тісна**
Собор Івана Хрестителя *1845*
KRYVE **Tisna**
Shrine of St. John the Baptist *1845*

БУК **Тісна**
Св. Петра і Павла *1870*
BUK **Tisna**
Sts. Peter and Paul *1870*

ОБАРИМ **Динів**
Преображення Господнього *1828*
OBARYM **Dyniv**
Transfiguration of Our Lord *1828*

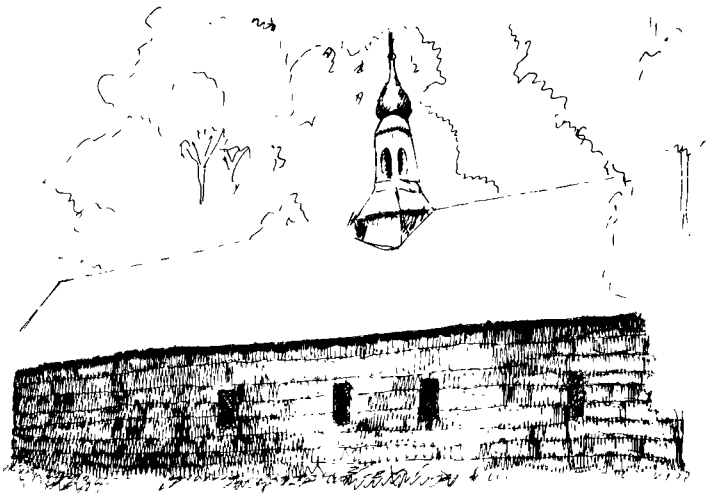

ІЗДЕБКИ **Динів**
Положення Риз Пречистої Богородиці *1660*
IZDEBKY **Dyniv**
Deposition of the Vestments of the B. V. Mary *1660*

ЛУПКІВ **Лупків**
Св. Архангела Михаїла *1820*
LUPKIV **Lupkiv**
St. Michael the Archangel *1820*

МИКІВ **Лупків**
Св. Архангела Михаїла *1784*
MYKIV **Lupkiv**
St. Michael the Archangel *1784*

СОЛИНКА **Лупків**
Святого Духа *1907*
SOLYNKA **Lupkiv**
Holy Spirit *1907*

ПАВЛОКОМА **Динів**
Покрови Пречистої Богородиці *1909*
PAVLOKOMA **Dyniv**
Patronage of the B. V. Mary *1909*

УЛЮЧ **Динів**
Св. Николая Чудотворця *1925*
ULYUCH **Dyniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1925*

ГЛІДНО **Динів**
Св. Матері Параскевії *1899*
HLIDNO **Dyniv**
St. Paraskeva *1899*

ЯБЛОНИЦЯ РУСЬКА **Динів**
Св. Козми і Дам'яна *1691*
YABLONYTSYA RUS'KA **Dyniv**
Sts. Kosmas and Damian *1691*

БАХІР **Динів**
Різдва Пречистої Богородиці *1846*
BAKHIR **Dyniv**
Nativity of the B. V. Mary *1846*

ДИНІВ **Динів**
Св. Юрія *1910*
DYNIV **Dyniv**
St. George *1910*

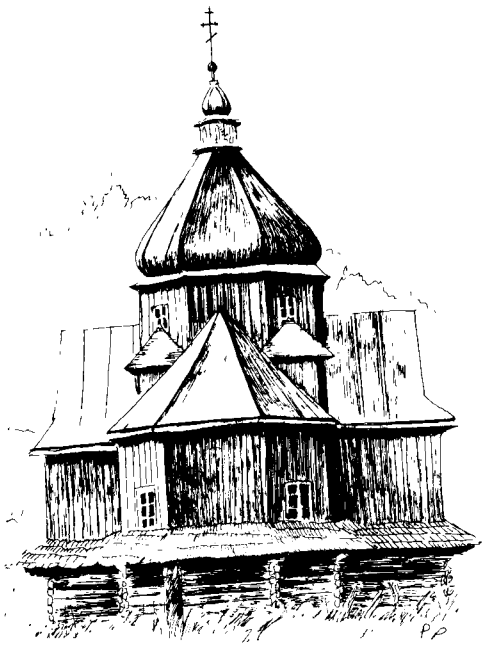

ДУШАТИН — Лупків
Св. Володимира Великого — *1925*
DUSHATYN — Lupkiv
St. Wolodymyr the Great — *1925*

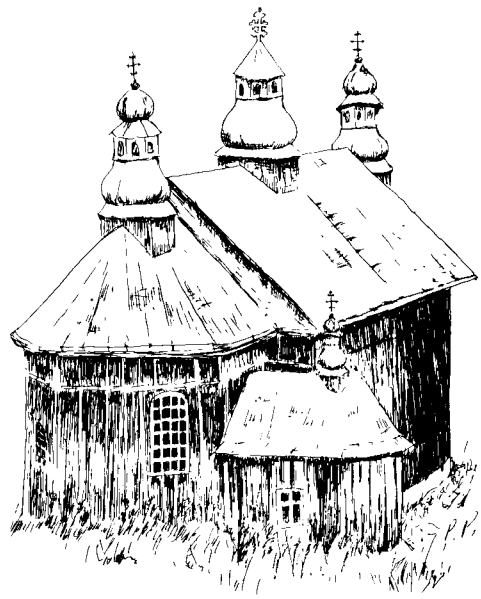

КУЛЯШНЕ — Лупків
Св. Архангела Михаїла — *1912*
KULYASHNE — Lupkiv
St. Michael the Archangel — *1912*

ОСЛАВИЦЯ — Лупків
Св. Архангела Михаїла — *1821*
OSLAVYTSYA — Lupkiv
St. Michael the Archangel — *1821*

ВОЛЯ МИГОВА — Лупків
Св. Николая Чудотворця — *1843*
VOLYA MYHOVA — Lupkiv
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1843*

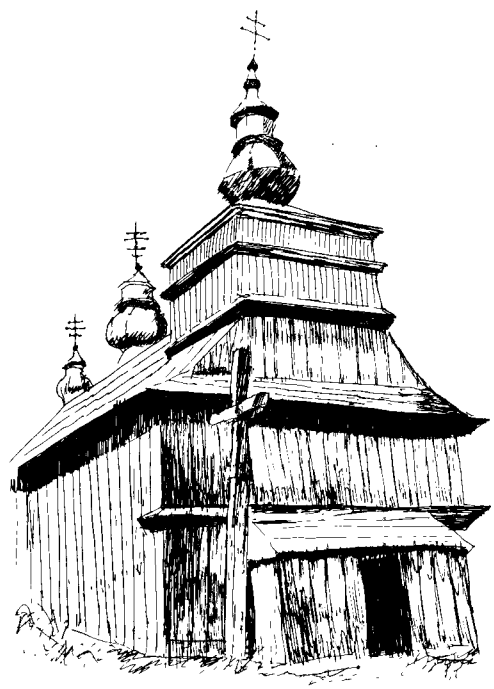

ЯВІРНИК — Лупків
Св. Великомученика Димитрія — *1843*
YAVIRNYK — Lupkiv
St. Demetrius, the Great Martyr — *1843*

ПРЕЛУКИ — Лупків
Св. Николая Чудотворця — *1831*
PRELUKY — Lupkiv
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1831*

БАЛЬНИЦЯ **Лупків**
Св. Архангела Михаїла *1856*
BAL'NYTSYA **Lupkiv**
St. Michael the Archangel *1856*

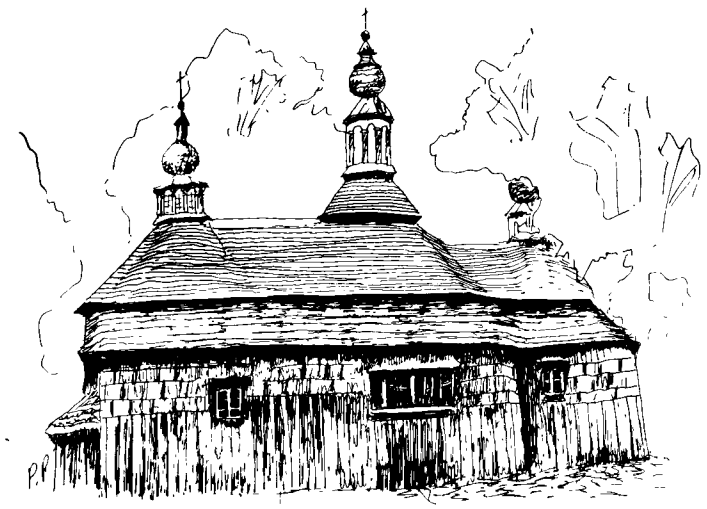

ЗУБЕНСЬКО **Лупків**
Св. Архангела Михаїла *1875*
ZUBENS'KO **Lupkiv**
St. Michael the Archangel *1875*

КАЛЬНИЦЯ **Тісна**
Св. Матері Параскеві *1842*
KAL'NYTSYA **Tisna**
St. Paraskeva *1842*

БУКОВЕЦЬ **Тісна**
Богоявлення Господнього *1910*
BUKOVETS' **Tisna**
Epiphany of Our Lord *1910*

СТРУБОВИСЬКА **Тісна**
Різдва Пречистої Богородиці *1843*
STRUBOVYS'KA **Tisna**
Nativity of the B. V. Mary *1843*

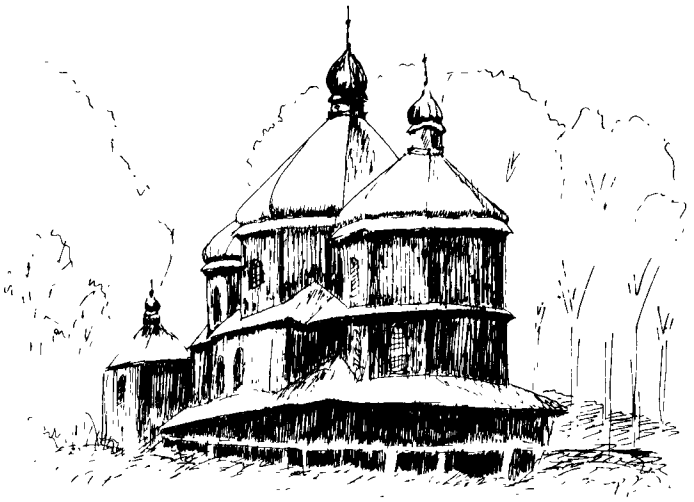

ЧИСТОГОРБ **Лупків**
Св. Архангела Михаїла *1900*
CHYSTOHORB **Lupkiv**
St. Michael the Archangel *1900*

ТІСНА **Тісна**
Св. Архангела Михаїла *1825*
TISNA **Tisna**
St. Michael the Archangel *1825*

ЯБЛІНКИ **Тісна**
Покрови Пречистої Богородиці *1902*
YABLINKY **Tisna**
Patronage of the B. V. Mary *1902*

ЯВОРЕЦЬ **Тісна**
Св. Великомученика Димитрія *1846*
YAVORETS' **Tisna**
St. Demetrius, the Great Martyr *1846*

ДОВЖИЦЯ **Тісна**
Св. Николая Чудотворця *1907*
DOVZHYTSYA **Tisna**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1907*

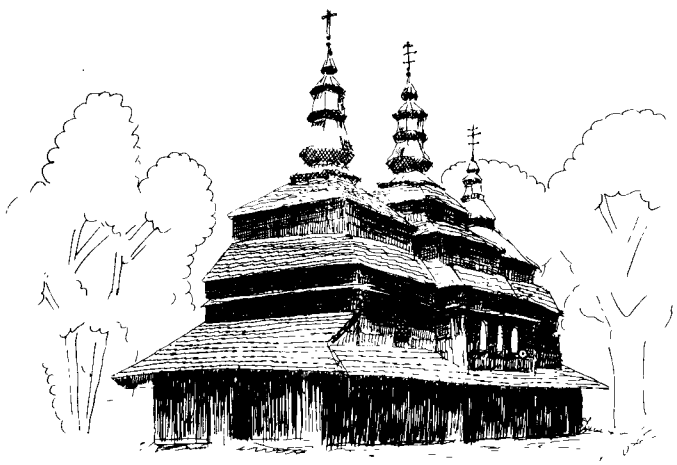

СМЕРЕК **Тісна**
Св. Великомученика Димитрія *1875*
Каплиця Пречистої Богородиці *1903*
SMEREK **Tisna**
St. Demetrius, the Great Martyr *1875*
Chapel of the B. V. Mary *1903*

ЛУГ **Тісна**
Св. Николая Чудотворця *1864*
LUH **Tisna**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1864*

ЗАВІЙ **Тісна**
Св. Архангела Михаїла *1860*
ZAVIY **Tisna**
St. Michael the Archangel *1860*

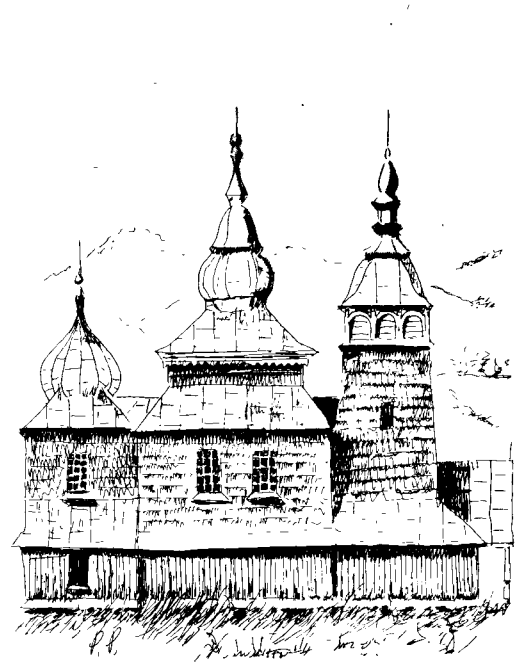

ТИСКОВА **Тісна**
Св. Архангела Михаїла *1937*
TYSKOVA **Tisna**
St. Michael the Archangel *1937*

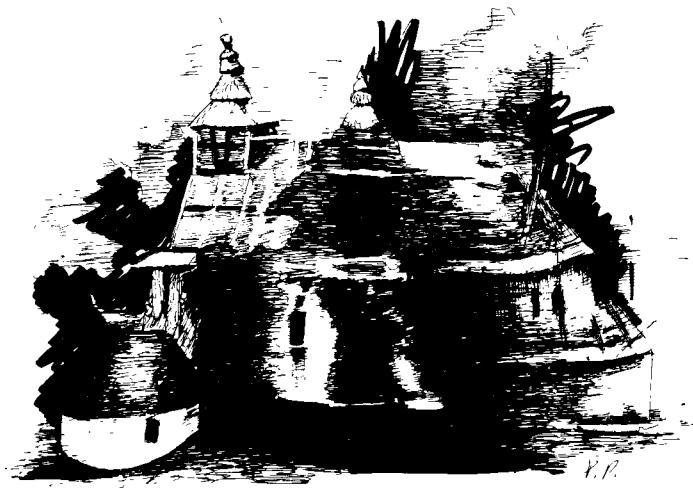

ЛОП'ЯНКА **Тісна**
Св. Матері Параскевії *1757*
LOPYANKA **Tisna**
St. Paraskeva *1757*

КРИВЕ **Літовище**
Св. Матері Параскевії *1842*
KRYVE **Litovyshchi**
St. Paraskeva *1842*

ТВОРИЛЬНЕ **Літовище**
Св. Николая Чудотворця *1876*
TVORYL'NE **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel *1876*

ТЕРКА **Тісна**
Пророка Іллі *1911*
TERKA **Tisna**
Prophet Eliah *1911*

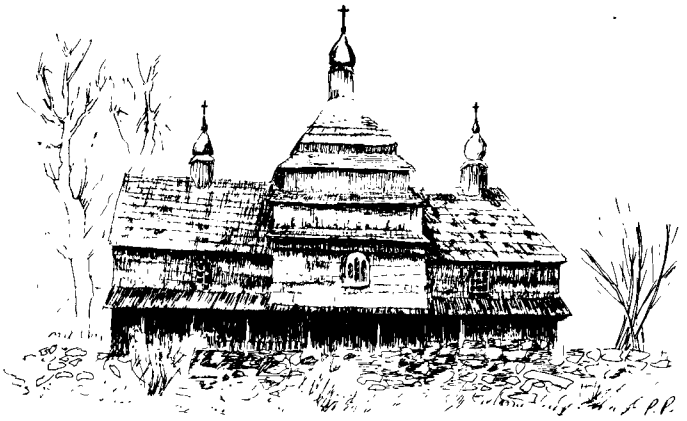

ДВЕРНИК **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла *1785*
DVERNYK **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel *1785*

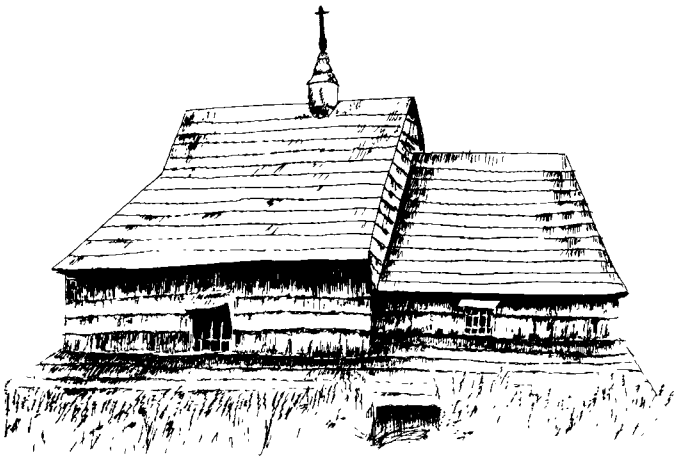

РУСЬКЕ **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла *1848*
RUS'KE **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel *1848*

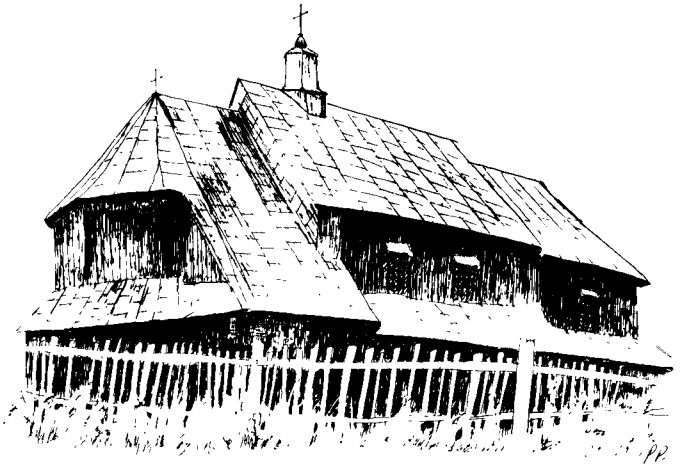

ЗАТВАРНИЦЯ **Літовищі**
Св. Николая Чудотворця *1774*
ZATVARNYTSYA **Litovyshchi**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1774*

БЕНЬОВА **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла *1909*
BEN'OVA **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel *1909*

ЛІТОВИЩІ **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла *1898*
LITOVYSHCHI **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel *1898*

РАЙСЬКЕ — **Літовищі**
Св. Матері Параскеві — *1875*
RAYS'KE — **Litovyshchi**
St. Paraskeva — *1875*

ЛИПЯ — **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла — *1902*
LYPYA — **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel — *1902*

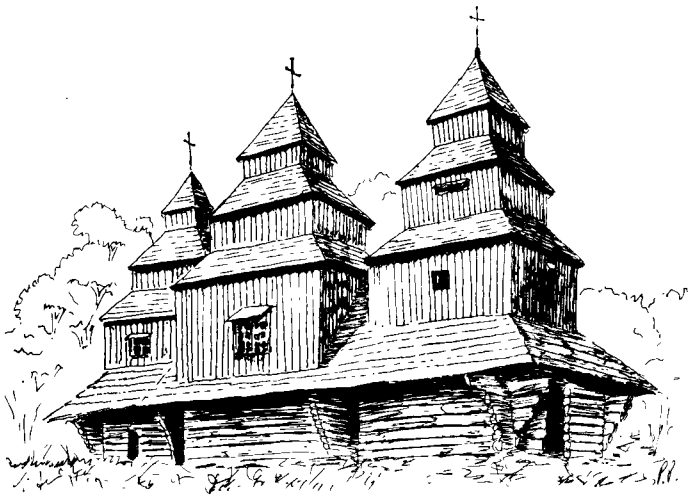

СТУПОСЯНИ — **Літовищі**
Покрови Пречистої Богородиці — *1923*
STUPOSYANY — **Litovyshchi**
Patronage of the B. V. Mary — *1923*

ТЕЛЕШНИЦЯ СЯННА — **Літовищі**
Св. Великомученика Димитрія — *1828*
TELESHNYTSYA SYANNA — **Litovyshchi**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1828*

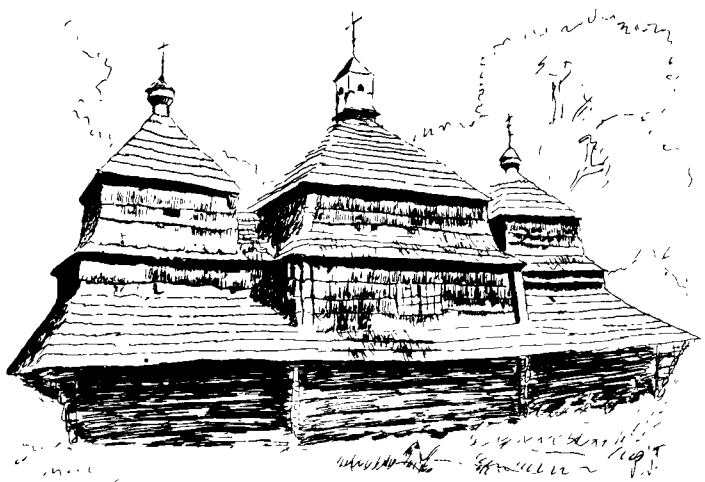

ХРЕВТ — **Літовищі**
Св. Матері Параскеві — *1670*
CHREVT — **Litoovyshchi**
St. Paraskeva — *1670*

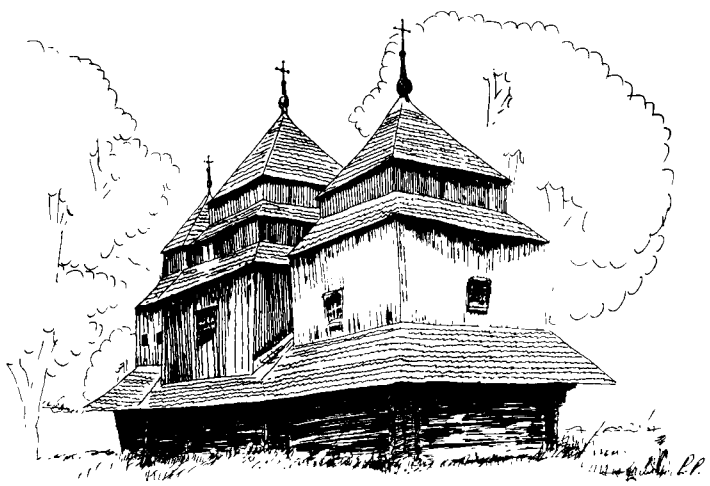

ВОЛОСАТЕ — **Літовищі**
Св. Великомученика Димитрія — *1837*
VOLOSATE — **Litovyshchi**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1837*

ЧОРНА ДОЛІШНЯ — **Літовищі**
Св. Великомученика Димитрія — *1880*
CHORNA DOLISHNYA — **Litovyshchi**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1880*

СТУДЕНЕ — **Літовищі**
Різдва Пречистої Богородиці — *1926*
STUDENE — **Litovyshchi**
Nativity of the B. V. Mary — *1926*

БЕРЕГИ ГОРІШНІ — **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла — *1897*
BEREHY HORISHNI — **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel — *1897*

ГІЛЬСЬКЕ — **Літовищі**
Св. Матері Параскевії — *1820*
HIL'S'KE — **Litovyshchi**
St. Paraskeva — *1820*

ГІЧВА — **Балигород**
Вознесіння Христового — *1905*
HICHVA — **Balyhorod**
Ascension of Our Lord — *1905*

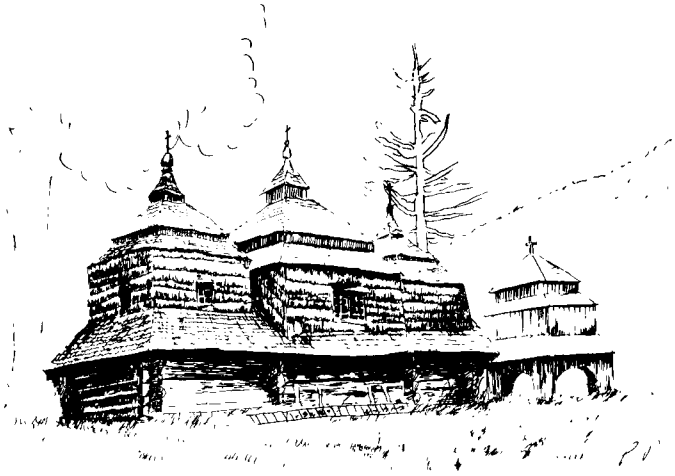

ЦАРИНСЬКЕ — **Літовищі**
Св. Великомученика Димитрія — *1787*
Св. Івана Хрестителя — *1929*
TSARYNS'KE — **Litovyshchi**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1787*
St. John the Baptist — *1929*

ПАНИЩІВ — **Літовищі**
Св. Матері Параскевії — *1925*
PANYSHCHIV — **Litovyshchi**
St. Paraskeva — *1925*

БЕРЕЗКИ — **Літовищі**
Собор Пречистої Богородиці — *1909*
BEREZKY — **Litovyshchi**
Synaxis of the B. V. Mary — *1909*

УСТРИКИ ГОРІШНІ — **Літовищі**
Св. Архангела Михаїла — *1908*
USTRYKY HORISHNI — **Litovyshchi**
St. Michael the Archangel — *1908*

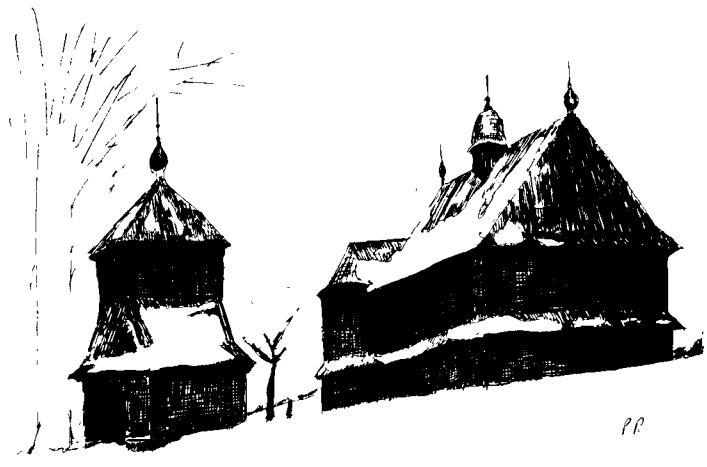

СТЕЖНИЦЯ — **Балигород**
Св. Николая Чудотворця — *1824*
STEZHNYTSYA — **Balyhorod**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1824*

КРИВКА **Літовищі**
Непорочного Зачаття Пречистої Богородиці *1901*
KRYVKA **Litovyshchi**
Immaculate Conception of the B. V. Mary *1901*

ГОРОДОК **Літовищі**
Стрітення Господнього *1790*
HORODOK **Litovyshchi**
Presentation of Our Lord *1790*

ТИСОВЕЦЬ **Балигород**
Успення Пречистої Богородиці *1830*
TYSOVETS' **Balyhorod**
Dormition of the B. V. Mary *1830*

ЖЕРНИЦЯ ВИЖНЯ **Балигород**
Св. Василія Великого *1800*
ZHERNYTSYA VYZHNYA **Balyhorod**
St. Basil the Great *1800*

БЕРЕЗКА **Балигород**
Преображення Господнього *1868*
BEREZKA **Balyhorod**
Transfiguration of Our Lord *1868*

БЕРЕЖНИЦЯ НИЖНЯ **Балигород**
Покрови Пречистої Богородиці *1916*
BEREZHNYTSYA NYZHNYA **Balyhorod**
Patronage of the B. V. Mary *1916*

БУКОВЕЦЬ **Літовищі**
Св. Великомученика Димитрія *1865*
BUKOVETS **Litovyshchi**
St. Demetrius, the Great Martyr *1865*

СЯНКИ **Літовищі**
Св. Стефана *1908*
SYANKY **Litovyshchi**
St. Stephen *1908*

РОЗТОКИ ДОЛІШНІ **Балигород**
Св. Архангела Михаїла *1830*
ROZTOKY DOLISHNI **Balyhorod**
St. Michael the Archangel *1830*

РАДЕВА **Балигород**
Св. Николая Чудотворця *1904*
RADEVA **Balyhorod**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1904*

ЖЕРДЕНКА **Балигород**
Покрови Пречистої Богородиці *1906*
ZHERDENKA **Balyhorod**
Patronage of the B. V. Mary *1906*

СОЛИНА **Балигород**
Преображення Господнього *1936*
SOLYNA **Balyhorod**
Transfiguration of Our Lord *1936*

ЗАБРОДДЯ **Балигород**
Св. Петра і Павла *1923*
ZABRODDYA **Balyhorod**
Sts. Peter and Paul *1923*

ГУЧВИЦІ **Балигород**
Благовіщення Пречистої Богородиці *XXXX*
HUCHVYTSI **Balyhorod**
Annunciation of the B. V. Mary *XXXX*

РЯБЕ **Балигород**
Успення Пречистої Богородиці *1926*
RYABE **Balyhorod**
Dormition of the B. V. Mary *1926*

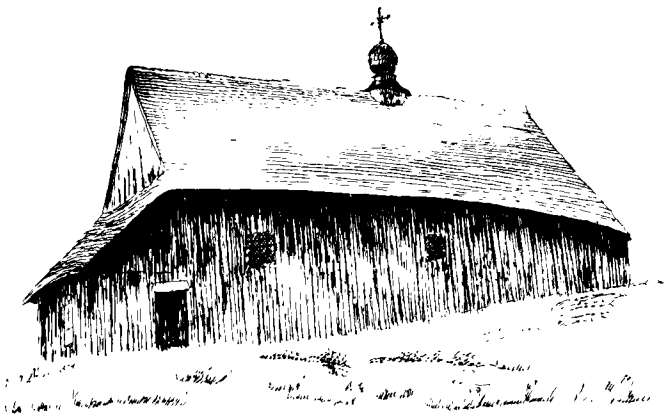

УСТІЯНОВА ДОЛІШНЯ **Устрики**
Св. Матері Параскеві *1892*
USTIYANOVA DOLISHNYA **Ustryky**
St. Paraskeva *1892*

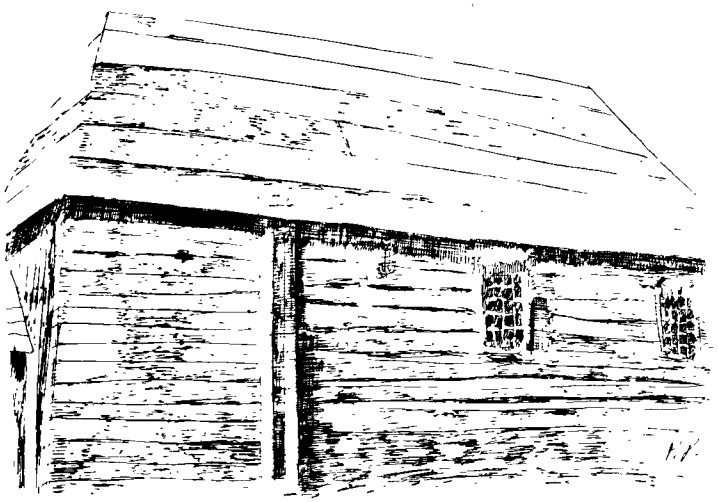

СОКОЛОВА ВОЛЯ **Устрики**
Св. Великомученика Димитрія *1827*
SOKOLOVA VOLYA **Ustryky**
St. Demetrius, the Great Martyr *1827*

ЗАГОЧЕВЯ **Балигород**
Св. Архангела Михаїла *1934*
ZAHOCHEVYA **Balyhorod**
St. Michael the Archangel *1934*

КАЛЬНИЦЯ **Балигород**
Св. Матері Параскеві *1871*
KAL'NYCYA **Balyhorod**
St. Paraskeva *1871*

КАМ'ЯНКИ **Балигород**
Св. Великомученика Димитрія *1854*
KAMYANKY **Balyhorod**
St. Demetrius, the Great Martyr *1854*

ТЕЛЕШНИЦЯ ОШВАРОВА **Устрики**
Успення Пречистої Богородиці *1826*
TELESHNYTSYA OSHVAROVA **Ustryky**
Dormition of the B. V. Mary *1826*

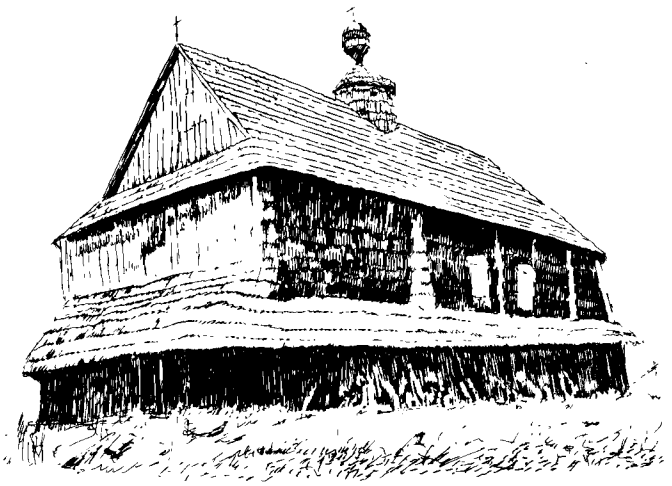

ДАШІВКА **Устрики**
Св. Великомученика Димитрія *1835*
DASHIVKA **Ustryky**
St. Demetrius, the Great Martyr *1835*

БАНДРІВ НАРОДНІЙ **Устрики**
Різдва Пречистої Богородиці *1880*
BANDRIV NARODNIJ **Ustryky**
Nativity of the B. V. Mary *1880*

ВОЛКОВИЯ **Балигород**
Св. Петра і Павла *1833*
VOLKOVYYA **Balyhorod**
Sts. Peter and Paul *1833*

СУКОВАТЕ **Балигород**
Св. Архангела Михаїла *1826*
SUKOVATE **Balyhorod**
St. Michael the Archangel *1826*

ЛОБІЗВА **Устрики**
Різдва Пречистої Богородиці *1846*
LOBIZVA **Ustryky**
Nativity of the B. V. Mary *1846*

СТЕБНИК **Устрики**
Св. Апостола Луки *1889*
STEBNYK **Ustryky**
St. Luke the Apostle *1889*

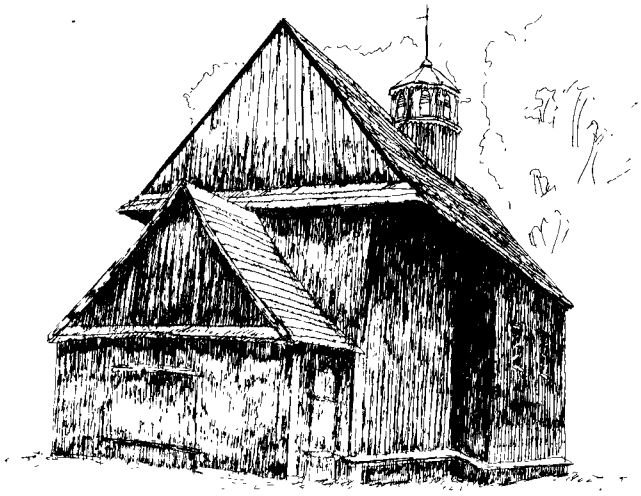

ВАНЬКОВА **Лісько**
Св. Матері Параскевії *1792*
VAN'KOVA **Lis'ko**
St. Paraskeva *1792*

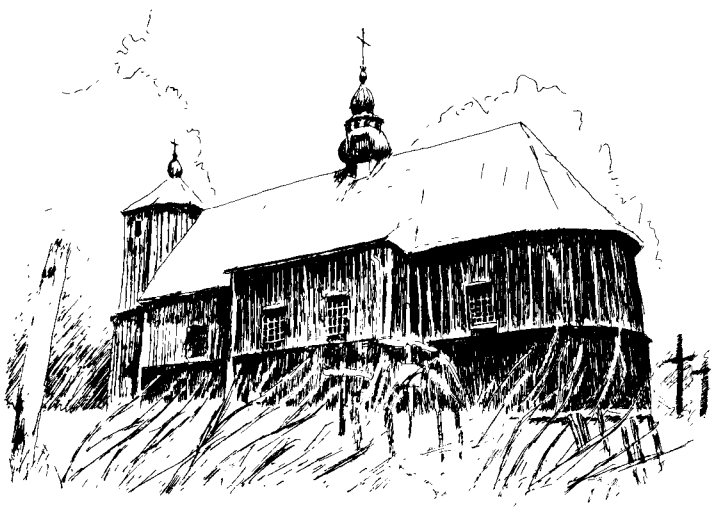

РОПЕНКА **Устрики**
Різдва Пречистої Богородиці *1800*
ROPENKA **Ustryky**
Nativity of the B. V. Mary *1800*

ПОСАДА ЛІСЬКА **Лісько**
Різдва Пречистої Богородиці *1575*
Різдва Пречистої Богородиці *1939*
POSADA LIS'KA **Lis'ko**
Nativity of the B. V. Mary *1575*
Nativity of the B. V. Mary *1939*

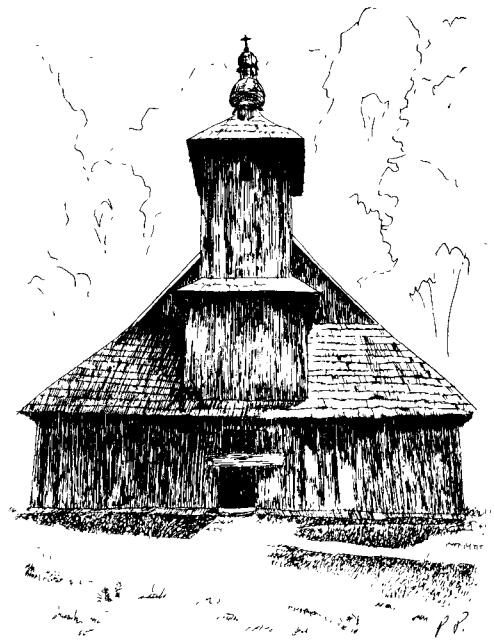

РАКОВА **Лісько**
Богоявлення Господнього *1779*
RAKOVA **Lis'ko**
Epiphany of Our Lord *1779*

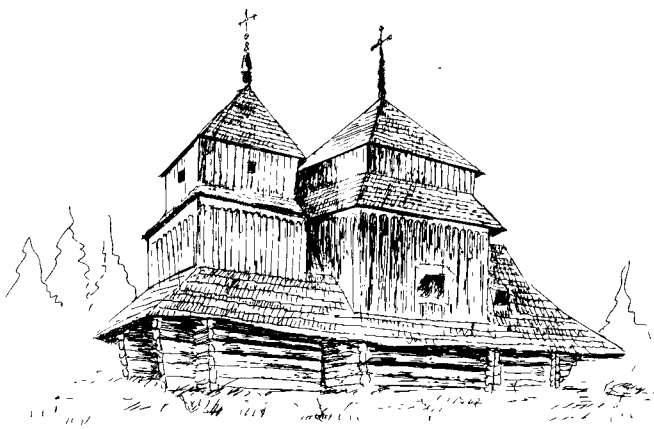

БІБРКА **Лісько**
Положення Риз Пречистої Богородиці *1600*
BIBRKA **Lis'ko**
Deposition of the Vestments of the B. V. Mary *1600*

РОЗПУТТЯ **Лісько**
Собор Пречистої Богородиці *1865*
ROZPUTTYA **Lis'ko**
Sobor of the B. V. Mary *1865*

ЗАВАДКА **Лісько**
Св. Матері Параскевії *1838*
ZAVADKA **Lis'ko**
St. Paraskeva *1838*

ВЕРЕМІНЬ — **Лісько**
Різдва Пречистої Богородиці — *1850*
VEREMIN' — **Lis'ko**
Nativity of the B. V. Mary — *1850*

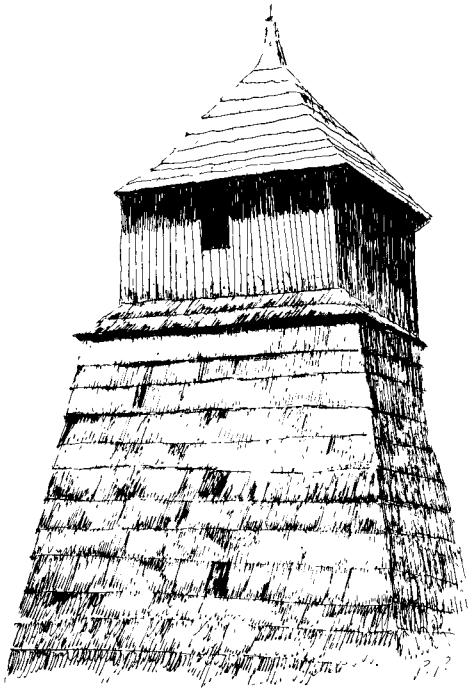

ЯМНА ДОЛІШНЯ — **Добромиль**
Св. Николая Чудотворця — *1905*
YAMNA DOLISHNYA — **Dobromyl**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1905*

КАЛЬВАРІЯ ПАЦЛАВСЬКА — **Добромиль**
Преподобного Симеона Стовпника — *1311/1611*
Серця Христового — *1932*
Божого Гробу — *XXXX*
KAL'VARIA PATSLAVS'KA — **Dobromyl**
Blessed Symeon Stovpnyk — *1311/1611*
Sacred Heart of Jesus Christ — *1932*
Holy Sepulchare of Jesus Christ — *XXXX*

ТИРЯВА ВОЛОСЬКА — **Лісько**
Св. Матері Параскевії — *1900*
TYRYAVA VOLOS'KA — **Lis'ko**
St. Paraskeva — *1900*

ЯНКІВЦІ — **Лісько**
Покрови Пречистої Богородиці — *1850*
YANKIVTSI — **Lis'ko**
Patronage of the B. V. Mary — *1850*

ЛІСЬКО — **Лісько**
Собор Пречистої Богородиці — *1837*
LIS'KO — **Lis'ko**
Synaxis of the B. V. Mary — *1837*

ПОСТОЛІВ — **Лісько**
Різдва Пречистої Богородиці — *1879*
POSTOLIV — **Lis'ko**
Nativity of the B. V. Mary — *1879*

ДЗВИНЯЧ ДОЛІШНІЙ — **Лісько**
Св. Матері Параскевії — *1880*
DZVYNYACH DOLISHNIY — **Lis'ko**
St. Paraskeva — *1880*

ХОТІНЬ — **Лісько**
Покрови Пречистої Богородиці — *1870*
CHOTIN' — **Lis'ko**
Patronage of the B. V. Mary — *1870*

СЕРЕДНЄ ВЕЛИКЕ — **Лісько**
Св. Матері Параскевії — *1810*
SEREDNYE VELYKE — **Lis'ko**
St. Paraskeva — *1810*

ВЕЛИКОПОЛЕ — **Лісько**
Св. Архангела Михаїла — *1865*
VELYKOPOLE — **Lis'ko**
St. Michael the Archangel — *1865*

АРЛАМІВ — **Добромиль**
Св. Николая Чудотворця — *1914*
ARLAMIV — **Dobromyl**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1914*

КВАСИНИНА — **Добромиль**
Св. Николая Чудотворця — *1797*
KVASYNYNA — **Dobromyl**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1797*

БОРИСЛАВКА — **Добромиль**
Св. Івана Богослова — *1750*
BORYSLAVKA — **Dobromyl**
St. John Theologian — *1750*

РИБОТИЧІ — **Добромиль**
Різдва Пречистої Богородиці — *1775*
RYBOTYCHI — **Dobromyl**
Nativity of the B. V. Mary — *1775*

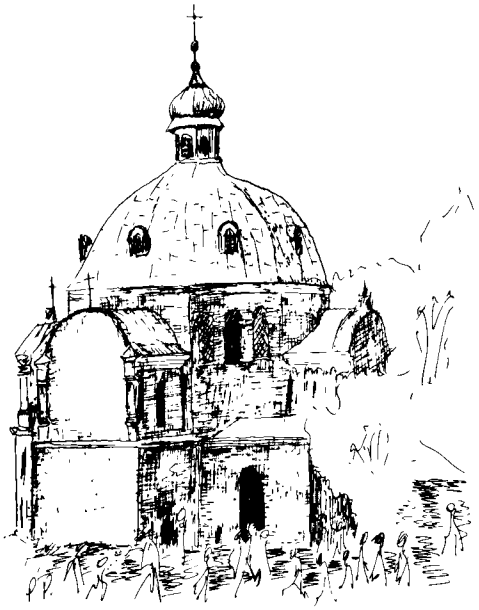

КАЛЬВАРІЯ ПАЦЛАВСЬКА **Добромиль**
Чесного Хреста *1900*
KAL'VARIA PATSLAVS'KA **Dobromyl**
Holy Cross *1900*

ТРІЙЦЯ **Добромиль**
Св. Трійці *1792*
TRIYTSYA **Dobromyl**
Holy Trinity *1792*

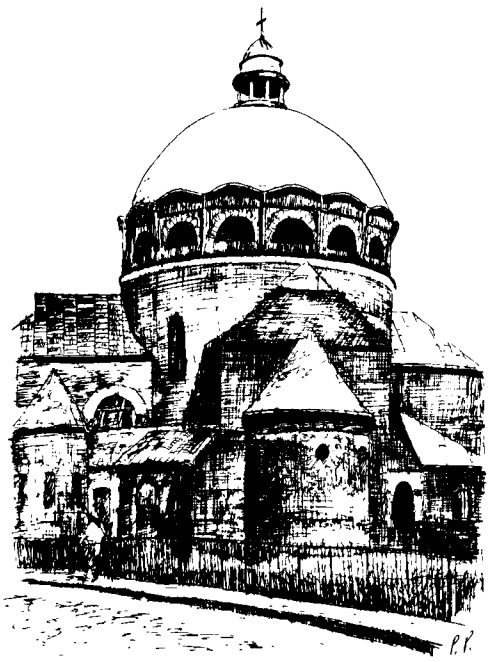

БІРЧА **Бірча**
Собор Пречистої Богородиці *1929*
BIRCHA **Bircha**
Sobor of the B. V. Mary *1929*

НОВОСІЛКИ ДИДИНСЬКІ **Добромиль**
Покрови Пречистої Богородиці *1740*
NOVOSILKY DYDYNS'KI **Dobromyl**
Patronage of the B. V. Mary *1740*

ЯМНА ГОРІШНЯ **Добромиль**
Св. Архангела Михаїла *1843*
YAMNA HORISHNYA **Dobromyl**
St. Michael the Archangel *1843*

СІВЧИНА **Бірча**
Воведення Пречистої Богородиці *1879*
SIVCHYNA **Bircha**
Presentation of the B. V. Mary *1879*

ВОЛЯ КОРІНЕЦЬКА **Бірча**
Св. Сави *1811*
VOLYA KORINETS'KA **Bircha**
St. Sabbas *1811*

ЮРЕЧКОВА **Бірча**
Собор Пречистої Богородиці *1897*
YURECHKOVA **Bircha**
Synaxis of the B. V. Mary *1897*

КРАЙНА **Бірча**
Благовіщення Пречистої Богородиці *1881*
KRAYNA **Bircha**
Annunciation of the B. V. Mary *1881*

ЛОДИНКА ДОЛІШНЯ **Бірча**
Св. Трійці *1824*
LODYNKA DOLISHNYA **Bircha**
Holy Trinity *1824*

ЛІМНА **Бірча**
Успення Пречистої Богородиці *1851*
LIMNA **Bircha**
Dormition of the B. V. Mary *1851*

ЛІЩАВА ДОЛІШНЯ — **Бірча**
Св. Архангела Михаїла — *1904*
LISHCHAVA DOLISHNYA — **Bircha**
St. Michael the Archangel — *1904*

ЛІЩАВКА — **Бірча**
Св. Архангела Михаїла — *1763*
LISHCHAVKA — **Bircha**
St. Michael, the Archangel — *1763*

ТРОСТЯНЕЦЬ — **Бірча**
Різдва Пречистої Богородиці — *1822*
TROSTYANETS' — **Bircha**
Nativity of the B. V. Mary — *1822*

НОВОСІЛЦІ КОЗИЦЬКІ — **Бірча**
Собор Пречистої Богородиці — *1914*
NOVOSILTSI KOZYTS'KI — **Bircha**
Cathedral of the B. V. Mary — *1914*

ГЕРМАНОВИЧІ — **Нижанковичі**
Воздвиження Хреста — *1872*
HERMANOVYCHI — **Nyzhankovychi**
Exaltation of the Holy Cross — *1872*

МАЛГОВИЧІ — **Нижанковичі**
Богоявлення Господнього — *1927*
MALHOVYCHI — **Nyzhankovychi**
Epiphany of Our Lord — *1927*

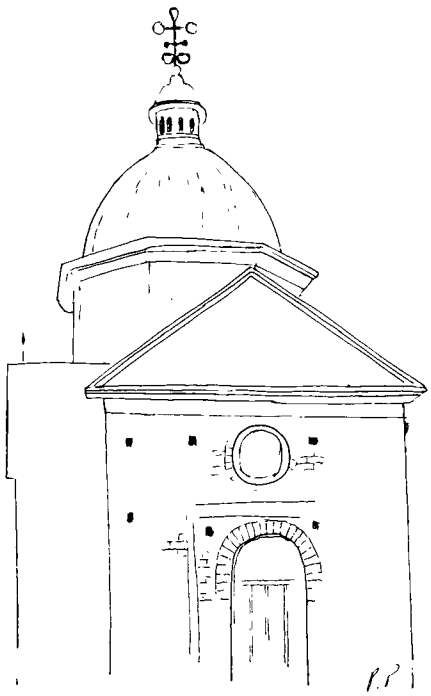

СТАНІСЛАВЧИК — **Нижанковичі**
Св. Архангела Михаїла — *1916*
STANISLAVCHYK — **Nyzhankovychi**
St. Michael the Archangel — *1916*

РОЖУБОВИЧІ — **Нижанковичі**
Св. Николая Чудотворця — *1918*
ROZHUBOVYCHI — **Nyzhankovychi**
St. Nicholas, the Miracle Worker — *1918*

ГОРОХІВЦІ — **Нижанковичі**
Преподобного Симеона Стовпника — *1918*
HOROKHIVTSI — **Nyzhankovychi**
Venerable Symeon Stovpnyk — *1918*

КНЯЖИЧІ — **Нижанковичі**
Покрови Пречистої Богородиці — *1919*
KNYAZHYCHI — **Nyzhankovychi**
Patronage of the B. V. Mary — *1919*

КОНЮШКИ — **Нижанковичі**
Різдва Пречистої Богородиці — *1939*
KONYUSHKY — **Nyzhankovychi**
Nativity of the B. V. Mary — *1939*

ВІТОШИНЦІ — **Нижанковичі**
Св. Івана Золотоустого — *1922*
VITOSHYNTSI — **Nyzhankovychi**
St. John Chrysostom — *1922*

БЕРЕНДЮВИЧІ — **Нижанковичі**
Успення Пречистої Богородиці — *15XX*
BERENDYUVYCHI — **Nyzhankovychi**
Dormition of the B. V. Mary — *15XX*

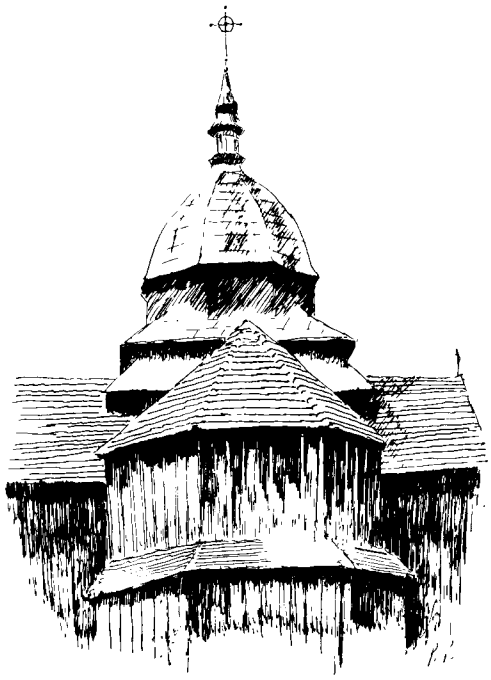

КОРМАНИЧІ — **Нижанковичі**
Собор Пречистої Богородиці — *1923*
KORMANYCHI — **Nyzhankovychi**
Synaxis of the B. V. Mary — *1923*

КІНЬКІВЦІ — **Перемишль**
Успення Пречистої Богородиці — *1846*
KIN'KIVTSI — **Peremyshl**
Assumption of the B. V. Mary — *1846*

ГУРЕЧКО — **Перемишль**
Чесного Хреста — *1716*
HURECHKO — **Peremyshl**
Holy Cross — *1716*

ГУРКО — **Перемишль**
Покрови Пречистої Богородиці — *1865*
HURKO — **Peremyshl**
Patronage of the B. V. Mary — *1865*

КОРИТНИКИ — **Перемишль**
Св. Великомученика Димитрія — *1886*
KORYTNYKY — **Peremyshl**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1886*

КРАСИЧІ — **Перемишль**
Св. Архангела Михаїла — *1899*
KRASYCHI — **Peremyshl**
St. Michael the Archangel — *1899*

БОВИНО — **Перемишль**
Стрітення Господнього — *1918*
BOVYNO — **Peremyshl**
Presentation of Our Lord — *1918*

РІКШИЦІ — **Перемишль**
Св. Івана Богослова — *1929*
RIKSHYTSI — **Peremyshl**
St. John Theologian — *1929*

СІЛЕЦЬ — **Перемишль**
Успення Пречистої Богородиці — *1902*
SILETS' — **Peremyshl**
Dormition of the B. V. Mary — *1902*

КРЕЧКОВА — **Перемишль**
Успення Пречистої Богородиці — *1935*
KRECHKOVA — **Peremyshl**
Dormition of the B. V. Mary — *1935*

ОСТРІВ — **Перемишль**
Успення Пречистої Богородиці — *1884*
OSTRIV — **Peremyshl**
Dormition of the B. V. Mary — *1884*

СЛИВНИЦЯ — **Перемишль**
Св. Матері Параскевії — *1924*
SLYVNYTSYA — **Peremyshl**
St. Paraskeva — *1924*

ТЕРНІВЦІ — **Перемишль**
Св. Іллі — *1917*
TERNIVTSI — **Peremyshl**
St. Elijah — *1917*

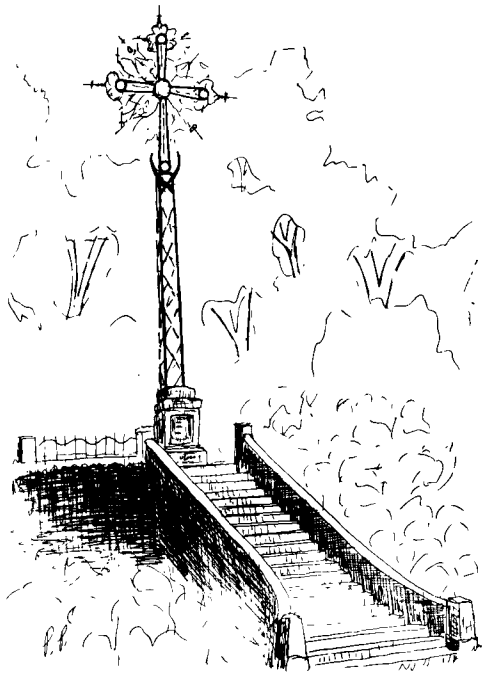

ПИКУЛИЧІ — **Перемишль**
Пропам'ятний Хрест на Спільній Могилі Українських Воїнів — *1924*
PYKULYCHI — **Peremyshl**
Memorial Cross on the Communal Grave of Ukrainian Soldiers. — *1924*

ПИКУЛИЧІ — **Перемишль**
Різдва Пречистої Богородиці — *1903*
PYKULYCHI — **Peremyshl**
Nativity of the B. V. Mary — *1903*

БАХІВ — **Порохник**
Собор Пречистої Богородиці — *1842*
BAKHIV — **Porokhnyk**
Synaxis of the B.V. Mary — *1842*

БАХОРЕЦЬ — **Порохник**
Св. Кирила і Методія — *1905*
BAKHORETS' — **Porokhnyk**
Sts. Cyryl and Methodius — *1905*

РЕЧПІЛЬ **Порохник**
Покрови Пречистої Богородиці *1879*
RECHPIL' **Porokhnyk**
Patronage of the B. V. Mary *1879*

СЕРЕДНА **Порохник**
Воведення Пречистої Богородиці *1923*
SEREDNA **Porokhnyk**
Presentation of the B. V. Mary *1923*

КУПНА **Порохник**
Покрови Пречистої Богородиці *1725*
KUPNA **Porokhnyk**
Patronage of the B. V. Mary *1725*

СТІБНО **Медика**
Св. Великомученика Димитрія *1898*
STIBNO **Medyka**
St. Demetrius, the Great Martyr *1898*

МАЛНІВ **Медика**
Св. Матері Параскеві *1670*
Св. Матері Параскеві *1903*
MAL NIV **Medyka**
St. Paraskeva *1670*
St. Paraskeva *1903*

РУШЕЛЬЧИЧІ **Порохник**
Вознесення Господнього *1845*
RUSHELCHYCHI **Porokhnyk**
Ascention of Our Lord *1845*

ВОЛЯ КРИВЕЦЬКА **Порохник**
Успення Пречистої Богородиці *1879*
VOLYA KRYVETS'KA **Porokhnyk**
Dormition of the B. V. Mary *1879*

РОЖНІТІВ **Порохник**
Св. Архангела Михаїла *1864*
ROZHNITIV **Porokhnyk**
St. Michael the Archangel *1864*

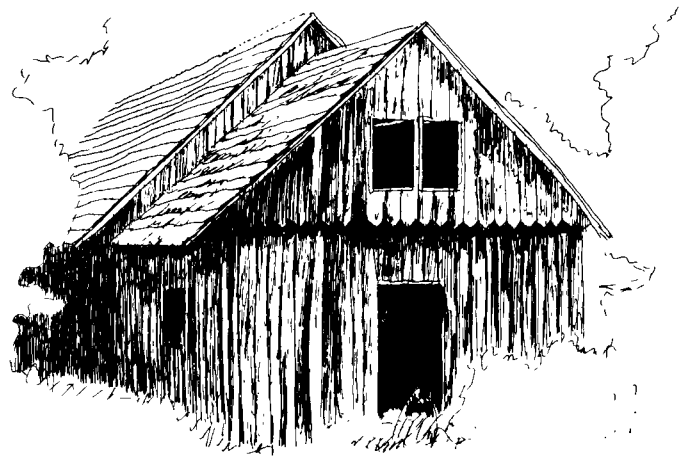

СЕЛИСЬКА **Медика**
Покрови Пречистої Богородиці *1917*
SELYS'KA **Medyka**
Patronage of the B. V. Mary *1917*

ХАЛУПКИ ДУСІВСЬКІ **Радимно**
Св. Юрія *1893*
CHALUPKY DUSIVS'KI **Radymno**
St. George *1893*

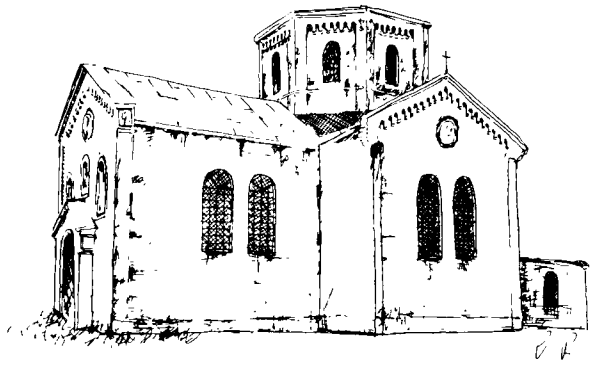

НАКЛО — Медика
Св. Симеонв і Анни — *1905*
NAKLO — **Medyka**
Sts. Symeon and Anna — *1905*

СТАРЯВА — Медика
Чесного Хреста — *1930*
STARYAVA — **Medyka**
Holy Cross — *1930*

СТІБЕНЕЦЬ — Медика
Покрови Пречистої Богородиці — *1925*
STIBENETS' — **Medyka**
Patronage of the B. V. Mary — *1925*

КУСЕНИЧІ — Радимно
Різдва Пречистої Богородиці — *1939*
KUSENYCHI — **Radymno**
Nativity of the B. V. Mary — *1939*

НІНОВИЧІ — Радимно
Введення Пречистої Богородиці — *1915*
NINOVYCHI — **Radymno**
Presentation of the B. V. Mary — *1915*

ЛІВЦІ — Радимно
Воведення Пречистої Богородиці — *1906*
LIVTSI — **Radymno**
Presentation of the B. V. Mary — *1906*

БАРИЧ — Медика
Вознесення Господнього — *1867*
BARYCH — **Medyka**
Ascension of Our Lord — *1867*

МЕДИКА — Медика
Преображення Господнього — *1800*
MEDYKA — **Medyka**
Transfiguration of Our Lord — *1800*

ВЯЗІВНИЦЯ — Ярослав
Преображення Господнього — *1906*
VYAZIVNYTSYA — **Yaroslav**
Transfiguration of Our Lord — *1906*

ДУСІВЦІ — Радимно
Преобрвження Господнього — *1630*
DUSIVTSI — **Radymno**
Transfiguration of Our Lord — *1630*

ГНАТКОВИЧІ — Радимно
Св. Великомученика Димитрія — *1916*
HNATKOVYCHI — **Radymno**
St. Demetrius, the Great Martyr — *1916*

ТРІЙЧИЧІ — Радимно
Пресвятої Трійці — *1926*
TRIYCHYCHI — **Radymno**
Holy Trinity — *1926*

ЗАЛІСЬКА ВОЛЯ — Радимно
Воздвиження Чесного Хреста — *1885*
ZALIS'KA VOLYA — **Radymno**
Exaltation of the Holy Cross — *1885*

ДМИТРОВИЧІ — Радимно
Різдва Пречистої Богородиці — *1634*
DMYTROVYCHI — **Radymno**
Nativity of the B. V. Mary — *1634*

СУРМАЧІВКА — Радимно
Св. Архангела Михаїла — *1888*
SURMACHIVKA — **Radymno**
St. Michael the Archangel — *1888*

ДУНЬКОВИЧКИ — Радимно
Різдва Пречистої Богородиці — *1927*
DUN'KOVYCHKY — **Radymno**
Nativity of the B. V. Mary — *1927*

ТУЧАПИ — Радимно
Воскресення Христового — *1892*
TUCHAPY — **Radymno**
Resurrection of Our Lord — *1892*

СОСНИЦЯ — Радимно
Св. Онуфрія — *1916*
SOSNYTSYA — **Radymno**
St. Onufrius — *1916*

РАДИМНО **Радимно**
Успення Пречистої Богородиці *1910*
RADYMNO **Radymno**
Dormition of the B. V. Mary *1910*

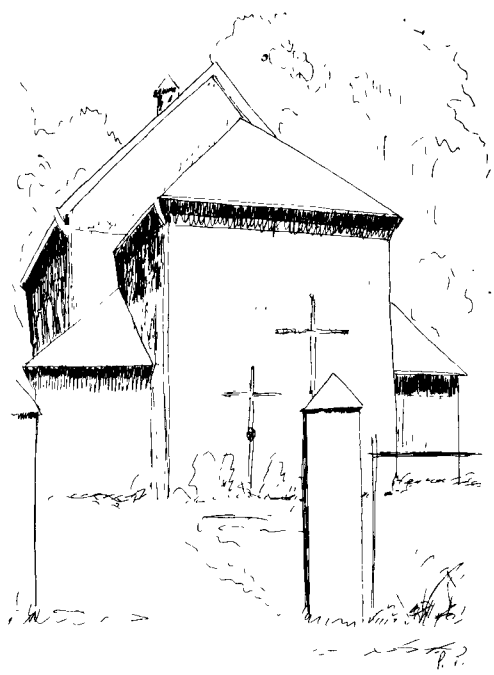

ОСТРІВ **Радимно**
Св. Юрія *1868*
OSTRIV **Radymno**
St. George *1868*

ВЕТЛИН **Ярослав**
Різдва Пречистої Богородиці *1819*
VETLYN **Yaroslav**
Nativity of the B. V. Mary *1819*

НЕЛИПКОВИЧІ **Ярослав**
Св. Івана Богослова *1788*
NELYPKOVYCHI **Yaroslav**
St. John Theologian *1788*

ЛЯШКИ ДОВГІ **Ярослав**
Покрови Пречистої Богородиці *1917*
LYASHKY DOVHI **Yaroslav**
Patronage of the B. V. Mary *1917*

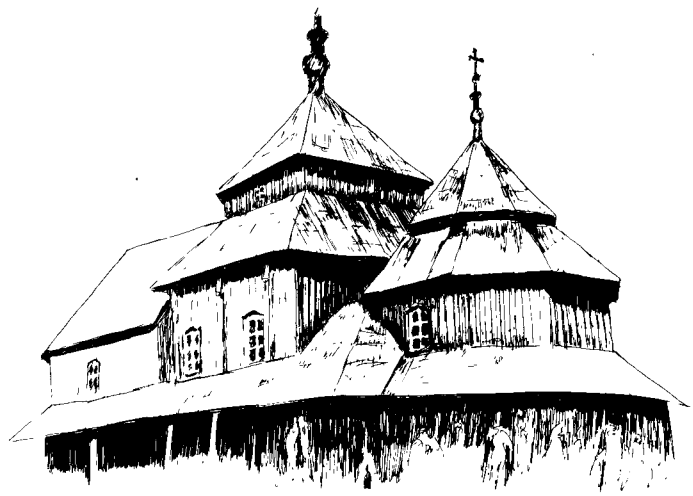

КОРЕНИЦЯ **Ярослав**
Різдва Пречистої Богородиці *1649*
KORENYTSYA **Yaroslav**
Nativity of the B. V. Mary *1649*

ДУНЬКОВИЧІ **Ярослав**
Св. Николая Чудотворця *1910*
DUN'KOVYCHI **Yaroslav**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1910*

МАКОВИСЬКО **Ярослав**
Покрови Пречистої Богородиці *1919*
MAKOVYS'KO **Yaroslav**
Patronage of B. V. Mary *1919*

ЛАЗИ **Ярослав**
Св. Николая Чудотворця *1894*
LAZY **Yaroslav**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1894*

МЯКИШ НОВИЙ **Ярослав**
Святої Трійці *1809*
MYAKYSH NOVYJ **Yaroslav**
Holy Trinity *1809*

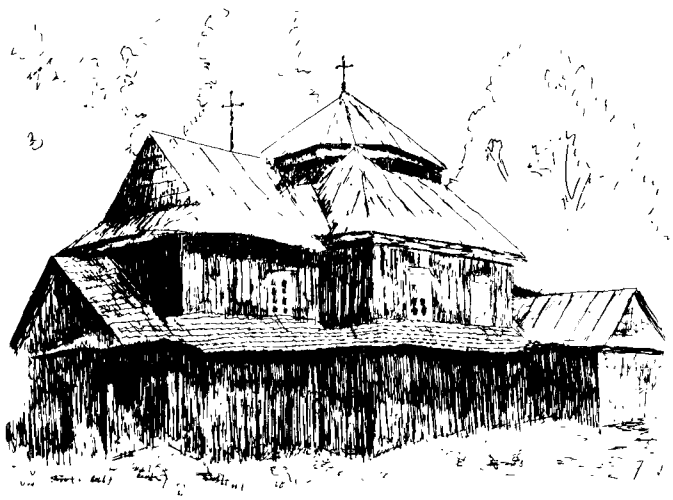

РАДАВА **Ярослав**
Св. Архангела Михаїла *1860*
RADAVA **Yaroslav**
St. Michael the Archangel *1860*

КОБИЛЬНИЦЯ РУСЬКА **Краковець**
Св. Великомученика Димитрія *1922*
KOBYLNYTSYA RUS'KA **Krakovets'**
St. Demetrius, the Great Martyr *1922*

ГЛИНИЦІ **Краковець**
Св. Івана Хрестителя **1821**
HLYNYTSI **Krakovets'**
St. John the Baptist *1821*

ВОЛЯ ГЛИНИЦЬКА **Краковець**
Св. Івана Хрестителя *1928*
VOLYA HLYNYTS'KA **Krakovets'**
St. John the Baptist *1928*

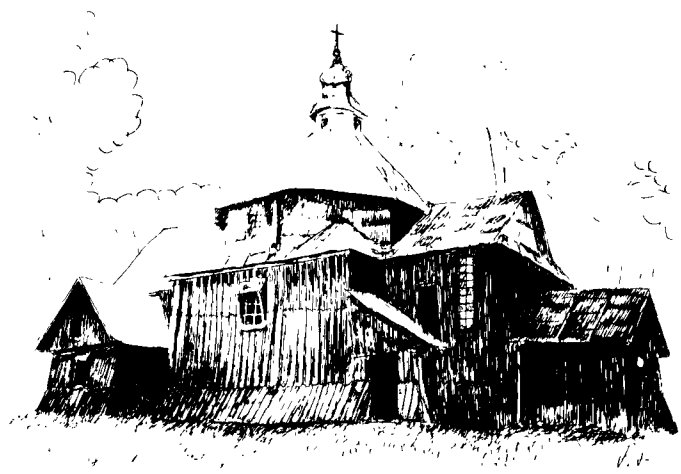

МЯКИШ СТАРИЙ **Ярослав**
Покрови Пречистої Богородиці *1811*
MYAKYSH STARYJ **Yaroslav**
Patronage of the B. V. Mary *1811*

КОНЯЧІВ **Ярослав**
Св. Николая Чудотворця *1912*
KONYACHIV **Yaroslav**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1912*

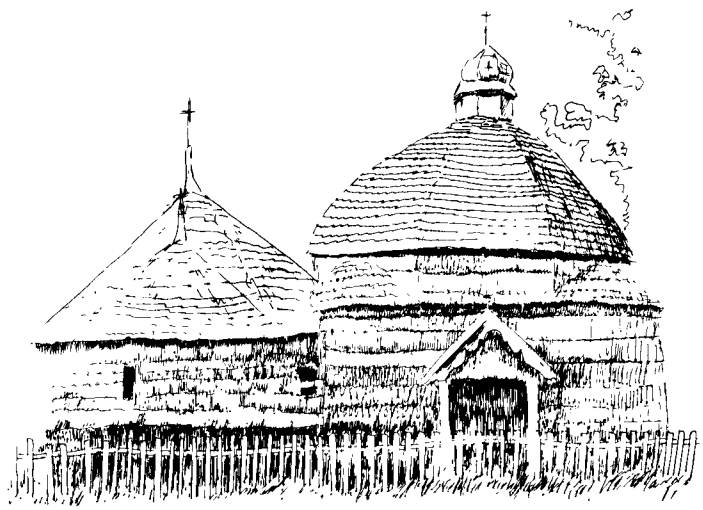

ГАРБАРИ **Ярослав**
Св. Онуфрія *XXXX*
HARBARY **Yaroslav**
St. Onufrius *XXXX*

БОРХІВ **Любачів**
Непорочного Зачаття Пречистой Богородиці *1700*
BORKHIV **Lyubachiv**
Immaculate Conception of the B. V. Mary *1700*

МІВКІВ **Любачів**
Успення Пречистої Богородиці *1910*
MIVKIV **Lyubachiv**
Dormition of the B. V. Mary *1910*

СИНЯВКА **Любачів**
Вознесіння Господнього *1877*
SYNYAVKA **Lyubachiv**
Ascension of Our Lord *1877*

СТАРЕ СЕЛО **Любачів**
Св. Козми і Дам'яна *1640*
STARE SELO **Lyubachiv**
Sts. Kosmas and Damian *1640*

СУХА ВОЛЯ **Любачів**
Введення Пречистої Богородиці *1838*
SUKHA VOLYA **Lyubachiv**
Presentation of the B. V. Mary *1838*

МАНАСТИР **Сінява**
Преображення Господнього *1723*
MANASTYR **Sinyava**
Transfiguration of Our Lord *1723*

ЧЕРВОНА ВОЛЯ **Сінява**
Покрови Пречистої Богородиці *1920*
CHERVONA VOLYA **Sinyava**
Patronage of the B. V. Mary *1920*

ГРЯЗКА **Лежайськ**
Різдва Пречистої Богородиці *1820*
HRYAZKA **Lezhays'k**
Nativity of the B. V. Mary *1820*

МИРОТИН **Лежайськ**
Преображення Господнього *1790*
MYROTYN **Lezhays'k**
Transfiguration of Our Lord *1790*

МОЛОДИЧ **Сінява**
Різдва Пречистої Богородиці *1719*
MOLODYCH **Sinyava**
Nativity of the B. V. Mary *1719*

ГРУШОВИЧІ **Краковець**
Успення Пречистої Богородиці *1720*
HRUSHOVYCHI **Krakovets'**
Dormition of the B. V. Mary *1720*

ТЕРНАВКА **Лежайськ**
Св. Архангела Михаїла *1672*
TERNAVKA **Lezhays'k**
St. Michael the Archangel *1672*

БРИСЬКА ВОЛЯ **Лежайськ**
Св. Матері Параскевії *17XX*
BRYS'KA VOLYA **Lezhays'k**
St. Paraskeva *17XX*

КРАКІВ **Лежайськ**
Св. Норберта *XXXX*
Ця церква дальше стоїть і вживається польською римо-католицькою церквою.
KRAKIV **Lezhays'k**
St. Norbert *XXXX*
This tserkva stands to this day and is used by the Polish Roman Catholic church.

ДЕВ'ЯТИР **Рава Руська**
Чесного Хреста *1837*
DEVYATYR **Rava Rus'ka**
Holy Cross *1837*

МОНАСТИРІ **Рава Руська**
Покрови Пречистої Богородиці *1678*
Успення Пречистої Богородиці *1900*
MONASTYRI **Rava Rus'ka**
Patronage of the B. V. Mary *1678*
Dormition of the B. V. Mary *1900*

МОСТИ МАЛІ **Рава Руська**
Покрови Пречистої Богородиці *1917*
MOSTY MALI **Rava Rus'ka**
Patronage of the B. V. Mary *1917*

БРУСНО СТАРЕ **Чесанів**
Св. Матері Параскевії *1906*
BRUSNO STARE **Chesaniv**
St. Paraskeva *1906*

ПОДЕМЩИНА **Чесанів**
Покрови Пречистої Богородиці *1882*
PODEMSHCHYNA **Chesaniv**
Patronage of the B. V. Mary *1882*

ГОРИНЕЦЬ **Чесанів**
Різдва Пречистої Богородиці *1818*
HORYNETS' **Chesaniv**
Nativity of the B. V. Mary *1818*

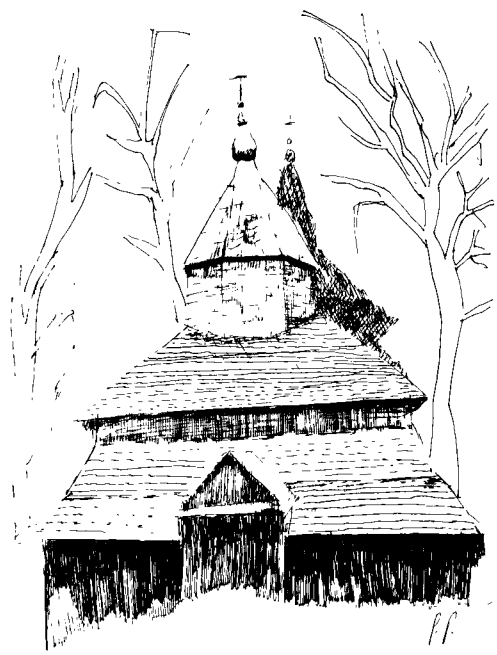

ЗАЛУЖЕ **Чесанів**
Покрови Пречистої Богородиці *1700*
ZALUZHE **Chesaniv**
Patronage of the B. V. Mary *1700*

ГУТА СТАРА **Чесанів**
Св. Матері Параскевії *1929*
HUTA STARA **Chesaniv**
St. Paraskeva *1929*

ГУТА РОЖАНЕЦЬКА **Чесанів**
Св. Николая Чудотворця *1836*
HUTA ROZHANETS'KA **Chesaniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1836*

ТЕНЕТИСЬКА **Рава Руська**
Св. Великомученика Димитрія *1754*
TENETYS'KA **Rava Rus'ka**
St. Demetrius, the Great Martyr *1754*

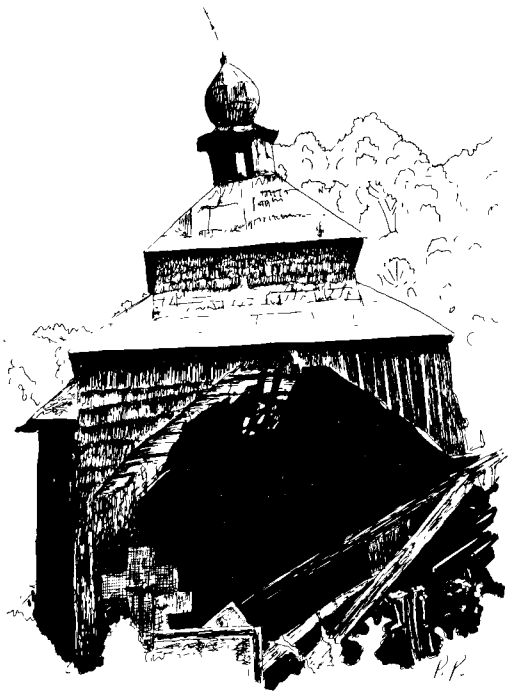

ЛЮБИЧА КАМЕРАЛЬНА **Рава Руська**
Св. Матері Параскевії *1921*
LYUBYCHA KAMERAL'NA **Rava Rus'ka**
St. Paraskeva *1921*

ЛЮБИЧА КОРОЛІВСЬКА **Рава Руська**
Св. Матері Параскевії *1806*
LYUBYCHA KOROLIVS'KA **Rava Rus'ka**
St. Paraskeva *1806*

ЖУРАВЦІ **Угнів**
Чесного Хреста *1912*
ZHURAVTSI **Uhniv**
Holy Cross *1912*

УЛЬГІВОК **Угнів**
Св. Николая Чудотворця *1856*
UL'HIVOK **Uhniv**
St. Nicholas, the Miracle Worker *1856*

НОВОСІЛКИ КАРДИНАЛЬСЬКІ **Угнів**
Собор Пречистої Богородиці *1760*
NOVOSILKY KARDYNAL'S'KI **Uhniv**
Synaxis of the B. V. Mary *1760*

НОВОСІЛКИ ПЕРЕДНІ **Угнів**
Св. Івана Богослова *1790*
NOVOSILKY PEREDNI **Uhniv**
St. John Theologian *1790*

ГІЛЬЧЕ **Варяж**
Св. Архангела Михаїла *1869*
Успення Пречистої Богородиці *1891*
HILCHE **Varyazh**
St. Michael the Archangel *1869*
Dormition of the V. B. Mary *1891*

СУЛИМІВ **Варяж**
Св. Івана Богослова *1897*
SULYMIV **Varyazh**
St. John Theologian *1897*

КОСТЯШИН **Варяж**
Покрови Пречистої Богородиці *1926*
KOSTYASHYN **Varyazh**
Patronage of the B. V. Mary *1926*

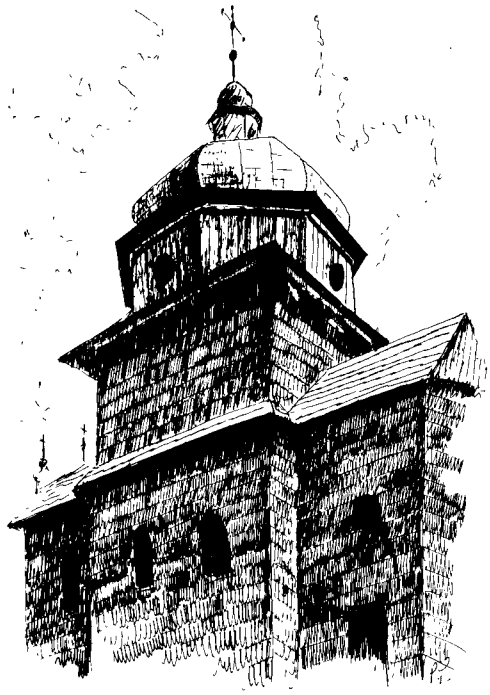

КОРЧМИН **Угнів**
Богоявлення Господнього *1912*
Успення Пречистої Богородиці *1858*
KORCHMYN **Uhniv**
Epiphany of Our Lord *1912*
Dormition of the B. V. Mary *1858*

МАХНІВОК **Угнів**
Св. Архангела Михаїла *191*
MACHNIVOK **Uhniv**
St. Michael the Archangel *1919*

ЗАВІЗ **Балигород**
Св. Матері Параскевії *1875*
ZAVIZ **Balyhorod**
St. Paraskeva *1875*

КАРЛИКІВ **Буківсько**
Св. Матері Параскевії *1840*
KARLYKIV **Bukivs'ko**
St. Paraskeva *1840*

КРЕЦІВ **Бірча**
Богоявлення Господнього *1784*
KRETSIV **Bircha**
Epiphany ofOur Lord *1784*

НОВОСІЛЬЦІ **Буківсько**
Покрови Пречистої Богородиці *1895*
NOVOSIL'TSI **Bukivs'ko**
Patronage of the B. V. Mary *1895*

ВИСЛОК ВЕЛИКИЙ **Буківсько**
Св. Духа *1874*
VYSLOK VELYKYJ **Bukivs'ko**
Holy Ghost *1874*

ПЕРЕВОДІВ **Варяж**
Св. Матері Параскевії *1783*
Положення Риз Пречистої Богородиці *1885*
PEREVODIV **Varyazh**
St. Paraskeva *1783*
Deposition of the Vestments of the V. V. Mary *1885*

ВАСИЛІВ **Белз**
Різдва Пречистої Богоролиці *1766*
VASYLIV **Belz**
Nativity of the B. V. Mary *1766*

ОСЕРДІВ **Белз**
Св. Юрія *1625*
ODERDIV **Belz**
St. George *1625*

ЛІШНА **Тісна**
Воведення Пречистої Богородиці *1835*
LISHNA **Tisna**
Presentation of the B. V. Mary *1835*

ЛІТЕРАТУРА — BIBLIOGRAPHY

1. **SCHEMATISMUS,** UNIVERSI CLERI ORIENTALIS RITUS CATHOLICORUM DIOECESEOS PREMISLIENSIS PRO ANNO DOMINI 1856, PREMISLIAE 1856.
2. **СХИМАТІСМЬ,** ВСЕГО КЛИРА РУСКОГО-КАТОЛИЧЕСКОГО, ЕПАРХІИ ПЕРЕМЫШЛЬСКОИ НА ГОДЬ ОТЬ РОЖД. ХР. 1879. ПЕРЕМЫШЛЬ 1879.
3. **СХИМАТЬСМЬ,** ВСЕГО КЛИРА РУСКО-КАТОЛИЧЕСКОГО, ЕПАРХІИ ПЕРЕМЫСКОИ НА ГОДЬ ОТЬ РОЖД. ХР. 1882. ПЕРЕМЫШЛЬ 1882.
4. **ШЕМАТИЗМЬ,** ВСЕГО КЛИРА ГРЕКО-КАТОЛИЧЕСКОГО, ЕПАРХІЙ СОЄДИНЕНІХЬ ПЕРЕМЫСКОИ, САМБОРСКОИ И СЯНОЦКОИ НА РОКЬ ВОДЬ РОЖД. ХР. 1909. ПЕРЕМЫШЛЬ 1908.
5. **ШЕМАТИЗМ,** ГРЕКО-КАТОЛИЦКОГО ДУХОВЕНЬСТВА АПОСТОЛЬСКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ЛЕМКОВЩИНИ. ЛЬВІВ 1936.
6. **ШЕМАТИЗМ,** ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОГО ДУХОВЕНСТВА ЗЛУЧЕНИХ ЕПАРХІЙ ПЕРЕМИСЬКОЇ, САМБІРСЬКОЇ І СЯНІЦЬКОЇ НА РІК БОЖИЙ 1938-39. ПЕРЕМИШЛЬ 1938.
7. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ, **ЕТНІЧНІ ГРУПИ ПІВДЕННОЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ** (ГАЛИЧИНИ) НА 1.І.1939. WIESBADEN 1983.
8. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ, **ЕТНОГРАФІЧНА КАРТА ПІВДЕННОЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ** (ГАЛИЧИНИ). Paris 1953
9. RYSZARD BRYKOWSKI, **LEMKOWSKA DREWNIANA ARCHITEKTURA CERKIEWNA.** WROCLAW 1986.
10. UNIVERSITAS CATHOLICA UCRAINORUM S. CLEMENTIS PAPAE, **INTREPIDO PASTORI,** VOL. LXII, ROMAE 1984.
11. POLSKA AKADEMIA NAUK, INSTYTUT SZTUKI, **KATALOG ZABYTKOW SZTUKI,** LESKO, SANOK, USTRZYKI DOLNE I OKOLICE, WARSZAWA 1982.
12. WLADYSLAW KRYGOWSKI, **BIESZCZADY,** WARSZAWA 1970.
13. WLADYSLAW KRYGOWSKI, **BESKID NISKI,** WARSZAWA 1977.
14. ЮЛІЯН БЕСКИД, **МАТЕРІЯЛЬНА КУЛЬТУРА ЛЕМКІВЩИНИ,** ТОРОНТО 1972.
15. СВЯТОСЛАВ ГОРДИНСЬКИЙ, **УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ В ПОЛЬЩІ,** РИМ 1969.
16. В. КАРМАЗИН-КАКОВСЬКИЙ, **МИСТЕЦТВО ЛЕМКІВСЬКОЇ ЦЕРКВИ,** РИМ 1975.
17. DAVID BUXTON, **THE WOODEN CHURCHES OF EASTERN EUROPE,** CAMBRIDGE 1981.
18. НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА, УКРАЇНСЬКИЙ АРХІВ ТОМ XLII, **ЯРОСЛАВЩИНА І ЗАСЯННЯ 1931-1947,** Ню Йорк, 1986.
19. JERZY Z. LOZINSKI, **ATLAS ZABYTKOW ARCHITEKTURY W POLSCE,** WARSZAWA 1967.
20. W. R. ZALOZIECKY, **GOTISCHE UND BAROCKE HOLZKIRCHEN IN DEN KARPATHENLANDERN,** WIEN 1926.
21. ANDRZEJ MASTEJ, **ZABYTKOWE CERKWIE W JASIELSKIEM,** ROCZNIK JASIELSKI, 1970-1971.
22. М. Г. РІЗНИК, **ПИСЬМО І ШРИФТ,** КИЇВ, 1978.
23. О. І. ДЕЙ ТА ІНШІ, **КНИГА І ДРУКАРСТВО НА УКРАЇНІ,** КИЇВ 1964.
24. **SPIS ZABYTKOW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA WOJEWODZTWA PRZEMYSKIEGO,** URZAD WOJEWODZKI, PRZEMYSL 1984.
25. ІВАН ТЕСЛЯ, **ІСТОРИЧНИЙ АТЛАС УКРАЇНИ,** МОНТРЕАЛЬ 1980.
26. М. ВЕРХОВИНЕЦЬ, **НА РУЇНАХ І ПУСТЕЛЯХ ДАЛЕКИХ,** ПІТСБУРҐ, 1960.
27. ПЕТРО ІСАЇВ, **ІСТОРІЯ ПЕРЕМИСЬКОГО ЄПИСКОПСТВА СХІДНЬОГО ОБРЯДУ.** ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, 1970.
28. ЮЛІЯН БЕСКИД ТАРНОВИЧ, **НА ЗГАРИЩАХ ЗАКЕРЗОННЯ,** ТОРОНТО
29. MIECZYSLAW ORLOWICZ, **PRZEWODNIK PO PRZEMYSLU I OKOLICY,** LWOW 1917.
30. ПЕРЕМИСЬКИЙ ВИДАВНИЧИЙ КОМІТЕТ, **ПЕРЕМИШЛЬ, ЗАХІДНИЙ БАСТІОН УКРАЇНИ,** НЮ ЙОРК 1961.
31. KAZIMIERZ MOKLOWSKI, **SZTUKA LUDOWA W POLSCE,** LWOW 1903.
32. **АННАЛИ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЛЕМКІВ,** НЮ ЙОРК, ч. 1, 2, 3, 4.
33. **ЛЕМКІВЩИНА,** ЖУРНАЛ, НЮ ЙОРК.
34. СТЕПАН ШАХ, **МІЖ СЯНОМ І ДУНАЙЦЕМ,** ТОРОНТО 1960.
35. ЮЛІЯН ТАРНОВИЧ, **ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ,** ТОРОНТО
36. ГРИГОР ЛУЖНИЦЬКИЙ, **УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА МІЖ СХОДОМ І ЗАХОДОМ,** ФІЛЯДЕЛЬФІЯ 1954.
37. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ — **ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА.**

СПИСОК МІСЦЕВОСТЕЙ
INDEX OF LOCALITIES

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
ANDRIJIWKA	АНДРІЇВКА	ANDRIYIVKA	B12, 34
ARLAMIW	АРЛАМІВ	ARLAMIV	C6, 324
BABYCI	БАБИЧІ	BABYCHI	D5, 216
BACHIR	БАХІР	BAKHIR	D5, 314
BACHIW	БАХІВ	BAKHIV	CD56, 327
BACHOREC	БАХОРЕЦЬ	BAKHORETS	D5, 327
BALNYCJA	БАЛЬНИЦЯ	BALNYTSYA	A5, 316
BALUTJANKA	БАЛУТЯНКА	BALUTYANKA	C4, 88
BALYHOROD	БАЛИГОРОД	BALYHOROD	B5, 146
BANDRIW NARODNIJ	БАНДРІВ НАРОДНІЙ	BANDRIV NARODNIY	B6, 322
BANYCJA	БАНИЦЯ	BANYTSYA	B2, 43
BARWINOK	БАРВІНОК	BARVINOK	B34, 308
BARYC	БАРИЧ	BARYCH	D67, 329
BASNJA DOLISNJA	БАШНЯ ДОЛІШНЯ	BASHNYA DOLISHNYA	E7, 244
BATYCI	БАТИЧІ	BATYCHI	D6, 227
BELCHIWKA	БЕЛХІВКА	BELCHIVKA	B5, 312
BELZEC	БЕЛЗЕЦЬ	BELZETS	E8, 285
BENOWA	БЕНЬОВА	BEN'OVA	A6, 318
BEREHY DOLISNI	БЕРЕГИ ДОЛІШНІ	BEREHY DOLISHNI	B6, 156
BEREHY HORISNI	БЕРЕГИ ГОРІШНІ	BEREHY HORISHNI	A6, 320
BERENDJUWYCI	БЕРЕНДЮВИЧІ	BERENDYUVYCHI	C6, 326
BEREST	БЕРЕСТ	BEREST	B2, 45
BEREZKA	БЕРЕЗКА	BEREZKA	B5, 182
BEREZKA	БЕРЕЗКА	BEREZKA	C56, 321
BEREZKY	БЕРЕЗКИ	BEREZKY	A6, 320
BEREZNYCJA NYZNJA	БЕРЕЖНИЦЯ НИЖНЯ	BEREZHNYTSYA NYZHNYA	B5, 321
BEREZNYCJA WYZNJA	БЕРЕЖНИЦЯ ВИЖНЯ	BEREZHNYTSYA VYZHNYA	B5, 152
BEZMIHOWA DOLISNJA	БЕЗМІГОВА ДОЛІШНЯ	BEZMIHOVA DOLISHNYA	B5, 173
BIBRKA	БІБРКА	BIBRKA	B5, 323
BIHALI	БІГАЛІ	BIHALI	E7, 246
BILCAREWA	БІЛЬЦАРЕВА	BIL'TSAREVA	C2, 45
BILJANKA	БІЛЯНКА	BILYANKA	C2, 60
BIRCA	БІРЧА	BIRCHA	C56, 325
BLICHNARKA	БЛІХНАРКА	BLIKHNARKA	B2, 55
BLYZENKA	БЛИЗЕНЬКА	BLYZEN'KA	D4, 92
BOBRIWKA	БОБРІВКА	BOBRIVKA	DE67, 233
BODAKY	БОДАКИ	BODAKY	C23, 300
BODNARKA	БОДНАРКА	BODNARKA	C3, 53
BOHUSA	БОГУША	BOHUSHA	C2, 49
BOLESTRASYCI	БОЛЕСТРАШИЧІ	BOLESTRASHYCHI	D67, 224
BOLONJE	БОЛОНЄ	BOLONYE	CD6, 206
BONARIWKA	БОНАРІВКА	BONARIVKA	D4, 92
BORATYN	БОРАТИН	BORATYN	D6, 232
BORCHIW	БОРХІВ	BORKHIV	E7, 331
BORTNE	БОРТНЕ	BORTNE	C3, 52, 300
BORYSLAWKA	БОРИСЛАВКА	BORYSLAVKA	C6, 324
BOSKO	БОСЬКО	BOS'KO	C4, 310
BOWYNO	БОВИНО	BOVYNO	D6, 327
BRUNARY WYZNI	БРУНАРИ ВИЖНІ	BRUNARY VYZHNI	C2, 46
BRUSNO NOWE	БРУСНО НОВЕ	BRUSNO NOVE	F67, 269

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
BRUSNO STARE	БРУСНО СТАРЕ	BRUSNO STARE	F67, 333
BRYLYNCI	БРИЛИНЦІ	BRYLYNTSI	C6, 208
BRYSKA WOLJA	БРИСЬКА ВОЛЯ	BRYS'KA VOLYA	F6, 333
BRYZAWA	БРИЖАВА	BRYZHAVA	C5, 183
BUDYNYN	БУДИНИН	BUDYNYN	E9, 293
BUK	БУК	BUK	A5, 313
BUKOWEC	БУКОВЕЦЬ	BUKOVETS	B5, 321
BUKOWEC	БУКОВЕЦЬ	BUKOVETS	A6, 316
BUSKOWYCI	БУШКОВИЧІ	BUSHKOVYCHI	CD6, 222
BYKIWCI	БИКІВЦІ	BYKIVTSI	BC5, 313
BYLYCNA	БИЛИЧНА	BYLYCHNA	B2, 306
BYSTRE	БИСТРЕ	BYSTRE	B6, 142
CARNA	ЧАРНА	CHARNA	B2, 47
CARYNSKE	ЦАРИНСЬКЕ	TSARYNS'KE	A6, 320
CASYN	ЧАШИН	CHASHYN	B5, 174
CEREMCHA	ЧЕРЕМХА	CHEREMKHA	B4, 311
CERTEZ	ЧЕРТЕЖ	CHERTEZH	C5, 112
CERTYZNE	ЧЕРТИЖНЕ	CHERTYZHNE	B2, 306
CERWONA WOLJA	ЧЕРВОНА ВОЛЯ	CHERVONA VOLYA	E6, 332
CESANIW	ЧЕСАНІВ	CHESANIV	F7, 279
CETULJA	ЦЕТУЛЯ	TSETULYA	E6, 238
CHALUPKY DUSIWSKI	ХАЛУПКИ ДУСІВСЬКІ	KHALUPKY DUSIVS'KI	D67, 328
CHLOPJATYN	ХЛОПЯТИН	KHLOPYATYN	E9, 296
CHLOPYCI	ХЛОПИЦІ	KHLOPYTSI	D6, 299
CHMIL	ХМІЛЬ	KHMIL'	A6, 144
CHOLOWYCI	ХОЛОВИЧІ	KHOLOVYCHI	C6, 207
CHOTIN	ХОТІНЬ	KHOTIN'	B5, 324
CHOTYLUB	ХОТИЛЮБ	KHOTYLYUB	F7, 277
CHOTYNEC	ХОТИНЕЦЬ	KHOTYNETS'	D7, 240
CHREWT	ХРЕВТ	KHREVT	B6, 319
CHYRYNA	ХИРИНА	KHYRYNA	CD6, 209
CIWKIW	ЦІВКІВ	TSIVKIV	E67, 272
CORNA	ЧОРНА	CHORNA	B6, 140
CORNA DOLISNJA	ЧОРНА ДОЛІШНЯ	CHORNA DOLISHNYA	B6, 140, 320
CORNE	ЧОРНЕ	CHORNE	B3, 83
CORNORIKY	ЧОРНОРІКИ	CHORNORIKY	C4, 95
CYRNA	ЧИРНА	CHYRNA	B2, 50
CYSTOHORB	ЧИСТОГОРБ	CHYSTOHORB	B4, 316
DACHNIW	ДАХНІВ	DAKHNIV	E7, 270
DALOWA	ДАЛЬОВА	DAL'OVA	B4, 90
DARIW	ДАРІВ	DARIV	B4, 310
DAROWYCI	ДАРОВИЧІ	DAROVYCHI	C6, 193
DASIWKA	ДАШІВКА	DASHIVKA	B6, 322
DENYSKA	ДЕНИСЬКА	DENYS'KA	E89, 289
DEWJATYR	ДЕВЯТИР	DEVYATYR	E8, 333
DMYTROWYCI	ДМИТРОВИЧІ	DMYTROVYCHI	D6, 329
DOBKOWYCI	ДОБКОВИЧІ	DOBKOVYCHI	D6, 235
DOBRA	ДОБРА	DOBRA	E6, 254
DOBRA SLJACHETSKA	ДОБРА ШЛЯХЕТСЬКА	DOBRA SHLYAKHETSKA	C5, 115
DOLYNA	ДОЛИНА	DOLYNA	BC5, 105

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
DOLYNY	ДОЛИНИ	DOLYNY	C2, 58
DOSNO	ДОШНО	DOSHNO	B4, 310
DOSNYCJA	ДОШНИЦЯ	DOSHNYTSYA	C3, 77
DOWHE	ДОВГЕ	DOVHE	B3, 309
DOWZNIW	ДОВЖНІВ	DOVZHNIV	F9, 294
DOWZYCJA	ДОВЖИЦЯ	DOVZHYTSYA	A5, 129
DOWZYCJA	ДОВЖИЦЯ	DOVZHYTSYA	B4, 317
DROHOJIW	ДРОГОЇВ	DROHOYIV	D6, 223
DUBECKO	ДУБЕЦЬКО	DUBETS'KO	D5, 210
DUBNE	ДУБНЕ	DUBNE	B2, 32
DUBNO	ДУБНО	DUBNO	E6, 267
DUBRIWKA	ДУБРІВКА	DUBRIVKA	F5, 261
DUBRIWKA RUSKA	ДУБРІВКА РУСЬКА	DUBRIVKA RUS'KA	BC45, 109
DUBROWYCJA	ДУБРОВИЦЯ	DUBROVYTSYA	EF6, 254
DUDYNCI	ДУДИНЦІ	DUDYNTSI	BC45, 312
DUNKOWYCI	ДУНЬКОВИЧІ	DUN'KOVYCHI	D67, 330
DUNKOWYCKY	ДУНЬКОВИЧКИ	DUN'KOVYCHKY	D6, 329
DUSATYN	ДУШАТИН	DUSHATYN	B5, 315
DUSIWCI	ДУСІВЦІ	DUSIVTSI	D6, 329
DWERNYK	ДВЕРНИК	DVERNYK	A6, 303, 318
DYKIW STARYJ	ДИКІВ СТАРИЙ	DYKIV STARYJ	E7, 275
DYNIW	ДИНІВ	DYNIV	D5, 314
DZJURDZIW	ДЗЮРДЗІВ	DZYURDZIV	B5, 149
DZWYNJAC DOLISNYJ	ДЗВИНЯЧ ДОЛІШНІЙ	DZVYNYACH DOLISHNIY	B6, 324
FLORYNKA	ФЛЬОРИНКА	FLORYNKA	C2, 48
FREDROPOL	ФРЕДРОПОЛЬ	FREDROPOL'	C6, 195
HABKIWCI	ГАБКІВЦІ	HABKIVTSI	A5, 137
HADLI SKLJARSKI	ГАДЛІ ШКЛЯРСЬКІ	HADLI SHKLYARS'KI	D6, 268
HANCOWA	ГАНЧОВА	HANCHOVA	B2, 54
HARBARY	ГАРБАРИ	HARBARY	D6, 331
HAWLOWYCI	ГАВЛОВИЧІ	HAVLOVYCHI	D6, 215
HERMANOWYCI	ГЕРМАНОВИЧІ	HERMANOVYCHI	C6, 326
HICWA	ГІЧВА	HICHVA	B5, 147, 320
HILCE	ГІЛЬЧЕ	HIL'CHE	F9, 334
HILSKE	ГІЛЬСЬКЕ	HIL'S'KE	A6, 320
HLADYSIW	ГЛАДИШІВ	HLADYSHIV	BC23, 56, 61
HLIDNO	ГЛІДНО	HLIDNO	CD5, 314
HLOMCA	ГЛОМЧА	HLOMCHA	C5, 104
HLYNYCI	ГЛИНИЦІ	HLYNYTSI	D7, 331
HNATKOWYCI	ГНАТКОВИЧІ	HNATKOVYCHI	D6, 329
HOLUCKIW	ГОЛУЧКІВ	HOLUCHKIV	C5, 111
HORAJEC	ГОРАЄЦЬ	HORAYETS'	E7, 272
HORJANKA	ГОРЯНКА	HORYANKA	B5, 147
HORLYCI	ГОРЛИЦІ	HORLYTSI	C2, 301
HOROCHIWCI	ГОРОХІВЦІ	HOROCHIVTSI	C6, 326
HORODOK	ГОРОДОК	HORODOK	B56, 321
HORYCI	ГОРИЦІ	HORYTSI	E6, 259
HORYNEC	ГОРИНЕЦЬ	HORYNETS'	E8, 283, 333
HOSIW	ГОШІВ	HOSHIV	B6, 155
HOSIWCYK	ГОШІВЧИК	HOSHIVCHYK	B6, 158

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
HRAB	ГРАБ	HRAB	D3, 76, 308
HRABIWKA	ГРАБІВКА	HRABIVKA	C5, 114
HRABOWEC	ГРАБОВЕЦЬ	HRABOVETS	D67, 219
HREBENNE	ГРЕБЕННЕ	HREBENNE	E8, 287
HRJAZKA	ГРЯЗКА	HRYAZKA	E6, 332
HRUSOWYCI	ГРУШОВИЧІ	HRUSHOVYCHI	C6, 332
HRUZOWA	ГРУЗОВА	HRUZOWA	C6, 181
HRYBIW	ГРИБІВ	HRYBIV	C2, 307
HUBINOK	ГУБІНОК	HUBINOK	E89, 290
HUCWYCI	ГУЧВИЦІ	HUCHVYTSI	B5, 321
HURECKO	ГУРЕЧКО	HURECHKO	CD67, 327
HURKO	ГУРКО	HURKO	CD67, 327
HUTA ROZANECKA	ГУТА РОЖАНЕЦЬКА	HUTA ROZHANETS'KA	F7, 333
HUTA STARA	ГУТА СТАРА	HUTA STARA	E8, 333
HUWNYKY	ГУВНИКИ	HUVNYKY	C6, 179
HWOZDJANKA	ГВОЗДЯНКА	HWOZDYANKA	D4, 93
HYROWA	ГИРОВА	HYROVA	BC3, 77
ISKANJA	ІСКАНЯ	ISKANYA	CD5, 184
IZBY	ІЗБИ	IZBY	B2, 47
IZDEBKY	ІЗДЕБКИ	IZDEBKY	C5, 118,313
JABLINKY	ЯБЛІНКИ	YABLINKY	A5, 316
JABLONYCJA POLSKA	ЯБЛОНИЦЯ ПОЛЬСЬКА	YABLONYTSYA POLS'KA	C4, 90
JABLONYCJA RUSKA	ЯБЛОНИЦЯ РУСЬКА	YABLONYTSYA RUS'KA	C5, 314
JAKSMANYCI	ЯКСМАНИЧІ	YAKSMANYCHI	C6, 217
JALOWE	ЯЛОВЕ	YALOVE	B6, 163
JALYN	ЯЛИН	YALYN	C5, 114
JAMNA DOLISNJA	ЯМНА ДОЛІШНЯ	YAMNA DOLISHNYA	C6, 324
JAMNA HORISNJA	ЯМНА ГОРІШНЯ	YAMNA HORISHNYA	C6, 325
JANKIWCI	ЯНКІВЦІ	YANKIVTSI	B5, 324
JAROSLAW	ЯРОСЛАВ	YAROSLAV	D6, 237
JASEL	ЯСЕЛЬ	YASEL'	B4, 310
JASIN	ЯСІНЬ	YASIN'	B6, 166
JASTRABYK	ЯСТРАБИК	YASTRABYK	B2, 30
JAWIRKY	ЯВІРКИ	YAVIRKY	B4, 40
JAWIRNYK	ЯВІРНИК	YAVIRNYK	B4, 315
JAWIRNYK RUSKYJ	ЯВІРНИК РУСЬКИЙ	YAVIRNYK RUS'KYJ	C5, 189
JAWOREC	ЯВОРЕЦЬ	YAVORETS'	A5, 316
JURECKOWA	ЮРЕЧКОВА	YURECHKOVA	DC6, 325
JURIWCI	ЮРІВЦІ	YURIVTSI	C5, 113
KALNYCJA	КАЛЬНИЦЯ	KALNYTSYA	B5, 316
KALNYCJA	КАЛЬНИЦЯ	KAL'NYTSYA	A56, 322
KALNYKIW	КАЛЬНИКІВ	KAL'NYKIV	D7, 239
KALWARIJA PACLAWSKA	КАЛЬВАРІЯ ПАЦЛАВСЬКА	KAL'VARIYA PATSLAVS'KA	C6, 324
KAMJANKA	КАМЯНКА	KAMYANKA	B4, 310
KAMJANKY	КАМЯНКИ	KAMYANKY	B5, 322
KAMJANNA	КАМЯННА	KAMYANNA	BC2, 48
KAMJANNE	КАМЯННЕ	KAMYANNE	B5, 313
KANCUGA	КАНЧУГА	KANCHUGA	D5, 265
KARLYKIW	КАРЛИКІВ	KARLYKIV	B4, 335
KELCAWA	КЕЛЬЧАВА	KELCHAVA	B5, 153

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
KINKIWCI	КІНЬКІВЦІ	KIN'KIVTSI	D6, 327
KINSKE	КІНСЬКЕ	KINS'KE	C5, 120
KLOKOWYCI	КЛОКОВИЧІ	KLOKOVYCHI	C6, 192
KLYMKIWKA	КЛИМКІВКА	KLYMKIVKA	C2, 64, 307
KNJAZYCI	КНЯЖИЧІ	KNYAZHYCHI	C6, 326
KOBYLNYCJA RUSKA	КОБИЛЬНИЦЯ РУСЬКА	KOBYL'NYTSYA RUS'KA	D7, 331
KOBYLNYCJA WOLOSKA	КОБИЛЬНИЦЯ ВОЛОСЬКА	KOBYL'NYTSYA VOLOS'KA	D7, 243
KOLONYCI	КОЛОНИЧІ	KOLONYCHI	AB5, 137
KOMANCA	КОМАНЧА	KOMANCHA	B4, 128, 305
KONECNA	КОНЕЧНА	KONECHNA	B3, 59
KONJACIW	КОНЯЧІВ	KONYACHIV	DE6, 331
KONJUSA	КОНЮША	KONYUSHA	C6, 192
KONJUSKY	КОНЮШКИ	KONYUSHKY	C6, 326
KOPYSNO	КОПИСНО	KOPYSNO	C6, 180
KORCMYN	КОРЧМИН	KORCHMYN	F9, 335
KORENYCJA	КОРЕНИЦЯ	KORENYTSYA	DE7, 330
KORMANYCI	КОРМАНИЧІ	KORMANYCHI	C6, 326
KORNI	КОРНІ	KORNI	EF8, 292
KOROLEWA RUSKA	КОРОЛЕВА РУСЬКА	KOROLEVA RUS'KA	C1, 46
KOROLYK POLSKYJ	КОРОЛИК ПОЛЬСЬКИЙ	KOROLYK POLS'KYJ	B4, 302
KOROLYK WOLOSKYJ	КОРОЛИК ВОЛОСЬКИЙ	KOROLYK VOLOS'KYJ	B4, 87
KOROSTENKO	КОРОСТЕНКО	KOROSTENKO	B8, 157
KOROWNYKY	КОРОВНИКИ	KOROVNYKY	CD6, 206
KOROWYCJA SAMA	КОРОВИЦЯ САМА	KOROVYTSYA SAMA	E7, 251
KORYTNYKY	КОРИТНИКИ	KORYTNYKY	CD6, 327
KOSTARIWCI	КОСТАРІВЦІ	KOSTARIVTSI	C5, 103
KOSTJASYN	КОСТЯШИН	KOSTYASHYN	F9, 334
KOTAN	КОТАНЬ	KOTAN'	B3, 78, 309
KOTIW	КОТІВ	KOTIV	C5, 183
KRAJNA	КРАЙНА	KRAYNA	C6, 325
KRAKIW	КРАКІВ	KRAKIV	D1, 333
KRAMARIWKA	КРАМАРІВКА	KRAMARIVKA	D6, 210
KRAMPNA	КРАМПНА	KRAMPNA	B3, 78
KRASNA	КРАСНА	KRASNA	C4, 91, 312
KRASYCI	КРАСИЧІ	KRASYCHI	C6, 327
KRECIW	КРЕЦІВ	KRECIV	C5, 335
KRECKOWA	КРЕЧКОВА	KRECHKOVA	C6, 327
KRECOWYCI	КРЕЧОВИЧІ	KRECHOVYCHI	D5, 260
KREMJANA	КРЕМЯНА	KREMYANA	C5, 119
KRUHEL WELYKYJ	КРУГЕЛЬ ВЕЛИКИЙ	KRUHEL' VELYLYJ	C6, 205
KRUPEC	КРУПЕЦЬ	KRUPETS'	F78, 274
KRYNYCJA SELO	КРИНИЦЯ СЕЛО	KRYNYTSYA SELO	B2, 31, 301
KRYWA	КРИВА	KRYVA	B3, 62
KRYWCA	КРИВЧА	KRYVCHA	CD6, 211
KRYWE	КРИВЕ	KRYVE	C5, 317
KRYWE	КРИВЕ	KRYVE	A56, 120
KRYWE	КРИВЕ	KRYVE	A5, 313
KRYWKA	КРИВКА	KRYVKA	A6, 321
KULJASNE	КУЛЯШНЕ	KULYASHNE	B5, 134, 315
KUNKOWA	КУНЬКОВА	KUN'KOVA	C2, 60

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
KUPJATYCI	КУПЯТИЧІ	KUPYATYCHI	C6, 194
KUPNA	КУПНА	KUPNA	C6, 328
KURYLIWKA	КУРИЛІВКА	KURYLIVKA	F56, 263
KUSENYCI	КУСЕНИЧІ	KUSENYCHI	D6, 329
KUZMYNA	КУЗЬМИНА	KUZ'MYNA	C5, 185
KWASYNYNA	КВАСИНИНА	KVASYNYNA	C6, 324
KWJATON	КВЯТОНЬ	KVYATON'	B2, 72
LABOWA	ЛАБОВА	LABOVA	B1, 33
LAZY	ЛАЗИ	LAZY	D67, 234,331
LELJUCHIW	ЛЕЛЮХІВ	LELYUKHIV	B2, 32
LEZACHIW	ЛЕЖАХІВ	LEZHAKHIV	E6, 259
LEZAJSK	ЛЕЖАЙСЬК	LEZHAYS'K	E5, 264
LIMNA	ЛІМНА	LIMNA	C6, 325
LISCAWA DOLISNJA	ЛІЩАВА ДОЛІШНЯ	LISHCHAVA DOLISHNYA	C5, 326
LISCAWA HORISNJA	ЛІЩАВА ГОРІШНЯ	LISHCHAVA HORISHNYA	C56, 186
LISCAWKA	ЛІЩАВКА	LISHCHAVKA	C5, 326
LISCOWATE	ЛІЩОВАТЕ	LISHCHOVATE	B6, 167
LISCYNY	ЛІЩИНИ	LISHCHYNY	C6, 67
LISCYNY	ЛІЩИНИ	LISHCHYNY	C2, 179
LISKO	ЛІСЬКО	LISKO	B5, 324
LISKOWATE	ЛІСКОВАТЕ	LISKOVATE	B6, 159
LISKY	ЛІСКИ	LISKY	F9, 295
LISNA	ЛІШНА	LISHNA	A5, 335
LITOWYSCI	ЛІТОВИЩІ	LITOVYSHCHI	A6, 318
LIWCA	ЛІВЧА	LIVCHA	EF78, 271
LIWCI	ЛІВЦІ	LIVTSI	D6, 329
LJASLY DOWHI	ЛЯШКИ ДОВГІ	LYASHKY DOVHI	DE67, 330
LJUBACIW	ЛЮБАЧІВ	LYUBACHIV	E7, 249
LJUBLYNEC NOWYJ	ЛЮБЛИНЕЦЬ НОВИЙ	LYUBLYNETS' NOVYJ	EF7, 277
LJUBLYNEC STARYJ	ЛЮБЛИНЕЦЬ СТАРИЙ	LYUBLYNETS' STARYJ	EF7, 273
LJUBYCA KAMERALNA	ЛЮБИЧА КАМЕРАЛЬНА	LYUBYCHA KAMERAL'NA	F8, 334
LJUBYCA KOROLIWSKA	ЛЮБИЧА КОРОЛІВСЬКА	LYUBYCHA KOROLIVS'KA	F8, 334
LOBIZWA	ЛОБІЗВА	LOBIZVA	B6, 323
LODYNA	ЛОДИНА	LODYNA	C5, 156
LODYNA	ЛОДИНА	LODYNA	B6, 107
LODYNKA DOLISNJA	ЛОДИНКА ДОЛІШНЯ	LODYNKA DOLISHNYA	C6, 325
LOPJANKA	ЛОПЯНКА	LOPYANKA	AB5, 135, 317
LOSJE	ЛОСЄ	LOSYE	B2, 42
LOSJE	ЛОСЄ	LOSYE	C2, 61
LUBNA	ЛУБНА	LUBNA	D5, 121
LUCYCI	ЛУЧИЧІ	LUCHYCHI	C6, 204
LUH	ЛУГ	LUH	A5, 317
LUKAWEC	ЛУКАВЕЦЬ	LUKAVETS'	E7, 246, 250
LUKOWE	ЛУКОВЕ	LUKOVE	B5, 170
LUPKIW	ЛУПКІВ	LUPKIV	A4, 313
LYPA	ЛИПА	LYPA	C5, 190
LYPJA	ЛИП'Я	LYPYA	B6, 319
LYPNA	ЛИПНА	LYPNA	B3, 309
LYPOWEC	ЛИПОВЕЦЬ	LYPOVETS'	B4, 311
MACHNIW	МАХНІВ	MAKHNIV	F5, 289

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
MACHNIWOK	МАХНІВОК	MAKHNIVOK	F9, 335
MACKOWYCI	МАЦЬКОВИЧІ	MATS'KOVYCHI	D6, 224
MACYNA WELYKA	МАЦИНА ВЕЛИКА	MATSYNA VELYKA	C2, 65
MAJDAN SINJAWSKYJ	МАЙДАН СІНЯВСЬКИЙ	MAYDAN SINYAVS'KYJ	E6, 253
MAKOWA KOLONJA	МАКОВА КОЛОНІЯ	MAKOVA KOLONIYA	C6, 179
MAKOWYSKO	МАКОВИСЬКО	MAKOVYS'KO	DE6, 231, 330
MALASTIW	МАЛАСТІВ	MALASTIV	C2, 62
MALHOWYCI	МАЛГОВИЧІ	MALHOVYCHI	C6, 326
MALJAWA	МАЛЯВА	MALYAVA	C6, 184
MALKOWYCI	МАЛКОВИЧІ	MALKOVYCHI	D6, 225
MALNIW	МАЛНІВ	MALNIV	D7, 328
MANASTYR	МАНАСТИР	MANASTYR	E6, 332
MANIW	МАНІВ	MANIV	A5, 129
MATIJEWA	МАТІЄВА	MATIYEVA	C1, 33
MCHAWA	МХАВА	MKHAVA	B5, 148
MEDYKA	МЕДИКА	MEDYKA	CD67, 329
MEZYBRID	МЕЖИБРІД	MEZHYBRID	C5, 108
MILNIW	МІЛЬНІВ	MIL'NIV	D6, 202
MIWKIW	МІВКІВ	MIVKIV	AB5, 331
MJAKYS NOWYJ	МЯКИШ НОВИЙ	MYAKYSH NOVYJ	DE7, 331
MJAKYS STARYJ	МЯКИШ СТАРИЙ	MYAKYSH STARYJ	DE7, 331
MLYNY	МЛИНИ	MLYNY	D7, 241
MOCARY	МОЧАРИ	MOCHARY	B6, 165
MOCHNACKA NYZNJA	МОХНАЧКА НИЖНЯ	MOKHNACHKA NYZHNYA	B2, 36
MOCHNACKA WYZNJA	МОХНАЧКА ВИЖНЯ	MOKHNACHKA VYZHNYA	B2, 300
MOLODOWYCI	МОЛОДОВИЧІ	MOLODOVYCHI	C6, 196
MOLODYC	МОЛОДИЧ	MOLODYCH	E6, 258,332
MONASTYRI	МОНАСТИРІ	MONASTYRI	EF8, 333
MOROCHIW	МОРОХІВ	MOROKHIV	B5, 100
MOSCANEC	МОЩАНЕЦЬ	MOSHCHANETS'	B4, 311
MOSCANYCJA	МОЩАНИЦЯ	MOSHCHANYTSYA	EF67, 282
MOSTY MALI	МОСТИ МАЛІ	MOSTY MALI	E8, 333
MRYHOLOD	МРИГОЛОД	MRYHOLOD	C6, 104
MSANA	МШАНА	MSHANA	B3, 79,308
MUSYNKA	МУШИНКА	MUSHYNKA	B2, 41
MYCHNOWEC	МИХНОВЕЦЬ	MYKHNOVETS'	B6, 141
MYCIW	МИЦІВ	MYTSIV	E9, 294
MYCKIW	МИЧКІВ	MYCHKIV	B5, 153
MYCKIWCI	МИЧКІВЦІ	MYCHKIVTSI	B5, 169
MYKIW	МИКІВ	MYKIV	AB5, 313
MYLYK	МИЛИК	MYLYK	B1, 34
MYROTYN	МИРОТИН	MYROTYN	DE6, 332
MYSCOWA	МИСЦОВА	MYSTSOVA	C3, 80
MANASTYREC	МАНАСТИРЕЦЬ	MANASTYRETS'	BC5, 172
NAHORJANY	НАГОРЯНИ	NAHORYANY	B4, 102
NAKLO	НАКЛО	NAKLO	D7, 329
NEHRYBKA	НЕГРИБКА	NEHRYBKA	C6, 202
NELYPKOWYCI	НЕЛИПКОВИЧІ	NELYPKOVYCHI	E6, 330
NEZNAJEWA	НЕЗНАЄВА	NEZNAYEVA	B3, 309
NIMSTIW	НІМСТІВ	NIMSTIV	F7, 282

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
NINOWYCI	НІНОВИЧІ	NINOVYCHI	D7, 329
NOWA HREBLJA	НОВА ГРЕБЛЯ	NOVA HREBLYA	E7, 304
NOWA WES	НОВА ВЕСЬ	NOVA VES'	B2, 37
NOWE SELO	НОВЕ СЕЛО	NOVE SELO	E7, 278
NOWOSILCI	НОВОСІЛЦІ	NOVOSILTSI	C45, 335
NOWOSILCI KOZYCKI	НОВОСІЛЦІ КОЗИЦЬКІ	NOVOSILTSI KOZYTS'KI	C6, 326
NOWOSILKY	НОВОСІЛКИ	NOVOSILKY	B5, 151
NOWOSILKY DYDYNSKI	НОВОСІЛКИ ДИДИНСЬКІ	NOVOSILKY DYDYNS'KI	C6, 325
NOWOSILKY KARDYNALSKI	НОВОСІЛКИ КАҐДИНАЛЬСЬКІ	NOVOSILKY KARDYNALS'KI	E8, 334
NOWOSILKY PEREDNI	НОВОСІЛКИ ПЕРЕДНІ	NOVOSILKY PEREDNI	E8, 334
NOWYCJA	НОВИЦЯ	NOVYTSYA	C2, 66
NOWYJ SANC	НОВИЙ САНЧ	NOVYJ SANCH	C1, 306
OBARYM	ОБАРИМ	OBARYM	C5, 118, 313
ODRECHOWA	ОДРЕХОВА	ODREKHOVA	C4, 89
OLESYCI	ОЛЕШИЧІ	OLESHYCHI	E7, 250
OLESYCI STARI	ОЛЕШИЧІ СТАРІ	OLESHYCHI STARI	E7, 245
OLESYCI WOLJA	ОЛЕШИЧІ ВОЛЯ	OLESHYCHI VOLYA	E7, 248
OPAKA	ОПАКА	OPAKA	E7, 249
OPARIWKA	ОПАРІВКА	OPARIVKA	D4, 96
ORELEC	ОРЕЛЕЦЬ	ORELETS'	B5, 176
ORICHIWCI	ОРІХІВЦІ	ORIKHIVTSI	D6, 226
OSERDIW	ОСЕРДІВ	OSERDIV	F9, 335
OSLAWYCJA	ОСЛАВИЦЯ	OSLAVYTSYA	AB45, 315
OSTRIW	ОСТРІВ	OSTRIV	CD6, 327
OSTRIW	ОСТРІВ	OSTRIV	D6, 230, 330
OZANNA	ОЖАННА	OZHANNA	EF56, 268
OZYNNA	ОЖИННА	OZHYNNA	B3, 76
PANTNA	ПАНТНА	PANTNA	C23, 68, 306
PANYSCIW	ПАНИЩІВ	PANYSHCHIW	B6, 320
PASOWA	ПАШОВА	PASHOVA	BC5, 173
PAWLOKOMA	ПАВЛОКОМА	PAVLOKOMA	D5, 121, 314
PELNJA	ПЕЛЬНЯ	PEL'NYA	C4, 99
PEREHONYNA	ПЕРЕГОНИНА	PEREHONYNA	C3, 56
PEREHRYMKA	ПЕРЕГРИМКА	PEREHRYMKA	C3, 79
PEREKOPAN	ПЕРЕКОПАНЬ	PEREKOPAN'	CD6, 207
PEREMYSL	ПЕРЕМИШЛЬ	PEREMYSHL'	CD6, 198, 200
PEREMYSL	ПЕРЕМИШЛЬ	PEREMYSHL'	CD6, 301, 302
PEREWODIW	ПЕРЕВОДІВ	PEREVODIV	F9, 335
PERUNKA	ПЕРУНКА	PERUNKA	B2, 50
PIATKOWA RUSKA	П'ЯТКОВА РУСЬКА	PYATKOVA RUS'KA	C5, 188
PLAZIW	ПЛАЗІВ	PLAZIV	F7, 278
PODEMSCYNA	ПОДЕМЩИНА	PODEMSHCHYNA	E78, 333
POLJANA	ПОЛЯНА	POLYANA	B6, 142
POLJANCYK	ПОЛЯНЧИК	POLYANCHYK	B5, 154
POLJANY	ПОЛЯНИ	POLYANY	B2, 81
POLJANY	ПОЛЯНИ	POLYANY	B3, 44
POLJANY SUROWYCNI	ПОЛЯНИ СУРОВИЧНІ	POLYANY SUROVYCHNI	B4, 311
POLNJATYCI	ПОЛНЯТИЧІ	POLNYATYCHI	D6, 214
POLONNA	ПОЛОННА	POLONNA	D45, 101, 312
POROCHNYK	ПОРОХНИК	POROCHNYK	D6, 213

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
POSADA LISKA	ПОСАДА ЛІСЬКА	POSADA LIS'KA	B5, 323
POSADA RYBOTYCKA	ПОСАДА РИБОТИЦЬКА	POSADA RYBOTYTSKA	C6, 177, 178
POSTOLIW	ПОСТОЛІВ	POSTOLIV	B5, 324
POWKYNI	ПОВКИНІ	POVKYNI	E6, 235
POWOROZNYK	ПОВОРОЗНИК	POVOROZNYK	B2, 35
POZDJAC	ПОЗДЯЧ	POZDYACH	D7, 218
PRALKIWCI	ПРАЛКІВЦІ	PRALKIVTSI	CD6, 203
PRELUKY	ПРЕЛУКИ	PRELUKY	B5, 315
PRISSJA	ПРІССЯ	PRISSYA	E8, 284
PRUSIK	ПРУСІК	PRUSIK	BC5, 313
PRYBYSIW	ПРИБИШІВ	PRYBYSHIV	B45, 312
PRYSLOP	ПРИСЛОП	PRYSLOP	C2, 69
PULAWY	ПУЛАВИ	PULAVY	B4, 313
PYKULYCI	ПИКУЛИЧІ	PYKULYCHI	C6, 327
PYSKOROVYCI	ПИСКОРОВИЧІ	PYSKOROVYCHI	E6, 255
RADAWA	РАДАВА	RADAVA	E6, 331
RADEWA	РАДЕВА	RADEVA	B5, 321
RADOCYNA	РАДОЦИНА	RADOTSYNA	B3, 309
RADOSYCI	РАДОШИЦІ	RADOSHYTSI	B4, 133
RADRUZ	РАДРУЖ	RADRUZH	E8, 279-281
RADYMNO	РАДИМНО	RADYMNO	D6, 330
RAJSKE	РАЙСЬКЕ	RAYS'KE	B56, 319
RAKOWA	РАКОВА	RAKOVA	C5, 323
RATNAWYCJA	РАТНАВИЦЯ	RATNAVYTSYA	B5, 312
RECPIL	РЕЧПІЛЬ	RECHPIL'	CD6, 211, 328
REGETIW WYZNIJ	РЕҐЕТІВ ВИЖНІЙ	REGETIV VYZHNIY	B2, 307
REPID	РЕПІДЬ	REPID'	B5, 132
RICYCJA	РІЧИЦЯ	RICHYTSYA	E89, 291
RIKSYCI	РІКШИЦІ	RIKSHYTSI	C6, 327
RIPKY	РІПКИ	RIPKY	C6, 307
RIPNYK	РІПНИК	RIPNYK	D4, 94
RIWNJA	РІВНЯ	RIVNYA	B6, 161
RJABE	**РЯБЕ**	RYABE	B6, 321
RJABE	**РЯБЕ**	RYABE	B5, 158
ROPENKA	РОПЕНКА	ROPENKA	BC6, 168,323
ROPYCJA RUSKA	РОПИЦЯ РУСЬКА	ROPYTSYA RUS'KA	C2, 63
ROSOLYN	РОСОЛИН	ROSOLYN	B6, 139
ROSTAJNE	РОСТАЙНЕ	ROSTAYNE	B3, 309
ROZTOKY DOLISHNI	РОЗТОКИ ДОЛІШНІ	ROZTOKY DOLISHNI	B5, 150, 321
ROZBIR OKRUHLYJ	РОЗБІР ОКРУГЛИЙ	ROZBIR OKRUHLYJ	D6, 212
ROZDILJE	РОЗДІЛЄ	ROZDILYE	C3, 69
ROZNITIW	РОЖНІТІВ	ROZHNITIV	D56, 328
ROZPUTTJA	РОЗПУТТЯ	ROZPUTTYA	C5, 323
ROZTOKA	РОЗТОКА	ROZTOKA	C56, 187
ROZTOKA WELYKA	РОЗТОКА ВЕЛИКА	ROZTOKA VELYKA	B2, 38
ROZUBOWYCI	РОЖУБОВИЧІ	ROZHUBOVYCHI	C67, 326
RUDAWKA	РУДАВКА	RUDAVKA	C5, 182
RUDENKA	РУДЕНКА	RUDENKA	B5, 172
RUDKA	РУДКА	RUDKA	E6, 256
RUSELCYCI	РУШЕЛЬЧИЧІ	RUSEL'CHYCHI	D6, 328

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
RUSKE	РУСЬКЕ	RUS'KE	A6, 318
RUSKE SELO	РУСЬКЕ СЕЛО	RUS'KE SELO	D5, 215
RYBOTYCI	РИБОТИЧІ	RYBOTYCHI	C6, 324
RYCHWALD	РИХВАЛЬД	RYKHVAL'D	C2, 70
SCAWNYK	ЩАВНИК	SHCHAVNYK	B1, 30
SCAWNYK	ЩАВНИК	SHCHAVNYK	B5, 134
SCEPJATYN	ЩЕПЯТИН	SHCHEPYATYN	E9, 290
SCERBANIWKA	ЩЕРБАНІВКА	SHCHERBANIVKA	A5, 127
SCUTKIW	ЩУТКІВ	SHCHUTKIV	E7, 251
SELYSKA	СЕЛИСЬКА	SELYS'KA	E8, 285
SELYSKA	СЕЛИСЬКА	SELYS'KA	C67, 328
SELYSKA	СЕЛИСЬКА	SELYS'KA	C5, 124
SEMUSOWA	СЕМУШОВА	SEMUSHOVA	C5, 110
SERAKISCI	СЕРАКІСЬЦІ	SERAKIS'TSI	C6, 194
SEREDNA	СЕРЕДНА	SEREDNA	D6, 328
SEREDNJE WELYKE	СЕРЕДНЄ ВЕЛИКЕ	SEREDNYE VELYKE	B5, 324
SEREDNJE SELO	СЕРЕДНЄ СЕЛО	SEREDNYE SELO	B5, 145
SEREDNYCJA	СЕРЕДНИЦЯ	SEREDNYTSYA	B56, 169
SILCA	СІЛЬЧА	SIL'CHA	C6, 191
SILEC	СІЛЕЦЬ	SILETS'	C6, 327
SINJAWA	СІНЯВА	SINYAVA	E6, 255
SIWCYNA	СІВЧИНА	SIVCHYNA	C56, 325
SJANIK	СЯНІК	SYANIK	C5, 109
SJANKY	СЯНКИ	SYANKY	A7, 321
SJANICOK	СЯНІЧОК	SYANICHOK	C5, 106
SKLJARY	ШКЛЯРИ	SHKLYARY	B4, 311
SKOPIW	СКОПІВ	SKOPIV	D6, 214
SKORODNE	СКОРОДНЕ	SKORODNE	AB6, 144
SKWIRTNE	СКВІРТНЕ	SKVIRTNE	B2, 72
SLJACHTOWA	ШЛЯХТОВА	SHLYAKHTOVA	B1, 40
SLYWNYCJA	СЛИВНИЦЯ	SLYVNYTSYA	C6, 327
SMEREK	СМЕРЕК	SMEREK	A5, 317
SMEREKOWEC	СМЕРЕКОВЕЦЬ	SMEREKOVETS'	B2, 74
SMILNYK	СМІЛЬНИК	SMIL'NYK	A6, 143
SMILNYK	СМІЛЬНИК	SMIL'NYK	AB5, 131
SNITNYCJA	СНІТНИЦЯ	SNITNYTSYA	B2, 49
SOKOLOWA WOLJA	СОКОЛОВА ВОЛЯ	SOKOLOVA VOLYA	B6, 322
SOLOTWYNY	СОЛОТВИНИ	SOLOTVYNY	B2, 38
SOLYNA	СОЛИНА	SOLYNA	B56, 321
SONYNKA	СОЛИНКА	SOLYNKA	A5, 313
SOSNYCJA	СОСНИЦЯ	SOSNYTSYA	D6, 329
STANISLAWCYK	СТАНІСЛАВЧИК	STANISLAVCHYK	C6, 326
STANKOWA	СТАНЬКОВА	STAN'KOVA	C5, 310
STARE MISTO	СТАРЕ МІСТО	STARE MISTO	E5, 264
STARE SELO	СТАРЕ СЕЛО	STARE SELO	E7, 247, 332
STARJAWA	СТАРЯВА	STARYAVA	D7, 329
STAWYSA	СТАВИША	STAVYSHA	B2, 307
STEBNYK	СТЕБНИК	STEBNYK	B6, 323
STEFKOWA	СТЕФКОВА	STEFKOVA	B56, 162
STEZNYCJA	СТЕЖНИЦЯ	STEZHNYTSYA	B5, 320

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISHH	MAP, PAGE
STIBENEC	СТІБЕНЕЦЬ	STIBENETS	D7, 219, 329
STIBNO	СТІБНО	STIBNO	D7, 328
STOROZI WELYKI	СТОРОЖІ ВЕЛИКІ	STOROZHI VELYKI	BC5, 313
STRUBOWYSKA	СТРУБОВИСЬКА	STRUBOVYS'KA	A5, 316
STRWJAZYK	СТРВ'ЯЖИК	STRVYAZHYK	B6, 162
STUDENE	СТУДЕНЕ	STUDENE	AB45, 320
STUPOSJANY	СТУПОСЯНИ	STUPOSYANY	A6, 319
SUCHA WOLJA	СУХА ВОЛЯ	SUKHA VOLYA	E7, 332
SUKOWATE	СУКОВАТЕ	SUKOVATE	B5, 322
SULYMIW	СУЛИМІВ	SULYMIV	F9, 334
SURMACIWKA	СУРМАЧІВКА	SURMACHIVKA	D6, 329
SUROCHIW	СУРОХІВ	SUROKHIV	D4, 236
SUROWYCJA	СУРОВИЦЯ	SUROVYTSYA	B4, 312
SWIRZOWA RUSKA	СВІРЖОВА РУСЬКА	SVIRZHOVA RUS'KA	C3, 308
SWJATE	СВЯТЕ	SVYATE	D67, 221
SWJATKOWA MALA	СВЯТКОВА МАЛА	SVYATKOVA MALA	B3, 82
SWJATKOWA WELYKA	СВЯТКОВА ВЕЛИКА	SVYATKOVA VELYKA	B3, 82
SYNJAWA	СИНЯВА	SYNYAVA	C4, 87, 311
SYNJAWKA	СИНЯВКА	SYNYAVKA	E67, 331
SYPERKY	ШИПЕРКИ	SHYPERKY	F5, 265
TELESNYCJA OSWAROWA	ТЕЛЕШНИЦЯ ОШВАРОВА	TELESHNYTSYA OSHVAROVA	B6, 322
TELESNYCJA SJANNA	ТЕЛЕШНИЦЯ СЯННА	TELESHNYTSYA SYANNA	B6, 319
TENETYSKA	ТЕНЕТИСЬКА	TENETYS'KA	E8, 334
TEPLYCI	ТЕПЛИЦІ	TEPLYTSI	E6, 252
TEREPCA	ТЕРЕПЧА	TEREPCHA	C5, 110
TERKA	ТЕРКА	TERKA	B5, 138, 318
TERNAWA HORISNJA	ТЕРНАВА ГОРІШНЯ	TERNAVA HORISHNYA	B5, 171
TERNAWKA	ТЕРНАВКА	TERNAVKA	B4, 312
TERNAWKA	ТЕРНАВКА	TERNAVKA	D5, 266, 333
TERNIWCI	ТЕРНІВЦІ	TERNIVTSI	CD6, 327
TERNOSYN	ТЕРНОШИН	TERNOSHYN	E9, 291
TERSTJANA	ТЕРСТЯНА	TERSTYANA	B34, 84
TISNA	ТІСНА	TISNA	A5, 136, 316
TOKARNJA	ТОКАРНЯ	TOKARNYA	B4, 313
TORKY	ТОРКИ	TORKY	D67, 220
TRIJCJA	ТРІЙЦЯ	TRIYTSYA	C6, 325
TRIJCYCI	ТРІЙЧИЧІ	TRIYCHYCHI	D6, 329
TROSTJANEC	ТРОСТЯНЕЦЬ	TROSTYANETS'	C56, 326
TUCAPY	ТУЧАПИ	TUCHAPY	D6, 329
TURYNSKE	ТУРИНСЬКЕ	TURYNS'KE	B5, 130
TWORYLNE	ТВОРИЛЬНЕ	TVORYL'NE	A56, 317
TYCHANJA	ТИХАНЯ	TYCHANYA	B3, 308
TYLJAWA	ТИЛЯВА	TYLYAWA	B34, 75
TYLYC	ТИЛИЧ	TYLYCH	B2, 39
TYNEWYCI	ТИНЕВИЧІ	TYNEVYCHI	D6, 213
TYRJAWA SILNA	ТИРЯВА СІЛЬНА	TYRYAVA SIL'NA	C5, 111
TYRJAWA WOLOSKA	ТИРЯВА ВОЛОСЬКА	TYRYAVA VOLOS'KA	C5, 324
TYSKOWA	ТИСКОВА	TYSKOVA	A5, 136, 317
TYSOWA	ТИСОВА	TYSOVA	C6, 203
TYSOWEC	ТИСОВЕЦЬ	TYSOVETS'	B5, 321

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
UHERCI MINERALNI	УГЕРЦІ МІНЕРАЛЬНІ	UHERTSI MINERAL'NI	B5, 171
UHORKA	УГОРКА	UHORKA	D6, 212
ULAZIW	УЛАЗІВ	ULAZIV	E7, 273
ULHIWOK	УЛЬГІВОК	ULHIVOK	F9, 334
ULJUC	УЛЮЧ	ULYUCH	C5, 122, 314
USTIJANOWA	УСТІЯНОВА	USTIYANOVA	B6, 163
USTIJANOWA DOLISNJA	УСТІЯНОВА ДОЛІШНЯ	USTIYANOVA DOLISHNYA	B6, 322
USTJE RUSKE	УСТЄ РУСЬКЕ	USTYE RUS'KE	B2, 73
USTRYKY DOLISNI	УСТРИКИ ДОЛІШНІ	USTRYKY DOLISHNI	B6, 164
USTRYKY HORISNI	УСТРИКИ ГОРІШНІ	USTRYKY HORISHNI	A6, 320
VIENNA	ВІДЕНЬ	VIENNA	304
WALJAWA	ВАЛЯВА	VALYAVA	D6, 228
WANIWKA	ВАНІВКА	VANIVKA	C4, 93
WANKOWA	ВАНЬКОВА	VAN'KOVA	B56, 168, 323
WAPIWCI	ВАПІВЦІ	VAPIVTSI	D6, 197
WARA	ВАРА	VARA	C5, 117
WASYLIW	ВАСИЛІВ	VASYLIV	E9, 335
WELYKI OCI	ВЕЛИКІ ОЧІ	VELYKI OCHI	DE7, 242
WELYKOPOLE	ВЕЛИКОПОЛЕ	VELYKOPOLE	B5, 175, 324
WERBYCJA	ВЕРБИЦЯ	VERBYTSYA	E87, 288
WERCHRATA	ВЕРХРАТА	VERKHRATA	E8, 286
WEREMIN	ВЕРЕМІНЬ	VEREMIN	B5, 170, 324
WERNEJIWKA	ВЕРНЕЇВКА	VERNEYIVKA	B4, 311
WETLYN	ВЕТЛИН	VETLYN	D6, 330
WETLYNA	ВЕТЛИНА	VETLYNA	A5, 136
WIJSKE	ВІЙСЬКЕ	VIYS'KE	BC5, 108
WIJSKO	ВІЙСЬКО	VIYS'KO	C6, 178
WILCHIWCI	ВІЛЬХІВЦІ	VIL'CHIVTSI	C5, 106
WILCHOWA	ВІЛЬХОВА	VIL'CHOVA	B5, 174
WILCHOWEC	ВІЛЬХОВЕЦЬ	VIL'CHOVETS	B3, 83
WILKA ZMYJIWSKA	ВІЛЬКА ЗМИЇВСЬКА	VIL'KA ZMYYIVSKA	DE7, 242
WILSANY	ВІЛЬШАНИ	VIL'SHANY	C6, 204
WILSANYCJA	ВІЛЬШАНИЦЯ	VIL'SHANYTSYA	B56, 160
WIRCHOWNJA WELYKA	ВІРХОВНЯ ВЕЛИКА	VIRKHOWNYA VELYKA	B1, 28
WITOSYNCI	ВІТОШИНЦІ	VITOSHYNTSI	C6, 326
WITRYLIW	ВІТРИЛІВ	VITRYLIV	C5, 119
WJAZIWNYCJA	ВЯЗІВНИЦЯ	VYAZIVNYTSYA	E6, 329
WOJKOWA	ВОЙКОВА	VOYKOVA	B2, 27
WOJTKOWA	ВОЙТКОВА	VOYTKOVA	C6, 185
WOLJA CEKLYNSKA	ВОЛЯ ЦЕКЛИНСЬКА	VOLYA TSEKLYNS'KA	C3, 308
WOLJA HLYNYCKA	ВОЛЯ ГЛИНИЦЬКА	VOLYA HLYNYTS'KA	D7, 331
WOLJA KORINECKA	ВОЛЯ КОРІНЕЦЬКА	VOLYA KORINETS'KA	C56, 325
WOLJA KRYWECKA	ВОЛЯ КРИВЕЦЬКА	VOLYA KRYVETS'KA	D6, 328
WOLJA MATIJASOWA	ВОЛЯ МАТІЯШОВА	VOLYA MATIYASHOVA	B5, 146
WOLJA MYHOWA	ВОЛЯ МИГОВА	VOLYA MYHOVA	A5, 315
WOLJA NYZNJA	ВОЛЯ НИЖНЯ	VOLYA NYZHNYA	B4, 86
WOLJA PETROWA	ВОЛЯ ПЕТРОВА	VOLYA PETROVA	B4, 99
WOLJA RYSKOWA	ВОЛЯ РИШКОВА	VOLYA RYSHKOVA	E67, 234
WOLJA SENKOWA	ВОЛЯ СЕНЬКОВА	VOLYA SEN'KOVA	B4, 100
WOLJA WELYKA	ВОЛЯ ВЕЛИКА	VOLYA VELYKA	F8, 276

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
WOLJA WYZNJA	ВОЛЯ ВИЖНЯ	VOLYA VYZHNYA	B4, 310
WOLJA ZALISKA	ВОЛЯ ЗАЛІСЬКА	VOLYA ZALIS'KA	D7, 329
WOLKOWYJA	ВОЛКОВИЯ	VOLKOVYYA	B5, 322
WOLODZ	ВОЛОДЖ	VOLODZH	C5, 117
WOLOSATE	ВОЛОСАТЕ	VOLOSATE	A6, 319
WOLOWEC	ВОЛОВЕЦЬ	VOLOVETS'	B3, 58
WOLTUSOWA	ВОЛТУШОВА	VOLTUSHOVA	C4, 310
WOLYCJA	ВОЛИЦЯ	VOLYTSYA	B6, 97
WOLYCJA	ВОЛИЦЯ	VOLYTSYA	B45, 166
WOROBLYK KOROLIWSKYJ	ВОРОБЛИК КОРОЛІВСЬКИЙ	VOROBLYK KOROLIVS'KYJ	C4, 85
WOROBLYK SLACHETSKYJ	ВОРОБЛИК ШЛЯХЕТСЬКИЙ	VOROBLYK SHLACHETS'KYJ	C4, 86
WOWCE	ВОВЧЕ	VOVCHE	CD6, 201
WUJKOWYCI	ВУЙКОВИЧІ	VUYKOVYCHI	D6, 227
WYSATYCI	ВИШАТИЧІ	VYSHATYCHI	D6, 229
WYSICKO	ВИСІЦЬКО	VYSITS'KO	D6, 232
WYSLOCOK	ВИСЛОЧОК	VYSLOCHOK	B4, 312
WYSLOK NYZNIJ	ВИСЛОК НИЖНІЙ	VYSLOK NYZHNIY	B4, 98
WYSLOK WELYKYJ	ВИСЛОК ВЕЛИКИЙ	VYSLOK VELYKYJ	B4, 335
WYSOCANY	ВИСОЧАНИ	VYSOCHANY	B5, 313
WYSOWA	ВИСОВА	VYSOVA	B2, 55
ZABOLOTTJA	ЗАБОЛОТТЯ	ZABOLOTTYA	D6, 223
ZABRODDJA	ЗАБРОДДЯ	ZABRODDYA	B5, 321
ZADUBROWA	ЗАДУБРОВА	ZADUBROVA	D6, 225
ZAHIRJE	ЗАГІРЄ	ZAHIRYE	B5, 107
ZAHOCEWJA	ЗАГОЧЕВЯ	ZAHOCHEVYA	B5, 322
ZAHUTYN	ЗАГУТИНЬ	ZAHUTYN'	BC5, 105
ZALISSJA	ЗАЛІССЯ	ZALISSYA	D4, 262
ZALUZE	ЗАЛУЖЕ	ZALUZHE	E7, 269,333
ZAPALIW	ЖАПАЛІВ	ZHAPALIV	E67, 248
ZATWARNYCJA	ЗАТВАРНИЦЯ	ZATVARNYTSYA	A6, 318
ZAWADKA	ЗАВАДКА	ZAVADKA	C5, 323
ZAWADKA MOROCHIWSKA	ЗАВАДКА МОРОХІВСЬКА	ZAVADKA MOROCHIVS'KA	B5, 312
ZAWADKA RYMANIWSKA	ЗАВАДКА РИМАНІВСЬКА	ZAVADKA RYMANIVS'KA	B4, 88
ZAWIJ	ЗАВІЙ	ZAVIY	A5, 317
ZAWIZ	ЗАВІЗ	ZAVIZ	B5, 335
ZAWOJI	ЗАВОЇ	ZAVOYI	B4, 311
ZDWYZEN	ЗДВИЖЕНЬ	ZDVYZHEN'	B5, 175
ZDYNJA	ЖДИНЯ	ZHDYNYA	B3, 59,
ZEGESTIW	ЖЕҐЕСТІВ	ZHEGESTIV	B1, 29
ZERDENKA	ЖЕРДЕНКА	ZHERDENKA	B5, 321
ZERNYCJA NYZNJA	ЖЕРНИЦЯ НИЖНЯ	ZHERNYCYA NYZHNYA	B5, 152
ZERNYCJA WYZNJA	ЖЕРНИЦЯ ВИЖНЯ	ZHERNYCYA WYZHNYA	B5, 321
ZLOCKE	ЗЛОЦЬКЕ	ZLOTS'KE	B2, 29
ZMYJEWYSKA	ЗМИЄВИСЬКА	ZMYYEVYS'KA	DE7, 241
ZOHATYN	ЖОГАТИН	ZHOHATYN	C5, 189
ZOLOBOK	ЖОЛОБОК	ZHOLOBOK	B6, 143
ZUBENSKO	ЗУБЕНСЬКО	ZUBENSKO	A5, 316
ZUBRJACE	ЗУБРЯЧЕ	ZUBRYACHE	A5, 127
ZUBRYK	ЗУБРИК	ZUBRYK	B1, 28
ZUKIW	ЖУКІВ	ZHUKIV	F7, 275

СПИСОК (продовження)

INDEX (continued)

LATIN	УКРАЇНСЬКЕ	ENGLISH	MAP, PAGE
ZURAWCI	ЖУРАВЦІ	ZHURAVTSI	F8, 334
ZURAWYCJA	ЖУРАВИЦЯ	ZHURAVYTSYA	D6, 226
ZYDIWSKE	ЖИДІВСЬКЕ	ZHYDIVS'KE	B3, 76, 309
ZYNDRANOWA	ЗИНДРАНОВА	ZYNDRANOVA	B4, 303, 309